

ANJOU-OKLT.
DOC. HUNG. ANDEG.
XXXIII.

**DOCUMENTA RES HUNGARICAS
TEMPORE REGUM ANDEGAVENSIVM
ILLUSTRANTIA
1301–1387**

Fundavit

JULIUS KRISTÓ

Praeside

TIBURTIO ALMÁSI

Adiuvantibus

**LADISLAO BLAZOVICH
GEISA ÉRSZEGI
FRANCISCO MAKK
FRANCISCO PITI**

BUDAPEST – SZEGEDINI

**ANJOU-KORI
OKLEVÉLTÁR
XXXIII.
1349**

Szerkesztette

SEBŐK FERENC

BUDAPEST – SZEGED
2015

Lektorálta

PITI FERENC

A kötet az
OTKA PUB-F 117230 pályázat támogatásával
jelent meg.

ISBN 963 481 852 8 Ö

ISBN 978 615 803 980 2

**INDEX ABBREVIATIONUM
RÖVIDÍTÉSEK JEGYZÉKE**

1. Archiva, libri, periodica
Levéltárak, könyvek, folyóiratok

- Abaffy–Dancs–Hanvay = Ila Bálint–Borsa Iván: Az Abaffy család levéltára 1247–1515. A Dancs család levéltára 1232–1525. A Hanvay család levéltára 1216–1525. Bp., 1993.
- Abraham, Stanowisko = W. Abraham: Stanowisko Kurii papieskiej wobec koronacj Łokietka Księga pamiątkow Uniwersytetu Lwowskiego. 1900.
- Acta Albaniae = L. Thallóczy–Const. Jireček–Emil Šufflay: Acta et diplomata res Albaniae mediae aetatis illustrantia. I–II. Vindobonae, 1913–1918.
- Acta Arch. = Acta Archaeologica Academiae Scientiarum Hungaricae. Bp., 1952–.
- Acta Bosnae = Eusebius Fermendžin: Acta Bosnae, potissimum ecclesiastica cum insertis editorum documentorum registis ab anno 925 usque ad annum 1752. Zagrabiae, 1892.
- Acta Clementis VI. = Aloysius L. Täutu: Acta Clementis PP. VI. Vatican, 1960.
- Acta Gent. = Acta legationis cardinalis Gentilis. Gentilis bíbornok magyarországi követségének okiratai. 1307–1311. Budapestini, 1885.
- Acta Kegl. = Acta Keglevichiana. Zagrabiae, 1917.
- Adatok = Kandra Kabos–Leskó József (szerk.): Adatok az egri egyházmegye történelméhez. I–IV. Eger, 1885–1908.
- Adler = Jarbuch der Kais. Kön. Heraldischen Gesellschaft Adler. Wien, 1871–1916.
- AECO = Archivum Europae Centro Orientalis. Bp., 1935–1944.
- AH. = Archiv Hrvatske. Zagreb.
- AHA. = Acta Historiae Artium. Bp., 1953–.
- A. HAZU. = Archiv Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti. Zagreb (Zágráb).
- AIR. = Arhiva Istorica a României. I. Bucuresti, 2004.
- AJ. = Arhivă județeană.
- Akad. Ért. = Akadémiai Értesítő
- AKÖG. = Archiv zur Kunde österreichischer Geschichtsquellen. Wien, 1848–1865.
- AL. = Akadémiai Levéltár. Cluj-Napoca (Kolozsvár).
- Alapi = Alapi Gyula: Regeszták Komárom város levéltárából. Nemzeti Kultúra 1934.
- Áldásy = Áldásy Antal: Regeszták a vatikáni levéltárból. Bp., 1895.
- Áldásy, Czímereslevelek = Áldásy Antal: A Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának czímereslevelei. I–II. Bp., 1904–1923.
- Almási, Vasvár = Almási Tibor: A vasvári káptalan 1328-ban átírt oklevelei. In: “Magyaroknak eleiről”. Ünnepi tanulmányok a hatvan esztendő Makk Ferenc tiszteletére. Szerk. Piti Ferenc–Szabados György. Szeged, 2000. 19–38.
- Alsó-fehér vm. Évk. = Az Alsó-Fehér vármegyei Történelmi, Régészeti és Természettudományi Egylet Évkönyve. Gyulafehérvár, 1888–1908.
- Alsószlavónia = Thallóczy Lajos–Horváth Sándor: Alsó-Szlavóniai okmánytár (Dubicza, Orbász és Szana vármegyék). Codex diplomaticus partium regno Hungariae adnexarum (Comitatum Dubicza, Orbász et Szana). 1244–1718. Bp., 1912.
- AM. = Archiv mesta.
- AMB. Inventár = Archiv mesta Bratislavy. Inventár stredovekých listín, listov a iných príbuzných písomností. Praha, 1956.

- Amlacher = A. Amlacher: Urkundenbuch zur Geschichte der Stadt und des Stuhles Broos bis zum Übergang Siebenbürgens unter Erbfürsten aus dem Hause Österreich. Hermannstadt, 1879.
- AMP. = Acta Mvsei Porolissensis.
- AN. = Arhiv nadbiskupije. Zagreb (Zágráb).
- Anjou-oklt. = Anjou-kori oklevéltár. Documenta res Hungaricas tempore regum Andegavensium illustrantia. Bp.–Szeged, 1990–.
- Antal, Szolnok = Antal Árpád: Olvasókönyv Szolnok megye történetéhez. Szolnok, 1969.
- AO. = Nagy Imre–Tasnádi Nagy Gyula: Anjoukori Okmánytár. Codex diplom. Hungaricus Andegavensis. I–VII. Bp., 1878–1920.
- AÖG. = Archiv für Österreichische Geschichte. Wien, 1865–.
- AP. = Acta Paulinorum. Magyar Országos Levéltár. Bp., Kamarai Levéltár. E. 153.
- Apponyi = A Pécz nemzetség Apponyi ágának az Apponyi grófok családi levéltárában őrizett oklevelei. I. 1241–1526. Bp., 1906.
- Arch. Ért. = Archaeologiai Értesítő. Pest–Bp., 1869–
- Arch. Közl. = Archaeologiai Közlemények. Pest–Bp., 1859–1899.
- Archiv = Archiv des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. Hermannstadt–Kronstadt 1843–1852; Neue Folge: Kronstadt–Hermannstadt–Bistritz, 1853–1944.
- Archivum = Archivum. A Heves Megyei Levéltár Közleményei. Eger, 1973–.
- Arkiv = Arkiv za povestnicu Jugoslavensku. Zagreb, 1851–1898.
- Árpádia = Kovacsóczy Mihály: Árpádia. Honi történetek zsebkönyve. Kassa, 1833–1838.
- ASV. = Archivio Segreto Vaticano. Roma.
- Auner = Auner Mihály: Az erdélyi szászok oklevelei a XV. század kezdetéig. Beszterce, 1912.
- AUSZ. AH. = Acta Universitatis Szegediensis de Attila József nominatae. Acta Historica. Szeged, 1957–.
- AV. = Archivio Vaticano. Roma.
- AVPT. = Adalékok a veszprémi püspökség történetéhez. I–II. Veszprém, 1901–1903.
- AZ = Archivalische Zeitschrift. Stuttgart–München. Alte Folge: 1876–1888.; Neue Folge: 1890–1914.; Dritte Folge: 1915–.
- AZVM. = Adalékok Zemplén-vármegye történetéhez. I–XXII. Sátoraljaújhely, 1895–1917.
- Ba. = Batthyaneum. Alba Iulia (Gyulafehérvár).
- Bács-Bodrog vm. Évk. = A Bács-Bodrog vármegyei Történelmi Társulat Évkönyve. Zombor, 1885–1917.
- Bakács, Pest megye = Bakács István: Iratok Pest megye történetéhez. Oklevélregeszták 1002–1437. Bp., 1982.
- Balassa = Fekete Nagy Antal–Borsa Iván: A Balassa család levéltára. 1193–1526. Bp., 1990.
- Balássy, Heves vm. = Balássy Ferencz–Szederkényi Nándor: Heves vármegye története. I. Eger, 1897.
- Balla, Nagykörös = Balla Gergely: Nagykörösi krónika. Jegyzetekkel és oklevélzárral ellátva kiadták Szabó Károly és Szilágyi Sándor. Kecskemét, 1856.
- Balogh, Középk. okl. = Középkori oklevelek a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltárban. Összegyűjtötte, átírta Balogh István. Szerk.: Érszegi Géza. Nyíregyháza, 2000.

- Balogh, Varadinum = Balogh Jolán: Varadinum. Várad vára. II. Művészettörténeti füzetek. 13/2. Bp., 1982.
- Balogh–Németh, Szabolcs-Szatmár = Szabolcs-Szatmár megyei történelmi olvasókönyv. Nyíregyháza, 1970.
- Bánffy = Varjú Elemér–Iványi Béla: Oklevéltár a Tomaj nemzetségbeli losonczy Bánffy család történetéhez. I–II. Bp., 1908–1928.
- Bar. ht. = Baranyai helytörténetírás. Pécs, 1967–.
- Bar. tí. = Baranyai történetírás. Pécs.
- Bárány, Torontál vm. = Bárány Ágoston: Torontálvármegye' hajdana. II. Oklevelek. Buda, 1845.
- Bárdosy, Moldav. = Joannes Bárdosy: Moldavensis vel Szepsiensis decimae indagatio et huic innexarum sacroprofanarum iurisdictionum evolutio. Posonii, 1802.
- Bárdosy, Suppl. = Joannes Bárdosy: Supplementum analectorum terrae Scepusiensis I. Leutschoviae, 1802.
- Bars = Botka Tivadar: Bars vármegye hajdan és most. I. Regesták és okmányok. II. osztály. Latin okmányok. Pest, 1868.
- Bartal = Bartal Aurél: A beleházi és ethekarchai Bartal család. Karcag, 1937.
- Bartal, Comment. = Georgius Bartal de Beleháza: Commentariorum ad historiam status jurisque publici Hungariae aevi medii libri XV. I–III. Posonii, 1847.
- Bartal, Karcsaiak = Bartal Aurél: A csallóközi Karcsák és Karcsaiak a középkorban. 1941.
- Bártfai Szabó, Óbuda = Bártfai Szabó László: Óbuda egyházi intézményei a középkorban. Bp., 1935.
- Bártfai Szabó, Széchenyi = Bártfai Szabó László: A sárvár-felsővidéki gróf Széchenyi család története. I. Bp., 1911.
- Bátorfy, AZMT. = Bátorfy Lajos: Adatok Zala megye történetéhez. I–V. N.-Kanizsa, 1876–1878.
- Batthyány, Leges eccl. = Ignatius de Bathyan: Leges ecclesiasticae regni Hungariae et provinciarum adiacentium. I–III. Albae Carolinae–Claudiopoli, 1785–1827.
- BAZML. = Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár. Miskolc.
- Ber. Wr. Akad. = Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-historische Klasse. Sitzungsberichte. Wien, I–, 1848–.
- Bedy = Bedy Vincze: A győri székeskáptalan története. 1938.
- Beke = Beke Antal: Az erdélyi káptalan levéltára Gyulafehérvárt. Bp., 1896.
- Beke, Címjegyzék = Beke Antal: A gyulafehérvári káptalani levéltárnak címjegyzéke. Bp., 1884.
- Beke, Kolozsmonostor = Beke Antal: A kolozsmonostori konvent levéltára. Bp., 1898.
- Békefi, Balaton = Békefi Remig: A Balaton környékének egyházai és várai a középkorban. Bp., 1907.
- Békefi, Czikádor = Békefi Remig: A czikádori apátság története. Pécs, 1894.
- Békefi, Kápt. Iskolák = Békefi Remig: A káptalani iskolák története Magyarországon 1540-ig. Bp., 1910.
- Békefi, Népoktatás = Békefi Remig: A népoktatás története Magyarországon 1540-ig. Bp., 1906.
- Békefi, Pásztó = Békefi Remig: A pásztói apátság története [I–II.]. A pásztói apátság oklevéltára [III.]. Bp., 1898–1902.

- Békés I. = Lud. Aug. Haan: *Diplomatarium Békessiense*. Békés vármegye hajdana II. Pestini, 1870.
- Békés II. = Haan Lajos–Zsilinszky Mihály: Békésmegyei oklevéltár számos, hazánk beltörténetére vonatkozó adatokkal. Bp., 1877.
- Békés vm. Évk. = A Békésvármegyei Régészeti és Művelődéstörténeti Társulat Évkönyve. Gyula, 1874–1897.
- Békeszerződések = Köblös József–Süttő Szilárd–Szendé Katalin: Magyar békeszerződések 1000–1526. Pápa, 2000.
- Bél M., Not. = Bél, M.: *Notitia Hungariae novae historico-geographica*. I–V. Vindobonae, 1735–1742.
- Benedek–Zádorné = Benedek Gyula–Zádorné Zsoldos Mária: Jász-Nagykun-Szolnok megyei oklevelek 1075–1526. Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltár Közleményei 3. Szolnok, 1998.
- Beniczky Album = Dugovich Titus: *Beniczky Album*. Beniczky Kálmán Turócz vármegye alispánjának huszonöt éves alispáni jubileuma alkalmából. Turócszentmárton, 1913.
- Benkó, Farkas cs. = Benkó Imre: Az inárcsi Farkas család története. Nagykőrös, 1903.
- Benkő, Milkovia = Benkő, Josephus: *Milkovia sive antiqui episcopatus Milkovensium ... explanatio*. I–II. Viennae, 1781.
- Ber. U. Mitt. Wr. Altertums Ver. = *Berichte und Mittheilungen des Altertums-Vereines zu Wien*. Wien, 1856–1918.
- Berger–Wagner = Albert Berger–Ernst Wagner: *Urkunden-Regesten aus dem Archiv der Stadt Bistritz in Siebenbürgen 1203–1570*. I. Köln–Wien, 1986.
- Bertényi = Bertényi Iván (szerk.): *Magyar történeti szöveggyűjtemény 1000–1526*.
- Bessenyei = Széll Farkas: *A nagybesenyői Bessenyei-család története*. Bp., 1890.
- BFL. = Bencés Főapátsági Levéltár. Pannonhalma.
- Bgl. = Hans Wagner–Irmtraut Lindeck-Pozza et alii: *Urkundenbuch des Burgenlandes und der angrenzenden Gebiete der Komitate Wieselburg, Ödenburg und Eisenburg*. I–V. Graz–Köln–Wien, 1955–1999.
- Bibl. Acad. = *Biblioteca Academiei*. București.
- Bl. f. Ldeske. V. Ndöst. = *Blätter des Vereins für Landeskunde von Niederösterreich*.
- Blagay = Thallóczy Lajos–Barabás Samu: *A Blagay-család oklevéltára*. *Codex diplomaticus comitum de Blagay*. Bevezető tanulmánnyal a család történetéhez. Bp., 1897.
- Blazovich, Csongrád = Blazovich László (szerk.): *Csongrád megye évszázadai*. *Történelmi olvasókönyv I*. Szeged, 1985.
- BLÉ. = *Borsodi Levéltári Évkönyv 1977–*.
- Bodócs, Hetényegyháza = Bodócs Gyula: *Történelmi okmányok Hetényegyháza nevének és helyének megállapításához (1341–1512)*. Kecskemét, 1960.
- Bogdan = I. Bogdan: *Documente privitoare la relațiile Țării Românești cu Brașovul*. București, 1905.
- Bolla–Rottler = Bolla Ilona és Rottler Ferenc: *Szemelvények az 1526 előtti magyar történelem forrásaiból*. I. Bp., 1974.
- Bónis–Balogh (= Bónis, SZR) = Bónis György: *Szentszéki regeszták*. *Iratok az egyházi bírások történetéhez a középkori Magyarországon*. A szerző hátrahagyott kéziratát gondozta és szerkesztette: Balogh Elemér. Szeged, 1997.

- Borovszky, Borsod = Borovszky Samu: Borsod vármegye története a legrégibb időktől a jelenkorig. I. Bp., 1909.
- Borovszky, Csanád vm. tört. = Borovszky Samu: Csanád vármegye története 1715-ig. I. Budapest, 1896.
- Bors, Kunszentmiklós = Bors Károly: Kunszentmiklós város történelmi adatai. Kunszentmiklós, 1892.
- Bory = Gregorich Mária: A bori és borfői Bory család és levéltára. Családtörténeti és levéltári tanulmány. Szeged, 1935.
- Botka, Chák Máté = Botka Tivadar: Trentsini Chák Máté és kortársai. Ért. Tört. Tud. III. 4. Bp., 1873.
- Böhmer = Johann Friedrich Böhmer: Regesta chronologico-diplomatica regum atque imperatorum Romanorum inde a Conrado I. usque ad Heinricum VII. Frankfurt, 1831.
- Böhmer, Reg. Imp. = Johann Friedrich Böhmer: Regesta Imperii inde ab anno MCCCXIII usque ad annum MCCCXLVII. [Reg. Imp. VII.] Francofurti, 1839. [Additamentum I–III. 1841–1865.]
- Böhmer, Wittelsbach. Reg. = Böhmer, Johann Friedrik: Wittelsbachische Regesten von der Erwerbung des Herzogtums Baiern 1180 bis zu dessen erster Wiedereinigung 1340. In Oberbaiern bis auf Fudolfs I. Tod 1319 und Ludwigs des Baiern Königswahl 1314, in Niederbaiern bis auf erlöschen der ersten niederbaierischen Linie 1340. Stuttgart, 1854.
- Bp., I. = Budapest történetének okleveles emlékei. Monumenta diplomatica civitatis Budapest. I. Csánykó [!] Dezső gyűjtését kiegészítette és sajtó alá rendezte Gárdonyi Albert. Bp., 1936.
- Bp. III. = Kumorovitz L. Bernát: Budapest történetének okleveles emlékei. III. (1382–1439) Bp., 1987.
- Brüstle = Josephus Brüstle: Recensio universi cleri dioecesis Quinqueecclesiensis. I–IV. Quinque-Ecclesiis, 1874–1880.
- Bucko = V. Bucko: Reformné hnutie v arcibiskupstve ostrihomskom do r. 1564. Bratislava, 1939.
- Bud. rég. = Budapest régiségei. Bp., 1889–1945., 1955–.
- Buday, 1912. = Buday Károly: A magyar művelődés a XIV. század első felében. Bp., 1912.
- Bull. Pol. = Irena Sulkowska-Kuraś–Stanisław Kuraś: Bullarium Poloniae. I. 1000–1342. Romae, 1982.; II. (1342–1378.) Romae, 1985.
- Buny. = Bunyitai Vincze: A váradi püspökség története alapításától a jelenkorig. I–III. Nagy-Várad, 1883–1884.
- BV. = Bibliotheca Vaticana. Roma.
- Capitulum = Capitulum I. Tanulmányok a középkori magyar egyház történetéből. Szerk. Koszta László. Szeged, 1998.
- CD. Boh. = Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae. I–. Pragae, 1904–.
- CD. Mor. = Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae. I–XV. Olomucii–Brunae, (Brünn) 1836–1903.
- CD. Sil. = Codex diplomaticus Silesiae. I–XXXVI. Breslau, 1857–1933.
- CDES. = Richard Marsina: Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae. I–II. Bratislavae, 1970–1987.
- Cesca = G. Cesca: La sollevazione di Capodistria nel 1348. Padova, 1882.

- Chaloupecký = Václav Chaloupecký: *Kniha Žilinská*. Bratislava, 1934.
- Chmel = Joseph Chmel: *Der oesterreichische Geschichtsforscher*. II. Wien, 1841.
- Chorényi, Illava = Chorényi József: *Illava okmánytára 1339–1526*. Trencsén, 1896.
- Cicogna, Memorie = Emmanuele Antonio Cicogna: *Memorie tratte della Cronaca detta Berbo che data de 421 25. Marzo al 1547. Delle iscrizioni Veneziane raccolte ed illustrate*. VI. Venezia, 1853.
- Codex Strig. = Knauz Nándor: *Az esztergomi főegyháznak okmánytára*. I–II. Esztergom, 1863–1866.
- C. Tóth N., Ugocsa m. = C. Tóth Norbert: *Ugocsa megye hatóságának oklevelei (1290–1526)*. Bp., 2006.
- Czeplédy, Diósgyőr = Czeplédy Ilona: *A diósgyőri vár*. Bp., 1988.
- Csáky = Oklevéltár a gróf Csáky család történetéhez. I. 1. rész. Bp., 1919.
- Csánki = Csánki Dezső: *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában*. I–III., V. Bp., 1890–1913.
- CSML. = Csongrád Megyei Levéltár. Szeged.
- Csomor = Csomor Lajos: *A kolozsmonostori benczés apátság és birtokai (1556-ig)*. Kolozsvár, 1912.
- Csőre, Erdőgazdálkodás = Csőre Pál: *A magyar erdőgazdálkodás története. Középkor*. Bp., 1980.
- Deák–Gyimesi, Borsod = Deák Gábor–Gyimesi Sándor: *Olvasókönyv Borsod-Abaúj-Zemplén megye és Miskolc város történetéhez*. Miskolc, 1965.
- Decr. Hung. = Franciscus Döry–Georgius Bónis–Vera Bácskai: *Decreta regni Hungariae. Gesetze und Verordnungen Ungarns. 1301–1457*. Bp., 1976.
- Degré, Zala = Degré Alajos: *Olvasókönyv Zala megye történetéhez*. Zalaegerszeg, 1961.
- Densușianu = Nic. Densușianu–Eudoxiu de Hurmuzaki: *Documente privitoare la istoria Românilor*. I/1–2. București, 1887–1890.
- Densușianu, Făgăraș = Nic. Densușianu: *Monumente pentru istoria terei Făgărașului*. București, 1885.
- Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. = E. Déprez–G. Mollat: *Clément VI. (1342–1352) Lettres closes, patentes et curiales rapportant a la France*. I–III. Paris, 1901–1959.
- Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. = E. Déprez–G. Mollat: *Clément VI. (1342–1352) Lettres closes, patentes et curiales intéressant les pays autres que la France*. Paris, 1960.
- Df. = Magyar Országos Levéltár. Diplomatikai Fényképgyűjtemény. Bp.
- DHA = Györffy György: *Diplomata Hungariae antiquissima*. I. Bp., 1992.
- DI. = Magyar Országos Levéltár. Diplomatikai Levéltár. Bp.
- Doc. Art. Paulin. = *Documenta Artis Paulinorum*. A magyar rendtartomány monostorai. I–III. Bp., 1975–1978.
- Doc. Rom. Hist. = *Documenta Romaniae Historica*. C. Transilvania. Vol. X–XIV. (1351–1375.) București, 1977–2002.
- Doc. Trans. = *Documente privind istoria României*. *Documenta Romaniae historica*. Veacul XIV. C. Transilvania. I–XII. București, 1953–1985.
- Doc. Val. = Antonius Fekete Nagy–Ladislaus Makkai: *Documenta historiam Valachorum in Hungaria illustrantia usque ad annum 1400 p. Christum*. Bp., 1941.
- Dogiel = Mathias Dogiel: *Codex diplomaticus regni Poloniae et magni ducatus Lituaniae*. I., III–V. Vilnae, 1758–1759.

- Domanovszky, Szepesi városok = Domanovszky Sándor: A szepesi városok árumegállító joga. Lőcse és Késmárk küzdelme az árumegállításért. 1358–1570. Bp., 1922.
- Dreska G., Pannonhalmi konvent I. = Dreska Gábor: A pannonhalmi konvent hiteleshelyi működésének oklevéltára I. (1244–1398) Győr, 2007.
- Dudik, Iter Rom. = Dudik B.: Iter Romanum I–II. Wien, 1855.
- Eder, Observationes = Josephus Eder: Observationes criticae et pragmaticae ad historiam Transsilvaniae sub regibus Arpadianae et mixtae propaginis. Cibinii, 1803.
- Egyh. ért. = Egyházi értekezések, és tudósítások. II. Veszprém, 1820.
- Elenchus = Elenchus summarius archivi almae Provinciae Hungaricae Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitae. Kézirat, 1750. Magyar Országos Levéltár. Bp., E 153. 101.
- Elenchus Andrassianae = Elenchus literalium documentorum familiae Andrassianae. OSZK. Fol. Lat. 4396.
- ELTE. Kvt. = Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára. Bp.
- ELTE. TSTsz. = Eötvös Loránd Tudományegyetem. Történelem Segédtudományai Tanszék. Oklevélgyűjtemény. Bp.
- Enchiridion = Marczali Henrik: Enchiridion fontium historiae Hungarorum. A magyar történet kútfőinek kézikönyve. Bp., 1902.
- Endlicher = Stephanus Ladislaus Endlicher: Rerum Hungaricarum monumenta Arpadiana. Sangalli 1849.
- Engel, Archontológia = Engel Pál: Magyarország világi arcontológiája. 1301-1457. I–II. História könyvtár. Kronológiák, adattárak 5. Bp., 1996.
- Engel P., MKA = Engel Pál: Magyar középkori adattár. CD-ROM. Bp., 2001.
- EPL. = Esztergomi Prímási Levéltár.
- Erd. kápt. jegyz. = Bogdánfi Zsolt–Gálfi Emőke: Az erdélyi káptalan jegyzőkönyvei 1222–1599. Kolozsvár, 2006.
- Erd. Múz. = Erdélyi Múzeum. Kolozsvár, 1874–1946., 1991–.
- Erdélyi Okm. = Jakó Zsigmond–W. Kovács András–Hegyí Géza: Erdélyi okmánytár. Oklevelek, levelek és más írásos emlékek Erdély történelméhez. I–III. Bp., 1997–2009.
- Erdészeti Okl. = Tagányi Károly: Magyar erdészeti oklevéltár. I–III. Bp., 1896.
- Érdy, Croy = Érdy János: Magyarországi Croy nemzetségnek története, nemzedékrendje és oklevéltára. Pest, 1848.
- Érszegi = Érszegi Géza: Eredeti pápai oklevelek Magyarországon. Bp., 1989. (kézirat az MTA Kvt.-ban).
- Érszegi, Tolna = K. Balog János (szerk.): Évszázadokon át. Tolna megye történetének olvasókönyve I. Szekszárd, 1978.
- Ért. Tört. Tud. = Értekezések a Történettudományi Osztály (később: a történeti ~ történelmi tudományok) köréből. Bp., 1870–.
- Eszt. főkápt. okmt. = Az esztergomi főkáptalan fekvő, s egyéb birtokaira vonatkozó okmányok tára. Pest, 1871.
- Eszterházy = Gr. Eszterházy János: Az Eszterházy család és oldalágainak leírásához tartozó oklevéltár. Bp., 1901.
- Eubel, Bull Francisc. = C. Eubel: Bullarium Franciscanum. V–VII. Quaracchi, 1898–1907.
- Eubel, Bull. Francisc. = C. Eubel: Bullarium Franciscanum. V–VII. Quaracchi, 1898., 1902., 1907.

- F. = Georgius Fejér: *Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis*. I–XI. Budae, 1829–1844.
- Fabre = Paul Fabre: *e Liber Censuum de l'église Romaine*. I. Paris, 1905.
- Fabritius = Karl Fabritius: *Urkundenbuch zur Geschichte des Kisder Kapitels vor der Reformation und der auf dem Gebiete desselben ehemals befindlichen Orden*. Hermannstadt, 1875.
- Farkas–Móra, Fejér = Farkas Gábor–Móra Magda: *Fejér megye múltja írott emlékekben*. Székesfehérvár, 1962.
- Farlati = Daniel Farlati: *Illyrici sacri tomi VIII. Venetiis, 1751–1819*.
- FE. = Föld és Ember. Bp. – Szeged, 1921–1930.
- Fejér m. Évk. = Fejér megyei történeti évkönyv. A Fejér megyei Levéltár Évkönyve. Székesfehérvár, 1968–.
- Fejér, Croatia = Georgius Fejér: *Croatiae ac Slavoniae cum regno Hungariae nexus et relationes*. Budae, 1839.
- Fejér, Jurium = Georgius Fejér: *Jurium ac libertatum religionis et ecclesiae catholicae in regno Hungariae partibusque adnexis codicillus diplomaticus*. Buda, 1847.
- Fejérm. Szfv. Évk. = A Fejérmegyei és Székesfehérvár Városi Történelmi s Régészeti Egylet Évkönyve. Székesfehérvár, 1885–1893.
- Fejérpatak Ek. = Emlékkönyv Fejérpatak László életének hatvanadik évfordulója ünnepére. Bp., 1917.
- Fekete Nagy = Fekete Nagy Antal: *A Szepesség területi és társadalmi kialakulása*. Bp., 1934.
- Fekete Nagy A., Temesi Bánság = Fekete Nagy Antal: *Temesi bánság okmánytára. Kézirat. Magyar Országos Levéltár P. 1732. (Fekete Nagy Antal-hagyaték. I. csomó.)*
- Felsőm. Évk. = A Felsőmagyarországi Múzeum Egylet Évkönyve. Kassa, 1872–1902.
- Feñarová = Magda Feñarová: *Spišské prepoštstvo. Stredoveké listiny 1248–1526*. Bratislava, 1964.
- Fenyvesi, Tolna = Fenyvesi László: *Tolna megye középkori történetéhez kapcsolódó oklevelek regesztái. Tolna Megyei Levéltári Füzetek. Tanulmányok. Szekszárd, 2000*.
- FHKA. = Finanz- und Hofkammerarchiv. Wien.
- Fierens, XII. Benedek = Alphonse Fierens: *Lettres de Benoit XII. (1334–1342) Textes et analyses*. Rome–Bruxelles–Paris, 1910.
- Finke = H. Finke: *Acta Aragonensia*. I–III. Berlin–Leipzig, 1908–1923.
- Finke, Papsttum = Heinrich Finke: *Papsttum und Untergang des Templerordens*. II. Quellen. Münster i. W. 1907.
- FK. = Filológiai Közöny. Bp., 1955–.
- Florek = Pavol Florek: *Turčiansky Sv. Martin v stredoveku. Stredoveký vývin slovenského mesta. Turčiansky Sv. Martin 1941*.
- Fodor = Fodor Zoltán: *Oklevéltár Mezőtúr város történetéhez. Mezőtúr, 1968*.
- Fodor, Marosvásárhely = Fodor István: *Marosvásárhely oklevéltára. Marosvásárhely, 1938*.
- Foltin, Zázty = Foltin János: *A zázty-i apátság. XI. századi alapító oklevelének taglalata s ismeretlen helyének meghatározása. Eger, 1883*.
- Forgách = Bártfai Szabó László: *A Hunt-Paznan nemzetségbeli Forgách család története. Esztergom, 1910*.

- Fraknói, Oklevéltár = Fraknói Vilmos: Oklevéltár a magyar királyi kegyúri jog történetéhez. Bp., 1899.
- Fraknói, Szekszárd = Fraknói Vilmos: A szekszárdi apátság története. Bp., 1879.
- Frangepán = Thallóczy Lajos–Barabás Samu: Codex diplomaticus comitum de Frangepanibus. A Frangepán család oklevéltára. I–II. 1135–1527. Bp., 1910–1913.
- GA. = Grande Archivio. Napoli (Nápoly).
- Gábor, Megye = Gábor Gyula: A megyei intézmény alakulása és működése Nagy Lajos alatt. Bp., 1908.
- Ganoczi, Ep. Varad = Antonius Ganoczi: Episcopi Variadensis. I–II. Vindobonae, 1776.
- Gelchich, Ragusa = Gelchich József: Ragusa és Magyarország összeköttetéseinek oklevéltára. Diplomatarium relationum rei publicae Ragusanae cum regno Hungariae. Bp., 1887.
- Georgisch, Reg. chron.-dipl. = P. Georgisch: Regesta chronologico-diplomatica, in quibus recensuntur omnis generis monumenta et documenta publica. I–IV. Frankofurti et Lipsiae, 1740–1744.
- Gerbertus = Martinus Gerbertus: Taphographia Principum Austriae. Typis Sanblasianis 1772.
- Gercken = Ph. W. Gercken: Codex diplomaticus Brandenburgensis. I–VIII. Salzwedel, 1769–1785.
- Golubovich = Girolamo Golubovich: Biblioteca bio-bibliografica della Terra Santa e dell' Oriente francescano. I–V. Quaracchi–Firenze, 1906–1927.
- Görgey = Görgey Albert: A toporci és görgői Görgey nemzetség történetéből. Igló, 1908.
- Grandjean = Ch. Grandjean: Le registre de Benoit XI. Paris, 1883–1905.
- Gutheil, Veszprém = Gutheil Jenő: Az Árpád-kori Veszprém. Veszprém, 1977.
- Güssinger = Die Güssinger. Hg. H. Dienst–I. Lindek-Pozza. Eisenstadt, 1989.
- Gy. = Györfly György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza. I–IV. Bp., 1963–1998.
- Gyárfás = Gyárfás István: A Jász-kunok története. I–IV. Kecskemét–Szolnok–Bp., 1870–1885.
- GYMSML. = Győr-Moson-Sopron Megyei Levéltár.
- Györfly, Keleti elemei = Györfly György: A magyarság keleti elemei. Bp., 1990.
- Győri Füz. = Győri történelmi és régészeti füzetek. I–IV. Győr, 1861–1865.
- Gyulafv. Füz. = Gyulafejérvári Füzetek. I–II. Kolozsvár, 1861–1862.
- Gyurgyik, Körmöcbánya = Gyurgyik Gyula: Körmöcbánya szab. Kir. Főbányaváros és a magyar kir. Bányakincstár között a város területi és stubna uradalmi erdők kezelése és használata iránt fennforgó viszály, tekintettel a hazai bányajogra. Eredeti kútfők után. Bp., 1879.
- Hadtört. Közl. = Hadtörténelmi Közlemények. Bp., 1888–1943. Új folyam: 1954–.
- Hajdú-Bihar m. Évk. = A Hajdú-Bihar megyei Levéltár Évkönyve. Debrecen, 1974–.
- Hajdú-bihari tört. olv. = Hajdú-bihari történelmi olvasókönyv. Debrecen 1973.
- Hajnóci = Hajnóci R. József: Lőcse szabad királyi város levéltárának tartalomjegyzéke. Lőcse, 1904.
- Halaga = Ondrej Halaga, Archiv mesta Košíc. Praha, 1957.
- Halász É., Szlavón = Halász Éva: A szlavón hercegek és bánok 14. századi oklevéladó tevékenysége (1323–1381). PhD-értekezés. Bp., 2008.
- Házi = Házi Jenő: Sopron szabad királyi város története. I. rész 1–7, II. rész 1–6., Oklevelek. Sopron, 1921–1943.

- HBML. = Hajdú-Bihar Megyei Levéltár. Debrecen.
- HDA. = Hrvatski Državni Archiv. Zagreb (Zágráb).
- Héderváry = Br. Radvánszky Béla-Závodszy Levente: A Héderváry család oklevéltára. I–II. Bp., 1909–1922.
- Hermann Zs., 1983. = Hermann Zsuzsanna: Az Egyetemi Könyvtár Werbőczy-kéziratai és az "Analecta saeculi XVI. Hungarica." Bp., 1983.
- Herpay = Herpay Gábor: Debrecen szab. kir. város levéltára diplomagyűjteményének regesztái. Debrecen, 1916.
- Hervay, Rep. Cist. Hung. = Hervay L. Ferenc: Repertorium historicum Ordinis Cisterciensis in Hungaria. Roma, 1984.
- Hessisches UB. = Artur Wyss–Heinrich Reimer: Hessisches Urkundenbuch. 1. Urkundenbuch der Deutschordens-Ballei Hessen. I–III. Leipzig, 1879–1899.
- Heumann, Com. De re dipl. = Heumann von Teutschenbrunn, Johann: Commentarii de re diplomatica imperatricum augustarum ac reginarum Germaniae ex probis literarum monumentis ad temporum seriem adornati... Accedunt appendices II. in quibus de diplomatibus nonnullis cum augustarum et reginarum Italiae tum imperatricum Constantinopol. disseritur. Norimbergae, 1749.
- HHStA. = Haus-, Hof- und Staatsarchiv. Wien (Bécs).
- Hilibi Gál, Értekeződés = Hilibi Gál László: Értekeződés az Erdélyi ns. Szász nemzet eredetéről és némely törzsökös polgári jogairól. Nagy-Enyeden 1846.
- Historické Sbornik. = Bratislava 1943–.
- Historické Štúdie. Bratislava 1955–.
- Historijski Zbornik. Zagreb 1948–.
- HML. = Heves Megyei Levéltár. Eger.
- HO. = Hazai okmánytár. Codex diplomaticus patrius. I–VIII. Győr–Bp., 1865–1891.
- HOKl. = Hazai oklevéltár 1234–1536. Bp., 1879.
- Hóman, A magyar királyság pénzügyei = Hóman Bálint: A magyar királyság pénzügyei és gazdaságpolitikája Károly Róbert korában. Bp., 1921.
- Hornyik = Hornyik János: Kecskemét város története oklevéltárral. I–IV. Kecskemét, 1860–1866.
- Horvát Á., Bevezetés = Horvát Árpád: Bevezetés a magyar oklevéltanba. Bp., 1880.
- Horvát Á., Dipl. írástan = Horvát Árpád: A diplomatikai írástan alapvonalai. Bp., 1883.
- Horvát Á., Oklevélhasonmások = Horvát Árpád: Oklevélhasonmások gyűjteménye. Bp., 1883.
- Horváth I. = Horváth István: Werbőczy István emlékezete. II.
- Horváth J. = Horváth Jenő: Magyarország államszerződéseinek jegyzéke. Catalogue des traités de la Hongrie 973–1526. Bp., 1921.
- Horváth, Galgamente = Horváth Lajos: A Galgamente történetének írott forrásai 1526-ig. Aszód, 1980.
- Horváth, Gödöllő = Horváth Lajos: Gödöllő történetének írott forrásai.
- Horváth, Sopron = Horváth Zoltán: Sopron és a megye múltja egykori iratok tükrében. Sopron, 1964.
- Horváth, Zirc = Horváth K.: Zirc története. Veszprém, 1930.
- Horváth–Kiss, Vas = Horváth Ferenc–Kiss Mária: Vas megye helytörténeti olvasókönyve. Szombathely, 1975.

- Houdek = Fedor Houdek: 600 rokov z minulosti býv. výsadného mesta Ružomberka. Ružomberok, 1934.
- Hunyadi, Hospitallers = Zsolt Hunyadi: The Hospitallers in the Medieval Kingdom of Hungary c. 1150–1387. Bp., 2010.
- Hunyadm. Évk. = A hunyadmegyei történelmi és régészeti társulat évkönyve. Bp. – Déva, 1882–1913.
- Hurmuzaki =Eudozin Hurmuzaki–N. Jorga: Documente privitoare la istoria Românilor, XIV–XV. București, 1910–1911.
- Húščava, Ján literát = Alexander Húščava: Ján literát a liptovské falzá. Bratislava, 1936.
- Húščava, Trnava = Alexander Húščava: Najstaršie výsady mesta Trnavy. Bratislava, 1939.
- Illés, Bevezetés = Illés József: Bevezetés a magyar jog történetébe. A források története. Függelékül válogatott forráshelyek gyűjteménye. Bp., 1910.
- Illéssy = Illéssy János: Igló kir. korona- és bányaváros levéltára. Bp., 1899.
- Implom, Gyula = Implom József: Gyula város története szemelvényekben. 1. 1313–1659. Gyula, 1961.
- Inventarium = Inventarium privilegiorum omnium et singularum domorum Ordinis Heremitarum Sancti Pauli Primi Heremitaie. Kézirat 1522. Egyetemi Könyvtár. Bp., Kézirattár. Ab 115.
- Irinyi = Irinyi István: Az irinyi Irinyi család levéltára. Szatmár, 1902.
- Ivánka = Ivánka Zsigmond: Hat okmány a draskóczi és jordánföldi Ivánka család levéltárából. Bp., 1895.
- Iványi, Bártfa = Iványi Béla: Bártfa szabad királyi város levéltára. I. 1319–1526. Bp., 1910.
- Iványi, Dom. lev. = Iványi Béla: Dominikánus levelek és oklevelek a körmendi levéltárban. 1318–1672. Körmend, 1942.
- Iványi, Eperjes = Iványi Béla: Eperjes szabad királyi város levéltára. Archivum liberae regiaeque civitatis perjes. 1245–1526. Szeged, 1931.
- Iványi, Körmend = Iványi Béla: A körmendi levéltár Memorabiliái. Körmend, 1942.
- Iványi, Teleki = Iványi Béla: A római szent birodalmi széki gróf Teleki család gyömrői levéltára. Archivum Gyömröense gentis comitum Teleki de Szék. Szeged, 1931.
- Jahrbch. Kunstsammlgen. d. a. h. Kaiserhauses. = Jahrbuch der Kunsthisto-rischen Sammlungen des Allerhöchsten Kaiserhauses. Wien. I–XXXVI. 1883–1918.
- Jakab, Bicske = Jakab István László: Bicske története. Bicske, 1969.
- Jakó, Kolozsmonostor = Jakó Zsigmond: A kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvei (1289–1556). I–II. Bp., 1990.
- Jakó–Manolescu = Jakó Zs.–R. Manolescu: A latin írás története. Bp., 1987.
- JAL. = Jugoszláv Akadémia Levéltára. Arhiv Jugoslavenske Akademije. Zagreb (Zágráb).
- JAMÉ = A Jósa András Múzeum Évkönyve. Nyíregyháza.
- Janota, Bardyjów = Eugeniusz Janota: Bardyjów. Kraków, 1862.
- Jászberény = Jászberény rt. város levéltárában levő kiváltság- és oklevelek gyűjteménye. Jászberény, 1910.
- Jékey = Baán Kálmán: A bulyi és jékei Jékey család oklevéltára 1271–1660. Regeszták. Bp., 1937.
- Jeršová = Mária Jeršová: Rod Ivanka z Jordánu a Dražkoviec (Príspevok k dejinám Turca). Turčiansky Sv. Martin, 1937.

- JNSZ = Benedek Gyula–Zádorné Zsoldos Mária: Jász-Nagykun-Szolnok megyei oklevelek 1075–1526. Szolnok, 1998.
- Juck = L'ubomir Juck: Výsady miest a mestečiek na Slovensku I. 1238–1350. Bratislava, 1984.
- Juhász, Aradi reg. = Juhász Kálmán: Egy dél-alföldi hiteleshely kiadványai. Aradi regeszták 1229–1552. Gyula, 1962.
- Juhász, Csanádi székeskápt. = Juhász Kálmán: A csanádi székeskáptalan a középkorban 1030–1552. Makó, 1941.
- Juhász, Stifte = Koloman Juhász: Die Stifte der Tschanader Diözese im Mittelalter. Ein Beitrag zur Frühgeschichte und Kulturgeschichte des Banats. Münster in Westfalen, 1927.
- Justh = Borsa Iván: Justh család levéltára 1274–1525. Bp., 1991.
- Kállay = A nagykállói Kállay-család levéltára. (Az oklevelek és egyéb iratok kivonatai.) I–II. Bp., 1943.
- Kanyar J., Somogy = 30 nemzedék Somogyról. Szerk. Kanyar József. Kaposvár, 1989.²
- Kapocs, Szeremle = Kapocs Nándor: Szeremle középkori oklevelei a Zichy okmánytárban. Baja, 1980.
- Kapocs–Kőhegyi = Kapocs Nándor–Kőhegyi Mihály: Katymár és környékének középkori oklevelei a Zichy okmánytárban. Bajai dolgozatok 5. Baja, 1983.
- Kar., HH. = Karácsonyi János: A hamis, hibáskeltő és keltezetlen oklevelek jegyzéke 1400-ig. Bp., 1902.
- Karácsonyi, Die ersten Lónyay = Karácsonyi János: Die ersten Lónyay. Pozsony, 1912.
- Karácsonyi, Nemz. = Karácsonyi János: A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig. I–III. Bp., 1900–1901. (Reprint: Bp., 1995.)
- Karcsú, Vác = Karcsú Antal Arzén: Vác város története. I–VI. Vác, 1880–1886.
- Károly, Fejér vm. = Károly János: Fejér vármegye története. I–V. Székesfehérvár, 1896–1904.
- Károly, Nádasdy = Károly János: Oklevelek gr. Nádasdy Ferencz nádasdiladányi levéltárából. Bp., 1889.
- Károlyi = Géresi Kálmán: A nagy-károlyi gróf Károlyi család oklevéltára. Codex diplomaticus comitum Károlyi de Nagy-Károly. I–V. Bp., 1882–1897.
- Katalog = Kazimierz Kaczmarczyk: Katalog archiwum aktów dawnych miasta Krakowa – Zbiory Rusieckich I. Diplomy pergaminowe. Kraków, 1911.
- Kath. Szle = Katholikus Szemle Bp., 1887–1944.
- Katona, Hist. crit. = Stephanus Katona: Historia critica regum Hungariae. Pestini-Budae, 1779–1817.
- KCsA. = Kőrösi Csoma-Archivum. I–III., I. kieg. kötet. Bp., 1921–1941.
- Keglevich K., Garamszentbenedek = Keglevich K., A garamszentbenedeki apátság 13. és 14. századi oklevelei (1225–1403). Szeged, 2014.
- Kemény, Notitia = Josephus Kemény: Notitia historico-diplomatica archivi et literalium capituli Albensis Transsilvaniae. I–II. Cibinii, 1836.
- Kercselich, Hist. eccl. Zagrab. = Balthasar Adamus Kercselich de Corbavia: Historiarum cathedralis ecclesiae Zagrabiensis partis primae tomus I. Zagrabiae, [1760].
- Kercselich, Not. praelim. = Balthasar Adamus Kercselich de Corbavia: De regnis Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae notitiae praeliminares. Zagrabiae, é. n.

- Kirsch = Joh. Peter Kirsch: Die päpstlichen Kollektorien in Deutschland während des XIV. Jahrhunderts. Paderborn, 1894.
- Kisbán, 1938. = Kisbán Emil: A magyar pálosrend története. I. Bp., 1938.
- Klicman = L. Klicman: Monumenta Vaticana res gestas Bohemiae illustrantia. I–V. Praga, 1903–1905.
- KML. = Komárom-Esztergom Megyei Levéltár. Esztergom
- Knauz, Garamszentbenedek = Knauz Nándor: A Garam-melletti Szent-Benedeki apátság. Bp., 1890.
- Kodeks Krakowa = Franciszek Piekosiński: Kodeks dyplomatyczny miasta Krakowa. I. Kraków, 1879.
- Kodeks Małop. = Franciszek Piekosiński: =Kodeks dyplomatyczny Małopolski. I–IV. Kraków, 1876–1905.
- Kodeks Mazow. = Kodeks dyplomatyczny księstwa Mazowieckiego. Warszawa, 1863.
- Kodeks Wacł. = Franciszek Piekosiński: Kodeks dyplomatyczny katedry krakowskiej sw. Wacława. I. Kraków, 1874.
- Kodeks Wielkop. = Kodeks dyplomatyczny Wielkopolski. II. Poznań, 1878.
- Kollányi = Kollányi Ferencz: Regesták a római és parmai levéltárakból. Bp., 1905.
- Koller = Josephus Koller: Historia episcopatus Quinqueecclesiarum. I–VII. Posonii–Pesthini, 1782–1812.
- Kolozsvár = Jakab Elek: Oklevéltár Kolozsvár története I., II., III. kötetéhez. Buda, 1870–1888.
- Komárom = Komárom megyei helytörténeti olvasókönyv. Válogatta és szerkesztette: Ortutay András. Tatabánya, 1988.
- Komárom vm. = Alapi Gyula: Komárom vármegye levéltárának középkori oklevelei. Komárom, 1917.
- Kordé Z., Székelység = A középkori székelység. Krónikák és oklevelek a középkori székelyekről. A szövegeket válogatta, a kíséző tanulmányokat és a jegyzeteket írta Kordé Zoltán. Csíkszereda, 2001.
- Kormos, Kenderes = Kormos László: Kenderes története. II. Oklevéltár 1728-ig. Szolnok, 1979.
- Korponay, Abaúj vm. = Korponay János: Abaúj vármegye monographiája. I–II. Kassa, 1866–1878.
- Korrespondenzblatt = Korrespondenzblatt des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. Hermannstadt 1878–1930. Siebenbürgische Vierteljahr-schrift. Korrespondenzblatt des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. Hermannstadt, 1931–1941.
- Kóta = Kóta Péter: Regeszták a vasvári káptalan levéltárának okleveleiről (1130) 1212–1526. Középkori oklevelek Vas megyei levéltárakban I. Vas megyei levéltári füzetek 8. Szombathely, 1997.
- Kovachich, Formulae = Martinus Georgius Kovachich: Formulae solennes styli in cancellaria, curiaque regum, foris minoribus, ac locis credibilibus, authenticisque regni Hungariae olim usitatai. Pesthini, 1799.
- Kovachich, Mon. vet. Legisl. = Josephus Nicolaus Kovachich: Monumenta veteris legislationis Hungaricae, quae nunc primum detecta. Claudiopoli, 1815.

- Kovachich, Supplementum = Martinus Georgius Kovachich: Supplementum ad vestigia comitorum apud Hungaros ab exordio regni eorum in Pannonia usque ad hodiernum diem celebratorum. I. Budaë, 1798.
- Kovachich, Sylloge decr. = Josephus Nic. Kovachich: Sylloge decretorum comitialium inclyti regni Hungariae. I–II. Pesthini, 1818.
- Kovachich, Vestigia = Martinus Georgius Kovachich: Vestigia comitorum apud Hungaros. Budaë, 1790.
- Kovács, Borsmonostor = Kovács Ignác: A borsmonostori apátság története. Sopron, 1910.
- Kovács, Türje = Kovács Imre: A türjei Premontrei Prépostság története. Zalai Gyűjtemény. 32. Szerk.: Gyimesi Endre. Zalaegerszeg, 1991.
- Köblös, DREL = Köblös József: A Dunántúli Református Egyházkerület Levéltárának magyar vonatkozású oklevelei. 1265–1525.
- Kőfalvi T., Pécsvárad = Kőfalvi Tamás: A pécsvárad konvent hiteleshelyi oklevéltára 1254–1526. PhD-értekezés, kézirat. Szeged, 2000.
- Kőfalvi T., Pécsvárad konvent = A pécsvárad konvent hiteleshelyi oklevéltára 1254–1526. Szerkesztette és a bevezető tanulmányt írta Kőfalvi Tamás. Szeged, 2006.
- Középk. hist. = Középkori históriák oklevelekben (1002–1410). A szövegeket válogatta, az előszót és a jegyzeteket írta Kristó Gyula. Szegedi Középkortörténeti Könyvtár. 1. Szeged, 1992.
- Közl. Miskolc Borsod = Történelmi és régészeti közlemények Miskolc város és Borsod vármegye múltjából. Miskolc thjf. város Hivatalos Értesítőjének melléklete. Miskolc, 1926–1928.
- Közl. Szepes vm. = Közlemények Szepes vármegye múltjából. I–XV. Lőcse, 1909–1932.
- Krassó = Pesty Frigyes: Krassó vármegye története. III–IV. Oklevéltár. Bp., 1882–1883.
- KRE. = Kristó Gyula–Makk Ferenc: Károly Róbert emlékezete. Bp., 1988.
- Kristó, Békés = Kristó Gyula: Békés megye a honfoglalástól a törökvilág végéig. Békéscsaba, 1981.
- Kristó, Olvasókönyv = Kristó Gyula: Olvasókönyv Békés megye történetéhez. I. A honfoglalástól 1705-ig. Forráskiadványok a Békés Megyei Levéltárból. 1. Békéscsaba, 1967.
- Kristó, Rozgony = Kristó Gyula: A rozgonyi csata. Sorsdöntő történelmi napok. 3. Bp., 1978.
- Kronstadt = Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt in Siebenbürgen. I–VII. Brassó, 1886.
- Kub. = Kubínyi Ferencz: Oklevelek hontvármegyei magánlevéltárakból. Diplomatarium Hontense. I. Bp., 1888.
- Kubínyi = ifj. Kubínyi Ferencz: Árpádkori oklevelek. 1095–1301.
- Kukuljević, Jura = Johannes Kukuljević: Jura regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae. Zagrabiae, 1862.
- Kurz, Friedr. d. Sch = Kurz, Franz: Österreich unter Kaiser dem Schönen. Linz, 1818.
- Kutrzeba = Stanisław Kutrzeba: Katalog krajowego archiwu aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie. III. Kraków, 1909.
- Lapedatu, Braşov = A. Lapedatu: Documentele istorice din archivele Braşovului. Bucureşti, 1903.
- Laszowski = Emilius Laszowski: Monumenta historica nob. Communitatis Turopolje olim “Campus Zagrabienensis” dictae. I. 1225–1466. Zagrabiae, 1904.

- Lasztókay, Eperjes = Lasztókay László: Eperjes szab. kir. város levéltárában található nevezetesebb okiratok ismertetése. Eperjes, 1881.
- Lederer = Lederer Emma (szerk.): Szöveggyűjtemény Magyarország történetének tanulmányozásához. I. Bp., 1964.
- Lengyel, Győr = Lengyel Alfréd: Győr megye történetének írásos emlékei. Győr, 1965.
- Lenzenweger = Acta Pataviensia Austriaca. Vatikanische akten zur Geschichte des Bistums Passau und der Herzöge von Österreich (1342–1378). I. Band: Klemens VI. (1342–1352). Herausgegeben und eigeleitet von Josef Lenzenweger. Wien, 1974.
- LEO. = Litterae et epistolae originales. Egyetemi Könyvtár. Bp., Kézirattár.
- Letopis = Letopis Matice Slovenskej. Bystrica-Turč. Sv. Martin, 1866–1875., 1921.
- Letopis Srp. = Letopis Matice Srpske. Novi Sad, 1851–.
- Levéltártört. Kron. = A magyar levéltártörténet kronológiája. 1000–2000. Bp., 2000.
- Libenau = Libenau, H. v.: Lebens-Geschichte der Königin Agnes von Ungarn, der Letzer Habsburgerin des erlauchten Stammhauses aus dem Aargone. Regensburg, 1868.
- Libenau, Hundert Urkunden = Libenau, H. v.: Hundert Urkunden zu der Geschichte der Königin Agnes, Wittwe von Ungarn. 1288–1364. Regensburg, 1869.
- Lichnowsky = E. M. Lichnowsky: Geschichte des Hauses Habsburg. I–VIII. Wien, 1836–1844.
- Lipt. Reg. = Horváth Sándor: A lipitói és turóczi registrum. Bp., 1902.
- Ljubić = S. Ljubić: Listine o odnosajih izmedju južnoga slavenstva i mletačke republike. I–V. 960–1527. Zagreb, 1868–1875.
- LK. = Levéltári Közlemények. Bp., 1923–.
- Lombardini, Žlinia = Alexander Lombardini: Stručný dejepis slobodného mesta Žliny. Turčanský Svätý Martin, 1874.
- Lónyay = Karácsonyi János: Az első Lónyayak. Családtörténeti tanulmány. Nagyvárad, 1904.
- LSz. = Levéltári Szemle. Bp., 1961–.
- LTR. = Horváth Sándor: Regesták a lipitói és turóczi registrumhoz. Bp., 1904.
- Lucio, Trau = Giovanni Lucio: Memorie storiche di Tragurio ora detto Trau. Venezia, 1673.
- Lucius = J. Lucius: De regno Dalmatiae et Croatiae libri sex. Amsterdam, 1676.
- Ludewig = Ludewig, J. P. de: Reliquiae manuscriptorum omnis aevi diplomatum ac monumentorum ineditorum adhuc I–XII. Francofurti et Lipsiae, 1720–1741.
- Lukcsics, Vásárhelyi apácák = Lukcsics Pál: A vásárhelyi apácák története. Veszprém, 1923.
- Lünig, Cod. Germ. dipl. = Lünig, J. Ch.: Codex Germaniae diplomaticus. I–II. Francofurti et Lipsiae, 1732–1734.
- M. Ak. Ért. = Magyar Akadémiai Értesítő. Pest 1860–1865. A Magyar Tudományos Akadémia Értesítője. Pest–Bp., 1867–1889.
- M. Családtört. Szle = Magyar Családtörténeti Szemle. Bp., 1935–1944.
- M. Gazdaságtört. Szle = Magyar Gazdaságtörténelmi Szemle. Bp., 1894–1906.
- M. Nemz. Tört. = Szilágyi Sándor (szerk.): A magyar nemzet története. I–X. Bp., 1895–1898.
- Magdics = Magdics István Diplomatarium Ráczeviense. Ráczevei okmánytár. Székesfehérvár, 1888.

- Magy. Iltört. kron. = A magyar levéltártörténet kronológiája. Szerk. Dóka Klára, Müller Veronika, Réfi Oszkó Magdolna. Budapest, Magyar Országos Levéltár. 2000.
- Magyar-zsidó oklt. = Magyar-zsidó oklevéltár. Bp., 1903–.
- Makay, Kisvárdai = Makay László: Kisvárdai fejlődése 1486-ig. A Kisvárdai Vármúzeum Kiadványai. 6. Kisvárdai, 1975.
- Makkai, Kolozsvár = Makkai László: Kiadatlan oklevelek Kolozsvár középkori történetéhez. Kolozsvár, 1947.
- Makkai–Mezey = Makkai László–Mezey László: Árpád-kori és Anjou-kori levelek, XI–XIV. század. Bp., 1960.
- Makusev = Vinc. Makusev: Monumenta historica Slavorum meridionalium vicinorumque popularum. Varsaviae–Belgradi, 1874–1882.
- Mályusz, Turóc = Mályusz Elemér: Turóc megye kialakulása. Bp., 1922.
- Magyar középkor = Magyar középkor 997–1526. Összeállította Nagy Gábor. é. n.
- Máramaros = Apsai Mihályi János: Máramarosi diplomák a XIV. és XV. századból. Máramaros-Sziget, 1900.
- Máriássy = Iványi Béla: A márkusfalvi Máriássy-család levéltára 1243–1803. I. Lőcse, 1917.
- Matunák = Matunák, Michel: Zdejín slobodného a hlavného banského mesta Kremnice. Kremnica, 1928.
- Méhes = Nyéki Méhes Mózes: A Nyéki Méhes család és a rokon családok. II. Bp., 1937.
- Melczer = Kellemesi Melczer István: Okmányok a kellemesi Melczer család levéltárából. XIII., XIV., XV. század. Bp., 1890.
- Meskó = Meskó Márton: A felső-kubini Meskó család leszármazása és történeti emlékei. A család okmányai alapján és iglói Szontágh Dániel munkája segítségével. Mezőberény, 1894.
- Mezey, Szöveggyűjt. = Mezey Barna (szerk.): A magyar állam- és jogtörténet forrásai. Szöveggyűjtemény. Bp., 1998.
- Migne, PL. = Jacques Paul Migne: Patrologiae cursus completus. Series Latina. I–CCXXI. Parisiis, 1841–1864.
- Mihnea = Mihnea istoria unui cnezat ardelean. Revistă de istorie românească. Director: I. Mihnea. Anul X–XII (1934–1936) nr 1. p. 3–61. Iasi, 1936.
- MIÖG. = Mitteilungen des Instituts für österreichische Geschichtsforschung. Innsbruck 1880–1922.; Mitteilungen des Österreichischen Instituts für Geschichtsforschung. Wien, 1922–1925. Innsbruck, 1926–.
- Miscell. Eccl. Nitriensia = Miscellanea Ecclesiastica Nitriensia I. Quellen zur Geschichte des Bistums Neutra. M Ďurčo–Jaroslav Nemeš. Kraków, 2007.
- Miskolci Múz. Közl. = A Herman Ottó Múzeum Közleményei. Miskolc, 1955–.
- Mitt. hist. Ver. Stmk. = Mitteilungen des historischen Vereins für Steiermark. I–L. Graz, 1850–1903.
- MKA. = Magyar Kamara Archivuma.
- MKszl. = Magyar Könyvszemle. Bp., 1876–.
- MNM. = Magyar Nemzeti Múzeum. Bp.
- MNy. = Magyar Nyelv. Bp., 1905–.
- MOL. Jegyzék = A Magyar Királyi Országos Levéltárban közszemlére kitett okleveleknek jegyzéke. Bp., 1882.

- MOL. Pecsét mut. = A Magyar Királyi Országos Levéltár Diplomatikai osztályában őrzött pecsétek mutatója. Bp., 1889.
- Mollat = G. Mollat–G. de Lesquen. = Jean XXII. (1316–1334). Lettres communes. I–XVI. Paris, 1904–1947.
- Mon. Pol. Vat. = Monumenta Poloniae Vaticana. I–IV. Cracoviae, 1913–1914.
- Mon. Rag. = Monumenta Ragusina. I–V. Zagrabiae, 1879–1897.
- Mon. Vat. Slov. III/2. = Monumenta Vaticana Slovacie. Tomus III. Registra Vaticana ex actis Clementis papae VI. res gestas Slovacas illustrantia. Vol. 2. (1342–1352) Ad edendum praeparavit Miloš Marek. Trnavae–Romae, 2010.
- Mons Sacer = Mons Sacer 996–1996. Pannonhalma 1000 éve. I. Szerk.: Takács Imre. Pannonhalma, 1996.
- Mooyer = Mooyer E. F.: Oklevéli adalékok Magyarország régibb történetéhez. Pest, 1859.
- Mosheim = Johann Lorenz Mosheim: Historia Tartarorum ecclesiastica. Helmstedt, 1741.
- MS. = Magyar Sion. Esztergom, 1863–1869.
- MTA. Kvt. = Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára. Kézirattár. Bp.
- MTT. = Magyar Történelmi Tár. Pest–Bp., 1855–1934.
- Műv. Tört. Ért. = Művészettörténeti Értesítő. Bp., 1952–.
- Nagy I., Pécz nemzetség = Nagy Imre: A Pécz nemzetség örökösödési pere. 1425–1433. Budapest, 1892. (Ért. Tört. Tud. XV. 10. szám.)
- Nagy Szeder, Kiskunhalas = Nagy Szeder István: Kiskunhalas város története oklevéltárral. I–IV. Kiskunhalas, 1924–1926.
- Nagy, Liphay = Nagy Iván: F.-győri Lubellei és Kisfaludi Liphay család nemzedékrendje és oklevelei. Pest, 1858.
- Nedeczky = Nedeczky Gáspár: A Nedeczky-család. Bp., 1891.
- Nemzeti Társalkodó = Nemzeti Társalkodó. Kolozsvár, 1830–1844.
- Neumann T., Bereg m. = Neumann Tibor: Bereg megye hatóságának oklevelei (1299–1526). Nyíregyháza, 2006.
- NI. = Nagy Iván. Családtörténeti értesítő.
- Niederöst. Urk. = Niederösterreichisches Urkundenbuch. I–II. Wien, 1891–1901.
- NK. = Numizmatikai Közlöny. Bp., 1902–.
- Nógrádi évsz. = Nógrádi évszázadok. Olvasókönyv a megye történetéhez. Salgótarján, 1976.
- Nyíry, Szathmári = Nyíry Dániel: A Szathmári Királyi Levéltár Árpád-kori oklevelei. In: Történelmi és Régészeti közlemények. II. 1927.
- OA. = Štátny okresný archiv.
- Okolicsányi = Alexander Húščava: Archiv zemianskeho rodu z Okoličného. Litterae e tabulario Okolicsányiorum gentis nobilis prolatae. Bratislava, 1943.
- OL-adatbázis = Collectio Diplomatica Hungarica. A középkori Magyarország digitális levéltára. Szerk. Rác György. Bp., 2008.
- Oltvai, Szeged = Oltvai Ferenc: Szeged múltja írott emlékekben. Szeged, 1968.
- ÓMO. = Jakubovich Emil–Pais Dezső: Ó-magyar olvasókönyv. Pécs, 1929.
- Opočenská = M. Opočenská: Slovenika uherských listín v domácím dvorním a štátním archivu ve Vidni. Praha, 1927.
- Opočenská = M. Opočenská: Slovenika uherských listín v domácím dvorním a štátním archivu ve Vidni. Praha, 1927.

- Opočenská-Jeršová = Mária Opočenská-Jeršová: Inventár archivu Slovenského národného múzea v Turčianskom Sv. Martine. I. Turčiansky Sv. Martin, 1938.
- Orbán = Orbán Balázs: A Székelyföld leírása történelmi, régészeti, természetrajzi s népismeri szempontból. I–VI. Pest–Bp., 1868–1873.
- Ortvy, Földleírás = Ortvy Tivadar: Magyarország egyházi földleírása a XIV. század elején a pápai tizedjegyzék alapján feltüntetve. I–II. Bp., 1982.
- Ortvy, Pozsony = Ortvy Tivadar: Pozsony város története. I–III. Pozsony, 1892–1894.
- Osváth, Kassa = Osváth Gyula: Adalékok Kassa város közigazgatási helyzetéhez és közigazgatási szervezetéhez I. Lipót koráig. Kassa, 1918.
- OSZK. = Országos Széchényi Könyvtár. Kézirattár. Bp.
- Óváry = Óváry Lipót: A Magyar Tud. Akadémia Történelmi Bizottságának oklevélmásolatai. Bp., 1890.
- Öbost. UB. = Urkundenbuch des Landes ob der Enns. I–XI. 1856–1956.
- P. = Erdélyi László–Sörös Pongrác (szerk.): A pannonhalmi Szent-Benedek-rend története. I–XII/B. Bp., 1902–1916.
- Palacky = Franz Palacky: Ueber Formelbücher, zunächst in Bezug auf böhmische Geschichte. I–II. Prag, 1842–1847.
- Palásthy = Palásthy Pál: A Palásthyak. I–III. Bp., 1890–1891.
- Pataki, Anjou = Pataki József: Anjou királyaink és a két román vajdaság. Kolozsvár, 1944.
- Péchy = Gárdonyi Albert: A péchújfalusi Péchy-család levéltári lajstroma. Bp., 1909.
- Pécsi Múz. Évk. = A Janus Pannonius Múzeum Évkönyve. Pécs, 1955–.
- Pest m. = Bártfai Szabó László: Pest megye történetének okleveles emlékei 1002–1599-ig. Függetlenül az inárcsi Farkas, az irsai Irsay, valamint a szilasi és pilisi Szilassy családok története. Bp., 1938.
- Pesty, Oláh kerületek = Pesty Frigyes: A Szörény vármegyei hajdani oláh kerületek. Ért. Tört. Tud. V. 3. Bp., 1876.
- Pesty, Szörény = Pesty Frigyes: A szörényi bánság és Szörény vármegye története. III. Oklevéltár. Bp., 1878.
- Péterffy = Carolus Péterffy: Sacra concilia ecclesiae Romano-Catholicae in regno Hungariae celebrata ab anno Christi 1016 usque ad annum 1715. I–II. Posonii, 1741–1742.
- Petrichevich = Petrichevich-Horváth Emil: A Petrichevich család általános története. I. rész 1–2. Bp.–Pécs, 1934–1942.
- Pettenegg = Gaston Graf von Pöttlich-Pettenegg: Die Urkunden des Deutsch-Ordensarchiv zu Wien. Prag und Leipzig, 1887.
- Pez, Codex dipl. hist. epist. = Pez, Bernhard: Thesaurus enecdotorum novissimus: seu Veterum monumentorum, praecipue ecclesiasticorum ex germanicis potissimumbibliothecis adornata collectio recentissima. I–VI., 1721–1729. [vol. VI.: Codex diplomatico-historico-epistolaris... Proderunt nunc omnia primum tunc iunctim relicquis Thesauri anecdotorum novissimi tomis, quorum his sextus est, tum etiam separatim ex diversarum bibliathecarum mss. Codd. Et archivorum membranis, opera et studio RR. PP. Bernardi Pez... et Philberti Huber. 1729.]
- Pfeiffer, Ung. Dom. = Nicolaus Pfeiffer: Die ungarische Dominikanerordens-provinz von ihrer Gründung 1221 bis zur Tatarenverwüstung 1241–1242. Zürich, 1913.

- Pilis = Békefi Remig: A pilisi apátság története. I–II. 1184–1814. Pécs, 1891–1892.
- Piti F., Bodrog m. = Piti Ferenc: Bodrog megye hatóságának I. Lajos-kori oklevelei.
In: Fons, skepsis, lex. Ünnepi tanulmányok a 70 esztendő Makk Ferenc tiszteletére. Szerk. Almási Tibor–Révész Éva–Szabados György. Szeged, 2010. 331–340.
- Piti F., Szabolcs m. = Piti Ferenc: Szabolcs megye hatóságának oklevelei (1284–1386). Szeged–Nyíregyháza, 2004.
- PML. = Pest Megyei Levéltár. Bp.,
- Podhradczky, Béla király = Podhradczky József: Béla király névtelen jegyzőjének idejekora és hitelessége. Budán, 1861.
- Podmaniczky = Lukinich Imre: A podmanini Podmaniczky-család oklevéltára. I–V. Bp., 1937–1943.
- Pór, Csák Máté = Pór Antal: Trencsényi Csák Máté, 1260–1321. Bp., 1888.
- Potthast = Augustus Potthast: Regesta pontificum Romanorum inde ab anno post Christum natum MCXCVIII. ad annum MCCCIV. I–II. Berolini, 1874–1875.
- Pray, Annales = Georgius Pray: Annales regum Hungariae ab anno Chr. 997. usque ad a. 1564. deducti. I–II. Vindobonae, 1763–1764.
- Pray, Hier. = Georgius Pray: Specimen hierarchiae Hungaricae complectens seriem chronologicam archiepiscoporum et episcoporum Hungariae cum rudi dioecesium delineatione. I–II. Posonii–Cassoviae, 1776–1779.
- Puşcariu, Fragmente = Ioan Puşcariu: Fragmente istorice despre boerii din țara Făgăraşului. Sibiu, 1907.
- Püspöki Nagy, Boldogfa = Püspöki Nagy Péter: Boldogfa. Bratislava, 1981.
- Quellen z. Wien = Quellen zur Geschichte der Stadt Wien. Wien, 1895–1919.
- RA = Registra Avenionensia
- Rábik, Diplomatarium = Vladimír Rábik: Diplomatarium Sancto-Albertinum. Stredovské listiny v literárom archíve Spolku Sv. Vojtecha (1181) 1214–1543. H.n., 2008.
- Rábik, Oklevelek = Vladimír Rábik: Középkori oklevelek a Nagyszombati Szent Adalbert Egyesület Levéltárában (1181) 1214–1543. Capitulum VII. Szeged, 2010.
- Rábik, Reg. Suppl. = Monumenta Vaticana Slovaciae II. Registra supplicationum ex actis pontificum Romanorum res gestas Slovacas illustrantia. Volumen 1. (1342–1415) Ad edendum praeparavit Vladimír Rábik. Trnavae–Romae, 2009.
- Rad = Rad Jugoslavenske Akademije Znanosti i Umjetnosti. I–CCLXXX. Zagreb, 1867–1945.
- Raynaldus = Raynaldi Annales ecclesiastici ab a. 1198. I–XV. Lucae, 1747–1756.
- RD = Zsoldos Attila: Az Árpád-házi hercegek, hercegnők és királynék okleveleinek kritikai jegyzéke. Bp., 2008.
- Reg. Arp. = Szentpétery Imre–Borsa Iván: Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke. Regesta regum stirpis Arpadianae critico-diplomatica. I–II. Bp., 1923–1987.
- Reg. Boh. Mor. = Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae. Praeae, 1855–.
- Reg. Clem. = Regestum Clementis papae V. ex Vaticanis archetypis. Romae, 1885.

- Reg. Habsb. = Regesta Habsburgica. Abt. III. Die Regesten der Herzoge von Österreich sowie Friedrichs des Schönen als deutschen Königs von 1314–1330. Bearb. von L. Gross. Innsbruck, 1924.
- Reg. Slov. = Vincent Sedlák: Regesta diplomatica nec non epistolaria Slovaciae. I–II. Bratislava, 1980–1987.
- Reg. Suppl. = Bossányi Árpád: Regesta supplicationum. I–II. 1342–1394. Bp., 1916–1918.
- Régi okm. Bártfa = Rhody Alajos: Régi érdekes okmányok sz. kir. Bártfa városa levéltárából. Bártfa, 1899.
- Regnum = Regnum. Egyháztörténeti Évkönyv. I–VI. Bp., 1936–1946.
- Reichert = Benedictus Maria Reichert: Acta capitulorum generalium Ordinis Praedicatorum. I–II. Romae, 1898–1899.
- Reizner, Szeged = Reizner János: Szeged története. IV. Szeged, 1900.
- Reviczky = Reviczky Sándor: A revisnyei Reviczky-család okmánytára. 1272–1623. Bp., 1878.
- Reviczky, Vágújhely = Reviczky Bertalan: A boldogságos Szűzről címzett vágújhelyi prépostság története. Trencsén, 1897.
- Revista Arhivelor = Revista Arhivelor. I–. București, 1924–.
- Riceputi–Pavlovich–Lucich, Memorie = Memorie di cose dalmatiche nella storia della vita di San Giorgio Orsini vescovo di Trau. Scritta del Padre Filippo Riceputi e pubblicata del canonico Stefano Pavlovich–Lucich. Zara, 1864.
- Riedel = Adolph Friedrich Riedel: Codex diplomaticus Brandenburgensis. Berlin, 1838–1865.
- Riezler, Vat. Akt. = Vatikanische Akten in der Zeit Ludwigs des Bayern (1315–1350). Ed. S. Riezler. Innsbruck, 1891.
- Rimely = Carolus Rimely: Capitulum insignis ecclesiae collegiatae Posoniensis. Posonii, 1880.
- Roka, Vitae Vespr. praes. = Joannes Roka: Vitae Vesprimiensium praesulum. Posonii, 1779.
- Roskovány, Monumenta = Augustinus de Roskovány: Monumenta Catholica pro Independentia Potestatis Ecclesiasticae ab Imperio Civili. I. Quinque-ecclesiis, 1847.
- Roskovány, Supplementa = Augustinus de Roskovány: Supplementa ad collectiones Monumentorum et literaturae. V. Nitriae, 1889.
- RV = Registrata Vaticana.
- Rymer = Thomas Rymer: Foedera, conventiones, litterae et cujuscunq[ue] generis acta publica inter reges Angliae et alios quosvis imperatores, reges, pontifices, principes vel communitates ab ... anno 1101 ad nostra usque tempora habita et tractata. Tomus V. Londini, 1708.
- ŠA. = Štátny oblastný archiv.
- ŠA. v Bytči = Štátny archív v Bytči. Sprievodca po archívnych fondoch. I. Bratislava, 1959.
- Salzer, BIRTHÄLM = Johann Michael Salzer: Der königl. freie Markt BIRTHÄLM in Siebenbürgen. Wien, 1881.
- Schier, Mem. prov. Aug. = Paulus Xystus Schier: Memoria provinciae Hungaricae Augustiniana antiquae. Grecii, 1778.
- Schmauk, Suppl. Michael Schmauk: Supplementum analectorum terrae Scopusiensis. Pars II. Szepesváraljae, 1889.

- Schmitth, Archi-episc. Strig. = Nicolaus Schmitth: Archi-episcopi Strigonienses compendio dati. Tyrnaviae, 1752.
- Schmitth, Ep. Agr. = Nicolaus Schmitth: Episcopi Agrienses fide diplomatum concinnati. I. Jaurini, 1763.
- Schuller, Archiv = Schuller: Archiv für die Kenntniss von Siebenbürgens. Vorzeit und Gegenwart. I. Hermannstadt, 1841.
- Schuller, Umrisse = J. K. Schuller: Umrisse und kritische Studien zur Geschichte Siebenbürgen. I. Urkundenbuch. Hermannstadt, 1840.
- Schuller, Umrisse II. = J. K. Schuller: Umrisse und kritische Studien zur Geschichte Siebenbürgen II. Hermannstadt, 1851.
- Schünemann = Konrad Schünemann: Die Entstehung des Städtewesens in Südosteuropa. Südosteuropäische Bibliothek. I. Breslau–Oppeln, é. n.
- Schwandtner = Ioannes Georgivs Schwandtner: Scriptorum rerum Hungaricarum veteres ac genuini. I–III. Bibliopolae Vindobonensis, 1746–1748.
- Schwartner, De scultetiis = Martinus Schwartner: De scultetiis per Hungariam quondam obviis. Budaë, 1815.
- Schwartner, Introductio = Martinus Schwartner: Introductio in artem diplomaticam praecipue Hungaricam. Pestini, 1790.
- Semkowich, Orawa = W. Semkowich: Materjaly zrodłowe do dziejowe osadnictwa górnej Orawy. Zakopane, 1932.
- Simon, Supplementum = Matheus Simon: Supplementum ad dissertationem historico-criticam clar. Georgii Pray de Dextra S. Stephani primi Hungariae regis cum historia monasterii Sz. Jog, ubi olim sacra haec Dextra asservabatur. Vacii, 1797.
- Sindelár, Adatok = Sindelár József: Adatok a marturina történeti fejlődéséhez az oklevelek alapján. Esztergom, 1900.
- Smič, Oslobod. = T. Smičiklas: Dvijestogodišnjica oslobodjenja Slavonije. II. Zagreb, 1891.
- Smič. = Marko Kostrenčić–T. Smičiklas: Codex diplomaticus regni Croatiae, Dalmatiae ac Slavoniae. Diplomatički zbornik kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije. I–XVII. Zagrabiae, 1904–1981.
- SMK. = Somogyi Múzeumok Közleményei.
- SML. = Somogy Megyei Levéltár. Kaposvár.
- SNA. = Slovensky Národný Archív. Bratislava (Pozsony).
- Solymosi L., Földesúri járadékok = Solymosi László: A földesúri járadékok új rendszere a 13. századi Magyarországon. Bp., 1998.
- Somogy m. lt. Évk. = Somogy megye múltjából. Levéltári Évkönyv. Kaposvár, 1970–.
- Sopr. Szle = Soproni Szemle. Sopron, 1937–1944.; 1955–.
- Sopron vm. = Nagy Imre: Sopron vármegye története. Oklevéltár. I–II. Sopron, 1889–1891.
- Spiess, Aufklärger. i. d. Gesch. u. Diplomatik = Spiess, Philipp Ernst: Aufklärungen in der Geschichte und Diplomatik als eine Fortsetzung der Archivischen Nebenarbeiten. Bayreuth, 1791.
- Sprawozdanie = Sprawozdanie z poszukiwań na Węgrzech. Kraków, 1919.
- Sprievodca = Sprievodca po výstavke listín župného múzea v Bardiove. V Bardiove, 1926.
- Sroka, Doc. Pol. = Documenta ad res Poloniae pertinentia, quae in archivis veteris Regni Hungariae asservantur. Edidit, Praefatione notisque instruxit Stanislaus

- A. Sroka. Tom. I. (usque ad a. 1450.) Cracoviae, 1998. Tom. II. (documenta ex annis 1451-1480.) Cracoviae, 2000.
- StA. = Stadtarchiv.
- Starine = Starine Jugoslavenske Akademije Znanosti i Umjetnosti. I–XL. Zagreb, 1869–1939.
- St. Gallen = Chartularium Sangallense. Band VI. (1327–1347) Bearbeitet von Otto P. Clavadetscher. St. Gallen, 1990.
- Str. = Ferdinandus Knauz–Ludovicus Crescens Dedek: Monumenta ecclesiae Strigoniensis. I–III. Strigonii, 1874–1924.
- Strehlke, Tabulae = Ernestus Strehlke: Tabulae ordinis Theutonici ex tabularii regii Berolinensis codice potissimum. Berolini, 1869.
- ŠÚA. = Štátny ústredný archiv. Bratislava (Pozsony).
- Sugár = Sugár István: Borsodi oklevelek a Heves megyei Levéltárban (1245–1521). Miskolc, 1980.
- Sümeghy = Sümeghy Dezső: Sopron vármegye levéltárának oklevélgyűjteménye. I. Középkori oklevelek (1236–1526). Sopron, 1928.
- Szabó K., Erd. Múz. okl. = Szabó Károly: Az Erdélyi Múzeum eredeti okleveleinek kivonata (1232–1540). Bp., 1889.
- Szabolcsvm. okl. = Karlovszky Endre–Pettkó Béla: Szabolcsvármegye levéltárának mohácsi vész előtti oklevelei. 1335–1500. Nyíregyháza, 1901.
- Szádeczky, Iparfejlődés = Szádeczky Lajos: Iparfejlődés és a czéhek története Magyarországon okirattárral (1307–1848). I–II. Bp., 1913.
- Szatmár m. = Piti Ferenc–C. Tóth Norbert–Neumann Tibor: Szatmár megye hatóságának oklevelei (1284–1524). Nyíregyháza, 2010.
- Száz. = Századok. Pest–Bp., 1867–.
- Székely okl. = Szabó Károly–Szádeczky Lajos–Barabás Samu Székely oklevéltár. I–VIII. Kolozsvár–Bp., 1872–1934.
- Szendrei, Miskolc = Szendrei János: Oklevéltár Miskolcz város történetéhez. 1225–1843. Miskolc, 1890.
- Szent-Ivány = Mályusz Elemér–Borsa Iván: A Szent-Ivány család levéltára. 1230–1525. Bp., 1988.
- Szentpétery, Középkori okl. = Szentpétery Imre: Középkori oklevélszövegek. Bp., 1927.
- Szepesvm. Évk. = A Szepesvármegyei Történelmi Társulat Évkönyve. Lőcse, 1885–1914.
- Szerbia = Thallóczy Lajos–Áldásy Antal: A Magyarország és Szerbia közti összeköttetések oklevéltára. 1198–1526. Bp., 1907.
- Szeredai = Antonius Szeredai: Series antiquorum et recentiorum episcoporum Transilvaniae. Albae Carolinae, 1790.
- Szeredai, Not. capit. Alb. Trans. = Antonius Szeredai: Notitia veteris et novi capituli ecclesiae Albensis Transilvaniae ex antiquis ac recentioribus litterarum monumentis eruta. Albae Carolinae, 1791.
- Szerémi, Draskovich = Szerémi: A Draskovichok trokostyányi levéltárából. Bp., 1893.
- Szerémi–Ernyey = Szerémi és Ernyey József: A Majthényiak és a Felvidék. Történelmi és genealogiai tanulmány. I. Bp., 1912.
- Szirmay, Not. topogr. Zemplén. = Ant. Szirmay de Szirma: Notitia topographica, politica incltyi comitatus Zempléniensis. Budae, 1803.

- Szirmay, Szatmár = Szirmai Szirmay Antal: Szathmár vármegye fekvése, történetei, és polgári esmérte. I–II. Budán, 1809–1810.
- Szirmay, Ugocsa = Ant. Szirmay de Szirma: Notitia politica, historica, topographica incliti comitatus Ugochiensis. Pestini, 1805.
- Szirmay, Zemplén = Szirmay Antal: Notitia historica comitatus Zempléniensis. Buda, 1804.
- Szontagh = Szontagh Dániel: Az iglói és zabari Szontagh-nemzetség . és oklevelei. Pest, 1864.
- Szontagh, Meskó = Szontagh Dániel: Felső-kubini Meskó család. Pest, 1861.
- SZR. = Bónis György: Szentszéki regeszták. Iratok az egyházi bíraskodás történetéhez a középkori Magyarországon. Szerk. Balogh Elemér. AUSz. Acta Juridica et Politica. LI/1. Szeged, 1997.
- SZSZBML. = Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltár. Nyíregyháza.
- SzSzBSz = Szabolcs-Szatmár-Beregi Szemle. Nyíregyháza.
- SzTA. TTI. = Szlovák Tudományos Akadémia Történettudományi Intézete. Historický Ústav SAV. Bratislava (Pozsony).
- Sztáray = Nagy Gyula: A nagymihályi és sztárai gróf Sztáray család oklevéltára. I–II. Bp., 1887–1889.
- Szücs, Debreczen tört. = Szücs I.: Szabad királyi Debreczen város történelme I. Debrecen, 1870.
- T. = Turul. Bp., 1883–1950.
- Tabódy, Munkács = Tabódy József: Munkács múltja és jelene Magyarország történetében. Pest, 1861.
- Tanodi = Zlatko Tanodi: Monumenta historica liberae regiae civitatis Varasini. I. Varasini, 1942.
- Tanulm. Csongrád m. = Tanulmányok Csongrád megye történetéből. Szeged, 1977–.
- Tanulm. Tolna m. = Tanulmányok Tolna megye történetéből. Szekszárd, 1968–.
- TBM. = Tanulmányok Budapest múltjából. Bp., 1932–.
- TCST. = Tanulmányok Csongrád megye Történetéből.
- Telegdi =Blazovich László–Géczi Lajos: A Telegdiek pere 1568–1572. Dél-Alföldi Évszázadok. 6. Szeged, 1995.
- Teleki = Barabás Samu: A római szent birodalmi gróf széki Teleki család oklevéltára. Codex diplomaticus sacri Romani imperii comitum familiae Teleki de Szék. I–II. Bp., 1895.
- Teleki, Huny. = Teleki József gróf: Hunyadiak kora Magyarországon. I–VI/1., X–XII. Pest 1852–1863.
- Temes = Pesty Frigyes–Ortvay Tivadar: Oklevelek Temesvármegye és Temesvár város történetéhez. I. 1183–1430. Pozsony, 1896.
- TF. = G. D. Teutsch–Fr. Firnhaber: Urkundenbuch zur Geschichte Sieben-bürgens. I. Fontes rerum Austriacarum. 2. XV. Wien, 1857.
- Thallóczy = Thallóczy Lajos: Tanulmányok a bosnyák bánág kezdetéről főtekintettel a körmendi levéltár okleveleire. Ért. Tört. Tud. XX. 5. Bp., 1905.
- Thallóczy, Kamara haszna = Thallóczy Lajos: A kamara haszna (lucrum camerae) története kapcsolatban a magyar adó- és pénzügy fejlődésével. Bp., 1879.
- Thallóczy, Mantova = Thallóczy Lajos: Mantovai követjárás Budán, 1395. Ért. Tört. Tud. XX. 4. Bp., 1905.

- Theil–Werner = Rudolf Theil–Karl Werner: Urkundenbuch des Mediascher Kapitels bis zur Reformation. Hermannstadt, 1870.
- Theiner = Augustinus Theiner: Vetera monumenta historica Hungariam sacram illustrantia. I–II. Romae, 1859–1860.
- Theiner, Mon. Pol. = Augustinus Theiner: Vetera monumenta Poloniae et Lithuaniae gentiumque finitimarum historiam illustrantia. I. Romae, 1860.
- Theiner, Mon. Slav. = Augustinus Theiner: Vetera monumenta Slavorum meridionalium historiam illustrantia. I–II. Romae–Zagrabiae, 1863–1875.
- Thorotzkay = Jakó Zsigmond–Valentiny Antal: A toroczkószentgyörgyi Thorotzkay család levéltára. Kolozsvár, 1944.
- Thuránszky = Thuránszky László: A thuriki (recte thurapataki) és komjathnai Thuránszky család története és leszármazása. Sátoraljaújhely, 1938.
- Tkalčić, Mon. civ. Zagr. = Joannes Bapt. Tkalčić: Monumenta historica liberae regiae civitatis Zagrabiae, metropolis regni Dalmatiae, Croatiae et Slavoniae. Povjestni spomenici slob. kralj. grada Zagreba. I–XIV. Zagrabiae, 1889–1932.
- Tkalčić, Mon. ep. Zagr. = Joannes Bapt. Tkalčić: Monumenta historica episcopatus Zagrabienensis. I–II. Zagrabiae, 1873–1874.
- TML. = Tolna Megyei Levéltár. Szekszárd.
- Tooth–Szilágyi, Kiskunhalas = Tooth János: Kis-Kun-Halás város története. Oklevéltárral ellátva kiadta Szilágyi Sándor. N.-Kőrös, 1861.
- Tóth = Tóth Péter: A Borsod–Abaúj–Zemplén Megyei Levéltár Miskolcon őrzött középkori oklevelei. Borsod–Abaúj–Zemplén Megyei Levéltári Füzetek. 28. Miskolc, 1990.
- Tóth I., Boszniai kápt. = Tóth Ildikó: A boszniai káptalan hiteleshelyi oklevelei 1353-ig. Kézirat. Szeged, 1997.
- Tóth K., Palásthy = Tóth Krisztina: A Palásthy család levéltára 1256–1847. Esztergom, 2001.
- Török, Mo. prímása = Török János: Magyarország prímása. Közjogi és történeti vázlat. Második rész. Oklevelek. Pest, 1859.
- Tört. Adattár Csanád egyhm. = Történelmi adattár Csanád egyházmegye hajdانا s jelenéhez. I–IV. Temesvár– Bp., 1871–1874.
- Tört. Ért. = Történelmi és Régészeti Értesítő. új folyam. Temesvár, 1885–1917.
- Tört. Közl. Abaúj Kassa = Történelmi közlemények Abaúj-Torna vármegye és Kassa múltjából. I–VI. Kassa, 1910–1918.
- Tört. Lapok = Történeti Lapok. I–III. Kolozsvár, 1874–1876.
- Tört. Szle. = Történelmi Szemle Bp., 1958–.
- Transilvani'a = Transilvani'a. Foi'a Associatiunei Transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu. Brasiovu.
- TRÉ. = Történelmi és Régészeti Értesítő. A Délmagyarországi Történelmi és Régészeti Múzeumtársulat Közlönye. Temesvár, 1875–1901.
- Truhelka = Ciro Truhelka: Die Slavonische Banalderaren. Wien, 1899.
- TSz. = Történeti Szemle. Bp., 1912–1930;
- TT. = Történelmi Tár. Bp., 1878–1911.
- Tud. Gyűjt. = Tudományos Gyűjtemény. I–XXV. Pest, 1817–1841.
- Tudománytár = Tudománytár. Új folyam. Értekezések. Pest, 1837–1845.
- Tur. Reg. = Horváth Sándor: A lipői és turóczi registrum. Bp., 1902.

- Tutkó, Kassa = Tutkó József: Szabad királyi Kassa városának történelmi évkönyve. Kassa, 1861.
- UB. Enns = Urkunden-Buch des Landes ob der Enns. I–. Wien–Linz, 1852–.
- ÚBA. = Ústředný Banský Archív. Banská Štiavnica (Selmecebánya).
- Udvardy, Kalocsa = Udvardy József: A kalocsai főszékeskáptalan története a középkorban. Bp., 1992.
- Új M. Múz. = Új Magyar Múzeum. I–X. Pest, 1850–1860.
- UJb. = Ungarische Jahrbücher. Berlin, 1923–1944.
- Ujházy = Ujházy László: Monumenta historiae hungaricae diplomatica. Magyar Történelmi Emlékek. Oklevelek. Bp., 1914.
- ÚMS. = Új Magyar Sion. Esztergom, 1870–1886.
- Vagner, Nyitrai k. = Vagner József: Adalékok a nyitrai székeskáptalan történetéhez. Nyitra, 1896.
- VAML. = Vas Megyei Levéltár. Szombathely.
- Vámossy = Vámossy István: A pozsonyi katolikus polgári ápoló intézet. Pozsony, 1898.
- Vár. Kápt. Stat. = Bunyitay Vincze: A váradi káptalan legrégebbi statútumai. Nagy-Várad, 1886.
- Vasi Szle = Vasi Szemle. Szombathely 1934–1939., 1958–.
- Vat. = Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae illustrantia. Series I. Tom. I–IV. Bp., 1885–1891.
- Vay berkeszi = Piti Ferenc: A Vay család berkeszi levéltárának 1342–1382 közötti oklevelei. In: A nyíregyházi Jósa András Múzeum Évkönyve. LII. Nyíregyháza, 2010. 387–606.
- Végh, Buda = Végh András: Buda város középkori helyrajza 2. Bp., 2008.
- VEML. = Veszprém Megyei Levéltár. Veszprém.
- Veress, Gyula = Veress Endre: Gyula város oklevéltára (1313–1800). Bp., 1938.
- Veress, Olasz egyetemek = Veress Endre: Olasz egyetemeken járt magyarországi tanulók anyakönyve és iratai 1221–1864. Bp., 1941.
- Vespr. = Monumenta Romana episcopatus Vesprimiensis. A veszprémi püspökség római oklevéltára. I–IV. Bp., 1896–1908.
- Veszp. Reg. = Kumorovitz L. Bernát: Veszprémi regeszták (1301–1387). Bp., 1953.
- Veszprém pótkötet = Érszegi Géza–Solymosi László: Veszprém város okmánytára. Pótkötet. Veszprém, 2010.
- Veszprém város = Gutheil Jenő: Veszprém város okmánytára 1002–1523. Veszprém, 2007.
- Vidal = Vidal, J.-M.: Benoit XII. (1334–1342) Lettres communes. I–III. Paris 1902–1911.
- Vidal–Mollat = Vidal, J.-M.–Mollat, G.: Lettres des papes d’ Avignon. Benoit XII. (1334–1342). Lettres closes et patentes intéressantes le pays autres que la France. I–II. Paris, 1935–1950.
- Vitae fratrum = Vitae fratrum. Ordinis Fratrum Heremitarum Sancti Pauli Primi Heremitaie. Kézirat. 1526. Egyetemi Könyvtár. Bp., Kézirattár. Ab 151 a. 151 c.
- Vjesnik = Vjesnik kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinskog zemaljskog arkiva. Zagreb, 1899–1920.
- VMMK = A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei.
- Voigt = Johannes Voigt: Codex diplomaticus Prussicus. Königsberg, 1836–1861.

- W. = Wenzel Gusztáv: Árpádkori új okmánytár. Codex diplomaticus Arpadianus continuatus. I–XII. Pest–Bp., 1860–1874.
- Wadding, Ann. Min. = I. Wadding: Annales Ordinis Minorum. I–VIII. Lyon 1625–1664.; IX–XXV. Ed. J. R. da Fonseca. Romae, 1731–1986.
- Wadding, Ann. Min. = L. Wadding L.: Annales Ordinis Minorum I–VIII. Lyon 1625–1664. I–XXV. Romae, 1731–1862. Ed. Fonseca, J. R. da.
- Wagner = Carolus Wagner: Analecta Scepusii sacri et profani. I–IV. Posonii–Cassoviae 1774–1778.
- Wagner, Quellen = Ernst Wagner: Quellen zur geschichte der Siebenbürger Sachsen. 1191–1975. Schriften zur Landeskunde Siebenbürgens. 1. Köln–Wien, 1976.
- Wagner, Sáros = Carolus Wagner: Diplomatarium comitatus Sarosiensis. Posonii–Cassoviae, 1780.
- Weber, Podolin = Weber Samu: Podolin város története. Bp., 1891.
- Weber, Suppl. = Samuel Weber: Supplementum III. analectorum terrae Scepusiensis. Lőcse, 1908.
- Weis = Johann Nepomuk Weis: Urkunden des Cistercienser-Stiftes Heiligenkreuz im Wiener Walde. II. Fontes rerum Austriacarum. 2. XVI. Wien, 1859.
- Wenzel, Bányászat = Wenzel Gusztáv: Magyarország bányászatának kritikai története. Bp., 1880.
- Wenzel, Diósgyőr = Wenzel Gusztáv: Diósgyőr egykori történelmi jelentősége. Ért. Tört. Tud. II.. Pest, 1872.
- Wenzel, Dipl. Eml. = Wenzel Gusztáv: Magyar diplomacziái emlékek az Anjoukorból. Acta exera Andegavensia. I–III. Bp., 1874–1876.
- Wertner, Grafen von Mattersdorf = Moriz Wertner: Die Grafen von Mattersdorf-Foilhtenstein (Nagymarton und Fraknó). Wien, 1889.
- Wertner, Nemzetségek = Wertner Mór: A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig. I–II. Temesvár, 1891–1892.
- Werunsky = E. Werunsky: Excerpta ex registris Clementis VI. et Innocentii VI. Innsbruck, 1885.
- Z. = A zichi és vásonkeői gróf Zichy-család idősb ágának okmánytára. Codex diplomaticus domus senioris comitum Zichy de Zich et Vásonkeő. I–XII. Pest–Bp., 1871–1931.
- Zahn, UB = J. v. Zahn: Urkundenbuch des Herzogthums Steiermark. I–III. Graz, 1875–1903.
- Zala = Nagy Imre–Véghely Dezső–Nagy Gyula: Zala vármegye története. Oklevéltár. I–II. Bp., 1886–1890.
- Zalai Gyűjt. = Zalai Gyűjtemény. Zalaegerszeg, 1974–
- Zapiski = Zapiski imperatorskoj akademii nauk. Petersburg.
- Zbiór = Stanisław Kuraś–Irena Sułkowska-Kuraś: Zbiór dokumentów Małopolskich. IV. 1211–1400. Wrocław–Warszawa–Kraków, 1969.
- Zimmermann, Texte = F. Zimmermann: Texte von Urkunden aus sieben-bürgisch-sachsischen Archiven. Hermannstadt, 1888.
- Ziridava = Ziridava. Muzeul Regional Arad. I–. Arad, 1967–.
- ZML. = Zala Megyei Levéltár. Zalaegerszeg.
- Zounuk = Zounuk. A Szolnok (Jász-Nagykun-Szolnok) Megyei Levéltár Évkönyve. Szolnok, 1986–

- ZW. = Urkundenbuch zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen. I–VI. Hermannstadt–Köln–Wien–Bukarest, 1892–1981.
- ZsO. = Zsigmondkori oklevéltár. I. (1387–1399) Összeáll.: Mályusz Elemér. Bp., 1951.; II/1. (1400–1406) Bp., 1956.; II/2. (1407–1410) Bp., 1958.; III. (1411–1412). Mályusz Elemér kéziratát kiegészítette és szerkesztette: Borsa Iván. Bp., 1993.; IV. (1413–1414) Bp., 1994.; V. (1415–1416) Bp., 1998.; VI. (1417–1418) Bp., 1999.; VII. (1419–1420.) Bp., 2001; Borsa Iván–C. Tóth Norbert: VIII. (1421.) Bp., 2003.; IX. (1422.) Bp., 2004; C. Tóth Norbert: X. (1423.) Bp., 2007.; Neumann Tibor–C. Tóth Norbert: XI. (1424.) Bp., 2009.

2. Nomina communia et propria Köz- és tulajdonnevek

a. = annus	Depos. = Depositio
A. = arenga	dict. = dictus
Á = átrás	domin. = dominicus
abb. = abbas	e. = előtt, előtti
abl. = ablativus	E. = eredeti
acc. = accusativus	É = észak, északi
alesp. = alesperes	é. n. = év nélkül
an. = ante	Elev. = Elevatio
Ann. = Annuntiatio Mariae	Eml. = említés
ap. = apostolus	Epiph., Epif. = Epiphaniae
Apr., ápr. = Aprilis, április	ev., ewang. = evangelista
arch. = archangelus	Exalt. = Exaltatio
Asc. = Ascensio	f. = feria
Ass. = Assumptio	Facs. = facsimile, hasonmás
Au. = Ausztria	fe. = festum
B. = beatus	Febr., febr. = Februarius, február
Bapt. = Baptista	Fk. = fénykép
BB. = beati	Ford. = fordítás
Be. = Belgium	főesp. = főesperes
BH. = Bosznia-Hercegovina	fr. = frater
Bo = Bohemia	Fro. = Franciaország
Bp. = Budapest	ft. = forint
Bu = Bulgária	G = Galícia
c. = comes	gen. = genitivus
C = Croatia	glor. = gloriosus
Circ. = Circumcisio	H = Hungaria, Magyarország
Circumd. = Circumdederunt	hh. = hiteleshely, hiteleshelyi
Co = Comania	hj. = határjárás
Conc. = Conceptio	hn. = helynév
conf. = confessor	Ho. = Horvátország
Conv. = Conversio	id. = idősebb
cs. = család, családi	Id., Yd. = Idus, Ydus
Cseho. = Csehország	ifj. = ifjabb
Cu = Cumania	ill. = illetve
d. = dominus	Incar. = Incarnatio
D. = datum	ind. = indictio
Da = Dalmatia	Inv. = Inventio
dat. = dativus	Jan., jan. = Januarius, január
Dé = dél, déli	Je. = Jeruzsálem, Hierosolitanum
Dec., dec. = December, december	jegy. = jegyzet
Decoll. = Decollatio	Ju. = Jugoszlávia

Jun., jún. = Junius, június
Jul., júl. = Július, júl.
K. = kiadás, kiadva
Kal. = Kalendae
kb. = körülbelül
kápt. = káptalan
Ke = kelet, keleti
konv. = konvent
köv. = következő
l. = lásd
L = Lodomeria
Lo. = Lengyelország
lt. = levéltár, levéltára
m. = megye
M. = marca, márka
m. lt., mlt. = magánlevéltár
Má. = másolat
Mad. = Madius, május
Marc., márc. = Marcius, Martius, március
mart. = martyr
Mai, May, máj. = Maius, május
Megj. = megjegyzés
mem. = memoria
Mo. = Magyarország
mont. S. Angeli. dom. ~ d. = montis S.
    Angeli dominus
mr. = magister, mester
N. F. = Neue Folge
Nat. = Nativitas
nb. = nembeli
No. = Németország
nom. = nominativus
Non. = Nonae
Nov., nov. = November, november
Ny = nyugat, nyugati
o. = ország
O. = Olaszország
o. lt. = országos levéltár
oct. = octava
Oct., okt. = October, október
old. = oldal
OO. SS. = omnes sancti
p. = post
P = Polonia

Pent., Penth. = Pent(h)ecostes
princ. = princeps
prox. = proximus
Purif. = Purificatio
Quadr. = Quadragesima
quind. = quindena
R. = regesta
Ra = Rama
Reg. = registrum
Remin. = Reminiscere
Resurr. = Resurrectio
Ro. = Románia
S. = sanctus
s. k. = saját kezével
sabb. = sabbatum
Sal. = Salernitanus
sc. = scilicet
Se = Serbia, Szerbia
Sept., szept. = September, szeptember
Septuag. = Septuagesima
Si = Sicilia, Szicília
Spo. = Spanyolország
sz. = század
Sz. = Szlovákia
szb. = szolgabíró
Sze = Szerbia
Szl. = Szlovénia
szn. = személynév
Szt. = szent
Tá. = tartalmi átirás
ti. = tudniillik
u. = után, utáni
U = Ungaria, Magyarország
ua. = ugyanaz(on)
ue. = ugyanez(en)
Ukr. = Ukrajna
Uo., uo. = ugyanott, ugyanoda
v. = vagy
V = Vngaria, Magyarország
v. lt. = város levéltára, városi levéltár
vig. = vigilia
virg. = virgo
vö. = vesd össze
Ze = Zervia, Szerbia

3. Signa Jelek

[ ]	additamentum, pótlás
~	alia forma correctionis, névváltozat
æ:	correctio, helyesbítés
(?)	datum incertum, bizonytalan keltezés
.....	lacuna, szöveghiány
[?]	lectio incerta, bizonytalan olvasat
+	falsae litterae, hamis oklevél
< >	pars superflua, felesleges rész
[!]	sic, így
[[ ]]	textus discrepans exemplarum, példányok közti eltérő szöveg

DOCUMENTA

1. 1349. jan. 1.

Márton c. és Loránd bírók, továbbá a Deeswar-i esküdtek és hospes-ek közössége hírül adja: [I.] Lajos király (H) nagyobbik pecsétjével ellátott nyílt oklevelében Deeswar villicatio-ját hűséges szolgálataiért élete végéig János fia András c.-nek adományozta, ami ellentétes Mo. királyainak [IV.] Bélától az említett Lajos királyig privilegiális okleveleikben nekik adományozott régi szabadságaikkal, ezért [András] c.-szel szembe akartak szegülni. Erre András c. az említett oklevelet hatálytalanította és átadta Pál plébánosnak. Ezért ők most András c.-nek örök hallgatása fejében egy szabad fundus-t adományoznak curia-val, összes haszon-vételével és tartozékaival örök birtoklásra, és kötelezik magukat a jelen nyílt oklevéllel arra, hogy annak birtokában megtartják. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, nagyobbik pecsétjükkel ellátott nyílt oklevelet adják ki. D. in oct. Nat. Christi, a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 98 559. (Károlyi cs. nemzetségi lt. 62. 43.) Erősen vízfoltos és rongált. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek pecsét töredéke, hártvaszalagja.

K.: Károlyi I. 178–179. (119. szám); Doc. Trans. IV. 686. (674. szám). (IV. Béla király hivatkozott hamis oklevelét l. Reg. Arp. 618. szám.)

R.: Erdélyi Okm. III. 196. (496. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 467. (674. szám) (román nyelvű).

Megj.: Elképzelhető, hogy az oklevél a datálás módjából adódóan 1350. jan. 1-jei.

2. 1349. jan. 3. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti Konya mr. szepesi, nógrádi és Sarus-i c.-t: a Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának vizsgálatról szóló oklevele szerint az Eperyes-i polgárokat és hospes-eket a korábbi Sarus-i várnagyok a Tulthegh ~ Tulthzegh falubeli vámon való áthaladásra kényszerítették, és most Konya mr. is ezt teszi. A király megparancsolja, hogy evvel hagyjon fel, és őket semmi-féleképpen ne zaklassa. D. Bude, 3. die fe. diei Strennarum, a. d. 1349.

E.: ŠA. Poprad (Poprád). Eperjes város lt. Középkori gyűjtemény 17. (Df. 228 456.) Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

K.: Iványi, Eperjes 24. (46. szám); Juck 162. (203. szám).

R.: Iványi, Eperjes 23–24. (46. szám).

3. 1349. jan. 3. Buda

Erzsébet királyné (H) értesíti Konya mr.-t (l. az előző oklevelet). Eltérő névalak: Teulthek. D. Bude, sabb. prox. p. diem Strennarum, a. d. 1349.

E.: ŠA. Poprad (Poprád). Eperjes város lt. Középkori gyűjtemény 18. (Df. 228 457.) Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

K.: Juck 162–163. (204. szám).

R.: Iványi, Eperjes 23–24. (47. szám).

4. 1349. jan. 3.

A vasvári egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Gurou-i Bálint fia János fia István ugyanezen Bálint fia István fia Demeter Gurou-i birtokrészét – amely Demeter frater-e, János halála miatt szállt rá a vasvári kápt. oklevele révén – összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt vejenek, Tyaak-i Kemen fia Miklósnak adja a jelen oklevél révén. D. sabb. prox. an. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 49 699. (Rumy cs. lt. 55. 33.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán rányomott kerek pecsét töredékei, szalagja látszik.

K.: –

5. 1349. jan. 4.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torkw-i Rykolphus fia László mr. a maga, apja és testvérei nevében bemutatta [I.] Lajos király (H) itt átírt oklevelét. A kápt. engedelmeskedve a király parancsának sacristia-jában megkereste Gebarth, Veresalma és Torkweley birtokok cseréjére vonatkozó, a kápt. pecsétjével ellátott privilégiumot, amit a jelen oklevélben átír, az eredetit pedig ismét sacristia-jában helyezi el. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, Jakab éneklő-, János örkanonok, továbbá János Borsad-i, Dávid Zabouch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsuua-i, András Pankata-i, János Zemlen-i, Gergely Tarcha-i, Kato (dict.) László Patha-i főesp.-ek jelenlétében. D. in domin. prox. p. fe. Circ. d., a. eiusdem 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

E.: Dl. 64 663. (Péchy cs. lt. 19.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, vörös színű sodraton nagyméretű, kerek, ép függőpecsét.

K.: –

R.: Péchy 10. (36. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXXII. 912. szám.)

6. 1349. jan. 4.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torqu-i Rykolphus fia László mr. a maga, apja és testvérei nevében bemutatta [I.] Károly király (H) privilegiális oklevelét, kérve annak a kápt. autentikus pecsétje alatt kiadott privilegiális oklevelében történő átírását, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít. Erről autentikus függőpecsétjével ellátott, chirographált privilegiális oklevelet ad ki Miklós prépost, János olvasó-, Jakab éneklő-, János örkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, Péter Heves-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, János Zemlen-i, György Tarcha-i, László Pata-i főesp.-ek jelenlétében. D. in domin. prox. p. fe. Circ. d., a. eiusdem 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

E.: Dl. 68 885. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 144.) Alul chirographált. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, vörös-sárga sodraton nagyméretű, kerek, ép függőpecsét.

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. X. 352. szám.)

7. 1349. jan. 4.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torqu-i Rykolphus fia László mr. a maga, apja és testvérei nevében bemutatta [I.] Lajos király (H) itt átírt oklevelét. A kápt. ennek megfelelően sacristia-jában megkereste a nevezettek mentességeiről szóló privilégiumot, és azt a jelen oklevélbe illesztve átírta. Ennek tanúságtételül a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, Jakab éneklő-, János örkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, Péter Heves-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, János Zemlen-i, György Tarcha-i, László Pata-i főesp.-ek jelenlétében. D. in domin. prox. p. fe. Circ. d., a. eiusdem 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

E.: Dl. 68 886. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 121.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, vörös-sárga sodraton nagyméretű, kerek, törött függőpecsét.

K.: –. (Az átírt okleveleket l. Anjou-oklt. XXXI. 418. és uo. XXXII. 912. szám.)

8. 1349. jan. 4.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Thorqu-i Rykolphus fia László mr. a maga, apja és testvérei nevében bemutatta [I.] Károly király nyílt

oklevelét, kérve annak a kápt. autentikus pecsétjével ellátott privilegiális oklevelében történő átírását, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, Jakab éneklő-, János örkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, János Zemlen-i, György Tharcha-i, László Pata-i főesp.-ek jelenlétében. D. in domin. prox. p. fe. Circ. d., a. eiusdem 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

E.: Dl. 68 884. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 142.) Alul chirographált. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, vörös-sárga sodraton nagyméretű, kerek, kopott függőpecsét.

K.: –. (Az átírt okleveleket l. Anjou-oklt. IV. 13. szám.)

9. 1349. jan. 4.

Miklós prépost és az esztergomi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Zedcha-i Sándor fia Péter, másik részről Berzou fia Miklós fia Péter a maga, valamint testvére, Fülöp fiai: Miklós, Tamás, János és István nevében megfelelő megbízólevéllel előadják, hogy bár a Bars m.-i Warad birtok felének ügyében közöttük hosszú ideig per folyt Pál c. országbíró színe e., végül azonban a felek akaratából közöttük 16 nemes, valamint László, az esztergomi Szt. György vértanú-monostor prépostja és Mátyás Kamarun-i főesp. közreműködésével 60 M. bírság terhe mellett döntőbíráskodásra került sor. Ennek megfelelően a felek tartoztak bemutatni Warad birtokra vonatkozó okleveleiket, oly megkötéssel, hogy a be nem mutatott oklevelek hatályukat veszítsék. A bemutatott oklevelek alapján a döntőbírák az alábbi ítéletet hozták: mivel Warad birtok fele Pétert és Fülöpöt a nyitrai egyház kápt.-jának oklevele szerint nagyanyjuk leánynegyede címén illeti meg, amit nagyanyjuknak Bees fia Berken ~ Berke és e Berken fia Máté fia Péter adományoztak összes haszonvételeivel és a Garam ~ Gron folyón lévő malom felével együtt, Sándor fia Péter – akire az Berke halála u. a rokonság révén szállt a birtokrész – pénzért megválthatja azt Miklós fiától és unokaöccseitől. Mivel azonban Miklós fia Péter a maga és testvére fiai nevében bemutatta a döntőbíráknak Vilmos nádor oklevelét – miszerint Sándor fia Péter az említett birtokfelet már visszavonhatatlanul örököltette Péternek és Fülöpnek –, a következő megegyezésre jutottak. Warad birtok felső felét összes haszonvételeivel és a Gron folyón lévő malom felével megkapja Miklós fia Péter, valamint testvére, Fülöp fiai: Miklós, Tamás, János és István nagyanyjuk, Margit leánynegyede címén. Warad birtok alsó fele Sándor fia Péteré lett örök birtoklásra. Az ügyvel kapcsolatosan kiadott korábbi okleveleket hatálytalanítják, kivéve a nyitrai kápt.

említett felosztást tartalmazó oklevelét. D. Demeter mr. olvasókanonok keze által, in oct. fe. Innocentium, a. d. 1349.

Á.: I. Lajos király, 1363. febr. 9. Dl. 4024. (NRA. 933. 11.)

K.: AO. V. 256–258. (131. szám) (kihagyásokkal).

10. 1349. jan. 5.

A pozsonyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve István fia Bek, János fia Mihály, András fia Kálmán, Márton fia Péter, Gugmen fia János, Chanda fia Tamás, Scaul-tárnoki (Staul Tavernicalis) Jakab fia Balázs, továbbá Tamás fia Miklós, Etle-i Chere fia Tamás, továbbá János fia Pongrác Gutler-i hospes és András fia János Raduan-i villicus a maguk és rokonaik nevében Scaul-i Ábrahám fia Józsefet és a hozzá tartozókat felmentik ugyanezen Scaul-i Jakab fia Lőrinc meggyilkolásának vádjá alól. Ha közülük bárki Lőrinc halála ügyében pert indítana, perkezdet e. megfizetendő 50 M. bécsi dénárban marasztaltassék el. D. in vig. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek 14. 17. 29. (Df. 226 810.) Felül chirographált. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kezek írásával tartalomra utaló feljegyzések. A Fk.-en függőpecsét befűzött szalagja, bevágása látszik.

K.: –

11. 1349. jan. 6.

Pál prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Torku-i Rykolphus mr. a fiaival: Jánossal, Kelemennel és Lőrincsel, másik részről Dethbor fiai: Mihály és János, Herbordus fia Herbordus, Simon fiai: Egyed és Pál, valamint Detk fia Miklós fia Balázs, mindannyian Keeth-i nemesek, utóbbiak átadták Rykolphus mr.-nek és fiainak [I.] Károly király (H) korábbi és régebbi pecsétjével ellátott privilégiumát, amely megerősítette az egri kápt. nyílt oklevelét, amelyben az átírta [IV.] Béla király privilégiumát Bachmezey, Torkueley és Veresalma birtokok Mohol fia Detricus részére történő adományozásáról. Azt is vállalták, hogy jan. 20-án (in quind. datarum presentium) királyi parancslevél révén megke-restetik az említett privilégiumnak az egri kápt. conservatorium-ában elhelyezett átiratát, valamint a kápt. azon vizsgálatról szóló okleveleit, amelyek szerint [IV.] Béla király említett privilégiumának eredetije elégett, majd ezeket a kápt. pecsétje alatt átírva átadják Rykolphus mr.-nek és fiainak. Utóbbiak pedig vállalják, hogy ha [I.] Károly király privilégiumát és [IV.] Béla király oklevelének átiratát meg tudják erősíteni, átadják azok egy

példányát és a most átvett oklevelet az említett nemeseknek, ha nem tudják megerősíteni azokat, akkor a most átvett okleveleket egy éven belül visszaadják nekik. Ha ezt nem teszik, a bíró része nélkül 40 M. bírságot fizessenek. D. in fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 68 887. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 147.) Papír. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kisméretű, kerek zárópecsét.

K.: –. (IV. Béla király említett hamis oklevelét l. Reg. Arp. 898. szám, az egri kápt. azt átíró oklevelének R.-ját l. HO. VIII. 417. old. 246. szám, I. Károly király oklevelét l. Anjou-oklt. V. 737. szám.)

12. 1349. jan. 7.

A császári egyház kápt.-jának színe e. 1349. jan. 7-én (a. d. 1349., in crastino fe. Epiph. d.) megjelenve Benedek, a Bukowa-i Szt. Benedek-rendi remeték perjele és István, a Garig hegyekbeli Boldogságos Szűz-egyház perjele a maguk és konv.-jeik nevében kérik, hogy [I.] Károly király (H) privilegiális oklevelét a kápt. autentikus pecsétjével ellátott privilegiális oklevelében írja át, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít.

E.: –. **Fk.:** Dl. 32 761. (MKA. Acta Paulinorum. Bakva 1.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával feljegyzés, benne *Bakua* névalak, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

K.: Smič. XI. 499. (381. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XIII. 311. szám.)

R.: Mályusz E., LK. 1925. 101. (4. szám).

13. 1349. jan. 8. [v. u.]

János mr. borsodi főesp. [Miklós egri püspök lelkiekben általános] vicarius-a [hírül adja]: korábbi oklevelei értelmében [Nogsemyen-i Lengent (dict.) János fiai]: László és Leu[kus a maguk] és más frater-eik nevében jan. 8-án (in oct. fe. Circ. d.) [5] kassai [M.] és egy fertő garast tartoztak fizetni Jánosnak és Istvánnak, az egri egyház kórusa scolarius-ainak. A határnapon a nevezettek famulus-a és procurator-a, János fia Pál az említett bírságokat megfizette, ezért a főesp. a jelen oklevéllel felmenti őket kötelezettségük alól. [D. ....], a. d. 1349.

E.: Dl. 51 506. (Kállay cs. lt. 1300. 946.) Hiányos és erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 222. (970. szám); Bónis–Balogh 120. (1083. szám).

Megj.: a [ ] közötti részek a hátoldal alapján készültek. János mr. főesp. említett oklevelei az idézés korai időpontjából adódóan feltehetőleg az előző évben keletkeztek.

14. 1349. jan. 9.

Az egri egyház kápt.-ja hírül adja: Pál c., [I.] Lajos király országbírója korábbi döntéshozó oklevelének tartalma szerint Kalno-i Vince fia János negyedmagával, nemesekkel jan. 8-án (in oct. diei Strennarum) a kápt.színe e. esküt tartozott tenni Eles (dict.) János fia Péter ellenében. A határnapon Vince fia János eskütársaival megesküdtött arra, hogy az említett János fia Péternek soha sem volt famulus-a, és az nem is adott neki 4 M.-t és Péter összes keresetében ártatlan. Péter az eskütételre nem jött el, és nem is küldött senkit maga helyett. D. in crastino ipsius iuramentalis depositionis, a. d. 1349.

E.: AM. Košice (Kassa). Archivum secretum. Kálnay cs. lt. S. 3. (Df. 269 702.)
Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, amely kiadóként a jáászói konv.-et említi. A Fk.-en pecsét szalagja, bevágása látszik.

K.: –

Megj.: Pál c. országbíró említett oklevele az eskütétel korai időpontjából adódóan feltehetőleg az előző évben keletkezett.

15. [1349.] jan. 11. Avignon

[VI.] Kelemen pápa [Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t , a Szt. Szék legatus-át] felhatalmazza, hogy Salzburg egyházm.-ben 20 személynek dispensatio-t nyújthat az egyházi rendek időben történő felvétele alól. D. Auinione, III. Id. Jan., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 104. 480r–v. (Df. 292 749.)

K.: Lang 309. (399. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1890. szám.

16. [1349.] jan. 11. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Guido kardinálist, [Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t], a Szt. Szék Lombardia, Mo. és Salzburg egyházm. részeire küldött legatus-át felhatalmazza, hogy Bajor Lajos támogatóit feloldozza az excommunicatio, ill. az egyházi feladatok ellátásának tilalma alól. D. Auinione, III. Id. Jan., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: –

K.: Lang 310. (400. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1891. szám (Reg. Vat. 187. 28. 165v. alapján).

17. 1349. jan. 11.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Keeth-i Dedbor fia Mihály a maga és testvérei nevében bemutatta [I.] Lajos király oklevelét. A kápt. a király parancsának megfelelően sacristia-jában megkereste a Keeth-i nemesek okleveleit, köztük az egri kápt. privilégiumát, amely átírta [IV.] Béla király privilégiumát. A kápt. az említett oklevelet beillesztve a jelen privilegialis oklevélbe átírja, az eredetit pedig visszahelyezi kamera-jába. Ennek tanúságtételül a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, Jakab éneklő-, János örkanonok, valamint János Borsod (Borsad)-i, Dávid Zabouch-i, Domokos Borsod [!] (Borsua)-i, Péter Heves (Heues)-i, András Pankatha (Pankata)-i, János Zemlen (Zemlyn)-i, György Tarcha (Tharcha)-i, László Patha (Pata)-i főesp.-ek jelenlétében. D. in domin. prox. an. oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349., [I.] Lajos (H) lévén a király, Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

E.: 1. Dl. 68 889. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 151.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés. Zöld-fehér sodraton függött pecsétje elveszett.

2. MTA Kvt. Oklevélgyűjtemény 115. (Df. 243 760.) Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en ép, kerek függőpecsét, szalagja, bevágása látszik. (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

Má.: Dl. 68 888. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 136.) (18. sz.-i egyszerű Má. E. 1. alapján 3 példányban.)

K.: –. (Az átírt okleveleket l. Anjou-oklt. XXXII. 907. szám, IV. Béla király 1248. évi hamis oklevelét l. Reg. Arp. 898. szám, az egri kápt. azt átíró oklevelének R.-ját l. HO. VIII. 417. old. 246. szám.)

18. 1349. jan. 11.

A [somogyi konv.] 1349. jan. 11-i (4. die oct. diei Strennarum, a. d. 1349.) oklevele szerint Iwanka fia János, az [anya]királyné Kulked falubeli szakácsa 8 budai M.-t fizetett részben dénárookban, részben becsértékben Cholta-i Illés fia Pál özvegyének, Leuch úrasszonynak jegyajándék címén, valamint további 3 és fél budai M.-t György papnak és Noztop-i Péter fia Miklósnak leánynegyed címén Illés fia Pál leánytestvérei, Margit és Ilona u. a Cholta birtokban őket illető rész fejében.

Á.: Garai Miklós nádor, 1410. nov. 24. Dl. 92 383. (Festetics cs. lt. Somogy 18.)

K.: –

19. 1349. jan. 12.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt, gyűrűspecstjével elátott oklevelének megfelelően Zalanec-i Mykus fia Mihály királyi ember társaságában Jakab kóruspapot küldte ki tanúságtételre, akiknek visszatérése u. a királyi ember a kápt.-i tanúságtevő jelenlétében előadta, hogy Borsad m.-i mindenféle rendű és conditio-jú emberek körében vizsgálódva – kiváltképpen az egyik szb.-tól, Bekelche-i Miklós fia István c.-től – megtudta az igazságot. E szerint Gergely alispán és 3 szb., Kurutyán-i Lukács fia István, Sasa-i Wyd fia Miklós és Wata-i Sándor [1348.] nov. 26-án (f. IV. prox. an. fe. S. Andree ap. iam preteritum) többedmagukkal Lukács fia: László és András Mezeunyek birtokára támadtak, ingó- és ingatlan javaikat elvették, maguk között szétosztották, és a birtokot minden ok nélkül elfoglalták, az úrhölgyek ruháit pedig felprédálták. Miklós fia István c. még hozzátette, hogy azt nem tudja, vajon az alispán és a 3 szb. a fenti kártételeket jogszerint, v. jogtalanul hajtották-e végre. A fentieket a kápt. tanúságtevője megerősítette. D. f. II. prox. an. oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 41 098. (Múz. Ta. 1911. 42.) Vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Ladislaus dictus Pere* névalak, kerek zárópecsét apró töredékei.

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXXII. 919. szám.)

20. [1349.] jan. 13. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t , a Szt. Szék Ytalia-ba és Mo.-ra (V) küldött legatus-át [IV.] Károly római király kegyébe ajánlja. D. Auinione, Id. Jan., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 109v. (Df. 291 904.)

K.: Theiner I. 768. (1159. szám).

R.: Str. III. 671. (886. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4030. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 257. (230. szám).

21. (1349. jan. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t , a Szt. Szék Ytalia-ba és Mo.-ra (V) küldött legatus-át Albert, Au. hercege kegyébe ajánlja. [D. Auinione, Id. Jan., pápasága, 7. évében].

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 109v. (Df. 291 904.)

K.: –

R.: Str. III. 671. (886. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1897. szám;
Mon. Vat. Slov. III/2. 257. (230. szám).

22. (1349. jan. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t , a Szt. Szék Ytalia-ba és Mo.-ra (V) küldött legatus-át Mária, Au. hercegnője kegyébe ajánlja. [D. Auinione, Id. Jan., pápasága, 7. évében].

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 109r. (Df. 291 904.)

K.: –

R.: Str. III. 671. (886. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1897. szám;
Mon. Vat. Slov. III/2. 257. (230. szám).

23. (1349. jan. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t , a Szt. Szék Ytalia-ba és Mo.-ra (V) küldött legatus-át az esztergomi érsek kegyébe ajánlja. [D. Auinione, Id. Jan., pápasága, 7. évében].

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 109r. (Df. 291 904.)

K.: –

R.: Str. III. 671. (886. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1897. szám;
Mon. Vat. Slov. III/2. 257. (230. szám).

24. 1349. jan. 13.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): az országbíró oklevelének – miszerint a kápt. György fia Simon deák (litteratus), a királyi udvarból kiküldött speciális királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki a Kylyanus, a Hethy-i egyház papja és rector-a által Pál c. országbíró színe e. született megegyezés értelmében Fony-i Balázs fia Tamástól visszaszerzett Kerezthur és Thasula birtokokra kiszállva, a szomszédokat összehívva jelenlétükben a birtokokat iktassa Kylyanus papnak bárki ellentmondását figyelmen kívül hagyva, majd a kápt. teygen minderről írásos jelentést – megfelelően György fia Simon deák királyi ember társaságában László papot, az egri egyház Szt. Erzsébet-oltárának mr.-ét küldte ki tanúságtételre, akiknek visszatérése u. a királyi ember a tanúságtévő jelenlétében előadta, hogy jan. 2-án (in crastino Circ. d. iam preteriti, utpote f. VI.) kiszálltak Kerezthur és Thasula birtokokra, a szomszédok jelenlétében hj.-t

végeztek, majd a királyi ember azokat összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal együtt Kylyanus papnak iktatta örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. A határokat az idő zordsága és a vizek kiöntései miatt nem lehetett megállapítani. Mindezeket a kápt. tanúságtevője is megerősítette. D. in oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

E.: HBML. 202. (Df. 278 864.) Kissé vízfoltos és szakadozott.

K.: –

Megj.: Pál c. országbíró említett oklevele a hj. korai időpontjából adódóan az előző évben keletkezhetett.

25. 1349. jan. 13.

Az erdélyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Vos (dict.) Miklós mr. a testvéreivel, Vos (dict.) Lászlóval, Achyl (dict.) Lőrincsel, Vörös (Rufus) Péterrel, Vörös Tamással és Vos (dict.) Deseu-vel, másik részről Chama fia Jakab fiai: Mihály, Miklós, Tamás és Jakab előadják, hogy a közöttük lévő összes vitás kérdésben fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak. E szerint Chama fia Jakab fiai a Dubuka m.-i Gothárdfalva (villa Gothardi), Chege, Schentyuan és Syluas birtokokban lévő részeit 40 M. színezüstért eladják fent említett rokonaiknak oly módon, hogy ha a birtokrészek ügyében később pert indítanának, párbajban vesztésként ítéltessenek el. D. in oct. Epiph. d., 1349.

E.: AL. Wass cs. lt. 3. 31. (Df. 252 759.) A Fk.-en zárópecsét befűzött hártyalzalagja látszik.

Á.: Erdélyi kápt., 1406. júl. 6. AL. Wass cs. lt. 3. 3. (Df. 252 732.)

K.: HOKl. 254. (238. szám).

R.: Wass 245. (90. szám); Erdélyi Okm. III. 196. (497. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 468. (675. szám) (román nyelvű).

26. 1349. jan. 13.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről a Poloucha districtus-i Fábían fia Miklós Wyak-i soltész, másik részről Leukfolua-i Menardus fia Wyllam és a Szepes m.-i csütörtökhelyi (Quintumforum) Chunczmanus fia Hannus, előbbi előadja, hogy Wyak falu soltészségét, amelyet [I.] Lajos király engedélyével és oklevele értelmében Berzethe (dict.) Miklós mr. Zabolcz-i c.-től, Adyrian-i várnagytól szerzett meg 20 kassai M.-ért, szabad bíraskodással, 1 laneum földdel, serfőzdével, malommal, az 1 fertót meg nem haladó bírságokkal, jövedelmekkel, a nagyobb bírságok harmadrészevel, minden 6. dénár census-szal, feltételek

nélkül, szabad erdőhasználattal, vadászattal, halászattal, vámmentességgel, szabad rendelkezési joggal a soltészséget illetően, összes haszonvételeivel és jogaival, amelyek a Scepus-i föld szokása szerint hozzá tartoznak, most egy fertő híján 56 szepesi M. garasért eladja Wyllam-nak és Hannus-nak örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. függőpecsétjével ellátott privilegiumot ad ki. D. in oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349. A.

E.: SNA. Szepesi kápt. hh. lt. 16. H. 12. 8. (Df. 263 709.) Kissé vízfoltos és szakadozott. Alul chirographált.

K.: –

27. 1349. jan. 13.

A váradi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Vrduq (dict.) András fia Simon a maga és testvérei, Miklós, Mihály és Merhardus nevében bemutatta a kápt. zárt oklevelét, kérve annak nyílt oklevél formájában történő átírását és megerősítését, amit a kápt. a jelen, autentikus pecsétjével ellátott oklevélben teljesít. D. in oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 98 560. (Károlyi cs. nemzetségi lt. 31. 91.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

Á.: Leleszi konv., 1432. jan. 7. Dl. 98 903. (Károlyi cs. nemzetségi lt. 31. 95.)

Má.: Dl. 90 747. (Intézmények irataiból. Szatmár m.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban E. alapján.)

K.: Károlyi I. 179. (120. szám). (Az átírt 1291. jún. 13-i oklevelet l. uo. 20. old. 18. szám.)

Ford.: Doc. Trans. IV. 468–469. (676. szám) (román nyelvű).

28. 1349. jan. 13. Eger

János borsodi főesp., Miklós egri püspök lelkiekben általános vicarius-a 1349. jan. 13-án Egerben (Agrie in oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349.) kiadott nyílt oklevele szerint színe e. megjelenve egyik részről Kata (Katha)-i Lőrinc fia Miklós fia János, e Miklós özvegyének, Tekus (Tekes) fia István leányának, Klárának fia és procurator-a a főesp. megbízólevelével, másik részről Preokupa (Prekupa)-i ugyanezen István fia István mr., Jakab fiai: Máté és Jakab, akik ugyanezen István nepos-ai, valamint Zalona-i Loránd fiai: László, Bertalan és István, és János anyja nevében előadta frater uterinus-ai, László mr. Patha-i főesp. és Deseu jelenlétében, hogy a közöttük az úrhölgy hitbére és jegyajándéka, valamint manicipium-ok v. conditio-k (Tá. 2.: leánynegyed) ügyében folyó perekben fogott bírák döntőbíráskodása révén megegyezésre

jutottak. E szerint István mr. fia, nepos-ai és Loránd fiai a Torna m.-i Sornow ~ Sarnow (Sarno) birtokukat a Boldua folyó mellett összes haszonvételeivel és tartozékaival, régi határai között – ahogy az a Torna-i László fia János mr., valamint István és Loránd között lérejtött felosztás nyomán nekik jutott – az úrhölgynek adták örök birtoklásra, aki felmenti őket kötelezettségük alól.

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1377. máj. 16. Dl. 42 045. (Múz. Ta. Szalay.)

2. Pálóci Máté nádor, 1435. nov. 10. Dl. 3123. (NRA. 1551. 100.) (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: –

R.: Bónis–Balogh 120. (1084. szám) (Tá. 1. alapján).

29. 1349. jan. 15.

A veszprémi egyház kápt.-ja hírül adja: korábbi oklevelének megfelelően Vilmos, a pannonthalmi (Sacer Mons Pannonie) Szt. Márton-monostor apátja jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d. prox. preteritis) a maga nevében esküt tartozott tenni a kápt. tanúságtévőjének jelenlétében Romanus fia János, András fia Miklós, Bychou fia Lőrinc, A.....chou fia János, Dávid fia Miklós, András fia Miklós, Folkus fia Adorján, János fia György, Illés fia Miklós, Romanus fia Dénes és Lőrinc fia Mihály Gulach-i nemesek ellenében egy Apátfalva (villa Apati) és Gulach között fekvő, egy ekealjnyi kaszálón v. réten az Egreg folyó mellett, Apátfalva Ny-i oldalán arról, hogy a kaszáló Apátfalvához tartozik. A határnapon a kápt. Miklóst, kórusának presbiter-ét, Jakab segesdi főesp.-t, káplánját küldte ki tanúságtételre, aki visszatérve előadta, hogy az apát az esküt az előírt módon letette a Gulach-i nemesek, valamint Thon-i Miklós c., Baldinus fia Lőrinc fia László, Laad-i Lőrinc fia István, Scenhiwan-i András, Saul fia Antal és Thamasy-i Miklós fia János mr.-ek jelenlétében. Ennek tanúságtételül a kápt. a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki az apátnak. D. János mr. olvasókanonok keze által, 3. die depositionis iuramenti antedicti, a. d. 1349., János lévén a választott és megerősített veszprémi püspök, a királynéi udvar kancellárja, kápolnaispán, [I.] Lajos király (H) titkos kancellárja, a kánonjog licenciatus-a, János mr. a prépost, Sebestyén az éneklő-, István az örkanonok. A.

E.: BFL. 390. Konv.-i lt. Capsarium 5. L. 1. (Df. 207 196.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en függőpecsét szalagja, bevágása látszik.

K.: –

Megj.: A veszprémi kápt. eskütételt előíró oklevele az időpont korai mivolta miatt az előző évben keletkezhetett.

30. 1349. jan. 15. [Maros-]Szentimre

[Péter erdélyi alvajda Maros-]Szentimrén jan. 15-én (in S. Emerico, 3. die oct. Epiph. d., a. eiusdem 1349.) bizonyítja, hogy Gyog-i István fia Gergely az erdélyi egyház kápt.-jának javára történő, Tynod és az oláh Dyomal falvakat illető adományuk ügyében nem jelenhetett meg a várad-előhegyi [konv.] színe e., ezért az ügyben teljeskörű felhatalmazást ad nagybátyjának, Gergely fia Mihálynak.

Á.: a 79. számú oklevélben.

K.: Doc. Val. 113–114. (80. szám).

R.: Beke, Kolozsmonostor 22. (20. szám); Doc. Trans. IV. 469. (677. szám) (román nyelvű); Erdélyi Okm. III. 196. (498. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 471–473. (677. szám) (román nyelvű).

31. 1349. jan. 16.

A vasvári egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről a Zala m.-i Pylyske melletti Zygeth-i Egyed fia Bertalan, a másik részről Mykch volt bán fia Akus mr. famulus-a és procurator-a, Suul-i Máté fia László az ura nevében a Kapurnuk-i konv. megbízólevelével előadják, hogy Bertalan Zygeth birtokát összes haszonvételeivel és tartozékaival Akus mr.-nek és testvéreinek adja. Akus mr. pedig a Somogy m.-i Scenthpaal birtok É-i részén egy 4 teljes fundus curie-t kitevő sessio-t, egy 2 M. értékű szőlőt és egy ekealjnyi földet ad neki cserében összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal együtt, örök birtoklásra, Bertalan iránt pedig testvérei ellenében szavatosságot vállal. D. f. VI. prox. an. quind. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

Á.: a 61. számú oklevélben.

K.: HO. III. 158–159. (127. szám).

32. 1349. jan. 16. [Gyula-]Fehérvár

Salamon mr. Thorda-i főesp., András erdélyi püspök által ideiglenesen kinevezett bíró színe e. megjelenve egyik részről Myhalchhaza-i Mihalch fia László felperes, másik részről Domokos fia István Wruzfa-i nemes, előbbi előadja, hogy mivel leánytestvéreit birtokainak negyedrésze illeti meg az ország szokása szerint, Myhalchhaza, más néven Kuzepwynch birtokának negyedrésze apja, Myhalch adománya révén Wruzfa-i István, leánytestvéreinek fia kezén van. Most azonban László más leánytestvérei leánynegyede ügyében tudni szeretné, hogy az István kezén lévő rész többi leánytestvérét is megilleti-e leánynegyede címén. Ezért tudni kívánja az adományozás okát és látni szeretné az erről szóló privilégiumot. Erre István úgy válaszolt, hogy erre a kérdés

megfontolása nélkül nem tud választ adni, ezért az oklevéladó úgy dönt, hogy István a fenti kérdésre febr. 9-én (oct. fe. Purif. B. Marie virg. prox. nunc venturas) adjon választ. D. Albe, 4. die oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 73 661. (Teleki cs. marosvásárhelyi lt. 93.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét töredékei.

K.: Teleki I. 90–91. (52. szám).

R.: Bónis–Balogh 120. (1085. szám); Erdélyi Okm. III. 196–197. (499. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 469–470. (679. szám) (román nyelvű).

33. [1349.] jan. 16. Nápoly

Tarantói Lajos kéri a Firenzei Köztársaságot, hogy a beígért fegyveres segítséget mielőbb juttassák el neki. Egyben értesíti őket a pápa által elküldött fegyveres és pénzbeli támogatásról. Ennek eredményeképpen 103 bandérium lovasságot és 1000-nél több válogatott gyalogost tud szembeállítani Foggiában lévő ellenfeleivel, akikről az a hír járja, hogy a választott magyar (Electus Ungarus) [Mykch fia István]nal és a vajda fiával együtt elmenekültek, hacsak nem német zsoldosaik tartják őket fogva, akiknek nyolcvanezer arannyal tartoznak. Tájékoztatja a köztársaságot arról, hogy ellenségeit hamarosan megtámadja, amihez várja a beígért fegyveres támogatást. D. in Civitate S. Marie, die 16. Jan., II. Ind. [1349.]

E.: K. szerint a firenzei lt.-ban az Atti publici dell' Archivio delle Riformagioni Cod. XVI. CI. XI. dist. 1. jelzet alatt.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 328–330. (276. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 469. (678. szám) (román nyelvű).

34. 1349. jan. 17.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt parancslevelének megfelelően Péter fia Pethew királyi ember társaságában Tamás mr. kanonokot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jan. 14-én (f. IV. prox. p. oct. Epiph. d. iam preteritas) a szomszédokat összehívva kiszálltak Parys és Vagendrazzul birtokokra, hogy hj.-t végezzenek a király Stilbach városa felőli földeken, majd a határjelek felállítása révén elválasszák azokat a várostól, végül pedig a királyi ember János és István fiainak iktassa örök birtoklásra. A Stilbach-i plébános, villicus és az esküdtek a határjelek felállítását és az iktatást tiltották, ezért őket a királyi ember Kasan (dict.) János fia István és István fia Kelemen ellenében márc. 18-ra (diem medii Quadr. nunc prox. venturam) a király jelenléte elé idézte. D. sabb. prox. p. dict. oct. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 74 812. (Máriássy cs. márkusfalvai lt. 36.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kör alakú zárópecsét töredékei.

K.: –. (I. Lajos király átírt oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 800. szám.)

R.: Máriássy 30. (64. szám).

35. 1349. jan. 18. Eger

János borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: azt a pert, amelyet Thusa-i Bod fia László felesége, Nogsemyen ~ Semyen-i Mihály leánya, Annus – akinek nevében famulus-a és procurator-a, Vörös (Rufus) Péter jelent meg Miklós, a Nogsemyen-i egyház papja és rector-a, Lybsou-i aesp. megbízólevelével – korábbi oklevelének megfelelően jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) indított István fia István, László fiai: Péter, Miklós, Vbol és Mihály és Nogsemyen-i Lengen (dict.) János fiai: László, Leukus, Abraam, János és Jakab ellenében – akiket királyi megbízólevéllel hírvivők (nuncii) képviseltek – a felek akaratából márc. 25-re (ad oct. diei medii Quadr. iam venturas) halasztja. Az ügy Vörös Péter elmondása szerint hitbér és jegyajándék kapcsán indult. A Semyen-i nemesek procurator-a vállalta, hogy az ügyet a fenti dátumról sem királyi, sem királynéi oklevéllel nem halaszthatják el. D. Agrie, 6. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 507. (Kállay cs. lt. 1300. 922.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kör alakú zárópecsét töredékei.

K.: –. (János borsodi főesp. említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 901. szám.)

R.: Kállay I. 223. (971. szám); Bónis–Balogh 120. (1086. szám).

36. 1349. jan. 20.

Az erdélyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve a néhai Simon bán fia Miklós Darlaz-i nemes bemutatta a kápt. nyílt oklevelét az ő és testvérei között történt birtokfelosztásról, kérve annak a kápt. pecsétjével ellátott privilégiumban történő átírását, amit a kápt. a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevéllel teljesít. D. in quind. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349., Domokos lévén a prépost, Mihály az éneklő-, Loránd az örkanonok, Miklós Clus-i főesp. a dékán.

Á.: Erdélyi kápt., 1412. márc. 1. > Kendi Antal erdélyi alvajda, 1478. júl. 15. AL. Béldi cs. mezőméhesi lt. Oklevelek 1. (Df. 257 726.)

Má.: AL. Béldi cs. mezőméhesi lt. Oklevelek 2. (Df. 257 727.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: ZW. II. 57–58. (637. szám); Doc. Trans. IV. 470–471. (680. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. IX. 171. szám.)

R.: ZsO. III. 1810. szám; Erdélyi Okm. III. 197. (500. szám).

37. 1349. jan. 20.

Az esztergomi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Belien-i Lachk fia István, másik részről Beel-i Buken fia Tamás mr., előbbi előadja, hogy sürgető ínsége miatt – ugyanis házasságot kíván kötni – az őt örökség címén megillető Hevesújvár m.-i Zuch és Buruznuk birtokokban lévő részeit összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal 12 aranyft.-ért elzálogosítja Tamás mr.-nek oly módon, hogy ugyanezért az összegért bármikor visszaválthatja. D. in quind. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349.

E.: –

K.: HOkl. 255. (239. szám) (Lapispatakon a Keczer cs. lt.-ban lévő E. alapján, amely hártýára íródott, hátlapján tojás alakú pecsét maradványaival).

38. 1349. jan. 20. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének megfelelően István mr., a király speciális notarius-a – akinek nevében királyi megbízólevéllel István deák (litteratus) jelent meg – indított jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) Gyanda-i Péter fia Gergely fia Miklós ellen, a felek akaratából máj. 1-jére (ad oct. fe. S. Georgii mart. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartásával. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 4025. (NRA. 51. 23.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala.

K.: –

Megj.: Pál c. országbíró említett oklevele 1348. nov. 8. u. keletkezhetett. Vö. Anjou-oklt. XXXII. 631. szám.

39. 1349. jan. 20. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének megfelelően Sous (dict.) Péter fia Miklós indított jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) Synka fia Péter mr. ellenében Sogar birtok határjeleinek felállításakor tett ellentmondása ügyében, királyi parancsra jún. 7-re (ad oct. fe. Penth. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 64 034. (Kapy cs. lt. 28.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

K.: –

Megj.: Pál c. országbíró említett oklevele 1348. aug. 11. u. keletkezhetett. Vö. Anjou-oklt. XXXII. 525. szám.

40. 1349. jan. 20. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének megfelelően a színe e. egyik részről megjelenő Dulou-i Kozma fiai: Ruh (dict.) János és György indított jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) a másik részről megjelent Tor (dict.) Péter fiai: Fülöp és Jakab, valamint rokonuk, István ellenében egy birtok miatt, amit előbbiek Dulou-nak, utóbbiak Kysboor-nak neveztek, a király parancsára máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartásával. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 72 823. (Szulyovszky-Sirmiensis cs. lt. 8.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsétlenyomata.

K.: –

Megj.: Pál c. országbíró említett oklevele 1348. szept. 27. u. keletkezhetett. Vö. Anjou-oklt. XXXII. 621. szám.

41. 1349. jan. 20. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet a szepesi kápt. korábbi idéző és hj.-t tartalmazó oklevelének megfelelően Honnus fia Zonk – akinek nevében Jakab deák (litteratus) jelent meg a szepesi kápt. megbízólevelével – indított jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) a mindszei (villa OO. SS.) királyi hospes-ek – akik helyett képviselők (assumptores termini) jöttek el – ellen Regyoch, Zenthleuryrch, Zenthgyurgh és Wylchyne birtokok hj.-akor tett, egy Mindszei birtok felőli föld iktatása ügyét érintő ellentmondás miatt, időpont-egybeesés (prioritas termini) következtében máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc prox. venturas) halasztja. D. Buda, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 83 256. (Bárczay cs. lt. 35. 38.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét körvonala, hártvaszalagja.

K.: –. (A szepesi kápt. említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 920. szám.)

42. 1349. jan. 20. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének megfelelően Verez-i Kuer (dict.) Miklós fia János indított jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) Puthnuk-i Vece (dict.) Miklós fia László – akinek nevében a csázmai kápt. megbízólevelével Zenthkyral-i László fia Pál jelent meg – ellenében, a felek akaratából jún. 7-re (ad oct. fe. Penth. nunc prox. venturas) halasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 89 304. (Radvánszky cs. sajkókezai lt. 3. 7.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Werez* névalak, pajzs alakú zárópecsét töredékei, hártyszalagja.

K.: –. (Pál c. országbíró említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 681. szám.)

Megj.: A halasztás időpontjául először máj. 1-je volt megadva, majd ezt javították jún. 7-re.

43. 1349. jan. 20. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének megfelelően szentmihályi (S. Mychael) Mihály mr. indított jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) Palgar-i Demeter fia György fiai: Demeter, Péter és János ellenében, királyi parancsra máj. 8-ra (ad quind. fe. B. Georgii mart. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 91 398. (Festetics cs. lt. Misc. 69.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei, hártyszalagja.

K.: –

Megj.: Az említett oklevelek nagy valószínűséggel 1348. évi keletkezésűek, tekintettel az idézés korai időpontjára.

44. [1349.] jan. 21. Avignon

[VI.] Kelemen pápa kéri [I.] Lajos királyt (V), hogy Guido kardinálist, Szt. Cecíliaáról címzett presbiter-t , a Szt. Szék legatus-át fogadja szívesen. D. Auinione, XII. Kal. Febr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 128v–r. (Df. 291 905.)

K.: Theiner 768. (1160. szám); Wenzel, Dipl. Eml. II. 331. (277. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 258. (231. szám) (jan. 13-i keltezéssel).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4038. szám.

Ford.: Doc. Trans. IV. 471. (681. szám) (román nyelvű).

45. (1349. jan. 21. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa kéri Erzsébet [anya]királynét (V), hogy Guido kardinálist, Szt. Cecíliaáról címzett presbiter-t , a Szt. Szék legatus-át fogadja szívesen. [D. Auinione, XII. Kal. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik a 44. számú oklevéllel.

46. (1349. jan. 21. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa kéri Mária [ɜ: Margit] királynét (V), hogy Guido kardinálist, Szt. Cecíliaról címzett presbiter-t , a Szt. Szék legatus-át fogadja szívesen. [D. Auinione, XII. Kal. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik a 44. számú oklevéllel.

47. (1349. jan. 21. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa kéri István erdélyi herceget, [I.] Károly király (V) fiát, hogy Guido kardinálist, Szt. Cecíliaról címzett presbiter-t , a Szt. Szék legatus-át fogadja szívesen. [D. Auinione, XII. Kal. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik a 44. számú oklevéllel.

48. 1349. jan. 21. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Teutus ~ Tuteus ajtónállómr. bemutatott 2 oklevelet, az egyik ezek közül Drugeth Vilmos néhai nádor özvegyének, a másik pedig a [budafel-]hévízi (Calide Aque) keresztetek konv.-jének oklevele volt egy Wysegrad-i fundus-nak az ő részére történt előörökítéséről. Ezt előzőleg a király adományozta az úrhölgynek nyílt oklevele révén, majd pedig ő az említett másik oklevél által Teutus mr.-nek, aki kérte az említett 2 nyílt oklevél átírását és a fundus összes haszonvételeivel együtt részére történő adományozásának érvényesítését. A király a kérést a jelen oklevéllel teljesíti, és az említett fundus-t összes haszonvételeivel együtt új adomány címen (nove donationis nostre titulo) Tuteus mr.-nek adományozza örök birtoklásra. A jelen oklevél visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. Bude, in fe. B. Agnetis virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 913. (Zichy cs. zsélyi lt. 205. 2. 32.) Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával *preceptum regis cum mediocri sigillo de Wysegrad* feljegyzés, ami az oklevél jobb felső sarkában és alján az előoldalon más egykorú kéz írásával megismétlődik, rányomott nagy kerek pecsét töredékei.

Má.: Ua. jelzet alatt. (1770. júl. 12-i hiteles Má.-ban.)

K.: F. IX. 1. 643–644. (355. szám); Z. XII. 26–27. (25. szám). (Az átírt okleveleket l. Anjou-kori oklt. XXXII. 131. és 132. számok.)

R.: Bakács, Pest megye 185. (625. szám).

49. 1349. jan. 22.

István fia Miklós Vyhel-i bíró, Orrus (dict.) Petew és Thot Ivan esküdtek, továbbá 12 tekintélyes (seniores) odavalósi hospes színe e. megjelenve Goluh Jakab fia János testvér a Szt. Egyed hitvalló-kolostorból, továbbá anyja, az említett Jakab özvegye előadják, hogy az úrhölgy leányaival – János leánytestvéreivel – való osztozás u. nekik jutott szőlejükét az említett város felső végén, amelyet Dé felől egy árok, Ny felől Horuat István szőlei határolnak, összes haszonvételeivel és a hozzá tartozó földekkel együtt a Szt. Egyed apát és hitvalló-egyháznak adják Jakab és a maguk lelki üdvéért. Ellentmondó nem volt. Jakab szintén megjelent leányai, Kolcha, Seba és Ilona az adományhoz beleegyezésüket adják. Ennek emlékezetéül pecsétjükkel ellátott nyílt oklevelet adnak ki. D. in fe. B. Vincencii mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 4026. (Újhely 3. 3.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét lenyomata.

K.: AO. V. 258–259. (132. szám) (kihagyásokkal).

50. 1349. jan. 23.

A pozsonyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Potun-i Pál fia János Bensesamuth-i telekhelyét, továbbá 5 és fél hold földet ugyanott – amelyek nagyapjáról szálltak rá – leánytestvérenek (soror uterina), Katha-nak adja. Ha Katha-nak születnek gyermekei, ők kapják a telekhelyet és az 5 és fél hold földet, ha nem születnének gyermekei, akkor élete végéig az övé legyen a telekhely és az 5 és fél hold föld, leánytestvére elhunytá u. pedig szálljanak vissza Jánosra. Ha Katha az említetteket időközben szükségből eladná, v. elzálogosítaná, az ár, v. a zálogösszeg fele Jánost illesse. D. f. VI. prox. an. fe. Conv. Pauli ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 41 099. (Múz. Ta. 1921. 6.) Hártya. Vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán kerek zárópecsét körvonala, hártymaszalagja.

K.: –

51. [1349.] jan. 24. Avignon

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja a salzburgi érseknek, hogy Guido kardinálist, Sz. Cecília címzetes presbiter-ét, a Szt. Szék Mo.-ra (V) és más részekre küldött legatus-át tanáccsal és segítségnyújtással támogassa. D. Auinione, VIII. Kal. Febr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 130r. (Df. 291 906.)

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 258–259. (232. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1916. szám.

52. (1349. jan. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja a bambergi püspöknek, [hogy Guido kardinálist, Sz. Cecília címzetes presbiter-ét, a Szt. Szék Mo.-ra (V) és más részekre küldött legatus-át tanáccsal és segítségnyújtással támogassa. D. Auinione, VIII. Kal. Febr., pápasága 7. évében.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 130r. (Df. 291 906.)

K.: –

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1916. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 259. (232. szám).

53. (1349. jan. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja Miklós testvér pécsi püspöknek, [hogy Guido kardinálist, Sz. Cecília címzetes presbiter-ét, a Szt. Szék Mo.-ra (V) és más részekre küldött legatus-át tanáccsal és segítségnyújtással támogassa. D. Auinione, VIII. Kal. Febr., pápasága 7. évében.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 130r. (Df. 291 906.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 549–550. (359. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1916. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 259. (232. szám).

54. (1349. jan. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja az egri püspöknek, [hogy Guido kardinálist, Sz. Cecília címzetes presbiter-ét, a Szt. Szék Mo.-ra (V) és más részekre küldött legatus-át tanáccsal és segítségnyújtással támogassa. D. Auinione, VIII. Kal. Febr., pápasága 7. évében.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 130r. (Df. 291 906.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 549–550. (359. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1916. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 259. (232. szám).

55. (1349. jan. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja a győri püspöknek, [hogy Guido kardinálist, Sz. Cecília címzetes presbiter-ét, a Szt. Szék Mo.-ra (V) és más részekre küldött legatus-át tanáccsal és segítségnyújtással támogassa. D. Auinione, VIII. Kal. Febr., pápasága 7. évében.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 130r. (Df. 291 906.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 549–550. (359. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1916. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 259. (232. szám).

56. (1349. jan. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja a váradi püspöknek, [hogy Guido kardinálist, Sz. Cecília címzetes presbiter-ét, a Szt. Szék Mo.-ra (V) és más részekre küldött legatus-át tanáccsal és segítségnyújtással támogassa. D. Auinione, VIII. Kal. Febr., pápasága 7. évében.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 130r. (Df. 291 906.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 549–550. (359. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1916. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 259. (232. szám).

57. (1349. jan. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja Albert választott Erbipolensis-i püspöknek, [hogy Guido kardinálist, Sz. Cecília címzetes presbiter-ét, a Szt. Szék Mo.-ra (V) és más részekre küldött legatus-át tanáccsal és segítségnyújtással támogassa. D. Auinione, VIII. Kal. Febr., pápasága 7. évében.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 130v. (Df. 291 906.)

K.: –

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1916. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 259. (232. szám).

58. (1349. jan. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja a választott nyitrai püspöknek, [hogy Guido kardinálist, Sz. Cecília címzetes presbiter-ét, a Szt. Szék Mo.-ra (V) és más részekre küldött legatus-át tanáccsal és segítségnyújtással támogassa. D. Auinione, VIII. Kal. Febr., pápasága 7. évében.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 130v. (Df. 291 906.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 549–550. (359. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1916. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 259. (232. szám).

59. (1349. jan. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja a választott veszprémi püspöknek, [hogy Guido kardinálist, Sz. Cecília címzetes presbiter-ét, a Szt. Szék Mo.-ra (V) és más részekre küldött legatus-át tanáccsal és segítségnyújtással támogassa. D. Auinione, VIII. Kal. Febr., pápasága 7. évében.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 130v. (Df. 291 906.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 549–550. (359. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1916. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 259. (232. szám).

60. 1349. (jan. 24.) Buda

[Miklós nádor,] a kunok [bírája] annak a pernek a tárgyalását, amely korábbi oklevele értelmében jan. 13-án ([oct.] fe. Epiph. d.) indult egyik részről ..... , másik részről Heym fiai: [Miklós] és Benedek között Perduey birtokok ügyében, [a király] írásos parancsára máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart.) halasztja. D. Bude, 12. die [termini prenotati], a. d. 1349.

E.: Dl. 103 276. (Batthyány cs. lt. Jelzet nélküli oklevelek.)

K.: –

Megj.: A [ ] közötti részek az azonos típusú oklevelek alapján tételezhetők fel. Az idézés dátumából vélelmezhető, hogy az említett oklevelek 1348. évi keletkezésűek.

61. 1349. jan. 25.

A vasvári egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Mykch volt bán fia Akus mr. nevében famulus-a és procurator-a, Suul-i Máté fia László mr. bemutatta a kápt. jan. 16-i nyílt oklevelét (l. 31. szám) kérve annak privilégium formájában történő átírását, amit a kápt. a jelen, chirographált privilegialis oklevelében teljesít. D. in fe. Conv. B. Pauli ap., a. d. 1349., András mr. lévén a prépost, Gergely az ör-, Domokos az éneklőkanonok, János a dékán.

E.: –

K.: HO. III. 158–159. (127. szám).

Megj.: a K. szerint felülről chirographált hártya zöld selyem sodraton függő-pecsét nyomaival, Horváth E. csöngői gyűjteményében lévő E. alapján.

62. (1349. jan. 26. e.)

A győri kápt. oklevele szerint a kápt. György volt Rabakuz-i c. és Kapu-i várnagy és a szb.-k korábbi oklevelének megfelelően Miklós fiai: Sándor, András és Myke a Papuch-i Vörös (Rufus) Miklós ellenében Wag birtokon elkövetett hatalmaskodás miatt elmarasztaltattak, e miatt Wag birtokuk a provincia nemessége szerint György mr. Kapu-i várnagy kezére jutott, aki a nevezettek Wag-on lévő birtokait Myhal-i Domokos fia Jánosnak zálogosította el 12 M. dénárért. Tőle Marchalthu-i Bertalan fia István mr. özvegye a 2 fiával, Péterrel és Istvánnal váltotta meg azokat ugyanazért az összegért.

Eml.: a 64. és 65. számú oklevélben.

K.: Bgl. V. 215–216. (213. szám).

63. (1349. jan. 26. e.)

Belyud mr. Kapu-i várnagy színe e. Chorna-i János fia Simon bemutatta az ő korábbi oklevelét, miszerint Simon mr. Wag-i Miklós fiai: Sándort, Andrást és Myke-t az oklevéladó generalis congregatio-ján perbe hívta 3 ló elvétele miatt. A nevezettek nevében Sitke-i István a Chorna-i prépost és konv. [oklevele] szerint fogott bírák ítélete nyomán 14 M. tartozott fizetni 3 időpontban, de ő nem jött el és nem is küldött senkit maga helyett.

Eml.: a 64. és 65. számú oklevélben.

K.: Bgl. V. 216–217. (214. szám).

64. 1349. jan. 26.

Belyud mr. Kapu-i várnagy, Raba[cu]z-i c. és a szb.-k hírül adják: jan. 26-án (f. II. prox. p. fe. Conv. Pauli ap.) Morcholphou-i Bertalan fia István fiai: [Péter és Miklós] okleveleket tartoztak bemutatni Miklós fiai: Sándor, András és Myke Wag birtokával kapcsolatosan [Chorna-i János] fia Simon mr. ellenében. Nevükben a győri egyház kápt.-jának megbízólevelével serviens-ük, Zekul (dict.) Domokos jelent meg, és bemutatta ugyanezen kápt. oklevelét (l. 62. szám). Erre Chorna-i János fia Simon mr. bemutatta az oklevéladók korábbi oklevelét (l. 63. szám). Mivel Wag-i Miklós fiai: Sándor, András és Myke Sitke-i Istvánt birtokai, és István Wag birtokban való természetes negyed része értékéig megterhelték, így az oklevéladók a 28 M. dénár bírság fejében István Wag-ban lévő negyedét Miklós fiai: Sándor, András és Myke birtokaival együtt, összes haszonvételeivel Chorna-i János fia Simon mr.-nek iktatják, aki ugyanezért az összegért Sitke-i Istvánnak iktatja azokat. István az összeget 8 M. híján meg is fizette, az utóbbi összeg megfizetésére pedig időpontot kért. D. in termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 100. (Múz. Ta. 1923. 52.) Papír. Erősen vízfoltos és hiányos. Hátoldalán 3 kerek zárópecsét töredékei, egynek hártyaszalagja.

K.: Bgl. V. 217–218. (215. szám).

Megj.: A hivatkozott oklevelek a bemutatás korai időpontjából adódóan az előző évben keletkezettek.

65. 1349. jan. 26.

Belud mr. Kapu-i várnagy, Rabacuz-i c. és szb.-k hírül adják: színük e. jan. 26-án (f. II. prox. an. fe. Purif. virg. glor.) megjelenve Chorna-i János fia Simon mr. bemutatott egy oklevelet. E szerint a Chorna-i prépost és konv., valamint az oklevéladók korábbi okleveleinek megfelelően Sitke-i István Wag-i Miklós fiai: Sándor, András és Myke nevében 3 időpontban 14 M. dénárt tartozott fizetni János fia Simon mr.-nek, de ezt nem tette meg (l. 63. szám). Erre Zekul (dict.) Domokos, Bertalan fia István fiai: Péter és Miklós serviens-e és procurator-a a győri egyház kápt.-jának megbízólevelével megjelenve bemutatta ugyanezen kápt. oklevelét (62. szám). E szerint György mr. volt Kapu-i várnagy és Rabacuz-i c. korábbi oklevele szerint Wag-i Miklós fiai: Sándor, András és Myke a György mr. által tartott generalis congregatio-n hatalmaskodásban marasztaltattak el Papuch-i Vörös (Rufus) (dict.) Miklós ellenében, amelyet a Bertalan fia István fiainak elzálogosított Wag birtokon követtek el. A provincia nemeseinek ítélete értelmében a birtok György mr. kezére szállt, aki azt 12 M. dénárért Mihál-i Domokos fia Jánosnak adta. Tőle Bertalan fia István özvegye és 2 fia váltotta vissza a győri kápt. oklevele szerint. A provincia nemesei azt is elmondták, hogy István fiai Miklós fiai: Sándor, András és Myke Wag birtokát tartoznak ápr. 24-ig (usque fe. S. Georgii mart. nunc venturum) Sitke-i Istvánnak iktatni oly módon, hogy ő Bertalan fia István fiainak 12 M. dénárt tartozik fizetni az alábbi időpontokban: máj. 4-én (f. II. prox. p. oct. S. Georgii mart. iam venturas) 6 M.-t fizet részben dénárookban, részben becsértékben, júl. 6-án (f. II. prox. p. oct. Nat. B. Johannis Bapt. nunc venturas) újabb 6 M.-t tartozik fizetni a fenti módon. Ha az első időpontot elmulasztja, bírságot fizessen, ha a másodikat, kétszeres összeget tartozik megfizetni. D. in termino presente, a. d. 1349.

E.: Dl. 65 500. (Dőry cs. lt. 14. A.) Papír. Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 kerek zárópecsét töredékei.

K.: Bgl. V. 219–220. (216. szám).

Megj.: A hivatkozott oklevelek a bemutatás korai időpontjából adódóan az előző évben keletkezettek.

66. 1349. jan. 27.

Pál prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-je hírül adják: Miklós nádor (H), a kunok bírása írásos parancsára Zlauykfalua-i János fia Miklós nádori ember társaságában Pál testvért küldték ki Wyfalu birtok és egy vitatott föld iktatásához és becsüjéhez, amelyet Pál c. országbíró bírói oklevele szerint Jakab mr., [I.] Lajos király speciális kiküldöttje volt hivatott végrehajtani jan. 8-án (in prox. preteritis oct. diei Strennarum) Mykch volt bán fiai: István, Akus, Loránd és Miklós mr.-ek részére a váci kápt. tanúságtevőjének jelenlétében. A nádori és konv.-i emberek visszatérve egybehangzón előadták, hogy a határnapon Fargach (dict.) Miklós mr. Makouycha-i alvárnagy személyesen megjelent Wyfalu birtokon, és a király nevében tiltotta, hogy Jakab mr. a gyepükön és a havas hegyeken túl lévő, É felé eső birtokokat és falvakat bárkinek – kiváltképpen Mykch volt bán fiainak – becsülje és iktassa, a nevezetteket pedig azok elfoglalásától szintén tiltotta. D. f. III. prox. p. fe. Conv. B. Pauli ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 68 890. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 145.) Papír. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott kerek pecsét töredékei.

K.: –

Megj.: az említett nádori és országbírói oklevél az év eleji határidő alapján nagy valószínűséggel előző évi keletkezésűek.

67. 1349. jan. 27. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet a szepesi kápt. korábbi oklevelének megfelelően jan. 20-án (in quind. fe. Epiph. d.) indított Aprod (dict.) Miklós felesége – akinek nevében a szepesi egyház kápt.-jának megbízólevelével János deák (litteratus) jelent meg – Babarethe-i István fia István és ugyanoda valósi Nyfparagou (dict.) István ellenében – akik közül István fia István a maga nevében személyesen, Nyfparagou (dict.) István nevében pedig a szepesi kápt. megbízólevelével jött el –, a felek akaratából máj. 1-jére (ad oct. B. Georgii mart. nunc venturas) halasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 63 681. (Görgey cs. görgői lt. 82.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredéke.

K.: –

Megj.: A szepesi kápt. említett oklevele az idézés korai időpontjából következően valószínűleg 1348. évi keletkezésű.

68. [1349.] jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa szászországi (de Saxonia) Peregrinus választott boszniai püspököt az említett egyházm. teljes jogú püspökkévé nevezi ki. D. Auinione, V. Kal. Febr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 241. 121v. (Df. 291 184.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 581–582. (364. szám); F. IX. 1. 675–676. (370. szám); Theiner I. 768–769. (1161. szám).

69. (1349. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző oklevélben tett intézkedéséről értesíti a boszniai kápt.-t. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 241. 121v. (Df. 291 184.)

K.: Theiner I. 769. (1161. szám).

70. (1349. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 68. számú oklevélben tett intézkedéséről értesíti a boszniai klérust, a város [!] népét és a boszniai egyházm.-t. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 241. 121v. (Df. 291 184.)

K.: Theiner I. 769. (1161. szám).

71. (1349. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 68. számú oklevélben tett intézkedéséről értesíti a boszniai egyház vazallusait. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 241. 122r. (Df. 291 184.)

K.: Theiner I. 769. (1161. szám).

72. (1349. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 68. számú oklevélben tett intézkedéséről értesíti a kalocsai érseket. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 241. 122r. (Df. 291 184.)

K.: Theiner I. 769. (1161. szám).

73. (1349. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 68. számú oklevélben tett intézkedéséről értesíti [I.] Lajos királyt (V). D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 241. 122r. (Df. 291 184.)

K.: Theiner I. 769. (1161. szám).

74. 1349. jan. 28. Buda

Pál c., [I.] Lajos király országbírója 1349. jan. 28-i, Budán (Bude, 16. die oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1349.) kelt oklevelében tartalmilag átírja [I.] Károly király 1341. évi (a. d. 1341.) nyílt oklevelét.

Tá.: 1. Zsigmond király, 1421. szept. 21. Dl. 43 514. (Múz. Ta. 1921. 6.)

2. Hédervári Lőrinc nádor, 1437. máj. 29. KEML. 1. 2. 111. Palásthy cs. lt. 3119. (Df. 281 904.)

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXV. 541. szám.)

R.: ZsO. VIII. 996. szám (Tá. 1. alapján).

75. 1349. jan. 30.

A pécsi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Chaty ~ Choth-i Leukus fia Jakab előadja: 3 curia-ját v. telekhelyét – 2-t Lippou, egyet pedig Choth birtokon, ti. saját curia-ját –, amelyeket a pécsi kápt. másik nyílt oklevele révén testvérei (carnales fratres), Miklós és László neki adtak örök birtoklásra, összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal elzálogosítja ugyanezen Choth-i Miklós fiai: Lőrinc, Domokos és Miklós mr.-eknek 3 M. széles bécsi dénárért. A curia-kat ő v. testvérei, ill. örökösök ugyanezért a pénzüsszegért bármikor visszaválthatják. A zálogbaadó a zálogbavevők iránt szavatosságot vállal. D. f. VI. prox. an. fe. Purif. S. Marie virg., a. d. 1349.

E.: HDA. Obitelj Draskovic. Archivum maius 22. 12. (Df. 233 161.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en mandorla alakú rányomott pecsét körvonala, bevágása és szalagja látszik.

K.: –

76. 1349. jan. 30.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről a Scepus m.-i Dolina ~ Dulina-i Detricus fia János a maga és fiai: Detricus és Miklós nevében, a másik részről Miklós lőcsei plébános, szepesi kanonok, valamint Wynoz fia Goblinus fia Hannus Leuche-i polgár, előbbi előadja,

hogy az említett Dulina birtok Dé felől fekvő alsó részén lévő negyedét curiakkal, épületekkel, évente 9 fertó census-t, ill. terragium-ot fizető jobbágyokkal, művelt és műveletlen földekkel, rétekkkel, cserjésekkel, valamint más haszonvételekkel és tartozékokkal eladja Miklós plébánosnak és Hannus-nak 22 és fél szepesi M. dénár garasért örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. A kápt. az oklevél visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. f. VI. prox. an. fe. Purif. virg. glor., a. d. 1349.

Á.: a 669. számú oklevélben.

K.: AO. V. 259–260. (133. szám) (kihagyásokkal).

R.: Str. III. 671. (887. szám) (latin nyelvű).

77. 1349. febr. 1.

A pécsi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Karan-i Zakalus (dict.) István fia András bemutatta [L.] Károly király (H) privilegiális oklevelét, kérve annak átírását, mivel azt jogainak érvényesítése érdekében be kell mutatnia, de ellenségei miatt az eredetit nem meri magával vinni. A kérést a kápt. a jelen oklevéllel teljesíti. D. in vig. fe. Purif. B. virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 49 234. (Mérey cs. lt. 15.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán rányomott ovális pecsét darabja.

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. VII. 228. szám.)

R.: Borsa I., Somogy m. lt. Évk. 1992. 24. (50. szám).

78. 1349. febr. 2.

Simon testvér prépost és a Chorna-i premontrei rendi Szt. Mihály arkangyalmonostor konv.-jének színe e. febr. 2-án (f. II. prox., sc. in fe. Purif. virg. glor.) megjelenve egyik részről János fia Tamás Vicha-i nemes, másik részről ugyanoda valósi Belud fia Belud mr., előbbi előadja, hogy Nagy- (Magna) Vicha birtokon egy kis utcában (in parva compita) – amit wlgariter wcha-nak hívnak – jobb kéz felőli odalon van 4 fél lihinus v. sessio, ezek Ke felét – ami az ő örökölt birtoka – 4 és fél hold szántófölddel és kerttel 4 pensa dénárért és 10 széles bécsi dénárért eladja Belud mr.-nek és fiának, Jánosnak örök birtoklásra. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása céljából a konv. a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. in termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 4027. (NRA. 460. 12.) Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kisméretű kerek zárópecsét körvonala, hártymaszalagja.

K.: Sopron vm. 206. (161. szám).

R.: Bgl. 220–221. (217. szám) (német nyelvű).

79. [1349.] febr. 2.

A [váradai kápt.] bizonyítja: [Gyog-i] Gergely fia Mihály – akit Péter erdélyi alvajda oklevele (l. 30. szám) révén [Gyog-i] István fia Gergely is felhatalmazott erre – az erdélyi részekben lévő Fehér m.-i, a Gyog-i rokonaikkal való osztozkodás u. nekik jutott örökölt Tynod felét és az oláh Dyomal ~ Gyomal falut összes haszonvételeikkel – ..... , hegyekkel, rétekekkel, kaszálókkal, vizekkel és más, az említett Gyomal faluhoz tartozó jogokkal –, régi határaik között az erdélyi kápt.-nak adományozza örök birtoklásra szülei lelki üdvéért, a kápt.-nak okozott károkért, valamint a 3 részletben felvett 50 M. finom ezüstért – ti. 20-at birtokaik visszaszerzésére, 20-at Gergely fia Mihály házasságkötésére, 10-et pedig római zárandoklatra – oly feltétellel, hogy ők és utódaik életük fogytáig bírassák azokat, magvukszaktával pedig a kápt. birtokába kerüljenek. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására [a kápt.] függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. [D. in fe. Purif.] Marie virg. glor., a supradicto [1349.], Fülöp mr. lévén a prépost, László mr. az olvasó-, László mr. [az éneklő-], Gergely mr. az örkanonok.

Á.: Ismeretlen kápt. egykorú Á.-ában. Dl. 32 196. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. (F.) KKOL. Vegyes iratok.)

K.: Doc. Val. 112–114. (80. szám).

R.: Beke, Kolozsmonostor 22–23. (21. szám); Doc. Val. 112. (80. szám) (francia nyelvű); Erdélyi Okm. III. 197. (501. szám)

Ford.: Doc. Trans. IV. 471–473. (682. szám) (román nyelvű).

80. 1349. febr. 4.

A váci egyház kápt.-ja jelenti Pál c.-nek, a király országbírójának: korábbi oklevelének megfelelően Jakab mr. királyi ember társaságában Tamás mr. kanonokot küldték ki az oklevélben foglaltak végrehajtására, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jan. 8-án (in oct. diei Strennarum prox. preteritarum) kiszálltak Wyfalu birtokra és a vitatott földrészre, [I.] Károly, [I.] Lajos királyok privilégiumainak és az országbíró oklevelének megfelelően hj.-t végeztek, majd a birtokot összes jogainak, haszonvételeinek és tartozékainak teljességével, Rykolphus mr. fiainak: Lászlónak és Lőrincnek ellentmondását figyelmen kívül hagyva, Mykch volt bán fiainak: Loránd, István, Akus és Miklós mr.-eknek iktatták örök birtoklásra, a birtokot és a földrészt pedig fogott bírák közreműködésével 3000 M.-ra becsülték. D. 3. die fe. Purif. virg. glor., a. d. 1349.

E.: Dl. 68 891. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 146.) Papír. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott kerek pecsét töredékei.

K.: –

Megj.: Pál c. országbíró említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 702. szám.

81. 1349. febr. 5. Visegrád

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Cornuti Baudunus testvér, a jeruzsálemi Szt. János-rend Mo.-i és Sclauonia-i perjele elpanaszolta, hogy a békétlen idő és a különféle hadakozások miatt rendjének sok birtokát egyesek már több mint 32 éve hatalmaskodva megszállva tartják, és ezeket sem ő, sem a rend más perjelei ezidáig nem tudták visszaszerezni. A király ezért azt a különleges kegyet gyakorolja a renddel kapcsolatban, hogy Baudunus és testvérei a rend azon a birtokait, amelyekről hatályos oklevelekkel rendelkeznek, bármely bíró színe e. az említett 32 év letelte u. is visszakövetelhetik. D. in Wissegrad, f. V. prox. p. fe. Purif. B. virg., a. d. 1349.

E.: –

K.: F. IX. 7. 94–95. (45. szám). A kalocsai kápt. állítólagos Á.-a alapján.

82. 1349. febr. 5. Visegrád

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve egyik részről Olivér tárnokmr., másik részről Myre-i Gábor fia István fia Péter a néhai Boxa leánya, Erzsébet apáca nevében előadják: a közöttük Boxa fiai Somogy m.-i Kara birtoka ügyében folyó pert – amely birtokot Olivér tárnokmr. a király adománya folytán magáénak, valamint testvére, Loránd fia Leustachius mr.-ének, az említett Péter viszont leányjogon (ius filiale) Erzsébet apácáénak mond – máj. 1-jére (ad oct. S. Georgii mart. nunc venturas) halasztják. Addig Péter, v. testvére, János Erzsébet nevében tartják a birtokot, és jövedelmeit neki juttatják, a határnapon pedig a felek megjelennek a király, a főpapok és bárók színe e. és bemutatják a birtokra vonatkozó okleveleiket, akik meghozzák a megfelelő döntést. D. Wysesgrad, 4. die fe. Purif. virg. glor., a. d. 1349.

E.: Dl. 49 260. (Mérey cs. lt. 41.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, az oklevél alján *relatio Oliverii per Mathe et etiam per se* feljegyzés, nagyméretű pecsét apró töredékei.

K.: –

R.: Borsa I., Somogy m. lt. Évk. 1992. 24–25. (51. szám).

83. 1349. febr. 6. Visegrád

[I.] Lajos király (H) értesíti a pozsonyi egyház kápt.-ját: Gyarmat ~ Gyarmath-i Gergely fia János elmondása szerint Iwanka asztalnokmr. és Tamás fia Miklós ellene vizsgálatot kezdeményeztek amiatt, hogy ő állításuk szerint famulus-ukat, Egyedet minden ok nélkül megölte. János viszont ebben az ügyben ártatlannak mondta magát. A király megparancsolja, hogy a kápt. Pethkus fia János v. Chehy-i János fia Péter v. [Ze]leus[-i] Homo[deus] fia János ..... leus királyi ember társaságában küldje ki hites emberét, akinek tanúságtétele mellett a királyi ember derítse ki a fentiekről az igazságot, majd a kápt. tegyen minderről írásos jelentést. D. in Wissegrad, 2. die fe. B. Agate virg., a. d. 1349.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. 28. 1. 48. (Df. 226 984.) Kissé vízfoltos és hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegejelölés.

K.: Str. III. 671. (888. szám).

84. 1349. febr. 6.

A budai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Woya-i Miklós fiai: István, László és János, másik részről Wlch fia Antal, előbbieket előadják, hogy Woya-i birtokrészüket az alább részletezendő határok között, összes haszonvételeivel és tartozékaival – trágyázott szántóföldekkel, legelőkkel, erdőkkel, berkekkel, rétekkkel és más, jog szerint hozzátartozó dolgokkal – valamint sessio-kkal együtt Antalnak adják örök birtoklásra leánytestvérükkel, Katus-sal, Antal feleségével együtt, oly feltétellel, hogy ha Katus örökös nélkül hunyna el, a birtokrész visszaszáll rájuk. Határok: Bede gener-e, István háza, út Hothuon-ból, Horth birtok határa, Chaan birtok, Zekeres birtok, szántóföldek, Woya-i Miklós kertje, István háza. A kápt. színe e. szintén megjelent Woya-i János fia György az adományhoz hozzájárulását adta. A kápt. az oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. 2. die fe. B. Agathe virg. et mart., a. d. 1349.

E.: –. **Fk.:** Dl. 96 299. (Vay cs. berkeszi lt. 299.) Erősen vízfoltos, hátoldalán zárópecsét volt.

K.: –

R.: Vay berkeszi 422–423. (93. szám).

85. 1349. febr. 9.

Tamás, a Zoborium-i Szt. Hippolit vértanú-monostor apátja és a konv. hírül adják: Csanád, esztergomi érsek, örökös esztergomi c. nyitrai egyházm.-éjének tizedkerületében lévő, a monostor tulajdonát képező falvak évente

fizetendő tizedeinek hovatarozása kapcsán pereskedés folyt azt érsek és a monostor között. Most azonban Neged, Mochunuk, Boyniz ~ Boymacz, Wedered, Trebethe, Crakow, Oztrov, Rodusnafew, Apati, Leuna falu fele, Alsó- (Inferior) és Felső- (Superior) Wezthenicz, Wduornuk, Rachych, Szuchan, másik Apati Boymacz mellett, Dobratok, Darasy, Monusturalyafalu és Wendigy birtokok, továbbá a monostor 3 elhagyott (desolata) földje, ti. Syra, Kolun és a harmadik Apati, amelyet más néven Kartholtz-nak hívnak – kivéve az apát és a monostor fenti birtokok mellett fekvő szerzett birtokainak tizedeit, amelyeket az érseknek adnak – tizedeit az apát és a monostor kapják, kivéve a magistralis részeket és az érseki igazságszolgáltatás u. szokás szerint járó részeket. Az apát és a monostor ennek fejében az érseknek adja a Nyitra m.-i Keer birtokát 12 jobbágy mansio-val, jövedelmekkel, jogokkal, és az ott lévő, Szt. Kelemen pápa tiszteletére szentelt kőegyházzal, rétekekkel, erdőekkel, művelt és műveletlen szántóföldekkel, szőlőkkel, vizekkel, vízfolyásokkal, malomhelyekkel és más haszonvételekkel együtt, a monostor privilégiumában foglalt határok között, amely birtok az érsekség ugyanott lévő, ugyancsak Keer nevű birtokával határos. Továbbá átadják a Nyarhyd ~ Nyarhid-i vámban való részüket, amelyet az említett privilégium szintén tartalmaz. Mindezeket az érsekségnek adományozzák örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. Ha erre nem képesek, a fenti megállapodás hatályát veszítse. Erről függőpecsétjükkel ellátott privilegiális oklevelet adnak ki. D. in oct. fe. Purif. B. Marie virg., a. d. 1349. A.

E.: EPL. Acta radicalia N. 5. (Df. 248 429.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en egy kör és egy mandorla alakú ép függőpecsét és szalagja látszik.

K.: F. IX. 1. 704–706. (386. szám); Str. III. 672–673. (889. szám).

R.: Bónis–Balogh 120. (1088. szám).

86. (1349. febr. 10. e.)

Kunth mr., Bertalan somogyi c. helyettese és a 4 szb. kéri a somogy[-vári] Szt. Egyed-monostor konv.-jét, hogy Jutha-i Márk fia László mr. m.-i kiküldött társaságában küldjék ki tanúságtevőjüket vizsgálatra.

Eml.: a 93. számú oklevélben.

K.: Str. III. 673. (890. szám).

87. 1349. febr. 10.

László mr. szabolcsi alispán és a 4 szb. hírül adják: febr. 10-én (f. III. videlicet in fe. Scolastice virg.) szűnük e. megjelent Lengel (dict.) János mr. fia László

mr., és László mr. Zabolch-i c. [!] ellenében – aki Berecket képviselte – utóbbi kérésére felmentést nyert. D. in termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 508. (Kállay cs. lt. App. 1300. 13.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 2 zárópecsét darabjai.

K.: –

R.: Kállay I. 223. (972. szám); Piti F., Szabolcs m. 113. (435. szám).

88. (1349.) febr. 10.

László mr. szabolcsi alispán és a 4 szb. hírül adják: febr. 10-én (f. III. videlicet in fe. Scolastice virg.) szűnik e. megjelenve egyik részről Lengel (dict.) János mr. fia László mr. a serviens-ével, István fia Péterrel, a másik részről Bereck, az említett Péter rokona, előadják, hogy az egymás ellen vérontás és végtaglevágás miatt kölcsönösen indított pereikről lemondva megegyezésre jutottak, aki ezeket újra indítja, patvarkodásban marasztaltassék el.

E.: Dl. 56 536. (Kállay cs. lt. 1300. 1260.) Papír. Kissé vízfoltos és hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 2 zárópecsét darabjai.

K.: –

R.: Kállay II. 88. (1386. szám) (1360. körülnek datálva); Piti F., Szabolcs m. 127. (493. szám) (1355. febr. 10-i keltezéssel).

Megj.: Az oklevél alsó része teljességgel hiányzik, így a pontos keltezés nem állapítható meg, de az előző oklevélben foglaltak alapján ez a dátum valószínűsíthető.

89. 1349. febr. 10. Nápoly

Tarantói Lajos és Johanna [nápolyi királyné] az áruló és lázadó Giracium-i Guerra Frigyes lovag összes javait elkobozzák, és hívüknek, Rocca Cilento-i Capanus Konrád lovagnak adományozzák. D. Neapolis, a. d. 1349., die 10. Febr., II. Ind., az ő 1., a királyné uralkodása 7. [3: 6.] évében.

E.: K. szerint a Registri Angisini A. 356. sz. a. Reg. Ludovici et Johanae I. című kötetében 15. stb. levelek.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 331–332. (278. szám).

90. 1349. febr. 10. Nápoly

Tarantói Lajos és Johanna [nápolyi királyné] az áruló és lázadó Pallerius János lovag bizonyos javait elkobozzák, és hívüknek, Rocca Cilento-i

Capanus Konrád lovagnak adományozzák. D. Neapolis, a. d. 1350 [ε: 1349]., die 10. Febr., II. Ind., az ő 1., a királyné uralkodása 6. évében.

E.: K. szerint a Registri Angisini A. 356. sz. a. Reg. Ludovici et Johanna I. című kötetében 15. stb. levelek.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 333. (278. szám).

91. (1349. febr. 10. u.)

A pécsváradai konv. oklevele szerint Teuteus és Wezzeus mr.-ek febr. 10-én (f. III. prox. p. oct. fe. Purif. virg. glor. nunc transacta) Boya-i Desew királyi ember és János pap, a konv. tanúságtévője társaságában kiszálltak az örökös nélkül elhunyt ember birtokaként a királyra szállt, majd az említetteknek adományozott birtokrészre, hogy a királyi ember azt hj. és határ-elkülönítés u. nekik iktassa örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. András fia László az iktatásnak ellene mondott.

Eml.: a 832. számú oklevélben.

K.: Z. II. 405–406. (283. szám).

92. (1349. febr. 11. e.)

Wkusy-i Miklós fia Márk c. nógrádi alispán és a 4 szb. az Solgou-i Simon fia Miklós fia Miklós, valamint testvére, Illés fiai: Dénes és Benedek, valamint a Kalno-i Egurichus fiai: János mr., Egurichus és Péter közötti per elhalasztása esetére bizonyos feltételeket fogalmaznak meg.

Eml.: a 94. számú oklevélben.

K.: –

93. 1349. febr. 11.

A somogy[-vári] Szt. Egyed-monostor konv.-je jelenti Kunth mr.-nek, Bertalan somogyi c. helyettesének és a 4 szb.-nak: korábbi oklevelüknek (l. 86. szám) megfelelően Jutha-i Márk fia László m.-i kiküldött társaságában kórusának clericus-át, Pétert küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy febr. 10-én (f. III., sc. in fe. B. Scolastice virg.) papok és világiak körében vizsgálódva megtudták az igazságot. E szerint Zenthgurg-h-i Pál fia Miklós és testvére (germanus), György Karan-i Zakalus (dict.) István fia András fiai: Leukus, János, István és Bertalan Karan-i birtokrészeit, amelyeket Miklós nádor (H) iktatott nekik, tiltás ellenére hatalmaskodva elfoglalták,

jövedelmeit elvették, a házakat pedig tűz által pusztították el, miközben egy nő is megégett. D. 2. die fe. supradicti, a. d. 1349.

E.: KEML. Esztergomi székesfőkápt. hh. lt. 1. 3. 8. (Df. 208 463.) Papír.
Erősen vízfoltos. Hátoldalán zárópecsét töredékei.

K.: Str. III. 673. (890. szám).

R.: Borsa I., Somogy m. lt. Évk. 1978. 71. (32. szám); uo. 1997. 41. (209. szám).

94. 1349. febr. 11.

Wkusy-i Miklós fia Márk c. nógrádi alispán és a 4 szb. azt a pert, amelyet febr. 11-én (f. IV. prox. p. oct. Purif. B. virg.) Solgou-i Simon fia Miklós fia Miklós, valamint testvére, Illés fiai: Dénes és Benedek indítottak Kalno-i Egurichus fiai: János mr., Egurichus és Péter ellen – akik közül Egurichus jelent meg az oklevéladók megbízólevelével –, a felek akaratából az oklevéladók korábbi oklevelében (l. 92. szám) foglalt feltételek mellett jún. 10-re (ad f. IV. prox. p. oct. fe. Penth. d.) halasztják a korábbi állapot fenntartása mellett, hacsak a felek időközben nem tudnak megegyezni. D. in die predicto., a. d. 1349.

E.: Dl. 67 275. (Török család váradi lt. 197.) Papír. Kissé vízfoltos.
Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 zárópecsét töredékei.

K.: –

95. 1349. febr. 12. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a szepesi kápt.-t: Péter mr. Wyuar-i c., Zalanch-i várnagy elmondása szerint a Sarus m.-i Kopi ~ Kopy birtokának hj.-ra és határ-elkülönítésre van szüksége. A király megparancsolja a kápt.-nak, hogy Korlathfalua-i Mór v. ugyanoda valósi Péter fia Miklós v. Ida-i Omodeus fia János v. Machala-i Miklós v. Wz fia János királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik szálljanak ki Kopy birtokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzenek hj.-t és határ-elkülönítést, majd a királyi ember iktassa azt összes tartozékaival Péter mr.-nek örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig idézze a király jelenléte elé, aki minderről írásos jelentést kér. D. Bude, f. V. prox. an. domin. Exsurge, a. d. 1349.

Á.: a 249. számú oklevélben.

K.: AO. VII. 100–101. (3. számú lábjegyzet).

96. [1349.] febr. 13. Avignon

[VI.] Kelemen pápa kéri [IV.] Károly római királyt, hogy a magyar királynál (U) járjon közben Róbert konstantinápolyi császár és a nápolyi ház más főembereinek szabadon bocsátása érdekében, valamint biztosítson szabad áthaladást a Szt. Szék Mo.-ra tartó követei számára. D. Auinione, Id. Febr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 136v–137r. (Df. 291 907.)

K.: Theiner I. 769. (1162. szám); Wenzel, Dipl. Eml. II. 337–338. (280. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4058. szám.

97. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa kéri Bertrandus testvér aquileiai pátriárkát, hogy a magyar királynál (V) járjon közben Róbert konstantinápolyi császár és a nápolyi ház más főembereinek szabadon bocsátása érdekében, valamint biztosítson szabad áthaladást a Szt. Szék Mo.-ra tartó követei számára. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 137r. (Df. 291 907.)

K.: –

R.: Theiner I. 770. (1163. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4058. szám.

98. [1349.] febr. 13. Avignon

[VI.] Kelemen pápa kéri Erzsébet [anya]királynét (V), hogy vesse latba befolyását a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. D. Auinione, Id. Febr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 137r–v. (Df. 291 907.)

K.: –

R.: Theiner I. 770. (1163. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4060. szám.

99. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa kéri Johanna [ᵛ: Margit] királynét (V), hogy vesse latba befolyását a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 137v. (Df. 291 907.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 551–552. (360. szám).

R.: F. IX. 1. 676–677. (371. szám); Theiner I. 770. (1163. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4060. szám (valamennyi latin nyelvű).

100. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa kéri István erdélyi herceget, [I.] Károly király (V) fiát, hogy vesse latba befolyását a szicíliai ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik az előző oklevélével.

101. [1349.] febr. 13. Avignon

[VI.] Kelemen pápa arra kéri [I.] Lajos királyt (V), hogy bocsássa szabadon a nápolyi ház főembereit. D. Auinione, Id. Febr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 137v–138r. (Df. 291 907.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 550–551. (360. szám); F. IX. 1. 678–679. (372. szám); Theiner I. 769–770. (1163. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4061. szám.

102. [1349.] febr. 13. Avignon

[VI.] Kelemen pápa kéri Cilia c.-ét, hogy működjék közre a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. D. Auinione, Id. Febr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 138r. (Df. 291 907.)

K.: –

R.: F. IX. 1. 679–680. (373. szám); Theiner I. 770. (1163. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4062. szám.

103. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa arra kéri [I.] Lajos király (V) tanácsadóit, hogy működjenek közre a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 138v. (Df. 291 907.)

K.: –

R.: F. IX. 1. 680. (373. szám); Theiner I. 770. (1163. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4062. szám.

104. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa arra kéri Miklós pécsi püspököt, hogy működjék közre a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik az előző oklevélével.

105. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa arra kéri Sclauonia bánját, hogy működjék közre a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik a 103. számú oklevélével.

106. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa arra kéri Miklós barsi c.-t, hogy működjék közre a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik a 103. számú oklevélével.

107. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa arra kéri az esztergomi érseket, hogy működjék közre a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik a 103. számú oklevélével.

108. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa arra kéri a választott veszprémi püspököt, hogy működjék közre a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik 103. számú oklevélével.

109. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa arra kéri Mo. (V) nádorát, hogy működjék közre a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik a 103. számú oklevélével.

110. (1349. febr. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa arra kéri az erdélyi vajdát, hogy működjék közre a nápolyi ház főembereinek szabadon bocsátása érdekében. [D. Auinione, Id. Febr., pápasága 7. évében].

Apparátusa megegyezik a 103. számú oklevélével.

111. 1349. febr. 13. Avignon

[VI.] Kelemen pápa kéri János milánói érseket, hogy [VI.] Fülöp francia király [I.] Lajos királyhoz (V) küldött követei, Caprarius fia János és Quinardus fia Guillelmus lovag számára biztosítson szabad átvonulást. D. Auinione, Id. Febr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 138v–139r. (Df. 291 907.)

K.: Theiner I. 770. (1164. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4059. szám.

112. [1349.] febr. 13. Nápoly

Tarantói Lajos kéri a Velencei Köztársaságot, hogy a magyar király esetleges támadását elhárítani szándékozó gályáit és azok kapitányát a szükséges dolgokkal lássák el. D. Neapoli, sub anualis nostris secretis, die 13. Febr., II. Ind. [1349.]

E.: K. szerint a Copia de Commemoriali című velencei államkönyvből IV. köt. 2. r. 230. levél.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 336–337. (279. szám).

R.: F. IX. 6. 41. (45. szám) (latin nyelvű).

113. 1349. febr. 17. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Peech nb. Aladár fia Vörös (Rufus) Tamás mr., Wywar-i és Chehte-i várnagy hűségéért a Nyitra m.-i Sipkow ~ Sypko ~ Sypkow és Woyzka birtokokat – amelyek örökös nélkül elhunyt

ember birtokai voltak, és a királyra szálltak – kérte adományul. A király megfontolván Tamás mr. hűséges szolgálatait, az említett Sypko és Woyzka birtokokat összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal Tamás mr.-nek adományozza örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül, és a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. Bude, f. III. prox. p. domin. Exsurge, a. d. 1349.

E.: TML. 39. Apponyi 591. (Df. 271 961.) Az oklevél alsó és felső részén, valamint hátoldalán más egykorú kéz írásával *relatio Nicolai dicti Konth per Isep et etiam per se* feljegyzés, a hátoldalon más egykorú kéz írásával *super Sypkow* feljegyzés. A Fk.-en kerek rányomott pecsét maradványai, szalagja látszik.

Á.: I. Lajos király, 1369. febr. 17. TML. 44. Apponyi 594. (Df. 271 966.)

Má.: 1. Dl. 102 778. (Batthyány cs. lt. Apponyi cs. lt. 591.) (1824. jan. 22-i hiteles Má.-ban.)

2. I. Lajos király, 1369. febr. 17. Dl. 102 791. (Batthyány cs. lt. Apponyi cs. lt. 594.) (1824. jan. 25-i hiteles Má.-ban.)

K.: Apponyi 174–175. (75. szám).

114. 1349. febr. 18. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Tese volt ajtónállómr. fia András előadja: sürgető ínsége miatt Fejér m.-i Zaar birtokát összes tartozékaival – kiváltképpen a Venye nevű sessionalis földdel, ahol Szt. Mihály arkangyal tiszteletére emelt kőegyház van – és haszonvételeivel együtt 1000 ft.-ért eladja Thuteus ~ Tuteus ajtónállómr.-nek és testvérének, Wezeus mr. Zolium-i c.-nek örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. D. Bude, f. IV. prox. p. domin. Exsurge, a. d. 1349.

E.: Dl. 87 233. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 32. B. 111.) Hártya. Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagy kerek pecsét körvonala, maradványai.

K.: –

115. 1349. febr. 19. Haram

Ryma-i Mihály mr. Karassow-i alispán és a szb.-k színe e. megjelenve Posaw [!] fia János mr. kérte, hogy az oklevéladók küldjék ki megbízottjukat tiltás céljából, akik Gegus fia Pétert küldték ki. A megbízott visszatérve előadta, hogy az összes szomszédot – kiváltképpen Hosyn ~ Hozyn officialis-át, Fugas-t, és a hozzá tartozókat – eltiltotta a Warofolua-i erdő használatától. D. in Haram, V. f. prox. an. domin. Esto mihi, a. d. 1349.

E.: Dl. 91 399. (Festetics cs. lt. Krassó 12.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Pousa* névalak, 3 rányomott kerek pecsét darabjai.

K.: –

116. 1349. febr. 20. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve egyik részről Tuteus ajtónállómr., másik részről Gergely mr. besenyő c. előadják, hogy birtokcserét hajtottak végre. E szerint Gergely mr. besenyő Baranya m.-i Lota és Chenerewe szerzett birtokait összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal Tuteus mr.-nek adja örök birtoklásra avval, hogy Tuteus mr. tartozik a birtokok u. járó jegyajándékokat kiadni. A birtokokért cserében Tuteus mr. a Tolna m.-i Kundazenthmyklos, Hudus és Belch birtokait hasonlóképpen összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal Gergely mr. besenyőnek adja örök birtoklásra. A felek egymás iránt kölcsönösen szavatosságot vállalnak, kivéve Belch birtokot. D. Bude, f. VI. prox. p. domin. Exsurge, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 914. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 334.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

K.: Z. II. 353–354. (245. szám).

R.: Z. VII/1. 124.

117. 1349. febr. 20. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a a nyitrai egyház kápt.-ját: színe e. megjelenve Peech nb. Aladár fia Vörös (Rufus) Tamás mr. Wyuar-i és Chehte-i várnagy hűséges szolgálataiért az örökös nélkül elhunyt ember birtokaiként a királyra szállt Nyitra m.-i Sypkou és Woyzka birtokokat kérte adományul. A király kéri a kápt.-t, hogy Sek-i Péter v. Berekezh-i Simon fia Tamás v. Kaap-i Lőrinc fia Miklós királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hitese emberét, akinek jelenlétében a királyi ember az említett birtokok szomszédait összehívva jelenlétükben hj.-t végez, majd azokat Tamás mr.-nek iktatja örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig a király jelenléte elé idézi, aki minderről írásos jelentést kér. D. Bude, f. VI. prox. an. domin. Esto mihi, a. d. 1349.

Á.: a 252. számú oklevélben.

K.: –

118. 1349. febr. 20. Buda

Pál c. királyi országbíró 1349. febr. 20-i, Budán (a. d. 1349., Bude, f. VI. prox. p. domin. Exsurge) kiadott privilégiuma szerint Lota birtok Chenereue-vel együtt Gergely

besenyőtől Teuteus (Teutheus) mr.-re szállt cserében annak Kondazenthmyklos, Hodos és Beelch (Belch) birtokaiért, amelyekért – Beelch birtok kivételével – szavatosságot vállalt.

Tá.: 1. Szécsi Miklós országbíró, 1371. jan. 24. Dl. 87 455. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 32. E. 236.)

2. Szepesi Jakab országbíró, 1378. jún. 9. Dl. 77 710. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 613.) (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: Z. IV. 57. (56. szám) (Tá. 2. alapján).

R.: Z. VII/1. 124.

119. (1349. febr. 22. e.)

A pozsonyi kápt. oklevele szerint a kápt. János nádori ember társaságában Balázs clericus-t küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve előadták, hogy febr. 22. e. (..... prox. an. domin. Esto mihi, a. in presenti preterita) kiszáltak az említett birtokrészre, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végeztek, majd a nádori ember ..... haszonvételeivel és egy 4 kaszaaljnyi kaszálóval Luka fiainak: Jánosnak és Mihálynak, valamint Miklós fiainak: Demeternek és Istvánnak iktatta örök birtoklásra. Határok: wlgariter nyarfa-nak nevezett fa, állóvíz, ennek partja, Damasteleke föld, Bertalan földje, út, szántóföldek vége, érseki föld, Damasteleke föld, Bertalan földje, út, állóvíz, Damasteleke föld, állóvíz, a generatio-jukbeli emberek földje (terra hominum generationis eorum), Damasteleke föld, másik állóvíz, András fia Miklós és testvéreinek határa, állóvíz, ennek partja, erdő, ennek közepe, Damasteleke, Simon fiainak földje.

Eml.: a 245. számú oklevélben.

K.: –

120. [1349.] febr. 23. Avignon

[VI. Kelemen pápa] hozzájárul, hogy Demeter [fia] János, [Miklós] egri püspök nepos-a, G[uillelmus] kardinális káplánja és familiaris-a a János prépost halála miatt megüresedett, Esztergom főegyházm.-i szepesi Szt. Márton-egyház prépostságát – amelynek élére a prépostot választani szokták –, amelyet a pápa a prépost halála e. a maga adományozása alá vont, megkapja, tekintet nélkül arra, hogy az egri és veszprémi egyházakban kanonoki tisztséggel és prebenda-val, az egri egyházban pedig főesp.-séggel bír. D. Avinione, VII. Kal. Marcii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 241. 332v–333r. (Df. 291 188.)

K.: Reg. Suppl. I/2. 193–194. (395. szám); Rábik, Reg. Suppl. 119–120. (165. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 259–260. (233. szám).

121. (1349. febr. 23. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző oklevélben foglalt intézkedéséről értesíti a váradi és egri püspököt. D. ut supra.

Apparátusa megegyezik az előző oklevélével.

122. 1349. febr. 23. Buda

[I.] Lajos király (H) hírül adja az összes főpapoknak, báróknak – kiváltképpen a nádornak és az országbíróknak –, c.-eknek, alispánoknak és szb.-knak, és általában az ország összes jogszolgáltatójának: Tutews ~ Tetews (Thuteus ~ Tuteus) ajtónállómr., pilisi c. és Wysegrad-i várnagy a maga és testvére (frater suus uterinus), Vezzeus (Wezeus) mr. zólyomi c. nevében bemutatta a király nagyobbik pecsétjével ellátott nyílt oklevelét. E szerint az örökös nélkül elhunyt Peterd (Peturd)-i Bazoch ~ Bozoch és Miklós fia Jakab Baranya m.-i Peterd (Peturd ~ Peterd) és Zenthdemetur birtokokban lévő részeit nekik adományozta a király. Tetews mr. elmondása szerint azonban most János választott és megerősített veszprémi püspök, királyi kápolnaispán és titkos kancellár Zenthdemetur birtokot nevelőjének (informer), János főesp.-nek, Peterd birtokot pedig famulus-ainak, András fiainak: Lászlónak és Simon-nak akarja adományoztatni a király által, erről a királlyal okleveleket adatott ki, és a nevezettek az említett birtokok tulajdonában vannak. A király előző adományát a jelen oklevéllel megerősíti, és mivel korábbi adománya a János főesp.-nek és András fiainak tett adományozások idején elkerülte a figyelmét, utóbbiakat hatálytalanítja, és az oklevél címzettjeinek megparancsolja, hogy az említett birtokrészekkel kapcsolatos adományleveleket Tutews és Vezzeus mr.-ek ellenében ne fogadják el, hanem tekintsék hatálytalanoknak. D. Bude, in vig. fe. S. Mathye ap., a. d. 1349.

E.: 1. Dl. 76 915. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 318.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával *relatio magistri Cyko* feljegyzés, 15. sz.-i kéz írásával *Super Bohoch et Peterd* feljegyzés.

2. Ua. jelzet alatt. Erősen vízfoltos. Az oklevél alsó és felső szélén más egykorú kéz írásával *Chyko per Ladislaum filium Simonis nepotem nostrum*, alul *relatio magistri Chyko* feljegyzések, hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: Z. II. 354–355. (246. szám).

R.: Z. VII/1. 125.

Megj.: Az említett hatályos adománylevelet l. Anjou-oklt. XXXII. 317. szám.

123. 1349. febr. 23. Buda

[I.] Lajos király (H) hírül adja: megfontolván Mayad ~ Myad-i Herthtun fia Tamás fiai: Snobul (dict.) Tamás és Opproth (dict.) Miklós hűséges szolgálatait, Mayad faluban 5 és fél fundus curie-t adományoz nekik összes haszonvételeikkel örök birtoklásra mindenféle adótól és collecta-tól mentesen, hogy azokat az ország nemeseinek módjára birtokolják, és ugyanazokkal a szolgálatokkal tartozzanak neki, ill. a soproni c.-nek, mint a m. többi nemese. A király az oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. Bude, in vig. B. Mathye ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 4028. (NRA. 558. 16.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán és az oklevél alján azonos kéz írásával *relatio Nicolai Konth per Nicolaum notarium suum et etiam per Mathe notarium* feljegyzés, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala.

Á.: Győri kápt., 1355. jún. 8. Dl. 4029. (NRA. 558. 16.)

K.: Sopron vm. I. 207. (162. szám); Bgl. V. 221–222. (218. szám).

124. [1349.] febr. 25. Avignon

[VI. Kelemen pápa] Guillelmus, Szűz Mária Cosmedin-i diakónus kardinálisa kérésére Bego (gen.: Begonis) [fia] Péter mr., a jog baccalaerus-a, a kardinális speciális káplánja, fő vicarius-a, Mo.-i és Lo.-i procurator-a részére a Zemlin-i főesp.-séget biztosítja az egri egyházban annak összes quarta-jával, kápolnájával, jogával és tartozékával, amint az megürül azáltal, hogy a pápa az Esztergom főegyházm.-i szepesi Szt. Márton-egyház préposti tisztségét Demeter [fia] Jánosnak adományozta. Mindezt arra való tekintet nélkül teszi, hogy az említett Péternek kanonokságot és prebenda-t helyezett kilátásba a Wroclaw-i (Wratislaviensis) és a krakkói egyházban, továbbá kancelláriai hivatalt. Engedélyezi, hogy a főesp.-séget és a kancelláriai hivatalt együttesen láthassa el. D. Avinione, V. Kal. Marcii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 241. 332v–333r. (Df. 291 188.)

K.: Mon. Pol. Vat. III. 323. (323. szám) (kivonatos); Reg. Suppl/2. 194–195. (396. szám); Rábik, Reg. Suppl. 120–121. (166. szám).

R.: Mon. Vat. Boh. I. 605. (1096. szám); Bull. Pol. II. 69–70. (419. szám).

125. (1349. febr. 25. Avignon)

[VI. Kelemen pápa] felszólítja az Esztergom főegyházm.-i garamszent-benedeki (S. Benedictus de Goron) apátot, a krakkói scolasticus-t és az avignoni sekrestyést, hogy Péter mr.-t az előző oklevélben említett tisztségbe és javadalmaiba vezessék be. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 241. 333r. (Df. 291 188.)

K.: –

126. 1349. febr. 25. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírójának színe e. megjelenve egyik részről Sadan-i János fia Gergely mr. besenyő c., másik részről Bedegh-i Péter fia János fia Miklós, továbbá a néhai Lota-i Máté özvegye előadják, hogy a Baranya m.-i Lota birtok – amely az említett Máté, örökös nélkül elhunyt ember birtoka volt, majd pedig a király oklevél révén hűséges szolgálataiért az említett Gergely mr. besenyő c.-nek adományozta – ügyében Gergely mr. és a nevezettek között megegyezésre került sor. E szerint Gergely mr. vállalta, hogy márc. 19-én (2. die medii Quadr. nunc prox. venturo) a pécsi egyház kápt.-jának színe e. 20 budai M.-t fizet János fia Miklósnak anyja – Máté leánytestvére – leánynegyede és azon 50 M. fejében, amennyiért Máté Lota birtokot Péternek és az említett Miklósnak, leánytestvére fiainak zálogosította el a bácsi kápt. oklevele által, amit Miklós és az úrhölgy bemutatnak az országbírónak. Szintén márc. 19-én a pécsi kápt. színe e. 20 budai M.-t fizet Gergely mr. az úrhölgynek hitbére és jegyajándéka fejében, amely őt a birtokból megilleti. A 40 M. fejében Miklós és az úrhölgy Lota birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival, valamint a birtokra vonatkozó oklevelekkel együtt – kiváltképpen a [pécs-]váradi konv. Lota birtok és egy Ebes birtokban lévő rész cseréjére vonatkozó oklevelével –, kivéve a bácsi kápt. oklevelét, valamint Miklós nádornak (H) a pécsváradi konv. említett oklevelét is tartalmazó oklevelét, átadják Gergely mr.-nek örök birtoklásra. Ha Gergely mr. az említett határnapon nem tudna fizetni, akkor Lota birtok Miklóisé és az úrhölgyé marad. Ezen felül Gergely mr. azt is vállalta, hogy a határnapon ad az úrhölgynek 4 ökröt, ha ezt elmulasztaná, akkor ennek kétszeresét kell adnia. Mindezeket a felek önként vállalták. D. Bude, in die Cynerum, a. d. 1349.

E.: Dl. 87 234. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium S. 9.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét lenyomata.

K.: –

127. 1349. febr. 28.

A [pécs-]váradi monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről [pécs-]váradi Balakor fia János fiai: Gergely és Mihály, másik részről ugyanoda valósi Nagy (Magnus) Kelemen fia Gergely c., előbbieket előadják,

hogy [Pécs-]Várad területén a vulgo Baransag (dict.) kis hegy mellett Ke felől fekvő kaszálójukat, amelyet Ke felől egy kis folyó határol, Dé felől Vince fia Dénes a szomszédja, Ny és É felől pedig az említett kis hegy határolja, eladják Gergely c.-nek 2 M. báni dénárért – a M.-t 6 pensa-val számolva – örök birtoklásra. Ellentmondó nem volt. D. sabb. prox. an. domin. Invocavit, a. d. 1349.

Á.: Pécsváradi konv., 1358. máj. 10. Dl. 3683. (NRA. 605. 7.)

K.: AO. V. 260–261. (134. szám) (kihagyásokkal).

R.: Kőfalvi T., Pécsváradi konvent 140. (201. szám).

128. 1349. márc. 1. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti az esztergomi egyház kápt.-ját: Barakcha-i Jakab fia Miklós mr., udvari ifjú (aule nostre iuvenis) a király színe elé járulva hűségéért, amelyet először [I.] Károly király (H), majd iránta és az ország iránt tanúsított, a király adományozása alá tartozó Trencsén m.-i Mysun birtokot kérte magának és testvérének (frater carnalis), Istvánnak adományul. Mivel a király az említett birtokról nem rendelkezik ismeretekkel, megparancsolja a kápt.-nak, hogy Sambuk-i Simon néhai vajda fia Miklós udvari ifjú v. Malus-i Demeter v. Mycola-i András királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét az említett birtokra, ahol a királyi ember a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzen hj.-t és határ-elkülönítést, majd iktassa a birtokot Jakab fiainak: Miklós mr.-nek és Istvánnak örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig idézze a király jelenléte elé, aki minderről írásos jelentést kér. D. Bude, in domin. Invocavit, a. d. 1349.

Á.: a 170. számú oklevélben.

K.: –

129. 1349. márc. 1.

[I.] Lajos király (H) Mihály-i Miklós fia János kérésére 1349. márc. 1-jei (in domin. Invocavit, sub a. 1349.) nyílt oklevelében átírja és megerősíti a bosznia egyház kápt.-jának az alábbi ügyben a királyhoz intézett 1347. évi (in a. d. 1347.) válaszlevelét. E szerint az említett János előadta a királynak, hogy Benchench-i Barabás fia Demeter egyrészt a rokonság okán, másrészt bizonyos pénzösszeg fejében vállalta, hogy bizonyos birtokait neki iktatja, amihez szükséges a boszniai egyház kápt.-ja tanúságtevőjének jelenléte. Ezért a király megparancsolta az említett kápt.-nak, hogy Onth-i Abraam fia András királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik szálljanak ki az említett Demeter birtokaira azok iktatása céljából – mások

jogainak sérelme nélkül –, majd pedig a kápt. minderről tegyen írásos jelentést. A kápt. a királyi parancsnak megfelelően Abraam fia András királyi ember társaságában István éneklőkanonokot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy Barabás fia Demetertől és a nemes szomszédoktól megtudták az igazságot. E szerint Benchench birtok 3 része egykor Mihály-i Miklós fia Jánosnak, Demeter gener-ének volt elzálogosítva 50 M.-ért az említett kápt. nyílt oklevele értelmében. Az oklevelet János be is mutatta a kápt.-nak, e szerint Demeter azokat 1331-ben (sub a. d. 1331.) 10 évre (usque decimam revolutionem eiusdem annualem) elzálogosította kétszeres megváltási összeg terhe alatt. A határidő lejártakor Demeter a birtokrészeket nem tudta visszaváltani. Majd pedig Demeter [1346.] júl. 14-én (a. tunc prox. preterito, in vig. Divisionis ap.) sürgető ínsége miatt a kápt. nyílt oklevele szerint 20 M. dénárt kapott, és mivel a fenti összegeket gener-ének nem tudta visszafizetni, az említett 3 Benchench-i birtokrészt az azokhoz Ke és É felől tartozó összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal Jánosnak adta örök birtoklásra. Mindezeket Demeter a kápt. színe e. is megerősítette. A király a fentieket az királyné és a bárók egyetértésével megerősítette.

Tá.: Bebek István országbíró, 1365. okt. 31. Dl. 5359. (Acta eccl. Poson. 56. 18.)

K.: –

130. [1349.] márc. 2. Avignon

[VI. Kelemen pápa] György, Hewesuyar-i c., a magyar (U) király követe kérésére testvére, Bebek (dict.) Domokos, az Esztergom egyházm.-i Szt. Tamás[-egyház] prépostja részére az egri Szt. János katedrális egyház prépostságát adományozza, amely Fülöp [fia] Miklós halálával üresedett meg. D. Avinione, VI. Non. Marcii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: K. szerint ASV. Reg. Suppl. 19. 166v.

K.: Reg. Suppl. I/2. 195. (397. szám); Rábik, Reg. Suppl. 121. (167. szám); Mon Vat. Slov. III/2. 261–262 (234. szám).

131. (1349. márc. 2. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző oklevélben foglalt intézkedésének megfelelően felszólítja a veszprémi egyházm.-i Wissegrad melletti Szt. András monostor apátját, az esztergomi Szt. György-egyház prépostját és az avignoni egyház sekrestyését, hogy Domokost az egri egyház préposti tisztségébe és az azokkal együttjáró jogokba, jövedelmekbe vezesék be. D. ut supra.

Apparátusa megegyezik az előző oklevelével.

132. 1349. márc. 3.

A győri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Sifridus fia Péter Sopron m.-i Daag-i nemes Daag-i, wlgariter lihhyn nevezetű 2 fundus-át v. laneus-át Péter fia Márton és Kornphok fundus-ai között, amelyeket apja eladott – az egyiket Holern-i István fia Peuhul Istvánnak, a másikat pedig az említett Daag-i Péternek, és amelyeket patruelis-e, Daag-i Fülöp fia Lőrinc váltott vissza saját pénzén –, az említett Lőrincnek adja örök birtoklásra összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal együtt. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a kápt. autentikus függőpecsétjével ellátott, chirographált privilegiális oklevelet ad ki. D. III. f. prox. p. domin. Invocavit, a. d. 1349., Henrik lévén a prépost, Mátyás az olvasó-, György az éneklő-, Péter az örkanonok. A.

E.: GYMSML. Sopron város lt. 138. (Df. 201 772.) Felül chirographált. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, zöld színű sodraton ép függőpecsét.

K.: Házi I. 91. (153. szám).

R.: Bgl. V. 222–223. (219. szám) (német nyelvű).

133. 1349. márc. 3.

A vasvári egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Viragusberch-i Jakab fia Miklós a maga, apja és testvérei nevében felmenti Zeleste-i Jakab fiait: Pétert, Jánost és Istvánt mindazon károkozások és jogtalanságok alól, amelyeket a jelen oklevél kiadásáig ellenük elkövettek, és a velük szemben kiadott okleveleket hatálytalanítja. D. f. III. prox. p. domin. Invocavit, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 101. (Múz. Ta. 1895. 7.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: Bgl. V. 223–224. (220. szám).

134. 1349. márc. 3. [Nagy-]Kálló

László fia László mr., Berzethe (dict.) Miklós m[r.] Zaboch-i c. alispánja és a 4 szb. színe e. megjelenve egyik részről Simon fia Imre és Mihály fia László fia Péter, [másik] részről Byr-i Tamás [előadják], hogy azokban az ügyekben, amelyekben egymással szemben jogtalanságokat követtek el, ápr. 28-án (f. III. prox. p. fe. [B.] Georgii mart. nunc prox. affutura) a felek által odavezetett 2-2 fogott bíró döntőbíráskodásának vetik alá magukat. A döntést el nem fogadó fél 3 M. bírságban marasztaltassék el. D. in Kallow, III. f. prox. p. diem Cynerum, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 509. (Kállay cs. lt. 1300. 928.) Papír. Vízfoltos és hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 2 kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 223. (974. szám); Piti F., Szabolcs m. 113. (436. szám).

135. 1349. márc. 3. [Nagy-]Kálló

László fia László mr., Berzethe (dict.) [Mikl]ós mr. Zabouch-i c. alispánja és a 4 szb. színe e. megjelenve egyik részről István fia István, másik részről Byr-i Tamás előadják, hogy abban a perben, amelyet Tamás indított Gwre fia Fábián nagykállói (Maior Kallow) curia-jának és házának építése, ill. Tamás Kallow-i földjének elcsatolása miatt, amely Tamás privilégiumával ellentétes módon történt, fogott bírák közreműködésével megállapodásra jutottak. E szerint az említett épületeket Tamás birtokrészéről jún. 7-én (in oct. fe. Penth. nunc prox. affuturis) el kell távolítani, a földrészt vissza kell adni Tamásnak a privilégiumában foglaltak szerint, majd a felek mindezt jún. 28-án (22. die dict. oct.) a váradi kápt. oklevéllel tartoznak megerősíteni, amelyik fél ezt elmulasztja, a bíró része nélkül 10 M.-t fizessen. D. in Kallow, III. f. prox. p. diem Cynerum, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 510. (Kállay cs. lt. 1300. 927.) Papír. Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 zárópecsét lenyomata, töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 223. (973. szám); Piti F., Szabolcs m. 113. (437. szám).

136. (1349. márc. 4. e.)

I. Lajos király és Erzsébet anyakirályné utasítja Domokos macsói bánt és valkói c.-t, hogy márc. 4-én Valkóvár faluban tartson generalis congregatio-t Valkó m. nemessége számára.

Eml.: a 146. számú oklevélben.

K.: –

137. (1349. márc. 4. e.)

Domokos macsói bán, valkói c. felszólítja szentpéteri Orbán fia Mihály fia Demetert, hogy márc. 4-én Valkóváron tartandó generalis congregatio-ján jelenjen meg színe e. szentpéteri Keled fia Domokos ellenében.

Eml.: a 146. számú oklevélben.

K.: –

138. (1349. márc. 4. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása elrendeli, hogy Haznus-i Nagy (Magnus) Domokos mr. és Domokos fia István márc. 4-én jelenjenek meg színe e. Chytnuk-i Benedek fia Péter ellenében.

Eml.: a 171. számú oklevélben.

K.: –

139. (1349. márc. 4. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása kéri a váradi kápt.-t, hogy Petry-i Miklós fia Petew nádori ember társaságában márc. 4-én küldje ki tanúságtévőjét Balasey ~ Balase birtok becsűjéhez és iktatásához.

Eml.: a 177. számú oklevélben.

K.: Z. II. 357. (248. szám).

140. (1349. márc. 4. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása felszólítja Kapulna-i Andrást, hogy márc. 4-én jelenjen meg a színe e. a pozsonyi kápt. ellenében válaszdás céljából.

Eml.: a 244. számú oklevélben.

K.: Str. III. 677. (902. szám).

141. (1349. márc. 4. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Vak (Cecus) Mihályt, hogy márc. 4-én jelenjen meg színe e. Hannus fia Zonk ellenében.

Eml.: a 159. és a 722. számú oklevélben.

K.: AO. V. 321. (184. szám)

142. (1349. márc. 4. e.)

Pál c. országbíró az Ilswa és Chauay birtokok ügyében folyó pert márc. 4-re halasztja.

Eml.: a 186. számú oklevélben.

K.: AO. V. 268. (139. szám)

143. (1349. márc. 4. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Checher-i Jób fia Domokos fiait: Miklóst és Andrást, hogy márc. 4-én jelenjenek meg színe e. Komorou-i Tamás fia: János és Jakab ellenében válaszdás céljából.

Eml.: a 242. számú oklevélben.

K.: Z. II. 361. (251. szám).

144. 1349. márc. 4. Buda

[I.] Lajos király (H) közli a Zemplén m.-i c.-szel, alispánnal és a szb.-kal: Nogmihal-i Jakow fia Ernei mr. elmondása szerint András fia Lőrinc, és e Tyba-i Lőrinc fia: György, Miklós és László vele szemben oly vizsgálatot eszközöltek, miszerint ő 1348. máj. 12-én (II. f. prox. p. fe. B. Stanizlai mart., cuius iam adveniret revolutio annualis) bűntársaival együtt a nevezettek Jezene birtokára támadott, 14 lovukat elvette, holott ő mindezekeben ártatlan. A király megparancsolja a címzetteknek, hogy küldjenek ki 1 v. 2 embert, akik a fentiekkel kapcsolatosan vizsgálják ki az igazságot, majd tegyenek a királynak írásos jelentést. D. Bude, f. IV. prox. p. domin. Invocavit, a. d. 1349.

Á.: a 243. számú oklevélben.

K.: Sztáray I. 210–211. (113. szám).

145. 1349. márc. 4.

A csázmai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Gergely mr., a kápt. kanonokja a Garigh-i Boldogságos Szűz remete-egyház perjele, István testvér nevében bemutatta a néhai László c. fia Miklós mr. Borschnouch-i várnagy nyílt oklevelét, kérve annak a kápt. pecsétje alatt történő átírását, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít. D. f. IV. prox. p. domin. Invocavit, 1349.

Á.: Csázmai kápt., 1402. júl. 4. Dl. 35 178. (Acta Paulinorum. Garig 3. 3.)

K.: Smič. XI. 504–505. (385. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XVII. 418. szám.)

146. 1349. márc. 4. Valkóvár

Domokos Machou-i bán, Wolkou-i c. hírül adja: korábbi oklevelének (l. 137. szám) megfelelően azon a generalis congregatio-n, amelyet királyi és [anya]királynéi oklevél (l. 136. szám) értelmében márc. 4-én (f. IV. prox. an. domin. Remin.) tartott Wolkouar faluban Wolkou m. nemessége számára, színe elé járulva szentpéteri (S. Petrus) Keled fia Domokos előadta ugyanazon

Szentpéterre valósi Orbán fia Mihály fia Demeter ellenében, hogy az [1348.] okt. 13-án (in quind. fe. B. Mychaelis arch. prox. preteritis) meg akarta őt ölni, a fején meg is sebesítette, Zenthpeter-en lévő curia-ját bűntársaival együtt hatalmaskodva, fegyveresen megtámadta, Márton nevű rokonát ugyan ezen a napon megölte, György nevű jobbágját pedig súlyosan megsebesítette a közöttük folyó per függése idején. Ezeket az állításokat Domokos 3 vizsgálatról szóló oklevéllel, a Szt. Irineus vértanú-kápt., az alispán és szb.-k, valamint Domokos c. okleveleivel bizonyította is. Erre Arky-i Lőrinc, Demeter famulus-a nyílt megbízólevéllel megjelenve azt állította, hogy ura a fenti vádakban ártatlan. Domokos c. kérdésére, miszerint Demeter a pert párbajjal, v. eskütétellel kívánja-e lezárni, Domokos közbevetette, hogy ínsége miatt párbajjal nem tud a pernek végére járni, hanem megelégszik avval, ha Demeter esküt tesz. Domokos c. erre az ország nemeseivel együtt úgy dönt, hogy Mihály fia Demeter máj. 7-én (f. V. prox. p. oct. fe. B. Georgii mart. nunc ventura) a Wolkouar-i Szt. Mihály arkangyal-egyházban huszonötödmagával, nemesekkel az alispán és a szb.-k színe e. esküt tartozik tenni arról, hogy Keled fia Domokos állításaiban ártatlan. Domokos c. minderről az alispán és a szb.-k oklevelében máj. 14-re (8. die depositionis iuramenti) jelentést kér. D. in die et loco prenotatis, a. d. 1349.

E.: SNA. Zay cs. ugróci lt. Krasznezcz L. elenchusa szerint rendezett iratok B. 1. 80. A. (Df. 265 639.) Vízfoltos és szakadozott.

K.: –

147. (1349. márc. 4.–ápr. 20. között)

Pál c. országbíró oklevele szerint Sefridus, a garamszentbenedeki monostor apátja márc. 4-re a király jelenléte elé idézte Beke fia Istvánt, Zenche falu officialis-át viceofficialis-ával, Egyeddel és az összes odavalósi jobbággal, de a nevezettek nem jelentek meg, és nem is küldtek senkit maguk helyett.

Eml.: az 500. számú oklevélben.

K.: Str. III. 689. (919. szám).

148. [1349.] márc. 6. Avignon

[VI.] Kelemen pápa szászországi (de Saxonia) Peregrinus választott boszniai püspöknek és 2-3, az őt feladatai ellátásában segítő katolikus püspöknek engedélyezi, hogy egyházi előljárókat (antistites) szenteljenek fel az egyház auctoritas-ának növelése érdekében. Az előljárók kötelesek hűségesküt tenni a római egyháznak, amiről a pápa minden alkalommal jelentést kér a püspök

pecsétjével ellátott nyílt oklevélben. Mindez nem sértheti a kalocsai érsek és egyháza jogait. D. Auinione, II. Non. Marcii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 99. 281r. (Df. 292 744.)

K.: –

149. (1349. márc. 7. e.)

Miklós, egész Sclauonia és Ho. bánja kéri a csázmái egyház kápt.-ját, hogy Chepus [fia] András Borschanouch-i várnagy és Abraam fia János báni emberek társaságában küldje ki tanúságtevőjét Castellan (dict.) Péter mr. Grisencha districtus-ban lévő vásárolt Podgoria ~ Podgorie és Kiskocennicha birtokainak hj.-ára.

Eml.: a következő oklevélben.

K.: Smič. XI. 505. (386. szám).

150. 1349. márc. 7.

A csázmái egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Castellan (dict.) Péter mr. Miklós, egész Sclauonia és Ho. bánja oklevele (l. 149. szám) révén kéri, hogy a Grisencha districtus-ban lévő Podgoria ~ Podgorie és Kiskocennicha birtokainak – amelyeket a kápt. oklevelének tanúsága szerint Budona fia Iwan fia Andrástól vásárolt meg – hj.-ára küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Chepus [fia] András Borschanouch-i várnagy és Abraam fia János báni emberek társaságában szálljon ki az említett birtokokra. A kápt. a kérésre Péter mr. dékánt küldte ki, aki a báni emberekkel együtt visszatérve egybehangzóan előadta, hogy Podgorie és Kiskocennicha birtokokon a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t végeztek, ellentmondó nem volt. A birtokokat a báni emberek más birtokoktól elválasztva és szükség esetén új határjeleket állítva Péter mr.-nek iktatták örök birtoklásra. Hj. a báni és kápt.-i emberek elmondása és írásos (in scriptis) bizonyítékai szerint: János fia Vgrinus és frater-ei birtoka a Vratna folyóban a kereszttel megjelölt bigfa és hársfák alatt, Scuhodol, kis hegy, kereszttel megjelölt harast fa, völgy, hegy, út, kereszttel megjelölt berkena fa, száraz völgy, kereszttel megjelölt gertyan fa, kis völgy, ennek kezdete, monerou fa, hegy, út, hegyoldal, Kiskocennicha víz, cseresznyefa, Pechi (dict.) Márk földje, kereszttel megjelölt gurtyan fa, kis völgy, ennek bejárata, kereszttel megjelölt tul fa, másik kis völgy, kereszttel megjelölt tul fa, nagy út, kereszttel megjelölt gertyan fa, út, gertyan fa, kereszttel megjelölt tul fa, kereszttel megjelölt gertyan fa, Kis (Minor) Grisencha folyó, ennek medre, fűzfa, potok, ennek eredete, posvány (calista), kereszttel megjelölt tul fa, régi út Gradische körül, kereszttel megjelölt harast

fa, potok, völgy, hegy a remeték felé, kereszttel megjelölt harast fa, út, Sumechi potok, völgy, hegy, Gradische, kereszttel megjelölt tul és has fák, birch, út, kereszttel megjelölt harast fa, Borschanouch vár földje, potok, kereszttel megjelölt harast fa, Borschanouch nevű kis folyó, Borschanouch vár, valamint Márk és Domianus fiainak földje. D. et actum sabb. prox. an. domin. Remin., a. d. 1349.

E.: A. HAZU. Diplomata latina 4. 58. (Df. 230 428.) Vízfoltos. A Fk.-en függőpecsét bevágása, szalagja látszik.

K.: Smič. XI. 505–506. (386. szám).

151. (1349. márc. 8. e.)

I. Lajos király oklevele szerint Thoka (dict.) Péter, Desev és Pál hozzájárulnak ahhoz, hogy idősebb testvérük, Thoka mr. udvari lovag Bács m.-i Vizygyala birtokuk felét adóssága fejében Miklósnak, leánytestvérük, Katalin férjének adja.

Eml.: a 153. számú oklevélben.

K.: –

152. 1349. márc. 8. Buda

[I.] Lajos király (H) közli az ország összes jogszolgáltatójával: mivel Tapochani-i Gyula fia Gergely elvesztette szeme világát, a király abban a kegyben részesíti, hogy Bars m. c.-én és alispánján kívül más bíró nem ítélezhet fölötte. Jobbágynai és birtoktalan famulus-ai fölött – leszámítva a lopást, útonállást és más közbűntényeket – ő maga ítélezhet. Jobbágynai és birtoktalan famulus-ai ingóságait nem lehet tiltás alá vonni, hanem Gergely színe e. lehet őket perelni, és ha ő elmulasztja az igazságtételt, őt kell a barsi c. v. az alispán elé idézni. D. Bude, in domin. Remin., a. d. 1349.

E.: Dl. 4030. (NRA. 113. 7.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával *comitis Nicolai Laurencii* feljegyzés, ami megismétlődik a pecsét helyén, gyűrűspecsét vörös színű töredéke, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

K.: AO. V. 261–262. (135. szám) (kihagyásokkal).

153. 1349. márc. 8. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve egyik részről Thoka (dict.) Péter, Desev és Pál, a néhai Thoca ~ Thoka mr. udvari lovag (miles aule nostre) testvérei, másik részről gener-ük, Toth (dict.) Miklós, előbbieket előadják, hogy

idősebb testvérük a Bács m.-i Vizygyala birtok felét 100 M.-nyi adóssága fejében, valamint rokon szeretetből Miklósnak, leánytestvérük, Katalin férjének adta, amihez ők a király korábbi oklevele (l. 151. szám) értelmében hozzájárultak. Most a birtok másik felét – ahol a Boldogságos Szűz tiszteletére szentelt köegyház van – erdőkkel, cserjésekkel, szántóföldekkel, rétekkel, kaszálókkal, halfogó helyekkel és más haszonvételekkel Miklósnak és Katalinnak adják örök birtoklásra, Cherig birtokuktól határokkal elválasztva. D. Bude, in domin. Remin., a. d. 1349.

E.: Dl. 50 265. (Ernst gyűjtemény. Czobor.) Hártya. Vízfoltos. Hátoldalán 18.

sz.-i kezek írásával a tartalomra utaló feljegyzések, zárópecsét körvonala.

Má.: Dl. 4031. (NRA. 1709. 3.) (1783. jún. 14-i hiteles Má.-ban.)

K.: –

154. 1349. márc. 8. Nápoly

Lajos [nápolyi király] és Johanna [királyné] Capua-i Róbert Altauilla-i c., tanácsosuk részére átírják a királyné [1348.] dec. 31-i, Nápolyban (Neapoli, die ultimo Dec., I. Ind.) kelt oklevelét, amelyben ők Róbertnek az ellenséggel szembeni magatartásáért birtokaira vonatkozóan pallosjogot adományoztak. Az oklevelet a jelen oklevéllel átírják és megerősítik. Ennek tanúságtételül a jelen, függőpecsétjükkel ellátott oklevelet adják ki. D. Neapoli, a. d. 1349., die 8. Martii, II. Ind., uralkodásuk 7. évében.

Á.: a 180. számú oklevélben.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 339–342. (282. szám).

155. 1349. márc. 9. Buda

[I.] Lajos király (H) közli a váci egyház kápt.-jával: Mátyás mr. komáromi főesp. az esztergomi kápt. nevében előadta, hogy a király által a kápt.-nak cserében adott Esztergom m.-i Nana birtoknak hj.-ra van szüksége. A király megparancsolja, hogy a kápt. Patach (Pathach)-i László v. ugyanoda valósi Mór királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember a birtokra kiszállva hívja össze a szomszédokat, majd jelenlétükben végezzen hj.-t és határ-elkülönítést. Az esetleges ellentmondókat idézze a király jelenléte elé, aki minderről írásos jelentést kér. D. Bude, f. II. prox. p. domin. Remin., a. d. 1349.

Á.: a 220. számú oklevélben.

K.: F. IX. 1. 658–659. (364. szám).

R.: Str. III. 674. (892. szám) (latin nyelvű).

156. (1349. márc. 10. e.)

I. Lajos király Theutos ajtónállómr. ügyeire vonatkozó általános érvényű nyílt megbízólevelet ad ki a budai kápt. részére.

Eml.: a 217. számú oklevélben.

K.: Z. II. 360. (250. szám).

157. 1349. márc. 10. Zágráb

Miklós, egész Sclauonia és Ho. bánja értesíti a Posaga-i egyház kápt.-ját: Bachka-i András fiai: Miklós, László és András mr.-ek elmondása szerint Gelekouch birtokra valósi Lőrinc fia János mr. frater-ük, Opoy fia István mr. halála u. hatalmaskodva megtámadta 2 Zygeth nevű birtokukat, magának foglalva el azokat, felszántotta, a házakat elszállította, a népet megfutamította, a gyümölcsfákat pedig kivágatta, ezzel teljesen elpusztította a 2 birtokot. A bán kéri a kápt.-t, hogy János fia Jakab v. László fia István v. Demeter fia István báni ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a báni ember vizsgálja ki a fentiekkel kapcsolatosan az igazságot, majd a kápt. oklevelében tegyen minderről írásos jelentést. D. Zagrabie, f. III. prox. an. fe. Gregorii pape, a. d. 1349. Azt is tudja meg a báni ember, hogy a 2 Zygeth birtok Opoy fia István mr. örökölt birtokai voltak-e, és Bathka-i András fiait milyen joggal illetik meg.

Á.: a 268. számú oklevélben.

K.: –

158. 1349. márc. 10. Nápoly

Tarantói Lajos és Johanna királyné a magyar király támadása u. elűzött és Michbanus (dict.) István – aki magát Calabria hercegének mondja – fogságába esett Guillelmus Morelli várnagyot tisztségébe visszahelyezik. D. Neapoli, a. d. 1349., die 10. Mart., II. Ind., az ő 1., a királyné uralkodása 7. évében.

E.: K. szerint a Registro Angisini A. 356. sz. a. Reg. Ludovici et Johanna I. kötetéből a 84. levél.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 338–339. (281. szám).

159. 1349. márc. 11. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (I. 141. szám) megfelelően Hannus fia Zonk – akit a [szepesi] kápt. megbízólevelével megjelent Jakab deák (litteratus) képviselt – indított

márc. 4-én (in oct. diei Cynerum) a személyesen megjelent Vak (Cecus) Mihály ellenében a Welchyné birtok fele iktatásánál történt ellentmondás ügyében, a felek akaratából aug. 1-jére (ad oct. fe. B. Jacobi ap. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 13[4]9.

E.: Dl. 83 257. (Bárczay cs. lt. 35. 37.) Papír. Hiányos és szakadozott. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

Eml.: A 722. számú oklevélben.

K.: –

160. 1349. márc. 11.

Orrus (dict.) János [pozsonyi] alispán közli a pozsonyi egyház kápt.-jával: Chenig mr., Wereskeu-i várnagy familiaris-a, Lőrinc elmondása szerint amikor márc. 9-én (f. II. prox. p. domin. Remin.) Péter, Chyha ~ Chiha és Oldurus, Chenig mr. famulus-ai uruknak a Chifur-i vámnál beszedett pénzét annak parancsára a Wereskeu-i várba akarták szállítani, észrevettek egy tolvajt, akit el akartak fogni. A tolvaj ekkor Bahun-i Pop (dict.) János jobbágyaihoz futott. Erre Pop (dict.) János famulus-aival és jobbágyaival lóra szállt és őket Wizcha faluba, uruk házáig üzte. Pétert megölték, Chiha-t életveszélyes sebekkel sebesítették meg, uruk pénzét pedig, 100 fontot, csakúgy mint lovaikat és ruháikat elvették tőlük. Az alispán kéri a kápt.-t, hogy az egyik szb., Capulna-i Máté és Chulchak-i András, az alispán Wizkelet-i officialis-a társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik végezzenek a fentiekkel kapcsolatosan vizsgálatot, majd a kápt. tegyen írásos jelentést. D. f. IV. prox. dict. domin. Remin., a. d. 1349.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek 66. 1. 2. (Df. 227 576.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópeccsét töredékei.

K.: Str. III. 674. (893. szám).

161. 1349. márc. 12.

Az egeri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Nogsemyen-i Mihály fia László fia Miklós a maga és testvérei, Péter, Vbul és Mihály nevében akkor, amikor Telky-i Péter fia Péter királyi ember, Poth (dict.) János egeri kanonok és Mihály pap, a Szt. Imre hitvalló-oltár mr.-e, tanúságtevők az alábbi eljárást kezdték ismertetni, tiltakozott amiatt, hogy noha az előző nap Biry-i János fia Tamás Szatmár m.-i Ker birtokban lévő részét Pál c. országbíró ítéletle vele értelmében a királyi ember a kápt. tanúságtevőjének jelenlétében az említett

Tamás mr. özvegyének hitbér, jegyajándék és leánynegyed, fiainak pedig az őket megillető jogaik címén iktatta, azonban az említett birtokrészt Tamás mr. korábban az egri kápt. oklevele értelmében 18 M. garasért nekik zálogosította el. Erky-i Myko fia László, az úrhölgy és fiainak rokona és procurator-a az említett zálogosítás ügyét nem kívánta kétségbe vonni (turbare), a nevezeteket megfelelő megbízólevéllel képviselve úgy nyilatkozott, hogy az említett birtokrészt addig a zálogbavevők birtokában hagyja, amíg azt tőlük meg nem váltják. A királyi és kápt.-i emberek megerősítették, hogy mindezeket Miklós deák (litteratus) színük e. is elmondta. D. in fe. S. Gregorii pape, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 511. (Kállay cs. lt. 1300. 925.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártya-szalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 223–224. (975. szám).

162. 1349. márc. 12.

A szekszárdi monostor konv.-jének színe e. megjelenve Theteus ajtónállómr., Wyssegrad-i várnagy, pilisi c. bemutatta a konv. nyílt oklevelét, kérve annak privilegiális oklevélben történő átírását és megerősítést, amit a konv. a jelen, pecsétjével ellátott oklevéllel teljesít. D. in fe. B. Gregorii pape, sc. f. V., a. d. 1349., János lévén a perjel, Péter az ör-, Fábián az éneklőszereztes. A.

E.: Dl. 76 916. (Zichy cs. zsélyi lt. A. 197.) Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Monostor* névalak, zöld színű sodraton függött pecsétje elveszett.

K.: Z. II. 356–357. (247. szám.) (Az átírt oklevelet I. Anjou-oklt. XXVI. 189. szám.)

R.: Z. VII/1. 125.

163. 1349. márc. 12. Nápoly

Tarantói Lajos és Johanna [nápolyi királyné] az áruló, lázadó és a magyar király oldalára állt Aquino-i Tamás Laureti c. összes javait elkobozzák, és hívüknak, a nápolyi Caraculus Henriknek, kamarásuknak és tanácsadójuknak adományozzák. D. Neapolij, a. d. 1349., die 12. Mart., II. Ind., az ő 1., a királyné uralkodása 6. évében.

E.: K. szerint a Registri Angisini A. 356. sz. a. Reg. Ludovici et Johanae I. című kötetében 15. stb. levelek.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 333–335. (278. szám).

164. [1349.] márc. 14. Avignon

[VI.] Kelemen pápa [I.] Lajos király (V) kérésére engedélyezi, hogy a király gyóntatót válasszon magának. D. Auinione, II. Id. Marcii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 99. 308r. (Df. 292 744.)

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 263. (235. szám).

R.: Reg. Suppl. I/2. 196. (398. szám); Rábik, Reg. Suppl. 121–122. (168. szám).

165. [1349.] márc. 14. Avignon

[VI.] Kelemen pápa [I.] Lajos király és Erzsébet királyné (V) kérésére hozzájárul ahhoz, hogy gyóntatóik, v. más alkalmas papok jelenlétükben istentiszteletet tartva a bűnüket megbánóknak 1 év és 40 nap bűnbocsánatot engedélyezzenek. D. Auinione, II. Id. Marcii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 100. 182r–v. (Df. 292 745.)

K.: Theiner I. 770. (1165. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 263. (236. szám).

R.: Reg. Suppl. I/2. 196. (399. szám); Rábik, Reg. Suppl. 122. (169. szám).

166. [1349.] márc. 14. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Erzsébet királyné (V) kérésére bizonyos ügyekben bűnbocsánatot engedélyez. D. Auinione, II. Id. Marcii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: R. szerint Reg. Suppl. 19. 205r.

K.: –

R.: Rábik, Reg. Suppl. 122. (170. szám).

167. [1349.] márc. 14. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Erzsébet királyné (V) kérését – miszerint a pápa az [anya]királyné által építtetett óbudai (Vetus Buda) Boldogságos Szűzmonostort a felszentelés napján meglátogatók számára biztosítson teljes bűnbocsánatot úgy, mintha Rómába zarándokoltak volna – elutasítja, mondván, erre még nem volt példa. Helyette számukra 7 év és hétszer 40 nap bűnbocsánatot biztosít. D. Avinione, II. Id. Marcii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: K. szerint Suppl. Clem. VI. 17. 205.

K.: Reg. Suppl. I/2. 196. (400. szám).

168. 1349. márc. 14.

A somogy[-vári] Szt. Egyed-monostor konv.-jének színe e. megjelenve Mery-i Gábor fia István fiai: Jakab és János mr.-ek előadják, hogy testvéri szeretetből oly megállapodásra jutottak, miszerint apjuk halála u. összes javaikat és birtokaikat – kiváltképpen a feleségeik révén rájuk szálló jogaikat – közösen birtokolják. A konv. a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. sabb. prox. an. domin. Oculi, a. d. 1349.

E.: Dl. 49 259. (Mérey cs. lt. 40.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét lenyomata.

K.: –

R.: Borsá I., Somogy m. lt. Évk. 1992. 25. (52. szám); uo. 1997. 42. (211. szám).

169. 1349. márc. 14.

A somogy[-vári] konv. 1349. márc. 14-i (a. d. 1349., sabb. prox. an. domin. Oculi) nyílt oklevele szerint színe e. megjelenve egyik részről Zakan (dict.) Pál fia György a feleségével, Panith fia Jakab leányával, Erzsébettel, másik részről Sumugwar-i Lőrinc fia Bereck deák (litteratus), György előadta, hogy Berecket fiává fogadja, és feleségül adja hozzá leányát, Erzsébetet. Ezen fölül Somogy m.-i, a Draua mellett fekvő Selyemzyketh ~ Selyemzygeth birtokának felét összes haszonvételeivel – telekhelyekkel, trágyázott földekkel, legelőkkel, kaszálókkal és erdőkkel – Bereck deáknak adja örök birtoklásra. Amint más örökölt birtokait vissza tudja szerezni, leánya és Bereck azokból Selyemzygeth birtok felével egyenértékűt választhatnak maguknak, Selyemzygeth birtok felét pedig tartoznak neki visszaadni. Erzsébet úrasszony Somogy m.-i Bezterch, Kerezthwr és Azzyag birtokrészeit, valamint az öt anyai részről megillető Kakonya és Senthtrinitas birtokok felét adja összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal leányának és általa Berecknek örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. Ha erre nem képesek, a fentiekkel azonos értékű birtokot tartoznak adni Bereck deáknak és leányuknak.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1372. jan. 17. Dl. 41 864. (Múz. Ta.)

K.: AO. V. 262–263. (136. szám) (kihagyásokkal).

R.: Borsá I., Somogy m. lt. Évk. 1997. 41. (210. szám).

170. [1349.] márc. 15.

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átfírt márc. 1-jei oklevelének (l. 128. szám) megfelelően Micola-i András királyi ember
100

társaságában Mihályt, kórusának prebendarius papját küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve előadták, hogy márc. 11-én (f. IV. prox. p. domin. Remin.) kiszálltak Mysun birtokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t végeztek, majd a királyi ember a birtokot – mivel ellentmondó nem volt, és királyi adományozás alá tartozónak találták – Barakcha-i Jakab fiainak: Miklós mr.-nek és Istvánnak iktatta örök birtoklásra. D. in domin. Oculi, a. d. ut supra. [1349.]

E.: Dl. 16 103. (Keglevich cs. lt. AM. 10.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét apró töredékei.

K.: –

171. 1349. márc. 15. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 138. szám) megfelelően Chytnuk-i Benedek fia Péter – akinek nevében György fia László jött el a Scepes-i egyház kápt.-jának megbízólevelével – indított márc. 4-én (in oct. diei Cynerum) Haznus-i Nagy (Magnus) Domokos mr. – aki helyett Kyshothuan-i Beke jelent meg Pál c. országbíró megbízólevelével – és az időközben elhunyt Domokos fia István ellenében, a felek procurator-ainak akaratából jún. 14-re (ad quind. fe. Penth. nunc venturas) halasztja úgy, hogy ekkor a felek 4-4 fogott bíró társaságában megjelennek a budai egyház kápt.-jának színe e., és amit a fogott bírák misehallgatás u. ítélnék, mindkét fél köteles elfogadni. Mindezeket a procurator-ok vállalták. D. Bude, 12. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: ŠA. Levoča (Lőcse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek 15. 6. (Df. 265 254.) Erősen vízfoltos és szakadozott.

K.: –

172. 1349. márc. 15. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója hírül adja: Rykolphus mr. fiai: László és Lőrinc mr.-ek Wyfalu birtok és egy földrész jogtalan tiltása és iktatása miatt Mykch bán fiai, felperesek ellenében 3 ezer M. becsértékben marasztaltattak el. Az országbíró Chykou és Rykolphus mr.-ek, valamint László és Lőrinc mr.-ek kérésére a neki fizetendő 2 ezer M.-t 500 budai M.-ra mérsékli, amely összeget ápr. 26-án (in quind. Passce d. nunc prox. venturis) kell megfizetni. Ha a határidőt elmulasztják, a 2 ezer M. kétszeresét kell megfizetniük, amit a nevezettek önként vállaltak. D. Bude, in domin. Oculi, a. d. 1349.

E.: Dl. 64 664. (Péchy cs. lt. 20.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Wyfalv* névalak, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

K.: –

R.: Péchy 10. (37. szám) (márc. 24-i keltezéssel).

173. 1349. márc. 15. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója hírül adja: [1348.] máj. 1-jén (1. die oct. fe. B. Georgii mart., a. prox. elapso preteritarum) ítélszéké e. megjelenve András mr., a Posoga ~ Posega-i egyház prépostja, királynéi alkancellár Giletus ~ Gyletus fia Imre fiai: Miklós, Péter, Giletus ~ Gileth ~ Gyleth és János ellenében bemutatta az országbíró döntéshozó-, illetve a boszniai egyház kápt.-jának idézést tartalmazó oklevelét. Előbbi szerint az országbíró korábbi oklevelének értelmében Giletus fia Imre fiai: Péter, Miklós, Gileth és János 1347. okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch, in a. d. 1347. preteritis) tartoztak bemutatni az országbíró színe e. Kaprinna és Zelna birtokokkal kapcsolatos okleveleiket András mr., a Posoga-i egyház prépostja ellenében, aki magát a Rudyna ~ Rudina-i egyház v. monostor patronus-ának mondta, és az említett birtokokat Imre fiaitól e. jogcímen követelte. A határnapon András mr. megjelent az országbíró jelenléte e., és kérte az említett oklevelek bemutatását, Imre fiai nevében Martunus fia Márk jelent meg a Posoga-i kápt. megbízólevelével, és bemutatott 2 privilegiális oklevelet. Az egyik a boszniai egyház kápt.-jának 1333. szept. 15-i (in oct. fe. Nat. B. virg., a. d. 1333.), a másik a Posoga-i kápt. 1335. ápr. 23-i (in oct. Resurr. d., a. eiusdem 1335. preteritis) oklevele volt. (Anjou-oklt. XVII. 429. szám és uo. XIX. 204. szám.) Az oklevelek elolvasása u. – mivel a Rudyna-i egyház apátjának jelenléte nélkül a felek között nem lehetett igazságot tenni az említett birtokokat illetően – az országbíró a bárókkal és az ország nemesivel együtt úgy döntött, hogy Imre fiai a Rudyna-i egyház apátját [1347.] nov. 25-re (ad quind. fe. B. Martini conf. nunc. preteritas) állítsák az országbíró jelenléte elé, hogy az országbíró megkérdezhesse tőle, egyházának patronus-a András mr., a Posoga-i egyház prépostja, v. nem, majd ennek tudatában a birtokokat illetően ítéletet hozhasson. A határnapon András mr. prépost személyesen megjelenve kérte az országbíró döntését, mivel Imre fia Miklós a maga és testvérei nevében a Posoga-i kápt. megbízólevelével megjelenve úgy nyilatkozott, hogy a Rudyna-i apátot más elfoglaltságaik miatt nem tudták előállítani, hanem erre végső időpontot kért. Az országbíró erre úgy döntött, hogy Imre fiai az apátot [1348.] febr. 9-re (ad oct. fe. Purif. B. virg., a. in prefixo preteritas) állítsák jelenléte elé a perkezdet e. megfizetendő 3 M. bírság terhe mellett. Az országbíró bírságlevele szerint

azonban a határnapon Imre fiai nem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett, holott András mr. prépost 22 napon keresztül várt rájuk. E miatt az országbíró kétszeres összeg megfizetésében, valamint a határnap elmulasztása miatt egyszerű bírságban marasztalta el őket. A boszniai kápt. idézést tartalmazó oklevele szerint Tamás fia Iwan királynéi ember Imre fiait [1348.] márc. 13-án (f. V. prox. an. domin. Remin. tunc prox. preterita) András, a boszniai kápt. kanonokjának tanúságtétele mellett ápr. 2-ára (ad oct. fe. diei medii Quadr. prox. preteritas) megidézte András prépost ellenében a király jelenléte elé. Imre fiai azonban ekkor sem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett, ezért bírságban marasztaltattak el. Ezt követően az apát [!] [3: András prépost] az ügyben végső döntést kért. Ekkor az országbíró elrendelte, hogy András prépostot Demeter fia György királyi ember Lőrinc mr., a boszniai egyház kanonokja tanúságtétele mellett – akinek kiküldését az országbíró oklevélben kérte a kápt.-tól – [1348.] máj. 15-én (22. die fe. B. Georgii mart., in a. iam prox. transacto preteriti) Kaprinna és Zelna birtokokba patronatus-ának jogcímén vezesse be, a szomszédokat – kiváltképpen a Rudyna-i egyház apátját – összehívva jelenlétükben végezzen hj.-t és határ-ekülönítést, majd iktassa azokat András prépostnak az őt megillető jogon, mások jogának sérelme nélkül. Az esetleges ellentmondókat András prépost ellenében idézze [1348.] jún. 15-re (ad oct. fe. Pent., a. eodem transactas) a király jelenléte elé, a tiltott birtokrészeket fogott bírák közreműködésével jelölje meg, királyi mértékkel mérje föl, v. becsülje föl, majd a határnapra a kápt. oklevelében tegyen minderről írásos jelentést. A kápt. jelentése szerint a fentiekkel szemben Gyletus fia Imre fiai: Péter, Miklós, Gyletus és János ellentmondtak, ezért őket jún. 15-re András prépost ellenében a király jelenléte elé idézték. Ekkor az ügy a felek procurator-ainak akaratóból [1348.] aug. 1-jére (ad oct. fe. B. Jacobi ap.) került, amikor Imre fiai az új Rudyna-i apátot, Hermannus testvért idézték az országbíró színe elé. A határnapon András Posoga-i prépost, valamint Imre fia Péter személyesen megjelentek, az utóbbi a Posoga-i kápt. megbízólevelével testvéreit is képviselte, és végső döntést kértek. Hermannus testvér Rudyna-i apát nevében Mihály fia György jött el a Posoga-i kápt. megbízólevelével. Ekkor az országbíró háromszori kérdésére András prépost úgy nyilatkozott, hogy elődei és testvérei voltak a Rudyna-i egyház, ill. monostor alapítói és speciális védnökei (tutores), és megerősítette, hogy Kaprinna és Zelna birtokokat az említett egyházhoz kívánja csatolni. Mivel azonban az említett birtokokat előbb Miklós volt apát, majd Péter testvér apát Gyletus fia Imrének és utódainak a monostor patronus-ainak engedélye és egyetértése nélkül adta éves census fejében örökbérletbe (feudario), ezért ez érvénytelen. Az országbíró az ország vele együtt ülésző báróival és nemeseivel az említett örökbérletbe adást hatálytalanította, és elrendelte, hogy Imre fiai az említett birtokokat [1348.] dec. 6-ig (usque fe. B. Nicolai conf. nunc transactum) tarthatják és a Posega m.-i szokás szerinti

szolgáltatásokat és collecta-kat bírhatják. A határnapon Imre fiai tartoznak megjelenni a Posega-i kápt. színe e. és először meg kell fizetniük azt a 4 M. dénár készpénzt, amennyiért a birtokokat nekik az említett apátok örökbérletbe adták, továbbá meg kell adniuk az [1333. évi oklevélben] említett csikót Egyed fia János királyi ember és a boszniai kápt. tanúságtevőjének – akinek kiküldését az országbíró oklevélben kérte – jelenlétében. Ezt követően a birtokokat összes haszonvételeikkel és jogaikkal együtt vissza kell adniuk a Rudyna-i apátnak és András prépostnak, a monostor patronusának. Ezután a királyi és kápt.-i emberek [1348.] dec. 8-án (3. die eiusdem fe. B. Nicolai conf.) kiszállnak Kaprinna és Zelna birtokokra, a szomszédokat – kiváltképpen Imre fiait – összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végeznek, majd az esetleges ellentmondásokat a per hosszadalmas mivolta miatt figyelmen kívül hagyva a királyi ember ezen birtokokat a Rudyna-i apátnak és monostornak, általuk pedig András prépostnak iktatja örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. Az országbíró minderről [1349.] márc. 4-re (ad oct. diei Cinerum nunc instantes) jelentést kért a boszniai kápt. oklevelében. A határnapon az országbíró színe e. megjelenve András prépost és Hermannus apát nevében a Posoga-i kápt. megbízólevelével Odolya fia Mihály fia Miklós bemutatta a boszniai egyháznak a királyhoz intézett oklevelét. E szerint a kápt. Egyed fia János Gadesna-i nemes, királyi ember társaságában Lőrinc mr. kanonokot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy Imre fiai: Péter és Gyleth a maguk és testvéreik nevében királyi megbízólevelével a Posoga-i kápt. színe e. megjelenve Kaprinna és Zelna birtokokat a prépostnak és az apátnak viszaadták, dec. 8-án kiszálltak az említett birtokokra, és azokat az előírt módon átadták a nevezetteknek. Kaprinna birtok határai, amelyeket a királyi ember és a kápt. tanúságtevője írásban (in scriptis) bemutatott a kápt.-nak: Kaprinna hely, falu, Odolya fia Mihály fiainak: Miklósnak és Györgynek a szintén Kaprinna nevű földje, száraz völgy vége, hegy, Mihály fiainak földje, szántóföldek, lapály, kút, elhagyott sessio-k, a Rudyna-i egyház szőleje, ennek mege-je, Mihály fiainak szőleje, nagy hegy, ennek csúcsa, Sándor fia János fiainak földje, harazth fa, Kuhinnyak völgy bejárata, Pukruch folyó. Zelna birtok határai: hely, ahol a Mothouilna folyó beleömlik a Pukruch (dict.) folyóba, vulgariter Zuhodol nevű száraz völgy, amelyben egykor víz folyt, Kammenaberda hegy Zelemen (dict.) csúcsa, Bela-i egyház földje, nagy út, Miklós fiai és Welike-i Tamás fia Beke fiainak régi határa, amely elválasztja azokat a Rudyna-i apát földjétől, berch, amely az említett Imre fiainak földjét elválasztja az apát földjétől, byk fa, említett berch, körtefa, zöldellő bokor, említett berch, száraz völgy, Zauorsiapotaka, patak, Pukruch folyó, elsőként említett berch. Ennek elolvasása u. az országbíró háromszor megkérdezte a színe e. megjelent Imre fiait: Péter és Miklós mr.-eket, akik a Posoga-i kápt. megbízólevelével testvéreiket is képviselték, hogy a fentiekkel

szemben kívánnak-e ellentmondással élni, akik a maguk és testvéreik nevében erre nemlegesen válaszoltak. Az országbíró ezért a vele együtt ülésező főpapokkal, bárókkal és az ország nemeseivel Kaprinna és Zelna birtokokat Hermannus apátnak, a Rudyna-i Szt. Mihály arkangyal-egyház monostorának és általuk Andrásnak, a Posoga-i egyház prépostjának ítéli örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki Hermann apátnak és monostorának, valamint András prépostnak, a monostor patronus-ának. D. Bude, 12. die oct. diei Cinerum predictarum, a. d. 1349.

E.: Dl. 2790. (Acta eccl. 31. 15.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, függőpecsétje elveszett.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: F. IX. 1. 718–734. (392. szám); Smič. XI. 508–517. (388. szám).

174. 1349. márc. 16.

A budai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Bereck testvér, a Nyulak szigeti (Insula Leporum) testvérek perjele a Nyulak szigeti apácák nevében bemutatta János választott és megerősített veszprémi püspök, volt királyi kápolnaispán privilegiális oklevelét, kérve annak a kápt. pecsétje alatt történő átirását, amit az a jelen oklevéllel teljesít. D. f. II. prox. p. domin. Oculi, a. d. 1349.

E.: Dl. 3975. (MKA. Acta eccl. 58. 27.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos, más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, lila-sárga sodraton vászonzsákba varrt függőpecsét.

K.: –. (Az átirrt oklevelet l. Anjou-oklt. XXX. 564. szám.)

175. 1349. márc. 16.

Az egeri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): Pál c. országbíró oklevelének – miszerint a kápt. Kis (Parvus) Péter, a királyi udvarból erre a célra kiküldött speciális királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét jan. 13-án és az azt követő napokon (in oct. fe. Epiph. d. et aliis diebus ad id sufficientibus) Biry-i János fia Tamás összes Mo.-i birtokára, ahol a királyi ember összehívva az összes szomszédokat, az említett Tamás felesége, valamint Damanhida-i Zeuke (dict.) Miklós fia András v. procurator-aik jelenlétében hj.-t követően Bogus birtok harmadrészét, valamint Tamás összes többi birtokrészét, amelyek a király oklevele értelmében a feleséget illetik, iktassa az úrhölgynek bárki ellentmondását figyelmen kívül hagyva, mások jogának sérelme nélkül, majd az úrhölgy

hitbéréből és jegyajándékából, valamint leányai leánynegyedéből származó birtokrészeket váltsa meg, végül a fennmaradó birtokrészeket fogott bírák közreműködésével ossza egyenlő részekre, és ezekből 2 részt iktasson Tamás fiainak: Lászlónak és Jánosnak örök birtoklásra, a harmadik részt (amely Tamásnak jutott) szintén ossza 3 részre, majd ebből 2 részt, amelyet az úrhölgy a király oklevele értelmében megváltott a nádortól, iktassa Tamásnak, a harmadik részt pedig becsüt követően iktassa Zeuke (dict.) Miklós fia Andrásnak addig, amíg tőle a jogosultak a becsü összegéért meg nem váltják, az országbíró minderről márc. 18-ra (ad diem medii Quadr., sc. f. IV.) írásos jelentést kér – megfelelően a kápt. Kis Péter királyi ember társaságában Demeter deák (litteratus) subnotarius-t küldte ki az említett úrhölgy, Tamás mr. felesége részére, valamint Jakab kóruspapot Miklós fia András részére tanúságtételre. A királyi és kápt.-i emberek visszatérve egybehangzóan előadták, hogy András, Biry-i Tamás és Erky-i Mykou fia László, az úrhölgy rokona és procurator-a társaságában jan. 13-án és az azt követő napokon (in dict. Epiph. d. iam preteritis et aliis sequentibus diebus) kiszálltak Bogus birtokra, majd pedig az említett Tamás más Zabouch és Zathmar m.-i birtokrészeire – kivéve a Bodolou és Keer ~ Ker birtokokban, valamint a .....eskebel districtus-ban lévőket –, és először Tamás Bogus-ban lévő harmadát, valamint az egyéb őt illető harmadrészeket a Mykou fia László által bemutatott országbírói oklevél értelmében az úrhölgynek iktatták, mások jogának sérelme nélkül, ellentmondó nem volt. Mindezeket az úrhölgy és leányai hozománya, jegyajándéka és leánynegyede fejében iktatták neki az ország szokásának megfelelően. A fennmaradó részeket – kivéve ismét a Keer és Bodolou birtokokban lévő részeket – haszonvételeikkel és tartozékaikkal együtt, fogott bírák közreműködésével 3 egyenlő részre osztották, ebből 2 részt az említett Tamás fiainak: Lászlónak és Jánosnak iktattak örök birtoklásra, a Tamásnak jutó harmadik részt szintén 3 egyenlő részre osztották, ebből 2 részt – amelyet az úrhölgy az országbíró Tamás által bemutatott nyílt oklevele értelmében megváltott a nádortól – Tamásnak iktatták, a harmadik részt becsüt követően Zeuke (dict.) Miklós fia Andrásnak iktatták addig, amíg azt tőle meg nem váltják. A királyi ember azt is elmondta, hogy Tamás Ker és Bodolou birtokokhoz is oda akarta vezetni őket, de az áradás miatt nem lehetett azokat megközelíteni, ezért a felosztást oly módon végezték el, hogy az Andrást Bogus-on illető rész fejében másfél M.-t és 2 garast, Philep birtokban lévő része fejében másfél M.-t és 8 garast, a Byr-i részért 34 garast, a Vasaroskallou ~ Wasaroskallou-i részért 9 garast, az ugyanott lévő vám részéért 5 M.-t, Semyen birtokbeli részéért 1 M.-t és 19 garast, Toughkallou birtokban való részéért ..... garast, Napkar-i részéért 26 garast, Orosy-i részéért 2 M.-t, Gyoman birtokbeli részéért 3 fertót és 3 garast, az üres Budmonostora, Symaeghaz, Pethlentelke, Perkudtelke és Zeleus birtokokban lévő részeiért fél M.-t és 10 garast, Pozman birtokban és 6 másik

üres birtokban lévő részeiért 1 M.-t és 2 garast, Ozlar ~ Azlar-i részéért 14 garast, Lek birtokbeli részéért 8 garast, és a Keer-i és Orus-i malmokban lévő részeiért 17 garast számítottak becsü alapján. Ennek végösszege 18 és fél kassai M.-ra rüg. Mindezeket a kápt. tanúságtevői megerősítették. A királyi és kápt.-i emberek azt is elmondták, hogy Wasaroskallou birtokban a telekhelyek körül egy hely Benk fia Lőrincé ..... András mészáros és Márk szabó feleségéé, Touthkallou-ban egy telekhely, ti. Marchus (dict.) Miklós hospes-é, Philep birtokon 2 hely István fia István határainál, Bogus birtokon egy hely Gerges határainál, Azlar birtokon Máté fia Pál sessio-ja, Gyoman birtokon Nogh (dict.) István sessio-ja, Lek birtokon 2 telekhely – egyik lakott, a másik elhagyott – az említett Andrásnak jutott, de az említett 3 hospes-t illetően a királyi és kápt.-i emberek beszámolója eltért egymástól, a kápt. emberei szerint a 3 hospes nélkül, a királyi ember szerint a 3 hospes-szel együtt jutottak az említett részek Andrásnak. D. f. II. prox. an. diem medii Quadr. supradictam, a. d. 1349.

E.: Dl. 4032. (NRA. 197. 32.) Helyenként vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, kisméretű kerek zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

Má.: 1. Ua. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

2. Dl. 51 512. (Kállay cs. lt. 50.) (1820. nov. 20-i hiteles Má.-ban.)

K.: AO. V. 263–267. (137. szám) (kihagyásokkal) (E. alapján).

R.: Doc. Trans. IV. 473. (683. szám) (román nyelvű).

Megj.: Pál c. országbíró említett oklevele a kiszállítás jan. 13-i időpontjából adódóan 1348. évi keletkezésű lehet.

176. 1349. márc. 16.

Miklós apát és a [pécs-]váradi monostor konv.-jének színe e. megjelenve pécsváradi Nagy (Magnus) Kelemen fia Gergely előadja, hogy az őt vásárlás címén megillető szántó földjei között malomhelynek alkalmas helyet talált túl az általa és Sreyberyus mr. által közösen birtokolt 2 malmon, a Pécsváradról (Civitas Waradiensis) Nyuigh faluba vezető nagy út mellett Ny felől. Az illető helyet az apáttól elkéri malom építése céljából. Az apát a helyet Gergelynek adományozza oly módon, hogy Gergely és utódai ennek fejében minden évben nov. 11-én (in fe. B. Martini conf.) 20 báni dénárt fizetnek az apátnak és egyházának. D. f. II. prox. p. domin. Oculi, a. d. 1349.

Á.: Pécsváradi konv., 1358. máj. 10. Dl. 3683. (NRA. 505. 7.)

K.: AO. V. 267–268. (138. szám) (kihagyásokkal).

R.: Kőfalvi T., Pécsváradi konvent 140. (202. szám).

177. 1349. márc. 16.

A váradi egyház kápt.-ja jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának: korábbi döntéshozó oklevelének (l. 139. szám) megfelelően a Warada-i László fia János mr. részéről kiszálló Petry-i Miklós fia Petew nádori ember társaságában kórusának papját, János küldte ki tanúságtevőnek Balasey ~ Balase birtok becsüjéhez és iktatásához, amelyet Lazar-i Tamás fia János mr. és fia, Tamás márc. 4-én (in oct. diei Cynerum) tartoztak László fia János mr.-nek iktatni 55 és fél M. bírság fejében. A nádori és kápt.-i ember visszatérve egybehangzóan előadták, hogy márc. 4-én kiszálltak a Bereg m.-i Balase birtokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t és becslést végeztek, a János mr.-t és fiát illető részt 29 M.-ra becsülték, és a nádori ember László fia János mr.-nek akarta iktatni, de Zalanch-i János özvegye, ti. Tamás fia János mr. leánya – aki most Suran birtokon lakik – az iktatást tiltotta, mondván, hogy Balase és Suran birtokokat apja leánynegyed címén neki adományozta az egri egyház kápt.-ja és a Lelez-i konv. privilegiális oklevelei révén. E miatt László fia János mr. a birtokrészt nem akarta elfogadni, és kérte a 29 M.-n felüli pénzt Tamás fia János mr.-től, aki úgy válaszolt, hogy Balase birtok becsüjét nem fogadja el, a királytól fog új becsüt kérni, mert az 55 és fél M. fejében csak ezt a birtokot tudja felajánlani. D. f. II. prox. p. domin. Oculi, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 917. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 172.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét.

K.: Z. II. 357–359. (248. szám).

R.: Z. VII/1. 125.; Doc. Trans. IV. 473. (684. szám) (román nyelvű).

178. 1349. márc. 17. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a győri egyház kápt.-ját: Walth-i Chipan fia Illés elmondása szerint Boxa fia István egy, a birtokához tartozó földrészt minden ok nélkül hatalmaskodva felszántatott, több ott szántó jobbágyát megfutamította, a földrész határjeleit lerombolta, a magáéhoz csatolta, az erdőt pedig teljesen kivágatta. A király kéri a kápt.-t, hogy Undod-i Miklós fia Péter v. Izkaz-i János fia Egyed v. Kaman-i Márton fia Péter királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember folytasson vizsgálatot, majd a kápt. oklevelében tegyen minderről írásos jelentést. D. Bude, f. III. prox. p. domin. Oculi, a. d. 1349.

Á.: a 271. számú oklevélben.

K.: Sörös P., TT. 1908. 174. (16. szám) (Á.-ban).

179. [1349.] márc. 17.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. 1349. márc. 17-én (f. III. prox. p. domin. Oculi, a. videlicet Nat. d. 1349.) megjelenve Heues-i Pál fia Imre fiainak jobbágya, Tamás fia Beke előadja, hogy a Szt. János ap.-egyház iránt gyermekora óta tanúsított odaadása, valamint amiatt, hogy a jelenlegi halandóság idején (in hoc mortalitatis tempore) isten akaratából örökös nélkül, feleségével magára maradt, az Egerből Zeleus faluba vivő közút (strata publica) mellett fekvő, Eger város határain belül lévő vásárolt szőlejét összes haszonvételeivel és tartozékaival a kápt. és a jelen lévő nemesek, a Heues m.-i Zeleus-i Tamás fia János és Chereukuzy-i Péter fia János színe e. a Szt. János ap.-egyháznak és a püspöknek adományozza lelke üdvéért, végrendelet formájában. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítása érdekében a kápt. a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott, chirographált oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, Jakab éneklő-, János örkanonok, valamint János Borsod-i, Dávid Zab[ouch-i], [Pét]er Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, János Zemplen-i, [György tarcai, László patai] főesp.-ek jelenlétében. [D. in] die et a. supradictis [1349.], [I.] Lajos lévén a király (H), Csan[ád az esztergomi érsek, a kalocsai szék] üresedésben, M[iklós] az egri püspök.

E.: HML. 80. Egri székesfőkápt. m. lt. 2. 1. 1. 2. (Df. 209 980.) Felül chirographált. Kissé vízfoltos és hiányos. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, függőpecsétje kiszakadt.

K.: –

Megj.: A [ ] közötti kiegészítés az egri kápt. más oklevelei alapján történt.

180. 1349. márc. 17. Nápoly

Lajos [nápolyi király] és Johanna [királyné] Capua-i Róbert Altauilla-i c., tanácsosuk részére átírják saját márc. 8-i oklevelüket (l. 154. szám). Ennek a tanúságtételül a jelen, függőpecsétjükkel ellátott oklevelet adják ki. D. Neapoli, a. d. 1349., die 17. Martii, II. Ind., uralkodásuk 1., a királyné uralkodása 7. évében.

E.: K. szerint a Reg. Angioni A. 356. sz. a Reg. Ludovici et Johanna I. k. 33. lev.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 339–342. (282. szám).

181. (1349. márc. 18. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Dobra-i Leukus-t és Pált, hogy márc. 18-án jelenjenek meg a színe e. Syffridus, a Scala-i Szt. Benedek-egyház apátja ellenében.

Eml.: a 229. számú oklevélben.

K.: –

182. (1349. márc. 18. e.)

Pál c. országbíró Baluk ~ Balak-i László fia Miklóst színe elé idézi Chahul ~ Chohul-i Péter fia János ellenében.

Eml.: a 834. számú oklevélben.

K.: –

183. (1349. márc. 18. e.)

Pál c. országbíró döntése értelmében Péter fia János felperes márc. 18-án az egri kápt. színe e. tanúkkal köteles igazolni, hogy] Baluk ~ Balak-i László fia Miklós [1348.] nov. 18-án Balak birtokáról kiindulva ..... Péter fia [János] Chohul birtokára menve János mr. egy zeu színű lovát hatalmaskodva elvette, és saját Balak birtokára vitte. Az országbíró minderről máj. 1-jére jelentést kér.

Eml.: a 834. számú oklevélben.

K.: –

184. 1349. márc. 18.

A Hay-i Szt. Lőrinc-egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Peturmonostora ~ Peturmonustora-i Miklós fia Lukács és fiai: András és István, másik részről Gregori-i Fintha fia János fia Márton, Theteus ~ Theuteus ajtónállómr., Visegrad-i és óbudai (Vetus Buda) várnagy, pilisi c. officialis-a, előbbi előadja, hogy [IV.] Béla király (H) Fejér m.-i Peturmonustora és Palmonustora birtokokra és tartozékaikra vonatkozó privilégiumait máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart nunc prox. affuturis) az óbudai kápt. színe e. átadják Theteus mr.-nek, és ha ezt nem teszik meg, említett birtokaiktól örök időkre fosztassanak meg. D. IV. f. prox. in die medii Quadr., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 918. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 341.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Theuteus* névalak, mandorla alakú zárópecsét töredékei.

K.: Z. II. 359–360. (249. szám).

R.: Z. VII/1. 125.

Megj.: IV. Béla király említett privilégiuma nem maradt fenn.

185. 1349. márc. 18.

A várad-előhegyi Szt. István első vértanú-konv. márc. 18-i (IV. f. diei medii Quadr. in presenti a.) nyílt oklevele szerint színe e. megjelenve egyik részről Demeter váradi püspök, másik részről Budim fia Miklós fia János Kulche fia Pál mr. nevében, előbbi elmondta, hogy noha ő Zerepmunustura birtok ügyében Miklós fia Jánossal, András fiaival: Zouard-dal és Benedekkel, valamint Kulche fia Pál mr.-rel hosszú ideje perben áll, mivel azonban Zouard-dal, Benedekkel és Jánossal megegyezésre jutott, Pál mr.-rel szembeni követelésétől is eláll, amennyiben az előbbiekkal való megállapodása szilárdnak bizonyul.

Tá.: a 453. számú oklevélben.

K.: AO. V. 288–289. (155. szám) (kihagyásokkal).

186. 1349. márc. 18. Buda

Tamás [ᵛ: Pál c.], [I.] Lajos király (H) országbírója, < Turuch-i c. > színe e. egyik részről Nadasd-i Domokos özvegye, most Breznyche-i János fia Mihály mr. felesége, Klára nemes asszony, másik részről Lachk fia említett Domokos leánya, Somus-i János fia Péter mr. felesége, Klára között per keletkezett IIsa és Chauay birtokok ügyében, amelyet az országbíró korábbi oklevele (l. 142. szám) értelmében márc. 4-re (ad presentes oct. diei Cinerum) halasztottak. A határnapon az országbíró színe e. megjelenve egyik részről Domokos özvegye, Klára nevében a Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának megbízólevelével Mathyasfalua-i Miklós fia József, másik részről e Domokos leánya, Klára nevében Polky-i János fia Péter a Jazow-i Keresztelő Szt. János-konv. megbízólevelével, előbbi bemutatta [I.] Károly király (H) oklevelét. Ezt bkövetően a procurator-ok a bemutatott oklevél és az ügygel kapcsolatos más oklevelek alapján ítéletet kértek az országbírótól, aki az ügyet a vele együtt üléselő bárók és nemesek tanácsára másnapra halasztotta, hogy a felek közben megegyezhessenek. Másnap a procurator-ok az országbíró elé járulva előadták, hogy az Abawyuar m.-i IIsa és Chauay birtokok ügyében nemes fogott bírúk közreműködésével megegyezésre jutottak. E szerint IIsa birtokot Somus-i János fia Péter mr. felesége, Klára kapja meg összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt örök birtoklásra. Alsou Chauay birtokot hasonlóképpen összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt Breznyche-i János fia Mihály mr. felesége, Klára kapja örök birtoklásra. Mivel IIsa birtok nagyobb és értékesebb, ezért Somus-i János fia Péter mr. felesége még 28 kassai M. dénár készpénzt fizet anyjának. Ha Somus-i János fia Péter mr. felesége, v. utódai a jövőben [I.] Károly király említett oklevelét fel kell mutassák, akkor azt János fia Mihály mr. felesége, v. utódai tartoznak neki átadni azt. Mindezeket a felek önként vállalták. Ennek az örök

emlékezetben való megszilárdítása érdekében az országbíró autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. Bude, 15. die oct. predictarum, a. d. 1349.

Á.: Garai Miklós nádor, 1382. aug. 16. Dl. 3059. (NRA. 1542. 67.)

K.: AO. V. 268–270. (139. szám) (kihagyásokkal). (I. Károly király átírt oklevélét I. Anjou-oklt. XXI. 215. szám.)

Megj.: Az átíró oklevélben feltehetőleg tévedésből szerepel kiadóként Tamás országbíró, turóci c., mert ekkor még Pál c. volt az országbíró.

187. (1349. márc. 18. v. u.)

Az egri kápt. oklevele szerint a kápt. színe e. márc. 18-án (in dict. die medii Quadr.) megjelenve Péter fia János az ország szokása szerint előállította tanúit, akik közül az első Voswar-i Pál fia Tamás a vádat megerősítette, és hozzátette, hogy mindezeket ő az erdélyi részekről hazatérőben látta. A második, Endus-i Magar (dict.) Dénes is megerősítette, ő az említetteket Hylöh-ről hazatérőben látta. A harmadik, Vithka-i László fia András is így nyilatkozott, ő otthonról tartott az erdélyi részekre, amikor az eseményeknek tanúja volt. Továbbá Bogdan-i Olivér fia Demeter, Tukud ~ Tyukud-i Domokos fia Mihály, Darah-i András fia Mihály, Kauas-i Turul fia Demeter, ugyanezen Tukud-i Domokos fia Miklós, ugyanezen Tyukud-i Mykche fia Chepanus, Popsy-i Iwan fia Jakab, Mera-i Pethew fia Miklós, Zynner-i Pongrác fia Jakab, Woya-i Jakab fia János, Boxa-i Jakab fia Simon, Baab-i Domokos fia Lőrinc és más nemesek a fentieket szintén megerősítették.

Eml.: a 834. számú oklevélben.

K.: –

188. 1349. márc. 20. Buda

Csanád esztergomi érsek, Esztergom m. örökös ispánja színe e. megjelenve Chelen fia Sándor fiai: János és Jakab mr.-ek előadják, hogy Gömör m.-i Panyth falujukban kápolna és felszentelt temető (cimiterium) van, ahol most Szt. Anna tiszteletére köegyházat kívánnak építeni, de a helyszín mocsaras mivolta (paludositas) miatt ezen a helyen nem építhetnek, ezért kérik az érseket, hogy engedélyezze a köegyháznak a falu más részén történő felépítését. Az érsek a kérést teljesíti avval, hogy az eredeti temető és kápolna kerítéssel körülvéve épségben maradjon. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki. D. Bude, f. VI. prox. an. domin. Letare, a. d. 1349.

Á.: Miklós esztergomi érsek, 1364. jún. 24. Dl. 25 133. (Eccl. 52. 3.)

K.: AO. V. 271. (140. szám).

R.: Str. III. 674. (894. szám) (latin nyelvű).

189. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa azok számára, akik a veszprémi egyházm.-ben lévő budai várban Erzsébet [anya]királyné (U) által alapított Szt. Márton-kápolnát a szent ünnepnapjain felkeresik, 1 év és 40 nap bűnbocsánatot engedélyez. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 98. 134r. (Df. 292 743.)

K.: Theiner I. 770–771. (1166. szám); Vespr. II. 131. (150. szám); Reg. Suppl. I/2. 202. (414. szám).

190. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa azok számára, akik a veszprémi egyházm.-ben lévő budai, Erzsébet [anya]királyné (U) által a Boldogságos Szűz tiszteletére alapított egyházat a felszentelés napján felkeresik, 7 év és 280 nap, akik pedig a felszentelés nyolcadán teszik ezt, 1 év és 40 nap bűnbocsánatot engedélyez. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 98. 134r. (Df. 292 743.)

K.: Theiner I. 771. (1167. szám); Vespr. II. 131. (151. szám); Reg. Suppl. I/2. 201. (411. szám).

191. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Erzsébet [anya]királyné kérésére engedélyezi, hogy a veszprémi egyházm.-ben lévő budai Boldogságos Szűz tiszteletére alapított egyház felszentelésének napján jelen lévő főpapok bűnbocsánatot osztogassanak.

Reg.: K. szerint Suppl. Clem. VI. tom. 17. fol. 207v.

K.: Vespr. II. 130. (149. szám); Reg. Suppl. I/2. 201. (412. szám).

192. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Guillelmus kardinális, Szűz Mária Cosmedin-i diakónusa kérésére Bego (gen.: Begonis) [fia] Vince, Mo.-i és Lo.-i fő procurator-ának, Bego [fia] Péter mr.-nek a testvére részére kanonoki tisztséget adományoz a [gyula-]fehérvári egyházban. [D. Auinione, XI. Kal. Apr., pápasága 7. évében.]

Reg.: K. szerint Reg. Suppl. 19. 206r.

K.: Reg. Suppl. I/2. 197. (401. szám); Rábik, Reg. Suppl. 122. (171. szám).

R.: Bull. Pol. II. 70. (420.).

Megj.: a keltezés K. alapján.

193. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Guillelmus kardinális, Szűz Mária Cosmedin-i diakónusa kérésére Leucha-i János [fia] Miklósnak kanonoki tisztséget és prebenda-t adományoz a szepesi Szt. Márton-egyház kápt.-jában. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 99. 510r–v. (Df. 292 744.)

K.: Reg. Suppl. I/2. 197. (402. szám); Rábik, Reg. Suppl. 123. (173. szám);
Mon. Vat. Slov. III/2. 264–265. (237. szám).

194. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja a Scepus-i Szűz Mária-, a garamszent-benedeki (S. Benedictus prope Goron) monostorok apátjainak és az avignoni sekrestyésnek, hogy fenti intézkedése értelmében Miklóst a kanonoki tisztségbe fogadtassák be. D. ut supra.

Apparátusa megegyezik az előző oklevelével.

195. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa mindazoknak, akik az Erzsébet [anya]királyné (V) által Esztergom városában Szt. Anna, a Boldogságos Szűz anyja tiszteletére alapított, Szt. Ágoston remete testvérek rendjéhez tartozó egyházat a szent ünnepnapjain felkeresik, 1 év és 40 nap bűnbocsánatot engedélyez. D. Avinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 100. 258v. (Df. 292 745.)

K.: Theiner I. 772–773. (1172. szám); Reg. Suppl. I/2. 201–202. (413. szám).

196. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa mindazoknak, akik az Erzsébet [anya]királyné (U) által Lypua-n, a csanádi egyházm.-ben Szt. Lajos püspök és hitvalló tiszteletére alapított ferences rendi egyházat a szent ünnepnapjain felkeresik,

1 év és 40 nap bűnbocsánatot engedélyez. D. Avinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 100. 258v–259r. (Df. 292 745.)

K.: Theiner I. 773. (1173. szám); Reg. Suppl. I/2. 201–202. (413. szám).

197. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Bebek (dict.) Domokosnak testvére, György hevesújvári c. kérésére kanonoki tisztséget adományoz az egri egyházban úgy, hogy az esztergomi és pécsi egyházakban viselt kanonoki tisztségeit és prebenda-it is megtarthatja. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 103. 588v–r. (Df. 292 748.)

K.: Reg. Suppl. I/2. 204. (419. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 266–267. (239. szám).

R.: Theiner I. 774. (1176. szám); Rábik, Reg. Suppl. 128. (185. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 473. (685. szám) (román nyelvű).

198. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző oklevélben foglalt intézkedésének megfelelően felszólítja a veszprémi egyházm.-i Wissegrad melletti Szt. András-monostor apátját, az esztergomi Szt. György-egyház prépostját és az avignoni egyház sekrestyését, hogy Domokost az egri egyház préposti tisztségébe és az azokkal együttjáró jogokba, jövedelmekbe vezessék be. D. ut supra.

Apparátusa megegyezik az előző oklevelével.

199. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa mindazoknak, akik az esztergomi főegyházm.-ben lévő Plesouch-i Szt. György-egyház építéséhez segédkezet nyújtanak, 100 nap bűnbocsánatot engedélyez. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 99. 322r. (Df. 292 744.)

K.: Theiner I. 771. (1168. szám); Reg. Suppl. I/2. 204. (418. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 268. (240. szám).

R.: Rábik, Reg. Suppl. 128. (184. szám).

200. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa mindazoknak, akik az esztergomi főegyházm.-ben lévő Plesouch-i Szt. György-egyházat ünnepnapokon felkeresik, 100 nap bűnbocsánatot engedélyez. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 99. 322r. (Df. 292 744.)

K.: Theiner I. 771. (1168. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 269. (241. szám).

R.: Rábik, Reg. Suppl. 121–128. (184. szám).

201. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa mindazoknak, akik a váradi egyházm.-ben lévő Vasari-i Szt. Márton-parochialis egyházat a Boldogságos Szűz mennybemenetele és Szt. Márton püspök és hitvalló ünnepén, valamint az említett egyház felszentelésének ünnepén felkeresik, 100 nap bűnbocsánatot engedélyez. D. Avinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: K. szerint com. lib. V. p. 2. fol. 119.

K.: Theiner I. 771–772. (1169. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 474. (687. szám).

202. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa mindazoknak, akik az egri egyházm.-ben lévő Hotuon-i egyházat – amelyet Erzsébet [anya]királyné (V) alapított Szt. Márton püspök és hitvalló tiszteletére – a szent ünnepnapjain felkeresik, 1 év és 40 nap bűnbocsánatot engedélyez. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 100. 258r. (Df. 292 745.)

K.: Theiner I. 772. (1170. szám); Reg. Suppl. I/2. 201–202. (413. szám).

203. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Miklós választott nyitrai, posztulált zágrábi püspök, a magyar király követe kérésére engedélyezi, hogy ő és testvérei, János és Tamás haláluk pillanatában a maguk által választott gyóntatóik által feloldozásban részesüljenek. [D. Auinione, XI. Kal. Apr., pápasága 7. évében.]

Reg.: Reg. Suppl. szerint Reg. Suppl. 17. 206v.; Rábik, Reg. Suppl. szerint Reg. Suppl. 19. 206v.

K.: Reg. Suppl. I. 197. (403. szám); Rábik, Reg. Suppl. 124. (174. szám).

Megj.: a keltezés K. alapján.

204. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Miklós választott nyitrai, posztulált zágrábi püspök, a magyar király követe kérésére engedélyezi, hogy az általa választott 12 személy kíséretében a Szt. Sírt felkereshesse. [D. Auinione, XI. Kal. Apr., pápasága 7. évében.]

Reg.: K. szerint Reg. Suppl. 19. 206v.

K.: Reg. Suppl. I. 198. (404. szám); Rábik, Reg. Suppl. 124. (175. szám).

Megj.: a keltezés K. alapján.

205. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Miklós választott nyitrai, posztulált zágrábi püspök, a magyar király követe kérésére engedélyezi, hogy a váradi egyházm.-i Vasari, Szt. Márton hitvalló tiszteletére szentelt egyházat évente 3-szor felkeresők bűnbocsánatban részesüljenek.

Reg.: K. szerint Suppl. Clem. VI. tom. 17. fol. 206v.

K.: Reg. Suppl. I/2. 198. (405. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 474. (686. szám) (román nyelvű).

206. 1349. márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Miklós választott nyitrai, posztulált zágrábi püspök, a magyar király követe kérésére az Eger egyházm.-i Bel-i Beken [fia] Tamás clericus-t, a kérelmező rokonát az esztergom-előhegyi Szt. Tamás vértanú-egyház prépostjává nevezi ki. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: K. szerint Reg. Suppl. 19. 206v.

K.: Reg. Suppl. I/2. 198. (406. szám); Rábik, Reg. Suppl. 124–125. (176. szám).

207. 1349. márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa György hevesi c., a magyar király követe kérésére különféle ügyekben bűnbocsánatot engedélyez. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: K. szerint Reg. Suppl. 19. 207r.

K.: Rábik, Reg. Suppl. 125. (177. szám).

208. 1349. márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa György Heves-i c., a magyar király (U) követe kérésére István [fia] Péternek veszprémi egyházm.-i kanonoki méltóságot és prebendát adományoz.

Reg.: K. szerint Suppl. Clem. VI. tom. 17. fol. 207.

K.: Reg. Suppl. I/2. 199. (407.szám).

209. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Miklós barsi c., a magyar király secretarius-a kérésére engedélyezi, hogy 12 személy kíséretében a Szt. Sírt felkeresse. [D. Auinione, XI. Kal. Apr., pápasága 7. évében.]

Reg.: K. szerint Reg. Suppl. 19. 207r.

K.: Reg. Suppl. I/2. 199. (408. szám); Rábik, Reg. Suppl. 125. (178. szám).

Megj.: a kelezés K. alapján.

210. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Péter Wyvar-i c., kérésére engedélyezi, hogy 4 személy kíséretében a Szt. Sírt felkeresse. [D. Auinione, XI. Kal. Apr., pápasága 7. évében.]

Reg.: K. szerint Reg. Suppl. 19. 207r.

K.: Reg. Suppl. I/2. 200. (409. szám); Rábik, Reg. Suppl. 126. (179. szám).

Megj.: a kelezés K. alapján.

211. 1349. márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa András Bekys-i c. kérésre engedélyezi, hogy 4 személy kíséretében a Szt. Sírt felkeresse. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: K. szerint Reg. Suppl. 19. 207r.

K.: Reg. Suppl. I. 200–201. (410. szám); Rábik, Reg. Suppl. 126. (180. szám).

212. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Erzsébet [anya]királyné kérésére bizonyos ügyekben bűnbocsánatot engedélyez. [D. Auinione, XI. Kal. Apr., pápasága 7. évében.]

Reg.: Rábik, Reg. Suppl. szerint Reg. Suppl. 19. 207v.

K.: –

R.: Vespr. II. 130. (149. szám); Rábik, Reg. Suppl. 126. (181. szám).

213. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Erzsébet [anya]királyné (V) kérésére engedélyezi, hogy a Szt. Ágoston remete-rendi testvérek a Mo.-i rendtartományban 4 helyen az illetékes egyházm. püspökének engedélye nélkül új alapításokat tehessenek oratorium-mal, harangtoronnyal, temetővel és más szükséges dolgokkal. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 100. 258r–v. (Df. 292 745.)

K.: Theiner I. 772. (1171. szám); Reg. Suppl. I/2. 202–203. (415. szám); Bullarium O. S. A. 243. (694–695. szám); Rábik, Reg. Suppl. 127. (182. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 265–266.

214. [1349.] márc. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Elek [fia] Istvánt, hogy György, Heveswyvar-i c., [I.] Lajos király (H) követének kérésére üresedés esetén kanonoki tisztséget és prebenda-t adományoz neki az esztergomi egyházban. D. Auinione, XI. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 103. 557r. (Df. 292 748.)

K.: Reg. Suppl. I/2. 203. (416. szám).

215. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa utasítja az egri püspököt, a veszprémi egyházm.-i budai egyház prépostját és az avignoni egyház sekrestyését, hogy Istvánt üresedés esetén vezessék be az esztergomi egyház kanonoki tisztségébe. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 103. 557r–v. (Df. 292 748.)

K.: –

216. (1349. márc. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa György hevesújvári c. kérésére neki és testvéreinek, Istvánnak és Miklósnak, valamint rokonának, Benedek [fia] Miklósnak, a kérelmező anyjának, továbbá a fent nevezettek feleségeinek a szokásos gyóntatói kegyelmet biztosítja.

Reg.: K. szerint Suppl. Clem. VI. tom. 17. fol. 208.

K.: Reg. Suppl. I/2. 203. (417. szám).

217. 1349. márc. 22.

A budai egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): Theutos ajtónállómr. ügyeire vonatkozó általános érvényű nyílt megbízólevelének (l. 156. szám) értelmében Inche-i Miklós fia István királyi ember társaságában kórusának clericus-át, Jánost küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy márc. 10-én (f. III. prox. p. domin. Remin. prox. preteritam) Ormand-i Denyperus fia István fiait: Kozmát és Istvánt, továbbá Kuesd-i Máté fia Domokost és Budmer-i Mihály fia Pált birtokrészükön megidézték Theutos mr. ellenében ápr. 19-re (ad oct. fe. Pasce d. prox. futuri) a király jelenléte elé. D. 13. die termini premissae citationis, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 919. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 319.) Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, bal szélén más egykorú kéz írásával aug. 1-jére történő halasztásra utaló feljegyzés, mandorla alakú zárópecsét töredékei.

K.: Z. II. 360. (250. szám).

R.: Z. VII/1. 125.

218. 1349. márc. 23. Avignon

[VI. Kelemen pápa] értesíti Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t, a Szt. Szék legatus-át: [I.] Lajos király (V) követei, Miklós választott nyitrai püspök és György Heweswar m.-i c. színe elé járultak, és bemutatták uruk alábbiakat tartalmazó levelét. Először is a király csodálkozását fejezte ki afölött, hogy a pápát nyugtalanította a királynak a nápolyi királyságba pápai hozzájárulás nélkül történő bevonulása, mivel azt a pápa neki nem tiltotta meg, és ő oda nem az anyaszentegyház ellenére vonult be, hanem testvére, András nápolyi király halálának megtorlása céljából. A pápa ugyan írásos parancsba adta Bertrandus Baucius Caucosus hegyi c.-nek, a világi ügyekben megbízott ügyvivőjének, hogy a gyilkosság ügyében végezzen vizsgálatot és a bűnösöket megfelelően büntesse meg. Ő azonban Johanna nápolyi királynét az összeeskövés kitervelőjének és férjgyilkosnak tartotta, a pápa pedig a szicíliai ház más tagjait az igazságszolgáltatás, ill. az említett c. joghatósága alól mentesítette. Másodszor, a király azon is csodálkozott, hogy tudomása szerint a pápa neheztel rá a néhai Károly durazzói herceg halála miatt, akit pedig a király jogszerint ítelt el, lévén, hogy annak tudomása volt a nápolyi király elleni merényletről, a magyar király megölését is megparancsolta annak Nápolyba való bevonulásakor.

Harmadszor, a király készen áll arra, hogy a pápa hozzá küldött fegyveres serviens-e, Jorius fia Károly révén tárgyalásokat folytasson az említett ház tagjainak szabadon bocsátásáról. Negyedszer, a király csodálkozását fejezte ki afölött is, hogy a pápa az említett királynét, aki azóta a Szt. Székhez járult, beengedte a római curia-ba, vele szemben jóindulattal van, holott őt a király férjgyilkosnak tartja a merénylet összes résztvevőjének vallomása alapján. Ötödszöre és egyben utoljára a követek kérték, a pápa erősítse meg a királyt az említett királyság birtokában, mivel ő mindig is kész ennek élén az egyházat szolgálni elődeinek módjára. Mindezekre a pápa érett megfontolást követően Hugo, Szt. Lőrincről és Damasius-ról címezett presbiter és Guillelmus, Szűz Mária Cosmedin-i diakónusa, kardinálisok jelenlétében a következőképpen válaszolt. Először, a királynak nincs mit csodálkoznia azon, hogy bevonulása a pápa rosszallását váltotta ki, mivel királynak nem lett volna szabad az említett királyságba erőszakkal behatolnia, az említett királyságban a hatalom az egyházat illeti, tehát az igazságszolgáltatás is az egyház feladata, és nem a királyé. Így a királynak azon sincs mit csodálkoznia, hogy a pápa a királynét és a főembereket kivette Bertrandus c. joghatósága alól, nehogy a c. – aki a királyné alattvalója és vazallusa volt – ne merészeljen vele szemben igazságot szolgáltatni. A pápa azt is közölte a követekkel, hogy ő nem tiltotta meg [I.] Lajos király számára a belépést az említett királyságba, noha az a dolgok természetéből adódóan az az egyházhoz tartozik. A királyné András király megölése miatt nem ítéltetett el, és nem is vallotta azt be, tehát a királyt nem illeti meg az említett királyság. Ha királyné bűne bebizonyosodna, a királyság akkor is az egyházat, v. az említett királyné rokonait illetné. Ha a király az említett királyságot VIII. Bonifác pápa nyilatkozatából következően magának kívánja megszerezni, azt a pápa mint bíró színe e. teheti meg. Másodszorra, úgy válaszol, hogy Durazzói Károly megöletése miatt joggal fel van háborodva, mivel a vele szembeni igazságtétel nem [I.] Lajos király joghatósága alá tartozik, megöletése a pápa és az egyház súlyos séremét jelenti, lévén, hogy semmi sem bizonyítja bűnrészeségét. A feltételezett bűnösök elfogására éppen az ő jóvoltából kerülhetett sor, ő maga pedig fegyvertelenül járult [I.] Lajos király színe elé. Harmadszorra, a pápa megkérdezte a követeket, hogy a király milyen biztosítékokat kér a nápolyi királyság főembereinek szabadon bocsátása fejében, mire Miklós választott [püpek] úgy válaszolt, hogy a királynak semmiféle biztosíték nem elegendő, amennyiben az említett főemberek visszatérhetnek a nápolyi királyságba. A pápa kifejezte reményét, hogy az említettek kiszabadítása ügyében a legatus mind [IV.] Károly római király, mind mások segítségével eredményt ér el. Negyedszerre, a pápa közölte a követekkel, hogy az említett királyné a pápa akarata ellenére jött el a pápai curia-ba, ő követei és levelei révén próbálta ennek ellenkezőjére rávenni, és amikor ezt nem sikerült elérnie, Guido-t és a néhai Péter

kardínalist, Szt. Kelemenről címzett presbiter-t, a pápa világi ügyekben illetékes agens-ét küldte a királynéhez, hogy azok szándékától eltérítsék. De sikertelenü jártak, mivel Avignon városa akkor a királyné tulajdonában volt, ezért őt a testvérek tanácsa szerint – lévén, hogy ő a gyilkosságnak nem volt részese, és nem is tett ilyen tartalmú vallomást – királynéként fogadta a pápa. Ígyhát a pápa a szokásnak megfelelően a consistorium-ban fogadta őt, és bár a királyné az egyház segítségét kérte, tőle a pápa ezt megtagadta. A curia-ból való távozása e. a pápa István Arelatensis-i érsek, a pápa kamarása által színe elé idéztette a királynét, hogy válaszára szólítsa fel az említett bűncselekménnyel kapcsolatban. A királyné azonban eltávozott a curia-ból. E miatt [I.] Lajos király részéről a pápát vád nem érheti, hanem inkább meg kell becsülnie a pápa türelmét, amelyet az egyházat illető terület elfoglalásakor tanúsított. Ötödszörre és egyben utolsóként a pápa kijelentette, hogy az említett királyságot nem adhatja [I.] Lajos királynak, sőt csodálkozik azon, hogy a király ezt kéri tőle, mivel az a királynét, az említett király örökösét illeti. A királyné az evvel kapcsolatos hűségesküt már le is tette a Aymericus kardinális, hegyi Szt. Mártonról címzett presbiter, legatus színe e., ezért őt a királyság birtoklásától a jog szerint nem lehet megfosztani, csak ha a törvényesség keretei között őt elmarasztaló ítélet születik. Mindezek u. a követek az ötödik pontot illetően előadták a király javaslatát. A király hajlandó csapatait kivonni az említett királyságból, és azt a pápa kezére adni, aki azt megtarthatja az egyház részére, v. másnak adományozhatja, amennyiben a pápa az említett királyné, férje, András király gyilkosa ügyében igazságot szolgáltat. E tárgyalások Hugo, Guillelmus kardinális és mások jelenlétében több napon keresztül tartottak. Végül a pápa [I.] Lajos királynak és követeinek úgy válaszolt, hogy kész az említett királyné ügyében igazságot szolgáltatni, aminek tanúja lehet a király kiküldöttje is, továbbá beleegyezik, hogy az említett királyság [I.] Lajos király és követeinek szándékának megfelelően az ő kezére jusson. A pápa kérte az említett javaslatok írásban történő benyújtását. Ezek azonban eltérték a szóban előadottaktól. Először is követelték, hogy a pápa a királynét és férjét fossa meg a Nápolyi Királyságtól. Másodszor a királyságot a pápa ne adja Mária hercegnőnek, v. a nápolyi ház más tagjának. A pápa ismételten magához kérte a követeket, és megkérdezte, lehet-e a fenti feltételeken változtatni, mire ők nemlegesen válaszoltak. A pápa és a consistorium döntése értelmében [I.] Lajos királynak (V) és Erzsébet [anya]királynénak Guido kardinális útján úgy válaszoltak, hogy [I.] Lajos király és Johanna királyné között jöjjön létre béke a pápai legatus közvetítésével, a pápa követet szándékozik küldeni a királyhoz, aki eddig a pestis dühöngése miatt nem tudott útnak indulni, a király pedig bocsássa szabadon a nápolyi ház tagjait. Ezt követően a király követei közölték: uruktól új utasítást kaptak, miszerint [I.] Lajos király a nápolyi ház tagjai szabadon bocsátásának ügyét a római király kezébe tette. Boenna-i

János, a prédikátorok rendjéhez tartozó testvér, penitantiarius, a pápa római királyhoz küldött követe levelében ezt szintén megerősítette. A pápa kéri az ügyben a legatus hathatós közreműködését. D Auinione, X. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 197v.–204v. (Df. 291 908.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 555–569. (361. szám); F. IX. 1. 663–674. (368. szám) (minkettő kihagyással).

219. 1349. márc. 23. Buda

Erzsébet [anya]királyné (H) értesíti Chutnuk-i Péter Scepus-i alvárnagyot: Hugo testvér, a Drauch-i keresztések házának preceptor-a elmondása szerint az alvárnagy elvett egyik jobbágjától 2 lovat, valamint 1 és fél M. fertó garast, továbbá az alvárnagy és famulus-ai a preceptor Drauch-i jobbágyait erőszakos descensus-nak teszik ki, és más jogtalanságokat és károkat okoznak nekik. Az [anya]királyné megparancsolja, hogy az alvárnagy a lovakat és a pénzt adja vissza, fenti magatartásával pedig kegyvesztés terhe alatt hagyjon fel. D. Bude, f. II. prox. p. domin. Letare, a. d. 1349. Azt is elrendeli, hogy a várnagy tartózkodjék a nevezettek feletti bíraskodástól, mivel ők nem tartoznak joghatósága alá. D. ut supra.

E.: Dl. 4034. (NRA. 1537. 26.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, gyűrűspecsét vörös viaszba nyomott apró töredékei, hártyszalagja.

K.: AO. V. 283–284. (150. szám) (máj. 23-i keltezéssel) (kihagyásokkal).

R.: Str. III. 684. (910. szám) (latin nyelvű) (máj. 23-i keltezéssel).

220. [1349.] márc. 23.

A váci egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt márc. 9-i oklevelének (l. 155. szám) megfelelően Mór királyi ember társaságában Bertalan mr.-t, a Szt. Lélek-kápolna rector-át küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy márc. 18-án (f. IV. prox. an. domin. Letare prox. iam preteritam) kiszálltak az Esztergom m.-i Nana birtokra, amely szomszédos a kápt. ugyancsak Nana nevű birtokával, a királyi ember a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t végzett, majd a birtokot a kápt.-nak iktatta örök birtoklásra, a birtokon 3 napig várakoztak, ezalatt ellentmondó nem volt. D. f. II. prox. p. domin. Letare, a. d. ut supra. [1349.]

- Á.:** 1. I. Lajos király, 1353. dec. 10. EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 31. 1. 11. (Df. 236 765.)
2. Á. 1. > I. Lajos király, 1360. júl. 25. EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 31. 1. 13. (Df. 236 767.)
- Má.:** I. Lajos király, 1353. dec. 10. EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 31. 2. 7. (Df. 283 886.) (1715. ápr. 24-i hiteles Má.-ban.)
- K.:** F. IX. 1. 698. (383. szám); Str. III. 675–676. (900. szám) (Á. 1. alapján).

221. 1349. márc. 23.

A váradi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Dousa volt nádor fia Pál mr. bemutatta a kápt. nyílt oklevelét, kérve annak privilégium formájában történő átírását, amit a kápt. a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevéllel teljesít. D. II. f. prox. p. domin. Letare, a. d. 1349., Fülöp mr. lévén a prépost, Benedek mr. az olvasó-, László mr. az éneklő-, Gergely mr. az örkanonok. A.

E.: Dl. 1523. (NRA. 572. 38.) Hártya. Vízfoltos és hiányos. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Torna* névalak, függőpecsétje elveszett.

Má.: Dl. 90 545. (Forgách cs. csákányi lt.). (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –. (Az átírt oklevelet l. W. X. 357. old. 234. szám.)

222. 1349. márc. 23. Kőrös

Jakab mr. kőrösi c., valamint Dénes fia Péter c., György fia András, Miklós fia László és Jakab fia Miklós szb.-k színe e. megjelenve egyik részről Heydricus özvegye a fiaival: Bálinttal és Györggyel, a másik részről Dragyna fia Pál és Mihály fia Demeter előadják, hogy az egymással szemben elkövetett igazságtalanságok ügyében az oklevéladók engedélyével megegyezésre jutottak, kivéve annak a földrésznek az ügyét, amelyet Heydricus fiai az oklevéladók korábbi oklevele által Pálnak és Demeternek zálogosítottak el. Ezt Heydricus fiai a maga idejében tartoznak megváltani. D. in Crisio, II. f. prox. p. domin. Letare, a. d. 1349.

E.: Dl. 34 633. (MKA. Acta Paulinorum 1. 3.) Erősen vízfoltos, szakadozott, nehezen olvasható. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: Smič. XI. 519. (390. szám).

R.: Mályusz E., LK. 1928. 88. (4. szám).

223. 1349. márc. 23.

Belud mr. Kapu-i várnagy, Rabacuz-i c. és a szb.-k hírül adják: márc. 23-ra (ad f. II. prox. p. diem medie Quadr.) Wag-i Miklós fiai: Sándor, András és Myke Wag birtokát illetően Morcholthu-i Bertalan fia István fiai: Péter és Miklós, valamint Piruhtolth (dict.) Mihály tiltást jelentettek be, amikor is tartoztak okleveleiket bemutatni. A határnapon István fiai: Péter és Miklós nevében a győri egyház kápt.-jának megbízólevelével Zekul (dict.) Domokos, Piruhtolth (dict.) Mihály nevében szintén Zekul (dict.) Domokos jelent meg a váci egyház kápt.-jának megbízólevelével, és bemutatta a győri egyház kápt.-jának oklevelét. E szerint Wag birtok 12 M. dénárért István fiainak: Péternek és Miklósnak volt elzálogosítva. Domokos procurator bemutatott egy másik oklevelet is. E szerint Wag birtok bírság (birssagium) fejében Piruhtolth (dict.) Mihálynak volt elzálogosítva. Ehhez a procurator hozzátette, hogy Wag birtokot azért tiltotta, mert urai a birtok ügyében igazságukat keresik (in hac parte legem habere vellent). Ennek hallatára az említett [!] Sitke-i István úgy válaszolt, hogy az oklevéladók kérdezzék meg a procurator-t, van-e más oklevele a birtokkal kapcsolatosan, mire az úgy válaszolt, hogy nincs. Sitke-i István válaszát folytatva előadta, hogy Wag birtok negyed részét ténylegesen bírja és abban propugnatoria-ja van, a birtokot János fia Simon mr.-től váltotta vissza, mivel Miklós fiait: Sándort, András és Myke-t generalis congregatio-n Simon mr. 3 lovának ellopása miatt a m. nemesei tolvajként ítélték el. A birtokot Piruhtolth (dict.) Mihálynak nem válthatta meg, mivel a megváltás joga őt illeti. Minderről a c. kérdezze meg a m. nemességét. A nemesek a c. kérdésére úgy válaszoltak, hogy a birtokot Sitke-i Istvánnak van joga megváltani, ezért úgy döntöttek: István a birtok megváltása fejében 30 M. dénárt tartozik fizetni, amiből az 14 M. dénárt meg is fizetett, ezért őt ez alól a c. felmenti, a fennmaradó 16 M.-t pedig a következő időpontokban kell megfizetnie: jún. 7-én (in oct. Penth. prox. nunc venturis) 5 M.-t, aug. 1-jén (in oct. S. Jacobi ap. iam venturis) újabb 5 M.-t, aug. 22-én (in oct. Ass. virg. glor. nunc venturis) pedig 6 M.-t fizet Chorna-i János fia Belud mr.-nek. Ha az első napot elmulasztja, bírságot fizessen, ha a másodikat és az utolsót mulasztaná el, kétszeres összeget fizessen és a birtokot Belud mr.-nek tartozzék iktatni. A c. és a szb.-k a birtokot Istvánnak iktatják, amennyiben a fentiek szerint fizet. A fizetésnek a vasvári egyház kápt.-jában kell megtörténnie. D. II. f. prox. p. domin Letare, a. d. 1349.

E.: Dl. 65 501. (Döry cs. lt. 14. B.) Papír. Vízfoltos és szakadozott. Hátdoldalán 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, egy kisebb és egy nagyobb kerek zárópecsét töredékei, utóbbi hártyszalagja.

K.: Bgl. 224–226. (221. szám).

224. (1349. márc. 25. e.)

I. Lajos király megparancsolja György mr. Borsod m.-i alispánnak és a 4 szb.-nak, hogy márc. 25-én Múcsony faluban tartsanak speciális congregatio-t a m. nemessége számára.

Eml.: a 230. számú oklevélben.

K.: –

225. (1349. márc. 25. e.)

János mr. borsodi főesp. felszólítja István fia István, Mihály fia László fiai: Péter, Miklós és Mihály, valamint Lengen (dict.) János fiai: László, Leukus, Abram, János és Jakab Nogsemyen-i nemeseket, hogy márc. 25-én jelenjenek meg színe e. Tusa-i Baad fia László felesége, Nogsemyen-i Mihály leánya, Anna ellenében.

Eml.: a 238. számú oklevélben.

K.: –

226. (1349. márc. 25. e.)

János borsodi főesp. Tamás papot, az egi egyház Szt. Barnabás oltárának minister-ét küldi ki a Zemplén m.-i Bethlen birtok hj.-ára, felmérésére, becsüjére és a leánynegyed kiadására.

Eml.: a 305. számú oklevélben.

K.: Sztáray I. 212. (114. szám).

227. [1349.] márc. 25. Avignon

[VI.] Kelemen pápa kéri [I.] Lajos királyt (V), hogy fogadja el Guido kardinális, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, a Szt. Szék legatus-a által a királynak követei, Miklós választott nyitrai püspök és György Wessomar-i c. által közvetített üzenetére adott válaszát. D. Auenione, VIII. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 212r. (Df. 291 909.)

K.: Theiner I. 773. (1174. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4116. szám.

228. (1349. márc. 25. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa kéri Erzsébet [anya]királynét, hogy (l. az előző oklevelet).

Apparátusa megegyezik az előző oklevélével.

229. 1349. márc. 25. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 181. szám) értelmében Syffridus, a Scala-i Szt. Benedek-egyház apátja – akinek nevében famulus-a, Iwan jelent meg az apát megbízólevelével – indított márc. 18-án (in die medii Quadr.) Dobra-i Leukus és Pál ellenében, a felek akaratából nov. 18-ra (ad oct. fe. B. Martini conf. nunc affuturas) halasztja, ameddig a felek megállapodásra juthatnak, a korábbi állapot érvényben hagyása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 72 530. (Simonyi cs. lt. 27.) Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala.

Má.: 1. Ue. jelzet alatt. (1726. jún. 26-i hiteles Má.-ban.)

2. Ue. jelzet alatt. (20. sz.-i egyszerű Má.-ban magyar fordítással.)

K.: –

230. 1349. márc. 25. Múcsony

György mr., Chyko mr. Borsod m.-i alispánja és a 4 szb. hírül adják: azon a speciális congregatio-n, amelyet [I.] Lajos király (H) parancsára (l. 224. szám) márc. 25-én (in oct. medii Quadr. nunc prox. preteritis) tartottak a m. nemessége számára Muchwn faluban, Perey-i László előadta Kurythyan-i Lukács fia István, Vyd fia Miklós és Vatha-i Engg ~ Eng fia Sándor, a m. volt szb.-i ellenében, hogy az említett István és Miklós Sándor fia Gergely c.-szel, Chyko mr. alispánjával [1348.] nov. 26-án (f. IV. prox. an. fe. B. Andree ap., presentii [!] a.) Mezewneky birtokon 8 lovát, 27 marháját és 30 barmát minden ok nélkül elvették. Majd dec. 10-én (in quind. predicti termini) Gergely c. Eng fia Sándor és Lukács fia István társaságában Maly és Mysscoch birtokok között a közúton minden ok nélkül elfogták, kezét és lábát megkötözve házához vitték, 3 lovát, valamint szekrényét feltörve javait elvették, gyermekeit megverték, az elvett javak pedig azóta is náluk vannak. Mivel az említett szb.-k Kata-i János elleni főbenjáró ügyét Perey-i László iménti vádját megelőzően kell tárgyalni, a fenti ügygel kapcsolatos válaszadást az oklevéladóknak ápr. 30-ra (ad f. V. prox. p. fe. B. Georgii mart. affuturum)

halasztják, amikorra Chyko mr. vállalta Gergely c. előállítását. D. loco et termino anotato [!], a. d. 1349.

E.: Dl. 86 577. (Lukács cs. kövecsesi lt.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

231. [1349.] márc. 26. Avignon

[VI.] Kelemen pápa György Heves wyvar-i c., [I.] Lajos király (U) követe kérésre Elek [fia] Istvánnak kanonoki tisztséget adományoz az esztergomi egyházban. D. Auinione, VII. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 103. 518r–v. (Df. 292 748.)

K.: Reg. Suppl. I/2. 205. (421. szám).

R.: Theiner I. 774. (1176. szám) (com. lib. I. f. 329. lib. III. f. 192. alapján).

232. (1349. márc. 26. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja az egri püspöknek, a veszprémi egyházm.-i budai egyház prépostjának és az avignoni egyház sekrestyésének, hogy Istvánt az esztergomi egyház kanonoki tisztségébe vezessék be. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 103. 518v. (Df. 292 748.)

K.: –

233. 1349. márc. 26. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Miklós, választott és megerősített nyitrai püspök, most a zágrábi egyház postulatus-a, a magyar király (V) követe kérésére a zágrábi egyház kápt.-ja részére a viennei zsinat [határozata értelmében] conservator-i jogot, ill. conservator-okat adományoz. D. Auinione, VII. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: K. szerint Reg. Suppl. a. VII. 17. 211v.

K.: Reg. Suppl. I/2. 205–206. (422. szám); Smič. XI. 519. (391. szám).

234. 1349. márc. 26. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Miklós, választott és megerősített nyitrai püspök, most a zágrábi egyház postulatus-a, a magyar király (V) követe kérésére káplánja,

Place[n]cia-i de Surdis D[omo]kos [fia] Já[no]s részére üresedés esetén kanonoki tisztséget és prebenda-t adományoz a zágrábi egyházban annak ellenére, hogy az illető már éneklőkanonoki méltósággal és prebenda-val rendelkezik a zágrábi egyházm.-i császári egyházban, továbbá kanonoki méltósággal és prebenda-val a Placen[tinis] egyházm.-i Szt. Antal-egyházban. D. Auinione, VII. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: K. szerint Reg. Suppl. a. VII. P. III. 17. 210v.

K.: Reg. Suppl. I/2. 204–205. (420. szám); Smič. XI. 520. (392. szám).

235. 1349. márc. 27. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a Zabolch m.-i c.-t, alispánt és a szb.-kat: Loskud-i Mihály fia Abraham elmondása szerint Iuanusy-i Cantor (dict.) Bereck [1348.] dec. 15-én (II f. prox. p. fe. Lucie virg. a. prox. preterito) Sebe nevű szolgálóleányát Loskud birtokon a mezőn István fia Miklós nevű famulus-ával Iuanusy faluból kiindulva, majd oda visszatérve kegyetlenül megverette. A király megparancsolja, hogy 1 v. 2 alkalmas embert kiküldve a fentiekről tudják meg az igazságot, majd tegyenek róla írásos jelentést. D. Bude, f. VI. prox. an. domin. Judica me, a. d. 1349.

Á.: a 469. számú oklevélben.

K.: –

R.: Piti F., JAMÉ. 2000. 116; Piti F., SzSzBSz. 2002. 4; Piti F., Szabolcs m. 113. (438. szám); Vay berkeszi. 423. (94. szám).

236. 1349. márc. 27.

A zágrábi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve János Guerche-i főesp. azt a Prelaka-ban lévő, határokkal elválasztott Otok és Coznycha nevű birtokát, amelyet a kápt.-tól predialis-ként bírt, eladja Jarozlaus fia Iwan fia Iwan c. nemesnek a kápt. más predialis-aihoz hasonló feltételekkel, összes haszonvételeivel és tartozékaival – földekkel, erdőkkel, rétekkel, vizekkel – együtt Miklós bán jelenleg forgalomban lévő pénzéből 30 M.-ért, örök birtoklásra. Ha Iwan c. v. utódai a kápt. iránti hűtlenségbe esnének, a birtokkal kapcsolatos jogukat elveszítik, és a birtok visszaszáll a kápt.-ra. Iwan c. a birtokért census-ként évente nov. 18-ig (infra oct. B. Martini conf.) 2 pensa jó báni dénárt tartozik fizetni. Ugyanekkor tartozik adni 4 köből tiszta búzát és 4 köből zabot. Tartozik még ugyanekkor megadni a marturina kétharmadát és a tizedet a kápt. más predialis-ai módjára. A Zaua révje az említett birtokon jövedelmeivel együtt a kápt.-t illeti. A birtok határai a főesp. elmondása szerint: Coznycha folyó eredete, közút, közút Rakary faluból a

Zaua-hoz, említett Zaua folyó, János fia Péter és Kozma fia Antal predialis-ok Obrezyna birtokának határai, Mala, Iwan és Stanech fia Abraam Prelaka-i predialis-ok földjeinek határai, Coznychy folyó, említett Abraam határai, említett folyó eredete. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétje felfüggesztésével ellátott oklevelet adja ki. D. f. VI. prox. p. Ann. Benedicte virg. Marie, a. d. 1349.

E.: HDA. Zágrábi kápt. lt. 23. 8. (Df. 256 486.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölések. A Fk.-en függőpecsét szalagja, bevágása látszik.

Má.: HDA. Zágrábi kápt. lt. 28. 68. B. (Df. 256 575.) (15. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Smič. XI. 520–521. (393. szám).

237. 1349. márc. 29. Buda

Miklós, az esztergomi egyház prépostja, kápolnaispán, királyi titkos kancellár színe e. megjelenve egyik részről Miklós Beel-i apát a maga és konv.-je nevében, másik részről Danch fia Miklós, előbbi előadja, hogy a Kamarun-i vámból őket illető teljes részüket 8 M. bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva – és egy jó vizáért átadják Miklós mr.-nek márc. 18-tól (a die medii Quadr. nunc preterita) számított egy évre. Miklós mr. 4 M.-t már meg is fizetett az apátnak, a fennmaradó részt 2 részletben fizeti meg, 2 M.-t júl. 1-jén (in oct. Nat. B. Johannis Bapt.) a második 2 M.-t és a vizát pedig nov. 8-án (in oct. fe. OO. SS. nunc venturis se se subsequentibus) adja meg. Ha bármelyik időpontot elmulasztja, kétszeres összeget fizessen. Mindezeket a felek önként vállalták. D. Bude, in domin. Judica, a. d. 1349.

E.: BFL. Konv.-i lt. 55. H. Capsarium 392. (Df. 207 198.) Erősen vízfoltos.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –

238. 1349. márc. 29. Eger

János mr. borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 225. szám) értelmében Tusa-i Baad fia László felesége, Nogsemyen-i Mihály leánya, Anna – akinek nevében Vörös (Rufus) Péter, az úrhölgy famulus-a és procurator-a jelent meg Miklós pap, a Nogmyhal-i egyház rector-a, Libso-i alessp. megbízólevelével – indított márc. 25-én (in oct. diei medii Quadr.) István fia István, Mihály fia László fiai: Péter, Miklós és Mihály, valamint Lengen (dict.) János fiai: László, Leukus, Abram, János és Jakab Nogsemyen-i nemesek ellenében – akik nevében az említett László fia Péter, Domokos fia Miklós és Tamás fia István

jelent meg a váradi és a budai kápt.-ok, valamint a Lelez-i prépost és konv. megbízólevelével –, a felek akaratából jún. 7-re (ad oct. fe. Penth. iam venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett, hacsak a felek időközben nem tudnak megegyezni. D. Agrie, 5. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 513. (Kállay cs. lt. 1300. 921.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz és 18. sz.-i írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 225. (977. szám); Bónis–Balogh 121. (1089. szám).

239. 1349. márc. 30. Avignon

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja Guido kardinálisnak, Szt. Cecília címzetes presbiter-ének, hogy a legatio-ja alá tartozó területeken hirdesse ki a jubileumi bűnbocsánatról szóló pápai oklevelet. D. Avinione, III. Kal. Apr., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: Mon Vat. Slov. szerint Reg. Vat. 244. 43. n. CXVII.

K.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4125. szám; Mon. Vat. Slov. III/2. 269. (242. szám).

240. 1349. márc. 30.

A pozsonyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Zauar-i Mihály fia János Iletfulde örökölt birtokának egy részét, amely egy wlgariter Eleuulg nevű völgnél kezdődik és a Duduag folyóig tart, Kurtueles-i Jakab leányától, Annától elsőként született leányának, Katalinnak adja örök birtoklásra, amennyiben születnek utódai. Ha nem születnének gyermekei, akkor a földrészt fiatalabbik leányának, Erzsébetnek adja Katalin esetleges elhunytá u. D. f. II. prox. p. domin. Judica, a. d. 1349.

E.: Dl. 99 572. (Károlyi cs. nemzetségi lt. Bosnyák cs. lt. 37. 2.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, előbbiben *Zawar* névalak, vörös-zöld színű sodraton függött pecsétje elveszett.

K.: Str. III. 676. (901. szám).

241. 1349. márc. 31. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti az Ida-i bírót, esküdteket, polgárokat és az összes hospes-t: ápr. 24-re (ad fe. S. Georgii mart. nunc venturum) kiküldte hozzájuk Sándor fia János mr.-t, gömöri c.-t, királyi embert kápt.-i tanúságtévő

társaságában, hogy a királyi ember összehívja Ida bányaváros (montana) szomszédait a város határainak kitűzése céljából, majd pedig ugyanő tartozik a határok között lévő összes haszonvételt nekik iktatni más bányavárosok szokásának megfelelően. A király ezért megparancsolja, hogy a királyi ember megérkeztéig a címzettek a bányaművelést az eddigi módon gyakorolják, a haszonvételeket használják, a szomszédos nemeseknek, és más birtokosoknak pedig elrendeli, hogy az említett időpontig az erdőket és más haszonvételeket, amelyeket az Ida-i polgárok és bányászok szoktak használni, hagyják az ő békés használatukban, és velük kapcsolatosan tiltást ne tegyenek, a bányaművelést kegyvesztés terhe alatt semmiféleképpen ne akadályozzák. D. Bude, f. III. prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1349.

E.: AM. Košice (Kassa). Archivum secretum. Aranyida L. 1. (Df. 269 536.)
Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: Juck. 163–164. (205. szám).

242. 1349. márc. 31. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója hírül adja: Komorou-i Tamás fia János a Lelez-i konv. megbízólevelével megjelenve testvére (frater uterinus), Jakab nevében márc. 4-től (ab oct. diei Cynerum) 27 napot várt Checher-i Jób fia Domokos fiaira: Miklóusra és Andrásra, akiknek az országbíró korábbi oklevelének (l. 143. szám) megfelelően a határnapon meg kellett volna jelenniük válaszadás céljából, de nem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett. Ezért az országbíró bírsággal sújtja őket, hacsak nem tudnak távolmaradásukra ésszerű magyarázatot adni. D. Bude, 28. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 920. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 175.) Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

K.: Z. II. 361. (251. szám).

R.: Z. VII/1. 125.

243. [1349.] márc. 31.

Frank fiai: Mihály és Jakab, Lack fiai: Miklós és Pál mr.-ek, Zemlyn-i c.-ek alispánjai és a 4 szb. jelentik [I.] Lajos királynak (H): itt átírt márc. 4-i oklevelének (l. 144. szám) megfelelően maguk közül Lezna-i Lőrincet küldték ki vizsgálatra, aki visszatérve előadta, hogy nemesek és közrendűek körében

vizsgálódva megtudta az igazságot. E szerint Erney a királyi parancslevélben foglaltakban ártatlan. D. f. III. prox. p. domin. Judica, a. supradicto. [1349.]

E.: Dl. 85 281. (Sztáray cs. lt. 69.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés kerek zárópecsét lenyomata.

K.: Sztáray I. 210–211. (113. szám).

244. 1349. ápr. 1. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírül adja: Pál mr., a pozsonyi egyház kápt.-jának kanonokja az említett kápt. nevében és megbízólevelével márc. 4-től (ab oct. diei Cinerum) 28 napon keresztül várakozott a Pozsony m.-i Kapulna-i András ellenében, aki a nádor korábbi oklevele (l. 140. szám) értelmében ekkor tartozott választ adni neki, de András nem jött el, és nem is küldött senkit maga helyett. A nádor emiatt Andrást bírságban marasztalja el a kápt. ellenében, amennyiben távolmaradására nem tud elfogadható magyarázatot adni. D. Bude, 29. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: EPL. Pozsonyi kápt. országos lt. 28. 1. 6. (Df. 261 296.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét lenyomata.

K.: Str. III. 677. (902. szám).

245. 1349. ápr. 1. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírül adja: színe e. 1347. júl. 1.-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. in a. d. 1347.) Demeter fia János a maga és uterinus frater-e, Abram és Simon fia János nevében a győri egyház kápt.-jának megbízólevelével Karcha-i Luka fiai: János és Mihály, valamint Miklós fiai: Demeter és István ellenében bemutatta a nádor azon oklevelét, amelyet ő a Pozsony és Moson m.-k nemessége számára [1347.] máj. 7-én Pozsonyban (f. II. prox. an. fe. Asc. d. in civitate Posoniensi in predicto a.) tartott congregatio-ján adott ki. Az ügyet innen a király írásos parancsára [1348.] júl. 1-jére (ad annualem revolutionem eorundem oct.) halasztották. A határnapon Demeter fia János és Simon fia János a maguk és Abram nevében a nádor jelenléte e. a győri egyház megbízólevelével megjelenve az említett birtok használatának ügyében igazságot kértek. Erre a személyesen megjelent [Luka] fia János testvére, Mihály, valamint [Mik]lós fiai: Demeter és István nevében a pozsonyi kápt. megbízólevelével azt állította, hogy Damasteleke birtokot illetően oklevelekkel rendelkeznek. A nádor ekkor úgy döntött, hogy a nevezettek okleveleiket Damasteleke ügyében ..... János a maga és testvére, Mihály, valamint Miklós fiai: Demeter és István nevében a pozsonyi kápt.

megbízólevelével megjelenve Demeter fia János és Simon fia János ellenében, akik Abram-ot a pozsonyi kápt. megbízólevelével képviselték, elsőként [IV.] Béla király 1255. évi (a. d. 1255.) privilégiumát, valamint a pozsonyi kápt. ebben átirított oklevelét [mutatták be]. Ezt követően pedig bemutatták a pozsonyi kápt. 1289. évi (a. d. 1289.) privilegiális oklevelét. E szerint a kápt. színe e. megjelenve egyik részről Damasa fia János a maga és fiai, a másik részről Karcha-i Iwan fia Luka c. előadták, hogy bár közöttük hosszú ideje pereskedés zajlott egy bizonyos Karcha-i földrészt illetően a király jelenléte e., most azonban a pozsonyi kápt. oklevelében megnevezett fogott bírák közreműködésével, az említett kápt. tanúságtétele mellett megegyezésre jutottak. Ennek értelmében Damasa fia János a maga és fiai nevében Karcha földet v. birtokot – amelyet Martonos özvegyének hitbére, jegyajándéka és leánynegyede címén Barabástól [kapott], és János apjának, Damasa-nak örökölt el –, összes haszonvételeivel és tartozékaival visszaadta Luka c.-nek örök birtoklásra, mivel az neki 8 M. és 3 pensa bécsi dénárt fizetett. János Luka c. iránt saját fiaival szemben szavatosságot vállalt. [IV.] Béla király említett privilégiumát is átadta Luka c.-nek, a pozsonyi kápt. korábbi privilégiumát – amelyet a király említett privilégiuma átirított –, valamint a birtokkal kapcsolatos egyéb okleveleit pedig hatálytalanította. Mindehhez Luka c. frater-e, Konth c. a maga és frater-e, Mátyás nevében hozzájárult, és a birtokot mint saját pénzén vásárolt földet Luka c.-nek hagyta. A nádor háromszori kérdésre, miszerint Demeter fia János, Simon fia János, ill. Abram a fentiekkel szemben rendelkeznek-e más oklevelekkel, a nevezettek tagadólag válaszoltak. Luka fia János azonban a nádor többszöri kérdésére megerősítette, hogy ő, Mihály, Demeter és István, valamint elődeik a pozsonyi egyház kápt.-jának említett privilégiuma kiadásakor az említett birtok tulajdonában voltak. A felperesek az említett congregatio idején azt állították, hogy Damasteleke, más néven Karcha örökölt birtokukat Luka fiai és Miklós fiai már 28 éve birtokolják bármiféle tiltás, v. ellentmondás nélkül. Luka fia János a maga és testvére, Mihály, valamint Demeter és István nevében úgy nyilatkozott, hogy elődeik már a pozsonyi kápt. említett oklevelének kiadása óta, azaz 50 éve az említett birtok tulajdonában vannak, és az ország szokása szerint ha valaki 32 évig nem követeli vissza birtokát ..... , ők viszont azt már 50 éve zavartalanul birtokolják ..... Luka fiai és Miklós fiai büntetésben ..... küldje ki hites emberét, aki ..... fia János speciális nádori ember szálljon ki Damasteleke birtokra ..... végezzen hj.-t és határ-elkülönítést, majd bárki ellentmondását figyelmen kívül hagyva iktassa azt Luka fiainak és [Miklós] fiainak ..... birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. Ezt követően Luka fia János a maga, testvére, Mihály és Miklós fiai: Demeter és István nevében márc. 25-én (in oct. diei mediū Quadr.) a nádor színe e. megjelenve bemutatta a pozsonyi kápt. [oklevelét (l. 119. szám). E szerint] a kápt. János nádori ember társaságában Balázs

clericus-t küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve előadták, hogy febr. 22. e. (... prox. an. domin. Esto mihi, a. in presenti preterita) kiszálltak az említett birtokrészre, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végeztek, majd a nádori ember ..... haszonvételeivel és egy 4 kaszaaljnyi kaszázóval Luka fiainak: Jánosnak és Mihálynak, valamint Miklós fiainak: Demeternek és Istvánnak iktatta örök birtoklásra. Határok: wlgariter nyarfa-nak nevezett fa, állóvíz, ennek partja, Damasteleke föld, Bertalan földje, út, szántóföldek vége, érseki föld, Damasteleke föld, Bertalan földje, út, állóvíz, Damasteleke föld, állóvíz, a generatio-jukbeli emberek földje (terra hominum generationis eorum), Damasteleke föld, másik állóvíz, András fia Miklós és testvéreinek határa, állóvíz, ennek partja, erdő, ennek közepe, Damasteleke, Simon fiainak földje. A fentiek értelmében a nádor a birtokot a nevezetteknek ítéli örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. Jánosra, Abram-ra, és másik Jánosra pedig örök hallgatást parancsol. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott privilegialis oklevelet adja ki. D. Bude, 8. die oct. predictarum, a. d. 1349.

E.: Dl. 68 614. (Bartal cs. lt. 7.) Hártya. Erősen vízfoltos és hiányos. Függőpecsétje elveszett.

K.: –. (IV. Béla király említett oklevelét l. Reg. Arp. 1052. szám, a pozsonyi kápt. 1243. évi oklevelét l. HOKl. 32–33. old. 25. szám, a nádor itt bemutatott oklevelét l. Anjou-oklt. XXXI. 379. szám.)

246. 1349. ápr. 1. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója kéri a Lelez-i konv.-et, hogy Jeke-i Jakab v. Zyuth-i András fia Pál v. ennek frater-e, Mihály királyi ember társaságában küldje ki tanúságtevőjét, akinek jelenlétében a királyi ember Checher-i Jób fia Domokos fiait: Miklóst és Andrást idézze Komorou-i Tamás fia Jakab ellenében a király jelenléte elé, aki minderről írásos jelentést kér. D. Bude, f. IV. prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 921. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 176.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: Z. II. 361–362. (252. szám).

R.: Z. VII/1. 125.

247. 1349. ápr. 2. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve egyik részről Woya-i Jakab fia János a maga és patruelis frater-ei, Pál fiai: Mihály és János nevében, másik részről

ugyanoda valósi Mihály fia Abram a maga és frater-e, Benedek nevében a Jazou-i konv. megbízólevelével, továbbá Woya-i László, Abram fia János fiai: Antal és Miklós és Laskad-i Mihály fia Miklós nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével előadják, hogy abban a perben, amelyet Woya-i Jakab fia János indított Miklós nádor jelenléte e. egy bizonyos földrész ügyében az említett nemesek ellen, megegyezésre jutottak. E szerint Abram, Benedek, László, Antal, Miklós és másik Miklós jún. 7-én (in oct. fe. Penth. nunc venturis) a váradi egyház tanúságtevőjének jelenlétében – akinek kiküldését a király a jelen oklevél által kéri a kápt.-tól – a Woya birtok Dé-i részén lévő utca (platea) alsó, Ny-i felét – amelyet egy Dé felé tartó kis utca (vicus) határol – Jolad fia András részéig, továbbá a szántóföldek és Medue fiai: Jakab és Pál más részeinek felét az említett Jolad fia András, Ruhud-i László és Fygehazy-i Loránd döntése szerint Woya-i Jakab fia Jánosnak, valamint patruelis frater-einek, Pál fiainak: Mihálynak és Jánosnak kell adniuk. A birtok és a szántóföldek fennmaradó részei az említett nemeseké maradnak. Az említett faluban lévő, Szt. István király tiszteletére szentelt parochialis egyház közös használatban marad. Mindezeket a felek önként vállalták. D. Bude, f. V. prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1349.

E.: –. **Fk.:** Dl. 96 300. (Vay cs. berkeszi lt. 293.) Kissé vízfoltos, hátoldalán zárópecsét volt.

Á.: a 428. számú oklevélben.

K.: –

R.: Piti F., SzSzBSz. 2002. 4–5.; Vay berkeszi 423. (95. szám).

248. 1349. ápr. 2. Csütörtökhely

Chethnyk-i Péter mr., Konya mr. Szepes m.-i alispánja és várnagya, valamint a m. 4 szb.-ja hírül adják: midőn ápr. 2-án (f. V. prox. p. domin. Judica) Pokay falubeli Marcell fia Rycolphus pert tartozott indítani Pyk falubeli Péter fiai: Egyed és Mihály ellenében, az oklevéladók megkérdezték Rycolphus-t, hogy birtokos-e, v. nem, mire ő úgy válaszolt, hogy semmiféle birtoka nincs, teljességgel birtoktalan. D. in Quinto Foro, in termino antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 102. (Múz. Ta. 1897. 49.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 4 kerek zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori Má.-ban.)

K.: –

249. [1349.] ápr. 3.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt febr. 12-i oklevelének (l. 95. szám) megfelelően Wz fia János királyi ember társaságában Istvánt, kórusának presbiter-ét küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy ápr. 1-jén és 2-án (f. IV. et V. prox. p. domin. Judica) kiszálltak Kopy birtokra, ahol a szomszédokat összehívva hj.-t és határ-elkülönítést végeztek. Hj.: Kuzephyg hegy vége, amely Kopy birtokot elválasztja a Finta-i nemesek birtokától, Zengepotok folyó eredete, a király Kyustultzeek birtokának földjei, Zugzhew folyó, Zuledboza nevű agyagos földek, cserjés, Hydospatak patak eredete, Gyouspotok, Zendpotoka, Voruzmezew, Hasguth folyó, Wluaspatok ~ Wluespotok, ennek eredete, Harazthpotok, Zylaspatoka, Moglotz folyó, Wytaluspotoka ~ Vitalispotoka, Cheruelispotoka, Wytaluspotoka, Cheruelispotoka, kis hegy, Agyaguspotoka patak, Elewridnyk folyó, Tothridnik folyó, Nyrlez hegy. Kopy birtokot Péter mr.-nek akarta iktatni a királyi ember, amikor Kemen fia János Sarus-i alvárnagy a király nevében, Hasguth-i Both fia László, Komlous-i György fia Balázs, Luuag Péter fia János fiai: András, Benedek és Jakab, Somus-i János fia György mr., Tyryeek ~ Tyryek (dict.) Miklós és Dubne-i Domokos Sous (dict.) Péter és László mr.-ek nevében megjelenve tiltást jelentettek be. János mr. alvárnagy az első határjeltől a cserjésig, Both fia László a cserjéstől a Hasguth folyóig tartó földeket illetően, György fia Balázs a Hasguth folyó és a Moglocz folyó közötti földeket illetően, András, Benedek és Jakab a Vitalispotoka patak és a Cheurelispatoka közötti földeket illetően, János fia György mr. az Agyaguspotoka és Rydnyk patakok közötti földeket illetően, Tyryek (dict.) Miklós és Domokos az Elewridnyk folyó és Nyrlez határjel közötti földeket illetően tiltakoztak azok Péter mr. részére történő iktatása ellen, a királyi ember ezért a nevezetteket máj. 1-jére (oct. fe. B. Georgii mart. prox. venturas) a király jelenléte elé idézte. Kopy birtok határai a Nyrlez hegytől kezdődően, Synka fia Péter mr. birtokai felől: Feketewhyg hegy, Moglocz hegy, Lezhyg hegy, Kyralspatoka folyó, Lengenvizzy rév, cserjések, Tekakuta hely, Zugchew folyó, Megyeszyg hely. Ezt a részt a királyi ember ellentmondó nélkül Péter mr.-nek iktatta. A fentiek előadásakor azonban Synka fia Péter mr. famulus-a, Feyer (dict.) Miklós a kápt. színe e. megjelenve az ura birtokai felőli határok felállítását és az iktatást is tiltotta, mire a királyi ember Synka fia Péter mr.-t is a király jelenléte elé idézte máj. 1-jére. D. f. VI. prox. p. dictam domin. Judica, a. d. prenotato. [1349.]

Á.: Szepesi kápt., 1358. ápr. 24. Dl. 64 051. (Kapy cs. lt. 45.)

K.: AO. VII. 100–103. (3. lábjegyzet).

250. 1349. ápr. 3. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírāja kéri a Jazow-i egyház konv.-jét, hogy Peder-i György nádori ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a nádori ember Loránd fia Lászlót a nádor jelenléte elé idézi Katha-i Miklós fia János ellenében. A nádor minderről írásos jelentést kér. D. Bude, f. VI. prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1349.

Á.: a 403. számú oklevélben.

K.: –

251. 1349. ápr. 4.

A velencei államtanács 1349. ápr. 4-én (a. d. 1349., die 4. Apr.) értesíti [I.] Lajos királyt (H. Je. Si): megkapták a király levelét a közöttük megkötött 8 éves fegyverszünet megerősítéséről és a király azon szándékáról, hogy az állandó béke megkötése céljából kéri a velencei követek kiküldését. Az állandó békességre ők is hajlanak, de mivel állítólag Mo.-on (V) dühöng a pestis, a velenceiek félnek odautazni, de amint a járvány véget ér, készek követeket küldeni a béketárgyalások céljából.

E.: K. szerint a Misti című velencei államkönyv XXV. k. 17. lev.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 346. (284. szám).

252. [1349.] ápr. 6.

A nyitrai egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt febr. 20-i oklevelének (l. 117. szám) megfelelően Sek-i Péter királyi ember társaságában Balázs mr. kanonokot küldték ki a parancslevélben foglaltak végrehajtására, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy márc. 31-én (f. III. prox. p. domin. Judica nunc preteritam) kiszálltak a Nyitra m.-i Sypkow ~ Sykou és Woyzka birtokokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t végeztek, majd a királyi ember a birtokokat új királyi adomány címen (titulo vestre nove donationis) Tamás mr.-nek iktatta örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. D. f. II. prox. p. domin. Ramis palmarum, a. d. ut supra. [1349.]

E.: TML. 41. Apponyi 593. (Df. 271 963.) Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

Á.: a 372. számú oklevélben.

Má.: 1. Dl. 102 789. (Batthyány cs. lt. Apponyi cs. lt. 593.) (1824. jan. 22-i hiteles Má.-ban.) (ápr. 10-i keltezéssel.)

2. Dl. 102 790. (Batthyány cs. lt. Apponyi cs. lt. 592.) (1824. jan. 22-i hiteles Má.-ban.)

K.: Apponyi 175–176. (76. szám).

253. 1349. ápr. 6.

A [székes-]fehérvári egyház kápt.-jának színe e. megjelene egyik részről Wezsceus mr. Zolium-i c., udvari lovag (aule regie inclitus miles) a maga és testvére, Thetews királyi ajtónállómr. nevében és megbízólevelével, másik részről a néhai Gunya mr. fiai: Domokos és István mr.-ek, előbbi előadja, hogy Hont m.-i Baka birtokukat az ottani Mindenszentek tiszteletére emelt kőegyházzal, jobbágyokkal, erdőkkel, rétekkkel, berkekkel, gabonát őrlő malommal, a malom vámjával (tributum), a szokásos ajándékokkal, birsagium-okkal – amely birtok évente 10 M. jövedelmet hoz földesurának –, valamint 200 budai M.-t adnak cserében Domokos mr. Mare várban lévő fél részéért, valamint a hozzá tartozó birtokokért. Ha az említett 10 M. Baka birtokról nem folya be Domokos mr.-nek, akkor az összeget saját pénzükből minden évben megfizetik. A birtok bármi néven nevezendő haszonvételeit neki, testvérenek és örökösöknek biztosítják örökös jogon, szavatosság vállalásával. Ennek fejében Domokos mr. az említett vár felét a hozzá tartozó birtokokkal és jövedelmekkel együtt Wezsceus és Thetews mr.-eknek adja cserében Baka birtokért és az említett 200 M.-ért örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. Továbbá Wezsceus és Thetews mr.-ek Boya birtokot az ott Szt. Miklós hitvalló tiszteletére emelt kőegyházzal, jobbágyokkal, erdőkkel, rétekkkel, berkekkel, szántóföldekkel, malmokkal, piaccal és más, ugyanezen Bork [!] birtokhoz tartozó haszonvételekkel és tartozékokkal, továbbá a Barania m.-ben lévő Neguen birtokot, a Somogy m.-i Keer és Tatun birtokokat jobbágyokkal, földekkel és más haszonvételekkel, valamint 200 budai M.-t cserébe adják István mr.-nek örök birtoklásra Mare vár másik feléért és a hozzá tartozó birtokokért, szavatosság vállalásával. Mindezeket a személyesen megjelent István mr. is megerősítette. A felek egymás iránt kölcsönösen szavatosságot vállaltak. A felek abban is megegyeztek, hogy ha valamelyik fél örökös nélkül hunyna el, a birtokok a másik félre szálljanak. Az említett birtokcserék a [székes-]fehérvári egyház jogának sérelme nélkül kerültek sorra. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a kápt. a felek kérésére a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott privilegialis oklevelet adja ki. D. a. d. Incarn. 1349., VIII. Id. Apr., Tatamerius mr. lévén a prépost, a királyi udvari alkancellár, János az éneklő-, Demeter az örkanonok, István a dékán. A.

E.: Dl. 87 235. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 32. N. 585.)
Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés, természetes színű-zöld sodraton kopott függőpecsét.

K.: –

254. 1349. ápr. 6.

A [székes-]fehértvári egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Wezsceus (Wezscews) mr. Zolium-i c., udvari lovag (aule regie inclitus miles) a maga és testvére, Thetews királyi ajtónállómr. nevében és megbízólevelével, másik részről a néhai Gunya mr. fia Domokos mr., előbbi előadja (l. az előbbi oklevelet). Eltérő névalak: Wezscews.

E.: Dl. 87 236. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 32. N. 584.)
Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés, vörös színű sodraton kopott függőpecsét.

K.: –

Megj.: Az oklevélből a Gunya fia István mr.-nek juttatott részre vonatkozó szakaszok hiányoznak, egyébként szó szerint megegyezik az előzővel.

255. 1349. ápr. 7. Buda

[I.] Lajos király (H) közli a zobori konv.-tel: Syffridus, a garamszentbenedeki (S. Benedictus de iuxta Goron) egyház apátja elmondása szerint Beke fia István, Iwanka mr. Senche-i officialis-a és Egyed viceofficialis [1348.] aug. 3-án (in fe. Inv. corporis S. Stephani protomart. iam preterito) Besseneu ~ Beseneu-i jobbágyaitól 8 ökröt, 2 lovat és 3 gabonával megrakott szekeret elvettek. Továbbá Mihály fia Péter, ugyanezen Iwanka mr. Sylz-i officialis-a és János viceofficialis, valamint Hordo fiai: Mihály és András, az officialis és a viceofficialis famulus-ai márc. 30-án (f. II. prox. an. domin. Ramis palmarum) Beseneu falu e. 6 szántó ökröt és az ekét hatalmaskodva elvették, a szántó embereket levetkőztették és megverték. Perwm-i Péter, Iwanka mr. famulus-a az apát egyik Tassar-i jobbágynak ökrét Harasthan faluban a piac napján hatalmaskodva elvette. A király megparancsolja az apátnak és a konv.-nek, hogy Kyssarlou-i István fia Péter v. ennek frater-e, Pál v. Gyured-i Mór fia Miklós v. Baluan-i Mykch királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember a fent nevezetteket ápr. 20-ára (ad f. II. prox. p. oct. fe. Pasche nunc venturas) idézze meg Syffridus apát ellenében válaszáadás céljából. A király minderről írásos jelentést kér. D. Bude, f. III. prox. an. fe. Pasche d., a. eiusdem 1349.

Á.: a 258. számú oklevélben.

K.: –

R.: Str. III. 677. (903. szám) (latin nyelvű).

256. [1349.] ápr. 9.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Chitnuk-i Benedek fia János mr. előadja, hogy az őt örökség jogán megillető Gömör m.-i Gachalk birtokát 1349. ápr. 9-én (in die Cene d., a. eiusdem 1349.) összes tartozékaival, de a collecta, avagy az éves census nélkül, sürgető ínsége miatt elzálogosítja gener-ének, Gedu-i Loránd néhai nádor fia Deseu fia Péter mr.-nek 100 kassai M. garasért, de a visszaváltáskor Mo.-on (H) forgalomban lévő ft.-okon való, a kápt. színe e. történő visszaváltásra. A fenti összegért János mr. Gachalk birtokot bármikor visszaválthatja Péter mr.-től v. utódaitól, akik azt tartoznak visszaadni. Ha Péter mr.-t Gachalk birtoklásában nem tudná megvédeni, akkor Péter mr., v. utódai az említett pénz fejében, a fenti feltételekkel bevezetethetik magukat János mr. szintén Gömör m.-i Gench birtokába. D. die et a. supradictis. [1349.]

E.: 1. Dl. 4035. (NRA. 1537. 25.) Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Gachalk* névalak, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala.

2. ua. jelzet alatt. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Gaczalk* névalak, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei.

Má.: Dl. 24 471. (NRA. 196. 45.) (18. sz.-i egyzerű Má.-ban.)

K.: AO. V. 272. (141. szám).

R.: F. IX. 1. 696. (380. szám); uo. 697. (382. szám) (latin nyelvűek).

257. 1349. ápr. 15. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-konv.-et: Hegen fia László fiai: László és Miklós elmondása szerint Carasna m.-i Dersyk birtokuknak hj.-ra és határ-elkülönítésre van szüksége. A király megparancsolja a konv.-nek, hogy Kegey-i Simon fia László v. ugyanoda valósi János fia László v. Karwl-i Simon fia László v. Poyaz-i János fia Mihály v. Albert fia Tamás királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végez. Majd a birtokot a nevezetteknek iktatja örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig a király jelenléte elé idézi, aki minderről írásos jelentést kér. D. Bude, f. IV. prox. p. fe. Pasce d., a. eiusdem 1349.

Á.: a 459. számú oklevélben.

K.: Doc. Trans. IV. 687. (688. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 197–198. (502. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 474–475. (688. szám) (román nyelvű).

258. [1349.] ápr. 15.

A Zubur-i Szt. Ipolitus vértanú-egyház konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt ápr. 7-i, gyűrűspecsjével ellátott, Syffridus apát és a garamszentbenedeki (S. Benedictus de iuxta Goron) konv. érdekében kiadott oklevelének (l. 255. szám) megfelelően Mór fia Miklós királyi ember társaságában Konrád testvért küldték ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy ápr. 11-én (sabb. prox. an. fe. Pasche d.) az említett Beke fia Istvánt, Iuanka mr. Senche-i officialis-át, Egyed viceofficialis-t Gyarak faluban, továbbá Mihály fia Pétert, ugyanezen Iuanka mr. Sylz-i officialis-át és János viceofficialis-t Sylz faluban, Hordo fiait: Mihályt és Andrást, az említettek famulus-ait, valamint Perwum-i Pétert, Iuanka mr. Harasthan-i officialis-át Harasthan faluban ápr. 20-ra (ad f. II. prox. p. oct. fe. Pasche nunc venturas) a király jelenléte elé idézték Syffridus apát ellenében válaszáadás céljából. D. f. IV. infra oct. prenotati Pasche d., a. eiusdem superius annotato. [1349.]

E.: EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 3. 1. 9. (Df. 235 840.)

Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

K.: Str. III. 677–678. (904. szám).

259. 1349. ápr. 17.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja hírül adja: a váci egyház kápt.-jának oklevele értelmében Torkw-i Rykolfus fia László mr. máj. 1-jén (in prox. affuturis oct. fe. B. Georgii mart.) v. az e. tartozott színe e. megjelenni apjával, testvéreivel és procurator-aikkal, hogy [I.] Károly és [I.] Lajos királyok (H) privilégiumai szerint Wyfalu birtok és egy vitatott földrész – amelyek ügyében hosszú ideje per folyt Pál c. országbíró színe e. – előrokítéséről oklevelet adassanak ki Mykch volt bán fia: Loránd, István, Akus és Miklós mr.-ek részére. Loránd mr. a váci kápt. említett oklevelét ugyanebben az időpontban tartozott visszaadni László mr.-nek és testvéreinek, Lőrincnek avval a feltétellel, hogy ha ezt elmulasztja, a közöttük létrejött megegyezés hatályát veszítse. Ápr. 17-én (f. VI. prox. an. fe. B. Georgii mart. predictum) a kápt. színe e. megjelent László mr. az apjával, Rykolfus mr.-rel, továbbá nagykorú testvéreivel, János, Kelemen, Lőrinc, Jakab, Rykolfus és Henrik mr.-ekkel, valamint kiskorú fiaival, Péterrel, Miklóssal és Jánossal, továbbá testvérei, Péter mr. aradi prépost nevében és megbízólevelével, és Miklós nevében Miklós nádor megbízólevelével, és előadták, hogy Wyfalu birtokot és az említett vitatott földrészt [I.] Károly és [I.] Lajos királyok privilégiumai értelmében Mykch bán fiainak adják örök birtoklásra a jelen privilegiális oklevél által.

Mivel László mr. kiskorú gyermekei, Péter, Miklós és János életkoruk miatt nem nyilatkozhattak az örökítésről, ezért nevükben apjuk vállalta annak megtartását. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a kápt. függőpecsétjével ellátott privilégiumot ad ki. D. f. VI. supranotata, a. d. 1[3]49. A.

E.: Dl. 68 892. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 150.) Hártya. Alul chirographált. Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával tárgy-megjelölés, hártyaszalagon kopott függőpecsét.

K.: –

Megj.: A váci kápt. említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 921. szám.

260. (1349. ápr. 18. e.)

Miklós nádor kéri a győri kápt.-t, hogy a Donch fiai és László fia részéről kiszálló Vamus-i Péter fia Mihály, Kurthakezeu-i Péter fia Lőrinc és Madar-i Marcy, valamint a Csanád esztergomi érsek részéről megjelenő Mochola-i Miklós nádori emberek társaságában küldj, ki tanúságtételre hites embereit, akiknek jelenlétében Csanád érsek v. procurator-a, továbbá Donch fiai és László fiának procurator-a ápr. 18-án (sabb. prox. p. fe. Passce prox. iam preteritum) kiszállnak a Gutha és Ekech közötti vitatott földekre, ahol az érsek bemutatja az illető birtokokkal kapcsolatos okleveleit, amelyek értelmében Donch fiai és László fia tartoznak átadni az érseknek az abban említett területeket. Ha ezt nem teszik meg, perkezdet e. megfizetendő 50 M. bírságban marasztaltatnak el a bírórésze nélkül. Minderről a nádor máj. 1-jére (ad oct. B. Georgii mart. nunc venturas) írásos jelentést kér.

Eml.: a 276. és 336. számú oklevélben.

K.: F. IX. 1. 712–713. (390. szám).

261. 1349. ápr. 18. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Podimnea-i László [fia] Istvánnak a pécsi egyházm.-i Posoga-i Szt. Péter-egyház kanonkjának az Olivér fia Benedek lemondása révén megüresedett kanonoki tisztséget és prebenda-t adományozza az említett egyházban. D. Auenione, XIV. Kal. Maii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 103. 506r–v. (Df. 292 748.)

K.: –

262. (1349. ápr. 18. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa utasítja a pécsi egyházm.-i tisztesvölgyi (Honestia Vallis) monostor apátját, a boszniai egyház éneklőkanonokját és a pécsi officialis-okat, hogy Istvánt a Szt. Péter-egyház kanonoki tisztségébe vezessék be. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 103. 506rv. (Df. 292 748.)

K.: –

263. 1349. ápr. 18.

A Simigium-i Szt. Egyed-monostor konv.-je hírül adja: János mr., választott és megerősített veszprémi püspök, királynéi kancellár, a kánonjog licenciatusa, kápolnaispán, királyi titkos kancellár oklevelének megfelelően Kutus-i Heym fia Péter fia Fekete (Niger) (dict.) István fiai: János és Péter egyikének eskütételéhez ugyanezen Kutus-i Heym fia Domokos fia András ellenében – amelyet egy bizonyos földrész ügyében kellett letennie ápr. 14-én (3. die fe. Pasce d.) a konv. tanúságtevőjének jelenlétében –, Pétert, kórusának clericusát küldte ki tanúságtételre. Péter visszatérve a felek jelenlétében előadta, hogy a megjelölt napon Fekete István fia János a vitatott földrészben a szokásoknak megfelelően, mezítláb, feje fölé földet tartván megesküdtött arra, hogy a földrész az említett Heym és Péter, az említett András, János és Péter nagyapái közötti felosztás eredményeképpen jutott neki és testvéreinek, Péternek, és a földrész határjeleit É felől a szomszédokat összehívva, jelenlétükben állították fel. Ezután a felek részeit a helyszínen az alábbi módon határolták el, ellentmondó nem lévén: Eger nevű rét kezdete É felől, István említett fiai curia-jának szöglete, nagy út Kutus birtok közepén, hegy, István fiai kertjének szöglete, Peturtoa rét. D. sabb. prox. an. oct. predicti fe. Pasce d., a. eiusdem 1349.

Á.: Miklós zágrábi püspök, 1350. dec. 20. VML. T. 6. Szalóky cs. lt. 11. (Df. 282 698.)

K.: –

Megj.: János veszprémi püspök említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 732. szám.

264. 1349. ápr. 18. Kapos

Fanch fia Pál mr., Wngh m.-i alispán és a 4 szb. hírül adják: színük e. megjelenve .....-i Miklós fia László ..... napon ..... egy lovát ..... Lőrinc fia Miklóst és famulus-ait ..... tartozik színük e. D. in Kopus, sabb. prox. p. fe. Pasce, a. d. 1349.

E.: Dl. 85 280. (Sztáray cs. lt. 68.) Erősen szakadozott, vízfoltos és elhalványult, alig olvasható, hátoldalán 3 kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

Megj.: Az oklevél rongált állapota miatt több információ nem volt megállapítható.

265. 1349. ápr. 19.

A váradi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Imre – Hunth sponus-a – fia Egyed a maga és testvére (frater uterinus), János nevében a Leles-i Szt. Kereszt-monostor konv.-jének megbízólevelével előadja, hogy Bereck fiai: János és Miklós mr.-ek, valamint Leukus fia Péter a Zothmar m.-i Eched birtok felét – amely Hunth-é volt, és anyjukat leánynegyed címén illette meg – tőlük egy bizonyos pénzösszegért megvették, amelyről a nevezettek oklevéllel rendelkeznek. János, Miklós mr.-ek és Péter azt is vállalták, hogy szükség esetén sürgető ínségük miatt további 10 M.-t fizetnek nekik az említett birtokrész fejében. Ezt most a kápt. színe e. meg is fizették, ezért ők most a birtokrészt ismételten nekik adományozzák örök birtoklásra. D. in oct. fe. Passce, a. d. 1349.

E.: Dl. 4036. (NRA. 841. 13.) Vízfoltos. Hátoldalán más középkori kéz írásával *Eched* feljegyzés, mandorla alakú zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

Má.: Dl. 98 561. (Károlyi cs. nemzetségi lt. 45. 7.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: AO. V. 273. (142. szám) (kihagyásokkal).

R.: Doc. Trans. IV. 475. (689. szám) (román nyelvű).

266. (1349. ápr. 20. v. u.)

Pál c. országbíró oklevele szerint Sefridus, a garamszentbenedeki (S. Benedictus de iuxta Gron) monostor apátja ápr. 20-ra a király jelenléte elé idézte Mihály fia Pétert, Zyk-i Iwanka mr. officialis-át, valamint János viceofficialis-t és famulus-aikat, Hordo fiait: Mykle-t és Andrást, de azok nem jöttek el, és nem küldtek senkit maguk helyett.

Eml.: a 501. számú oklevélben.

K.: Str. III. 689. (920. szám).

267. 1349. ápr. 21.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Sándor fia Sándor és Petri-i Gergely fia Lőrinc fia Tamás, Hunth-paznan nb. nemesek, másik részről ugyanezen nb. Zalouch fia Bothyan-i

Mihály fia Péter mr., előbbiek előadják, hogy Tamás apja, a néhai Lőrinc sürgető ínsége miatt a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-konv. nyílt oklevele révén annak kiadásától számított 3 évre elzálogosította Péter mr.-nek a Szatmár m.-i Dobus birtokban lévő teljes, valamint Deeg, Pauli, Teresteluk ~ Teresteluku és Varus Dobus sessio-kban lévő részét – azaz az említett birtokrészek felének negyedét – 20 M. garas készpénzért oly feltétellel, hogy ha a visszaváltás határnapját elmulasztja, később már csak kétszeres összegért válthatja vissza azokat. Mivel a határnapon Lőrinc, ill. fia, Tamás a részeket nem tudták visszaváltani, Sándor fia Sándort pedig különböző perei és adósságai birtokainak elvesztésével fenyegették, hacsak Péter mr. nem siet a segítségére, ezért ők az említett birtokokban lévő részeket, tehát azok egy-egy negyedét összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal – mások jogának sérelme nélkül – az említett 40 M. értéken felül megfizetett újabb 40 budai M. garasért Péter mr.-nek adják örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. Erről a konv. a felek kérésére a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. III. f. prox. p. oct. fe. Passce d., a. eiusdem 1349., Balázs prépost jelenlétében. A.

E.: Dl. 99 573. (Károly cs. nemzetségi lt. Bosnyák cs. lt. Misc. 7.) Erősen vízfoltos.

Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, függőpecsétje elveszett.

K.: Károlyi I. 180–183. (122. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 475–476. (690. szám) (román nyelvű).

268. 1349. ápr. 21.

A Posaga-i egyház kápt.-ja jelenti Miklósnak, egész Sclauonia és Ho. bánjának: itt átírt márc. 10-i oklevelének (l. 157. szám) megfelelően a kápt. János fia Jakab báni ember társaságában András mr. kanonokot küldte ki tanúságtételre az említett vizsgálathoz, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy Lőrinc fia János mr. Gelekouch birtokról Opoy fia István mr. halála u. azonnal elfoglalta a 2 Zygeth birtokot, a szántóföldeket felszántatta embereivel, a népeket és jobbágyokat házaikkal együtt Gelekouch birtokára költöztette, a gyümölcsfákat pedig kivágatta, elpusztítva ezáltal az említett birtokokat. Azt is elmondták, hogy a 2 Zygeth birtok Opoy fia István mr.-é és Bachka-i András fiaié volt, és azokat örökség címén közösen birtokolták, mégis mikor egykor e birtokok el voltak tőlük idegenítve, akkor András fiai a javaik és pénzük révén jutottak e birtokokhoz. D. f. III. prox. p. oct. fe. Pasce d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 94 076. (Festetics cs. lt. Sallér cs. lt. 84. 1.) Papír. Erősen vízfoltos.

Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét apró töredékei.

K.: –

269. 1349. ápr. 23.

A Nona-i Szt. Assellus-katedrális egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Mogorouig nb. néhai Lyka-i Hrelzus fia Lukács, a néhai Borrislouis fia: Nouachus, Martinzius és Péter, valamint az ugyanezen nb. néhai Lyka-i Thollimirus fia Gergely, Lukács nepos-ai eladják örök birtoklásra a néhai Mogorouig nb. Dissisclausus c. fiának, Curiachus c.-nek és Lyka-i János c. fia Péter c.-nek az alábbi Lyka-n lévő falvakat és birtokokat: Schmolofzi, Bilzanne, Sichieno, Grebenari és Brochinanne falvakat összes jogaikkal és tartozékaikkal – földekkel, rétekkkel, legelőkkel, erdőkkel, berkekkel, fákkal, kövekkel, vizekkel, vízfolyásokkal és a rájuk vonatkozó jogokkal – teljes joggal, ideértve a közutakat is, 3000 font kis velencei dénárért, amit a vevők teljességgel megfizettek. Az eladók a vevők iránt szavatosságot vállalnak. Ennek tanúságtételül a kápt. a felek kérésére a jelen, függőpecsétjével ellátott privilégiumot adja ki. Actum et d. in nostra cathedrali ecclesia Sancti Asseli de Nona, XXIII. mensis Apr., currentis a. Nat. d. 1349., Ind. II., VI. Kelemen pápasága 7. évében.

Á.: I. Lajos király, 1358. aug. 23. Dl. 87 338. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 42. F. 42.)

K.: Smič. XI. 523–525. (395. szám).

R.: Petrichevich I/II. 4. (22. szám).

270. 1349. ápr. 23.

A [pécs-]váradai monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Hydaga-i Olivér fia Pál és fia, István, másik részről Salamon gener-e, Dénes fia András, előbbieket előadják, hogy [Pécs-]Várad felső városában lévő sessiojuk felét – aminek másik felét Pál Salamon fiának, Pálnak, az ő leánya férjének adományozta –, amelynek szomszédai Ke felől Péter fia Peteu, Dé felől a város közös utcája (communis platea civitatis), Ny felől Feyes (dict.) Miklós és Német (Teutonicus) Tamás, É felől pedig Wylmus fia Péter sessioja, 2 M. báni dénárért – a M.-t 6 pensa-val számolva – eladja Dénes fia Andrásnak örök birtoklásra, ellentmondó nélkül. Mivel azok az oklevelei, amelyek szerint a sessio-t Kozma carpentarius-tól vásárolta, elvesztek, ezért ezeket hatálytalanítja. A konv. a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. f. V. prox. an. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 922. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 181.) Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán kerek zárópecsét töredékei.

K.: Z. II. 362–363. (253. szám).

R.: Z. VII/1. 125.; Kőfalvi T., Pécsváradai konvent 140. (203. szám).

271. 1349. ápr. 25.

A győri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átrt márc. 17-i oklevelének (l. 178. szám) megfelelően Kamun-i Márton fia Péter királyi ember társaságában kórusának clericus-át, Miklóst küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy ápr. 6-án (f. II. prox. p. domin. Ramis palmarum prox. preterita) m.-i nemesektől és közrendűektől – kiváltképpen a Walth-i nemes szomszédoktól – megtudták az igazságot. E szerint minden a királyi parancslevélben foglaltak szerint játszódott le. D. sabb. prox. p. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: BFL. Guary cs. lt. Oklevelek, iratok 20. (Df. 257 280.) Vízfoltos és szakadozott. A Fk.-en kerek zárópecsét körvonala látszik.

K.: Sörös P., TT. 1908. 174–175. (16. szám).

272. [1349.] ápr. 26. Avignon

[VI.] Kelemen pápa meglegedését fejezi ki affelett, hogy Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t , a Szt. Szék legatus-át [I.] Lajos király (V) hajlandó fogadni. D. Auinione, VI. Kal. Maii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 142. 219r–v. (Df. 291 910.)

K.: Theiner I. 773–774. (1175. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 270. (243. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4144. szám.

273. 1349. ápr. 26. Esztergom

[I.] Lajos [király] értesíti Canaro Márk és Faletro Marinus velencei követeket: testvére, István herceg a velenceiekkel kötött békét nem akarja aláírni, ezért ő sem tudja azt megerősíteni, mivel Slauonia és Da örök jogon őt illeti. Mindazonáltal a háborúskodást Velence ellen nem kívánja újrakezdeni, mivel a békekötést már 3 hete kihirdette. [D.] Strigonii, VI. Cal. Maii, a. [!] 1349.

E.: –

K.: –

R.: F. IX. 6. 42. (45. szám) (latin nyelvű).

274. 1349. ápr. 26. Pozsony

[I.] Lajos király (H, Je, Si) Touth (dict.) Lőrinc fia Miklós, Bars, Vasvár és Sopron m.-i c.-nek a király összes hadjárataiban tanúsított hűséges szolgálataiért a Nyitra m.-i Debrete birtokot adományozza összes haszonvételeivel és tartozékaival örök birtoklásra. A birtokba Miklós c.-t

Wezzeus mr. udvari lovag (aule nostre miles), Zolyum-i c. vezesse be. A király a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. Posonii, die domin. prox. p. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349. A.

E.: Dl. 4037. (NRA. 472. 3.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, vörös viaszba nyomott gyűrűspecst lenyomata.

Tá.: Szepesi Jakab országbíró, 1378. máj. 8. SNA. Erdődy cs. galgóci hitbizományi lt. Oklevelek 19. (Df. 278 297.)

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt. (1738. aug. 25-i hiteles Má.-ban.)

K.: AO. V. 274. (143. szám) (kihagyásokkal).

275. 1349. ápr. 27. Esztergom

Csanád esztergomi érsek, örökös Esztergom m.-i c. a színe e. megjelenő Kapruncha (Á. 2–3.: Kaproncza)-i jobbágyainak szegénységük miatt engedélyezi, hogy amíg helyzetük meg nem javul, collecta címén évi 40 ft.-ot fizessenek 2 részletben: ápr. 24-én (in oct. fe. B. Georgii mart.) és szept. 29-én (in fe. B. Michaelis arch.), az ajándékadást pedig belátásukra bízza. D. Strigonii, f. II. (VI.) prox. p. fe. B. Marci ew., a. d. 1349.

Á.: 1. Tamás esztergomi érsek, 1367. szept. 5. > garamszentbenedeki konv., 1423. jún. 19. Dl. 43 553. (Múz. Ta. 1905. 57.)

2. Tamás esztergomi érsek, 1367. szept. 5. > Dénes esztergomi érsek, 1454. nov. 20. > ugyanő, 1462. szept. 21. > János esztergomi érsek, 1466. aug. 25. Dl. 45 222. (Múz. Ta. 1905. 50.)

3. Á. 2. > Désházi István, esztergomi érseki adminisztrátor, 1513. máj. 7. Dl. 47 049. (Múz. Ta. 1905. 57.) (Az eltérő névalakot zárójelben adjuk.)

K.: –

R.: ZsO. X. 839. szám. (Á. 1. alapján.)

Megj.: Á. 2–3. az átírt oklevél keletkezését 1349. máj. 1-jére (f. VI.) teszi.

276. 1349. ápr. 27.

A győri egyház kápt.-ja jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának: megkapták a nádor korábbi, ítéletet és megegyezést tartalmazó oklevelét (l. 260. szám), amely egyik részről a néhai Kamarum-i Donch fiai: István és Miklós mr.-ek, valamint e Donch fia László fia János, másik részről Csanád esztergomi érsek, örökös esztergomi c. közötti ügyben született. Ez utasította a kápt.-t, hogy a Donch fiai és László fia részéről kiszálló Vamus-i Péter fia Mihály, Kurthakezeu-i Péter fia Lőrinc és Madar-i Marcy, valamint az érsek részéről megjelenő Mochola-i Miklós nádori emberek társaságában küldje ki tanúságtételre hites embereit, akiknek jelenlétében Csanád érsek v.

procurator-a, továbbá Donch fiai és László fiának procurator-a ápr. 18-án (sabb. prox. p. fe. Passce prox. iam preteritum) kiszállnak a Gutha és Ekech közötti vitatott földekre, ahol az érsek bemutatja az illető birtokokkal kapcsolatos okleveleit, amelyek értelmében Donch fiai és László fia tartoznak átadni az érseknek az azokban említett területeket. Ha ezt nem teszik meg, perkezdet e. megfizetendő 50 M. bírságban marasztaltatnak el a bíró része nélkül. Minderről a nádor máj. 1-jére (ad oct. B. Georgii mart. nunc venturas) írásos jelentést kért. A kápt. a nádor oklevelében foglaltak végrehajtására Donch fia István mr. részéről Miklós kóruspapot, Donch fia Miklós és László fia János részéről Miklós mr. kanonokot, az érsek részéről pedig Gergely mr. kanonokot küldte ki, akik visszatérve a nádori emberekkel egybehangzóan előadták, hogy István és Miklós mr.-ek személyesen, László fia János nevében pedig Péter fia Mihály megjelentek a vitatott földrészeknél az előírt időben, tehát ápr. 18-án, és a szintén személyesen megjelent érseknek átadták örök birtoklásra a Guth és Ekech közötti vitatott földrészeket az érsek által felmutatott oklevelekben szereplő határok szerint. D. II. f. prox. p. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

Á.: a 336. számú oklevélben.

K.: F. IX. 1. 713–715. (390. szám).

R.: Str. III. 678. (905. szám).

277. 1349. ápr. 27.

A vasvári egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Zeuke (dict.) Péter és Potkou fia Penthe (dict.) János – akiket Sytke-i István mr. felszabadított a szolgaságból – vállalják, hogy valahányszor István mr.-nél való tartózkodásuk során valami vétséget követnének el Sytke-i Lőrinc fia Leukus mr. v. a hozzá tartozók ellen, Leukus mr. a Sytke-i Szt. Lőrinc-egyházban ítélezhet felettük. Ha viszont István mr.-től eltávoznának, akkor Leukus mr. döntheti el, hogy ki ítélezzék felettük tartózkodási helyük egyházában. Erre a jelen oklevéllel kötelezzük magukat. D. f. II. prox. p. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 68 223. (Kisfaludy cs. idősebb ágának lt. 35.) Hártya. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét lenyomata.

K.: Bgl. V. 226–227. (222. szám).

278. 1349. ápr. 28.

A vasvári egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről [Kuchk]-i D[énes] fia Mihály mr., másik részről testvére (frater uterinus), Gyuke mr. előadják, hogy oly megegyezésre jutottak, miszerint Kuchk birtok Ke-Ny-i 150

fekvésű lévén, az É felőli telekhely Mihály mr.-nek, a mellette Ny felől fekvő másik sessio Mihály (ᄃ: Gyuke) mr.-nek jutott. Az É felőli utca (platea sive lanea) Ny-i része Gyuke-é, a Dé felőli Mihály mr.-é. Az említett utca e. Dé felől fekvő sessio-k ..... Gyuke mr. sessio-jával szemben szintén Gyuke mr.-éi. Innen kezdve az egész utca (linea) Mihály mr.-é, ... utca (platea) egy fundus curie-ja Mihály mr. sessio-jával szemben Mihály mr.-nek jutott. Innen kezdve az egész utca Gyuke mr.-é. Sedun és Hegesomlya birtokuk É-i fele Mihály mr.-nek, Dé-i fele Gyuke mr.-nek jutott. Boldafelde birtokuk egyik fele Mihály mr.-é, a másik Gyuke mr.-é. Mykee birtokukon hasonlóképpen osztottak. Említett birtokaik összes haszonvételei és hasznai fele-fele arányban jutottak nekik örök birtoklásra. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására mindkét fél kérésére a kápt. a jelen nyílt oklevelet adja ki és annak visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. f. III. prox. p. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 41 103. (Múz. Ta. Neuhoffer.) Vízfoltos, szakadozott és hiányos. Hátoldalán rányomott kerek pecsét körvonala, töredékei.

K.: Bgl. V. 227–229. (223. szám).

279. 1349. ápr. 29. Zágráb

Miklós, egész Sclauonia és Ho. bánja értesíti a zágrábi egyház kápt.-ját: Sclauonia összes Draua és Zaua között élő nemesének panasza szerint számos jogtalan vámot szedtek tőlük a korábbi bánok és ő is, emiatt nem csekély jogtalanságokat és károkat kellett elszenvedniük. Mivel báni jogköréből következően orvosolni kívánja ezeket a jogtalanságokat, a bán kéri a kápt.-t, hogy Kalanda-i Benedek mr., Kis (Minor) Kemluk-i várnagy, Moroucha-i c., báni ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik végezzenek a fentieket illetően vizsgálatot, majd a kápt. tegyen minderről írásos jelentést. D. Zagrabie, f. IV. prox. p. fe. B. Marci ew., a. d. 1349.

Á.: a 349. számú oklevélben.

K.: Smič. XI. 525–526. (396. szám).

280. 1349. ápr. 30. Somogyvár

Miklós nádor, a kunok bírása 1349. ápr. 27-én (f. II. prox. p. fe. B. Georgii mart. in a. d. 1349.) Oumguar-on [!] Somogy m. nemessége számára tartott generalis congregatio-ja 4. napján (4. die congregationis sue) kiadott nyílt oklevele szerint Trepk fiai: István és Miklós, e Trepk fia János fia Péter és e Trepk fia Péter fia Máté tiltakoztak amiatt, hogy Sylqua ~ Sykua, Kook és Kылked ~ Kulked birtokaik szomszédai, valamint Gerek birtokban lévő

részeik szomszédai a birtokokat jogtalanul használják, haszonvételeiket pedig elveszik, ezért eltiltják őket fenti magatartásuktól.

Tá.: Mária királynő, 1383. jan. 24. Dl. 859. (NRA. 1711. 21.)

K.: –

281. (1349. máj. 1. e.)

János gömöri főesp. Mihály Vrs-i és Benedek Sasad-i plébánosokat és rector-okat máj. 1-jére színe elé idézi János választott és megerősített veszprémi püspök ellenében.

Eml.: a 310. számú oklevélben.

K.: Str. III. 680. (908. szám).

282. (1349. máj. 1. e.)

Erzsébet anyakirályné megparancsolja János gömöri főesp.-nek: azt a pert, amelyet János választott és megerősített veszprémi püspök máj. 1-jén kíván indítani színe e. Mihály Vrs-i és Benedek Sasad-i plébánosok és rector-ok ellen, halassza a király Budára való visszatérésének 15. napjára.

Eml.: a 310. számú oklevélben.

K.: Str. III. 680. (908. szám).

283. (1349. máj. 1. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása kéri a várad kápt.-t: máj. 1-jén küldje ki tanúságtevőjét Charnawoda birtok Tamás fia Jánost illető feléhez.

Eml.: a 314. és a 713. számú oklevélben.

K.: Z. II. 365. (256. szám).

284. (1349. máj. 1. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása felszólítja Batur-i Bereck fiait: János és Miklós mr.-eket, hogy máj. 1-jén jelenjenek meg színe e. Varada-i László fia János ellenében.

Eml.: a 315. számú oklevélben.

K.: Z. II. 364. (255. szám).

285. (1349. máj. 1. e.)

Pál c. országbíró kéri az egri kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét Myhaly birtok hj.-ához, visszavételéhez és iktatásához.

Eml.: a 312. számú oklevélben.

K.: –

286. (1349. máj. 1. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Sambuk-i Eynardus mr.-t, hogy máj. 1-jén jelenjen meg a színe e. a Nyulak szigeti apácák ellenében.

Eml.: a 316. számú oklevélben.

K.: AO. V. 275. (144. szám).

287. (1349. máj. 1. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Károly fia András, Myke fia Miklós, László fia László, Demeter fia Dávid és Demeter fia Demeter Chob-i nemeseket, valamint Princh fia Imre fia Jánost, hogy máj. 1-jén jelenjenek meg a színe e. Heym fia Pál fia Benedek mr. ellenében.

Eml.: a 317. számú oklevélben.

K.: –

288. (1349. máj. 1. e.)

I. Lajos király megparancsolja Pál c. országbírónak: azt a pert, amelyet Heym fia Pál fia Benedek mr. kíván indítani máj. 1-jén Károly fia András, Myke fia Miklós, László fia László, Demeter fia Dávid és Demeter fia Demeter Chob-i nemesek, valamint Princh fia Imre fia János ellen, halassza aug. 27-re.

Eml.: a 317. számú oklevélben.

K.: –

289. (1349. máj. 1. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Zakul-i László fiait: Jánost és Istvánt, hogy máj. 1-jén jelenjenek meg a színe e. Batur-i Bereck fia Miklós mr. ellenében.

Eml.: a 318. számú oklevélben.

K.: –

290. (1349. máj. 1. e.)

I. Lajos király megparancsolja Pál c. országbírónak, hogy azt a pert, amelyet Batur-i Bereck fia Miklós mr. máj. 1-jén kíván indítani Zakul-i László fiai: János és István ellenében, halassza okt. 6-ra.

Eml.: a 318. számú oklevélben.

K.: –

291. (1349. máj. 1. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Berzethe (dict.) Miklós mr. szabolcsi c.-t és alipánját, Mihályt, hogy máj. 1-jén jelenjenek meg a színe e. Wrusy-i Simon fiai: Imre és Péter ellenében.

Eml.: a 321. számú oklevélben.

K.: –

292. (1349. máj. 1. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Berench-i István fia Domokost, hogy máj. 1-jén jelenjen meg a színe e. Bothka-i András fia András mr. ellenében.

Eml.: a 324. számú oklevélben.

K.: –

293. (1349. máj. 1. e.)

Pál c. országbíró azt a pert, amely egyik részről Bechey-i Imre fiai: Teuteus király ajtonállómr., pilisi c., Wysegrad-i várnagy és Wezzeus ~ Vezzeus mr., Zolium-i c., másik részről Harazti-i András fia László között folyik, máj. 1-jére halasztja.

Eml.: a 832. számú oklevélben.

K.: Z. II. 405. (283. szám).

294. (1349. máj. 1. e.)

Miklós, egész Sclauonia és Ho. bánja közli: György fiai: Guke és Márton máj. 1-jén okleveleikkel együtt tartoztak színe e. megjelenni György fia Miklós felperes ellenében.

Eml.: a 311. számú oklevélben.

K.: Smič. XI. 527. (398. szám).

295. [1349.] máj. 1. Avignon

[VI.] Kelemen pápa felhatalmazza Guido [kardinálist], a Szt. Szék Mo.-ra, Lombardia-ba és más részekre küldött legatus-át, hogy 100 személy számára feloldozást adhasson a publica honestas akadályá alól. D. Avinione, Kal. Maii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: R. szerint ASV. Reg. Vat. 187. 28. 163.

K.: Lenzenweger, 612. (310. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 270–271. (244. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1990. szám.

296. (1349. máj. 1. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa felhatalmazza Guido [kardinálist], a Szt. Szék Mo.-ra, Lombardia-ba és más részekre küldött legatus-át, hogy a neki járó procuratio-kat Mo.-on és a salzburgi egyházm.-ben beszedje. D. ut supra.

Reg.: Mon. Vat. Slov. szerint Reg. Vat. 187. 28v. n. CLXIV.

K.: Lenzenweger, 612–613. (310. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 271. (245. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1991. szám.

297. 1349. máj. 1.

Miklós testvér apát és a Beel-i Szűz Mária-monostor konv.-je Palan és Etey birtokaikat összes haszonvételeikkel 20 évre Heem fia Pál fia Benedek mr.-nek adják birtoklásra úgy, hogy Palan birtokot be kell népesítenie, és minden évében húsvét nyolcadán (in oct. Passce) 2 M. széles bécsi dénárt kell fizetnie, a M.-t 10 pensa-val számolva. Ha a határidőt elmulasztja, kétszeres összeget fizessen. Mindezeket Benedek mr. önként vállalta. A Palan birtokra költöző jobbágyok a monostornak javaik u. a szokásos tizedet fizessék. Az egyéb haszonvételek az említett 20 évig Benedek mr.-t illetik. A birtokokhoz tartozó erdőket csak az odavalósi jobbágyok használhatják. A 20 év leteltével Benedek mr. v. utódai az említett birtokokat tartoznak a monostornak visszaadni. D. in oct. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 41 104. (Múz. Ta. Vég hely.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán kerek zárópecsét körvonala, apró töredékei

K.: –

298. 1349. máj. 1.

A vasvári egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Rum-i Dorozlou fiai: János és Dorozlou mr.-ek – utóbbi testvérük (frater uterinus), Imre nevében is – a

Streym-hez tartozó Zenthkuth területen lévő szőlőbeli részüket összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt 4 talentum dénár készpénzért eladják Rum-i Gergely fiainak: János és Gergely mr.-eknek, patruelis frater-eiknek örök birtoklásra. Ennek tanúságtételül a kápt. a felek kérésére a jelen nyílt oklevelet adja ki, és annak visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. in oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: SNA. Esterházy cs. cseszneki ágának lt. Oklevelek és iratok Muraközy J. elenchusa szerint 27. 83. (Df. 282 209.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en rányomott kerek pecsét töredéke, szalagja látszik.

K.: Bgl. V. 229. (224. szám).

299. 1349. máj. 1.

János Nempthy-i plébános, Mezes-en kívüli vicarius színe e. megjelenve Mátyás Samson-i parochialis pap, Kusal-i Domokos fia Jakab, Od-i István fia Mihály és Samson-i Mihály fia Péter nemesek előadják, hogy Iwren-i András leánya, Margit, Kusal-i Tamás fia Lewkus mr. felesége halálos ágyán fekvő az ő és más fogott bírák jelenlétében úgy végrendelkezett, hogy a Zonuk m.-i Kusal birtok felét – melyet házasságkötésekor leánynegyed címén kapott, és amely Mihály fia Péter Samson, Sándor fia Jakab Erked, valamint az Od-i nemesek birtokáival határos –, összes haszonvételeivel és tartozékaival – szántóföldekkel, erdőkkel, rétekkkel és vizekkel – Kusal másik részéből valósi Tamás fia Jakch mr.-nek, férje frater uterinus-ának adja örök birtoklásra, hasonlóképpen ingó javaihoz, amelyekben szintén részeltette. Ellentmondó nem volt. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. in oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: AL. Wesselényi cs. görcsöni lt. Oklevelek 11. (Df. 254 785.) Erősen vízfoltos.

Á.: Erdélyi kápt. 1358. aug. 4. AL. Wesselényi cs. görcsöni lt. Oklevelek 12. 16. (Df. 254 790.)

K.: Doc. Trans. IV. 687–688. (691. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 198. (503. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 476. (691. szám) (román nyelvű).

300. 1349. máj. 1.

Jaz (dict.) Pál bíró, valamint Bars város esküdtjei és polgárai színe e. megjelenve egyik részről polgártársuk, Zenthe a fiaival, Lászlóval és Tamással, másik részről szintén polgártársuk, Chetertekhel-i Márk c., előbbiek előadják, hogy a Gron folyó melletti fürdőházukat (domus balneus) összes haszonvételeivel és tartozékaival eladják Márk c.-nek 10 M. dénárért 156

örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítása érdekében a felek kérésére a jelen oklevelet adják ki. D. in oct. fe. S. Georgii mart., a. d. 1349. Mivel a város korábbi pecsétje gondatlanság folytán elveszett, a jelen oklevelet az új pecséttel látták el.

E.: KEML. Esztergomi székesfőkápt. hh. It. 34. 1. 6. (Df. 208 856.) Erősen vízfoltos.

K.: Str. III. 678–679. (906. szám).

301. 1349. máj. 2.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja hírül adja: a váci egyház kápt.-jának megegyezést tartalmazó oklevele értelmében Torkw-i Rykolphus mr. fia László mr. máj. 1-jén v. az e. (in presentibus oct. fe. B. Georgii mart. vel an.) apjával, testvéreivel és fiaival tartozott megjelenni színük e., hogy átadják Mykch volt bán fiainak: Loránd, István, Akus és Miklós mr.-eknek [I.] Károly és [I.] Lajos király (H) privilégiumainak értelmében Wyfalu birtok egyik részét, amelyet illetően közöttük hosszabb ideje per folyt Pál c. országbíró színe e., Loránd mr. ugyanezen a napon tartozott visszaadni László és Lőrinc mr.-eknek a váci kápt. említett – megegyezést tartalmazó – oklevelét, amit ha elmulaszt, az oklevél hatályát veszti. Ápr. 17-én (f. VI. prox. an. fe. B. Georgii mart. predictum) László mr. az apjával, Rykolphus mr.-rel, valamint nagykorú frater-eivel, János, Kelemen, Lőrinc, Jakab, Rycolfus ~ Rycolphus és Henrik mr.-ekkel, továbbá kiskorú fiaival: Péterrel, Miklóssal és Jánossal, testvérei, Péter mr. aradi prépost nevében és megbízólevelével, Miklós nevében pedig Miklós nádor megbízólevelével megjelent, az említett bán fiai azonban nem jöttek el. A nevezettek az említett birtokrészt átadták Mykch bán fiainak a kápt. privilégiuma által örök birtoklásra. Máj. 1-jén (in dictis oct. fe. B. Georgii mart.) a maga és testvérei nevében Pál c. megbízólevelével megjelent Loránd mr. és elmondta, hogy a birtok ily módon történt előörökítésével nem elégszenek meg, mivel az nem a váci kápt. oklevelében előírt módon történt meg, László mr. kiskorú gyermekei nevében nem tehette meg, és nem is tette meg azt érvényesen (effectualiter), az előörökítést nem Loránd mr. és testvérei jelenlétében tette meg, nem is máj. 1-jén hajtotta végre, de leginkább azért, mert ő és testvérei elfoglaltságaik miatt máj. 1-je e. nem tudtak a kápt. színe e. megjelenni, László mr. pedig nem idézte meg őket ápr. 17-re (dict. f. VI.), máj. 1-jén viszont sem László mr., sem a nevezettek v. procurator-aik nem jelentek meg a kápt. színe e. a fentiek végrehajtása céljából. Emiatt a váci kápt. oklevelét – amit kész lett volna visszaadni, ha a nevezettek teljesítik az abban foglalt feltételeket – nem hajlandó visszaadni. D. in crastino dict. oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 64 665. (Péchy cs. lt. 21.) Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával *Wyfalv vel Nova Villa* feljegyzés, kerek zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

K.: –

R.: Péchy 10. (38. szám).

Megj.: A váci kápt. említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 921. szám.

302. 1349. máj. 2.

A váradi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről János fia Tamás deák (litteratus), János fia Jakab mr. váradi kanonok a maga és uterinus frater-e, Fülöp nevében a királyi kápolnaispán megbízólevelével, továbbá Ada fia Márton István fiai: Miklós és István, valamint Gábor fia Sebestyén nevében a Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-jének megbízólevelével, másik részről Voswary-i Rophaun fia Pál fia Tamás a zsenge korú fiaival: Miklóssal és Jánossal előadják, hogy a közöttük folyó perben fogott bírák közreműködésével, rokoni szeretetből, hiszen mindannyian közös nagyapától származnak és egy nemzetségbe tartoznak, megegyezésre jutottak. Mivel a Pál fia Tamásnak jutott rész a közös birtokokból kevésbé értékes, ezért a nemes fogott bírák rendelkezése szerint az Hugucha m.-i Halmi ~ Holmi birtok É felőli, telekhelyekre osztott felét összes haszonvételeivel, művelt és műveletlen szántóföldekkel, erdőekkel, rétekkel, berkekkel, vizekkel Pál fia Tamásnak adják örök birtoklásra. Holmi birtokot Waralia és Babun birtokoktól a Turch folyó választja el. A Waralia birtokon lévő várhely felének hatod részét, valamint egy szőlőnek való helyet szintén neki adnak örök birtoklásra. A felek abban is megegyeznek, hogy ha birtokaikból valamit is elfoglalnának tőlük, azt közösen szerzik vissza, ill. kölcsönösen kárpótolják egymást az elvesztett részekért. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a kápt. autentikus pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki, aminek visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. 2. die oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: SNA. Jászói konv. hh. lt. Oklevelek. Acta ab anno 3. 14. (Df. 251 720.)
Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét körvonala.

K.: –

R.: F. IX. 1. 755. (398. szám) (latin nyelvű).

303. [1349.] máj. 4. Avignon

[VI. Kelemen pápa] Gergelyt a Zára egyházm.-i Szt. Kozma és Damián-monostor apátjává nevezi ki. D. Auinione, IV. Non. Maii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 99. 329v. (Df. 292 744.)

K.: –

304. 1349. máj. 4. Buda

[I.] Lajos király (H) Tuteus ajtónállómr., visegrádi és óbudai (Vetus Buda) várnagy, pilisi c. kérésére hűséges szolgálataiért Baranya m.-i Geethmonustura birtokán csütörtöki napokon (f. V.) hetivásár tartását engedélyezi más m.-beli vásárok sérelme nélkül. A király a vásárra tartó és onnan távozó embereknek és javaiknak a jelen oklevéllel védelmet biztosít. Ezt nyilvános helyeken ki kell hirdetni. A király az oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. Bude, f. II. prox. p. fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 923. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 329.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán a pecsét alatt és az oklevél alján *Nicolai prepositi Strigoniensis per Mathe notarium* feljegyzés, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei.

K.: Z. II. 363–364. (254. szám).

R.: Z. VII/1. 125–126.

305. 1349. máj. 4. Eger

János borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: saját korábbi oklevelének (l. 226. szám) megfelelően Tamás papot, az egri egyház Szt. Barnabás oltárának minister-ét küldte ki a Zemplén m.-i Bethlen birtok hj.-ára, felmérésére, becsüjére és a leánynegyed kiadására, amelyből Tivadar fia Miklós fia Domokos és Zedlyk ~ Zedlik fia István a főesp. színe e. követelték anyjuk és nagyanyjuk, Bethlen-i Batha fia Bothk néhai leányai, Klára és Sebe leánynegyedét. Tamás pap Miklós fia Domokos felperes és Bethlen-i Márton fia Domokos alperes társaságában visszatérve előadta, hogy márc. 25-én (in oct. diei medii Quadr. iam preteritis) a felek által odavezetett 4 fogott bíró társaságban kiszálltak Bethlen birtokra, elvégezték az egész birtok hj.-át, majd annak a negyedénél valamivel kisebb részét – amely telekhelyekből, valamint földekből, mezőkből, erdőkből, rétekből és más haszonvételekből állt – az alább részletezendő határok között, a birtok É-i részén, András fia Péter, valamint Jakou és András fiainak Kapulna nevű földjei felől, Márton fia Domokos, testvére, Mihály, Bethlen-i Chegze fiai: Demeter és István jelenlétében és egyetértésével Miklós fia Domokosnak és Zedlik fia Istvánnak iktatták örök birtoklásra az említett hölgyek leánynegyede címén. Ezért ők elégedettek lévén a nekik jutott résszel, az alpereseket – az akkor éppen jelen nem lévő Andrást is – felmentették kötelezettségük alól. E miatt a főesp. a birtokrészt szintén nekik

iktatja örök birtoklásra, és erről a jelen oklevelet adja ki. A Bethlen többi részétől elválasztott birtokrész határai Tamás pap és az alperesek elmondása szerint: Szt. László király tiszteeltére szentelt kápolna András fia Péter részén egy folyó mellett, e Péter és a felperesek része, körtefa, tölgyfa, út Tapolya birtokra, vulgo rakatya nevű füzes, vulgo Ereztwen nevű berek, Nogmihal és Bethlen birtokok határai, út, vulgo mochar nevű ..... föld. A Laborch erdőt, a rajta áthaladó utat és az egyéb utakat közös használatban hagyták. A főesp. kéri a kápt.-t, hogy az oklevél visszahozatala esetén annak tartalmát saját oklevélben erősítse meg. D. Agrie, 4. die oct. fe. S. Georgii mart., a. d. 1349.

Á.: Egri kápt., 1364. aug. 20. Dl. 85 356. (Sztáray cs. lt. 141.)

K.: Sztáray I. 212–214. (114. szám).

R.: Bónis–Balogh 121. (1090. szám).

306. 1349. [máj. 4. v. u.] Zágráb

Hagil György Campus Zagrabiensis-i speciális c. és Korilonecz-i Pál fia Kelemen ugyanoda valósi c. terrestris hírül adják: a bírói szék egyhangúlag úgy döntött, hogy Ilmenack-i Jelk fia András wlgó bresstye (dict.) fák alatt lévő sessio-ját v. lakhelyét összes tartozékaival András leányának, Margitnak ítélik, minthogy apja azt neki örököltette a jog szerint. Az oklevéladók az ítélszékről Racharna-i Tamás fia András, Oglaka-i András fia István és ugyanoda valósi Máté fia Balázs nemes jobágyokat küldték ki, hogy ápr. 20-án (f. II. prox. an. fe. S. Georgii mart.) szálljanak ki az említett sessio-ra v. lakhelyre, és iktassák azt Margitnak. Az említett jobbágyok máj. 4-én (in quind. predictae f. II.) visszatérve előadták, hogy ápr. 27-én és más napokon (f. II., in fe. S. Vitalis mart., et aliis diebus) a sessio összes szomszédait összehívva azt összes tartozékaival együtt Margitnak iktatták örök birtoklásra leánynegyed címén, ellentmondó nem volt. Ennek tanúságtételül függőpecséttel elátott oklevelet adnak ki. D. Zagrabie, in sede nostra judicium solita Zagrabiensi, ... a. d. 1349.

E.: HDA. Documenta mediaevalia varia 305. (Df. 218 799.) Vízfoltos. A Fk.-en 2 függőpecsét látszik.

K.: –

Megj.: Az oklevél keltezése a Fk.-en nem látszik, 1349. évi keletkezését Halász Éva szíves közlése erősítette meg, aki a zágrábi lt.-ban kézbe vehette az oklevél E.-jét. Segítségét ezúton is köszönöm.

307. 1349. máj. 5.

István prépost és a Saag-i Boldogságos Szűz Mária-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Heym Pamath ~ Pomath-i nemes felesége, Posa fia Ugman leánya, Anna társaságában, másik részről Iwanka fia Lachk Pyr-i nemes, valamint Warna-i Mátyás fia Balázs, előadják, hogy Heym-nek és Annának nincs fiúgyermekük, akire Pomath birtokukat hagyhatnák, ezért azt rokonaik egyetértésével sponsus-aikra és leányaikra, ti. Lachk-ra és feleségére, Chala-ra, valamint Kurtus-i Simon fia Egyedre és feleségére, Chalychs-ra, továbbá Balázsra és feleségére, Chuna-ra hagyják örök birtoklásra összes haszonvételeivel és tartozékaival. Ha közülük valaki utód nélkül halna meg, része a többiekre szálljon. A Corpona folyón lévő malmuk felét curia-val és sessio-val Lachk-ra, Egyedre és feleségeikre hagyják, Balásznak pedig egy általa szabadon választott sessio-t hagynak. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a konv. felek kérésre a jelen nyílt oklevelet adja ki és visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. f. III. prox. an. fe. B. Johannis an. portam latinam, a. d. 1349.

E.: KEML. Esztergomi székesfőkápt. hh. lt. 69. 5. 14. (Df. 209 066.)

K.: Str. III. 679. (907. szám).

308. 1349. máj. 5.

A váradi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Guth fia Imre időskorú özvegye, Kathlyn előadja, hogy korára, valamint arra való tekintettel, hogy utódja nincs, a Karazna m.-i Baldun birtokban lévő részét lelki üdvéért összes haszonvételeivel és tartozékaival – művelt és műveletlen szántóföldekkel, erdőkkel, berkekkel, vizekkel, vízfolyásokkal, rétekkkel, kaszálókkal –, más birtokoktól elválasztva, András erdélyi püspöknek, utódainak és az erdélyi Szt. Mihály arkangyal-egyháznak adományozza örök birtoklásra. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. a jelen, függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. III. f. prox. p. fe. ap. BB. Philipi et Jacobi, a. d. 1349., Fülöp mr. lévén a prépost, Benedek mr. az olvasó-, László mr. az éneklő-, Gergely mr. az örkanonok.

Á.: Váradi kápt., 1364. aug. 29. Ba. Gyulafehérvári kápt. lt. Erdélyi kápt. Oklevelek I. 189. (Df. 277 365.)

K.: F. IX. 1. 696–697. (381. szám); Doc. Trans. IV. 688–689. (692. szám).

R.: Beke TT. 1889.756. (123. szám); Erdélyi Okm. III. 198. (504. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 477. (692. szám) (román nyelvű).

309. (1349. máj. 6. e.)

I. Lajos király megparancsolja Konya mr. nógádi c.-nek, hogy máj. 6-án tartson generalis congregatio-t.

Eml.: a 360. és az 535. számú oklevélben.

K.: –

310. 1349. máj. 6. Esztergom

János gömöri főesp., Csanád esztergomi érsek, örökös Esztergom m.-i c. lelkiekben általános vicarius-a azt a pert, amelyet korábbi oklevélnek (l. 281. szám) megfelelően János választott és megerősített veszprémi püspök – akinek nevében János notarius és Vörös (Rufus) István serviens jelent meg a püspök megbízólevelével – indított máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) Mihály Vrs-i és Benedek Sasad-i plébánosok és rector-ok ellen, az [anya]királyné írásos parancsára (l. 282. szám), amelyet az említett rector-ok mutattak be, a király Budára való visszatérésének 15. napjára (ad quind.) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Strigonii, 6. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Veszprémi érseki és főkápt.-i lt. Miscellanea 24. (Df. 200 198.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét töredékei.

Eml.: a 400. számú oklevélben.

K.: Str. III. 680. (908. szám).

R.: Veszp. Reg. 167. (414. szám); Bakács, Pest megye 185–186. (626. szám); Bónis–Balogh 121. (1091. szám).

311. 1349. máj. 6. Zágráb

Miklós, egész Sclauonia és Ho. bánja hírül adja: korábbi oklevélnek (l. 294. szám) megfelelően György fiai: Guke és Márton máj. 1-jén (in oct. fe. S. Georgii mart.) okleveleikkel együtt tartoztak színe e. megjelenni György fia Miklós felperes ellenében egy bizonyos Felső- (Superior) Gezteneuch-i földrész ügyében. A határnapon Miklós személyesen megjelent, Guke-ről azt állították, hogy meghalt, Márton pedig életveszélyes sebei miatt nem tudott megjelenni, ezért a bán az ügyet jún. 7-re (ad oct. fe. Penth. prox. nunc venturas) halasztja. D. Zagrabie, 6. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: A. HAZU. Diplomata latina 4. 59. (Df. 230 429.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét.

K.: Smič. XI. 527. (398. szám).

312. 1349. máj. 7.

Az egrí egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): Pál c. országbíró korábbi oklevelének (l. 285. szám) megfelelően – miszerint a kápt. küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében .....-i István fia Miklós v. .... v. ugyanoda valósi Elleus fia [Balázs] v. Laztouch-i Péter fia Deseu királyi ember [máj. 1-jén] ([in oct.] fe. S. Georgii mart.) szálljon ki Myhaly birtokra, a szomszédokat összehívva, az ő és a felek, Dénes fia Jakab özvegye és ..... Erzsébet, Klára és Katalin, valamint az alperesek, Bálint fiai: János, György és Mathe, ... nepos-ai, továbbá Monak-i László fiai: Mihály, Simon, János és László jelenlétében a királyi ember végezzen hj.-t és határ-elkülönítést, majd azokat a részeket, amelyeket Jakab özvegye, továbbá Klára és Katalin, János és Mathe leányai v. procurator-aik vissza akarnak venni, vegye vissza, majd iktassa azokat Jakab özvegyének, és János és Mathe leányainak örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. Az esetleges ellentmondókat pedig idézze a király jelenléte elé máj. 15-re (ad quind. oct. dicti fe. S. Georgii mart.) A birtokrészt fogott bírák közreműködésével királyi mértékkel mérjék föl, v. becsüljék meg, majd az egrí kápt. oklevelében tegyenek minderről írásos jelentést az említett máj. 15-re –, a kápt. Elleus fia Balázs királyi ember társaságában Lukács papot, a Redmech-i egyház rector-át küldte ki tanúságtételre. A nevezettek visszatérése u. a királyi ember a tanúságtévként jelenlétében előadta, hogy máj. 1-jén kiszálltak Myhaly birtokra, ahol a szomszédokat összehívva, Jakab özvegye jelenlétében – aki a Lelez-i konv. megbízólevelével Mathe leányát, Klárát, nepos-át is képviselte, valamint Fodor (dict.) Miklós, Erzsébet gener-e a Lelez prépost és konv. megbízólevelével gyermekeit, Katalint és Jánost képviselte, továbbá László fia Mihály és Benye-i Pál fia László c. megbízólevelével uruk, László fiai: Simon, János és László nevében jelentek meg –, a királyi ember hj.-t és birtokvisszavételt végzett, majd azokat Pál c. ítéletének és a 3 úrhölgy okleveleinek megfelelően, az alább részletezendő határok között az úrhölgyeknek akarta iktatni. Ekkor László fia Mihály és Pál fia László c. megbízóik nevében a hj.-t nem, de az iktatást tiltották, más ellentmondó nem volt. A vitatott földrészt és a hozzá tartozó rétet az egyik fogott bíró 3 ekealjnyira becsülte, a rét László fiainak részei között feküdt a Ronua folyó mellett Jakab özvegyének útmutatása szerint. A kápt.-i ember mindezeket megerősítette. A visszavett földrész határai a királyi és kápt.-i ember elmondása szerint: Ronua folyó, Hydegekuth patak a felek telekhelyeivel, említett folyó eredete, völgy, régi út, Myrk birtok határa, Vellete birtok határa, tölgyfa, Miklós fiai: Chapou és Miklós Legenye birtoka, Ronua folyó. Az említett határok és Legenye birtok között elterülő rész az úrhölgyeket illeti, minthogy Dénes fia Jakab házasságkötésükkor Erzsébet asszonyt ebbe a részbe vezette be. D. f. V. prox. an. dict. quind. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.

E.: ŠA. Levoča (Lőcse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek 30. 4. (Df. 265 355.) Erősen szakadozott és vízfoltos.

K.: –

R.: F. IX. 1. 754. (398. szám) (latin nyelvű).

313. (1349. máj. 8. e.)

A turóci konv. felszólítja Lőrinc fiait: Jánost és Simont, valamint Chyrumnpna-i Pál fia Miklóst, hogy máj. 8-án jelenjenek meg Pál c. országbíró színe e. Chyrumnpna ~ Chyrumna-i András fia Mihály ellenében.

Eml.: a 404. számú oklevélben.

K.: –

314. 1349. máj. 8.

A váradi egyház kápt.-ja jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának: korábbi oklevelének (l. 283. szám) megfelelően – miszerint a kápt. máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. prox. preteritis) Baka-i Mihály v. Maraz-i László v. Teerche ~ Tereche-i Miklós v. Petry-i István nádori ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét Charnawoda ~ Charnauoda ~ Churnauoda birtok Tamás fia Jánost illető feléhez az oklevélben foglaltak végrehajtására –, a kápt. a határnapon Tereche-i Petenye fia Miklós nádori ember társaságában János kóruspapot, az egyház Szt. Háromság-oltárának rector-át küldte ki, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy a határnapon kiszálltak Charnawoda birtok felére, és ott 4 napon át tartózkodva a szomszédokat összehívták, és Lazar-i Tamás fia János mr. és más nemesek jelenlétében a királyi ember Charnauoda birtok felét 55 és fél M.-ért zálog címén Varada-i László fia János mr.-nek akarta iktatni, aki azt kész lett volna elfogadni. Ekkor Monak-i Simon, a nádor serviens-e, aki a birtokfelet a nádor nevében megszállva tartotta, az iktatást tiltotta, mondván, hogy Charnawoda, Holmy és Lazar birtokok fele az említett Tamás fia János fia Mihályt sújtó bírság fejében a nádor és a perbeli ellenfél, András részére van lefoglalva 3 hete (tribus septimanis). András mint az említett rész egyharmadának tartója szintén tiltakozott. D. VI. f. prox. p. fe. B. Johannis an portam latinam, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 925. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 35.) Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymejjelölés, benne *Churnauoda* névalak, mandorla alakú zárópecsét töredékei.

Eml.: a 354. és 713. számú oklevélben.

K.: Z. II. 365–366. (256. szám).

R.: Z. VII/1. 126.; Doc. Trans. IV. 478. (694. szám) (román nyelvű).

315. 1349. máj. 8. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírója hírül adja: azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 284. szám) megfelelően Varada-i László fia János indított máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) a Saarwarmonustura-i monostor patronatus-i joga és a hozzá tartozó birtokok negyedének iktatása miatti tiltás ügyében Batur-i Bereck fiai: János és Miklós mr.-ek ellenében – akiket a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-konv. megbízólevelével János deák (litteratus) képviselt –, a felek akaratából okt. 6-ra (ad oct. B. Michaelis arch. nunc venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett, amennyiben a felek időközben nem tudnának megegyezni. D. 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 924. (Zichy cs. zsélyi lt. 1.B. 173.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

Eml.: a 790. számú oklevélben.

K.: Z. II. 364. (255. szám).

R.: Z. VII/1. 126.; Doc. Trans. IV. 478. (693. szám) (román nyelvű).

316. 1349. máj. 8. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 286. szám) megfelelően máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) indított a Nyulak szigeti (Insula Leporum) apácák nevében és megbízólevelével megjelenő László testvér Sambuk ~ Sambok-i Eynardus mr. ellenében Sumudur birtok Sambuk felőli egyik földrészére vonatkozó tiltás miatt, a felek procurator-ainak akaratából okt. 6-ra (ad oct. fe. B. Michaelis arch. nunc prox. venturas) halasztja a jelenlegi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 4038. (Mon. Poson. 52. 6.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, az oklevél alján *Johannes filius* ..... és más töredékes feljegyzés, ami az oklevél szakadása miatt olvashatatlan, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

K.: AO. V. 275. (144. szám) (kihagyásokkal).

R.: Bakács, Pest megye 186. (627. szám).

317. 1349. máj. 8. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 287. szám) megfelelően Heym fia Pál fia Benedek mr. indított máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) Károly fia András, Myke fia Miklós, László fia László, Demeter fia Dávid és Demeter fia Demeter Chob-i nemesek, valamint Prinich fia Imre fia János ellen – akik közül az utóbbi

időközben elhunyt, így apja, Imre ellen folytatódik a per – a zalai várhoz tartozó Kurbeu birtok Benedek mr. részére történő iktatásakor tett ellentmondásuk miatt, királyi parancsra (l. 288. szám) aug. 27-re (ad oct. fe. B. regis Stephani nunc prox. venturas) halasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 105. (Múz. Ta. Véghely.) Papír. Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

318. 1349. máj. 8. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 289. szám) megfelelően Batur-i Bereck fia Miklós mr. indított máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) Zakul-i László fiai: János és István ellen, királyi parancsra (l. 290. szám) okt. 6-ra (ad oct. fe. B. Mychaelis arch. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 514. (Kállay cs. lt. 1300. 920.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 225. (978. szám).

319. 1349. máj. 8.

Sebenico-i oklevél szerint [I.] Lajos (H) a király, Dandolo András a velencei dózse. A. Incarn. d. 1349., Ind. II., 8. mensis Maii.

E.: K. szerint a Liber Pactorum velencei államkönyv V. k.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 347. (285. szám).

320. 1349. máj. 10.

A vasvári egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Kald-i Imre fia Imre mr. bemutatta a kápt. nyílt oklevelét, kérve annak nyílt oklevélben történő átírását, mivel az eredetét az utak veszélyei miatt nem meri magával vinni. A kápt. a kérést a jelen oklevéllel teljesíti. D. in oct. fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 106. (Múz. Ta. Jankovich.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, 2 kerek zárópecsét lenyomata, egyiknek apró töredékei, hártymaszalagja.

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XII. 200. szám.)

321. 1349. máj. 10. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója hírül adja: korábbi oklevelének (l. 291. szám) megfelelően Berzethe ~ Berzete (dict.) Miklós mr. Zabouch-i c. és alispánja, Mihály nevében máj. 1-jén (in oct. fe. B.Georgii mart.) színe e. megjelenve Temes-i (dict.) János az említett Miklós mr. megbízólevelével Wrusy-i Simon fiai: Imre és Péter ellenében előadta, hogy a nevezettek [1348.] jún. 27-én (f. VI. prox. p. fe. Nat. B. Johannis Bapt., cuius prox. adveniret revolutio annualis) Berzete (dict.) Miklós mr. birtokát hatalmaskodva megtámadták, 2 ökröt és 4 lovat elvettek. Erre a személyesen jelenlévő Imre és István a fentiekben magukat ártatlannak vallották. Az országbíró úgy dönt, hogy a nevezettek 12-ed magukkal, akik közül 6-nak nemeseknek kell lenniük, júl. 1-jén (in oct. predicti fe. Nat. B. Johannis Bapt. nunc prox. venturis) az egi kápt. színe e. tartoznak esküt tenni arról, hogy az említett állításokban ártatlanok, majd a kápt. erről szóló oklevelét a felek júl. 8-ra (8. die) vigyék vissza neki. D. Bude, 10. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 515. (Kállay cs. lt. 1300. 923.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 225. (979. szám).

322. 1349. máj. 11. [Nagy-]Sáros

János mr. Sarus-i alispán és a szb.-k hírül adják: Zoltan fia Simon kérésére az egyik szb., Tamás c., valamint Domokos fia Lőrinc az oklevéladók pecsétjével kiszálltak, és színiük e. Simon Arnoldus fia Lászlót eltiltotta Komlos birtokban lévő negyed részének elfoglalásától és haszonvételeinek elvételétől. D. in Sarus, f. II. prox. p. B. Stanizlai mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 69 143. (Kolosy cs. lt. 3.) Papír. Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –

323. 1349. máj. 12. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet 1347. júl. 9-én (f. II. prox. p. quind. fe. Nat. B. Johannis Bapt., in a. d. 1347.) tartott Karaz falu mellett Zabolch és Bereg m.-k nemessége számára, Varada-i László fia János mr. elpanaszolta, hogy Bulchu-i Desew fiai: Miklós és János mr.-ek az ő Bereg m.-i Syd nevű birtokát Gelyenus és Daroch birtokok között Gelyanus jobbágyaikkal folyamatosan használják, aminek tudni akarja az okát. Ennek hallatára Desew fiai nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével megjelent Vos (dict.) Márton úgy válaszolt, hogy Desew fiai használják Syd birtokot, aminek okát a nádor által megjelölt időpontban hajlandók megadni. A nádor elrendelte, hogy Desew fiai [1347.] okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch. tunc venturis) tartoznak a nádor színe e. választ adni. Innen az ügyet a felek akaratából a jelen máj. 1-jére (ad presentes oct. fe. B. Georgii) halasztotta a nádor. A határnapon László fia János mr. személyesen megjelenve igazságot kért, de a Desew fiai nevében Pál c. országbíró megbízólevelével megjelent Kis (Parvus) Pál úgy nyilatkozott, hogy urai most nem tudják megadni a birtok használatának okát, ezért erre a célra okot meg nem adva végső időpontot kért. A nádor emiatt az ügyet nov. 18-ra (ad oct. fe. B. Martini conf. prox. venturas) halasztja, amikor is Miklós és János tartoznak az említett birtok használatának okát megadni perkezdet e. megfizetendő 3 M. bírság terhe mellett. D. Bude, 12. die temini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 926. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 174.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Varda* névalak, nagyméretű rányomott kerek pecsét körvonala, töredékei.

Eml.: 948. számú oklevélben.

K.: Z. II. 366–367. (257. szám).

R.: Z. VII/1. 126.

324. 1349. máj. 12. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 292. szám) megfelelően Bochka-i András fia András mr. – akinek nevében serviense, Nagy (Magnus) Tamás jelent meg a Lelez-i konv. megbízólevelével – indított máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) Berench-i István fia Domokos – akit pedig testvére, László képviselt ugyanezen konv. megbízólevelével – ellenében, a felek akaratából okt. 6-ra (ad oct. B. Mychaelis arch. nunc venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 12. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: –. **Fk.:** Dl. 96 301. (Vay cs. berkeszi lt. 296.) Kissé vízfoltos. Zárópecsét lenyomata, bevágása és hártyszalagja.

K.: –

R.: Piti F., SzSzBSz. 2004. 15–16.; Vay berkeszi 423–424. (96. szám).

325. 1349. máj. 12. [Nagy-]Kálló

László fia László mr., Berzethe (dict.) Miklós mr. Zaboch-i c. alispánja és a 4 szb. hírül adják: Semyan-i János halála miatt hosszú ideje per folyt egyik részről e János fia István, másik részről ugyanezen Semyan-i János kovács fiai: Pál kovács és András között, most azonban a felek fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak. E szerint János kovács fiai János, István apja haláláért a bíró része nélkül 6 M.-t – 50 garassal számolva – fizetnek részben dénárookban, részben becsértékben az alábbi 3 időpontban: 2 M.-t fizetnek júl. 7-én (III. f. prox. p. oct. fe. S. Johannis Bapt.), 2 M.-t szept. 22-én (III. f. prox. p. oct. Nat. virg. glor.) és nov. 10-én (III. f. prox. p. oct. fe. OO. SS. prox. nunc affuturis). Ha az első alkalmat elmulasztják, bírságot fizessenek, ha a másodikat, szintén bírságot fizessenek, ha a harmadikat, akkor az addig fizetetteket veszítsék el, és az említett bírságokat is ki kell fizetniük. A bírót illető részt háromnegyed részben János kovács fiai, negyed részben István állják. A 6 M. bírság János fiai által történő megfizetéséért Lengel (dict.) János fia László kezességét vállalt. D. in Kallow, III. f. prox. p. oct. fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 516. (Kállay cs. lt. 1300. 938.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 4 zárópecsét tördekei, hártyszalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 225–226. (980. szám); Piti F., Szabolcs m. 114. (439. szám).

326. 1349. máj. 12.

Spalato-i oklevél szerint [I.] Lajos (H) a király, Dandulo András a velencei dózse. A. eiusdem [Christus] Nat., 1349., Ind. II., 12. mensis Maii.

E.: K. szerint a Liber Pactorum velencei államkönyv V. k.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 347–348. (285. szám).

327. 1349. máj. 12.

Trau-i oklevél szerint [I.] Lajos (H) a király, Dandulo András a velencei dózse. A. eiusdem [Deus] Nat., 1349., Ind. II., 12. mensis Maii.

E.: K. szerint a Liber Pactorum velencei államkönyv V. k.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 347–348. (285. szám).

328. 1349. máj. 13.

A csanádi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Desew volt Bereg-i c. fia Miklós mr. a maga és testvérei, János, Péter és Domokos

nevében, másik részről Pál fia Mihály fiai: László és Mihály, más néven Boya, valamint anyjuk, Katalin úrasszony, és utóbbiak előadják, hogy Temes m.-i Aranhasow, más néven Zaramaz birtokukat, továbbá ugyanott lévő Kerek birtokuk Ny felőli részét összes haszonvételeikkel Miklós mr.-nek és testvéreinek adják örök birtoklásra. Ennek fejében Miklós mr. a szintén Temes m.-i Belberekzow birtokot – ami miatt Miklós mr. és testvérei Mihály fiait perbe fogták – összes haszonvételeivel együtt Mihály fiainak adják örök birtoklásra, kivéve egy bizonyos erdőrészt, amit maguknak tartanak meg. Az erdőrész határai: vulgo Hatarer patak, megjelölt fák, sok fa, Temes víz, Zenhegethew föld, ahol szenet szoktak égetni. Az egymással szemben a jelen oklevél kiadása napjáig kiállított okleveleiket hatálytalanítják. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a kápt. függőpecsétjével ellátott, chirographált privilegiális oklevelet ad ki. D. az olvasókanonoki tisztség üresedése idején, f. IV. prox. an. diem Rogationum, a. d. 1349., ... prépost, Mihály mr. éneklőkanonok, Bálint mr. örkanonok, Miklós mr. Maroson túli (Ultramorisyensis) [főesp.] Péter, Gergely, István, Herman, Márton és Péter mr.-ek, kanonokok jelenlétében. A.

E.: Dl. 30 114. (Erdélyi kormányhatósági lt. Torda 7. 31.) Kissé vízfoltos és hiányos. Alul chirographált. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. Függőpecsétje elveszett.

K.: AO. V. 275–276. (145. szám) (kihagyásokkal); Temes 75–76. (43. szám).

R.: Juhász, Csanádi székeskápt. 104. (121. szám); Csöre, Erdőgazdálkodás 278.

Ford.: Doc. Trans. IV. 478–479. (695. szám) (román nyelvű).

329. 1349. máj. 13. Padova

Guido kardinális és pápai nuncius kéri [I.] Lajos királyt (H), a velencei dózsét és a jeruzsálemi johanniták mr.-ét: Istvánt, aki magát császárnak és Rascia királyának nevezi, tiltsák el attól, hogy keresztényeket csábítson az uralma alatti területekre, és ott az egyház rítusával ellenkező módon újra megkereszteljen. [D.] Paduae, III. Id. Maii, V. [3: VI.] Kelemen pápa 8. évében.

E.: –

K.: –

R.: F. IX. 6. 42–43. (46. szám) (latin nyelvű).

330. 1349. máj. 14. Buda

Erzsébet [anya]királyné (H) értesíti a szepesi egyház kápt.-ját: színe e. megjelenve Peskinus (Peskynus) felesége bemutatta a kápt. privilegiális

oklevelét, miszerint Péter, volt szepesi alispán, Lyblo-i várnagy betegségében fekve, de ép elmével oly végrendelkezést tett, hogy az említett Peskinus (Peskynus) felesége, Gehanna, az ő leánytestvére a Jemnyk ~ Jemnyk-en lévő fél curia-ját másfél ekealjnyi földdel, valamint fél malommal, továbbá a Jemnyk faluból évente járó 5 M. garas terragium-mal v. census-szal örökölje. Most azonban az úrhölgy elmondása szerint testvére, Miklós ezek birtokbavételét és használatát nem engedélyezi, hanem ő maga vette azokat használatba. Amikor pedig a Miklós képviselőjében a szepesi kápt. megbízólevelével megjelent Márton Thutheus (Tutheus) mr., ajtónállómr., pilisi c., valamint Wgach (Wgal)-i Pál mr., Pál c. országbíró ítélomr.-e a fentiek okáról kérdezte, csak azt a választ tudta adni, hogy Miklós mr. a fenti birtokrészekért cserében másokat adott az úrhölgynek, ő azonban ezekkel nem volt megelégedve, ezért az [anya]királynétől igazságot kért. Az [anya]királyné ezért megparancsolja a kápt.-nak, hogy Danus fia Péter v. András v. ennek fia, Jakab v. Aranyas (Aranyaz)-i Miklós v. ennek frater-e, Hylbrandus királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik szálljanak ki a kápt. privilégiumában részletezett birtokrészekre, és az királyi ember iktassa azokat az úrhölgynek örök birtoklásra. Mivel ezeket a részeket az úrnőnek nem az apja, hanem a testvére hagyományozta, ezért neki nem kell leánynegyedet juttatni. Az úrhölgy a Miklós által neki cserében adott részeket köteles a királyi ember színe e. visszaadni. Az [anya]királyné azt is megparancsolja, hogy Miklós évente nov. 11-én (in fe. S. Martini conf.) a kápt. privilégiumában meghatározott 5 M.-t a kápt. színe e. fizesse meg az úrhölgynek. Mindezek u. az említett privilégiumot szükség esetén mindkét félnek adja ki a kápt. D. Bude, f. V. prox. an. dies Rogationum, a. d. 1349.

Á.: a 457. számú és a számú oklevélben.

K.: F. IX. 1. 699–701. (384. szám).

331. 1349. máj. 14. Somogyvár

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet máj. 11-én (f. II. prox. p. quind. fe. B. Georgii mart.) Sumugwar-on tartott Somogy m. nemessége számára, Egyed fia Miklós, a Nyulak szigeti (Insula Leporum) apácák officialis-a az apácák nevében és megbízólevelével bemutatta [V.] István király (H) 1270. évi (sub. a. d. 1270.) privilegiális oklevelét. E szerint a Somogyban (in Symigio) lévő Teleky birtokot, amit addig a király anyja összes haszonvételeivel, ti. szolgálóleányokkal, szőlőkkel, kaszálókkal és más tartozékokkal, mások jogának sérelme nélkül tartott, a király a Boldogságos Szűz iránti tisztelete miatt az apácáknak adományozta örök elemosina-ul. Ezt követően bemutatta [IV.] László király (H) 1280. évi (sub a. d. 1280.) privilegiális oklevelét. E szerint a király a

Somogy m.-i Teleky falunak a privilégiumban név szerint felsorolt udvarnokait földjeikkel, szőleikkel és összes jogaikkal, azon conditio-kkal, amelyek mellett a királyt és elődeit szolgálták, Erzsébet leánytestvérének adományozta, aki a Boldogságos Szűz-monostorban élt, örök birtoklásra. Vras fia Miklós királyi ember a somogyi konv. tanúságtétele mellett az említett udvarnokokat a szokásoknak megfelelő módon neki iktatta, ellentmondó nem volt. Ezek elolvasása u. az apácák procurator-a előadta, hogy Teleky birtokot idegenek tartják elfoglalva, és kérte, hogy a nádor a birtokot királyi és nádori ember által, a [székes-]fehérvári kápt. tanúságtétele mellett vegye vissza, majd azokat hj.-t követően iktassák azt az apácáknak. A nádor mindezeket figyelembe véve a Gergely mr. besenyő c., speciális királyi ember által kijelölt János besenyő társaságában Péter mr.-t, a [székes-]fehérvári Szt. Miklós hitvalló-egyház rector-át, a [székes-]fehérvári egyház kápt.-jának tanúságtévőjét – aki királyi parancsra tartózkodott a congregatio-n, hogy a nádor által kijelölt ügyekben tanúságtévőként járjon el –, valamint Beren-i Pousa fia Lászlót küldte ki a birtokvisszavételre, hj.-ra, iktatásra, valamint az esetleges ellentmondók megidézésére, akik máj. 13-án (3. die ipsius nostre congregationis) Gergely mr.-rel együtt visszatérve egybehangzóan előadták, hogy máj. 12-én (2. die dicte congregationis nostre) kiszálltak Teleky birtokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben visszavették azt, majd az említett privilégiumok értelmében az apácáknak akarták iktatni örök birtoklásra, amikor Nagy (Magnus) Beke mr., a királyi udvarnokok c.-e az iktatásnak ellene mondott, míg a Teleky népek magukat mindig is az apácákhoz tartozónak mondták. D. 4. die congregationis nostre predicte in loco annotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 4040. (MKA. Acta eccl. ordinum et monialium. Poson. 56. 12.)
Vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Theluki* névalak, nagyméretű rányomott kerek pecsét körvonala.

Á.: Garai Miklós nádor, 1416. jún. 19. Dl. 154. (NRA. 276. 36.)

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1419. márc. 20. Dl. 10 745. (MKA. Acta eccl. ordinum monialium. Poson. 63. 32.)

2. Garai Miklós nádor, 1429. márc. 9. Dl. 2870. (MKA. Acta eccl. ordinum monialium. Poson. 56. 54.)

3. Garai Miklós nádor, 1429. márc. 9. HHStA. Handschriftenabteilung, österreichische weltliche Archiv, Weiss, Blau 158. 167–186. (Df. 258 544.) (18. sz.-i Má.-ban) (máj. 15-i keltezéssel).

K.: F. IX. 1. 717. (391. szám) (Tá. 2. alapján). (V. István király említett oklevelét l. Reg. Arp. 2033. szám, IV. László király említett oklevelét l. uo. 3037. szám.)

R.: ZsO. V. 2036. szám (Á. alapján.)

332. (1349. máj. 15. e.)

I. Lajos király kéri a pécsi kápt.-t, hogy Silleud-i Miklós királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét a Baranya m.-i, a Draua folyó túlsó partján fekvő Becheu, Bezthur és Zabou birtokok hj.-ához.

Eml.: a 353. számú oklevélben.

K.: AO. V. 280. (148. szám).

333. 1349. máj. 15.

A vasvári kápt. 1349. máj. 15-i (f. VI. prox. an. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.) privilegiális oklevele szerint színe e. megjelenve egyik részről Bethe-i Benedek fia Mihály és leánya, Erzsébet asszony, Katus ~ Katych, Fenek-i Miklós özvegye, továbbá Gench-i László fia Lachk a maga és fiai: Lőrinc és Gergely, valamint frater-e, Márton fia Péter nevében, másik részről Mester-i Jakab fia Mór, Osl nb. Osl fia Domokos Machow-i bán officialis-a és procurator-a ura nevében és megbízó-levelével, a felek előadják, hogy Fenek birtok a szomszédság jogán Domokos bánt illeti, ezért Mór ura nevében Erzsébet asszony Rusynth (Rwsynth), Elek fia Péter felesége, Benedek fia Mihály leánytestvére, valamint Katych, Miklós Fenek-i nemes felesége hozománya és jegyajándéka fejében 20 M. széles bécsi dénár készpénzt – a M.-t 10 pensa-val számolva – fizet a nevezetteknek, akik ezzel megelégszenek.

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1408. nov. 24. Dl. 86 241. (Ostffy cs. lt. 7. 1.)

2. Pálóci Máté országbíró, 1433. márc. 19. Dl. 86 321. (Ostffy cs. lt. L. 1.)

(Az eltérő névalakot zárójelben adjuk.)

K.: Bgl. V. 230. (225. szám) (Tá. 1. alapján).

334. 1349. máj. 15. Somogyvár

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet máj. 11-én (f. II. prox. p. quind. fe. S. Georgii mart.) tartott Sumugvár-on Somogy m. nemessége számára, Miklós fiai: Lőrinc és János, valamint Botyán-i Marcell fiai: János és Miklós előadták, hogy a Somogy m.-i Botyán az ő örökölt birtokuk. A nádor erre vonatkozó kérdésére a m. szb.-i, esküdt ülnökei és összes nemese a király és a Szt. Korona iránti hűségükre, kezükkel az élő Kereszt fáját megérintve a fentieket eskü alatt megerősítették. Ennek tanúságtételül a nádor saját és a szb.-k pecsétje alatt a jelen oklevelet adja ki nekik. D. 5. die congregationis nostrae predictae in loco annotato, a. d. 1349.

E.: –

K.: F. IX. 7. 95–96. (45. szám). K. szerint hátoldalán 5 rányomott pecsét helye, *Botyany Familia Botyánfalúsy Somogy Vármegyében* feljegyzés.

335. (1349. máj. 16. e.)

Péter mr. nagykemléki c. és várnagy felszólítja Benedek fiait: Gergelyt és Pétert, hogy máj. 16-án jelenjenek meg a színe e. Precana úrhölgy, Tamás fia Lukács felesége ellenében.

Eml.: a 383. számú oklevélben.

K.: AO. V. 284. (151. szám); Smič. XI. 533. (403. szám).

336. 1349. máj. 16. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása híriül adja: 1344-ben (sub a. 1344.) Kamarun-i Donch mr., fiai: László, István és Miklós Neuma-i István fia Miklós nádori ember által jún. 14-én (f. II. prox. p. fe. B. Barrabe ap. in a. prenotato elapsu), a győri egyház kápt.-jának tanúságtétele mellett Ekech birtokukon a szomszédokat összehíva jelenlétüben hj.-t és határ-elkülönítést végeztek, amikor Miklós Nozuod-i plébános és Csanád esztergomi érsek, örökös esztergomi c. Gutha ~ Guta-i jobbágyai a hj.-t nem, de a határok felállítását és az iktatást tiltották. Emiatt a nádori ember az érseket Donch mr. és fiai ellenében a nádor színe elé idézte [1344.] júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. a tunc venturas), hogy ellentmondásának okát megadja. Majd az ügy folytatása Donch mr. és fia, László halála u. fiaira: István és Miklós mr.-ekre, valamint az említett László fiára, Jánosra szállt, és a nádor korábbi oklevelének tanúsága szerint többszöri halasztás u. végül a jelen febr. 25-re (ad diem Cynerum tunc presentem) került békés megegyezés céljából. A határnapon egyik részről az érsek nevében és megbízólevelével János notarius jelent meg, a másik részről Donch fia Miklós mr. nevében Vaguth ~ Waguth (dict.) Péter királyi megbízólevellel, István mr. nevében Mihály deák (litteratus) serviens, László fia János nevében pedig Péter fia Mihály serviens – utóbbi 2 a győri kápt. megbízólevelével – jöttek el, és a nádor előzetes engedélyével megállapodásra jutottak. E szerint az érsek v. procurator-a – aki az érsek betegsége v. elfoglaltsága esetén az ügyet bírság nélkül más időpontra halasztathatja –, Donch mr. fiai: István és Miklós személyesen, László fia János nevében pedig procurator-a ápr. 18-án (sabb. prox. p. fe. Passce d. prox. tunc afuturum) kiszállnak a Guta és Ekech közötti vitatott földekre, az érsek bemutatja a Gutha érseki birtokkal kapcsolatos és a birtok határait is tartalmazó okleveleit, majd Donch és László fiai az említett területeket átadják az érseknek és egyházának örök birtoklásra. Ha nem jelennek meg, v. a földeket nem adják át, perkezdet e. megfizetendő 50 M.-ban marasztaltassanak el az érsek ellenében a bíró része nélkül. Minderre a nevezettek önként kötelezettséget vállaltak, a békebírságot pedig a felek közösen vállalták megfizetni. Ezért a nádor írásban (l. 260. szám) kérte a győri egyház kápt.-ját, hogy küldje ki tanúságtételeit, akiknek színe e. a Donch

és László fiai részéről kiszálló Vamus-i Péter fia Mihály v. Kulchugh-i Márton fia Miklós v. Madar-i Marcyll v. Kurthakezeu-i Péter fia Lőrinc, ill. az érsek részéről megjelenő Lybad-i Raphahel v. Mochola-i Miklós v. Hetyn-i Apor fia Péter nádori emberek a vitatott földekre kiszállva a fentiek értelmében eljárnak, majd pedig a kápt. oklevelében minderről máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. tunc venturas) a nádornak jelentést tesz, amikor a felek a békebírással kapcsolatos kötelezettségüknek is eleget tesznek. A határnapon az érsek nevében és megbízólevelével notarius-a, János jelent meg, Donch fia Miklós mr. nevében Waguth (dict.) Péter jött el királyi megbízólevelével, István mr. nevében Mihály deák, László fia János nevében pedig Péter fia Mihály – mindketten a győri kápt. megbízólevelével – jelentek meg, és bemutatták a győri kápt. jelentését (l. 276. szám) 2 példányban. A felek procurator-ai az oklevelek tartalmának megismerése u. a nádor kérdésére – miszerint az azokban foglaltakat elfogadják-e v. nem – igenlően válaszoltak, és kérték, hogy a nádor erről privilegiális oklevelet adjon ki. A nádor ezért a győri kápt. jelentését átírva megerősíti, és ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. Bude, 16. die oct. fe. B. Georgii mart. predictarum, a. d. 1349.

E.: EPL. Acta radicalia C. 16. (Df. 248 155.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en függőpecsét bevágása, szalagja látszik.

K.: F. IX. 1. 709–717. (390. szám); Str. III. 680–684. (909. szám).

337. 1349. máj. 16. Somogyvár

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet máj. 11-én (f. II. prox. p. quind. fe. B. Georgii mart.) Sumugar mellett tartott Somogy m. nemessége részére, Trepk fia János fia Tuuz (dict.) Péter mr. nevében Darabos (dict.) János a somogyi konv. megbízólevelével előadja, hogy Keethel-i Fülöp fia István a serviens-ével, Kyslokud-i Pál fia Jánossal [1348.] ápr. 5-én (sabb. prox. an. domin. Judica, cuius secunda preteriisset revolutio annualis) Péter mr. testvérét, Andrást Leta birtokán, saját házában, minden ok nélkül megölte, fejét pedig levágta a közöttük folyó per függése idején, amit a nádor kérdésére a m. szb.-i, esküdt ülnökei és összes nemese is a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve megerősített. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen, saját, az alispán és a szb.-k pecsétjével megerősített oklevelet adja ki. D. 6. die dicte congregationis nostre in loco prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 4041. (NRA. 8. 62.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán nagyméretű rányomott kerek pecsét körvonala, töredékei, 2 kisebb pecsét nyoma, hártvaszalagja.

K.: AO. V. 276–277. (146. szám) (kihagyásokkal).

338. 1349. máj. 16. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírójának színe e. megjelenve Fülöp mr. örkanonok és Bertalan mr. kanonok a titeli egyház kápt.-jának nevében és megbízólevelével előadják, hogy Theuteus ajtónállómr. a kápt. Arad m.-i Zabran birtokát, amelyet a kápt.-tól örökbérlet (nomine feudario) címén tartott éves census fejében, összes tartozékaival és haszonvételeivel együtt visszaadta a kápt.-nak, és az éves census-t is megfizette, ezért őt felmentik ezzel kapcsolatos kötelezettsége alól. D. Bude, sabb. prox. an. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 76 929. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 335.) Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán pajzs alakú zárópecsét lenyomata.

K.: Z. II. 373–374. (259. szám).

R.: Z. VII/1. 126.

Ford.: Doc. Trans. IV. 480. (696. szám) (román nyelvű).

339. 1349. máj. 16. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója hírül adja: amikor Isyg ~ Isyp-i János fia Máté és Barcha-i Miklós fia János Ewzmyklofalua ~ Ewzmiklofalua birtokon 40 hold földet királyi ember által, a szepesi egyház kápt.-jának tanúságtétele mellett maguknak akartak iktattatni azon a címen, hogy az Bosa c. leánya, Odolphus felesége, az ő nagyanyjuk jogán őket illeti, a menedéköi (Lapis Refugii) kartauzi rendi testvérek perjele nevében ellentmondás történt, és az országbíró színe e. a perjel és a testvérek procurator-a azt állította, hogy ura a földrésszel kapcsolatosan oklevelekkel rendelkezik, amelyek bemutatására időpontot kért. Az országbíró többszöri halasztás u. az oklevelek bemutatását máj. 1-jére (oct. fe. B. Georgii mart nunc instantes) tűzte ki. A határnapon az országbíró színe e. megjelenve Isyp-i János fia Máté a maga és Barcha-i Miklós fia János nevében a Jazow-i konv. megbízólevelével kérte az említett oklevelek bemutatását. Erre a kartauzi testvérek nevében és megbízólevelével Honnus fia Gellért bemutatta a szepesi kápt. 1327. jan. 18-i (in crastino fe. B. Anthonii conf., a. d. 1327.) nyílt oklevelét, majd a szepesi kápt. 1311. márc. 21-i (in fe. B. Benedicti conf., a. d. Incarn. 1311.) privilegialis oklevelét. Ezután az országbíró megkérdezte Isyp-i János fia Mátét, hogy kíván-e igaza bizonyítására más okleveleket bemutatni, mire ő tagadólag válaszolt. Mivel az említett Ewzmiklofalua-i birtokrészt először Péter fia Odolphus fiai és Tóbiás fiai Bethleem ~ Bethlem fiaitól vették meg, a Kormus által lelke üdvéért a kartauzi testvéreknek tett adományozásig Odolphus és Tóbiás fiai hosszú ideig békésen birtokolták azt. Majd Odolphus és Tóbiás fiai 60 hold földet Ewzmiklofalua birtokon eladtak, amiből 40 holdat Máté és János nagyanyjuk jogcímén visszavettek, Odolphus fia Kormus lelke

üdvéért azt a részt adományozta a kartauzi rendi testvéreknek, amelyet Bethlem fiaitól vásárolt, a testvérek pedig azt békésen birtokolták a szepesi kápt. említett privilegiális oklevele értelmében. Máté semmiféle, ezekkel ellentétes tartalmú oklevelet nem tudott felmutatni, ezért az országbíró Mátét és Jánost patvarkodás bűnében marasztalja el, birtokaikat és javaikat 2 harmad részben magának, 1 harmad részben pedig a perbeli ellenfélnek ítéli a bárók tanácsára, a 40 hold földet pedig a menedékkői kartauzi testvéreknek ítéli örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. Mátéra és Jánosra pedig örök hallgatást parancsol. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki a menedékkői testvéreknek. D. Bude, 16. die oct. predictarum, a. d. 1349.

E.: Dl. 1768. (MKA. Acta eccl. 43. 29.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, függőpecsétje elveszett.

Má.: 1. Dl. 1427. (MKA. Acta eccl. 44. 10.) (1761. évi hiteles Má.-ban.)

2. Dl. 25 109. (MKA. Acta Jesuitica. Leucsovien. 6. 7.) (Egyszerű 18. sz.-i Má.-ban.)

Eml.: az 571. számú oklevélben.

K.: F. VIII. 2. 221–227. (81. szám) (1319. évi keltezéssel). (Az említett oklevelet I. Anjou-oklt. III. 33. szám és uo. XI. 28. szám.)

340. (1349. máj. 17. e.)

I. Lajos király általános érvényű nyílt megbízólevelében egy évre poroszlót rendel ki Theutheus és Vezzeus mr.-ek, valamint előbbi fiai: Miklós és László ügyeiben.

Eml.: a 364., 365., 374., 375., 376, 377. és a 442. számú oklevelekben.

K.: Z. II. 376. (261. szám).

341. 1349. máj. 17. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti az egri egyház kápt.-ját: a király Abaújvár (Á. 2.: Abawyuar, Á. 3.: Abauyuar) m.-i Somogy (Á. 2.: Swmugy, Á. 3.: Sumugy) birtokát összes haszonvételeivel és tartozékaival – malmokkal, malomhelyekkel, szántóföldekkel, legelőkkel, trágyázott [földekkel], kaszálókkal, rétekekkel, vizekkel, vízfolyásokkal, vámmal, erdőkkel, berkekkel és bokrokkal – Telyesprutnnar (Á. 2.: Telysprunnar, Á. 3.: Telyesprunnar)-i Ottó fiainak: Pernoldus-nak, Eberhardus-nak, Wecel-nek (Á. 3.: Wel-nek), Jenslinus-nak, továbbá Annus-nak, más néven Anglis-nak, Ottó leányának, Celen (Á. 3.: Chelen) fia Sándor fia János mr. feleségének adományozza örök birtoklásra cserében Ottó Pozsony m.-i Dyuen várának és Dyuen birtokának feléért,

valamint Stumpa (Á. 2–3.: Stompa), Porostyan (Á. 2–3.: Porostian), Saralia (Á. 3.: Saralya) és Sarku (Á. 2–3.: Sarkw) birtokaiért. A király megparancsolja, hogy a kápt. Barlius fia György, a királyi udvarból kirendelt ember v. Honua (Á. 2.: Hunua, Á. 3.: Hunna)-i Pál fia Pál v. ugyanoda valósi Miklós fia Miklós v. Aba fia Miklós királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek társaságában a királyi ember Somogy (Á. 2.: Swmugy, Á. 3.: Sumugy) birtokot iktassa Ottó fiainak és János mr. feleségének örök birtoklásra, bárki ellentmondását figyelmen kívül hagyva. A király minderről írásos jelentést kér. D. Bude, in domin. Rogationum, a. d. 1349.

Á.: a 399. számú oklevélben.

K.: F. IX. 1. 694–695. (380. szám); AO. V. 505–506. (304. szám) (kihagyásokkal).

342. 1349. máj. 17. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a Sarus m.-i c.-t, alispánt és a szb.-kat: Damakusfalua-i Lőrinc fiai: István és László elmondása szerint amikor Foltus (dict.) Jakab és Peturmezey-i Pál fia Miklós egy Harinchar birtokhoz tartozó földrészt visszavettek, és Pál c. országbíró ítéletének megfelelően – amelyet [IV.] László király (H) privilégiumának értelmében hozott –, szentgyörgyi (S. Georgius) Péter fia Egyed királyi ember a szépesi egyház kápt.-jának tanúságtétele mellett hj.-t végzett, majd az említett Miklósnak és Jakabnak kellett iktatnia, azonban a királyi ember az említett Jakabnak és Miklósnak kedvezve nem a privilégiumban foglaltak szerint végezte el a hj.-t, hanem az említett László és István, továbbá Jakab és Gál földjének nagyobbik részét iktatta Foltus (dict.) Jakabnak és Pál fia Miklósnak. A király megparancsolja, hogy a címzettek küldjenek ki maguk közül 1 v. 2 embert, akik a fenti ügyben végezzenek vizsgálatot, majd tegyenek neki írásos jelentést. D. Buda, in domin. prox. an. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

Á.: a 479. számú oklevélben.

K.: F. IX. 6. 46. (49. szám). (IV. László király említett privilégiuma nem maradt fenn.)

343. 1349. máj. 17.

Az egri kápt. máj. 17-i (in domin. prox. an. fe. Asc. d., a. in presenti) nyílt oklevele szerint az egri kápt. színe e. megjelenve egyik részről Felnemut-i Mihály fia János özvegye, Musay-i Gereuenus fia Péter leánya, Klára leányai, Krisztina, Katalin és Margit nevében, másik részről az úrasszony férjének, Jánosnak a fia Miklós a maga nevében és [uterinus frater-e, Lukács nevében] a Jazov-i prépost és konv. megbízólevelével előadják, hogy János fiai és

leányai között különböző ügyekben – kiváltképpen a 3 leány leánynegyede ügyében – az [anya]királyné és más bárók színe e. perek folytak, Miklós Sumugy-i plébános, királyi ember, Demeter mr., az egri kápt. tanúságtevője és más, m.-beli nemes fogott bírák közreműködésével febr. 25-én (in die Cynerum) Felnemut birtokon megegyezésre jutottak. E szerint Miklós és Lukács leánynegyed fejében 8 teljes curia-t v. telekhelyet adnak leánytestvéreiknek Felnemut birtok Ke-i részén, Zyna birtok felől, haszonvételeikkel és tartozékaikkal – szántóföldekkel, rétekkal, erdőkkel, vizekkel és az ottani egyház patronatus-i jogával – örök birtoklásra. Ennek fejében leánytestvéreik felmentik őket ezzel kapcsolatos kötelezettségük alól. A felek azt is elmondták, hogy az említett napon és helyen Krisztina és Margit a maguk és testvérük, Katalin nevében vállalták, hogy Felnemut birtok egyik részének és a malmoknak a visszaváltásakor – amely a néhai Fülöp nádor özvegyének van elzálogosítva – 8 kassai M. dénárral segítik testvéreiket.

Tá.: az 582. számú oklevélben.

K.: –

344. 1349. máj. 17.

Az egri kápt. máj. 17-i (in domin. prox. an. fe. Asc. d., a. in presenti) nyílt oklevele szerint az egri kápt. színe e. megjelenve egyik részről Felnemut-i Mihály fia János fia Miklós a maga nevében és a Jazov-i prépost és konv. megbízólevelével uterinus frater-e, Lukács nevében, másik részről anyja, János özvegye, Klára, előbbi előadja, hogy az Abvywar [!] m.-i Felnemut birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival – kivéve a leánytestvéreit illető 8 teljes curia-t és azt a 2 fundus-t v. telekhelyet, amelyek apjáé, Jánosé voltak, és amelyek a megegyezés értelmében Miklósé és Lukácsé maradnak a hozzájuk tartozó szántóföldekkel és más haszonvételekkel együtt – anyja hitbére és jegyajándéka fejében anyjának adja apja harmadik fundus-ával együtt élete fogyatáig tartó birtoklásra. Anyjuk halála u. az említett részek újra Miklósé és Lukácsé lesznek. Klára a nevezetteket felmenti kötelezettségük alól.

Tá.: az 582. számú oklevélben.

K.: –

345. 1349. máj. 17. Pozsony

Miklós nádor (H), a kunok bírása kéri a pozsonyi egyház kápt.-ját, hogy nádori ember társaságában küldje ki hites emberét vizsgálatra, ugyanis Karcha-i Amadeus mr. állítása szerint Rethee-i Nemeth (dict.) János elvett tőle egy serleget. D. Posonii, in fe. Rogationis d., a. d. 1349.

E.: Dl. 48 563. (Üchritz-Amadé cs. lt. 5. 1. 54.) Papír. Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymejelölés, kerek zárópecsét körvonala, töredékei.

K.: –

346. 1349. máj. 18.

[I.] Lajos király (H, Je, Si, Da, Cr, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal., d. mons S. Angeli) színe e. megjelenve Lőrinc mr. fia Miklós pohárnokmr., nyitrai, vasvári, soproni, barsi és varasdi c. bemutatta a király nyílt oklevelét Themetyn vár és a hozzá tartozó falvak adományozásáról, kérve annak érvényesítését és privilégium formájában történő átírását az ő, valamint uterinus frater-ei, Leukus és Bertalan mr.-ek részére. A király megfontolta Lőrinc mr. fia Miklós pohárnokmr. kérését, emlékezetébe idézve Lőrinc mr., az említett Miklós, Leukus és Bertalan mr.-ek apjának, valamint fiainak hűséges szolgálatait, amelyeket [I.] Károly királynak (H), majd neki teljesítettek – kiváltképpen amikor [I.] Károly király a hegyeken túlrá vezetett sereget a hűtlen oláh Bazarab ellen, aki a sereget megtámadta, Lőrinc mr. vitézül küzdött, és lándzsadöféstől megsebesült és 4 más életveszélyes sebet szenvedett, fogságba esett, és 1 évet sínylődött Bazarab börtönében, hasonlóan a magyar sereg több más tagjához, míg végül sikerült megszabadulnia. Amikor az [anya]királyné András jeruzsálemi és nápolyi király meglátogatása céljából a királyságba ment a tengerentúlra, Lőrinc mr. kíséretével együtt vele tartott, és mindenben szolgálatára volt. Az ország Au. felőli határait gondosan őrizte, és ott a nyugalmat fenntartotta. Amikor a király András király meggyilkolása miatt az említett királyságba küldte Miklós mr. ifjú udvari lovagot (iuvenis miles aule nostre), ő jelentős kísérettel útnak indult, és ott számos katonájának halála, vére ontása, ill. megcsonkulása közepette szolgált a királyt, majd pedig a király odaérkezése u. átadta neki az országot, a király kezére adva András halálának eltervezőit, Johannát és férjét, Lajost pedig megfutamította. A király hazatérte u. Lőrinc mr. másik fiát, Leukus mr.-t a szicíliai királyságot kormányzó István erdélyi vajdához küldte, akinek jelentései szerint ott hűségesen szolgált. Mindezekért a király Themetyn várat a hozzá tartozó falvakkal együtt Miklós, Leukus és Bertalan mr.-eknek adományozza örök birtoklásra új adomány címén (nove donationis nostre titulo) érvényesítve saját korábbi nyílt oklevelét az [anya]királyné, a főpapok és bárók tanácsára. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítása érdekében a jelen, autentikus kettőspecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. Thatamerius mr., a [székes-]fehérvári egyház prépostja, udvari alkancellár keze által, a. d. 1349., XV. Kal. Iunii, uralkodása 8. évében. Méltóságsor: Csanád az esztergomi érsek, örökös esztergomi c., Domokos spalatói érsek, Miklós egri, Demeter váradi, András

erdélyi, Kálmán győri, Miklós pécsi, Gergely csanádi, Mihály váci, János választott és megerősített veszprémi, Miklós választott nyitrai püspök, a kalocsai, zágrábi, szerémi és boszniai szék üres. Világiak: Miklós nádor, a kunok bírása, István erdélyi vajda, Zonuk-i c., Olivér tárnokmr., Pál c. országbíró, Domokos Machow-i bán, Miklós egész Slavonia és Ho. bánja, Pál királynéi tárnokmr., Iwanka asztalnokmr., Lőrinc mr. fia, az említett Miklós pohárnokmr., Dénes lovászmr., Miklós mr. pozsonyi c. A.

E.: Dl. 71 417. (Csáky cs. központi lt. 88. 2.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, vörös-kék sodraton törött függőpecsét, vörös sodraton függő másik pecsétje elveszett.

K.: Csáky 100–107. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXXII. 533. szám.)

Megj.: Az oklevélen I. Lajos király 1364. dec. 18-i megerősítő záradéka.

347. 1349. máj. 18.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Cheley-i Pongrác fiai: László és Miklós a maguk, illetve László a kápt. megbízólevelével testvére, Domokos nevében, a másik részről Isep-i István fia János a maga, és a Lelez-i prépost és konv. megbízólevelével testvére, Jakab nevében, előbbieket előadják, hogy ők István fiaival közös ősöktől származnak, ezért birtokfelosztást kívántak tenni. A fogott bírák közreműködésével megejtett felosztás során Zemplén m.-i Kys Cheley birtokuk, továbbá Myrk birtokban lévő teljes részük összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal nekik jutottak örök birtoklásra. Ennek fejében István fiainak juttatják Berethey, Noglazon, Kyslazon, Banouch, Losk, Wywr, Isep, Souskuth, Berzel, Medyazou, más néven Berthalomteleke birtokaikat, valamint azt a Myrk-en lévő birtokrészüket, amelyet most János fia Abram birtokol. István fiai Kyscheley birtokot és a Myrk-en lévő részt mások jogának sérelme nélkül Pongrác fiainak adják örök birtoklásra, együtt a felosztás során nekik jutott Nogcheley birtokkal és tartozékaival, Bos, Felmedyazou, Olbathya, Belteluk és Bykus birtokrészekkel. A felek azt is elmondták, hogy Monak-i Sándor fia László fiaival azonos nemzetségből való származásuk miatt összes birtokaikat 3 részre kell osztaniuk, ha erre idővel sort tudnak keríteni, a jelenlegi felosztás közöttük akkor is hatályban marad. Arra is ígéretet tettek, hogy okt. 21-én (in quind. oct. fe. S. Michaelis arch. iam venturis) László és Domokos előállítják Pétert, Jakabot és Abram-ot, továbbá Andrást és Györgyöt, fiaikat, a megállapodás megerősítése céljából, és ha a felek valamelyike a megjelenést elmulasztja, párbajban vesztesként ítéltessék el. Mindezeket a felek önként vállalták. D. f. II. prox. an. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: EPL. Ipolyi gyűjtemény 21. (Df. 248 883.) Erősen vízfoltos.

Á.: Bebek Imre országbíró, 1387–1392. között. SNA. Jászói konv. hh. lt. Protocolla. Z. 60. B. 61. A. (Df. 280 611.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

Tá.: 1. Bebek Imre országbíró, 1387. okt. 25. Dl. 71 895. (Rákóczi-Aspremont cs. lt. 66. 1. 1.)

2. Bebek Detre nádor, 1400. febr. 21. Dl. 71 908. (Rákóczi-Aspremont cs. lt. 59. 3. 1.)

K.: HO. VII. 405–407. (378. szám).

348. 1349. máj. 18.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Cheley-i Pongrác fiai: László, Domokos és Miklós, e László fiai: Péter, Jakab és Abram, valamint e Domokos fiai: László, András és György kisfiúk (pueri), másik részről Isep-i István fiai: János és Jakab, előbbieket előadják, hogy mivel István fiaival azonos nemzetségből származnak, ezért velük összes birtokaikon meg akartak osztozni. Mivel István fiai m.-beli rokon fogott bírák döntőbíráskodása révén Kyscheley birtokuk egészét, és a Zemplén m.-i Mirk ~ Myrk birtokban lévő részüket szintén teljes egészében, összes tartozékaikkal együtt nekik adták örök birtoklásra, ezért ők István fiait a Myrk ~ Mirk birtokban lévő Berethey (Berevey), Noglazon, Kyslazon, Barnouch, Losk, Wyuar, Isep, Souskuth, Bersel, Medyazou, más néven Bertalamtelke nevű birtokrészek – amelyeket most János fia Abram fiai birtokolnak – birtokába bebocsátják. Ennek fejében János és Jakab Kyscheley birtokot és a Mirk (Myrk)-i birtokrészt – mások jogának sérelme nélkül – Pongrác fiainak adják örök birtoklásra, együtt a felosztás során nekik jutott Nogcheley, Boos, Felmedyazou, Olbathya, Belteluk és Bykus (Bikus) birtokokal, melyek az említett Nogcheley-hez tartoznak. A felek azt is elmondták, hogy ők Monak-i Sándor fia László fiaival azonos nemzetségből származnak, ezért birtokaikat velük 3 részre kell osztaniuk, ha ezt idővel meg tudják tenni, a fenti felosztás közöttük továbbra is érvényben marad. Ha valamelyik fél a fenti felosztást újra akarná tárgyalni, párbajban vesztésként ítéltessék el az azt megtartó félle szemben. Ennek tanúságtételül a kápt. autentikus függőpecsétjével megerősített, chirographált oklevelet ad ki Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, továbbá János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, György Tarcha-i, Katou (Kata) (dict.) László Patha-i főesp.-ek jelenlétében. D. f. II. prox. an. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

- E.:** 1. Dl. 4043. (NRA. 1537. 28.) Kissé vízfoltos. Alul chirographált. Hátdoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, zöld színű szalagon kerek függőpecsét.
2. EPL. Ipolyi gyűjtemény 22. (Df. 248 884.) Vízfoltos. Felül chirographált. A Fk.-en függőpecsét bevágása látszik. (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)
- Á.:** Bebek Imre országbíró, 1387–1392. között. SNA. Jászói konv. hh. lt. Protocolla. Z. 60. B. 61. A. (Df. 280 611.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)
- Tá.:** 1. Szécsi Miklós nádor, 1385. okt. 21. ŠA. Levoča (Lőcse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek. N. K. 1. 3. (Df. 265 526.)
2. Bebek Imre országbíró, 1387–1392. között. SNA. Jászói konv. hh. lt. Protocolla. Z. 60. B. 61. A. (Df. 280 611.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)
3. Ilosvai Lesták nádor, 1393. okt. 3. EPL. Ipolyi gyűjtemény 46. (Df. 248 908.)
4. Bebek Detre nádor, 1400. febr. 21. Dl. 71 908. (Rákóczi-Aspremont cs. lt. 59. 3. 1.)
5. Bebek Detre nádor, 1400. febr. 21. Dl. 376. (NRA. 1545. 2.)
6. Esztergomi kápt., 1430. nov. 8. ŠA. Levoča (Lőcse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek. N. K. 1. 5. A. (Df. 265 529.) (Egyszerű 18. sz.-i Má.-ban.)
7. Jászói konv., 1710. dec. 21. Dl. 107 345. (Puky cs. lt.)
- Má.:** 1. ŠA. Levoča (Lőcse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek. N. K. 1. 6. (Df. 265 530.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)
2. ŠA. Levoča (Lőcse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek. N. K. 1. 5. A. (Df. 265 530.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.) (Tá. 1–2. Má.-a.)
- K.:** AO. V. 278–280. (147. szám).
- Megj.:** Tá. 1. az egri kápt. oklevelét máj. 19-i keltezésűnek (f. III.) mondja.

349. [1349.] máj. 18.

A zágrábi egyház kápt.-ja jelenti Miklósnak, egész Sclauonia és Ho. bánjának: itt átírt ápr. 29-i oklevelének (l. 279. szám) megfelelően a kápt. Benedek mr. báni ember társaságában kanonoktársát, Dénes mr. Warasd-i főesp.-t küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy kiszálltak egy Kamarcha-n lévő helyre, amit Jakowzeredahel-nek hívnak, ahol máj. 6-án (f. IV. prox. preterita p. fe. Inv. S. Crucis) az összes nemesek és országglakosok összegyűltek. Körükben vizsgálódva megtudták az igazságot, miszerint az a vám, amit Mykch bán idejében vetettek ki, és most is szednek Rakonuk-on az ott áthaladóktól, jogtalan; Poroztoch-on, Bukoya-n és a Sabnycha-i Szt. János-egyháznál ugyancsak Mykch bán idejében kivetett és az ott áthaladóktól szedett vám jogtalan; az István fia Miklós volt bán idejében

bevezetett Hraschyna-nál kivetett, és a mai napig szedett vám jogtalan; a Cranya folyónál, ahol a nagy út Wereucha-re megy, és ahol rév van; a Breznycha folyónál lévő jegyna fánál, ahol egy Gergely nevű jobbágy Rachara vezető révet tart fenn, Miklós bán által kivetett jogtalan vámot szed Tamás fia István, a bán Racha-i officialis-a; Zobochna-n, ...gzouch-on és Zybouch-on Miklós bán idejében kivetett jogtalan vámot szednek; Megeriucha-n 6 helyen Miklós bán idején vám létesült, amelyeket a mai napig jogtalanul hajtanak be; Borsonouch-on 7 helyen vetettek ki vámot István volt bán fia Miklós idejében, amiket mostanáig szednek; Gersench-n is jogtalan vámot szednek; Garygh-on csak a 4 dénáros piacvám a régi, most azonban 5 helyen az István volt bán fia Miklós idején létrehozott vámokat is szedi Miklós bán; a Polosnycha-i Szt. Jakab-egyháznál Mykch volt bán fia István mr. idejében létesült, és Miklós bán által is szedett vám jogtalan; Welyka ~ Velyka-n 2 úton szedett vám, ti. Velyka faluban és Pukur faluban Miklós bán idején létesült vám jogtalan; Gordoan 2 úton szedett vám, amelyeket István volt bán fia Miklós hozott létre, és most Miklós bán is szedi, jogtalan; a Toplica folyó hídján Jakab fia László birtokán Zdench közelében Mykch bán idejében létesített és máig szedett vám jogtalan; a Detcha-n és Gorbonokfeu-n Mykch volt bán fia István mr. által újonnan létesített és máig szedett 2 vám jogtalan; a Cereborda-n Márk fia János mr. birtokán létesített és most Miklós bán Nagy (Maior) Kemluk-i várnagya által szedett vám jogtalan. Azt is kiderítették, hogy a régi időktől fogva marturina címén egy jobbágytól teljes curia-k u. 12 báni dénárt szedtek, továbbá a kamarahasznaként 7 dénárt, összesen 19 dénárt, a marturina szedők azonban ennél 2 dénárral többet, és még 7 dénárt szedtek. Továbbá ezenfelül régi időktől fogva még jobbágyonként 1 dénárt szednek a zágrábi püspök embere számára, aki tanúságtévőként jár el az adószedővel, most azonban ennél többet hajtanak be, a piacok helyén kamarahasznaként 7 dénár jár, de ők a marturina-ával együtt állítólag ennél többet szednek. D. f. II. prox. an. fe. Asc. d., a. eiusdem supradicto. [1349.]

E.: HDA. Diplome. Privilegia regni 4. (Df. 268 068.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán több 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú pecsét nyoma, hártvaszalagja.

K.: Smič. XI. 528–529. (399. szám).

350. 1349. máj. 18. [v. u.]

Miklós nádor 1349. máj. 18-án (f. II. prox. an. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.) Kethyda falu mellett Zala m. nemessége számára tartott generalis congregatio-ján kiadott oklevele szerint Enyereh-i Péter fia Lőrinc előadta, hogy ő ugyanezen Enyereh-i András fia Péterrel azonos nagyapától származik, és

ezért ők patruelis frater-ek, akik viszont birtokaikat osztatlanul birtokolják, ezért ő szeretne az említett Péterrel birtokfelosztást tenni. Erre Péter úgy válaszolt, hogy ő Lőrincsel már megosztzott, de Imre fia Tamás – aki szintén patruelis frater-e volt, de időközben elhunyt – összes birtokaikról és birtokfelosztásaikról szóló okleveleit elvesztette .....

Tá.: Miklós nádor, 1355. aug. 1. > Zsigmond király, 1406. febr. 16. > Garai László nádor, 1448. máj. 25. GYMSML. 177. Niczky cs. lt. 4785. (Df. 209 282.)

K.: –

351. (1349. máj. 19. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megparancsolja Lacalcina-i Arnoldus-nak, a krakkói egyház scolasticus-ának, a Szt. Szék Mo.-i (V), Lo.-i és az azoknak alávetett területekre küldött nunciús-ának, hogy gyűjtse össze az annata-kat. [D. Auinione, XIII. Kal. Iun.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 15r. (Df. 291 911.)

K.: –

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1995. szám.

352. 1349. máj. 19.

A Szt. Irineus vértanú kápt. 1349. máj. 19-i (in a. d. 1349., f. III. prox. an. fe. Asc. d.) privilégiumában átírja a bácsi kápt. 2 nyílt, kötelezvényt tartalmazó, saját nyílt, ill. zárt oklevelét, továbbá Miklós Machou-i bán nyílt oklevelét.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1372. jan. 22. SNA. Zay cs. ugróci lt. D. 1. 31. (Df. 265 859.)

K.: –. (Az átírt okleveleket l. Anjou-oklt. XIX. 113., 240., 538., ill. XX. 130. és 235. számok.)

353. 1349. máj. 19.

A pécsi egyház kápt.-ja hírül adja: [I.] Lajos király (H) nagyobbik pecsétjével ellátott oklevelének (l. 332. szám) megfelelően Silleud-i Miklós királyi ember társaságában János Marchya-i főesp.-t, kanonoktársát küldte ki tanúságtételre a Baranya m.-i, a Draua folyó túlsó partján fekvő Becheu, Bezthur és Zabou birtokok hj.-ára, amelyeket Zeuke (dict.) Péter fia Bana és fia, Miklós bizonyos birtokokért cserébe adtak Zuklak-i Philpus fia Philpe mr.-nek. A királyi és kápt.-i emberek visszatérve egybehangzóan előadták, hogy máj. 15-én

(f. VI. prox. an. fe. Asc. d. prox. nunc venturam) kiszálltak az említett birtokokra, a szomszédokat – kiváltképpen Boul-i Beke fia István mr.-t, Peturd-i András fia Lászlót és Beremen-i Istvánt – összehívva hj.-t végeztek. Hj.: Draua folyó, Netechthoufuka halfogóhely medre, Zelyznefuka, ösvény, Palacha halfogóhely, ösvény, Darolcha halfogóhely, említett ösvény, Becheu-i kápolna, cimiterium, kápolna, a falu utcája (vicus), falu vége, rekethyabukur bokor, Darolcha halfogóhely, Jaroufuk, fyzfa fa, út Nogteluk (dict.) helyre, Iskolth halfogóhely, Iskolth folyó, Horgastho (dict.) halfogóhely, Iskolth folyó, Horgastho halfogóhely, Iskolth folyó, e vízben álló thul fa, halfogóhely szöglete, Nogthourekethyebukur (dict.) bokor, Rouazlyuk lyuk, út, Ebes folyó, fok, Ebes víz, sarokhatárjel, említett fok, Ebes folyó, 3 határjel, amelyek által Ebes víz teljes egészében Philpe mr.-nek, a száraz föld Ke felől pedig András fia László Peturd birtokának és Beremen-i István Beremen birtokának jutott, Henche birtok. Ellentmondó nem volt, a szomszédok Philpe mr.-t elfogadták határosuknak, és az említett részek birtokába ellentmondás nélkül bevezették. A kápt. az oklevél visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. f. III. prox. an. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 4044. (NRA. 333. 12.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú pecsét nyoma.

K.: AO. V. 280–282. (148. szám) (kihagyásokkal).

354. 1349. máj. 19. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvül adja: a váradi egyház kápt.-ja máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.) Bakan-i Mihály v. Baraz-i László v. Torchun ~ Tereche-i Miklós v. Petri-i István nádori ember társaságában tartozott kiküldeni tanúságtevőjét Lazar ~ Lazary-i Tamás fia János Chornouada ~ Chornauada ~ Churnauada birtokának felére, és a nádori ember tartozott a birtokfelet Warad-i László fia János mr.-nek iktatni zálogba a neki járó 55 és fél M. fejében addig, amíg azt tőle meg nem váltják. A kápt. minderről máj. 8-ra (ad 8. diem dict. oct.) tartozott írásos jelentést tenni. A határnapon (oct. [!] [octavarum] B. Georgii mart.) a felek megjelentek a nádor színe e., és bemutatták a váradi egyház kápt.-jának oklevelét (l. 314. szám). E szerint Tereche-i Petenye fia Miklós nádori ember társaságában a kápt. embere máj. 1-jén (in predictis oct. B. Georgii mart.) kiszállt Chornauada birtok felére, és 4 napig ott tartózkodtak. A szomszédok jelenlétében Lazar-i Tamás fia János Churnauada birtok felét Warad-i László fia János mr.-nek akarta iktatni a fentiek szerint, amikor Monuk-i Simon, a nádor serviens-e – aki a birtokfelet a nádor nevében megszállva tartotta – az iktatást tiltotta, mivel Chornauada, Holmi és Lazar birtokok fele az említett Tamás fia János fia Mihályt sújtó bírság miatt a nádort és Mihály perbeli ellenfelét, Andrást illeti, akik már 3

hete megszállva tartják azokat. András szintén tiltotta a birtokrészek harmadának iktatását, ezért azt nem lehetett végrehajtani. Ennek elolvasása u. a nádor az ügyet a felek akaratából aug. 22-re (ad oct. fe. Ass. B. Marie virg. prox. venturas) halasztotta avval, hogy ha Tamás fia János Churnauada birtok felét addig el tudja zálogosítani László fia János mr.-nek, akkor ő azt fogadja el, ha Tamás fia János erre nem képes, az 55 és fél M.-t az ország szokása szerint a nádor színe e. tartozik neki megfizetni. Ha nem tud fizetni, akkor később kétszeres összeget kell fizetnie János mr.-nek. A nádor a jelen, és a közöttük folyó más perekben is engedélyt ad a békés megegyezésre. Mindezeket Tamás fia János önként vállalta. D. Bude, 12 die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 927. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 177.) Vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű rányomott kerek pecsét körvonal, töredékei.

Eml.: a 713. számú oklevélben.

K.: Z. II. 374–376. (260. szám).

R.: Z. VII/1. 126. (máj. 12-i keltezéssel); Doc. Trans. IV. 480. (697. szám) (román nyelvű).

355. 1349. máj. 19. [Nagy-]Kálló

László fia László, Berzethe (dict.) Miklós mr., Zabocho m.-i c. alispánja és a 4 szb. hírül adják: Lengel (dict.) János fia László famulus-a, Pál kovács (faber) nevében 1 M. harmadfél fertő megfizetését vállalta mint kezes (fide iussor) békebírság, valamint a tizedik és kilencedik [rész] címén máj. 19-én (III. f. prox. p. fe. Rogationum). A határnapon László az említett összeget megfizette, ezért a jelen oklevéllel felmentik kötelezettsége alól. D. in Kallow, die et termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 517. (Kállay cs. lt. 1300. 936.) Papír. Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagyobb és 3 kisebb kerek zárópecsét töredéke.

K.: –

R.: Kállay I. 226. (981. szám); Piti F., Szabolcs m. 114. (440. szám).

356. (1349. máj. 20. e.)

Pál pap, a Mohy-i egyház rector-a, alessp. oklevele az egyik részről Verezi Kuuer (dict.) Miklós fia János mr., valamint Numar-i Bethlen fia Simon özvegye, Lad-i Domokos leánya, Margit felperesek, másik részről e Domokos fia Donch és János fia Jakab kisfiú (puer), mindketten Lad-iak, alperesek között indult perrel kapcsolatosan.

Eml.: a 359. számú oklevélben.

K.: AO. V. 283. (149. szám).

357. [1349.] máj. 20.

A csázmái egyház kápt.-jának színe e. 1349. máj. 20-án (a. d. 1349., in vig. Asc. d.) István testvér, a Dubicha-i remeték perjele és Tamás testvér a Garig-i remetéktől Miklós testvér, rendjük provincialis-a nevében tiltakoznak azon megállapodás ellen, amely István testvér, a Garig-i remeték Boldogságos Szűz-egyházának perjele és Castellanus (dict.) Péter mr. között jött létre az említett egyház birtoka v. földje ügyében a csázmái egyház oklevele, v. máshol kiállított oklevelek révén, mivel az az említett egyház számára sérelmes. Péter mr.-t a föld elfogadásától, István testvér perjelt pedig annak átadásától eltiltják a jelen oklevéllel. D. die et a. prenotatis. [1349.]

E.: Dl. 35 194. (MKA. Acta Paulinorum. Garig 1. 27.) Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú pecsét körvonala, apró töredékei.

K.: Smič. XI. 531–532. (401. szám).

358. 1349. máj. 20.

A Szt. Irineus vértanú-kápt. 1349. máj. 20-i (in a. d. 1349., in vig. fe. Asc. d.) zárt privilegiális oklevele szerint színe e. megjelenve egyik részről Bazakuz-i Sándor fia István mr. és fia, Imre, másik részről Pestenye-i Jakab fia György mr. Bachua-i alvárnagy, előbbieket előadják, hogy a Walkou m.-i Zemes birtok határai között fekvő Keselouteleky, Pribuzlouteleky és Dragyzteleke birtokrészeit – amelyeket a szintén Walkou m.-i Kyrisius fia Tamás fiaitól: Andrástól és Jánostól törvényes zálogbavétel útján szereztek meg, és amelyeket eddig érvényes oklevelek értelmében birtokoltak – összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal sponsus-uknak, György mr.-nek, valamint nepos-uknak, Neste-nek, más néven Chuka-nak, György mr. korábbi feleségétől, Lucia úrasszonytól, István mr. [nagyanyj]ától született leányának adományozzák ellentmondó nélkül arra az időre, amíg azok az említett oklevelek értelmében hozzájuk tartoznak, oly feltételekkel, amelyekkel ők zálogba vették azokat Andrástól és Jánostól. A zálogosításra vonatkozó okleveleket is átadják György mr.-nek a kápt. színe e. Ha a birtokrészeit András és János az oklevelekben említett összegért vissza tudják váltani, akkor György mr. a megváltás összegét behajthatja tőlük. Ha viszont András és János a birtokrészeit nem tudják visszaváltani, akkor azok György mr.-re és leányára szállnak örök birtoklásra. Mindezeket István mr. és fia, Imre a kápt. színe e. önként vállalták.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1372. jan. 22. SNA. Zay cs. ugróci lt. D. 1. 31.
(Df. 265 859.)

K.: –

359. 1349. máj. 20. Eger

János borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: abban a perben, amely egyik részről Verez-i Kuuer (dict.) Miklós fia János mr., valamint Numar-i Bethlen fia Simon özvegye, Lad-i Domokos leánya, Margit felperesek, másik részről e Domokos fia Donch és János fia Jakab kisfiú (puer), mindketten Lad-iak, alperesek között indult színe e., a válaszadás időpontját az alább részletezendő okból kifolyólag, a felek akaratából máj. 14-ről júl. 1-jére (a presentibus oct. fe. S. Stanizlai mart. usque ad oct. Nat. S. Johannis Bapt. iam venturas) halasztja. Mivel János fia Jakab zsenge korú, patruus-a, Donch az írott jog rendje szerint (secundum iuris scripti ordinem) tartozik a nevében választ adni, amennyiben a felek időközben Simon özvegye, valamint János mr. már elhunyt felesége leány-negyede ügyében fogott bírák közreműködésével nem tudnának megegyezni. Ebben az esetben a felek júl. 1-jén tartoznak színe e. megjelenni, és Donch tartozik a maga és zsenge korú atyafia nevében választ adni Pál pap, a Mohy-i egyház rector-a, aesp. jelen ügygel kapcsolatos oklevele (l. 356. szám) értelmében. Azt is elrendeli, hogy Donch és Jakab a válaszadás e. egyszerű bírságban marasztaltassanak el a perbeli ellenféllel szemben, aminek elmulasztása esetén kétszeres összeget tartozzanak fizetni. D. Agrie, in vig. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 4045. (NRA. 1537. 27.) Vízfoltos és hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú pecsét töredékei, hártaszalagja.

Eml.: az 509. számú oklevélben.

K.: AO. V. 282–283. (149. szám) (kihagyásokkal).

R.: Bónis–Balogh 121. (1092. szám).

360. 1349. máj. 20. Szécsény

Márk mr. nógrádi alispán és a 4 szb. 1349. máj. 20-i (in a. d. 1349., f. IV. sc. in vig. fe. Asc. d.), Konya mr. nógrádi c. máj. 6-án (f. IV. prox. p. oct. fe. B. Georgii mart.) Scechen faluban királyi parancsra (l. 309. szám) tartott generalis congregatio-ján kiadott zárt oklevele szerint Istenuerethe (dict.) Simon fia Mihály bemutatta András fia Miklós mr. volt nógrádi alispán oklevelét, miszerint Karal c. és frater-e vállalták, hogy visszaadják Simon fia Mihály Beren-i birtokrészét, és ehhez kérték Miklós mr. alispán emberének kiküldését. Az alispán az egyik szb.-t, Moogh fia Péter fia János c.-t küldte ki Benedek várjobbágy társaságában a

feladat elvégzésére, akik máj. 20-án (f. IV. prox. videlicet in vig. fe. Asc. d.) visszatérve egybehangzóan előadták, hogy amikor Károly fia László Simon fia Mihály birtokrészét vissza akarta adni, Sumsagh-i Mykou fia Mihály János fia Donch, patruelis frater-e nevében a birtokrész visszaadását tiltotta mondván, hogy Donch-nak Beren birtokban örökölt része van.

Tá.: az 535. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: A bemutatott oklevél pontos kelte nem állapítható meg, András fia Miklós mr. 1341–1342. folyamán volt nógrádi alispán.

361. 1349. máj. 21. Kehida

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregation-n, amelyet máj. 18-án (f. II. prox. an. fe. Asc. d.) tartott Kedheda mellett Zala m. nemessége számára, Kyskolus ~ Kyskalus-i Miklós fia Bálint tiltakozott amiatt, hogy Lőrinc fia János mr. Kedheda-i jobbágyai és más szomszédok Kyskolus birtokának jövedelemeit és haszonvételeit elveszik, ill. használják az ő nem csekély sérelmére. Az említettekelt eltiltja fenti magatartásuktól. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen oklevelet adja ki. D. 4. die congregationis nostre predictae, in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 4039. (NRA. 31. 53.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Kyskarach* névalak áthúzva és *Kyskalus* névalakra javítva, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei.

K.: Zala I. 483–484. (302. szám).

362. 1349. máj. 21. Varasd

János fia István mr., Lőrinc fia Miklós mr. varasdi c. alispánja a Varasd m.-i Seymouch birtok felét – amely azon 40 M. bírság fejében jutott a kezére, amelyben Deseu és Go[r]dos felperesek a Varasd m.-i Losan-i Imre fiai: Mihály és Egyed ellenében elmarasztaltattak az ellenfél része nélkül – Seymouch-i Benedek fia Beke özvegyének, továbbá István fia Jánosnak, az úrhölgy fiának, valamint Juan fia Péternek, az úrhölgy gener-ének zálogosítja el az említett 40 M.-ért, minthogy a birtokfél szomszédai, az említett Deseu és Go[r]dos az alispán többszöri felszólítására sem voltak hajlandók megváltani. Deseu és Gordos a birtokfelet ugyanezért az összegért bármikor megválthatják az úrhölgytől, fiától és gener-étől. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására autentikus pecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. in Varosd, in fe. Asc. d., a. eiusdem 1349. Ezt később sem vonhatja vissza senki. D. in Varosd, die et a. prenotatis.

Á.: Gergely fia Miklós varasdi alispán, 1350. máj. 19. Dl. 35 854. (MKA. Collectio Kukuljevicsiana.)

K.: Smič. XI. 532–533. (402. szám).

363. 1349. máj. 22. Pozsony

[I.] Lajos király 1349. máj. 22-i, Pozsonyban (in Posonio, 2. die fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.) kiadott nyílt oklevele szerint a király Fodor (dict.) János, fiúutód nélkül elhunyt ember leányait, Katych-ot és Katalint – akik közül Katych Vrs-i Domokos fia Benedek, Katalin pedig Barnouch-i Tamás fia István felesége – apjuk hűséges szolgálataiért, valamint Miklós nádor fia Domokos mr. kérésére abban a kegyben részesíti, hogy apjuk összes birtokrészeit – kiváltképpen a Lelech-ben lévőket – fiúörökösök módjára birtokolhassák.

Tá.: Garai Miklós nádor, 1378. márc. 25. Dl. 57 158. (Berényi cs. lt. 11.)

K.: –

364. 1349. máj. 22.

A pécsi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): korábbi nyílt oklevelének (l. 340. szám) megfelelően Bathya-i István fia Miklós, a király által Theutheus és Vezzeus ~ Vessceus mr.-ek, valamint előbbi fiai: Miklós és László az ország szokása szerinti ügyeiben 1 évre poroszlónak kinevezett királyi ember társaságában Mihály Narad-i papot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy máj. 17-én és az azt követő napokon (die domin. prox an. fe Asc. d. et aliis diebus subsequentibus) m.-beli nemesektől és más status-ú és conditio-jú emberektől megtudták az igazságot. E szerint Hercegh (dict.) Péter mr. febr. 11-én (f. IV. prox. p. domin. Circumdederunt) Theutheus és Vezzeus mr.-ek és előbbi fiai Kulked-i jobbágyainak 8 csónakját hatalmaskodva elvette azok Beun és Kechel nevű halászhelyein, a 8 jobbágyot pedig levetköztette. Nevezettek Lak-i jobbágyait, Pethus-t és Miklóst márc. 2-án (f. II. prox. p. domin. Invocavit) erdejükben elfogatta, és bilincsből kényezkedve szerint fogva tartotta uraik nem csekély sérelmére, a köztük folyó per függése idején. Azt is megtudták, hogy [1348.] nov. 12-én (f. IV. prox. p. oct. OO. SS.) nevezettek István nevű Gerebuch-i jobbágyának malmát hatalmaskodva elvette, Gál Bothmonustura-i carpentarius Dauth birtokon lévő malmát [1348.] jún. 8. körül (circa fe. Penth.) szintén elvette. D. in crastino fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 76 931. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 321.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Theutus*, *Zukcheu* névalakok, mandorla alakú zárópecsét töredékei, hártyszalagja.

K.: Z. II. 376–377. (261. szám).

R.: Z. VII/1. 126.

365. 1349. máj. 22.

A pécsi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): korábbi nyílt oklevelének (l. 340. szám) megfelelően Bathya-i István fia Miklós, a király által Theuthus ~ Theutus és Veszceus ~ Vessceus mr.-ek, valamint előbbi fiai: Miklós és László az ország szokása szerinti ügyeiben 1 évre poroszlnak kinevezett királyi ember társaságában Mihály Narad-i papot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy máj. 17-én és az azt követő napokon (die domin. prox an. fe Asc. d. et aliis diebus subsequentibus) m.-beli nemesektől és más status-ú és conditio-jú emberektől megtudták az igazságot. E szerint Zanthou-i Hercegh (dict.) Péter mr. officialis-a márc. 30-án (f. II. prox. an. domin. Ramis palmarum) a fent említettek Kulked-i jobbágyaitól elvett 3 hordó (tunella) bort, majd 3 nap múlva azokat 3 ujjnyi híján adta vissza e jobbágyoknak. Azt is megtudták, hogy Péter mr. a nevezettek 3 Lak-i jobbágyát, Kozmát, Gergelyt és Jakobot uraik erdejében meztelenre vetköztette, Bothmonustura birtokukon, valamint az ottani piacra tartó népektől pedig Bathateu faluban – ami szintén a nevezetteké – állandóan vámot szedet a nevezettek nem csekély sérelmére. D. in crastino fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 76 930. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 336.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne Péter mr. Henrik volt bán fiaként való megjelölése, mandorla alakú zárópecsét töredékei, hártyszalagja.

K.: Z. II. 377–378. (262. szám).

R.: Z. VII/1. 126.

366. 1349. máj. 22. Buda

Pál c. [országbíró] 1349. máj. 22-i, Budán (Bude, 22. die oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1349.) kiadott oklevele szerint Egyed testvér Zerench-i apát és Monak-i Mihály, a monostor patronus-a részére Zerench birtok határjeleinek felállításakor tett ellentmondása miatt Ond-i Lukács fia Lászlót Pál c. jelenléte elé idézték. Pál c. úgy döntött, hogy Monak-i Mihály kilenced magával, nemesekkel – akik közül 2-nek Zerench birtok szomszédai közül kell kikerülniük – a királyi ember és a Jazow-i konv. tanúságtevőjének

jelenlétében esküt tartozik tenni arról, hogy a Zerench-i monostor tulajdonában lévő vitatott 3 ekealjnyi föld az ő elődei adománya folytán a monostoré, és a birtok apát által megmutatott határai Zerench régi határai. Az esküt a vitatott földrészen kellett letenni. Mivel az esküt törvényesen letették, az országbíró a földrészt összes haszonvételeivel és tartozékaival a Zerench-i monostornak ítélte örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül, Lukács fia Lászlót pedig jogtalan tiltás miatt a 3 ekealjnyi föld becsértékében marasztalta el.

Tá.: 1. Bebek Detre nádor, 1400. febr. 21. Dl. 71 908. (Rákóczi-Aspremont cs. lt. 59. 3. 1.)

2. Bebek Detre nádor, 1400. febr. 21. Dl. 376. (NRA. 1545. 2.)

Má.: 1. ŠA. Levoča (Lócse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek. N. K. 1. 5. A. (Df. 265 529.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

2. ŠA. Levoča (Lócse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek. N. K. 1. 5. A. (Df. 265 530.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –

367. (1349. máj. 23. e.)

A somogyvári konv. oklevele szerint Domokos fiai: Miklós, Tamás és János megvásároltak egy szőlőt és egy földet Garmanus fia János fiaitól, valamint e Garmanus fia István fiaitól, továbbá Egyed fiaitól: Pétertől és Mihálytól.

Eml.: a 369. számú oklevélben.

K.: –

368. 1349. máj. 23. Pozsony

[I.] Lajos király (H) értesíti a pozsonyi kápt.-t: Morocsuk mr. Bereg-i c. elmondása szerint az ő Kis Banya birtokához tartozó Bada föld v. birtok az örökös nélkül elhunyt László fia Lászlóé volt, ezért királyi adományozás alá tartozik. A király megparancsolja a kápt.-nak, hogy Konrád fia László királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember a szomszédokat összehívva jelenlétükben iktassa a birtokot Morocsuk mr.-nek örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig idézze a király jelenléte elé, aki minderről írásos jelentést kér. D. Posonii, 3. die fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

Á.: a 405. számú oklevélben.

K.: –

369. 1349. máj. 23.

A somogy[-vári] Szt. Egyed-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Balázs fiai: Damianus és Mihály, a somogyi vár Vasad falubeli nemes jobbágysai, valamint ugyanoda valósi Kozma fia Misael, másik részről ugyanoda valósi Domokos fiai: Miklós, Tamás és János, előbbieket előadják, hogy a rokonság okán Domokos fiai részére hozzájárulásukat adják ahhoz a vásárláshoz, amelynek kapcsán Domokos fiai a somogyi konv. korábbi oklevele (l. 367. szám) által Garmanus fia János fiaitól, valamint e Garmanus fia István fiaitól, továbbá Egyed fiaitól: Pétertől és Mihálytól megvásároltak egy szőlőt és egy földet. Balázs fiai arra is kötelezték magukat, hogy ha idővel pert indítanának Domokos fiai ellen az említett föld ügyében, akkor patvarkodás (in re secundario adquisita) miatt ítéltessenek el Domokos fiai ellenében. D. sabb. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 86 151. (Ostffy cs. lt.) Hártya. Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán nagyméretű kerek zárópecsét nyoma.

K.: –

R.: Borsa I., Somogy m. lt. Évk. 1997. 42. (212. szám).

370. 1349. máj. 23. Kehida

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet máj. 18-án (f. II. prox. an. fe. Asc. d.) Kedhyda mellett tartott Zala m. nemessége számára, Reznuk-i Olivér fia István előadta, hogy Dénes fia Gergely, János fia Pál és Jakab fiai: Boda és Pous Kerektou-i nemesek ápr. 22-én (f. IV. prox. an. fe. B. Georgii mart. nunc prox. preteritum) az ő Kerezthwr, valamint a nevezettek Kerektou birtoka között lévő 6 határjelet hatalmaskodva lerombolták. A nevezettek a congregatio-ra nem jöttek el, és nem is küldtek maguk helyett senkit, holott István 5 napon keresztül várakozott rájuk. A nádor ezért bírságban marasztalja el őket, amennyiben távolmaradásukra nem tudnak ésszerű magyarázatot adni. D. 6. die congregacionis nostre predicte in loco annotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 4046. (NRA. 438. 17.) Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala, apró töredékei.

K.: –

371. (1349. máj. 24.)

Az egri kápt. oklevele szerint Komorou-i Loránd fia Tamás fiai: Jakab és János a Zabouch m.-i Zenthmarton birtok határai között fekvő Kurthuvelés ~ 194

Kerthweles ~ Kurthweles földet – ami Zenthmarton-i Dénes fia Tamás mr.-é – más földrészekkel együtt Tamás mr. megkérdezése nélkül eladták Varada-i László fia János mr.-nek.

Eml.: a 373. számú oklevélben.

K.: Bánffy I. 159. (134. szám).

372. 1349. máj. 25. Pozsony

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Peech nb. Aladár fia Vörös (Rufus) Tamás mr. Wyuar-i és Chehte-i várnagy bemutatta a nyitrai egyház kápt.-jának válaszlevelét (l. 252. szám) a király által neki adományozott Nyitra m.-i Sypkow és Wyzka birtokok részére történt iktatásáról kérve, annak megerősítését, amit a király a jelen oklevéllel teljesít, mások jogának sérelme nélkül. A király a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. Posonii, II. f. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: TML. 40. Apponyi 592. (Df. 271 962.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en nagy kerek pecsét lenyomata, bevágása látszik.

Á.: I. Lajos király, 1369. febr. 17. TML. 44. Apponyi 594. (Df. 271 966.)

Má.: 1. Dl. 102 790. (Batthyány cs. lt. Apponyi cs. lt. 592.) (1824. jan. 22-i hiteles Má.-ban.)

2. I. Lajos király, 1369. febr. 17. Dl. 102 791. (Batthyány cs. lt. Apponyi cs. lt. 594.) (1824. jan. 25-i hiteles Má.-ban.)

K.: Apponyi 177–178. (77. szám).

373. 1349. máj. 25.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Tuser-i Benedek fia Lukács, Regen-i és Zenthmarton-i Dénes fia Tamás mr. famulus-a és procurator-a az erdélyi egyház kápt.-jának megbízólevelével ura nevében tiltakozik amiatt, hogy Komorou-i Loránd fia Tamás fiai: Jakab és János az előző nap a kápt. színe e. megjelenve a Zabouch m.-i Zenthmarton birtok határai között fekvő Kurthuweles ~ Kerthweles ~ Kurthweles földjüket más földrészekkel együtt Tamás mr. megkérdezése nélkül eladták Varada-i László fia János mr.-nek a kápt. oklevele (l. 371. szám) által. Mivel az említett Kerthweles föld örökség és a szomszédság jogán urát illeti, ezért ő a nevezettek az eladástól, János mr.-t és mindenki mást Kurthweles föld megszerzésétől eltiltja. D. f. II. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: AL. Bánffy cs. nemzetségi lt. Oklevelek 43. (Df. 260 622.) Hátoldalán a K. szerint tárgymegjelölés, benne az eladott földrész *Komorow* névalakkal szerepel. A Fk.-en a megpecsételés módja nem látható.

K.: Bánffy I. 159. (134. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 481. (698. szám) (román nyelvű).

374. 1349. máj. 25.

A [pécs-]váradai monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H): korábbi nyílt oklevelének (l. 340. szám) megfelelően Bathya-i István fia Miklós, a király által Theutus és Vezzeus ~ Vessceus mr.-ek, valamint előbbi fiai: Miklós és László ügyeiben poroszlónak kinevezett királyi ember társaságában Balázs mr. clericus-t küldte ki tanúságtételre (l. 364. szám). D. f. II. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 76 932. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 322.) Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Tuteus*, *Zekchou* névalakok, kör alakú zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: Z. II. 379–380. (264. szám).

R.: Z. VII/1. 127.; Kőfalvi T., Pécsváradai konvent 141. (204. szám).

375. 1349. máj. 25.

A [pécs-]váradai monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H): korábbi nyílt oklevelének (l. 340. szám) megfelelően Bathya-i István fia Miklós, a király által Thetuous és Vezzeus ~ Vessceus mr.-ek, valamint előbbi fiai: Miklós és László ügyeiben poroszlónak kinevezett királyi ember társaságában Balázs mr. clericus-t küldte ki tanúságtételre (l. 365. szám). D. f. II. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 76 934. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 337.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Tuteus* névalak, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: Z. II. 381. (266. szám).

R.: Z. VII/1. 127.; Kőfalvi T., Pécsváradai konvent 141–142. (205. szám).

376. 1349. máj. 25. Nagyfalu

Lőrinc fia István mr. Barana m.-i alispán és a szb.-k jelentik [I.] Lajos királynak (H): korábbi, Teteus és Wesseus mr.-ek, ill. előbbi fiai: Miklós és László ügyeire vonatkozó általános érvényű megbízólevelének (l. 340. szám) megfelelően Ormand-i Benedek fia Jánost és Balasefolua-i Balase fia Simon-t

küldték ki az alábbiak végrehajtására, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy máj. 17-én és az azt követő napokon (die domin an. fe. Asc. d. prox. preterito et aliis diebus subsequentibus) (l. 364. szám). D. in Nogfalu, f. II. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 76 935. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 338.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Theuteus*, *Thetus*, *Vessceus* névalakok, 4 kerek zárópecsét töredéke, hártyszalagja.

K.: Z. II. 378–379. (263. szám).

R.: Z. VII/1. 127.

377. 1349. máj. 25. Nagyfalu

Lőrinc fia István mr. Barana m.-i alispán és a szb.-k jelentik [I.] Lajos királynak (H): korábbi, Theteus és Wesseus mr.-ek, ill. előbbi fiai: Miklós és László ügyeire vonatkozó általános érvényű nyílt megbízólevelének (l. 340. szám) megfelelően Ormand-i Benedek fia Jánost és Balasefolua-i Balase fia Simon-t küldték ki az alábbiak végrehajtására, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy máj. 17-én és az azt követő napokon (die domin an. fe. Asc. d. prox. preterito et aliis diebus subsequentibus) (l. 365. szám). D. in Nogfalu, f. II. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 76 933. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 323.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Teteus* névalak, 4 kerek zárópecsét töredéke, hártyszalagja.

K.: Z. II. 380. (265. szám).

R.: Z. VII/1. 127.

378. (1349. máj. 26. e.)

A királyi kápolnaispán felszólítja Monostor-i István fia László, hogy máj. 26-án jelenjen meg a színe e. Sum-i Demeter ellenében.

Eml.: a 391. számú oklevélben.

K.: –

379. 1349. máj. 26. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a Scepus-i egyház kápt.-ját: Rudna-i Feketeu (dict.) Lőrinc fia Helbrandus elmondása szerint Rudna és Petrouchsigre az ő örökölt birtokai és régtől fogva hozzá tartoznak. A király emiatt megparancsolja, hogy a kápt. Kurtueles-i Mihály fia Beke v. Iwanusfolua-i Tóbiás fia

Lőrinc v. Wythkfolua-i Miklós fia János királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember a fentiekről tudja meg az igazságot, majd a kápt. oklevélben tegyen minderről írásos jelentést. D. Bude, f. III. prox. a. fe. Penth., a. d. 1349.

Á.: a 410. számú oklevélben.

K.: –

R.: Fekete Nagy A., LK. 1930. 215. (55. szám); Petróczy 28. (55. szám).

380. (1349. máj. 27. e.)

Ismeretlen oklevéladó kiadványa szerint az Ung víz v. folyó teljességgel Bachua-i Miklós fiai: László, Zeuke (dict.) Péter és Tamás, valamint István fia Miklós, János fia Péter, a másik Thornoch-i István fia János fiai: Imre, Miklós és István, továbbá a szintén másik Thornoch-i Kázmér fiai: Imre és Miklós tulajdona.

Eml.: a 382. számú oklevélben.

K.: –

381. 1349. máj. 27.

[I.] Lajos király (H) máj. 27-i (f. IV. prox. an. fe. Penth.) általános érvényű nyílt megbízó oklevele a szepesi kápt.-hoz, melynek értelmében az oklevél kiadásától számított egy évig valahányszor János testvér kartauzi rendi perjel és konv.-je v. megbízottjuk a jelen oklevél felmutatásával valamilyen jogügyletkezéskéri a kápt. tanúságtevőjének kiküldését, Gargow-i Jula fia Hanko v. Kis (Parva) Slauk-i Arach v. ugyanoda valósi Márk királyi ember társaságában küldjék ki tanúságtevőjüket, majd tegyenek minderről minden esetben írásos jelentést.

Tá.: a 877. számú oklevélben.

K.: –

382. 1349. máj. 27.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-jének színe e. megjelenve az Wng m.-i Bood fia Donch mr. Thornoch-i nemes a maga és testvérei, Péter, Imre és László nevében elpanaszolja, hogy megtudták: Bachua-i Miklós fiai: László, Zeuke (dict.) Péter és Tamás, valamint István fia Miklós, János fia Péter, a másik Thornoch-i István fia János fiai: Imre, Miklós és István, továbbá a szintén másik Thornoch-i Kázmér fiai: Imre és Miklós oly

oklevelet (l. 380. szám) adattak ki, miszerint az Wng ~ Vng víz v. folyó teljességgel az övék, holott annak fele őket illeti, és a 2 fent említett birtokot választja el. E miatt tiltakoznak, és a nevezetteket eltiltják minden effajta oklevél kiadásától. D. IV. f. prox. an. fe. Penth., a. d. 1349.

E.: Dl. 73 391. (Both cs. lt. 5.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

383. 1349. máj. 27. Kemlék vár alatt

Péter mr. nagykemléki (Maior Kemluk) c. és várnagy azt a pert, amelyet Precana úrhölgy, Tamás fia Lukács felesége – akinek nevében férje, Lukács jelent meg Jakab mr. kőrösi c. megbízólevelével – indított a várnagy korábbi oklevele (l. 335. szám) értelmében máj. 16-án (III. f. prox. p. fe. B. Urbani pape) Benedek fiai: Gergely és Péter ellenében, Jakab mr. kőrösi c. felesége kérésére, továbbá azért, mert Péter mr. a bán szolgálatában el van foglalva, az oklevéladó Kemluk-ra való visszatérését követő kedd (f. III.) 15. napjára halasztja. Lukács elmondása szerint Precana birtokkal és ingóságokkal szembeni hatalmaskodás ügyében kíván pert indítani. D. in Brezrouicha sub castro Kemluk, 2. die termini antedicti, a. d. 1349.

E.: Dl. 4047. (NRA. 1747. 74.) Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala, hártvaszalagja.

K.: AO. V. 284. (151. szám); Smič. XI. 533. (403. szám).

384. 1349. máj. 28. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a szepesi egyház kápt.-ját: Buyak-i Márton fia János elmondása szerint Bayor-i Péter fia Beke fiai: László és János ápr. 14-én (f. III. prox. p. fe. Passce nunc preterita) famulus-aikkal: Jordan-nal, Kelemennel és Mórral, valamint összes jobbágyaikkal hatalmaskodva megtámadták az ő Buyak-i házát, azt felégették, Buyak-i jobbágyait pedig napi rendszerességgel zaklatták, ami miatt Buyak birtoka teljességgel elnéptelenedett. A király megparancsolja, hogy a kápt. Ternyepataka-i Ada fia László v. Kumlous-i László fia György v. Demetefolwa-i Hercegh fia László királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember derítse ki az igazságot, majd a kápt. oklevelében tegyen minderről írásos jelentést. D. f. V. prox. an. fe. Penth., a. d. 1349.

E.: SNA. Szepesi kápt. hh. lt. Oklevelek. V. 7. 17. (Df. 264 063.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en zárópecsét bevágása, hártvaszalagja látszik.

K.: –

385. 1349. máj. 28.

Pál prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről János fia László, másik részről Péter fiai: Miklós és Lőrinc Rozgon-i nemesek, előbbi előadja, hogy azt a telekrészét, amelyet az említett Péterrel, Miklóssal és Lőrincsel Rozgon birtokban 6 éve közösen birtokolnak, rokoni szeretetből Miklósnak és Lőrincnek adja örök birtoklásra. Ennek fejében a nevezettek Rozgon, v. más birtokon telekhelyet adnak János fia Lászlónak örök birtoklásra. Erről a jelen, pecsétjével ellátott nyílt oklevelet adja ki. D. in oct. fe. Asc. d., a. eiusdem 1349.

E.: 1. Dl. 4048. (NRA. 497. 9.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét körvonala, apró töredékei, hártvaszalagja.

2. Dl. 4049. (NRA. 18. 54.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét körvonala, apró töredékei.

K.: AO. V. 284–285. (152. szám) (kihagyásokkal) (E. 1. alapján).

386. 1349. máj. 28. Szt. István király egyháza mellett

Ryma-i Mihály Krasso-i alispán és a szb.-k színe e. megjelenve egyik részről Heym fia Pál fia János, másik részről Máté fia János, utóbbi előadja, hogy abban a perben, amely közöttük az ő elfogása, 100 birkájának és 1 lovának elvétele miatt folyt, fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak. E szerint neki Pál fia János 2 M. dénár megfizetésével elégtételt adott, ezért őt felmenti kötelezettsége alól. Ha az említett ügyben Pál fia János ellen idővel újra pert indítana, patvarkodás bűnében marasztaltassék el Pál fia János és frater-ei ellenében. D. iuxta ecclesiam B. Stephani regis, f. V. prox. an. fe. Penth., a. d. 1349.

E.: Dl. 41 107. (Múz. Ta. Véghely.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 kerek zárópecsét töredéke.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

387. 1349. máj. 29. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti Szatmár m. c.-ét, alispánját és szb.-it: Chahul-i Péter fia János mr. elmondása szerint Tamás fiai: András és László, Vray ~ Vra-i János fia Pál és famulus-uk, Domokos fia Demeter 2 éve nov. 1-jétől kezdve (a fe. OO. SS., cuius nunc secunda adveniret revolutio annualis) febr. 24-ig (usque Carnisprivium nunc preteritum) az ő és Chenger-i és Iwanusy-i jobbágyaik szénáját hatalmaskodva Vra birtokukra szállították. A király megparancsolja, hogy a címzettek küldjenek ki maguk közül 1 v. 2 embert,

akik derítsék a fentiekről az igazságot, majd tegyenek minderről írásos jelentést. D. Bude, f. VI. prox. an. fe. Penth., a. d. 1349.

Á.: az 576. számú oklevélben.

K.: –

R.: Piti F.–C. Tóth N.–Neumann T., Szatmár m. 70. (112. szám).

388. 1349. máj. 29. Kőszeg

Neunstetter ~ Neunsteter Miklós Gunsai bíró, az esküdt polgárok és az összes oda valósi polgár hírül adja: színük e. megjelenve egyik részről Pula-i Miklós fia János, másik részről Apát (dict.) Péter testvér és a Szűz Mária-hegyi monostor konv.-je előadják, hogy egy Luczman-i fundus curie-t és tartozékait, amely egykor Paumann (dict.) Gerungus-é volt, a monostor Pula-i Miklós fia Jánosnak adja felesége, Katalin és az ő élete tartamára úgy, hogy azt nem kisebbitthetik és nem adhatják el. Haláluk u. az adomány visszaszáll a monostorra. Ennek fejében ők évente szept. 1-jén (in fe. B. Egidii conf.) 20 mérő búzát és 30 mérő lisztet kötelesek saját költségükön a monostorhoz szállítani census-ként. Ha János v. felesége ezt elmulasztaná, az adomány visszaszáll az adományozókra, akik azt tetszésük szerint adhatják tovább bárkinek. János és felesége örökösei az adományt nem tarthatják meg, hanem az visszaszáll az adományozókra, akiknek joguk van oda mást helyezni. Ha János és felesége halála u. valaki az említett birtokrészt a jelen oklevélben foglaltakkal ellentétben háborgatja, azt a vasvári és soproni c. 30 M. széles bécsi dénárban marasztalja el, amiből 20 M. a monostort, 10 pedig őket illeti. Ennek emlékezetére a jelen, függőpecsétjükkel ellátott oklevelet adják ki. Tanúk: Neunsteter Miklós bíró, az esküdtek és számos helyi polgár. D. in Gunsai, f. VI. an. fe. Penth., a. d. 1349.

E.: –

K.: F. IX. 1. 737–739. (396. szám) (Hevenesi alapján); Bgl. 231–232. (226. szám).

389. 1349. máj. 30. Apácavásárhely

Deseu mr., Miklós nádor (H), a kunok bírása alnádora hírül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet a nádor máj. 25-én (f. II. prox. an. fe. Penth.) Apachausarhel mellett tartott Veszprém m. nemessége számára, Kozma, a király Zentgal ~ Zenthgal-i jobbágya előadta, hogy Vörös (Rufus) Band fia István [1348.] júl. 20-án (die domin. prox. an. fe. B. Jacobi ap., cuius prox. adveniret revolutio annualis) Verustou faluban 14 M. értékű holmiját hatalmaskodva elvette, István azonban a congregatio-ra nem jött el, és nem is küldött senkit maga helyett, noha Kozma már 5 napja várt rá, E miatt az

alnádor bírságban marasztalja el Kozma ellenében, ha távollétére nem tud ésszerű magyarázatot adni. D. 6. die dicte congregationis in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 108. (Múz. Ta. Vétel 1881.) Papír. Erősen szakadozott és hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét körvonala, apró töredékei.

K.: AO. V. 285–286. (153. szám).

390. 1349. máj. 31. Toplica

János testvér, a Toplica-i Boldogságos Szűz Mária-monostor apátja és a testvérek hírül adják: Vitus volt nyitrai püspök testvére, Simon fiai: Demeter, Tamás és István egyházuknak tett hű szolgálataiért az egyház Viduscheuich, Suoynino és Duorischa birtokait az említett nemeseknek adományozzák összes haszonvételeikkel – erdőkkel, rétekkel, szántókkal, szőlőkkel, vizekkel és más tartozékokkal – életük tartamára oly feltétellel, hogy az említett egyháznak évente nov. 11-én (in fe. B. Martini) 3 M. jó báni dénárt és 3 szokásos ajándékot adnak, valamint az említett birtokon 2 descensus-t nyújtanak. Ezenkívül jobbágyokat az egyház engedélye nélkül nem tartanak, a bírságok az egyházat illetik, ha a testvérek a királyhoz mennek, nekik subsidium-ot adnak, az egyházat fegyverrel szolgálják, és minden egyébbel tartoznak szolgálni, amivel az egyház más predialis-ai. Ha ezek bármelyikét elmulasztanák, a birtokok visszaszállnak az egyházra. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására részükre a jelen, függőpecsétjükkel ellátott oklevelet adják ki. D. in Toplica, a. d. 1349., die Pent. A.

E.: Nadbiskupski arhiv Zagreb (Zágráb). Középkori oklevelek. Don. 15. (Df. 252 349.) Vízfoltos és hiányos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en függőpecsét bevágása, sodrata látszik.

K.: Smič. XI. 534. (404. szám).

391. 1349. máj. 31. Buda

Pál c., [L.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet a királyi kápolnaispán korábbi oklevele (l. 378. szám) értelmében Sum-i Demeter indított Monostor-i István fia László ellenében máj. 26-án (f. III. prox. p. fe. B. Vrbani pape), a felek akaratából okt. 6-ra (ad oct. fe. B. Mychaelis arch. nunc prox. venturas) halasztja. D. Bude, 6. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: – **Fk.:** Dl. 96 302. (Vay cs. berkeszi lt. 294.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en kerek zárópecsét körvonala, hártymaszalagja látható, az oklevél alján más egykorú kéz írásával *actor personaliter pro adversa Damian cum procuratoriis palatini ad oct. Georgii* feljegyzés.

K.: –

R.: Piti F., SzSzBSz. 2004. 16; Vay berkeszi 424. (97. szám).

392. 1349. jún. 1. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a Lelez-i egyház konv.-jét: Kerezthwr-i Dénes fia László elmondása szerint Zemplén m.-i örökölt Kerezthwr birtokának a Tyza és a Bodrugh folyók districtus-ában hj.-ra és határ-elkülönítésre van szüksége. A király megparancsolja, hogy a konv. Abahaza-i Abaa fia János v. Makow v. Zentes-i Pouka v. Kysfolud-i Vrbanus fia Miklós királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek társaságában a királyi ember az említett birtokra kiszállva, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végez, majd a birtokot Lászlónak iktatja örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig a király jelenléte elé idézi, aki minderről írásos jelentést kér. D. Bude, 2. die fe. Penth., a. d. 1349.

Á.: a 451. számú oklevélben.

K.: –

393. 1349. jún. 1. Buda

[I.] Lajos király 1349. jún. 2-i, Budán (Bude, 2. die fe. Penth., a. d. 1349.) kiadott nyílt oklevele szerint a király színe e. megjelenve Konzka-i Mihály fia Kis (Parvus) Jakab fia Domokos hűséges szolgálataiért azt kérte tőle, hogy Konzka birtok, az Izlyofelde körüli föld, Zelnyche és Chanodo birtokok vonatkozásában a király adjon neki szabad rendelkezési jogot, amit a király teljesített.

Tá.: Cillei Ulrik szlavón bán, 1454. jan. 25. Dl. 34 011. (NRA. 1675. 19.)

K.: Smič. XI. 535. (405. szám).

394. 1349. jún. 1. Buda

Erzsébet [anya]királyné (H) értesíti az esztergomi egyház kápt.-ját: István Saagh-i prépost, a királyné káplánja a maga és az említett monostor konv.-je nevében előadta, hogy Arnoldus fia Mihály, Lachk fiai: Miklós és Pál Scemered-i officialis-a márc. 25-én (in fe. Ann. virg. glor. prox. preterito), midőn a prépost a curia-jában tartózkodott, büntársaival együtt Saagh falura

támadott, a prépost Egegh falubeli officialis-át és famulus-át, valamint az odavalósi villicus-t nyíllövésekkel súlyosan megsebesítette, majd a monostor Egegh falubeli jobbágyait, akik a mezőn dolgoztak, súlyosan megsebesítette, ill. megverte. Ezt követően Mihály és Pál, Lachk fiai serviens-ei a monostor egyik jobbágyát útonálló módjára megtámadták, 4 lovát, más ingóságait elvették, egy Dalmad-i jobbágy 4 ökrét és 3 lovát, továbbá az Egegh-i jobbágyok további 4 ökrét is elvették. E mellett a monostor Dalmad-i jobbágyai közül 5-öt foglyul ejtettek, és azóta is bilincsből tartják őket, és számtalan más jogtalanságot is véghezvittek. Mihály az Egegh birtok határain belül fekvő egyik földet rajta malommal elfoglalta. Az [anya]királyné megparancsolja, hogy a kápt. Mol.....e-i Fülöp udvari ifjú és királyi ember társaságában küldje ki tanúságtevőjét, akik tudják meg a fentiekről az igazságot, majd az [anya]királyné nevében szólítsák föl a nevezetteket elégtétel adására, az elfoglalt földrészt adják vissza, az 5 jobbágyot pedig bocsássák el, és ha erre nem hajlandók, a királyi ember idézze Mihályt és Pált az [anya]királyné jelenléte elé. Azt is közöljék velük, hogy jelenjenek meg a kápt. curia-jában, és adjanak tetteikre magyarázatot. Az [anya]királyné minderről írásos jelentést kér. D. Bude, f. II. prox. p. fe. Penth., a. d. 1349.

Á.: a 418. számú oklevélben.

K.: AO. V. 286–287. (154. szám) (kihagyásokkal).

395. 1349. jún. 1.

A csázmái egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Bongach úrasszony, Pál fia Lukács felesége, Cristol nb. Lőrinc fia István leánya, másik részről az említett Lukács, az úrnő a Topolcha folyó mindkét oldalán lévő örökölt teljes birtokát – ahol Szt. Kozma és Damián vértanúk tiszteletére szentelt kápolna van – összes haszonvételeivel és tartozékaival Lukácsnak és tőle született fiának, Andrásnak, továbbá ezután születendő fiainak adja örök birtoklásra. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a kápt. az úrnő kérésére a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. in crastino fe. Penth., a. d. 1349.

E.: Dl. 100 042. (Batthyány cs. lt. Acta antiqua. Toplica 5. 3. 288.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét körvonala, apró töredékei, hártyaszalagja.

Á.: Csázmái kápt., 1350. febr. 19. Dl. 100 044. (Batthyány cs. lt. Acta antiqua. Toplica 5. 3. 289.)

K.: –

396. (1349. jún. 2. e.)

Erzsébet anyakirályné megparancsolja János gömöri főesp.-nek, hogy azt a pert, amelyet János veszprémi püspök indított Mihály és Benedek, a Vors-i és Sasad-i egyházak rector-ai ellen, halassza nov. 18-ra.

Eml.: a 400. és a 402. számú oklevélben.

K.: Str. III. 684. (911. szám).

397. 1349. jún. 2. Pozsony

[I.] Lajos király (H) megfontolva Jakab c. pozsonyi bíró hűséges szolgálatait, amelyekkel [I.] Károly királynak (H) és neki szolgált, a Pozsony m.-i, a Chollokuz districtus-ban lévő Myseer királyi birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival, továbbá Pruk birtokot adományozza az említett Jakabnak, mentesítve az összes bíró joghatósága, valamint mindenféle collecta, census, kamarahaszna és egyéb adó alól. Ezen felül a pozsonyi Szt. Mihály arkangyal-egyház felőli kapu vámját – amelyet wlgo Dywer-nek hívnak – összes tartozékaival és jogaival Jakab c.-nek adományozza örök birtoklásra Erzsébet [anya]királyné egyetértésével, a főpapok és bárók tanácsára, mások jogának sérelme nélkül. Jakab c.-t az említett adományokba Lukács fia Benedek udvari ifjú (aule nostre iuvenis) vezesse be. A király az oklevél visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. Posonii, 3. die fe. Penth., a. d. 1349. A.

E.: Dl. 4051. (NRA. 322. 43.) Hártya. Vízfoltos. Hátoldalán a nagyméretű kerek pecsét helye alatt és az oklevél jobb felső sarkában más egykorú kéz írásával *relatio Nicolai Kont et Nicolai prepositi Strigoniensis comitis capelle etiam per Mathe notarium* feljegyzés, 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

Á.: I. Lajos király, 1365. febr. 2. Dl. 4052. (NRA. 321. 27.)

Eml.: a 431. és a 432. számú oklevélben.

K.: –

398. 1349. jún. 2. Pozsony

[I.] Lajos király (H, Je, Si) megfontolva Poharus (dict.) Péter mr. udvari lovag (aule nostre miles), Abuywar-i [!] c. hűséges szolgálatait, Zada-i Péter fia Tamás örökös nélkül elhunyt ember összes birtokait és birtokrészeit – kiváltképpen az említett Pest m.-i Zada és Kudulleu (Gudulleu) birtokokat – összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal Péter mr.-nek adományozza örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. A király a jelen oklevél visszahozatala esetén nagyobbik és autentikus pecsétjével ellátott nyílt oklevél kiadását ígéri. D. Posonii, 3. die fe. Penth., a. d. 1349.

Á.: I. Lajos király, 1355. jún. 9. AM. Košice (Kassa). Archivum secretum. Miscellanea 17. (Df. 269 959.)

Tá.: Opuliai László nádor, 1370. jan. 5. Dl. 4104. (NRA. 630. 6.) (Napi keltezést nem tartalmaz.) (Az eltérő névalakot zárójelben adjuk.)

K.: –

R.: Bakács, Pest megye 188. (638. szám) (napi keltezés nélkül).

399. [1349.] jún. 2.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt máj. 17-i oklevelének (l. 341. szám) megfelelően a kápt. Barlius fia György társaságában Benedek papot, az egri egyház Szt. László király-oltárának mr.-ét küldte ki a királyi parancslevélben foglaltak végrehajtására, akik visszatérve előadták, hogy máj. 28-án (in oct. fe. Asc. d. iam preteriti) a király Somogy (Á. 2.: Swmugy, Á. 3.: Sumugy) birtokára mentek, amelyet a királyi ember hj.-t követően összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt – cserében Dyuen vár feléért és a fent említett birtokokért – Telyesprunnar (Á. 2–3.: Telyesprunnar)-i Ottó fiainak és Sándor fia János mr. feleségének, Ottó leányának, Anglis-nak iktatott örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. D. f. III. prox. p. fe. Penth., a. d. prenotato. [1349.]

Á.: 1. I. Lajos király, 1351. jún. 27. Dl. 4042. (MKA. Acta Jesuitica. Scepus 4. 49.)

2. Á. 1. > I. Lajos király, 1352. ápr. 28. > Szécsényi Tamás országbíró, 1354. jan. 28. Dl. 3227. (MKA. Acta Jesuitica. Scepus 4. 49.)

3. Á. 1. > I. Lajos király, 1352. ápr. 28. > Á. 2. > I. Lajos király, 1354. febr. 22. Dl. 3226. (MKA. Acta Jesuitica. Scepus 4. 49.) (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: F. IX. 1. 694–696. (380. szám); AO. V. 505–506 (304. szám) (kihagysokkal).

400. 1349. jún. 2. Esztergom

János gömöri főesp., Csanád esztergomi érsek, örökös esztergomi c. általános vicarius-a hírül adja: azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 310. szám) megfelelően János, a veszprémi egyház [püspöke] indított Mihály és [Benedek], a Vors-i és a Sasad-i egyházak rectora-i ellen a király Pozsonyból való visszatérésének nyolcadán, ti. máj. 28-án (8. die fe. Asc. d.), az [anya]királyné írásos parancsára (l. 396. szám) – amelyet az említett rector-ok mutattak be – nov. 18-ra (ad oct. fe. B. Martini conf. prox. affuturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Strigonii, 6. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Veszprémi érsek és főkápt.-i lt. Oklevelek. Miscellanea 145. (Df. 200 199.) Vízfoltos, szakadozott és hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét töredékei.

K.: Str. III. 684. (911. szám).

R.: Veszp. Reg. 167. (415. szám); Bakács, Pest megye 186 (628. szám); Bónis–Balogh 121. (1093. szám) (az oklevél kiadójaként János borsodi főesp.-t adva meg).

Megj.: A [ ] közötti kiegészítés a 310. számú oklevél alapján történt. Ugyanez határnapként a király visszatérésének 15. napját adja meg.

401. 1349. jún. 2.

A zágrábi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről a dubicai districtus-beli Jarozlaus fia Miklós fia István, másik részről Tolztouh-i Sándor fia György c., előbbi a dubicai districtus-beli vásárolt Glynicha birtokát az Wn folyó mellett összes haszonvételeivel, jövedelmeivel és tartozékaival, szomszédai – kiváltképpen a Toltouh nb. Morthonos fiai: András és Pál, valamint Greda-i Pozebech fia Iwan fiai: Lá[szló és] János – beleegyezésével 52 M. jó báni dénárért eladja György c.-nek örök birtoklásra. Határok Benedek zágrábi főesp., a kápt. hj.-ra kiküldött tanújának írásos (in scriptis) bizonyítékai alapján: Wn folyó partja egy fűzfánál, mező, kereszttel megjelölt brezt fa a Cheret-ben, mező, mlaka, kereszttel megjelölt brezt fa, 2 gyümölcsös (pomeria), Kalistha, grabor fa, említett patak, forrás, völgy, lyppa fa, patak, másik forrás, völgy, hegy, völgy, kis hegy kezdete, patak, hely, ahol egy másik patak belefolyik az előzőbe, zohodol, bresa fa, Step nevű nagy út, korhadt hársfa, Lypocenses határa, kereszttel megjelölt cher fa, falu, Megnipotok, Cheret, Wn folyó. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. 3. die fe. Penth., a. d.1349.

E.: –. **Fk.:** Dl. 34 106. (NRA. 635. 10.) Erősen vízfoltos. A Fk.-en pecsét felfüggesztésére szolgáló bevágás látszik.

Á.: Pozsonyi kápt., 1770. nov. 14. Dl. 34 298. (NRA. 635. 10.)

K.: Smič. XI. 535–537. (406. szám).

402. 1349. jún. 3.

Az esztergomi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Balázs mr., a veszprémi egyház kanonokja, János választott és megerősített veszprémi [püspök] notarius-a ura nevében előadja, hogy János püspök Mihályt, a Vrs-i, és Benedeket, a Sasaal-i egyház plébánosát és rector-át az érsek jelenléte e. perbe szólította. A per azonban többszöri halasztás miatt már 3 éve húzódik,

legutóbb pedig királynéi parancsra (l. 396. szám) már a törvényes határidőn túlra halasztották, emiatt urának költségei keletkeztek, amelyeket törvényes úton kíván behajtani a plébánosoktól. D. f. IV. prox. p. fe. Penth., a. d. 1349.

E.: Veszprémi érseki és főkápt.-i lt. Oklevelek. Miscellanea 25. (Df. 200 200.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredéke.

K.: Str. III. 684–685. (912. szám).

R.: Pest m. 58. (307. szám); Veszp. Reg. 168. (416. szám); Bakács, Pest megye 186. (629. szám) (júl. 3-i keltezéssel); Bónis–Balogh 121. (1094. szám).

403. [1349.] jún. 3.

Pál prépost és a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-je jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának: itt átírt apr. 3-i oklevelének (l. 250. szám) megfelelően György nádori ember társaságában kiküldte hites emberét, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy máj. 20-án (in vig. Asc. Christi) Loránd fia Lászlót Mortuny birtokán jún. 7-re (ad oct. fe. Penth.) a nádor jelenléte elé idézték Miklós fia János ellenében. D. 4. die predicti fe. Penth., a. supradicto. [1349.]

E.: Dl. 41 109. (Múz. Ta. Szalay.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne Loránd fia László *de Zolona* minősítése, kerek zárópecsét apró töredékei.

K.: –

404. 1349. jún. 3. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírójának színe e. Chyrumpna ~ Chyrupna-i András fia Mihály Lőrinc fiai: János és Simon, valamint Chyrumpna-i Pál fia Miklós ellenében máj. 8-tól (a quind. fe. B. Georgii mart.) 25 napon át várakozott a Turuch-i konv. idéző oklevelének (l. 313. szám) megfelelően bizonyos, az oklevélben foglalt ügyekkel kapcsolatosan, de a nevezettek nem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett. Az országbíró ezért bírságban marasztalja el őket, amennyiben távolmaradásukra nem tudnak ésszerű magyarázatot adni. D. Bude, 27. die termini supradicti, a. d. 1349.

E.: 64 820. (Fejérpataky cs. lt. 4.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

K.: –

405. 1349. jún. 4.

A pozsonyi egyház kápt.-ja értesíti [I.] Lajos királyt (H): itt átírt máj. 23-i, Morocsuk mr. Merég-i [!] c. ügyében kelt oklevelének (l. 368. szám) megfelelően Konrád fia Miklós királyi ember társaságában Pál mr. kanonokot küldte ki tanúságtételre, akiknek visszatérése u. a királyi ember előadta, hogy máj. 26-án (f. III. prox. an. fe. Pent. nunc preteritum) kiszálltak Bada birtokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben Manyga birtok felől hj.-t végeztek, majd a királyi ember Bada birtokot Morocsuk mr.-nek akarta iktatni, ekkor azonban a Manyga-i népek a hj. és az iktatás ellen tiltakoztak. Ezután a szemben fekvő Czuk birtok felé mentek folytatva a hj.-t, és az odavalósiak hasonlóképpen tiltakoztak a hj. és az iktatás ellen, mondván, hogy Bada föld Czuk birtokhoz tartozik. Majd Demeter és Szilveszter birtoka felé folytatták a hj.-t, akik Bada birtokot magukhoz tartozónak mondták, és tiltották annak iktatását. A királyi ember a nevezetteket jún. 14-re (ad quind. fe. Pent.) Morocsuk mr. ellenében a király jelenléte elé idézte. D. f. V. prox. an. fe. S. Trinitatis, a. d. 1349. ut supra.

Má.: Dl. 25 110. (MKA. Acta eccl. Poson. 48. 8.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –

406. 1349. jún. 4.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Emych fia János fia Wos (dict.) Tamás mr., Lachk fia András mr. Wgacha-i c. alispánja, másik részről ugyanezen m.-i Wyhel-i Mykou fia Miklós fia István mr., előbbi előadja, hogy bár famulus-át, Dees fia Istvánt István mr. Korachunfalua ~ Karachulfalua-i és Wyhel-i jobbágyai – kiváltképpen az említett Korachunfalua-i Péter fia Benedek – megölték, és közöttük e miatt per keletkezett, most fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak. E szerint István mr. neki 24 kassai M. garas elégtételt fizetett, ezért őt és Karachulfalua-i és Wyhel-i jobbágyait felmenti kötelezettségük alól, és irántuk Dees fia István rokonaival szemben szavatosságot vállal. Ha erre nem képes, a 24 M. garast perkezdet e. készpénzben tartozik visszafizetni István mr.-nek, ha ezt nem teszi, párbajban vesztesként ítéltessék el. Ennek tanúságtételül a konv. a jelen, függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. V. f. prox. p. fe. Penth., a. d. 1349.

E.: Dl. 38 156. (Újhelyi cs. lt.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, zöld színű sodraton ép kerek függőpecsét.

K.: –

R.: F. IX. 1. 755. (398. szám) (latin nyelvű).

407. 1349. jún. 4. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása színe e. megjelenve egyik részről Mera-i Mihály fia János fia Miklós a maga és a Jazo-i konv. megbízólevelével uterinus frater-e, Lukács nevében, másik részről Buyak-i Márton fia János a maga és Zebenye-i Bertalan fia Donch nevében, előbbi előadja, hogy őt és Lukácsot bizonyos oklevelek bemutatása miatt Pál c. országbíró színe e. fej- és jószágvesztésre ítélték, és mivel az országbíró kezére jutott birtokaik visszaváltására nincs módjuk, Sarus m.-i Nagzilua ~ Nogzylua birtokuk felét összes haszonvételeivel és tartozékaival az említett Jánosnak és Donch-nak zálogosítják el szavatosság vállalásával 30 kassai M.-ért oly feltétellel, hogy az említett birtokot ugyanezért az összegért bármikor visszaválthatják a Jazo-i konv. színe e., amikor is János és Donch tartoznak azt ellentmondás nélkül visszaadni. Ha a birtokot bármikor is elidegenítenék, azt csak János és Donch részére tehetik meg. Ha a szavatosságot nem tudják biztosítani, az említett 30 M.-t 50 M. büntetéssel együtt tartoznak Jánosnak és Donch-nak megfizetni. A felek azt is vállalták, hogy az említett birtokfélével kapcsolatosan semmilyen más oklevelet nem adatnak ki. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a nádor a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. Bude, V. f. prox. an. fe. S. Trinitatis, a. d. 1349.

E.: SNA. Leleszi konv. hh. lt. Acta anni 1349. 53. (Df. 219 460.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en függőpecsét sodrata, bevágása látszik.

K.: –

408. 1349. jún. 5. Pozsony

[I.] Lajos király (H) értesíti a soproni c.-t, az alispánt és kiváltképpen a Zourkuv ~ Zorkw-i várnagyot: a Sopron-i bíró, esküdtek és az összes polgár nevében Miklós bíró és Luka fia Luka esküdte előadta, hogy a címzettek a Saar folyó mellett lévő Cheken faluban vámot szednek a soproni polgárok sérelmére, és emiatt az Au.-ból hazafelé tartó kereskedők nagy tehernek vannak kitéve, továbbá a kereskedőket több helyen, kiváltképpen Zorkw vár alatt zaklatják. A király megparancsolja, hogy fenti magatartásukkal haladéktalanul hagyjanak fel, és a kereskedőket engedjék a szokásos vámhelyeken áthaladni. D. Posonii, f. VI. prox. p. fe. Pent., a. d. 1349.

Má.: Österreichisches Staatsarchiv. HHStA. Handschriftenabteilung. Österreichische weitliche Archive Weiss, Blau. Weiss 159. 151. 152. (Df. 258 545.) (18. sz.-i Má.-ban.)

K.: F. IX. 1. 651–652. (360. szám); Bgl. 232–233. (227. szám).

409. 1349. jún. 5. Pozsony

[I.] Lajos király (H) megfontolván Domokos fia Miklós mr., udvari lovag (aule nostre miles), Wytan-i várnagy hűséges szolgálatait, amelyekkel kezdetben [I.] Károly királynak (H), majd neki szolgált, engedélyezi, hogy Zonuk m.-ben a Tycia folyó mellett fekvő Wesen falujában csütörtöki napokon (f. V.) hetivásárt tartson más szomszédos vásárok sérelme nélkül. A vásárra tartó és onnan távozó kereskedőknek különleges királyi védelmet nyújt. Megparancsolja az összes c.-nek, várnagnak, nemesnek, valamint a szabad városok és falvak bíráinak, hogy a vásárra tartó polgárokat és jobbágyokat sem személyükben, sem javaikban ne merészeljék zaklatni. Mindezeket piacokon és más nyilvános helyeken ki kell hirdetni. D. Posonii, f. VI. prox. p. fe. Penth., a. d. 1349.

E.: MTA. Kvt. Oklevélgyűjtemény A. 18. (Df. 244 325.) Vízfoltos. Hátoldalán és az oklevél jobb felső sarkában más egykorú kéz írásával *relatio Nicolai filii Jacobi coram Nicolao filio Dominici* feljegyzés, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en a megpecsételési módja nem látható.

K.: –

410. [1349.] jún. 5.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak: itt átirat máj. 26-i oklevelének (l. 379. szám) megfelelően Miklós fia János királyi ember társaságában Miklóst, kórusának presbiter-ét küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 5-én (f. VI. prox. an. fe. S. Trinitatis prox. venturum) a királyi ember Szepes m.-ben nemesek és közrendűek, egyháziak és világiak körében vizsgálódva megállapította az igazságot. E szerint Rudna és Petrochsigre birtokok régi időtől fogva Feketew ~ Feketeu (dict.) Lőrinc fia Helbrandus birtokai voltak. D. f. VI. et a. d. prenotatis. [1349.]

E.: Dl. 39 665. (Petróczy cs. lt. AS. 42.) Papír. Kissé szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Feketeu* névalak, jó állapotú kerek zárópecsét.

K.: –

R.: Fekete Nagy A., LK. 1930. 215. (56. szám); Petróczy 28. (56. szám).

411. 1349. jún. 5. Zágráb

Miklós, egész Sclauonia és Ho. bánja értesíti a zágrábi egyház kápt.-ját: színe e. megjelenve egyik részről István fia Gergely, másik részről Pozota fia

Rodyk, Radyn fia Leuk és János fia Woynich, Rodyk patruelis frater-ei egybehangzóan előadták, hogy a közöttük folyó összes perekben megegyezésre jutottak. E szerint Rodyk, Leuk és Woynich összes azon birtokrészeit, amelyek Gergely Petrusouch birtokának határain belül fekszenek, Gergelynek adják örök birtoklásra, ahogy azt Gergely a király oklevelének megfelelően, királyi emberek által beiktatva a zágrábi kápt. tanúságtétele mellett birtokolta, és ahogy a kápt. oklevele a hj.-kor megállapított határokat tartalmazta. Rakytouch birtokon hasonlóképpen – kivéve 2 részt, amelyeket Gergely Rodyk-nak, Leuk-nak és Woynich-nak adott örök birtoklásra – járnak el, oly feltétellel, hogy ha a megállapodást valamelyik fél nem tartaná be, perkezdet e. 50 M.-t fizessen az azt megtartó félnek. Mivel a bán az említett birtokrészekről nem rendelkezik ismeretekkel, felkéri a kápt.-t, hogy Iwan fia Iwan v. Bogdan fia Iwan báni ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik szálljanak ki az említett birtokrészekre, a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzenek hj.-t és határ-elkülönítést, majd a kápt. oklevelében tegyen minderről írásos jelentést, hogy a bán a nevezetteknek kiadhassa oklevelét. D. Zagrabie, f. VI. prox. an. oct. fe. Penth., a. d. 1349.

Á.: a 460. számú oklevélben.

K.: Laszowski 62–63. (62. szám); Smič. XI. 537–538. (407. szám).

412. (1349. jún. 7. e.)

Ismeretlen oklevéladó (váradi kápt.?) megállapodást tartalmazó oklevele szerint jún. 7-én Od birtokon a váradi kápt tanúságtévőjének jelenlétében döntőbíráskodásra fog sor kerülni.

Eml.: a 436. számú oklevélben.

K.: Doc. Trans. IV. 689. (699. szám).

413. (1349. jún. 7. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Zazy-i Mihály fia Pethe ~ Pete-t, hogy jún. 7-én jelenjen meg a színe e. Lothardus fia János fiai: Lothardus és István ellenében.

Eml.: a 438. számú oklevélben.

K.: –

414. [1349.] jún. 7. Pozsony

[I. Lajos király] értesíti a velencei köztársaságot: elégedetten vette tudomásul, hogy az országában dühöngő pestis u. a köztársaság követeket kíván küldeni hozzá a tartós béke megteremtése érdekében. Tudatja, hogy a pestis már meg is szűnt az országban, ezért a követek biztonságban utazhatnak hozzá. Továbbá azt is közli, hogy a pápa követet küldött hozzá Mo.-ra (H), a Nápolyi Királyságot pedig hatalmában tartja. Kéri, hogy a velenceiek a szárazon és vízen a nápolyi királyságba tartó embereit vegyék oltalmukba. D. Posonii, 7. die mensis Iuni[i].

E.: K. szerint a Copia de Commemoriali című velencei államkönyv IV. k. 2. r. 406. lev.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 348–349. (286. szám).

R.: F. IX. 6. 42. (45. szám) (latin nyelvű) (jún. 8-i keltezéssel).

Megj.: A király ekkor Pozsonyban tartózkodott, és itt kaphatta meg a velenceiek levelét (l. 251. szám), amire a jelen oklevéllel válaszolt.

415. 1349. jún. 7. Veszprém

János, választott és megerősített veszprémi püspök, királynéi udvari kancellár színe e. megjelenve Petych Nyr-i nemes előadja: nem egyértelmű, hogy Nyr birtoka melyik egyház parochia-jához tartozik, emiatt a Boyun-i és Keztewlch-i egyházak rectora-i között vetélkedés van, ezért kéri, hogy a püspök engedélyezze a birtokon kápolna építését. A püspök nem kívánván az említett rector-ok közötti feszültséget fenntartani, és mivel az említett egyházak eléggé távol esnek az említett birtoktól, engedélyezi a kápolna építését, és azt, hogy ott szentségeket kiszolgáló pap működhessék. Az említett birtok és tartozékai összes tizedei negyedének felét az említett papnak rendeli, a fennmaradó rész pedig a veszprémi kápt.-é legyen. Ennek tanúságtételül a jelen, – nagyobbik pecsétjének távolléte miatt – gyűrűspecsétjével ellátott oklevelet adja ki, és az oklevél visszahozatala esetén annak autentikus nagyobbik pecsétjével történő megerősítését ígéri. D. Wesprimii, in fe. S. Trinitatis, a. d. 1349.

E.: EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 29. 1. 13. (Df. 236 714.) Kissé vízfoltos. Hátdoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en rányomott pecsét töredékei látszanak.

Á.: János veszprémi püspök, 1356. júl. 25. EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 29. 1. 15. (Df. 236 716.)

K.: Str. III. 685. (913. szám).

R.: Vesp. Reg. 168. (417. szám).

416. 1349. jún. 7.

Belud mr. Kapu-i várnagy, Rabacuz-i c. és a szb.-k hírül adják (l. 223. szám). A c. és a szb.-k úgy döntöttek, hogy István a birtok megváltása fejében 30 M. dénárt tartozik fizetni, amiből István 14 M. dénárt meg is fizetett, ezért őt ez alól felmenti, a fennmaradó 16 M.-t pedig a következő időpontokban kell megfizetnie: jún. 7-én (in oct. Penth. prox. nunc venturis) 10 M.-t, aug. 1-jén (in oct. S. Jacobi ap. iam venturis) újabb 10 M.-t, aug. 22-én (in oct. Ass. virg. glor. nunc venturis) is 10 M.-t fizet Chorna-i János fia Belud mr.-nek. Ha az első napot elmulasztja, bírságot fizessen, ha a másodikat és az utolsót mulasztaná el, kétszeres összeget fizessen és a birtokot Belud mr.-nek tartozzék iktatni. A c. és a szb.-k a birtokot Istvánnak iktatják, amennyiben a fentiek szerint fizet. A fizetésnek a vasvári egyház kápt.-jában kell megtörténnie. D. in oct. Penth., a. d. 1349.

E.: Dl. 65 502. (Dóry cs. lt. 14.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, 3 zárópecsét nyomai.

K.: Bgl. V. 233–234. (228. szám).

417. (1349. jún. 8. e.)

I. Lajos király Tuteus és Vezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László ügyeit illetően 1 évre érvényes általános értelmű nyílt megbízólevéllel Jona fia Desow-et királyi embernek rendeli.

Eml.: a 434. és 435. számú oklevelekben.

K.: Z. II. 386. (270. szám).

418. [1349.] jún. 8.

Az esztergomi kápt. jelenti Erzsébet királynénak (H): itt átrt jún.1-jei oklevelének (l. 394. szám) megfelelően Fülöp királyi ember társaságában János dékánt küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve előadták, hogy minden a királynéi parancslevélben foglaltaknak megfelelően zajlott le, a vizsgálat u. Mihály és Pál az elvett ökröket és lovakat visszaadták, a foglyokat elengedték, az elfoglalt földrészt is visszaadták, de a malmot illetően úgy válaszoltak, hogy azt uraik nevében vették el a préposttól, és az ő tudtuk nélkül semmiképpen nem merik visszaadni. Az egyéb károkat és sebesítéseket illetően pedig a prépostnak elégtételt adtak. A királynéi ember és a kápt.-i tanúságtevő azt is megtudta, hogy a prépost káplánját a lováról ledobták a földre, a lovat elvették, és azt maguknál tartották, az említett pap anyját az utcán – miközben az egyik házból egy másikba akart átmenni – lovakkal megtiportatták, aki emiatt azóta is gyengélkedik. Mindezeket a honti c., a szb.-k és más, a

congregatio-ra összegyűlt nemesek megerősítették. D. in crastino fe. S. Trinitatis, a. d. ut supra. [1349.]

E.: Dl. 4050. (NRA. 51. 47.) Erősen vízfoltos, helyenként olvashatatlan. Hátdoldalán azonos és 15. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: AO. V. 286–288. (154. szám) (kihagyásokkal).

R.: Str. III. 685. (914. szám) (latin nyelvű).

419. 1349. jún. 8.

Pál prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Teukes-i Ite fia János, másik részről Heym fia Wolther [I.] Lajos király (H) nevében és megbízólevelével Cassa város határainak ügyében, valamint Obul gener-e, János, Federzuht (dict.) Hermannus és Cipser (dict.) Hannus Cassa-i polgárok a maguk és a Cassa-i hospes-ek nevében egybehangzóan előadják, hogy a király közreműködésével és engedélyével megegyezésre jutottak. E szerint Ite fia János Teukes nevű részét Cassa város földjeitől az alábbi határokkal választották el: Haspotok patak beömlése a Myzla (dict.) folyóba, Haspotok patak, ennek eredete, út 2 Feyerkw nevű kő között, az egyik Cassa város, a másik Teukes birtok határa, völgy, Noghyg hegy a Fekete (Nigra) erdőben, ennek csúcsa. Az említett erdő közös használatban marad. Egyik fél sem irthatja azt falvak, v. szénégetők telepítése céljából. Ennek tanúságtételül a konv. a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. f. II. in crastino fe. S. Trinitatis, a. d. 1349. A.

E.: AM. Košice (Kassa). Archivum secretum A. 12. (Df. 269 073.) Vízfoltos. A Fk.-en függőpecsét szalagja, bevágása látszik. Hátdoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1382. máj. 20. ŠA. Levoča (Lőcse). Szepesi kápt. mlt. II. rész 9. 4. 1. 18. (Df. 272 823.)

2. Pálóci Máté nádor, 1436. máj. 9. AM. Košice (Kassa). Supplementum Schramianum 19 174. (Df. 271 263.)

Má.: AM. Košice (Kassa). Collectio Schwartzenbachiana. Appendix 18 073. (Df. 271 172.) (18. sz.-i Má.-ban.) (Csak a hj.-t tartalmazza.)

Reg.: AM. Košice (Kassa). Archivum secretum: Scheutzlichov inventár (Elenchus iurium et privilegiorum Cassoviensis) 41. A. SZ. 4. (Df. 287 451.)

K.: –

420. (1349. jún. 9. e.)

I. Lajos király Theutheus és Vezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László ügyeire vonatkozó, 1 évre érvényes általános értelmű nyílt megbízólevelével Bere[men]-i Istvánt a fenti ügyekben poroszlónak rendeli.

Eml.: a 427. számú oklevélben.

K.: Z. II. 385. (268. szám).

Megj.: A [ ] közötti kiegészítés a 353. számú oklevél alapján.

421. (1349. jún. 9. e.)

I. Lajos király Tuteus és Vezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László ügyeit illetően általános érvényű megbízólevellel Gergely fia Deseu-t királyi embernek rendeli.

Eml.: a 433. számú oklevelekben.

K.: Z. II. 386. (269. szám).

422. 1349. jún. 9. Pozsony

[I.] Lajos király (H) megfontolván Jakab volt pozsonyi bíró fia Jenslinus c. és testvérei, pozsonyi polgárok hűséges szolgálatait, amelyekkel [I.] Károly királyt (H), majd őt szolgálták, Erzsébet [anya]királyné és István herceg egyetértésével, a főpapok és bárók tanácsára 3 Pozsony m.-i birtokukat, Heth-t a Challokuz-ben, valamint Weydrug (Weydruh)-ot és Pluamnau-t mentesíti minden bírói joghatóságtól, collecta-tól, census-tól és a pozsonyi c. részéről történő bármiféle behajtástól, valamint a kamarahaszna megfizetésétől, mindenféle bírói jogkört magának tartva fenn. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására autentikus pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki. D. Posonii, 3. die fe. S. Trinitatis, a. d. 1349. A.

E.: 1. AM. Bratislava (Pozsony). Pozsony város tanácsa. Oklevelek és levelek 99. (Df. 238 725.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, egykorú kéz írásával *relatio Ladislai filii Paska* feljegyzés, rányomott kerek pecsét töredékei, hártaszalagja.

2. AM. Bratislava (Pozsony). Pozsony város tanácsa. Oklevelek és levelek 100. (Df. 238 726.) Vízfoltos. Hátoldalán más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, *relatio Ladislai filii Pasca* feljegyzés, pecsét hártaszalagja. (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: –

423. 1349. jún. 9. Buda

Pál c., [I. Lajos] király (H) országbírója hírül adja: Dousa volt nádor fia Pál mr. az országbíró és a királyi kápolnaispán oklevelei értelmében [1348.] szept. 29-re (ad 3. diem diei sabb. an. fe. B. Mychaelis arch. nunc prox. preteritum) tartozott megjelenni az országbíró jelenléte e. Egri (de Agria) (dict.) Miklós c. fia Jakab mr. budai esküdt polgár ellenében tartozás ügyében. A határnapon a felek megjelentek az országbíró színe e. és engedélyt kértek a megegyezésre. Ezt követően előadták, hogy fogott bírák közreműködésével sikerült megállapodásra jutniuk. E szerint azt a 377 M.-t, amennyivel Pál mr. és testvére, Jakab mr. saját, autentikus pecsétjükkel ellátott okleveleik, valamint a király, Buda város és a [budafel-Jhévízi (Calide Aque) Szt. Háromság-konv. oklevelei szerint tartoznak Jakab mr. polgárnak, ő azt Pál mr. kérésére 420 ft. megfizetése fejében elengedte. Ezt az összeget [Pál] mr. 2 részletben tartozik megfizetni Jakab mr. polgárnak. Az összeg felét [1349.] márc. 18-án (in die medii Quadr., sc. f. IV.), a másik felét jún. 7-én (in oct. fe. Penth. nunc prox. se se consequenter occurrentibus) tartozik megfizetni az országbíró színe e., amit ő önként vállalt. Ha első alkalommal nem fizet, akkor 377 M.-ban marasztaltassék el, ha a második fizetési határidőt mulasztja el, akkor a 377 M. kétszeresének megfizetésére kényszerüljön. Ezeket az összegeket Jakab mr. polgár Pál mr. és jobbágyai bármelyik birtokából bírő közreműködése nélkül, a királyi ember által az országbíró másik nyílt oklevele révén lefoglaltathatja. Amennyiben a fenti összeg megfizetése megtörténik, Jakab mr. polgár összes, Pál és Jakab mr.-ekkel szemben kiadatott, adósságokról szóló okleveleit hatálytalanítja. A felek azt is kinyilvánították, hogy a kápolnaispánnal a jelen oklevéllel azonos tartalmú oklevelet adatnak ki. A második részlet megfizetésének határnapján Dousa fiai: Pál és Jakab mr.-ek nevében a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor megbízólevelével Demeter fia Miklós jelent meg, és az említett 420 ft.-ot András deák (litteratus) budai hospes-nek, Jakab mr. polgár királyi megbízólevellel megjelent famulus-ának megfizette, aki felmentette őket ezzel kapcsolatos kötelezettségük alól, kivéve az első határidő elmulasztásáért való kötelezettséget. Jakab mr. polgár említett okleveleit – kivéve az első határidővel kapcsolatos kötelezettségre vonatkozót – hatálytalanítja. D. Bude, 3. die oct. fe. Penth. predictarum, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 936. (Zichy cs. zsélyi lt. 215. D. 12.) Szakadozott, helyenként olvashatatlan. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. Az oklevélen a megpecsételés módjára utaló jel nem látható.

K.: Z. II. 381–384. (267. szám).

R.: Z. VII/1. 127.

424. 1349. jún. 10.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-jének színe e. megjelenve Telegd-i Lőrinc fia János mr. tiltakozik amiatt, hogy ..... akik nevében és megbízólevelével apjuk ..... malomhelyeiknek ..... más helyeken ..... jobbagyaiknak ..... az említett Lukács ..... Miklós fiai: Lőrincet és Györgyöt és Pongrác fia Kelement eltiltja attól, hogy a Crisium folyón Telegd birtokon malmot az előzőleg kijelölt helyről máshová helyezték át és ezzel kárt okozzanak. D. in vig. fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1349.

E.: Arhivele Statului Bihor. Ugri-Böölöni cs. lt. 13. 2. (Df. 278 514.) Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en kerek zárópecsét töredékei látszanak.

K.: –

Megj.: Az oklevél teljesen elhalványult, erősen vízfoltos állapota miatt több információ nem volt megállapítható.

425. 1349. jún. 11. Pozsony

[I.] Lajos király (H) értesíti a váradi kápt.-t: színe e. megjelenve Jakch mr. udvari lovag (aule nostre miles) és frater-e, Miklós, István herceg udvari ifja (iuvenis aule domini Stephani ducis) a neki és István hercegnek tett hű szolgálataikért a Zonuk és Kraznya m.-i Isowceruaya és Farkmyhalhaza birtokokat kérték adományul, amelyek állításuk szerint az örökös nélkül elhunyt Isow és Fark (dict.) Mihály birtokai voltak, és királyi adományozás alá tartoznak. Mivel a király nem rendelkezik ismeretekkel az említett birtokokról, ill. azok jogállásáról, felkéri a váradi kápt.-t, hogy Zarwad-i László fia László v. Sarmosag[-i] Mogh fia János v. Kemur-i László fia Poch királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t végez, majd a birtokokat Jakch mr.-nek és Miklósnak iktatja királyi adomány címén örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig a király jelenléte elé idézi, aki minderről írásos jelentést kér. D. Posonii, in fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1349.

Á.: a 499. számú oklevélben.

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 198. (505. szám); Vay berkeszi 424–425. (99. szám).

426. 1349. jún. 11.

Az egrí egyház kápt.-jának színe e. megjelenve László fia Peteus c., Jakab fia Márton, Albert fia Imre fia Benedek Waly-i nemesek bemutatják Miklós nádor (H) nyílt oklevelét, kérve annak [a kápt. privilegiális oklevelében
218

történő átírását], amit az a jelen oklevéllel teljesít. Erről autentikus függőpecsétjével ellátott, chirographált oklevelet ad ki Miklós prépost, Sándor éneklő-, János örkanonok, továbbá János Borsod-i, decretorum doctor [☩: Dávid] Zabolcz-i, Péter Heues-i, Domokos Borswa-i, András Pankata-i, György Tharcza-i, Katho (dict.) László Patha-i főesp.-ek jelenlétében. D. in fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, Miklós az egri püspök.

Á.: I. Mátyás király, 1464. márc. 13. > egri kápt., 1464. ápr. 24. Magángyűjtemények. Lőkös cs. lt. J. N. (Df. 282 680.)

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXXI. 549. szám.)

Megj.: A [ ] közötti rész az átíró oklevél más részei alapján készült kiegészítés.

427. 1349. jún. 11.

A pécsi egyház kápt.-ja jelenti [I. Lajos] királynak (H): Theutheus és Vezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László ügyeire vonatkozó, 1 évre érvényes általános értelmű nyílt megbízólevelének (l. 420. szám) megfelelően a fenti ügyekben poroszlónak rendelt Bere[men]-i István társaságában Imre mr.-t, a pécsi vár Szt. János-egyházának kanonokát küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 9-én (f. III. prox. p. fe. S. Trinitatis prox. preteritum) m.-beli nemesektől és közrendűektől megtudták az igazságot. E szerint Korough-i Lőrinc fia Fülöp mr. ápr. 28-án (f. III. prox. p. fe. B. Georgii mart., a. in presenti preteritum) 15 fegyverest és több más famulus-t Theutheus és Vezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László Baranya m.-i Chenereue birtokon lévő házához küldött, azt lerontatta, egy ugyanoda valósi famulus-ukat, Beke-t a házból kivonszoltatta, kíméletlenül megverette, életveszélyes sebekkel sebesítve, aki emiatt jobb keze 2 ujját elveszítette, a házban lévő javait pedig elvitette. Fülöp mr. ezek közül egy férfi tunikát, amely darócvászonból (de panno darouch) készült, színük e. visszaadott neki. D. in die Corporis Christi, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 937. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 324.) Vízfoltos és hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú pecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: Z. II. 384–385. (268. szám.)

R.: Z. VII/1. 127.

Megj.: A [ ] közötti kiegészítés a 353. számú oklevél alapján.

428. 1349. jún. 11.

A váradí egyház kápt.-ja jelenti [I. Lajos] királynak (H): itt átrít apr. 2-i oklevelének (l. 247. szám) megfelelően jún. 7-én (in oct. fe. Penth. prox. preteritis) ki kellett küldenie tanúságtevőjét Voya birtokra és bizonyos szántóföldekre. A kápt. a határnapon Miklós mr.-t, a kápt. Szt. Tamás vértanú-oltárának rector-át küldte ki tanúságtételre, aki a felek társaságában visszatérve előadta, hogy jún. 7-én a felek társaságában kiszállt Voya birtokra, ahol a királyi oklevélben foglaltaknak megfelelően Abram ~ Abraam, Benedek, László, Antal, Miklós és másik Miklós Jolad fia András, Rohud-i László és Fygehazy-i Loránd döntése szerint Voya birtok Dé felé eső utcájának (platea) felét, ti. az alsó Ny-i felét – amelyet egy Dé felé tartó kis utca (vicus) választ el – Jolad fia András részéig, továbbá a szántóföldek és Medue fiai: Jakab és Pál más részeinek felét Voya-i Jakab fia Jánosnak és patruelis frater-einek, Pál fiainak: Mihálynak és Jánosnak adták örök birtoklásra. A fennmaradó részek az említett nemeseké maradtak örök birtoklásra, a Voya-i Szt. István király-egyház patronatus-i joga közös maradt. Határok a kápt.-i ember és a felek elmondása szerint: említett kis utca (vicus) vége Dé felől, Voya birtok említett utcájának (platea) közepe É felől a kis utca másik végénél, kovácműhely, liget, tölgyfa, említett liget, tölgyfa, 2 tölgyfa, wlgariter dumb nevű kis hegy, út Chakal birtokra, tölgyfa, Voya birtok, Chakal birtok. Az ettől É-ra eső művelt és műveletlen szántóföldek tartozékaikkal, erdőkkel és ligetekkel Jakab fia János és Pál fiai: Mihály és János része, az ettől Ke-re eső művelt és műveletlen szántóföldek tartozékaikkal Abraam, Benedek, László, Antal, Miklós és másik Miklós része lettek. A felek innen teljes egyetértésben távoztak. D. in fe. preconssissimi Corporis Christi, a. Incarn. eiusdem 1349.

E.: –. **Fk.:** Dl. 96 303. (Vay cs. berkeszi lt. 292.) Vízfoltos. Hátoldalán zárópecsét volt.

Á.: Ilosvai Lesták nádor, 1393. szept. 27. Dl. 62 200. (Ibrányi cs. lt. 39.)

K.: –

R.: Vay berkeszi 424. (98. szám).

429. 1349. jún. 11. Zágráb

Miklós, egész Sclauonia bánja színe e. megjelenve Kyrin villicus és az Ozyal vár alatt lévő szabad királyi falu hospes-ei bemutatják Mykacz mr., egész Sclauonia volt bánjának privilegiális oklevelét szabadságaikról, kérve annak privilegiális oklevélben történő átírását, amit ő a jelen oklevéllel teljesít. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. Zagrabie, in fe. Corporis Christi, a. d. 1349.

Má.: 1. Dl. 38 793. (NRA, 483. 7.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

2. Dl. 25 790. (Ismeretlen provenienciájú iratok.) (Horvát nyelvű 18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –. (Az átfírt oklevelet l. Anjou-oklt. XIII. 394. szám.)

430. [1349.] jún. 12. Pozsony

Guido, Szt. Cecíliaról címzett presbiter, kardinális, a Szt. Szék legatus-a értesíti a veszprémi egyházm.-i Szt. Egyed-monostor apátját és a győri egyház prépostját: a győri egyházm.-i pannonhalmi (S. Martini de Pannonia) monostor apátja elmondta, hogy a főpapok (summi pontifices) és Szt. István király engedélyéből, ill. privilégiuma értelmében Somogy m. összes lakosa (incole) és dolgozója (laboratores) ügyeik (negotia), predium-aik, földjeik, szőleik, vetéseik (segetes), vámjaik, predium-aikon élő hospes-eik bora u. dézsmát tartozik fizetni neki – amint ez az apát által bemutatott privilégiumból kiderült –, az említett m. számos lakosa azonban ennek ellene mond, és már 2 éve nem hajlandó a fentieket megadni az apát igen nagy kárára, valamint lelki üdvük sérelmére. Kérte, hogy a fentiekkel kapcsolatosan a legatus szolgáltasson neki elégtételt. A legatus megparancsolja a címzetteknek, hogy a nevezetteket utasítsák a dézsmák megfizetésére, úgy az elmaradottakat, mind a jelenben és a jövőben járókat illetően kiközösítés terhe alatt. Ha valaki az említett dézsmákat törvényes okra hivatkozva nem fizetné meg, az illetőt az apát ellenében idézzék színe elé az idézést követő 9. napra az esztergomi főegyházm.-i Pozsony földjére [!] v. ahol a legatus éppen tartózkodik. Az ellenszegülőkkel szemben a legatus elindítja a kiközösítési eljárást. A fentiekről a legatus írásos jelentést kér. A jelen oklevelet pecsétjével látja el, és azt felmutató esküdt nuncius-ának a fentiekben teljes felhatalmazást ad. D. apud Posonium, Strigoniensis diocesis, II. Id. Jun., VI. Kelemen pápasága 8. évében. [1349.]

E.: BFL. Konv.-i lt. 393. Capsarium 26. EE. (Df. 207 199.) Hártya. Hátoldalán más középkori és 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés. A K. szerint ép függőpecsétjének sodrata a Fk.-en látszik.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Katona, Hist. crit. IX. 569. (362. szám); PRT. II. 401–402. (133. szám).

R.: Bónis–Balogh 121. (1095. szám).

431. 1349. jún. 13. Pozsony

[I.] Lajos király (H) emlékezetébe idézve Jakab c. pozsonyi bíró hűséges szolgálatait, egy korábbi oklevele (l. 397. szám) által az emberemlékezet óta királyi kézben lévő Pozsony m.-i, a Chollokuz districtus-ban lévő Myseer

birtokot adományozta neki örök birtoklásra. A király a jelen oklevéllel elrendeli, hogy Jakab c.-t és utódait Myseer birtokban senki ne merészelje zaklatni. Ha valaki az illető birtokkal kapcsolatosan oklevelekkel rendelkezik, igazát a király színe e. keresheti. Megparancsolja a nádornak, az ország-bírónak és az ország összes többi egyházi és világi bírójának, hogy Jakab c. és utódai felett Myseer birtok ügyében ne merészeljenek ítélni, v. őket idézni, mivel az említett birtokkal kapcsolatosan a király fenntartja magának az ítélezés jogát. D. Posonii, sabb. prox. p. fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 4053. (NRA. 322. 28.) Hártya. Hátoldalán a pecsét alatt azonos kéz írásával *relatio Nicolai Zech bani totius Sclauonie per Mathe notarium* feljegyzés, más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek pecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: –

432. 1349. jún. 13. Pozsony

[I.] Lajos király (H) értesíti a pozsonyi egyház kápt.-ját: Jakab c., Pozsony város bírójának elmondása szerint a Pozsony m.-i Chollokuz-ben lévő Myseer birtokának – amelyet a király korábbi nyílt oklevele (l. 397. szám) révén adományozott neki érdemei elismeréséül – határ-elkülönítésre van szüksége. A király megparancsolja, hogy a kápt. Cheufolua-i Egyed fia Péter v. Kyralyfaia-i Bodolou fia István v. Chollou-i Peteu királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t végez, majd a birtokot Jakab c.-nek iktatja örök birtoklásra a király új adománya (titulo premissis nostre nove donationis) címen, az esetleges ellentmondókat pedig a király jelenléte elé idézi, aki minderről írásos jelentést kér. D. Posonii, 3. die fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1349.

Á.: 1. az 539. számú oklevélben.

2. I. Lajos király, 1365. febr. 3. Dl. 4052. (NRA. 321. 27.)

K.: AO. V. 301–302. (167. szám) (kihagyásokkal) (Á. 1. alapján).

433. 1349. jún. 13.

A [pécs-]váradai monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H): Tuteus és Vezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László ügyeire vonatkozó, 1 évre érvényes általános értelmű nyílt megbízólevelének (l. 421. szám) megfelelően Gergely fia Deseu királyi ember társaságában János testvért küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 9-én (f.

III. prox. p. fe. S. Trinitatis prox. preteritum) (l. a 423. számú oklevelet). D. sabb. prox. p. fe. Corporis Christi, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 938. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 325.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Wezzeus* névalak, másik egykorú kéz írásával *ad iudicium quia ipse bene iudicat* feljegyzés, kerek zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: Z. II. 386. (269. szám).

R.: Z. VII/1. 127.; Kőfalvi T., Hatalmaskodási esetek 61. (14. szám); Kőfalvi T., Pécsváradi konvent 142. (207. szám).

434. 1349. jún. 13.

A [pécs-]váradai monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H): Tuteus és Vezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László ügyeire vonatkozó, 1 évre érvényes általános értelmű nyílt megbízólevelének (l. 417. szám) megfelelően Jona fia Desow királyi ember társaságában János testvért külte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 8-án (f. II. prox. p. fe. S. Trinitatis prox. preteritum) m.-beli nemesektől és közrendűektől megtudták az igazságot. E szerint amikor Tuteus és Vezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László Kethmonustura-i jobbágya, Bálint jún. 1-jén (f. II. prox. p. fe. Penth. prox. preteritum) Zekchov-i néhai Henrik bán fia Péter mr. egyik jobbágyával a Danobius folyón csónakkal az említett Péter mr. Zanthov falujához érkezett, amikor az ottani officialis-ok és népek ok nélkül Bálintra támadva őt elfogták, ruháit és egyéb dolgait elvették a Tuteus és Péter mr.-ek között folyó per függése idején. D. sabb. prox. p. fe. Corporis Christi, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 940. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 328.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: Z. II. 386–387. (270. szám).

R.: Z. VII/1. 127.; Kőfalvi T., Pécsváradi konvent 142. (206. szám).

Megj.: A vizsgálat időpontjának megadása először a *f. IV. prox. p. fe. Corporis Christi* kifejezéssel történt, amit átjavítottak *f. II. prox. p. fe. S. Trinitatis* változatra.

435. 1349. jún. 13.

A [pécs-]váradai monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H): Tuteus és Vezzeus ~ Vessceus ~ Wezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László ügyeire vonatkozó, egész évben érvényes általános értelmű nyílt megbízólevelének (l. 417. szám) megfelelően Jona fia Desow királyi ember társaságában János testvért

küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 10-én (f. IV. prox. an. fe. Corporis Christi prox. preteritum) m.-beli nemesektől és közrendűektől megtudták az igazságot. E szerint Tuteus és Vesseus mr., továbbá előbbi fiai: Miklós és László Gethmonustura-i villicus-a, István és bizonyos jobbágyaik jún. 2-án (f. III. prox. p. fe. Penth. prox. preteritum) Pécsről hazafelé tartottak, amikor Kemen fia Konrád mr. Wgh faluja mellett haladtukban Ipolitus fia Péter, Konrád mr. famulus-a és officialis-a ok nélkül rájuk támadt, 2 jobbágyukat súlyosan megsebesítette – a sebeket a királyi és konv.-i ember is látta –, őket és 2 másik jobbágyot is ruháiktól megfosztva kirabolta. D. sab. prox. p. fe. Corporis Christi antedicti, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 939. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 327.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Wezzeus* névalak, kerek zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

K.: Z. II. 388–389. (271. szám).

R.: Z. VII/1. 127–128.; Kőfalvi, Pécsváradi konvent 143. (208. szám).

Megj.: a vizsgálat időpontjának megadása először a *f. IV. prox. p. fe. S. Trinitatis* kifejezéssel történt, amit átjavítottak a *f. IV. prox. an. fe. Corporis Christi* változatra, amelyek egyébként ugyanazt a napot, jún. 10-ét jelölik.

436. 1349. jún. 13.

A váradi egyház kápt.-ja hírül adja: egy korábbi megállapodást tartalmazó oklevél (l. 412. szám) értelmében Imre fia András Mocsola (Má. 2.: Motsolya) (Má. 3.: Mocsolya)-i nemes a kápt. tanúságtevőjével, továbbá Od ~ Ody (Má. 2–3.: Odi)-i János fia János, testvérei, Bechen (Má. 3.: Beesen), Márk és Lukács, valamint unokatestvéreik, Guth fiai: László és János 4-4 nemes fogott bíró és a kápt. tanúságtevőinek jelenlétében jún. 7-én (in oct. fe. Penth. prox. preteritis) kiszálltak Od birtokra, hogy azt döntőbíráskodás eredményeképpen 2 egyenlő részre osszák. A kápt. kiküldöttjei: László, a kápt. Szt. Lőrinc-oltárának rector-a és Péter, a kápt. kórusának presbiter-e. A felek visszatérve egybehangzóan előadták, hogy a vitatott földeket az alábbi határokkal választották el egymástól úgy, hogy a Dé-ről Ny felé húzódó határrész összes haszonvételeivel és tartozékaival – művelt és műveletlen szántóföldekkel, rétekkkel, erdőkkel, mezőkkel – Imre fia Andrásnak, az É felé eső pedig szintén összes haszonvételeivel és tartozékaival – művelt és műveletlen szántóföldekkel, erőkkel, rétekkkel berkekkel – János és Guth fiainak jutott örök birtoklásra: Silagy (Má. 2.: Zilagy) (Má. 3.: Szilagy) pataka (dict.) patak Baxa falu mellett, út a Füzpataka (dict.) patakhoz, említett patak, örvény, forrás, ahonnan az örvények erednek, bővizű forrás az útnál, Szt. Mihály tiszteletére emelt egyház, amelynek patronatus-i jogát közösen bírják, bercz (Má. 3.: brécz) (dict.) hegy vége, hegy, ennek csúcsa, füzfa, másik

hegy, sík, vízmeder, Dancs fiainak határai. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. autentikus pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki. D. sabb. prox. p. fe. precissimi Corporis Christi, a. Incarn. eiusdem 1349.

Tá.: Garai Miklós nádor, 1417. nov. 14. Dl. 105 472. (Wesselényi cs. lt.)

Má.: 1. AL. Iktári Bethlen cs. lt. Oklevelek 146. (Df. 255 146.) (1715. ápr. 7-i egyszerű Má.-ban.)

2. Dl. 73 662. (Teleki cs. marosvásárhelyi lt. 92.) (1715. ápr. 7-i egyszerű Má.-ban.)

3. AL. 12. Wesselényi cs. görcsöni lt. J. N. (Df. 254 786. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.) (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: Doc. Trans. IV. 689–690. (699. szám).

R.: Rusu, A. A., AMP. 5 (1981). 345–346.; Erdélyi Okm. III. 198–199. (506. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 481–482. (699. szám) (román nyelvű).

437. 1349. jún. 14.

[A vasvári kápt. jelenti Miklós nádornak]: Ollar-i ..... fia Miklós nádori ember társaságában .....-t, kórusának .....-t küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 5-én (f. VI. prox. p. fe. Penth. prox. preteritum) kiszálltak Kuchk-i Dénes fiai: Mihály és Gyuke Dubrungunuzfolu és Dubrunuigras birtokon lévő részére, de amikor azt visszavételt és hj.-t követően, más birtokoktól elválasztva, privilégiumuk értelmében Mihálynak és Gyuke-nek akarta iktatni a nádori ember a szomszédok jelenlétében, örök birtoklásra, Chafurd-i Lőrinc fia Leukus a maga és fiai: András és János, továbbá Chafurd-i Benedek fia András és P.....h-i János fia János nevében a hj. ellen nem, de a visszavétel és az iktatás ellen tiltakozott. A nádori ember a nevezetteket Dénes fiai: Mihály és Gyuke ellenében júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. nunc venturas) a nádor jelenléte elé idézte. D. 10. die reambulationis prenotate, a. d. 1349.

E.: Dl. 68 224. (Kisfaludy cs. idősebb ágának lt. 34.) Papír. Szakadozott, hiányos és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: –

Megj.: a [ ] közötti rész a hátoldal alapján.

438. 1349. jún. 14. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (l. 413. szám) megfelelően Lothardus fia János fiai: Lothardus és István – akiknek a nevében a pozsonyi kápt. megbízólevelével Dees fia Dénes

jelent meg – indítottak jún. 7-én (in oct. fe. Penth.) Zazy-i Mihály fia Pethe ~ Pete ellenében, a felek akaratából okt. 6-ra (ad oct. fe. B. Mychaelis arch. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett, amennyiben a felek időközben fogott bírák közreműködésével nem tudnának megegyezni. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 48 371. (Üchtritz-Amadé cs. lt. 4. 1. 20.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

K.: –

439. 1349. jún. 14. Pozsony

Jakab c. pozsonyi bíró Csanád esztergomi érsek, örökös esztergomi c. kérésére beleegyezik abba, hogy az érsek Chollokuz-i szőlőkkel, szántóföldekkel és birtokokkal rendelkező jobbágyai, akik saját borukat és gabonájukat eladás céljából szállítják, ill. jószágait áthajtják a Werkenye-i vámon, azt vámmentesen tehessék. Akik viszont javaikat kereskedés céljából szállítják faluról falura, a szokásos vámot fizessék. Werkenye-i vámosának pedig megparancsolja, hogy a fentiek szerint járjon el. D. Posenii, die domin. prox. p. fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1349.

E.: –

K.: F. IX. 1. 736–737. (395. szám); Str. III. 686. (915. szám).

Megj.: Str. szerint E.-je a primási lt.-ban S. 2. jelzet alatt.

440. (1349. jún. 15. e.)

I. Lajos király megparancsolja Miklós nádornak, a kunok bírójának, hogy jún. 15-én Pozsonyban tartson generalis congregatio-t a m. nemessége és közrendűi számára.

Eml.: a 465. számú oklevélben.

K.: –

441. 1349. jún. 15. Zágráb

Leustachius, [I.] Lajos király által egész Sclauonia élére állított általános vicarius-ának színe e. megjelene Campus (Polja)-i György fia János a maga és frater-ei, István, György és Iwan nevében tiltakozik amiatt, hogy ugyanoda valósi Péter fia Tamás Rakytowch-i birtokrészét az Obdyna patakkal és másokkal együtt eladta, holott annak elővásárlási joga az ország szokása szerint a szomszédság folytán őket illetné. Tamást az elidegenítéstől,

mindenki mást annak megszerzésétől a maga és frater-ei nevében tiltotta. Ennek tanúságtételül János kérésére a jelen oklevelet adja ki. D. Zagrabie, in fe. BB. Viti et Modesti mart., a. d. 1349.

Má.: Dl. 33 590. (NRA. 1509. 2.) (16. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Laszowski 63–64. (63. szám); Smič. XI. 538–539. (408. szám).

442. 1349. jún. 15. Nagyfalu

Lőrinc fia István, Domokos Machou-i bán, Barana-i c. alispánja és a szb.-k jelentik [I.] Lajos királynak (H): Thetheus ~ Theutheus és Vezzeus mr.-ek, illetve előbbi fiai: Miklós és László ügyeire vonatkozó, 1 évre érvényes általános értelmű nyílt megbízólevelének (l. 340. szám) megfelelően kiküldték Kasad-i István fia András alispáni embert, aki visszatérve előadta, hogy jún. 8-án (f. II. prox. p. fe. S. Trinitatis prox. preteritum) m.-beli nemesektől és közrendűektől megtudta az igazságot (l. 435. a számú oklevelet). Eltérő névalak: Kemyn. D. in Nogfolu, f. II. prox. p. fe. Corporis Christi, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 941. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 326.) Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 4 kerek zárópecsét töredéke, hártvaszalagja.

K.: Z. II. 389. (272. szám).

R.: Z. VII/1. 128.

443. (1349. jún. 15–23. között)

Miklós nádornak, a kunok bírójának a Pozsony m. számára tartott generalis congregatio-n kiadott privilegiális oklevele szerint Karcha-i Illés fia Bertalant a nádor színe e. fej- és jószágvesztésre ítélték Mátyás fia Tivadar, valamint ugyanezen Karcha-i Luka fia János és a Karcha-i Szt. Bertalan ap.-egyház rectora, Mihály presbiter ellenében utóbbi megveréséért, vére ontásáért, az ott lévő egyház kifosztásáért és földje bizonyos részeinek jogtalan elfoglalása miatt.

Eml.: a 468. számú oklevélben.

K.: –

444. (1349. jún. 16. e.)

A székesfehérvári kápt. oklevele szerint egyik részről a veszprémi egyház kápt.-ja, másik részről a veszprémvölgyi Boldogságos Szűz-kolostor apácái, harmad részről Myske fia Pál között hosszú ideje per folyt a Veszprém m.-i Zarberen birtok részeinek felosztása ügyében az említett Pál c. színe e.

Eml.: a 833. számú oklevélben.

K.: –

445. (1349. jún. 16. e.)

Pál c. országbíró oklevele szerint (l. az előző oklevelet).

Eml.: a 833. számú oklevélben.

K.: –

446. (1349. jún. 16. e.)

Pál c. országbíró felszólítja a [székes-]fehérvári kápt.-t, hogy Gergely mr. Waska-i főesp., az [anya]királyné káplánja és speciális megbízottja a kápt. tanúságtevője és más fogott bírák jelenlétében jún. 16-án és az azt követő napokon (3. die quind. fe. Penth. nunc preteriti et aliis diebus sequentibus) Zarberen birtokot a felek és a szomszédok jelenlétében, az oklevelek – kiváltképpen Pál c. és a [székes-]fehérvári kápt. korábbi felosztást tartalmazó okleveleinek (l. 444. és 445. számok) – bemutatása u. osszák fel, és a királyi ember iktassa a feleknek, majd pedig aug. 8-ra (ad quind. B. Jacobi ap. nunc preteritas) minderről a [székes-]fehérvári kápt. oklevelében tegyen írásos jelentést.

Eml.: a 833. számú oklevélben.

K.: –

447. (1349. jún. 16. e.)

László fia László mr., Berzethe (dict.) Miklós mr. Zaboch-i c. alispánja és a 4 szb. oklevele szerint Lengel (dict.) János fia László jún. 16-án megfizetendő nyelvváltságban marasztaltatott el Abram deák (litteratus) ellenében, amelyet az oklevéladóknak és a perbeli ellenfélnek kellett megfizetnie.

Eml.: a 449. számú oklevélben.

K.: –

448. 1349. jún. 16. [Nagy-]Szeben

Keresztély szebeni dékán, nagycsúri (Magnum Horreum) plébános, az esztergomi érsek bírāja és vicarius-a, valamint a szebeni kápt. hírül adják: István Helta-i plébános a kápt. János szenterzsébeti (Villa Humperti), Péter Hanbach-i, János Alczina-i, Helvicus keresztényszigeti (Insula Christiani) plébánosokból álló ítélőszéke e. Goblinus Schellenberg-i plébános ellenében

előadja, hogy mióta ő Helta-ra került, Goblinus a Helta-hoz és egyházához tartozó terület tizedeit jogtalanul magának szedte be. Ez a terület a Schebs víz és a Steynrech nevű hely között terül el, ahol sok határjel van állítva. István decratalis-szal igazolta, hogy az említett tizedek jog szerint a Helta-i egyházat illetik, mivel ezt a területet a Helta-i emberek művelik, az ő parochia-jába tartoznak, és nekik ő szolgáltatja ki a szentségeket. A szebeni provincia joga szerint a tizedeket ott kell megfizetni, ahol predialis-ok predium-ai fekszenek, ahol kiszolgáltatják nekik a szentségeket, és ahol állataik éjszaka nyugosznak. A plébános tizedszedési joga a falu határaiig terjed. Az ítélszék a fentiek figyelembe vételével az említett tizedeket Istvánnak és a mindenkori Helta-i plébánosoknak ítéli örök birtoklásra, Goblinus-ra és az Selimbär öt követő plébánosokra az ügyel kapcsolatban örök hallgatást parancsol. Ennek megszilárdítására a szebeni dékán és a kápt. pecsétjével ellátott oklevelet adnak ki. D. et actum in Cybinio, prox. III. f. p. fe. BB. mart. Viti et Modesti, a. Incarn. d., 1349.

E.: Arhivele Statului Sibiu. Szász Nemzeti Lt. Kirchengemeinde Heltau (Cisnădie, Nagydisznód) 2. (Df. 292 103.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en a megpecsételési módja nem látható.

K.: Schuller, Archiv I/1841. 289–291.; ZW. II. 58–59. (638. szám).

R.: Bónis–Balogh 121. (1096. szám); Erdélyi Okm. III. 199. (507. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 482–484. (700. szám) (román nyelvű).

449. 1349. jún. 16. [Nagy-]Kálló

László fia László mr., Berzethe (dict.) Miklós mr. Zabochoi c. alispánja és a 4 szb. hírül adják: korábbi oklevelük (l. 447. szám) értelmében Lengel (dict.) János fia László jún. 16-án (III. f. prox. an. oct. fe. Corporis Christi) megfizetendő nyelvváltásban marasztaltatott el Abram deák (litteratus) ellenében, amelyet az oklevéladóknak és a perbeli ellenfélnek kellett megfizetnie. A határnapon László az említett bírságot az előírt módon megfizette, ezért felmentik őt kötelezettsége alól. D. in Kallow, die et termino prenotato, a. eiusdem 1349.

E.: Dl. 51 518. (Kállay cs. lt. 1300. 937.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18.sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, benne a bírság 1 M.-ban való megjelölése, 3 zárópecsét nyoma, egyik apró töredéke.

K.: –

R.: Kállay I. 226. (982. szám); Piti F., Szabolcs m. 114. (441. szám).

450. 1349. jún. 18. Avignon

[VI.] Kelemen pápa felhatalmazza Guido kardinálist, Szt. Cecíliaról címzett presbiter-t , a Szt. Szék Mo.-ra (U) és Lombardia-ba delegált legatus-át, hogy feloldozza az egyházi fenytékek alól Bajor Lajos támogatóit az említett területeken. D. Avinione, XIII. Kal. Iul., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 109. 566v–567r. (Df. 292 752.)

K.: Lenzenweger 614–615. (132. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 273–274. (248. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 2017. szám.

451. [1349.] jún. 18.

Balázs prépost és a Lelez-i Szt. Kereszt-egyház konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt, gyűrűspecstjével ellátott jún. 1-jei oklevelének (l. 392. szám) megfelelően Aba fia János királyi ember társaságában Miklós testvér örszerzetest küldte ki a királyi parancslevélben foglaltak végrehajtására, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 14-én (die domin., videlicet in quind. fe. Penth.) kiszálltak Kerestwr ~ Kerezthwr birtokra, a szomszédokat – kiváltképpen az Vrs ~ Wrs-i és Gerebsee ~ Gerebse-i officialis-okat, villicus-okat és népeket – összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végeztek, majd a királyi ember a birtokot Dénes fia Lászlónak iktatta örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. Kerezthwr birtok határai: kis sziget, tölgyfa a Karacher vízfolyás mellett, tölgyfa, Apathyhumuk kis hegy, tölgyfa, tövisbokor, kis hegyek, régi kő határjel, erdő, kis hegy, kis hegyek, út, Pyskaruser vízfolyás, Pykarus halászhely, Kerezthwr birtok, Wrs és Gerebse birtokok. D. f. V. prox. p. quind. an. directas, a. d. supradicto. [1349.]

Á.: I. Lajos király, 1368. okt. 1. Dl. 3970. (NRA. 861. 26.)

K.: –

452. 1349. jún. 18.

A pozsonyi egyház kápt.-jának 1349. jún. 18-i (in a. d. 1349., in oct. fe. Corporis Christi) nyílt oklevele szerint színe e. megjelenve egyik részről Samuth-i Miklós leánya, Kata nemes kisasszony és Vynche felesége, Margit, másik részről Kelyey-i János fiai: Jakab és János azokban a perekben, amelyeket az úrhölgyek anyjuk leánygyede és nagyanyjuk jegyajándéka – amelyek őket a néhai Chelztew-i Miklós birtokaiból illették meg – ügyében akartak indítani, magukat aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap. tunc affuturi) 6 fogott bíró döntőbíráskodásának vetik alá. A felek a döntőbíráskodás helyszínét nem hagyhatják el, hanem bármit is ítélnenek a fogott bírák, kötelesek

azt elfogadni. Ha Jakab és János nem fogadják el a döntést, perkezdet e. megfizetendő 6 M.-ban marasztaltatnak el az úrhölgyek ellenében.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1360. máj. 19. Dl. 104 925. (Batthyány lt. Illésházy cs. lt. 3. 5. FFF.)

Eml.: a 666. számú oklevélben.

K.: –

453. 1349. jún. 18. Buda

Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírója hírül adja: midőn jún. 7-én (in oct. fe. Penth.) ítélőszéket tartott, Jakab fia Lukács az ura, Scepus-i Kulche fia Pál mr. nevében az esztergomi egyház kápt.-jának megbízólevelével megjelenve bemutatta a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-konv. tartalmilag itt átírt márc. 18-i oklevelét (l. 185. szám). Az országbíró az oklevélben foglaltak tanúságtételéül a jelen nyílt oklevelet adja ki. D. Bude, 12. die termini supradicti, a. d. 1[3]49.

E.: Dl. 4033. (NRA. 856. 1.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú pecsét nyoma, hártyszalagja.

K.: AO. V. 288–289. (155. szám) (kihagyásokkal).

454. 1349. jún. 18.

Rohonch-i Kokos (dict.) Miklós fiai: János, László és György a Gwor birtokon lévő Szt. Kereszt-egyház papjának kertje mögötti malomra – amely a Repche folyón épült – vonatkozó, apjuk által a vasvári Szt. Mihály arkangyal-egyház és kápt.-ja részére végrendeletében tett adományt saját és elődeik lelki üdvéért ők is megerősítik és a telkekkel hosszanti irányban Dé felé eső malmot összes hasznvételeivel, szántóföldekkel és tartozékokkal az említett egyháznak adományozzák örök birtoklásra. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a jelen oklevelet adják ki. D. f. V. prox. p. fe. SS. Viti et Modesti, a. d. 1349.

Má.: Szombathelyi püspöki és vasvár-szombathelyi székeskápt.-i m. lt. Vasvári kápt. rendezett iratok 2. 18. (Df. 279 097.) (15. sz.-i Má.-ban.)

K.: –

455. (1349. jún. 18. v. u.)

A székesfehérvári kápt. jelenti Pál c. országbírónak: a kápt. az említett jún. 16-án és az azt követő 3 napon (per alios tres dies subsequentes) Gergely mr.

királyi ember, János mr. kanonok és Balázs presbiter, a [székes-]fehérvári kápt. tanúságtevője más, a felek által odavezetett fogott bírák társaságában az említett ügyben eljár. A kápt. birtokrészei Szt. László király privilégiuma szerint 3 ekealj földet, 2 szőlőt, jó erdőt, Balatun-i halfogóhelyet és számos conditionarius-t és szolgálónót foglaltak magukba. [II.] András király oklevele szerint 2 mansio szőlőkkel, kaszálókkal, erdőkkel és más haszonvételekkel, valamint [V.] István király privilégiuma értelmében az örökös nélkül elhunyt Salamon Zarberen-i nemes Máté királyi aranyművesnek adományozott részéből – 60 hold föld szőlőkkel és telekhelyekkel és más haszonvételekkel – a kápt. az oklevelek bemutatása révén részt igényelt. Az említett Myske fia Pál szintén [II.] András király privilégiumának felmutatásával Zarberen birtokból magának 6 ekealjnyi földet, erdőket, szőlőket és más haszonvételeket magáénak mondott. Mindezeket – kivéve Máté aranyműves részét – a [székes-] fehérvári kápt. oklevele szerint Antal, Hay Szt. Lőrinc-i prépost és Peren-i Miklós c. [I.] Károly király (H) idejében a király és az [anya]királyné által megbízva felosztották és határjelekkel elkülönítették a Kálmán király privilégiumában az apácáknak adományozott részek – ti. 54 mansio, ugyanennyi szőlő és más haszonvételek – fejében. Mivel a fentiekben nem tudtak megegyezésre jutni, a veszprémi kápt. és Myske fia Pál sem a korábbi felosztást, sem pedig a királyi mérték szerinti újbóli felosztást nem fogadták el, és a királyi és kápt.-i ember a az eredeti felosztás visszavonását nem tartotta helyénvalónak, ezért azt a király és a bárók döntésére bízta.

Eml.: a 833. számú oklevélben.

K.: –

456. 1349. jún. 19.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti Erzsébet [anya]királynénak (H) (l. az alábbi oklevelet). D. f. VI. prox. p. oct. fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1349. Az oklevél visszahozatala esetén a kápt. privilégium kiadását ígéri.

E.: MTA. Kvt. Oklevélgyűjtemény 112. (Df. 243 757.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán rányomott kerek pecsét töredékei, hártvaszalagja.

K.: F. IX. 1. 699–702. (384. szám).

457. 1349. jún. 19.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti Erzsébet királynénak (H): itt átírt máj. 14-i oklevelének (l. 330. szám) megfelelően Anda fia Jakab királyi ember társaságában kanonoktársát, Jakab mr. testvért küldte ki tanúságtételre, 232

akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 17-én (f. IV. prox. p. quind. fe. Penth. prox. preteritas) kiszálltak Jemnyk ~ Jennyk faluba, az annak Dé-i részén lévő fél curia-t, továbbá a Harnad folyón lévő fél malmot és az évente census-ként nov. 11-én (in fe. S. Martini conf.) fizetendő 5 M.-t, továbbá a másfél ekealjnyi, vagyis 75 hold földet az úrhölgynek iktatták örök birtoklásra. A 75 hold föld holdjai hosszanti irányban 72, széltében 12 rőföt (mensura) tesznek ki, 3 helyen terülnek el, és amint az szokásos, a vetés céljaira 3 részre oszlanak. Ebből 25 hold egy, a Harnad-ba ömlő patakon lévő hídnál, Dé felől, a falu kertjei mögött van, és a part mentén a Harnad közepéig tart. 26 hold egy ösvénynél, az említett patakon lévő hídnál a falu felső részén van, és egy völgy feléig tart, addig a helyig, ahol Daman ~ Doman, Jennyk és Wyhniche falvak határjelei összefutnak. 24 hold pedig az egyház földjének hátában, a papi curia mögött, a Doman faluba vivő nagy útnál és mocsaras helynél van, és az említett Doman határjeleiig tart. Az említett birtokrészeket határjelekkel elválasztva, összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal – amint azokat a szepesi kápt. említett privilégiuma tartalmazza – a királynéi ember az úrhölgynek iktatta örök birtoklásra, Bertalan, az úrhölgy fia és procurator-a pedig a Miklós által korábban cserébe adott birtokrészeket visszaadta Miklósnak. Mindezek tanúságtételül az örök emlékezetben a kápt. a jelen, függőpecsétjével ellátott privilégiumot adja ki. D. f. VI. prox. p. oct. fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1349. suprascripto. A.

E.: ŠA. Levoča (Lőcse). Szepesi kápt. m. lt. I. rész. 8. 7. 5. (Df. 272 476.)
Vízfoltos. Felül chirographált. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en pecsét bevágása, szalagja látszik.

K.: –

458. 1349. jún. 19.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Jakab mr. testvér, kanonoktársuk és tanúságtévőjük, valamint Anda fia Jakab királyi ember – akiket egy Jemnyk-i fél curia és másfél hold föld, továbbá egy fél malom és 5 M. Peskynus ~ Peskinus felesége, Gehanna részére történő iktatására küldtek ki – előadják, hogy az említett iktatást követően Jemnyk-i Miklós mr., az úrhölgy procurator-a kérésére az alább említendő ügyben a felek a következőképpen egyeztek meg. Peskinus és felesége azt a curia-t, ahol eddig laktak, az úrhölgy Budáról Jemnyk-re való visszatérésének 15. napjáig (usque reversionis domine prenotate de Buda in Jemnyk) lakhatják. Annak a földnek a felét, amit az úrhölgynek iktattak – kivéve a mindkét curia-hoz tartozó épületeket, és az eddig az úrnő által birtokolt földek jövedelmeit – az úrhölgy és férje, az úrhölgynek most iktatott földeket pedig a jelen évben (a. in present) Miklós mr. és a hozzá tartozók birtokolják. Az említett fél hold

földet felmérést követően határjelekkel elválasztva az úrhölgynek iktatták, Doman felőli 2 részét illetően pedig a felek rendelkezésének megfelelően jártak el. D. f. VI. prox. p. oct. fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1349.

E.: MTA. Kvt. Oklevélgyűjtemény 114. (Df. 243 759.) Erősen vízfoltos és elhalványodott. Hátoldalán kerek zárópecsét töredékei.

K.: F. IX. 1. 702–703. (385. szám).

459. [1349.] jún. 19.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt ápr. 15-i oklevelének (l. 257. szám) megfelelően a konv. Albert fia Tamás királyi ember társaságában a konv. familiaris-át, Tharcia-i Imre fia Jánost küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 15-én (II. f. prox. p. fe. Corporis Christi prox. preteritum) kiszálltak Dersyk birtokra, a szomszédok – kiváltképpen Lampert fia Péter Chahul-i officialis (ura, Chahul-i Péter fia János mr. nevében), valamint Kemer-i Fekete (Niger) László fia Jakab, Geztes-i Loránd fia László, ennek fia, Tamás, Aynardus fia János és Peratelek-i Pathocz – összehívásával és jelenlétükben hj.-t végeztek, majd a királyi ember a birtokot László fiainak: Miklósnak és Lászlónak iktatta, ellentmondó nem volt. Hj.: Marawa föld kezdete, út Zenth Myklos-ról Balyok-ra, Chahul, Kemer és Dersyk birtokok határai, Chahul föld, Kemer birtok, említett út, bercz, említett út, Thewterwstho (dict.) hely, Chewr hely, Almaspataka (dict.) patak, Kemer, Geztes és Dersyk birtokok határai, Kemer föld, Geztes birtok, Palizkapataka patak, Dersykpataka (dict.) patak, völgy, 2 tölgyfa, bercz, nagy út Pochol-ról Nagfalw-ba, említett nagy út, Geztes, Athman és Dersyk birtokok határai, Geztes birtok, Borzlywk (dict.) hely, Wotholapathaka patak, Achman, Dersyk és Balyok birtokok határai, Geztes birtok. D. f. [VI.] prox. p. oct. Corporis Christi, a. prenotato. [1349.]

Á.: a 462. számú oklevélben.

K.: Doc. Trans. IV. 690–691. (701. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 199–200. (508. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 484–485. (701. szám) (román nyelvű).

460. [1349.] jún. 19.

A zágrábi egyház kápt.-ja jelenti Miklósnak, egész Sclauonia és Ho. bánjának: itt átírt jún. 5-i oklevelének (l. 411. szám) megfelelően Iwan fia Iwan báni ember társaságában György prebendarius papot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy kiszálltak Rakytouch birtokra, a

szomszédokat összehívva jelenlétükben Gergely 2 mérőnyi wlgó wreten földet a Naccep erdő alatti mezőn Rodyk-nak, Leuk-nak és Woynichnak adott örök birtoklásra. Határok a báni és kápt.-i ember írásos (in scriptis) bizonyítékai alapján: Wrany folyó, szántóföld, 2 út, vizes hely, közút, kereszttel megjelölt tulfá fa, Wrany folyó, cseresznyefa, tulfá fa, kis hegyek, Wratycha patak, Wrany folyó. D. f. VI. prox. p. fe. B. Witi mart., a. d. supradicto. [1349.]

E.: HDA. Archivum communitatis nobilium de Turopolje. Diplomata et donationes 1. 64. (Df. 267 912.) Vízfoltos. Hátoldalán 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú pecsét körvonala.

Má.: Dl. 33 589. (NRA. 1509. 3.) (16. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Laszowski 64–65. (64. szám); Smič. XI. 539–540. (409. szám) (mindkettő Má. alapján).

461. 1349. jún. 19. Pozsony

Miklós nádor (H) 1349. jún. 19-i, Pozsonyban a m. nemessége számára jún. 15-én tartott generalis congregatio-ján (5. die congregationis sue generalis f. II. prox. p. fe. Corporis Christi in dicta civitatis Poseniensi celebrate, a. d. 1349.) kiadott oklevélben átírja a pozsonyi kápt. 1299. aug. 4-i (f. III. prox. p. oct. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1299.) oklevelét.

Tá.: Garai Miklós nádor, 1412. jan. 19. > pozsonyi kápt., 1412. jan. 28. Dl. 76 118. (Pethő cs. lt. 8.)

K.: –. (Az átírt oklevelet l. ZsO. III. 1607. szám.)

R.: ZsO. III. 1607. szám.

462. (1349. jún. 19. u.)

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Hegen fia László fia László bemutatta a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor oklevelét Dersyk birtok hj.-áról (l. 459. szám) kérve a maga és testvére, Miklós nevében annak átírását, amit a király a jelen oklevéllel teljesít.

Á.: I. Lajos király, 1370–1382 között. Dl. 30 649. (Erdélyi kormányhatósági lt. GYKOL. Centuriae. M. 44.) (16. sz.-i Má.-ban).

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 200. (509. szám).

463. 1349. jún. 20.

Pál prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-jének színe e. megjelenve Beya-i Simon fia Deseu fiai: Simon, Bertalan és István előadják, hogy a Gömör m.-i Stres birtok őket illető harmad részének a felét összes haszonvételeivel és tartozékaival hajadon leánytestvérüknek, Ilonának adják leánynegyed címén, örök birtoklásra. Vállalják, hogy ennek birtokában bárkivel – kiváltképpen idősebb fraterükkel, Miklóssal – szemben megvédik, ha erre nem képesek, saját birtokaikból a fentivel egyenértékű részt kötelesek adni neki. Ha Ilona a birtokrészt valaha is elidegenítené, azt csak Simonnak, Bertalannak és Istvánnak teheti meg, akik ha Stres-en lévő részüket elidegenítenék, csak Ilonának tehetik meg. Ha Ilonát az említett birtokrész tulajdonában nem tartanák meg, párbajban vesztésként marasztaltassanak el. Mindezeket a nevezettek önként vállalták. D. sabb. prox. p. oct. fe. Corporis Christi, a. d. 1349. A.

E.: Dl. 60 975. (Rhédey cs. lt. 22.) Kissé vízfoltos és hiányos. Alul chirographált. Hátoldalán 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, 18. sz.-i kéz írásával magyar nyelvű tárgymegjelölés, lila színű sodraton ép függőpecsét.

K.: –

464. 1349. jún. 20. Pozsony

Geletus fia Miklós nádor 1349. jún. 20-i (6. die congregationis sue generalis universitatis [nobilium] dicti comitatus Posoniensis f. II. prox. p. fe. Corporis Christi, a. d. 1349. in civitate Posoniensi), Pozsony városában tartott jún. 15-i generalis congregatio-jának 6. napján kiadott privilegiális oklevele szerint Kumpurd fia Miklós [1348.] okt. 16-án (in fe. B. Galli conf. tunc preterito) [testvérét], az úrhölgy férjét, Pétert – aki házából Gomba faluba tartott – az úton minden ok nélkül megtámadta, és rajta számos sebet ejtve megölte. Erről az úrhölgy és fiai bemutatták a nyitrai és pozsonyi kápt.-ok 2. vizsgálatról szóló oklevelét. A nádor kérdésre a fentieket a m. alispánja, szb.-i, esküdt ülnökei és összes nemese a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Keresztfáját megérintve eskü alatt megerősítették. Mivel Miklós bűne nyilvánvaló jeleként a congregatio-n nem jelent meg, a nádor a nevezettekkel együtt úgy döntött, hogy Miklóst az úrhölgy és fiai ellenében fej- és jószágvesztéssel sújtja, összes birtokait pedig kétharmad részben magának, egyharmad részben pedig a perbeli ellenfélnek ítéli.

Tá.: Szepesi Jakab országbíró, 1377. dec. 7. MTA. Kvt. Kézirattár. Oklevélgyűjtemény 180. (Df. 243 824.)

K.: –

465. 1349. jún. 21. Pozsony

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: amikor a király speciális parancsára (l. 440. szám) jún. 15-én (f. II. prox. p. fe. Corporis d.) a rablók, tolvajok és más gonosztevők kiirtása céljából Pozsony m. nemessége és közrendűi számára Pozsony városában generalis congregatio-t tartott, megkérte a m. nemeseit, nemes conditionarius jobbágyait és a vár servitor-ait v. népeit, hogy nevezzék meg a pozsonyi várnépeket, mire Karcha-i István fia Domokos azt állította Myko fia Lukácsról, Loránd fia Jordanus-ról és Saap-i Domokos fia Jánosról, hogy azok a pozsonyi vár conditionarius-ai, míg a nevezettek magukat a vár nemeseinek mondták, és ezt okleveleikkel kívánták igazolni. Be is mutatták Loránd nádor és pozsonyi c., valamint Vince nyitrai püspök 1255. dec. 13-i (a. d. 1255., in oct. B. Nicolai conf.), régisége által megviselt privilegiális oklevelét. E szerint Saap birtok harmadrészét elődeik, Iwanche, Samuth és Chekeu birtokolták, ezért most ők is jogosan birtokolják azt. Erre a nádor megkérdezte tőlük, hogy Saap birtok fennmaradó 2 része kit illet, mire ugyanoda valósi Pomsa fia János özvegye és zsenge korú fia, Péter a birtok említett 2 részét magukénak mondták, azt állítván, hogy készek erről okleveleiket azonnal bemutatni. Elsőként ők is Loránd nádor és pozsonyi c., valamint Vince nyitrai püspök ugyanazon a napon (die et a. prenotatis) kelt oklevelét mutatták be. Ezt követően bemutatták Péter pozsonyi alispán és a szb.-k privilegiális oklevelét. Az említett oklevelek elolvasása u. a nádor Treutel (dict.) Miklós pozsonyi c.-szel, Gergely besenyő c.-szel, valamint Pozsony m. alispánjával, szb.-ival, esküdt ülnökeivel és összes nemesével Saap birtok említett 2 részét János fia Péternek ítéli örök birtoklásra a jelen privilegiális oklevél révén. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. 7. die congregationis nostre predicte in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Dl. 3965. (NRA. 359. 37.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, vörös-fehér-zöld sodraton ép függőpecsét.

K.: –. (Az említett okleveleket l. Reg. Arp. 1056., HO. VI. 84–85. old. 53. szám, Anjou-oklt. XI. 631. szám.)

466. [1349.] jún. 22. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Guido kardinálisnak, Szt. Cecíliáról címzett presbiterének, a Szt. Szék Mo.-ra, Lombardia-ba és más részekre küldött legatus-ának engedélyezi, hogy 20 személy számára dispensatio-t adhasson a törvénytelen származás alól. D. Auinione, X. Kal. Iul., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: Mon. Vat. Slov. szerint Reg. Vat. 187. 29r–29v. n. CLXVII.

K.: Lenzenweger, 615. (313. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 274. (249. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1667. szám.

467. (1349. jún. 22. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t, a Szt. Szék Mo.-ra, Lombardia-ba és más részekre küldött legatus-át felhatalmazza, hogy 100 személynek engedélyezze a Szt. Sír felkeresését. D. ut supra.

Reg.: Mon. Vat. Slov. szerint Reg. Vat. 187. 29v. n. CLXVII.

K.: Lenzenweger, 615. (313. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 274. (250. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 1668. szám.

468. 1349. jún. 23. Pozsony

Miklós nádor (H), a kunok bírása értesíti a pozsonyi egyház kápt.-ját: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 15-én (f. II. prox. p. fe. Corporis d.) tartott Pozsony m. nemessége számára Pozsony városában, Karcha-i Illés fia Bertalant a nádor színe e. fej- és jószágvesztésre ítélték Mátyás fia Tivadar, valamint ugyanezen Karcha-i Luka fia János és a Karcha-i Szt. Bertalan ap.-egyház rector-a, Mihály presbiter ellenében utóbbi megveréséért, vére ontásáért, az ott lévő egyház kifosztásáért és földje bizonyos részeinek jogtalan elfoglalása miatt. Mindez a a nádornak a congregatio-n kiadott privilegiális oklevelében (l. 443. szám) is olvasható. Az említett földrészeket Bertalan tartozik az említett egyháznak iktattatni, ezért a nádor kéri a kápt.-t, hogy Churle-i Máté fia Lukács v. Karcha-i István fia Mihály v. ugyanoda valósi Salamon fia István nádori ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a nádori ember a megszállt részeket bárki ellent-mondását figyelmen kívül hagyva visszaveszi, majd a Szt. Bertalan-egyháznak iktatja. A nádor minderről a kápt. oklevelében írásos jelentést kér. Bertalan birtokainak harmadrészből a rokonság okán a papnak járó részt illetően a nádor elégtételt adott neki. D. Posonii, in vig. fe. B. Johannis Bapt., a. d. 1349.

E.: ŠA. Nitra (Nyitra). Uzsovics cs. könyöki lt. 32. (Df. 266 381.) Erősen szakadozott, vízfoltos és hiányos. Hátoldalán azonos és 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei, hártýaszalagja.

Eml.: az 581. számú oklevélben.

K.: –

469. [1349.] jún. 23. [Nagy-]Kálló

Nogsemien-i László fia Péter, Dousa volt nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zabolch-i c.-ek alispánja és a 4 szb. jelentik [I.] Lajos királynak (H): itt átirú márc. 27-i oklevelének (l. 235. szám) megfelelően 2 embert küldtek ki vizgálatra, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy Zabolch m.-ben nemesek,
238

közrendűek, papok, clericus-ok és világiak körében vizsgálódva megállapították, hogy minden a királyi parancslevélben foglaltak szerint játszódtott le. D. in Kallo, III. f. prox. an. fe. B. Johannis Bapt., a. in supradicto. [1349.]

E.: –. **Fk.:** Dl. 96 304. (Vay cs. berkeszi lt. 300.) Vízfoltos. Hátoldalán 3 zárópecsét volt.

K.: –

R.: Piti F., JAMÉ. 2000. 116.; Piti F., Szabolcs m. 114. (442. szám); Vay berkeszi 425. (100. szám).

470. 1349. jún. 24.

[I.] Lajos király engedélyezi, hogy a genovaiak (Januenses) áruikat szabadon szállíthassák az országban a Dunán, ill. Orsuua-tól Temesuar-on és Buda-ig szárazföldön, továbbá Da-ából a tengeren át, Zárából (Jadra) Budára, és Budáról Zárába mindenféle vámfizetés nélkül, kivéve az aranyat és az ezüstöt. D. in Wissegrad, in fe. B. Johannis Bapt., [a. d.] 1349.

E.: –.

K.: Wenzel, Bányászat 158. (2. jegyzet) (Historiae Patriae Monumenta II. 854. Torino. 1857. alapján)

Ford.: Doc. Trans. IV. 486. (702. szám).

471. 1349. jún. 25. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve egyik részről Rabe-i Péter fia Miklós, másik részről Mera-i Mihály fia János fia Lukács ugyanoda valósi Beche fia László és fiai: Balázs, Mihály, János, László, György és István (az ő rokonai) társaságában, továbbá Sciwnye (Á. 3.: Scywnie)-i Benedek fiai: Miklós, Péter, Merse és Domokos, valamint e Merse fia Lőrinc, Lukács előadja, hogy abban birtokügyben, amely Miklós nádor és Pál c. országbíró színe e. hosszabb ideje folyik közöttük, Rabe-i Péter fia Miklós ellenében hamis oklevelek bemutatása miatt, valamint párbajban vesztésként is elítélték. Emiatt az őt illető összes birtokát és birtokrészét elvesztette. Ezért a békesség kedvéért Sarus m.-i Scilua birtokának Ke-i felét összes haszonvételeivel és tartozékaival Miklósnak adományozza örök birtoklásra fent említett rokonai beleegyezésével, ellentmondás nélkül, szavatosság vállalásával. Ha erre nem képesek, párbajban vesztésként marasztaltassanak el. Az egymással szembeni pereiket megszüntetik, kiadott okleveleiket hatálytalanítják, kivéve Lukács és frater-ei 2, birtokfoglalással kapcsolatos perét Miklós ellenében, amelyek Pál c. országbíró és Pál, a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-jének prépostja oklevelei értelmében indultak. Lukács és rokonai vállalták, hogy a

jövőben Miklóssal szemben nem kívánnak Scilua birtok ügyében oklevelet kiadatni. D. Bude, in quind. fe. Corporis Christi, a. d. 1349.

Á.: 1. Druget Miklós országbíró, 1354. ápr. 22. Dl. 106 890. (Batthyány cs. It. Forgách cs. 10.)

2. Druget Miklós országbíró, 1354. ápr. 22. Dl. 104 923. (Batthyány cs. It. Forgách cs. 2. A. 10.)

3. II. Mátyás király, 1612. okt. 31. Dl. 103 942. (Batthyány cs. It. Jelzet nélküli oklevelek.) (18. sz.-i hiteles Má.-ban.)

K.: –

472. 1349. jún. 25. [Nagy-]Tapolcsány mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 22-én (f. II. prox. an. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) tartott Toplichan mellett Nyitra és Trencsén m.-k nemessége számára, Dub-i Marcell fia Miklós Hody-i Ferenc ellenében bemutatta a nyitrai egyház kápt.-jának 1[3]34. ápr. 3-i (a. [d.] 1[3]34., in oct. fe. Passce d.) kiadott oklevelét. E szerint a kápt. színe e. megjelenve egyik részről [Du]b-i Marcell fiai: Miklós és János, másik részről Hody-i Ferenc, előbbieket előadták, hogy sürgető ínségük miatt Dub, más néven Luchynch birtokukat határjelekkel megjelölt részét – árok, ... fűzfa, Duduag folyó – É felől, ...-i Miklós fia Mihály szomszédságában a kápt. oklevelében felsorolt összes haszonvételeivel 12 M. széles bécsi dénárért szavatosság vállalásával elzálogosítják Ferencnek 14 évre. Ez alatt az idő alatt a birtokfél jövedelmei és haszonvételei Ferencet illetik. A 14 év elteltével – de előbb nem – Miklós és János a birtokfelet bármikor visszaválthatják a fenti összegért. Miklós jelezte, hogy kész a birtokfelet a nádor által megjelölt időpontban készpénzért megváltani. Ferenc procurator-a, Barthal a pozsonyi kápt. megbízólevelével megjelenve úgy nyilatkozott, hogy ura kész visszaadni az említett birtokfelet. A nádor a birtokfél visszaváltását Nógrád m. nemessége számára tartandó generalis congregatio-jára tűzi ki. D. 4. die congregationis nostre predictae in loco antedicto, [a.] d. 1349.

E.: –. **Fk.:** Dl. 95 255. (Ocskay cs. It. 28. A.) Papír. Erősen vízfoltos és szakadozott. A Fk.-en nagyméretű kerek zárópecsét lenyomata látszik.

K.: –

473. 1349. jún. 25. Vasvár

Herbordus fia Lőrinc mr. Vasvár m.-i alispán és a m. szb.-i híréül adják: Byr-i Miklós fiai: Pál és Beke, valamint e Miklós fia János fiai: Miklós, Fábíán, Domokos és János elmondása szerint László fiai: Kelemen, Miklós és

Gergely, valamint Byr-i Lőrinc fia György említett birtokuk haszonvételeit – kiváltképpen kaszálóit – az ő sérelmükre használják. Az alispán a nevezettek kérésére Seh.....-i István c.-t küldte ki a fentiek kivizsgálására, aki visszatérve előadta, hogy jún. 23-án (f. III. prox. an. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) kiszállt az említett birtokra, és a nevezettekeket a haszonvételek – kiváltképpen a rétek – erőszakos használatától [eltiltotta]. D. Castroferreo, 3. die prohibitionis prenotate, a. d. 1349.

E.: AL. Sennyey cs. lt. Oklevelek 28. 12. (Df. 253 150.) Vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en 5 zárópecsét lenyomata, 3-nak apró töredéke látszik.

K.: –

474. 1349. jún. 25.

A velencei államtanács 1349. jún. 25-i (a. 1349., die 25. Iunii) határozata a magyar királynak (H) adandó válaszról az Apulia-i részekben előállott új fejlemények ügyében: megkapták a király levelét a létrejött 8 éves fegyverszünet megerősítéséről, a végleges békeszerződésre vonatkozó javaslatról, valamint az ennek megtárgyalása céljából kölcsönösen kiküldendő követekről. A köztársaság is hajlik a tartós békeszerződés megkötésére. Ha a Mo.-n állítólag dühöngő pestistől nem tartottak volna, már korábban is elküldték volna követeiket a fenti cél megtárgyalása céljából. Most pedig a pestis elültével ki is küldték követeiket, de mivel nem tudják, hogy a király levelüket megkapta-e, most újból felkérlik, hogy nevezze meg, hol és mikor kíván az állandó békére vonatkozó szerződésről tárgyalni, és a köztársaság kész ehhez követeit kiküldeni.

E.: K. szerint a „Misti” című velencei államkönyv XXV. 61.

Eml.: a 495. számú oklevélben.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 350–351. (288. szám).

475. [1349.] jún. 26. [Nagy-]Várad

Demeter váradi püspök hírül adja, hogy midőn a jelen 1349. évben (a. d. 1349.) sok életet követelt a pestis, a velenceiek utcájába valósi (de vico Venecia) Márton fia Bobos János jobbágy, a püspök Kalacha-i tizedszedője 40 M. dénárral adósa maradt a püspöknek a tizedek u., és mivel pestisben meghalt, az említett utcában lévő fundus-át és 2 szőlejét – az egyik az Vmlas hegyen, amelyet Ke felől a Bezermen-i egyház szőleje, Dé felől István fia László szőleje határol, a másik a bihari földön a Koachy fölötti hegyen van, és amelyet Ke felől Pál fia Balázs, Ny felől pedig a Byhor-ból Chatar-ba menő

út határol – 30 M. értékben, fogott bírák becslése alapján neki iktatták. A püspök a fentieket a neki és egyházának tett hűséges szolgálataiért Sebestyén fia Nagy (Magnus) Benedeknek, Huzyuozow-i és Tenke-i officialis-ának adományozza örök birtoklásra, szabad rendelkezési jogot biztosítva. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására autentikus pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki. D. Waradyni, f. VI. prox. an. fe. S. regis Ladislai et conf., a. d. supradicto. [1349.]

E.: Dl. 4055. (Mon. Poson.) Erősen vízoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét lenyomata.

Á.: Várad-előhegyi konv., 1350. febr. 13. Dl. 4166. (Acta eccl.)

K.: AO. V. 289–290. (156. szám) (kihagyásokkal).

Ford.: Doc. Trans. IV. 486–487. (703. szám) (román nyelvű).

476. [1349.] jún. 27. Bécs

Guido kardinális, Szt. Ceciliáról címzett presbiter, a Szt.Szék legatus-a értesíti a győri egyház prépostját: a győri egyházm.-i [pannonhalmi] Szt. Márton-monostor apátjától tudja, hogy Mo. (V) világi bírái közül többen nem veszik figyelembe azt, hogy laikusok egyháziak ügyeiben nem illetékesek, és az apátot bizonyos világiak házak, szőlők és földek ügyében – amelyek u. az apátnak tizedet tartoznak fizetni – bíró elé idézik. A legatus a ráruházott hatalom által, a jelen oklevél ereje révén megparancsolja, hogy a prépost a bírókat egyházi censura által kényszerítse a fenti gyakorlattal való felhagyásra. D. apud Wiennam, a passauai egyházm.-ben, V. Kal. Iulii, VI. Kelemen pápasága 8. év[é]ben. [1349.]

E.: BFL. 363. Konv. lt. Capsarium 10. E. (Df. 207 169.) Erősen vízoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en függőpecsét bevágása látszik.

K.: –

477. 1349. jún. 29. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Miklós fia Vak (Cecus) Mihály a maga és fiai nevében bemutatta a szepesi egyház kápt.-jának oklevelét Jazurmegy és Pouchfeulde birtokok iktatásáról, határaik felállításáról és megújításáról, kérve annak a király nyílt oklevelében történő átírását, amit ő jelen oklevéllel teljesít. D. Bude, in fe. ap. Petri et Pauli BB., a. d. 1349.

E.: ŠA. Levoča (Löcse). Szepesi kápt. m. lt. I. rész. 5. 3. 5. (Df. 272 375.)
Hátoldalán nagyméretű kerek pecsét lenyomata, hártymaszalagja, alatta *relatio domine regine per Johannem notarium magistri Stephani sigilli annularis* feljegyzés, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

Eml.: A 722. számú oklevélben.

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXIV. 220. szám.)

478. 1349. jún. 29.

A győri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről a Komárom m.-i Bodolowfeuldu-i Budur fia Farkas kereskedő, másik részről a szintén Komárom m.-i Péter fia Tuluk (dict.) Pál Abustian-i nemes, előbbi előadja, hogy az őt örökség jogán megillető Bodolowfeuldu birtokát a Mayachk-i prépost Zomold és az említett Pál Abustian birtoka között összes tartozékaival – telekhelyekkel, szántó- és műveletlen földekkel, legelőkkel, rétekkel, berkekkel és más haszonvételekkel – együtt 12 M. széles bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva – eladja Pálnak örök birtoklásra. A birtokra vonatkozó privilegiális okleveleit hatálytalanítja. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. a jelen, autentikus pecsétjével ellátott, chirographált oklevelet adja ki. D. in fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1349., Bereck lévén a prépost, Mátyás az olvasó-, György az éneklő-, Péter az örkanonok. A.

E.: Dl. 4056. (NRA. 1509. 4.) Hártya. Kissé vízfoltos. Alul chirographált.
Hátoldalán más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, vörös-zöld sodraton kopott függőpecsét.

K.: AO. V. 290–291. (157. szám) (kihagyásokkal).

479. 1349. jún. 29. [Nagy-]Sáros

Donch fia Miklós mr. Sarus-i c. és a szb.-k jelentik [I.] Lajos királynak (H): itt átírt máj. 17-i oklevelének (l. 342. szám) megfelelően Tamás és Tivadar c.-eket, szb.-kat küldték ki vizsgálatra, akik megtudták az igazságot. E szerint Harinchar birtok Domokos és Lőrinc fiainak örökölt birtoka és régóta határjelekkel megjelölve hozzájuk tartozott. D. in Sarus, II. f. prox. p. fe. Nat. S. Johannis Bapt., a. [!] 1349.

E.: –

K.: F. IX. 6. 45–47. (49. szám). K. szerint hátoldalán 4 rányomott pecsét helye, E.-je papírra írt zárt oklevél volt. Nagy Gábor gyűjteményéből.

480. (1349. jún. 30. e.)

László fia Péter mr. szabolcsi alispán és a 4 szb. oklevele szerint Lengel (dict.) János fia László jún. 30-án és szept. 15-én 4 M.-t tartozik fizetni részben dénárookban, részben becsértékben Jowank gener-e, János halála miatt ennek fiának, Istvánnak.

Eml.: a 693. számú oklevélben.

K.: –

481. 1349. jún. 30.

A budai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Heccul zsidó felesége, Saba, a szintén zsidó Mossul leánya a maga és férje nevében, másik részről Simon carpentarius, előbbi előadja, hogy a néhai Zakalus (dict.) György óbudai (Vetus Buda), Imre özvegyének háza mellett lévő kőházát sessio-val – amelyet eredetileg a budai kápt. oklevele révén zálogba vettek, majd idővel rájuk szállt, amint azt Miklós és Paulban egykori esküdtek személyesen megjelenve, és oklevelük révén is megerősítették –, összes tartozékaival és épületeivel együtt, mások jogainak sérelme nélkül, eladják Simonnak és feleségének, Margitnak, valamint leányuknak, Klárának 14 aranyft.-ért. Az említett záloglevelet – amely állításuk szerint megsemmisült – hatálytalanítják. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. Saba-nak pecsétjével ellátott, chirographált privilegiális oklevelet ad ki. D. 2. die fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1349., Péter éneklő-, János ör-, László, Imre és más kanonokok jelenlétében.

E.: Dl. 4057. (Vetus Buda Monial.) Hártya. Kissé vízfoltos és sérült. Felül chirographált. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgy-megjelölés, vörös-lila sodraton vászonba varrt függőpecsét.

K.: AO. V. 291–292. (158. szám).

482. (1349. júl. 1. e.)

[I.] Lajos király utasítja Miklós nádort, a kunok bíróját, hogy annak az ügynek a tárgyalását, amely egyik részről Panila-i János fia Péter, másik részről Mihály fia László fiai: Péter, Miklós, Mihály és Tamás, Simon fiai: Péter és Imre, Biry-i Tamás, Egyed fia Iwan fiai: László, András és Demeter, a néhai Péter pap, István fia István és a néhai Lengel (dict.) János fiai: László, Leukus, Jakab, Abram és János között júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) került volna sorra bizonyos Semyan-i telekhelyek ügyében, halassza nov. 8-ra.

Eml.: az 531. számú oklevélben.

K.: –

483. (1349. júl. 1. e.)

János borsodi főesp. oklevele értelmében Vitez ~ Vytez-i Lőrinc fia László c. alperes júl. 1-jén tartozik bemutatni okleveleit Puthnuk-i Veche (dict.) Miklós fia János fia Péter, és e János leánya, Ilona felperesek ellenében a Sarus m.-i Vytez birtokkal kapcsolatosan.

Eml.: az 508. számú oklevélben.

K.: AO. V. 294. (161. szám).

484. (1349. júl. 1. e.)

Pál c. országbíró oklevele értelmében Checer-i Jób fia Domokos fiai: János, István, Miklós és András bírságokban marasztaltattak el, amelyeket júl. 1-jén tartoznak neki megfizetni.

Eml.: az 523. számú oklevelekben.

K.: AO. V. 298. (164. szám).

485. (1349. júl. 1. e.)

Pál c. országbíró bírói oklevele értelmében Checer-i Jób fia Domokos fiai: János, István, Miklós és András júl. 1-jén 18 budai M.-t tartoznak fizetni Loránd fia Tamás fiainak: Jánosnak és Jakabnak.

Eml.: az 524. számú oklevélben.

K.: AO. V. 299. (165. szám)

486. (1349. júl. 1. e.)

Pál c. országbíró kéri a vasvári kápt.-t: Kald-i Fogaas (dict.) János királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét egy Hegesomlyo birtokban lévő rész hj.-ához és iktatásához.

Eml.: az 540. számú oklevélben.

K.: F. IX. 6. 43. (48. szám).

487. 1349. júl. 1. Buda

[I.] Lajos király (H) közli Miklós nádorral (H), a kunok bírójával: Palasth-i Mihály fiai: János és Miklós elmondása szerint Hont m.-i Chepel örökölt birtokukat a dömösi prépost elfoglalva tartja. A király megparancsolja a nádornak, hogy a Hont m. számára tartandó generalis congregatio-n a fentiekkel kapcsolatosan tudja meg az igazságot, majd tegyen róla írásos jelentést. D. Bude, 3. die p. fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1349.

Á.: az 530. számú oklevélben.

K.: –

488. 1349. júl. 1. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Péter fia Zedine (dict.) Pál bemutatta [I.] Károly király havasalföldi részekén elpusztult középső pecsétjével ellátott privilégiumát, amelyben a király Iwachinus fiait: Iwan-t és Györgyöt, Pál avunculus-ait felmentette a várjobbágyi állapottal járó kötelezettségek alól. Pál kérte, hogy mivel az említettek birtokrésze György és a király adománya révén rá szállt, a király őt is mentesítse e kötelezettségek alól, és az említett oklevelet írassa át. A király a kérést Konth Miklós pohárnokmr., Pál ura közbenjárására támogatja, és Pált az említett földrésszel együtt felmenti a várjobbágyi állapottal járó kötelezettségek alól, és apja privilégiumát megerősítve a földrészt szabadságaival együtt neki adományozza, a privilégiumot pedig a jelen oklevélbe foglalva átírja. D. Bude, f. IV. prox. p. fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1349.

Á.: Csázmai kápt., 1351. jan. 4. Dl. 35 166. (MKA. Acta Paulinorum.)

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Smič. XI. 543–544. (412. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. VII. 489. szám, amely átírja a király 1319. jan. 10-i oklevelét, utóbbi l. uo. V. 363. szám.)

489. 1349. júl. 1. Esztergom

Csanád esztergomi érsek, örökös esztergomi c. hírül adja: mivel a pozsonyi Szt. Üdvözítő-egyház építéséhez építőanyagra van szükség, az ahhoz segítséget nyújtók számára az érsek 40 nap bűnbocsánatot engedélyez. Ezt az összes egyházban – kiváltképpen Pozsony városában – vasárnapokon és más ünnepnapokon ki kell hirdetni. Ennek tanúságtételül a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. Strigonii, in oct. fe. nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1349. A.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. H. 8. 130. (Df. 273 032.) Vízfoltos. A Fk-en függőpecsét bevágása látszik.

K.: Str. III. 686–687. (916. szám).

490. 1349. júl. 1.

Az erdélyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Frata-i Wws fia Miklós, másik részről Boothhaza-i Booth fia János fia Gál mr., előbbi előadja, hogy közöttük hosszabb ideje per folyt András erdélyi püspök színe e. leánytestvére, Katalin, Gál néhai felesége hitbére és jegyajándéka ügyében. Most azonban a Clus m.-i Frata birtokban lévő részét összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt, rokoni szeretetből, az említett hitbér és jegyajándék fejében Gál mr.-nek, valamint az említett János fia László fiainak: Györgynek és Miklósnak adja örök birtoklásra. D. in oct. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1349.

Á.: Erdélyi kápt., 1351. máj. 8. AL. Suky cs. felsőmagyarzsuki lt. Oklevelek V. 1. (Df. 255 304.)

K.: Doc. Trans. 692. (704. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 200–201. (510. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 487. (704. szám) (román nyelvű).

491. 1349. júl. 2. Eger

Miklós egri püspök rokona, Kallou-i Iwan fia Demeter, valamint Simon fia Imre ugyanoda valósi nemes kérésére engedélyezi, hogy a Hene-i anyaegyház pap rector-a az Apaty-i kápolnában hetente 2-szer és vasárnaponként maga, v. helyettes pap által misét mondjon, v. mondasson, de temetést csak az anyaegyháznál végezhet. Ha ezt elmulasztaná, az említett nemesek maguk fogadhatnak fel erre a célra alkalmas papot, aki azonban addig nem végezhet temetést a kápolnánál, amíg Miklós püspök v. egy püspöktársa a temetőt fel nem szenteli. D. Agrie, f. V. prox. p. fe. ap. Petri et Pauli BB., a. d. 1349.

E.: Dl. 51 519. (Kállay cs. lt. 1300. 950.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán természetes színű pecsét töredéke.

K.: –

R.: Kállay I. 226. (984. szám).

492. 1349. júl. 2.

A garamszentbenedeki (S. Benedictus de iuxta Gron) monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről a Nógrád m.-i Miklós fia Mihály, másik

részről Lőrinc fia Mykov ~ Mykou Lőrinc pap frater-ével, Anda-val egybehangzóan előadják, hogy az említett Mihály testvére, Antal megölésének ügyében nemes fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak. E szerint Lőrinc fia Mykou Antal megöléséért 8 budai M.-t és 100 bécsi dénárt fizet Mihálynak az alábbi időpontokban: szept 15-én (in oct. fe. Nat. B. virg. prox. ocurrentibus) 4 M.-t és 100 dénárt – amit ha elmulaszt 6 M.-ban marasztaltassék el –, továbbá [1350.] jan. 13-án (in oct. Epyph. d. inmediate subsequentibus) ismét 4 M.-t, aminek elmulasztása esetén az első időpontban kifizetett összeget veszítse el, és Mihály bármely bíró színe e. perbe foghatja az említett emberölés miatt. Ezen felül Mykou tartozik megfizetni a temetési költségeket is. Mindezek fejében Mihály tartozik Mykou-t a maga és rokonai nevében felmenteni az emberölés bűne alól. Mindezeket a felek önként vállalták. D. f. V. prox. p. fe. ap. Petri et Pauli BB., a. d. 1349.

E.: – **Fk.:** Dl. 96 305. (Vay cs. berkeszi lt. 1634.) Erősen vízfoltos. A Fk.-en nagyméretű kerek zárópecsét körvonala látszik.

K.: Keglevich K., Fons 2008. 272. (60. szám); Keglevich K., Garamszentbenedek 67–68. (68. szám)..

R.: Vay berkeszi 425. (101. szám).

493. 1349. júl. 2. Bars

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 29-én (f. II. prox. p. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) tartott Bors-on a m. nemessége részére, Bayka-i Jakab fia János, és fiai: Mátyás és Péter tiltakoztak amiatt, hogy Wezzeus mr. az ő Zyky birtokukat jogtalanul elfoglalva tartja, most pedig csere útján idegen kézre kívánja adni az ő nem csekély sérelmükre. Wezzeus mr.-t az elidegenítéstől, mindenki mást a birtok elfoglalásától eltiltanak. D. 4. die congregationis nostre predicte in loco annotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 942. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 329.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, természetes színű rányomott kerek pecsét maradványa, egy másik körvonala.

K.: Z. II. 390. (273. szám).

R.: Z. VII/1. 128.

494. 1349. júl. 2. Bars

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 29-én (f. II. prox. p. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) tartott Bors-on a m. nemessége részére, Sarlou-i Pál fia István előadta, hogy Mihály fia Péter,

Wztuerfalu-i Iwanka mr. officialis-a jún. 23-án (in vig. fe. Nat. B. Johannis Bapt. prox. preteriti) László fia Jánost, István leánytestvérének fiát saját házában Kubulkuth-on minden ok nélkül megölte, amint azt a m. alispánja, szb.-i, esküdt ülnökei és egész nemessége jól tudja. A nádor kérdésére a nevezettek mindezeket a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve eskü alatt megerősítették, amiről a nádor a saját, az alispán és a szb.-k pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki István részére. D. 4. die congregationis nostre predicte in loco annotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 58 525. (Forgách cs. lt. 164.) Hártya. Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, 1 kerek pecsét nyoma, 5-nek hártvaszalagja, egyiken kis töredékkel.

K.: –

495. 1349. júl. 2–5. között

A velencei államtanács 1349. júl. 2.–5. között (a. 1349., Ind. II., die 2–5. Julii) határozatai a magyar király (H) által küldött levélre adandó választ illetően. A tanács örömet fejezi ki a király és Johanna királyné között a pápa közreműködésével dec. 25-től (a Nat. d. prox.) egy évre megkötendő fegyverszünet, továbbá az István herceg és Mária, Johanna testvére között létrejövendő házasság felett, amely hírekről a király leveléből értesültek. A király másik leveléből örömmel vették azt a hírt is, hogy a pestis megszűnt, így a köztársaság elküldheti követeit a királlyal folytatandó tárgyalásokra. Amint azt már jún. 26-án és 27-én [3: 25-én] kelt levelükben (l. 474. szám) is a király tudtára adták, készek elküldeni követeket a király által meghatározandó időben és helyre a tartós béke megkötése céljából. A király azon kérésére, miszerint csapatait szárazon és vízen engedjék át a köztársaság területén, úgy válaszolnak, hogy a kérést hajlandók teljesíteni, már ki is adták az erre vonatkozó parancsokat, a tengeren való zavartalan áthajózás lehetőségét is biztosítják a király csapatainak. A fentieknek a királlyal való közlése céljából követséget választanak. Miklósnak, Sclavonia bánjának jelezni kell a követség küldésének szándékát. A királyt követe útján értesíteni kell a velencei követség kiküldéséről. A király egy további levelére – miszerint Pál c., Mladinus c. testvére, aki a köztársaság és a király között létrejött fegyverszünetbe is belefoglaltatott, Trau, Spalató és Sebenico c.-eivel együtt erődítmény építését javasolta – válaszolva közlik, hogy erről nem volt tudomásuk, és azt nem hajlandók eltérni. Az ügyet ki fogják vizsgálni, és a fegyverszüneti szerződés értelmében fognak eljárni. Rendelkeznek a magyar királyhoz küldendő követeknek szánt dénárokról. A követi utasítás szerint a köztársaság is a tartós béke létrejöttét kívánja a királlyal. Ha a király úgy nyilatkozik, hogy Spalató, Trau, Sebenico és Nona az övé, a követek

válaszolják azt, hogy e városok már hosszú idő óta kénytelenek voltak elszenvedni a szlávok és mások betöréseit, ezért ők önként adták magukat a köztársaság oltalma alá. Ezen fölül az említett városok régóta Velence uralma alá tartoznak, amely őket jelentős költségekkel és ráfordításokkal oltalmazta, a velencei fenntatóságot a király apja is elismerte, ezért kérik ők is, hogy kövesse ezen a téren is apja példáját. Ha a király fenntartja jogigényét és uralkodók döntőbíráskodására kívánja bízni az ügyet, a követek inkább a kétoldalú tárgyaláshoz és megegyezéshez ragaszkodjanak. A követeknek lehetőségük van a tárgyalások során rugalmasságot tanúsítani. Megállapodás az alábbiak szerint jöhet létre: ha a király minden jogáról lemond Da-t és városait illetően és átadja azokat a köztársaságnak, a követek megígérhetnek a királynak és báróinak 60 ezer [aranyat], amiről a köztársaság vezetői fognak végső döntést hozni. Ha a követek a fenti módon nem tudnák elérni céljukat, és a király ragaszkodik a döntőbíráskodáshoz, illetve Sclavonia más területeit hozná szóba, a követek hallgassák meg a király szándékát, hivatkozzanak a király békére vonatkozó ígéretére, de ha kitart követelése mellett, akkor írásban értesítsék a köztársaságot és várják meg annak válaszát. A tárgyalások jogi vonatkozásai miatt a követeket kísérje el egy bíró, aki magukba a tárgyalásokba ne szóljon bele, csak annyiban, amennyiben a követek tőle tanácsot kérnek. A tárgyalások sikere érdekében a követek tegyék tiszteletüket mindkét királynénál. Az említett követek részére Au. hercegéhez, egyéb uraihoz és communitas-aihoz, valamint az ott tartózkodó kardinális legatus-hoz szóló megbízóleveleket kell kiadni. Intézkedés történik a követek megválasztásáról is, Mo.-ra 3 követet kell küldeni, akiket a Nagytanács négy tagja választ ki. Követek: Justinianus, Gradonicus János és Pixani Miklós urak. Júl. 13-án (die 13. Julii) Justinianus követ lemondott megbízatásáról, helyére Aurio Fülöpöt választották. Júl. 19-én (die 19. Julii) ..... Steno Jánost [követté] választották.

E.: K. szerint a „Misti” című velencei államkönyv XXV. 36. és következő lapok.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 351–359. (289. szám).

496. 1349. júl. 3.

A budai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről a Vasvár m.-i, Tyak nb. Tyak fiai: Márton és Mihály, Kemen fia Miklós, András fia másik Miklós és a Somogy m.-i Sukurod-i Isyp fia Pál, másik részről Miklós, egész Sclavonia volt bánja fia Miklós fia János a maga és testvére (frater uterinus), Omodeus nevében előadják, hogy ha Miklós fiai: Miklós és Omodeus a Somogy m.-i Kakunya és Scenthtrinitas birtokokat abban a perben, amely Miklós nádor (H) színe e. folyik Pál fia Zakan-i (dict.) György, felesége, fiai

és leányai ellenében, a Tyak-i nemesek oklevelei révén vissza tudják szerezni, akkor Somogy m.-i Bolugd birtokukat összes haszonvételeivel és tartozékaival az említett Tyak nb. nemeseknek iktatják annak fejében, hogy azok az említett Kakunya és Scenthtrinitas birtokokban lévő jogaikat Jánosnak és Omodeus-nak átörökítik a kápt. színe e. az említett birtokok visszaszerzése u.. János és Omodeus a Tyak nb. nemesek iránt Bolugd birtokot illetően szavatosságot vállalnak. Ezeket a felek kölcsönösen önként vállalták. D. f. VI. prox. p. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1349.

E.: –

K.: AO. V. 292–293. (159. szám) (kihagyásokkal) (a Kemény cs. lt.-ában, Vas m.-ben lévő állítólagos E. alapján).

497. 1349. júl. 3. Bars

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvil adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 29-én (f. II. prox. p. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) Bors-on tartott Bars m. nemessége számára, Syffridus, a garamszentbenedeki (S. Benedictus de iuxta Gron) monostor apátja a nádor színe e. megjelenve bemutatta [I.] Lajos király (H) 1347. évi (sub a. d. 1347.) privilegiális oklevelét, amely tartalmazta [I.] Károly király (H) [II.] András király 1217. évi (sub. a. d. 1217.) privilegiális oklevelét megerősítő privilegiális oklevelét, kérve annak a nádor privilegiális oklevelében történő átírását, amit ő a jelen oklevéllel teljesít. D. 5. die congregationis nostre predictae in loco annotato, a. d. 1349.

E.: EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 40. 3. 16. (Df. 237 063.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en függőpecsét bevágása, befűzött sodrata látszik.

K.: Str. III. 687–688. (918. szám) (júl. 2-i keltezéssel). (II. András király átírt hamis oklevelét I. Reg. Arp. 346., I. Károly és I. Lajos királyok átírt okleveleit I. Anjou-oklt. XII. 133. és uo. XXXI. 738. szám.)

498. 1349. júl. 4. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Dénes fia István Zewrinum-i bán, Myhald-i várnagy a famulus-ai, Hench fiai: János és Márk hűséges szolgálataiért kéri, hogy a király adományozza nekik örök birtoklásra a districtus-ban lévő Belenus faluhelyet a Belenus forrás eredetétől kezdődően, ahol az a Capas ~ Kapas patakba torkollik, hogy azt benépesítsék. A király megfontolván a nevezettek hűséges szolgálatait, a kérést teljesíti, és az említett faluhelyet Hench fiainak adományozza összes haszonvételeivel és tartozékaival örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül, oly feltétellel,

hogy Hench fiai és leszármazottaik a benépesített faluban a terület szokásainak megfelelően szolgálják a királyt és a Szt. Koronát. A király a jelen oklevél visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. Bude, sabb. prox. p. fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 51 520. (Kállay cs. lt. 1300. 954.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek pecsét körvonala, töredékei. Az oklevél jobb felső sarkában és hátoldalán a pecsét alatt *relatio Nicolai electi Nitriensis* feljegyzés.

K.: –

R.: Kállay I. 226. (985. szám); Doc. Trans. IV. 488. (705. szám) (román nyelvű).

499. [1349.] júl. 4.

A váradi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átfirt jún. 11-i oklevelének (l. 425. szám) megfelelően a kápt. László fia László királyi ember társaságában kórusának clericus-át, Miklós mr.-t, a kápt. Szt. Privardus-egyházának [!] rector-át küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy jún. 29-én (f. II. prox. p. fe. B. regis Ladislai prox. preteritum) kiszálltak a Zolnuk m.-i Isokeruaya birtokra, és a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t végeztek: patak, völgy, Keryka hegy, Kerwa birtok, berch (dict.) hegy Lely és Isokeruaya birtokok között, domb, Kerwa birtok, Menyo birtok, 3 domb, amelyek közül egyik Kerwa, a másik Boxa, a harmadik Menyo birtok határa. A birtokot a királyi ember összes haszonvételeivel és tartozékaival – telekhelyekkel, művelt és műveletlen szántóföldekkel, rétekkkel, berkekkel, vizekkel, erdőkkel – Jakch mr.-nek és Miklósnak iktatta örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. E birtokból Jakch mr. a kápt. színe e. kifizette Bakan fia Péternek és fiának, Péternek Isa fia Gergely fia János néhai özvegye, ti. e Péter leánya, Katalin hitbérért és jegyajándékát, ezért ők Jakch mr.-t felmentik ezzel kapcsolatos kötelezettsége alól. D. in oct. fe. B. Ladislai, a. supradicto. [1349.]

Á.: I. Lajos király, 1350. jan. 1. Dl. 96 308. (Vay cs. berkeszi lt. 302.)

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 201. (511. szám); Vay berkeszi 425–426. (102. szám).

500. 1349. júl. 4. Bars

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 29-én (f. II. prox. p. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) Bors-on tartott Bars m. nemessége számára, Sefridus, a garamszentbenedeki (S. Benedictus 252

de iuxta Gron) monostor apátja előadta, hogy amikor a monostor Beseneu-i jobbágysai [1348.] aug. 3-án (in fe. Inv. corporis S. Stephani prothomart. prox. transacto) az ország szokása szerint Beseneu faluba akartak vezetni egy jobbágyot, Beke fia István, Zenche falu officialis-a viceofficialis-ával, Egyeddel és az összes odavalósi jobbággyal minden ok nélkül 8 ökröt, 2 lovat, valamint 3 gabonával megrakott szekeret elvett tőlük. Az apát Istvánt és Egyedet márc. 4-re (ad oct. diei Cynerum prox. preteritas) a király jelenléte elé idézte, hogy tőlük a fentiek okát megtudja, de a nevezettek Pál c. országbíró e. nem jelentek meg, és nem is küldtek senkit maguk helyett, amint azt az országbírónak az apát által bemutatott oklevele (l. 147. szám) is tartalmazta. A nevezettek a jelen congregatio-n sem jelentek meg, holott az apát 5 napon keresztül várt rájuk, ezért a nádor bírságban marasztalja el őket, hacsak nem tudnak távolmaradásukra elfogadható indokot felhozni. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco annotato, a. d. 1349.

E.: EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 3. 1. 6. (Df. 235 834.)
Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét körvonal, töredéke, hártyszalagja.

K.: Str. III. 688–689. (919. szám).

501. 1349. júl. 4. Bars

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírére adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 29-én (f. II. prox. p. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) Bors-on tartott Bars m. nemessége számára, Sefridus, a garamszentbenedeki (S. Benedictus de iuxta Gron) monostor apátja előadta, hogy Mihály fia Péter, Zyk-i Iwanka mr. officialis-a, valamint János viceofficialis és famulus-aik, Hordo fiai: Mykle és András márc. 30-án (f. II. prox. an. domin. Ramis palmarum prox. preteritam) a monostor Beseneu falujában 6 szántó ökröt ekével együtt hatalmaskodva elvettek, a szántással foglalkozó embereket meztelenre vetkőztették és megverték. Amikor az apát Pétert és Jánost a király jelenléte elé idézte ápr. 20-ra (ad f. II. prox. p. oct. fe. Passce d. prox. preteritas), hogy állítsák elő Mykle-t és Andrást, a nevezettek azonban Pál c. országbíró elé nem jöttek el, és nem küldtek senkit maguk helyett, amint azt az apát Pál c. oklevelével (l. 266. szám) is bizonyította. Mivel a nevezettek a nádor congregatio-jára sem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett, holott az apát 5 napig várt rájuk, ezért a nádor az apát ellenében bírságban marasztalja el őket, ha távolmaradásukra nem tudnak ésszerű magyarázatot adni. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco annotato, a. d. 1349.

E.: EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 3. 1. 7. (Df. 235 999.)
Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymeg-
jelölés, kerek zárópecsét töredéke.
K.: Str. III. 689. (920. szám).

502. 1349. júl. 4. Lampertszásza

Tamás mr., Morochuk mr. Beregh m.-i alispánja és a 4 szb. színe e. megjelenve Benedek Kuzun-i pap tiltakozik amiatt, hogy Mog (dict.) János, László fia Tamás mr. famulus-a, valamint Besenew (dict.) László, László fia Mihály mr. famulus-a, továbbá László fia János, Ezen-i László fia László famulus-a jún. 28-án (die domin. prox. p. Nat. B. Johannis Bapt., a. in presenti) Botyan és Salamon falvak között az úton (libera via) haladtában útonálló módjára elvettek tőle egy 4 M. értékű pey színű lovat, egy 2 M.-t érő tunica-t és egy 8 M. értékű breviarium-ot. D. in Loprechzaza, sabb. prox. p. oct. predicti fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1349.

E.: Dl. 57 325. (Soós cs. lt. 130.) Papír. Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 2 rányomott pecsét nyomai.
K.: AO. V. 293–294. (160. szám).

503. 1349. júl. 5. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Sumkerek-i András fia Domokos bemutatta [I.] Károly király (H) havasalföldi részeken elveszett középső pecsétjével ellátott nyílt oklevelét, kérve annak átírását, amit a király a jelen oklevéllel teljesít. D. Bude, die domin. an. oct. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 30 001. (GYKOL. Cista comitatum. Szatmár 2. 55.) Hártya. Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagy kerek rányomott pecsét körvonala, alatta középkori kéz írásával *relatio Nicolai notarii magistri Alberti* feljegyzés. Az oklevél előlapjának jobb felső sarkában *Nicolai Alberti* feljegyzés.

Má.: Ue. jelzet alatt. (1816. ápr. 8-i hiteles Má.-ban.)

K.: AIR. 73. (42. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XI. 266. szám.)

R.: Erdélyi Okm. III. 201. (512. szám).

504. 1349. júl. 5. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a szepesi egyház kápt.-ját: Tharkeu-i Rycolphus mr. elmondása szerint a Poprad folyó, amely eddig Orlou és Lebeten birtokok között folyt, most medrét megváltoztatva az ő Lebeten birtokán folyik

keresztül. A király megparancsolja, hogy a kápt. Kendy-i László fia László v. Jakab fia János v. Mihály fia László v. Quak-i József fia János v. frater-e, István királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember derítse ki a fentiekkel kapcsolatosan az igazságot, majd a kápt. oklevelében tegyen minderről írásos jelentést. D. Bude, die domin. an. oct. [fe. BB.] Petri et Pauli ap., a. d. 1349.

Á.: a 684. számú oklevélben.

K.: –

505. 1349. júl. 5. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti Sarus m. c.-ét, alispánját és szb.-it: Thorku-i Rycolphus mr. elmondása szerint a Poprad folyó, amely eddig Orlow és Libeten ~ Lebeten birtokok között folyt, most medrét megváltoztatva az ő Lebeten birtokán folyik keresztül. A király megparancsolja, hogy a nevezettek küldjenek ki maguk közül 1 v. 2 embert, akik vizsgálatot folytatva állapítsák meg a fentiekkel kapcsolatosan az igazságot, majd tegyenek a királynak írásos jelentést. D. Bude, die domin. an. oct. fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1349.

Á.: a 745. számú oklevélben.

K.: –

506. 1349. júl. 6. Buda

Erzsébet [anya]királyné, [I.] Lajos király anyja értesíti a velencei dózsét: Upal-i Pál szlavón [al]bánt Kninbe (Tinnium) küldte, hogy a kárt szenvedetteknek elégtételt adjon. [D.] Budae, in oct. BB. Petri ac Pauli, a. [!] 1349.

E.: K. szerint a császári lt.-ban.

K.: –

R.: F. IX. 6. 43. (47. szám) (latin nyelvű).

507. 1349. júl. 6.

A nyitrai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve DUBY-i Marcell fia MIKLÓS a maga és fiai: Mihály és Tamás nevében a Nyitra m.-i Luchench birtokban lévő teljes részüket – amely egy árok mellett lévő várhely felső részénél kezdődik és egy nagy útig tart – összes haszonvételeivel együtt, sürgető ínségük miatt Puer fia Gyarmanus (Garmanus) mr. Korlathku-i várnagynak és frater-einek, Péter, Pál és Mihály Fejér m.-i Senthkyral-i nemeseknek zálogosítja el szavatosság vállalásával 12 M. széles bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val

számolva –, akik annak haszonvételeit és jövedelmeit addig használhatják, amíg Miklós v. utódai ugyanezért az összegért a birtokrészt vissza nem váltják. D. in oct. fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1349.

E.: 1. – Fk.: Dl. 95 256. (Ocskay cs. lt. 27.) Hártya. Vízfoltos. A Fk.-en a megpecsételés módja nem állapítható meg.

2. – Fk.: Dl. 95 257. (Ocskay cs. lt. 28.) Hértya. Vízfoltos. A Fk.-en a megpecsételés módja nem állapítható meg. (Az eltérő névalakot zárójelben adjuk.)

K.: –

508. 1349. júl. 6. Eger

János mr. borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: korábbi oklevelének (l. 483. szám) megfelelően júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. S. Johannis Bapt.) Vitez ~ Vytez-i Lőrinc fia László c. alperes tartozott bemutatni okleveleit Puthnuk-i Veche (dict.) Miklós fia János fia Péter, és e János leánya, Ilona – akik a néhai Nadasd-i Lachk leányától születtek –, felperesek ellenében a Sarus m.-i Vytez birtokkal kapcsolatosan, amelyből Péter és Ilona, Lachk unokái anyjuk leánynegyedét követelik. A hatámapon az említett László fia Lőrinc az apja nevében a Scepus-i Szt. Márton-egyház megbízólevelével megjelenve, Miklós fia János, a felperesek apja és procurator-a jelenlétében, aki az egri egyház kápt.-jának megbízólevelével volt jelen, bemutatta az egri egyház kápt.-jának 1288. évi (sub a. 1288.) privilégiumát. E szerint a néhai Omodeus nádor színe e. megjelenve Aba nb. Bodun fia Dénes Vytezmzew ~ Vytezmezeu birtokát rokonai, Aba (dict.) Miklós fia Lachk, György fia Péter c., másik György fia Bodun c. és nemzetségének más nemes tagjai jóváhagyásával az említett Bodun leánya, Merse c. özvegye, az ő leánytestvére (soror uterina) leánynegyede címén – jóllehet az említett úrhölgynek apja javaiból az ország szokása szerint nagyobb részt kellett volna kapnia –, Benedek mr.-nek, az úrhölgy fiának adta összes haszonvételeivel és tartozékaival örök birtoklásra. Az említett oklevél megtekintését, elolvasását és bizonyos részeinek anyanyelven (materna lingua) történt megbeszélését követően – mivel Miklós fia János ezzel szemben nem tudott semmit felhozni, és mivel az oklevéladó az említett privilégium alapján látta, hogy az említett Dénes Vytezmezeu birtokot leánytestvérenek és fiának, Benedek mr.-nek adományozta az úrhölgy leánynegyede címén, ellentmondó nélkül, Miklós fia Lachk, a felperesek nagyapja az említett birtok jóhiszemű elidegenítéséhez hozzájárult, a birtok Bodun fia Dénes halála u. nem tartozott Miklós fia Lachk-hoz és utódaihoz – a főesp. a vele együtt üléselő ülnökökkel Vytez-i Lőrinc fia László és utódai említett leánynegyedre vonatkozó keresetét elutasítja, és 256

rájuk az említett ügygel kapcsolatosan örök hallgatást parancsol. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki, és kéri a kápt.-t, hogy az oklevél visszahozatala esetén erősítse azt meg. D. Agrie, 6. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 110. (Múz. Ta. Jankovich.) Hártya. Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét lenyomata, hártymaszalagja.

K.: AO. V. 294–296. (161. szám) (kihagyásokkal).

R.: Bónis–Balogh 121. (1097. szám).

509. 1349. júl. 6. Eger

János mr. borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: korábbi oklevelének (l. 359. szám) megfelelően júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. S. Johannis Bapt.) Lad-i Domokos fia Donch, valamint e Domokos fia János fia Jakab tartoztak megfizetni Verez-i Kuuer (dict.) Miklós fia János mr.-nek, valamint Nomar-i Bethlen fia Simon özvegyének annak a 12 M. bírságnak a harmadrészét, amelyben az említett Lad-i nemesek az úrhölgy és János mr. felperesek ellenében a főesp. színe e. elmarasztaltattak. A határnapon Domokos fia Donch a maga, valamint Jakab nevében, az említett Simon fia Balázs és Mykocha fia Petheu procurator-ok jelenlétében elmondta, hogy jelenleg nem tudnak 4 M. készpénzt kifizetni, ezért Lad birtokukból egy részt a Sayou folyó mellett 4 M. értékben a felpereseknek adnak, ha pedig Lad birtokuk egésze nem elegendő erre, akkor v. más birtokaikból egészítik ki, v. készpénzzel egyenlítik azt ki. A főesp. a vele együtt üléselő ülnökökkel együtt úgy dönt, hogy az alperesek aug. 22-én (in oct. fe. Ass. B. virg. iam venturis) a főesp kiküldöttje jelenlétében Lad birtokot, v. annak a bírsággal egyenértékű részét a felpereseknek iktassák örök birtoklásra. Ha erre nem hajlandók, az eredeti bírság kétszeresében marasztaltassanak el, és birtokukból 8 M.-nyit örökítsenek át. Mindezeket Donch önként vállalta. D. Agrie, in oct. fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 4058. (NRA. 1035. 7.) Papír. Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Sayo* névalak, kerek zárópecsét lenyomata.

K.: AO. V. 296–297. (162. szám) (kihagyásokkal).

R.: Bónis–Balogh 122. (1098. szám).

510. 1349. júl. 7. [Maros-]Szentimre

Péter erdélyi alvajda közli az erdélyi egyház kápt.-jával: Iwedych-i (dict.) Jakab fia Petheu elmondása szerint Chepanus fiai: János, Tamás és Mihály

szentpáli (S. Paulus) nemesek a Kukulleu m.-i Beseneu birtokuk negyedrészt 16 és fél M. tiszta ezüstért neki adták örök birtoklásra a kápt. privilégiuma révén. Az említett negyed részt törvényes határokkal el kell választani a fennmaradó háromnegyed résztől. Az alvajda ezért kéri a kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében Péter fia Pouch v. Deelleu-i Pál alvajdai ember kiszáll az említett birtokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben az említett negyed részt elválasztja, majd Jakab fia Petheu-nek iktatja örök birtoklásra a fenti összeg fejében, az esetleges ellentmondókat pedig az alvajda jelenléte elé idézi, aki minderről írásos jelentést kér. D. in S. Emerico, III. f. prox. an. fe. B. Margarete virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 29 682. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. GYKOL. Cista comitatum Küküllő 5. 30.) Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (1786. júl. 2-i hiteles Má.-ban.)

K.: AO. V. 297–298. (163. szám) (kihagyásokkal).

R.: ZW. II. 59–60. (639. szám) (német nyelvű); Erdélyi Okm. III. 201–202. (513. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 488–489. (706. szám) (román nyelvű).

511. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró oklevele szerint Tyba-i Lőrinc fia László aug. 1-jén esküt tartozik tenni Jakou fia Andás fia Imre ellenében.

Eml.: az 586. számú oklevélben.

K.: Sztáray I. 217. (116. szám).

Megj.: Az oklevél júl. 8. e. keletkezett, mert ekkortól már Tamás c. volt az országbíró.

512. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró felszólítja a székesfehérvári kápt. képviselőjét, hogy aug. 1-jén jelenjen meg a színe e. Salamon fia Gergely fia Miklós, valamint e Salamon fia János fiai: Péter és László ellenében.

Eml.: az 596. számú oklevélben.

K.: Str. III. 691. (927. szám).

Megj.: L. az előző oklevélhez fűzöttket.

513. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Gyanda-i Péter fia Gergely fia Miklóst, hogy aug. 1-jén jelenjen meg a színe e. István mr., a király specialis notarius-a ellenében.

Eml.: az 599. számú oklevélben.

K.: AO. V. 312. (176. szám).

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

514. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró felszólítja Samel fia Kupe-t és Pál fia Istvánt, hogy aug. 22-én jelenjenek meg a színe e. a Nyulak szigeti apácák ellenében.

Eml.: a 654. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

515. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró Hench fia Sándort okt. 6-ra a színe elé idézi Hannus fia Zonk ellenében.

Eml.: a 771. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

516. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró Huruzk-i Jakab leányait, Margitot és Klárát, valamint fiát, Gachalk-ot okt. 6-ára a színe elé idézi Huruzk-i Mihály fia László ellenében.

Eml.: a 772. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

517. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró Rede-i Mykocha-t, valamint fiait, Pétert és Jánost okt. 6-ára színe elé idézi Peteuch fia Miklós volt erdélyi vajda ellenében.

Eml.: a 774. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

518. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró Palgar-i Demeter fia György fiait: Demetert, Pétert és Jánost okt. 6-ra színe elé idézi szentmihályi Péter mr. ellenében.

Eml.: a 775. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

519. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró Baranch-i Lászlót okt. 6-ára színe elé idézi Bochka-i András mr. ellenében.

Eml.: a 776. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

520. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró Zyr-i Posa ~ Powsa fia Jánost okt. 6-ára színe elé idézi Gay-i Chulnuk ellenében.

Eml.: a 777. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

521. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró István Kezy-i papot szept. 15-re színe elé idézi István fia Miklós, egész Sclauonia volt bánja ellenében.

Eml.: a 712. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

522. (1349. júl. 8. e.)

Pál c. országbíró okt. 6-ára színe elé idézi Streche-i András Mycula-i András mr. ellenében.

Eml.: a 769. számú oklevélben.

K.: AO. V. 327. (187. szám).

Megj.: L. az 511. számú oklevélhez fűzötteket.

523. 1349. júl. 8. Buda

Tamás c. országbíró közli, hogy azokat a bírságokat, amelyekben Checer-i Jób fia Domokos fiai: János, István, Miklós és András bizonyos emberek ellenében általa és Pál c. országbíró által elmarasztaltattak utóbbi korábbi oklevele (l. 484. szám) szerint, és júl. 1-jén (in oct. fe. B. Johannis Bapt.) az országbírónak meg kellett volna fizetniük, Panky-i Máté és Batur (dict.) János kérésére elengedi. Nevezettek a jelen oklevéllel felmenti kötelezettségük alól. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 31 264. (Csicsery cs. lt. 877.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés.

K.: AO. V. 298–299. (164. szám).

R.: Kárffy Ö., TT. 1900. 404.

524. 1349. júl. 8. Buda

Tamás c. országbíró hírül adja: Pál c. volt országbíró korábbi bírságlevele (l. 485. szám) értelmében Checer-i Jób fia Domokos fiai: János, István, Miklós és András – akik nevében István jelent meg a Lelez-i konv. megbízólevelével – júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) 18 budai M.-t tartoztak fizetni Loránd fia Tamás fiainak: Jánosnak és Jakabnak. A határnapon Tamás fia János a maga és testvére, Jakab nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével megjelent, István pedig a fenti összeget az országbíró színe e. hiánytalanul megfizette, ezért János felmenti őket kötelezettségük alól. János azt is vállalta, hogy a fenti összeggel kapcsolatos összes okleveleiket hatálytalanítják. Ha az ügyben idővel újabb pert indítanának, párbajban vesztésként marasztal-tassanak el. D. Bude, 8. die termini solutionis prenotate, a. d. 1349.

E.: Dl. 31 263. (Csicsery cs. lt. 873.) Hátoldalán nagyméretű, kerek, rányomott pecsét lenyomata.

Á.: Erdélyi kápt., 1786. júl. 3. Ue. jelzet alatt.

K.: AO. V. 299–300. (165. szám) (kihagyásokkal).

R.: Kárffy Ö., TT. 1900. 404–405.

525. (1349. júl. 8. v. u.)

Tamás c. elnyerve az országbírószéket pert halaszt a királynak az erdélyi részéről Budára való visszatérése 15. napjára (ad quind. reversionis d. nostri regis de partibus Transsilvanis Budam facte adepto per gratiam dei et d. nostri regis honore iudicatus curie sue).

Eml.: Szécsényi Tamás országbíró, 1351. máj. 12. Dl. 4197. (NRA. 729. 3.)

K.: AO. V. 477. (287. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 202. (514. szám).

526. (1349. júl. 8. v. u.)

Tamás c. országbíró András fia László okleveleinek bemutatását Bechey-i Imre fiai: Teuteus király ajtónállómr., pilisi c., Wysegrad-i várnagy és Wezzeus ~ Vezzeus mr., Zolium-i c. ellenében a Baranya m.-i Peterd birtokon lévő Bozoch résszel kapcsolatos tiltása kapcsán a felek akaratából okt. 6-ra halasztja.

Eml.: a 832. számú oklevélben.

K.: Z. II. 406. (283. szám).

527. (1349. júl. 8. v. u.)

Tamás c. országbíró azt a pert amely egyik részről a veszprémi egyház kápt.-ja, másik részről a veszprémvölgyi Boldogságos Szűz-kolostor apácái, harmad részről Myske fia Pál között folyik Zarberen birtok felosztása kapcsán, okt. 6-ra halasztja.

Eml.: a 833. számú oklevélben.

K.: –

528. 1349. júl. 9.

A zágrábi egyház kápt.-jának színe e. 1349. júl. 9-én (a. d. 1349., f. V. prox. p. oct. fe. BB. Petri et Pauli ap.) megjelenve János Guerche-i főesp., a zágrábi szék üresedése miatt annak a kápt. által delegált lelkiekben és világiakban általános vicarius-a kérésére a kápt. pecsétjével ellátva átírja a néhai Jakab püspök és prelatus által kiadott constitutio-t.

Reg.: HDA. Zágrábi kápt. lt. Libera acclavatus seu statutorum Zagrabiensi 821. 182. 184. (Df. 291 740.)

K.: Tkalčić, Mon. ep. Zagr. II. 144. (26. szám); Tkalčić, Mon. civ. Zagr. I. 195. (217. szám); Smič. XI. 544. (413. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXXII. 101. szám.)

529. [1349.] júl. 2. [3: 9.] [Balassa-]Gyarmat

Miklós nádor (H), a kunok bírása színe e. megjelenve egyik részről Keykkeu-i Biter fia Péter mr. fiai: Miklós, György és János mr.-ek, másik részről Benyi János fia György, előbbieket előadják, hogy mivel János fia György az említett Péter mr. carnalis soror-ának fia, ezért összes birtokaik negyed része Györgyöt illeti anyjának leánynegyede címén. Mivel Györgynek elégtételt kívánnak adni, Nógrád m.-i, a Stregoua folyó mentén fekvő Stregoua és Harkyan (más néven Prelep) birtokaikat – kivéve azokat a földeket, amelyeket a

Scenna-i Szt. Jakab ap.-egyháznak adományoztak örök birtoklásra – összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal Györgynek adják örök birtoklásra. Ennek fejében György a jelen oklevéllel felmenti őket a leánynegyeddel kapcsolatos kötelezettségeik alól. A felek abban is megállapodtak, hogy a jelen oklevelet egy kápt.-hoz v. egy konv.-hez elvívve privilégium formájában is kiállíttatják. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen oklevelet adja ki. D. in villa Gyarmath, f. V. prox. p. oct. [Ḃ: quind.] fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1349.

Á.: a 907. számú oklevélben.

K.: –

R.: Str. III. 687. (917. szám) (latin nyelvű); Balassa 43. (103. szám).

Megj.: Az Á.-ban fennmaradt oklevél datálásában az oct. feltehetőleg javítandó quind.-ra, mivel a nádor a júl. 6-án kezdődő nógrádi congregatio miatt tatózkodott Gyarmaton (l. a következő oklevelet).

530. 1349. júl. 10. [Balassa-]Gyarmat

Miklós nádor (H), a kunok bírása jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt júl. 1-jei oklevelének (l. 487. szám) megfelelően azon a generalis congregation-n, amelyet Nógrád és Hont m.-k nemessége számára júl. 6-án (f. II. prox. p. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. preterita) tartott Gyarmath falu mellett a király írásos parancsára, a nádor kérdésére Hont m. alispánja, szb.-i, esküdt ülnökei és nemesei a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve megerősítették, hogy Chepel birtok, amelyet jelenleg a dömösi prépost tart, régtől fogva Palasth-i Mihály fiai: János és Miklós örökölt birtoka. Ennek tanúságtételül a jelen, saját, az alispán és a szb.-k pecsétjével ellátott oklevelet küldi a királynak. D. 5. die congregationis nostre predicte in loco antedicto, a. d. prenotato. [1349.]

E.: ŠA. Nitra (Nyitra). Uzsovics cs. könyöki lt. 46. (Df. 266 395.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán egy nagyobb kerek, és 5 kisebb pecsét körvonalai, töredékei.

K.: –

531. 1349. júl. 10. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása annak az ügynek a tárgyalását, amely egyik részről Panila-i János fia Péter, másik részről Mihály fia László fiai: Péter, Miklós, Mihály és Tamás, Simon fiai: Péter és Imre, Biry-i Tamás, Egyed fia Iwan fiai: László, András és Demeter, a néhai Péter pap, István fia István és a néhai Lengel (dict.) János fiai: László, Leukus, Jakab, Abram és János között júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) került volna sorra bizonyos

Semyan-i telekhelyek ügyében, a király írásos parancsára (l. 482. szám) nov. 8-ra (ad oct. fe. OO. SS. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenn-tartása mellett, mert az alperes nemesek frater-e, Wbul most István vajdával a tengerentúli részeken tartózkodik, és nélküle a nemesek nem tudnak választ adni. D. Bude, 10. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 548. (Kállay cs. lt. 1300. 917.) Papír. Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Panyla* névalak, más egykorú kéz írásával *Paulus filius Johannis cum Agriensi ad octavas Sancti Georgii et Johannes filius Pauli cum Waradiensi capitulo cum Lelez* feljegyzés, kerek zárópecsét körvonala, töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 227. (986. szám); Doc. Trans. IV. 489. (707. szám) (román nyelvű).

532. [1349.] júl. 11. Paks

[I.] Lajos király (H, Je, Si) értesíti a Velencei Köztársaságot: megkapta levelüket, amelyben beszámolnak a király másik levelének érkezéséről, amely a felek közötti 8 éves fegyverszünet megkötéséről szól. Ennek során a felek tartós béke létrehozatalát szeretnék elérni, aminek céljából a felek kölcsönösen követeket kívánnak küldeni egymáshoz. A köztársaság csak a Mo.-i részeken dühöngő járványtól való félelmében nem küldte még el megbízottait. A király minderre úgy válaszol, hogy országában a járvány megszűnt, és az erdélyiek kérték őt, hogy keresse fel őket. Mivel a király ezt különböző okok miatt nem tagadhatja meg tőlük, kéri a köztársaságot, hogy az Erdélyből való visszatérése u. oklevelében megjelölt helyre és időben küldje el követeit, ahol és amikor az említett béke megszilárdításáról hajlandó velük tárgyalni, mivel leghőbb vágya a tartós béke létrehozatala. D. in Pokus, loco venationis nostre, 11. die mensis Julii.

E.: K. szerint a „Copia Commemorialis” című velencei államkönyv IV. 2. 40.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 360–361. (290. szám).

R.: F. IX. 6. 42. (45. szám) (latin nyelvű); Doc. Trans. IV. 489. (708. szám) (román nyelvű); Erdélyi Okm. III. 202. (515. szám).

Megj.: Az év K. alapján.

533. 1349. júl. 11.

A budai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Beyn-i Pongrác mr. udvari lovag (miles aule regie), másik részről Pál carpentarius fia Jakab, előbbi előadja, hogy a Kande birtok ügyében folyó perben vállalt

fáradozásaiért és kiadásaiért 32 M.-t – a M.-t 4 ft.-tal számolva – tartozik fizetni Jakabnak, amiből 4 M.-t már meg is fizetett, amint azt Jakab is elismerte. A hátralévő 28 M.-t okt. 6-án (in oct. fe. B. Mychaelis arch. prox. venturi) tartozik megfizetni, ha a határidőt elmulasztja, kétszeres összeget fizessen. Ha a pénz megfizetéséig a király v. az [anya]királyné megakadályozza, hogy magát az említett birtokba bevezettesse, akkor a 28 M.-t nem kell megfizetnie, és Jakab a már megfizetett 4 M.-t is visszaadja Pongrác mr.-nek. Ha nem történik akadályoztatás, Jakab Kande birtokra vonatkozó összes oklevelét átadja Pongrác mr.-nek, amit megtart, azt hatálytalanítja. Mindezekre a a felek a kápt. színe e. kötelezték magukat. D. in fe. Translationis S. Benedicti abb., a. d. 1349.

Á.: az 569. számú oklevélben.

K.: –

R.: Bakács, Pest megye 186. (630. szám).

534. 1349. júl. 11. [Balassa-]Gyarmat

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 6-án (f. II. prox. p. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) tartott Gyarmat falu mellett Nógrád és Hont m.-k nemessége számára, Fedemus-i Miklós fia Miklós, valamint fia, László előadták, hogy Zalaba, Atagyarmata birtokok Hont m.-ben, továbbá Obeen Esztergom m.-ben és Geen Bars m.-ben a szt. királyok ideje óta őket és patruelis frater-eiket, István fiait: Jaco-t és Pétert illetik örökség jogán. Mindezeket a nádor kérdésére Hont m. alispánja, szb.-i, esküdt ülnökei és összes nemesei a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve eskü alatt tanúsították. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen, saját, valamint az alispán és a szb.-k pecsétjeivel megerősített oklevelet adja ki a nevezetteknek. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 26 558. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. KKOL. Cista comitatum Nógrád F. 7.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagy és 5 kis kerek zárópecsét töredékei, lenyomata, hártyaszalagja.

K.: AO. V. 300–301. (166. szám) (kihagyásokkal).

535. 1349. júl. 11. [Balassa-]Gyarmat

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 6-án (f. II. prox. an. fe. B. Margarete virg. et mart.) tartott Gyarmath falu mellett Nógrád és Hont m.-k nemessége számára, Beren-i Simon fia Simon fia

Mihály előadta: ugyanoda valósi Károly fia László vállalta, hogy visszaadja az ő Beren-i birtokrészét, de ezt nem tette meg, hanem azt továbbra is megszállva tartja, aminek tudni szeretné az okát. Erre Károly fia László úgy válaszolt, hogy ő a birtokrészt vissza akarta adni, de Mykou fia Mihály a birtokrész iktatását János fia Donch nevében tiltotta. Erre vonatkozóan László bemutatta Márk mr. nógrádi alispán és a 4 szb. 1349. máj. 20-i (in a. d. 1349., f. IV. sc. in vig. fe. Asc. d.), Konya mr. nógrádi c. máj. 6-án (f. IV. prox. p. oct. fe. B. Georgii mart.) Scechen faluban királyi parancsra (l. 309. szám) tartott generalis congregatio-ján kiadott zárt oklevelét (l. 360. szám). Ezt követően Simon fia Mihály bemutatta az egri egyház kápt.-jának 1299. évi (in a. d. 1299.) privilégiumát. E szerint a kápt. színe e. megjelenve egyik részről Beren-i Jób fia Miklós, másik részről ugyanoda valósi Simon fia Simon a maga és frater-e, Zoltán (Zaltanus) nevében, és előadták, hogy összes örökölt birtokaikat, amelyeket apáik közösen birtokoltak, összes haszonvételeikkel együtt életük fogytáig ők is közösen fogják birtokolni, apáik szerzett és vásárolt birtokait azonban mindketten örökös joggal, egymástól elkülönítve bírják. Erre a Donch nevében a nádor megbízólevelével megjelent Zamaterch-i Sándor fia Simon bemutatta a váci egyház kápt.-jának 1339. márc. 3-i (in a. d. 1339. in die medii Quadr.) privilégiumát, amely királyi parancsra átírta a váci egyház [1]293. évi (a. d. 293. [!]) oklevelét. Ezek u. a nádor megkérdezte Lászlót, kíván-e a váci egyház kápt.-ja oklevelének ellene mondani, mire László úgy válaszolt, hogy az oklevelet nem apja, és nem is elődei adatták ki a váci kápt.-nal, hanem az hamis, hiszen 293-ban sem a kápt., sem a monostor még csak meg sem volt alapítva, sem a benne szereplő személyek nem éltek, ebből adódóan Beren birtokban sem Donch, sem apja v. elődei nem rendelkezettek birtokrészszel, ami nyilvánvaló a szb.-k, esküdt ülnökök és az összes nemes számára is. A nádor kérdésére Donch procurator-a, Simon mindezekkel szemben azt állította: Donch apja Beren birtokban allodium-mal, wlgo moyur-ral rendelkezett, és szintén azt állította, hogy mindezekről az alispán, a szb.-k és az esküdt ülnökök tudomással bírnak. Amikor a nádor a nevezetteknek az erre vonatkozó kérdést feltette, ők, valamint Nógrád és Hont m.-k összes nemese a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve eskü alatt azt vallották, hogy Donch és elődei, Péter alesp., Donch frater-e, Mykou, az említett Iwachynus és Ibrahun sohasem rendelkeztek résszel Beren birtokban, hanem azt László és apja, Karol régtől fogva békésen birtokolták. Donch procurator-a a nádor kérdésére tiltakozásról v. vizsgálatról szóló oklevelet sem tudott bemutatni. A nádor az alispánnal, a szb.-kkal és az említett m.-k nemességével tanácskozva úgy dönt, hogy az említett Donch-ot hamis oklevelek bemutatása miatt összes birtokainak és javainak elvesztésére ítéli László ellenében, és azokat kétharmad részben magának egyharmad részben a perbeli ellenfélnek juttatja. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, autentikus pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. 6. die congregationis nostre predictae in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Dl. 57 155. (Berényi cs. lt. 8.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, vörös színű szalagon ép függőpecsét.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –. (Az 1339. évi hamis oklevelet l. Anjou-oklt. XXIII. 107. szám.)

536. 1349. júl. 11. [Balassa-]Gyarmat mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvil adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 6-án (f. II. prox. p. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) tartott Gyarmath falu mellett Nógrád és Hont m.-k nemessége számára, Kaladey-i Kysa fia András előadta, hogy a Patak falubeli népek az ő említett birtokát tiltása ellenére jogtalanul használják, határjeleit pedig lerombolták. Mivel a Patak-i népek a congregatio-ra nem jöttek el, holott András a törvényes ideig várt rájuk, a nádor bírságban marasztalja el őket, ha távolmaradásukra nem tudnak ésszerű magyarázatot adni. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco annotato, a. d. 1349.

E.: EPL. Acta radicalia F. 21. (Df. 248 199.) Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en kerek zárópecsét töredéke látszik.

K.: Str. III. 689–690. (921 szám) (júl. 7-i keltezéssel).

537. 1349. júl. 11. [Balassa-]Gyarmat mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvil adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 6-án (f. II. prox. p. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) tartott Gyarmath falu mellett Nógrád és Hont m.-k nemessége számára, István testvér, a Saag-i egyház monostorának prépostja bemutatta Erzsébet királyné (H) nagyobb pecsétjével ellátott, valamint a nádor hasonlóképpen nyílt oklevélét, kérve azoknak a jelen nyílt oklevélben történő átírását és megerősítését, amit a nádor a jelen, pecsétjével ellátott oklevélben teljesít. D. 6. die dicte congregationis nostre in loco prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 3445. (MKA. Acta eccl. Neosol. 2. 1. Acta Jesuitica 31. 56.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét lenyomata.

Má.: 1. Ue. jelzet alatt. (1700. jún. 24-i hiteles Má.-ban.)

2. Dl. 25 198. (MKA. Acta Jesuitica. Neosol. 9. 3.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –. (Az átírt okleveleket l. Anjou-oklt. XXVII. 330. és XXXI. 498. szám.)

538. 1349. júl. 14. [Nagy-]Szeben

Mihály, Miklós, Márton és Konrád Cybinium-i c.-ek és bírók, György c., veresmarti (Rufus mons) Luprechtus c., újfalui (Noua Villa) Cristianus c., Blaurus c. fiai: Miklós és Mihály Borcperg-i c.-ek és ue. szék többi provincialis-a, továbbá az ugyanezen székbeli Ywanus Felső- (Superius) Apoldia-i c., az említett Ywanus c. testvérének fia, Mortyn c., valamint a Ruzmargt székbeli Alsó- (Inferior) Apold-i Ywanus c. és a többi provincialis ue. székből, Péter c. Mulbach-i bíró és Miklós ugyanoda valósi villicus és társai ue. székből, Waras székbeli Koyngir-i Syboldus c. és ue. szék provincialis-ai, Leuskyrch székbeli Alczina-i Syffridus c., Meyerpoth-i Miklós c. és ue. szék provincialis-ai, segesvári (Castrum Sches) Sydener Miklós és az ezen székhez tartozó népek, továbbá a Cybinium-hoz tartozó Schenk és Kozd székbeli provincialis-ok universitas-a hírül adja: Cybinium-i generalis congregatio-jukon színiük e. megjelenve Schellenberg-i társaik (socii) 2-szer, 3-szor is elpanaszolták, hogy a Helta-i népek azon földjüket, amely Cybinium felől a Schebis víznél van, joggalanul elvették. Az ügyben a felek között megegyezés jött létre, ezért fogott bírakat küldtek ki, akik megállapították, hogy a Helta-i népek a megegyezéshez nem akarván hozzájárulni, a földet a Schellenberg-i népek akarata ellenére határjelekkel elkülönítették. A helyszínen megállapították, hogy egy Schellenberg felőli Steynwek nevű helyen és a Schebis víznél határjel van a 2 falu között, a víznél lévő a Helta-i népeké, a másik a víznél Cybinium felől a Schellenbergieké. Az említett föld tizedei Schellenberg falu alapítása óta annak plébániáját illetik. A Helta-i népek állítása szerint a határjeleket ők törvényes bírák jelenlétében emelték, amit a király és a provincialis-ok bírái tagadtak, és az említett határjeleket törvénytelennek nevezték. Ennek tanúságtételül a jelen, a provincia pecsétjével ellátott oklevelet adják ki. D. in Cybinio, in prox. III. f. p. fe. B. Margarete virg. et mart., a. d. 1349.

E.: Archivele Statului Sibiu (Nagyszeben). Szász nemzeti lt. Kirchengemeinde Schellenberg (Sárpatak) 2. (Df. 292 181.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en függőpecsét bevágása, hártaszalagja látszik.

Á.: Hét szász szék. 1408. dec. 20. Archivele Statului Sibiu (Nagyszeben). Szász nemzeti lt. Kirchengemeinde Schellenberg (Sárpatak) 5. (Df. 292 184.)

Má.: Archivele Statului Sibiu (Nagyszeben). Szebeni kápt. lt. 14. A. 17/7. (Df. 291 960.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: AKÖG. 5 (1850.) 366.; ZW. II. 60–61. (640. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 202–203. (516. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 489–490. (709. szám) (román nyelvű).

539. 1349. júl. 15.

A pozsonyi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt jún. 13-i oklevelének (l. 432. szám) megfelelően Egyed fia Péter királyi ember társaságában Tamás volt vicarius-t, kanonokot küldte ki tanúságtételre, Péter visszatérve előadta, hogy júl. 12-én (die domin. prox. an. fe. B. Margarete virg. et mart.) kiszállt Myseer birtokra, a szomszédokat összehívva hj.-t és határ-elkülönítést végzett, majd a birtokot összes haszonvételeivel Jakab c.-nek iktatta örök birtoklásra. Határok: föld, amelyet Péter curia-jának mondanak, Danubius ága, Myseer falu, Pilisium-i apát Hueth földje, Taro földje, Myseer birtok, Taro földje, Merch ~ Merc falu, Myseer falu, széles út egy kis hegy felé, Merch falu, Myseer falu, Merch faluba vezető út, másik út, Myseer falu, Merc falu, Tharchz ~ Tarchz falu, út Tharchz faluba, amelyet a Tarchz-i emberek közösnek mondtak, Tarchz föld, Myseer falu, árok, ahol fa van, Tarchz falu, ennek felső része, völgy, Myseer falu, Tarchz falu, Dyenes falu, Danubius ága, sziget, ahol legelő van marhák számára, Dyenes és Myseer falvak. A birtokot Moruszigete szigettel és más hozzá tartozó szigetekkel együtt Jakab c.-nek iktatta a királyi ember. D. f. IV. in die Divisionis ap., a. d. 1349.

Á.: 1. I. Lajos király, 1365. febr. 14. Dl. 4054. (NRA. 620. 36.)

2. Pozsonyi kápt., 1610. ápr. 28. Dl. 102 947. (Batthány cs. lt. Illésházy cs. lt. 12. 8. 30.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

Má.: 1. Dl. 104 916. (Batthány cs. lt. Illésházy cs. lt. 21. 1. 1.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

2. Dl. 105 408. (Jeszenák cs. lt.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

3. BFL. 494. Konv.-i lt. Capsarium 57. V. 3. (Df. 207 292.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

4. Archivele Statutului Bihor. Collectia de documente foi volante. Miscellanea 14. 13. (Df. 278 580.) (16. sz.-i Má.-ban.)

K.: AO. V. 301–303. (167. szám) (kihagyásokkal) (Á. 1. alapján).

540. 1349. júl. 15.

A vasvári Boldogságos Szűz-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): Pál c. országbíró oklevelének (l. 486. szám) megfelelően Kald-i [Fogaas (dict.)] János királyi ember társaságában Miklós mr. kanonokot küldték ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy Pál c. országbíró említett oklevele értelmében júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. prox. nunc preteritis) kiszálltak arra a birtokrészre, amelyet Bereck fia István, Iuanka fia Péter és Tamás fia János Hegesomlyo birtokban örökölt tulajdonuknak mondanak. A szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végeztek, majd a birtokrészt a nevezetteknek iktatták örök

birtoklásra. A birtokrészt összes haszonvételeivel együtt, fogott bírák közreműködésével 12 pensa dénár értékűre becsülték. Fogaas (dict.) János királyi ember azt is megtudta a szomszédoktól, hogy a birtokrészt eddig Kuchk-i Sándor fia György mr. használta és tartotta. Határok: közút a Szt. Miklós-egyház e., a Ke felőli földhatárjel Bereck fia Istváné, Iuanka fia Péteré és Lanch-i Tamás fia Jánosé, a Ny felőli Miklós fia Demeteré, fél hold föld, 2 földhatárjel, a Ke felőli a nevezetteké, a Ny felőli Miklós fia Demeteré, Ke felé vivő nagy út, 3 régi határjel, az É-i az említett Lanch-i nemeseké, a másik az egyházé, a harmadik Ke felől Leonch fiaié, nagy út, árok vége. Egy másik birtokrész határai: körtefa, nagy út, fűzfabokor, Pereztegh folyó rétje, Pereztegh folyó medre, 3 földhatárjel, 2 régi, 1 új, ezek egyike Ke felől a nevezetteké, a Ny felőli Mykouch fiaié, hegyoldal, rubetum. D. 15. die stationis prenotate, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 111. (Múz. Ta. Jankovich.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos, más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét lenyomata.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Úkori egyszerű Má.-ban.)

Eml.: a 660. számú oklevélben.

K.: F. IX. 6. 43–45. (48. szám).

541. 1349. júl. 16. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírája hírül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet máj. 18-án (f. II. prox. an. fe. Asc. d. prox. preteritum) tartott Ketheda falu mellett Zala m. nemessége számára, Baldinus fia Lőrinc fiai: János és László előadták, hogy István, volt veszprémi püspök testvére, Péter, Keyk-i nemes az ő Ratold-i monostoruk Keyk ~ Keek és Fyred birtokon lévő részeit elfoglalta, aminek tudni szeretnék az okát. Erre István, az egyik esküdt eskü alatt azt állította, hogy az említett Péter a congregatio idején beteg volt, amit a congregatio-n megjelent nemesek közül többen is megerősítettek, és Lőrinc fiai sem mondtak ennek ellene. A nádor e miatt az ügyet júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. a tunc prox. venturas) Budára halasztotta. A határnapon Lőrinc fiai: János és László mr.-ek nevében Jaz ~ Olah (dict.) István jelent meg az Amald-i [!] monostor konv.-jének megbízólevelével, Péter, az említett püspök testvére nevében pedig másik testvére, Lőrinc jött el a veszprémi egyház kápt.-jának megbízólevelével, és az említett Keyk birtokon lévő részt Péterének mondta. Ennek igazolásául bemutatta a veszprémi egyház kápt.-jának 2 nyílt oklevelét, ezt követően pedig az említett kápt. 1320. júl. 21-i (sub a. d. 1320., XII. Kal. Aug.) privilégiumát. Ezek elolvasása u. János és László mr.-ek procurator-a, az említett Olah (dict.) István a nádor többszöri kérdésére úgy válaszolt, hogy az említett Keek

birtokkal kapcsolatosan semmiféle oklevelet nem tud bemutatni. A nádor e miatt úgy dönt, hogy mivel a veszprémi egyház kápt.-jának nyílt oklevelei tanúsága szerint Keek birtokot Loránd fia Mátyás, a Ratold-i monostor patronus-a és testvére, Ratold egyetértésével Péter, a monostor prépostja összes haszonvételeivel Benedek fia Miklósnak zálogosította el, majd ezt a prépost és a konv. megerősítette, végül a veszprémi egyház kápt.-jának privilégiuma szerint az említett Benedek fia Miklós fia Benedek mr. anyja, Erzsébet beleegyezésével a Keek-en lévő teljes örökölt, vásárolt és szerzett birtokrészt összes haszonvételeivel és tartozékaival, a veszprémi egyház és más szomszédok – kiváltképpen a tihanyi monostor apátja és konv.-je – beleegyezésével a püspök testvérének, Péternek és testvéreinek adta el 31 M.-ért örök birtoklásra, szavatosság vállalásával, a nádor a vele együtt üléselő bárók és nemesek tanácsára Benedek fia Miklós Keek birtokát összes haszonvételeivel és tartozékaival Péternek ítéli örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. Noha Jánost és Lászlót jogtalan kereset miatt nagyobb bírsággal kellene sújtani, a bárók és a nemesek tanácsára a nádor kegyesen csak bírságban (iudicium regale) marasztalja el őket. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. Bude, 16. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Veszprémi érsek és főkápt.-i lt. Oklevelek. Keék 4. (Df. 200 201.) Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátdoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en függőpecsét bevágásai látszanak.

K.: –. (Az átfirt okleveleket l. Anjou oklt. V. 862. szám.)

R.: Veszp. Reg. 168–169. (418. szám).

542. 1349. júl. 16. Szihalom

Sándor fia János mr., Heuesuyuar m. alispánja és a m. szb.-inak színe e. megjelenve egyik részről István mr. deák (litteratus), István mr.-nek, a király specialis notarius-ának notarius-a, másik részről Baab-i Zegen (dict.) András fia Benedek Miklós nádor, a kunok bírása a megbízólevelével testvére, István mr. deák (litteratus), Geletius fia János mr. Turuch-i c. notarius-a nevében előadják, hogy abban a perben, amelyet András fia István mr. indított Kun (dict.) Péter ellenében, 4 nemes fogott bíró döntőbíráskodásának vetik alá magukat. Amit a felek által elővezetett 2-2 fogott bíró aug. 19-én (f. IV. prox. p. oct. fe. B. Laurencii mart. nunc venturas) a budai egyház kápt.-jának színe e. határoz, mindkét fél köteles elfogadni. István mr. azt is vállalta ura nevében, hogy ha Kun (dict.) Péter a döntést nem fogadná el, v. István mr. Pétert nem állítja elő, akkor István mr. 3 M. bírságban marasztaltassék el a perbeli ellenféllel szemben. D. Zenhalm, f. V. prox. p. fe. Divisionis ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 4059. (NRA. 1698. 63.) Papír. Vízfoltos. Hátoldalán 1 nagyobb és 2 kisebb kör alakú zárópecsét töredékei.

K.: AO. V. 305. (169. szám) (kihagyásokkal).

543. 1349. júl. 17. Halyág

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Reche-i Lőrinc fia János a maga és testvérei nevében bemutatta [I.] Károly király (H) Kereztur birtok adományozásáról szóló nyílt oklevelét, kérve annak átírását, amit a király a jelen oklevéllel teljesít, és az oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. in Halyagh, 3. die fe. Divisionis ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 30 605. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. GYKOL. Centuriae. AA. 39.) Hártya. Az oklevél alján rányomott, természetes színű kerek gyűrűspecst maradványai. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával latin és magyar nyelvű tárgymegjelölés.

K.: Doc. Trans. IV. 692. (710. szám); AIR. 73–74. (43. szám). (Az átírt oklevelet I. Anjou-oklt. V. 800. szám.)

R.: Erdélyi Okm. III. 203. (517. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 491. (710. szám) (román nyelvű).

544. 1349. júl. 17. Királymező

Demeter váradi püspök hírül adja: mivel Felwenter birtokát be kívánja népesíteni, Stanizlaus fia Péter vajdának, Felwenter falu bírójának engedélyezi, hogy ott a püspök tetszése idejéig egy oláh papot tartson a püspöknek járó collecta-tól v. behajtástól mentesen. D. in Kyralmzey, f. VI. prox. p. fe. B. Margarete virg. et mart., a. d. 1349.

E.: Archivele Statului Bihor. Colectia de pergamenta 10. (Df. 278 627.) Kissé vízfoltos. Az oklevél alján János váradi püspök 1386. febr. 6-i megerősítő záradéka.

K.: Bunyitay I. 192. (1. jegyzet).

R.: Doc Val. 114. (81. szám) (francia nyelvű).

Ford.: Doc. Trans. IV. 491. (711. szám) (román nyelvű).

545. 1349. júl. 17. Az Eger folyó mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 13-án (f. II. prox. an. fe. Divisionis ap.) tartott az Agria folyó mellett Heuesviuar ~ Heues m. nemessége számára, Kompoldus fia Péter fia István mr. előadta, hogy a Tycia folyón lévő Raph birtokán régi időktől fogva

rév van, amit a m. alispánja, szb.-i és esküdt ülnökei igazolhatnak. A nádor kérdésére Heues m. alispánja, szb.-i és esküdt ülnökei a fentieket a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve eskü alatt egybehangzóan megerősítették. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen, saját, az alispán és a szb.-k pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. 5. die congregationis nostre predictae in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 4060. (NRA. 330. 17.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Roff* névalak, 1 nagyméretű és 4 kis kerek zárópecsét lenyomatai, töredékei, hártyszalagjai.

K.: AO. V. 306. (170. szám) (kihagyásokkal).

546. 1349. júl. 17. Az Eger folyó mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 13-án (f. II. prox. an. fe. Divisionis ap.) tartott az Agria folyó mellett [H]evesvywar ~ Heuesvyuar m. nemessége számára, Deseu fia Jakab Rede-i nemes tiltakozott amiatt, hogy a m.-beli Rede, Fonchal és Gyarak birtokainak szomszédai – kiváltképpen Pata-i Miklós fia Denk mr., Mykov ~ Myko ~ Mikou fia Mykocha és János jász (philisteus) kapitány és más jászok – az említett birtokok haszonvételeit engedélye nélkül használják. A nevezetteket eltiltja fenti magatartásuktól. D. 5. die congregationis nostre predictae in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dunamelléki református egyházkerület. Ráday lt. Oklevelek 1010. (Df. 275 678.) Erősen szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en nagyméretű rányomott kerek pecsét körvonala, töredékei, szalagja látszik.

K.: –

547. 1349. júl. 17. Az Eger folyó mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 13-án (f. II. prox. an. fe. Divisionis ap.) tartott az Agria folyó mellett Heueswyuar m. nemessége számára, Opaz-i Miklós fia Fekete (Niger) Mihály István Zeurinium-i bán nevében királyi megbízólevéllel megjelenve bemutatta a király nagyobbik pecsétjével ellátott nyílt oklevelét. Ennek megfelelően a nádor megkérdezte az alispánt, a szb.-kat, esküdteket és a m. nemességét, akik a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve úgy nyilatkoztak, hogy István bán és frater-e, Deseu Ticya mellett fekvő Abad birtokán régi időktől fogva rév van az említett folyón. Ennek tanúságtételül a nádor saját, az alispán és a szb.-k pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki. D. 5. die congregationis nostre predictae in loco prenotato, a. d. 1349.

Á.: a 817. számú oklevélben.

Tá.: Druget Miklós országbíró, 1355. máj. 1. Dl. 3962. (NRA. 556. 28.)

Eml.: a 817. számú oklevélben.

K.: –. (A király említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 683. szám.)

548. [1349.] júl. 18. Neuburg

Guido, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, kardinális, a Szt. Szék legatus-a az Esztergom egyházm.-i pozsonyi és Tyrna-i monostorok konv.-je nővéreit Erzsébet [anya]királyné (V) kérésére a neki az idén (pro presenti a.) járó procuratio-k megfizetése alól felmenti, és elrendeli, hogy az esztergomi érsek az apácákat a procuratio-k címén ne zaklassa. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. apud Neuburgam Pataviensis dioecesis, XV. Kal. Aug., VI. Kelemen pápasága 8. évében. [1349.]

E.: Dl. 4061. (MKA. Tyrnavia 3. 44.) Hártya. Hátoldalán koraújkori kezek írásával magyar és latin nyelvű tárgymegjelölés, hártycsíkon függött pecsétje elveszett.

K.: AO. V. 307. (171. szám).

R.: Str. III. 690. (922. szám) (latin nyelvű).

549. 1349. júl. 15. [3: 18.] Az Eger folyó mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 10-én [3: 13-án] (f. VI. [3: f. II.] prox. an. fe. Divisionis ap.) tartott az Agria folyó mellett Heuesuyuar m. nemessége számára, Malah-i János fia Chynege (dict.) Miklós bemutatta az egri egyház kápt.-jának 1341. aug. 22-i (in oct. fe. Ass. virg. glor. in a. d. 1341.) nyílt oklevelét a Beu, Bolk, Dyuin és Zaka birtokokban lévő részek Margit, továbbá fiai, György és Miklós részére történő átadásáról. Ezt követően Miklós kérésére a nádor többször is megkérdezte a jelenlévőket, hogy kívánnak-e az említett Bew ~ Beu-i birtokrész Vak (Cecus) János által Miklósnak történt adományozásának ellene mondani, de senki sem kívánt élni ezzel a lehetőséggel. D. 6. die congregationis nostre in loco prenotato, a. d. 1349.

E.: –

K.: AO. V. 303–304. (168. szám) (kihagyásokkal) (a Nemzeti Múzeumban a Kövecsesi Dancs cs. lt.-ban lévő E. alapján). (A bemutatott oklevelet l. Anjou-oklt. XXV. 583. szám.)

R.: Abaffy–Dancs–Hanvay 42–43. (52. szám) (júl. 15-i keltezéssel).

Megj.: Az oklevél E.-je elpusztult. A congregatio az 545. számú oklevél tanúsága szerint júl. 13-án kezdődött.

550. 1349. júl. 18. Az Eger folyó mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírāja hírül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 13-án (f. II. prox. an. fe. Divisionis ap.) tartott az Agria folyó mellett Heweswyuar m. nemessége számára a tolvajok, útonállók és más gonosztevők kiirtása céljából, a várjobbágyokat és a conditionarius várnépeket összehívva a nádor megkérdezte az alispánt, a szb.-kat, az esküdt ülnököket és a m. nemességét, hogy Gew ~ Geu birtokban a várjobbágyok és a várnépek bírnak-e részeket, amit az említettek megerősítettek. Amikor a nádor azt kérdezte, hogy Gew birtokon most kik tartózkodnak, János fiai: András és Mihály a maguk és Beke fia Péter nevében az egeri egyház kápt.-jának megbízólevelével, valamint István fiai: Mihály és Lukács, Wylegen nepos-ai bemutatják az egeri egyház kápt.-jának 1342. máj. 14-i (sub a. d. 1342., f. III. prox. an. oct. fe. Asc. d.) nyílt oklevelét az Erky és Gew birtokokban lévő részek cseréjéről. A nádor ezután megkérdezte az alispánt, a szb.-kat, az esküdt ülnököket és a m. nemességét, hogy az említett Péter, Mihály, Lukács, András és Mihály milyen jogállásúak, és tartoznak-e várnépi szolgálatokkal, valamint Péter fia, továbbá Mykou fia László és Miklós fia Pál igazi nemesek-e, mire a megkérdezettek úgy válaszoltak, hogy Péter, Mihály, Lukács, András és Mihály mindig is várnépi szolgálatokat láttak el, Mihály fia András pedig azt állította, hogy patruelis frater-e, Beke fia Péter a nádori congregatio-kon kikiáltói szolgálatokat szokott teljesíteni, Péter fiai, Mykou fia László és Miklós fia Pál viszont igazi nemesek. A nádor úgy dönt, hogy mivel Péter, Lukács fia Mihály és Mihály fia András mindig is várnépek voltak, és Geu birtokon tartózkodva várnépi szolgálatokat teljesítettek, továbbá mivel Péter, Mihály, Lukács és Mihály rokona, András a Geu birtokon tartózkodó Beke fia Pétert kikiáltónak mondta, noha Erky birtokban lévő részüket Péter fiainak királyi kegyből örökre nekik adományozott részéért cserében kapták, és mivel a várnépek nemesítése a királyra tartozik, ezért őket a nádor nem nemesítheti. A nádor a megkérdezettek tanácsára Péter fiait, Mykou fia Lászlót és Miklós fia Pált a várnépektől cserében szerzett birtokkal igazi nemeseknek minősíti, Beke-t, Mihályt, Lukácsot, Mihályt és Andrást viszont várnépi szolgáltatásra kötelezetteknek ítéli a jelen oklevél által. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, autentikus pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Dl. 3258. (NRA. 639. 6.) Kissé vízfoltos. Zöld színű sodraton ép kerek függőpecsét.

K.: –. (A tartalmilag átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXVI. 222. szám.)

551. 1349. júl. 19.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Nekche-i Miklós fia Denk mr. udvari lovag (aule regie miles), másik részről Somus-i György fia János fia László mr. a maga és testvérei, György, Péter, Miklós, János, Ivanka, István és Pál nevében, előbbi előadja, hogy Medyes, Raduanfalua és Laachafalua birtokok patruelis-ei, Demeter, [I.] Károly király (H) néhai tárnokmr.-e és annak testvére, Sándor halála u. a kezére jutottak. Mivel azonban rokonaitól megtudta, hogy az említett birtokok Somus-i György fia Jánoséi voltak, ezért János fiainak több joga van rájuk, mint neki és elődeinek. Ezek ugyanis György fia János fő birtokából, a Sarus m.-i Komlous birtokból voltak kihalású. Ezért az említett 3 birtokot haszonvételeivel és tartozékaival együtt visszaadja György fia János fiainak örök birtoklásra, semmit sem tartva meg magának a birtokokhoz fűződő jogokból. A birtokokkal kapcsolatos okleveleit hatálytalanítja. A kápt. a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. domin. prox. an. fe. S. Jacobi ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 4062. (NRA. 1537. 29.) Hártya. Vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: AO. V. 307–308. (172. szám) (kihagyásokkal).

552. 1349. júl. 20. [Nagy-]Sáros

Lőrinc mr., Miklós mr. Sarus-i alispánja és a szb.-k hírül adják: Ceplen-i János fia Máté kérésére az egyik szb.-t, János c.-t, valamint Hercheg fia Lászlót küldték ki pecsétjükkel, hogy Ceplen birtokra kiszállva kérdezzék meg az ott lakó Péter fia Miklóst, mi jogon tartja az említett birtokot, ill., hogy Máté a jelenlétükben soltészát megbízza Ceplen birtok jobbágyokkal benépesítésével. A nevezettek a pecséttel együtt visszatérve, az említett Péter fia Miklós fia Gergely, valamint Trochan-i György jelenlétében előadták, hogy Miklóst nem találták otthon, de a birtokot tartó kisebbik fia, János elmondta, hogy János fia Máté és frater-ei nevében tartják a birtokot, de a birtoknak a soltész általi benépesítését elutasította. Amikor elindultak visszafelé, Capruncha falu végénél György és Trochan-i Péter útjukat állták, és Máténak azt mondták, hogy Ceplen faluban nem tarthat soltészt, és nem lakhat ott, mert akkor megölik őket. Ennek hallatára Gergely Máté ellenében úgy nyilatkozott, hogy ők nem Máté és testvérei nevében tartják Ceplen birtokot, hanem az leánynegyed címén illeti meg őket, és ő ott is született. Gergely felszólítására a mellette álló György elmondta, hogy Máté szerint Ceplen birtok az egri és szepesi kápt.-ok oklevelei értelmében, vásárlás címén szállt rájuk, Péter fia Miklós és fiai hatalmaskodva tartózkodnak ott. Az oklevéladók Máté kérésére úgy döntenek, hogy Máté az említett okleveleket

aug. 4-én (in quind. datarum presentium) tartozik színük e. bemutatni, amelyek alapján igazságot fognak tenni. D. in Sarus, f. II. prox. an. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 41 112. (Múz. Ta.) Papír. Vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 zárópecsét nyoma.

K.: F. IX. 5. 647–648. (13. szám).

553. 1349. júl. 21.

A győri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Márk fia János, Sopron m.-i Zemene-i nemes a maga és fiai: Miklós, Péter és Tamás nevében, másik részről István fia István soproni polgár a maga és frater uterinus-a, Bertalan nevében, előbbi előadja, hogy Harka-i teljes birtokrészét összes haszonvételeivel és tartozékaival (a réteket kivéve) 12 M. széles bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva – elzálogosítja Istvánnak és Bertalannak szept. 29-ig (ad prox. venturum fe. B. Mychaelis arch.) szavatosság vállalásával. Az említett időpontig a zálogbaadók a birtokrészt a fenti összegért visszaválthatják, a határnap elmulasztása esetén bármikor megválthatják, de csak oly feltétellel, hogy a megváltást követő évben még a zálogbavevők használhatják a birtokot, a rétek kivételével. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott chirographált oklevelet adja ki. D. III. f. prox. an. fe. B. Marie Magdalene, a. d. 1349., Bereck lévén a prépost, Mátyás az olvasó-, György az éneklő-, Péter az örkanonok. A.

E.: GYMSML. Sopron város lt. Diplomatarium 139. (Df. 201 773.) Alul chirographált. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával tárgy-megjelölés. A Fk.-en nagyméretű kerek függőpecsét és szalagja látszik.

K.: –

554. (1349. júl. 22. e.)

Guido kardinális, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, a Szt. Szék legatus-a megparancsolja a székesfehérvári kápt.-nak, hogy a Szt. István király legendája által megőrzött, a Szt. Márton-monostornak a Szt. pápák által adományozott szabadságaira vonatkozó rendelkezéseit írja át.

Eml.: a következő oklevélben.

K.: PRT. II. 403. (134. szám).

555. 1349. júl. 22.

A [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja hírül adja: bár korábban Vilmos testvér pannonhalmi (Sacer Mons Pannonie) apát és konv.-je kérte, hogy a kápt. Szt. István király dekrétumának, legendájának és a kápt. registrum-ainak a conservatorium-ban őrzött azon példányait, amelyek a pannonhalmi Szt. Márton-monostor szabadságaira vonatkoznak, autentikus pecsétje alatt átírva adja ki, mivel azonban ez egyszerű kérésre a kápt. régi szokása szerint nem lehetséges, hanem csak a király, a királyné v. egyházi felettesek (superiores) parancsára, ezért Guido kardinális, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, a Szt. Szék legatus-a írásos parancsára (l. 554. szám) a Szt. István király legendája által megőrzött, a Szt. Márton-monostornak a szt. pápák által adományozott szabadságaira vonatkozó rendelkezéseit átírja. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a monostornak a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. a. d. Incarn. 1349., Thatamerius mr. lévén a prépost, udvari alkancellár, János az éneklő-, Demeter az örkanonok, István a [dé]kán, XI. Kal. Aug.

E.: BFL. Konv. lt. 5. B. Capsarium 26. JJ. (Df. 207 051.) Erősen vízfoltos és szakadozott. A Fk-en függőpecsét bevágásai látszanak.

K.: PRT. II. 402–403. (134. szám). (Az átírt legenda részletet l. uo.)

556. (1349. júl. 23. e.)

Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter oklevele szerint sikerült fegyverszünetet létrehoznia egyik részről Tarantói Lajos és Johanna királyné, másik részről I. Lajos magyar király között.

Eml.: a következő oklevélben.

K.: F. IX. 1. 741. (397.)

557. 1349. júl. 23.

Annibaldus Tusculanum-i püspök, kardinális, a Szt. Szék legatus-a [hírül adja]: VI. Kelemen pápa megfontolván az egyik részről [I.] Lajos király (V), másik részről Tarantói Lajos és felesége, Johanna királyné között a magyar és a nápolyi királyság területén András herceg halála miatti háború szörnyűségeit, a magyar királyhoz Guido kardinálist, Szt. Cecíliáról címzett presbiter-t, a nápolyi királyságba pedig az oklevéladót küldte ki legatus-ként a béke helyreállítása céljából. Mivel a béke előfeltétele a fegyverszünet, egyik részről Tarantói Lajos király és Johanna királyné, valamint alattvalóik, másik részről István erdélyi vajda, Zonuch-i c. és Farkas Konrád hadvezér és katonáik, mint a magyar király nápolyi királyságbeli képviselői között júl. 23-án (die 23. 278

mensis Iulii) az alábbi feltételekkel, a legatus pecsétjével megerősített oklevélbe foglalva fegyverszünet jött létre. Guido kardinális oklevele (l. 556. szám) szerint neki már a jelen oklevél kiadása e. sikerült fegyverszünetet létre hoznia a felek között, ezért a jelen fegyverszünet feltételei nem sérthetik annak hatályát. Egyik részről [I.] Lajos király (V), összes alattvalói, katonái és Mo.-i és a nápolyi királyságbeli városai és communa-i, másik részről Tarantói Lajos király és felesége, Johanna királyné, összes alattvalóik és katonáik, városaik és communa-ik, bárhol élő híveik között általános fegyverszünetet hirdet a legatus. Tarantói Lajost és Johannát excommunicatio és 200 ezer aranyft. megfizetésének terhe alatt inti a fegyverszünet betartására, amelynek híret interdictio terhe alatt ki kell mindenütt hirdetni, és amely az 1350. jubielumi év végéig és még további 3 hónapig lesz érvényben. Ez alatt a Rómába látogató és onnan hazatérő zarándokokat védelem illeti meg, és a felek között mindenféle harci cselekménynek szünetelnie kell. Ha mégis megtörténne ilyesmi, Tarantói Lajos és Johanna királyné részéről Tamás c., S. Severinus ura, a nápolyi királyság nagy conestabulus-a és Goffridus, Squillacius c.-e, a nápolyi királyság flottaparancsnoka, [I.] Lajos király (U) részéről pedig Miklós Triventus-i c. és Lupus (dict.) Konrád, Constantiensis egyházm.-i lovag tartoznak 2 hónapon belül a másik félnek elégtételt adni. Ugyanők tartoznak a foglyokat mindkét részről szabadon bocsátani, a foglyok viszont a fegyverszünet lejárta u. eskü alatt kötelesek visszatérni foglyul ejtőikhez. Ha Tarantói Lajos és Johanna királyné és alattvalóik a fenti fegyverszüneti megállapodást a hozzájuk az elkövetkező 6 napon belül 3-szor intézendő figyelmeztetés ellenére nem fogadnák el, v. azt megsértenék, 200 [ezer] M. aranyft. büntetés és excommunicatio kilátásba helyezése mellett interdictum alá veszi.

Á.: az 566. számú oklevélben.

K.: F. IX. 1. 740–747. (397. szám).

558. (1349. júl. 24. e.)

A kapornaki konv. oklevele szerint Miley-i Miley fia Sydou a Kanov folyón túl fekvő Kanou birtokrészét Ny felől összes haszonvételeivel, erdőkkel és szántóföldekkel 3 M.-ért elzálogosította Sebecke-i Jakab fiainak: Lukácsnak, Lászlónak és Istvánnak oly módon, hogy a konv. színe e. bármikor visszaválthatja.

Eml.: az 560. számú oklevélben.

K.: Zala I. 484. (303. szám).

559. 1349. júl. 24.

A budai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Pál, a király volt carpentarius-a fia Jakab, másik részről Kylyanus fia András mr. Thyhon-i várnagy Erzsébet királyné (H) nevében, előbbi előadja, hogy Pilis m.-i Kande birtokát, amelyet apja hűséges szolgálataiért oklevelek révén [I.] Károly királytól kapott, összes tartozékaival, jogaival és jövedelmeivel – trágyázott szántóföldekkel, legelőkkel, erdőkkel, berkekkel, kaszálókkel v. rétekekkel, vizekkel és vízfolyásokkal, valamint más jogokkal és jövedelmekkel – mások jogának sérelme nélkül, 100 budai M.-ért eladja Erzsébet [anya]királynénak örök birtoklásra, szavatosság vállalásával a saját rokonaival, de nem másokkal – hitbér, jegyajándék és leánynegyed ügyében zaklatókkal – szemben. A birtokkal kapcsolatos összes okleveleit átadja az [anya]királynénak, amit megtart, az hatálytalan. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. a jelen, függőpecsétjével ellátott chirographált privilegiális oklevelet adja ki. D. in vig. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1349., Péter mr. éneklő-, János mr. örkanonok, Tamás, László, Imre, László dékán, Péter, Mihály, Benedek és más kanonokok jelenlétében.

E.: Dl. 4063. (Mon. Vetus Buda 24. 11.) Hártya. Kissé vízfoltos. Alul chirographált. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

Eml.: a 625. számú oklevélben.

K.: AO. V. 309–310. (173. szám) (kihagyásokkal).

R.: Bakács, Pest megye 186. (631. szám).

560. 1349. júl. 24.

A Kopurnuk-i Szt. Üdvözítő-monostor konv.-je hírül adja: korábbi oklevelének (l. 558. szám) megfelelően Miley-i Miley fia Sydou a Kanov folyón túl fekvő Kanou birtokrészét Ny felől összes haszonvételeivel, erdőkkel és szántóföldekkel 3 M.-ért elzálogosította Sebecke-i Jakab fiainak: Lukácsnak, Lászlónak és Istvánnak oly módon, hogy a konv. színe e. bármikor visszaválthatja. Júl. 24-én (f. VI., sc. in vig. fe. B. Jacobi ap.) Sydou a konv. színe e. megjelenve a 3 M.-t megfizette a nevezetteknek, akik a birtokot visszaadták neki, a zálogosítással kapcsolatos okleveleket pedig hatálytalanították. D. in die supradicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 91 400. (Festetics cs. lt. Zala 26. C.) Hártya. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Sebychke* névalak, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei.

K.: Zala I. 484–485. (303. szám).

561. 1349. júl. 24.

A nyitrai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Wasard-i Fytus (dict.) Jakab és fia, Miklós, másik részről ugyanoda valósi Balasa fia Kozma özvegye, Margit és fia, István, előbbieket előadják, hogy Zeuleus birtokban lévő örökölt birtokrészüket összes haszonvételeivel együtt, rokoni szeretetből, valamint Kozma sok jótéteménye fejében az úrhölgynek és fiának adományozzák örök birtoklásra. D. in vig. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 58 526. (Forgách cs. lt. 162.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán rányomott kerek pecsét körvonala.

K.: AO. V. 106–107. (46. szám) (kihagyásokkal) (1347. évi kelettel).

562. 1349. júl. 24. Eger

János borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a azt a pert, amelyet Ilona úrasszony, Oros-i Egyed fia Simon özvegye, Kerustur-i Apay leánya – akinek nevében Kysded (dict.) Pál jelent meg János pap, a Nogsemien-i egyház rector-a, Zobouch-i alessp. megbízólevelével – indított júl. 20-án (in oct. fe. B. Margarethe virg. prox. preteritis) Onorch-i Keled fia István fiai: Domokos és László ellenében – akik helyett László fia Deseu és György fia Miklós famulus-ok, ügyvivők (assumptores termini) jöttek el – időpont egybeesés (ob termini prioritatem) miatt aug. 22-re (ad oct. Asc. B. virg. iam venturas) halasztja. D. Agrie, 5. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 521. (Kállay cs. lt. 1300. 912.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Onoch* névalak, kerek zárópecsét körvonala, töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 227. (987. szám); Bónis–Balogh 122. (1099. szám).

563. (1349. júl. 25. e.?)

I. Lajos király utasítja a nyitrai egyház kápt.-ját, hogy küldje ki tanúságtevőjét Eurs határjeleinek felállításához.

Eml.: az 594. számú oklevélben.

K.: –

564. 1349. júl. 25. Temesvár

[I.] Lajos király (H) hírül adja: János, a [székes-]fehérvári egyház volt örkanonokjának hűtlensége – aminek következtében a főpapok és bárók

döntése értelmében örök időkre börtönbe vettetett kenyéren és vízen – miatt összes birtokai a király kezére jutottak, aki a Somogy m.-i Gyogh birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival anyjának, Erzsébet [anya]királynénak (H) adományozza örök birtoklásra, megengedve, hogy ő azt bárkinek tovább adományozza. D. in Temeswar, in fe. B. Jacobi ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 4064. (Acta eccl. Vetus Buda 27. 13.) Hártya. Az oklevél alján és hátoldalán más egykorú kéz írásával *Nicolai prepositi Strigoniensis comitis capelle cum litteris regine* feljegyzés, nagyméretű kerek rányomott pecsét körvonala, apró töredékei.

Eml.: a 626., 659. és 912. számú oklevélben.

K.: –

565. 1349. júl. 25. [Sajó]-Kaza

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 20-án (f. II. prox. an. fe. B. Jacobi ap.) tartott Kaza falu mellett Borsod m. nemessége számára, Ina fia Máté fia László előadta, hogy ő Kondo-i Herbordus fia Miklósnek patruelis frater-e, és birtokaikat osztatlanul bírták, viszont Herbordus fia Miklós fiúutód nélkül halt meg. Ezért az említett Borsod m.-i Kondo birtok fele jog szerint őt illeti, most viszont Miklós özvegye, Ilona és leánya, Kathoch tartják azt az ő sérelmére, jövevényeket (advene et extranei) vezetve oda, akik őt gyalázkodó szavakkal illették. E miatt ő a birtok felét tulajdonába kívánja venni, kiadva az említett úrhölgyek hitbérét, jegyajándékát és leánynegyedét. Erre az említett úrhölgyek bemutatták az egri egyház kápt.-jának 1343. szept. 4-i (a. d. 1343., V. f. prox. an. fe. Nat virg. glor.) privilégiumát, amely tartalmazta a kápt. 1286. évi (a. d. 1286.) privilégiumát. Majd bemutatták a kápt. 2, szintén 1343. szept. 4-i oklevelét, amelyek tartalmazták [I.] Károly király (H) 1341. szept. 29-i (a. d. Incarn. 1341., in fe. B. Mychaelis arch.) Visegrádon (in Vyssegrad) és Erzsébet [anya]királyné előzővel azonos tartalmú [1340. évi], birtokmegosztásról szóló nyílt oklevelét. Ezek elolvasása u. Máté fia László semmilyen ellenvetéssel nem tudott élni. Kondo birtok v. föld, amely vásárlás révén csak Herbordus-t illette, Mátét pedig nem, Herbordus és fia pedig a vásárlástól kezdve birtokolták, Miklós viszont fiúutód nélkül halt meg, rosszakaratú emberek rábeszélésére az [anya]királyné mint örökös nélkül elhunyt ember birtokát elvette, majd jóhiszeműen – [IV.] László király és az egri egyház kápt.-ja privilégiumának megfelelően – Herbordus fia Miklós özvegyének és leányainak, valamint Máté fia Miklósnek visszaadta. Ezt követően a király megbízottja által, az egri egyház kápt.-jának tanúságtétele mellett Máté fia Miklós, valamint Herbordus fia Miklós özvegye és leányai között 2 egyenlő részre osztatta, a Ke-i rész Máté fia Miklósé, a Ny-i pedig

Herbordus fia Miklós özvegyéé és leányaié lett. Máté fia László jogszerűen próbálta az úrhölgyet és leányait a nekik jutott részből kizárni azáltal, hogy csak hitbér, jegyajándék és leánynegyed megfizetésére volt hajlandó, mivel az ország szokása szerint a vásárolt birtokokból a mindkét nemű leszármazottakat méltóképpen részesíteni kell. A nádor mindezeket figyelembe véve, az alispánnal, a szb.-kkal és az esküdt úlnökökkel együtt úgy dönt, hogy az említett föld Ny-i részét az említett oklevelek értelmében az úrhölgynek és leányainak ítéli örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül, Lászlóra pedig örök hallgatást parancsol. Ennek az örök emlékezetben való megszállásért a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. 6. die congregationis nostre predictae in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Dl. 85 282. (Sztáray cs. lt. 70.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kézírásával tárgymegjelölés, vörös-zöld sodraton függött pecsétje elveszett.

K.: Sztáray I. 214–216. (115. szám). (A tartalmilag átírt okleveleket l. Reg. Arp. 2609., Anjou-kori oklt. XXIV. 752., uo. XXV. 688., uo. XXVII. 590–593. számok.)

566. 1349. júl. 26. Nápoly

Tarantói Lajos és Johanna [hírül adják]: Annibaldus Tusculanum-i püspök, kardinális, a Szt. Szék nápolyi királyságba küldött legatus-a közreműködésével közöttük, valamint a magyar király (V), István erdélyi vajda, Zenuch-i c. és Farkas Konrád, a magyar király nápolyi királyságban lévő katonáinak vezetői között fegyverszünet jött létre. A pápa, továbbá a Bonoiensis-i kardinális, Mo.-i pápai legatus és a nápolyi királyságba küldött legatus kérésére 6 napon belül ratifikálniuk kellett a fegyverszüneti megállapodást, amit a jelen oklevéllel most meg is tesznek beillesztve abba a legatus júl. 23-i oklevelét (l. 557. szám). A fegyverszünetet a legatus Tarantói Lajos király, Johanna királyné, számos báró, nemes és a köznép sokaságának jelenlétében júl. 26-án vasárnap (die domin., 26. mensis dicti Iulii) a nápolyi Szt. Klára-egyházban megtartott misék során ünnepélyesen kihirdette. D. Neapoli, die domin. 26. mensis Iulii, VI. Kelemen pápasága 8. évében. A kihirdetett fegyverszüneti egyezmény szövege a fentieket ismétli meg. D. Neapoli, X. Cal. Aug., VI. Kelemen pápasága 8. évében. A legatus mindenki figyelmét felhívja arra, hogy akik a fent említett fegyverszünet megsértésében közreműködnek, összes birtokaikkal együtt excommunicatio kilátásba helyezése mellett interdictio alá vesz. D. ut supra. A fegyverszünet megtartását Taranto-i Lajos király és Johanna királyné összes alattvalóiknak parancsba adja. Ennek tanúságtételül a jelen oklevelet függőpecsétjeikkel erősítik meg. D. Neapoli, a nápolyi Urso úr [fia] Sergio lovag, a polgárjog professzora, a nápolyi királyság udvarának számvevőmr.-e és al-ítélősmr.-e

keze által, a. d. 1349., die 26. Iulii, Ind. II., a király uralkodása 1., a királyné uralkodása 7. évében. A.

Á.: K. szerint 1792. márc. 14-i Á. a nápolyi lt.-ban őrzött Reg. alapján.

K.: F. IX. 1. 739–754. (397. szám).

567. (1349. júl. 27. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása kéri a garamszentbenedeki konv.-et, hogy Coyzes ~ Choyzes fia Beke nádori ember társaságában küldje ki tanúságtévőjét a Hont m.-i Horch birtokban lévő, Pecher-t illető földrész hj.-ára és iktatására.

Eml.: az 570. számú oklevélben.

K.: F. IX. 6. 49. (51. szám); Keglevich K., Garamszentbenedek 68. (68. szám).

568. 1349. júl. 27. Temesvár

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Domokos mr. Machow-i bán a maga, valamint a néhai Nekche-i Demeter királyi tárnokmr., a saját frater-e, Miklós, szintén néhai Machow-i bán, továbbá Gyeletus ~ Gyletus fia Miklós mr. [I.] Károly királynak (H) tett hűséges szolgálataira hivatkozva, Nekche-i Demeter mr. leánya, e Gyeletus fia Miklós mr. özvegye, Klára, valamint Domokos mr. felesége, Margit és Erzsébet – utóbbiak mindketten Gyeletus fia Miklós mr. leányai – nevében kéri, hogy Miklós mr. özvegyének hitbérét és jegyajándékát, valamint az említett leányok leánynegyedét Miklós mr. birtokaiból birtokokban kaphassák meg. A király megfontolva a nevezettek hűséges szolgálatait – Gyeletus fia Miklós mr. [I.] Károly királynak a hűtlen oláh Bazarab elleni hadjáratában vitézül küzdve elesett, és teste ott maradt a vadak és madarak prédájául – habár az ország kipróbált szokásjoga szerint ez nem jár, speciális kegyként engedélyezi, hogy az említett úrhölgyek az őket hitbér, jegyajándék és leánynegyed címén megillető részeket Gyeletus fia Miklós mr. birtokaiból ne pénzben, hanem birtokban kaphassák meg, és azokat örök joggal birtokolhassák, Gyletus fia Miklós mr. más rokonainak sérelme nélkül. A király a jelen oklevél visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. in Themuswar, f. II. prox. p. fe. b. Jacobi ap., a. d. 1349.

Á.: I. Lajos király, 1351. febr. 27. Dl. 94 369. (Szilassy cs. lt.)

K.: –

569. 1349. júl. 27.

A budai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Pál volt királyi carpentarius fia Jakab, másik részről Erzsébet [anya]királyné (H) nevében Kylianus fia András mr. tihanyi várnagy, előbbi előadja, hogy Pilis m.-i Kande birtokát – amelyet egykor [I.] Károly király (H) adományozott apjának hűséges szolgálataiért örök birtoklásra – összes haszonvételeivel és tartozékaival – trágyázott szántóföldekkel, legelőkkel, erdőkkel, berkekkel, kaszálókkal, rétekkel, vizekkel és vízfolyásokkal –, mások jogának sérelme nélkül eladja Erzsébet [anya]királynénak örök birtoklásra 100 budai M.-ért, szavatosság vállalásával, kivéve a hitbér, jegyajándék és leánynegyed címén pereskedőkkel szemben. A birtokkal kapcsolatos itt átírt okleveleket (l. 533. szám) is átadja az [anya]királynénak. Az egyéb okleveleket – kiváltképpen [I.] Károly király említett nyílt oklevelét, amely által a birtokot Pál carpentarius-nak adományozta, és amely hanyagságból elveszett – hatálytalanítja. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. a felek kérésére a jelen, függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. 3. die fe. B. Jacobi ap., a. d. 1349., Péter mr. éneklő-, János mr. örkanonok, László mr., Imre mr., másik László mr. dékán, Péter mr., Mihály mr. és Benedek mr. kanonokok jelenlétében.

E.: Dl. 3660. (Acta eccl. Vetus Buda 24. 3.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, zöld színű sodraton mandorla alakú ép függőpecsét.

K.: –. (Az átírt okleveleket l. Anjou-oklt. XXI. 646., uo. XXXII. 755. és 806. szám.)

R.: Balács, Pest megye 187. (632. szám).

570. 1349. júl. 27.

A garamszentbenedeki (S. Benedictus de iuxta Gron) konv. színe e. megjelenve Horch-i Pecher bemutatta Miklós nádor (H) oklevelét (l. 567. szám), amelyben nádor kérte a konv.-et, hogy Coyzes ~ Choyzes fia Beke nádori ember társaságában küldje ki hites emberét egy, a Hont m.-i Horch birtokban lévő földrészhez, amely Pecher-é, de idegenek megszállása alatt van. A nádori ember a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzen hj.-t, majd iktassa azt Pecher-nek, ha nincs ellentmondó. A konv. Choyzes fia Beke nádori ember társaságában Jakab papot küldte ki a fentiek végrehajtására, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy az említett Horch-i birtokrészen a szomszédok jelenlétében hj.-t végeztek. Hj.: vulgo Kukuch nevű forrás, amely egyik felől a Dé-ről eső Kereskeny birtok, másrészt az É felől fekvő Horch birtok határa, hegy, szántóföldek, ahol Pecher elmondása szerint 2 határjel volt, de a föld megművelése által lerontották őket, Borfo-i István fiainak

határa 2 sáros hely között, amelyeket vulgo machar-nak hívnak, út Baath-ról Chonk faluba, ahol Pecher 2 újabb, a föld megművelése által lerontott határjelet említett, földrész vége. Amikor a földrészt a nádori ember új határjeleket állítva Pecher-nek akarta iktatni, Mihály fia Leukus mr. a maga, és megfelelő megbízólevéllel frater-e, Pál nevében at iktatást és a határjelek felállítását tiltotta. D. f. II. prox. p. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1349.

E.: –

K.: F. IX. 6. 49–50. (51. szám); Keglevich K., Garamszentbenedek 68–69. (69. szám) (F. alapján).

Megj.: Keglevich K., Garamszentbenedek szerint szövegéről készült Má.-a a Múz. Ta. másolatgyűjteményében volt, 1945-ben megsemmisült.

571. 1349. júl. 27.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Cristanus, a menedékkői (Lapis Refugii) kartauzi rendi konv. perjele a maga és konv.-je nevében, másik részről a Wyuar m.-i Barcha (Barcza)-i Miklós fia János, előbbi előadja, hogy Pál c. országbíró oklevele (l. 339. szám) értelmében Miklós fia János a perjel és konv.-je ellenében máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. prox. a. in presenti preteritis) patvarkodás bűnében marasztaltatott el abban perben, amely egy Ewzmiclosfalua-i birtokrész – amelyet János elődei adományá folytán volt a perjel és a konv. kezén – János általi visszakövetelése miatt folyt. A fenti üggyel, valamint a perjelnek és konv.-jének okozott károkkal kapcsolatosan fogott bírák közreműködésével megállapított elégtételt Miklós fia János a perjelnek és a konv.-nek megfizette, ezért a perjel felmenti őt ezzel kapcsolatos kötelezettsége alól, a patvarkodással kapcsolatosan kiadott okeveleket pedig hatálytalanítja. D. in fe. Septem dormientium mart., a. d. 1349.

E.: 1. Dl. 83 258. (Bárczay cs. lt. 1. 81.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával magyar nyelvű tárgymegjelölés, nagyméretű kerek rányomott pecsét körvonala, maradványai, hártyaszalagja.

2. Dl. 83 259. (Bárczay cs. lt. 35. 39.) Hártya. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű rányomott kerek pecsét. (Az eltérő névalakot zárójelben adjuk.)

K.: –

Megj.: A per máj. 1-jén kezdődött, de az ítéletet csak 16-án foglalták írásba.

572. 1349. júl. 27. Vasvár

Herbordus fia Lőrinc mr. vasvári alispán és a szb.-k színe e. júl. 27-én (f. II. prox. p. fe. B. Jacobi ap.) megjelenve Iuanch-i Miklós fia Domokos a testvére, János ellenében előadja, hogy utóbbi [1348.] jún. 3-án (f. III. prox. an. fe. Penth., cuius iam secunda preterisset revolutio annualis) kölcsön kapott tőle egy földrészt vetésre oly feltétellel, hogy utána a haszonból v. a gabonakeresztekből részesedést ad neki, János azonban a gabonát magának takarította be. Erre a személyesen jelenlévő János úgy válaszolt, hogy ő a földrészt vetésre ingyen kapta meg. Az alispán a szb.-kkal és a m. velük ülésező nemeseivel úgy dönt, hogy János aug. 3-án (f. II. prox. an. fe. Dominici conf. nunc prox. venturum) színük e. a fentiekre tegyen esküt. D. in Castro Ferreo, in termino adiudicationis prenotate, a. d. 1349.

E.: Dl. 103 274. (Batthyány cs. lt. Miscellanea. Obvia 4.) Papír. Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgy-megjelölés, 3 kerek rányomott pecsét körvonalai, töredékei.

K.: –

573. 1349. júl. 28.

[I.] Lajos király 1349. júl. 28-i (f. III. prox. an. fe. B. Domin[ici conf., a.] d. 1349.) nyílt oklevele szerint a király a Borsod m.-i Kysfalud birtokot – amely Mór, örökös nélkül elhunyt ember birtoka volt – királyi hatalma teljességéből (plenitudo regie potestatis) összes haszonvételeivel és tartozékaival Vyliam fia [Já]nosnak adományozza örök birtoklásra hűséges szolgálataiért, mások jogának sérelme nélkül.

Tá.: Druget Miklós országbíró, 1354. máj. 1. Dl. 61 194. (Kisfaludy cs. lt. 82.)

K.: –

574. 1349. júl. 29.

A váradi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Olivér, királynéi (!) tárnokmr. előadja, hogy Vyganth ~ Viganth-i István fiai: Benedek mr., a váradi kápt. olvasókanonokja, Miklós és László Zala m.-i Viganth birtoka és Kapolch-on lévő része – amelyek őket örökség jogán illetik meg – Pál c. egykori országbíró helytelen ítélete következtében elidegenítésre kerültek, majd egy bizonyos pénzösszegért az ő kezére kerültek. Ő azonban nem akarja azokat a nevezettek kárára jogtalanul birtokolni, ezért összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal – telekhelyekkel, patronatus-i joggal, művelt és műveletlen szántóföldekkel, erdőkkel, berkekkel, rétekkel, vízfolyásokkal,

malmokkal és malomhelyekkel – visszaadja azokat a nevezetteknek. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. IV. f. prox. p. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1349., Fülöp mr. lévén a prépost, az említett Benedek mr. az olvasó-, László mr. az éneklő-, Gergely mr. az örkanonok. A.

E.: GYMSML. Sopron m. lt. 4503. (Df. 264 723.) Kissé szakadozott. A Fk.-en függőpecsét bevágásai látszanak.

K.: Zala I. 485–486. (304. szám); Sümeghy 23–24. (22. szám).

575. 1349. júl. 29. Középnémeti

Péter mr., [I.] Lajos király (H) Abauyuar m.-i c. parochialis-a és a 4 szb. színe e. döntéshozó fórumra (in forum capituli) megjelenve egyik részről György testvér, Pál Jazow-i prépost és a konv. procurator-a nevükben és megbízólevelükkel, másik részről Benye-i Weres (dict.) Demeter fia Domokos, Mera-i Fábián fia János és .....hcha-i János fia Gál a frater uterus-a, László nevében júl. 29-én (f. IV. prox. p. fe. B. Jacobi ap.) előadták, hogy a prépost és a konv. által az említett nemesek ellen indított perekben magukat fogott bírák ítéletének vetik alá. A felek 2-2 fogott bírót vezetnek elő Jazow faluban aug. 29-én (in quind. fe. Asc. virg. glor. prox. venturi), és amit azok az alispán 2 kiküldöttjének színe e. ítélnék, a nemesek tartoznak elfogadni. Aki a döntőbíráskodás eredményét nem fogadná el, a prépost és a konv. ellenében 10 M.-ra ítéltessék a bíró része nélkül. A 2 kiküldött a döntőbíráskodásról szept. 2-án (f. IV. prox. p. diem arbitrii predicta) tartozik beszámolni az oklevéladóknak Kuzepnemyty faluban. D. in K[uzep]nemyty, in termino prenotato, a. d. 1349.

E.: SNA. Jászói prépostság m. lt. Oklevelek és iratok 13. 2. (Df. 233 021.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 2 kerek zárópecsét körvonala, töredékei.

K.: –

576. [1349.] júl. 30. [Nagy-]Majtény

Abraham fia László mr. Zothmar-i alispán és a szb.-k jelentik [I.] Lajos királynak (H): itt átírt máj. 29-i oklevelének (l. 387. szám) megfelelően kiküldték Vysul-i Mihály fia Chaak mr.-t és Darah-i András fia Miklóst, akik visszatérve egybehangozón előadták, hogy nemesektől és közrendűektől – kiváltképpen a szomszédoktól – megtudták az igazságot. E szerint a Vra-i nemesek a királyi parancslevélben foglaltakat véghezvitték. D. in Mohten, f. V. prox. p. fe. B. Jacobi ap. in congregatione nostra proclamata, a. prenotato. [1349.]

E.: Dl. 41 113. (Múz. Ta. 1910. 55.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 természetes színű zárópecsét körvonala, maradványai.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

R.: Piti F.–C. Tóth N.–Neumann T., Szatmár m. 70. (113. szám).

577. 1349. júl. 31. Esztergom

Péter nógrádi főesp., Csanád esztergomi érsek, örökös esztergomi c. vicarius-a (Tamás, decretorum doctor, a pápai palota auditor-a, általános vicarius távollétében) a jelen oklevéllel megparancsolja a Maroth-i plébánosnak, hogy azonnal szálljon ki Demes-re, és a hely prépostját, Mártont János választott veszprémi püspök nevében idézze az érsek jelenléte elé Fudur (dict.) János ellenében aug. 27-re (ad oct. videlicet fe. B. regis Stephani prox. venturas) 9 napot adva Mártonnak a második, harmadik és egyben utolsó határidőként. A főesp. minderről írásos jelentést kér a tanúk nevével együtt. D. Strigonii, f. VI. prox. p. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1349.

E.: Veszprémi érseki és főkápt.-i lt. 26. Oklevelek 9. (Df. 200 202.) Hátoldalán azonos és más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét apró töredékei.

Eml.: az 585. számú oklevélben.

K.: Str. III. 690. (923. szám).

R.: Veszp. Reg. 169. (419. szám); Bónis–Balogh 122. (1100. szám).

578. 1349. júl. 31. Középnémeti

Miklós nádor (H), a kunok bírása híru adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 27-én (f. II. prox. p. fe. B. Jacobi ap.) tartott Kuzepnempty falunál Abavyvar ~ Abavywar m. nemessége számára, Paharus (dict.) Péter mr. Abavywar m.-i c. előadta, hogy Forrou ~ Forro-i Jakab fia János mr. Byud-i Bothan fia Pethew özvegyének házát megtámadta, ajtóit betörte és 100 M. értékű holmiját elvette. Mivel a király méltóságából következően az özzvegyek és árvák védelmezője, parancsot adott a fentiek igazságtartalmának kiderítésére. Amikor a nádor Abaujvár m. számára az említett generalis congregatio-t tartotta, kérdésére a m. szb.-i, esküdt ülnökei és nemesei a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve elmondták, hogy János mr. az említett ügyben ártatlan. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen, saját és a szb.-k pecsétjével ellátott oklevelet adja ki János mr.-nek. D. 5. die congregationis nostre predictae in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 4065. (NRA. 1537. 30.) Hártya. Vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét lenyomata.

K.: AO. V. 310–311. (174. szám) (kihagyással).

579. (1349. aug. 1. e.)

I. Lajos király utasítja Tamás c. országbírót, hogy azt a pert, amelyet Salamon fia Gergely fia Miklós, valamint e Salamon fia János fiai: Péter és László kívánnak indítani a [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja ellen aug. 1-jén a Kurmesd birtok jövedelmeinek elvétele miatti tiltás ügyében, halassza dec. 7-ére.

Eml.: az 596. számú oklevélben.

K.: Str. III. 691. (927. szám).

580. 1349. aug. 1.

A garamszentbenedeki monostor konv.-jének (S. Benedictus de iuxta Gron ~ Goron) színe e. megjelene Parasa-i Miklós fia Miklós és Fydymes-i István fia Jakou Hont m.-i nemesek előadják, hogy Istvánnak Parasa birtokban nincs semmilyen része, hanem azt Miklós birtokolja összes haszonvételeivel együtt, mások jogának sérelme nélkül. Mindezeket a konv. színe e. számos Bars, Hont és Nógrád m.-i nemes megerősítette. Ennek tanúságtételül a konv. kérésükre a jelen, pecsétjével ellátott memoriális oklevelet adja ki. D. sabb. in fe. ad vincula B. Petri ap., a. d. 1349.

E.: 1. Dl. 28 067. (Erdélyi kormányhatósági lt. KKOL. Vegyes iratok 323.) Kissé szakadozott. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

2. Ue. jelzet alatt. Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: AO. V. 312. (175. szám) (E. 1. alapján); Keglevich K., Garamszentbenedek 69. (70. szám) (E. 1–2. alapján).

581. 1349. aug. 1.

A pozsonyi egyház kápt.-ja jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának: a nádor korábbi oklevelének (l. 468. szám) – amely egy földrésznek a Karcha-i Szt. Bertalan-egyház részére történő iktatására vonatkozott, és amelyet a kápt. saját pecsétfője alatt visszazárva visszaküld a nádornak – megfelelően Karcha-i Salamon fia István nádori ember társaságában János Zeredahel-i plébánost küldte ki tanúságtételre, akik visszatérése u. a nádori ember előadta,

hogy júl. 14-én (f. III. prox. p. fe. B. Margarethe virg. et mart.) kiszálltak az említett földrésze, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t végeztek, majd azt a nádori ember a Karcha-i egyháznak és plébánosának iktatta örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. Hj.: Karcha falu árka Ke felől, érseki népek földjei, a Szt. Bertalan-egyház haranglábja Ny felől, Pap (dict.) kaszáló vége, érseki népek határa, Szt. Bertalan-egyház határa, említett egyház más birtokai. D. in oct. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1349.

Á.: Pozsonyi kápt., 1407. jan. 14. > ua., 1460. márc. 7. ELTE. Kvt. Kézirattár. Diplomatarium autographum O. 60. (Df. 283 520.)

Má.: ELTE. Kvt. Kézirattár. Diplomatarium autographum O. 625. (Df. 283 486.) (Á. alapján 18. sz.-i egyszerű Má.-ban. Az átírókeret második fele hiányzik.)

K.: –

R.: Sölch 69. (193. szám).

582. 1349. aug. 1. Középnémeti mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet júl. 27-én (f. II. prox. p. fe. B. Jacobi ap.) tartott Kuzepnemty mellett Abvyuar [!] m. nemessége számára, Felnemty ~ Felnemut-i Mihály fia János özvegye, Musay-i Gereuenus fia Péter leánya a maga és leányai, Krisztina, Katalin és Margit nevében bemutatta az egri egyház kápt.-jának 2. máj. 17-i (in domin. prox. an. fe. Asc. d., a. in presenti) nyílt oklevelét (l. 343. és 344. szám). Az oklevelek elolvasása u. Klára úrasszony kérte a nádort, hogy az ily módon nekik jutott részekben őket senki sem terhelhesse meg (non possint agravari), mire a nádor a c.-szel, a szb.-kkal, a nemes esküdt ülnökökkel és a m. nemességével együtt úgy dönt, hogy az említett úrhölgyeket a nekik jutott részekben senki sem terhelheti meg, amennyiben Miklóst és Lukácsot levelesítik v. azok gonosztevőket rejtegetnek. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Sárospataki Református Kollégium tudományos gyűjteményei. Lt. Misc. 6. (Df. 282 886.) A Fk.-en a megpecsételés módja nem vehető ki.

K.: –

583. 1349. aug. 1. Középnémeti

Miklós nádor (H), a kunok bírása színe e. megjelenve egyik részről Sywnye-i Merse fia Benedek fiai: Péter és Merse mr.-ek a maguk, valamint frater-ük, Miklós mr. és az említett Merse mr. fia Lőrinc nevében megbízólevél nélkül, de vállalva az esetleg rájuk háruló terheket, továbbá Domokos fia György, az

említett Merse fia Benedek fia Domokos mr. serviens-e ura nevében a szepesi egyház kápt.-jának megbízólevelével, Legenpataka-i Herceg (dict.) László és Romcha fia Pál, az említett Benedek fia Merse mr. Sywnye-i jobbágya a maga nevében, Domokos, Benedek fiai Sarus m.-i Wyfalu birtokbeli papjának, Fülöpnek a frater-e nevében pedig az említett László a szepesi kápt. megbízólevelével, másik részről Peren-i Miklós c. fiai: Miklós és István mr.-ek, e Miklós c. serviens-e, Sadan-i Chatou ura nevében a Jazow-i konv. megbízólevelével előadják, hogy a közöttük károkozások, gyilkosságok és más okok miatt folyó összes perben nemes fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak. Továbbá Romcha fia Pál azt az esküt, amelyet Peren-i Miklós c.-nek kellett letennie a nádor korábbi oklevele értelmében, elengedte. Herceg (dict.) László megverése, Fülöp pap frater-e, Domokos pedig foglyul ejtése alól – amelyeket a nádor Cassa városa mellett Abawyuar és Sarus m.-k nemessége számára tartott congregatio-ján a szb.-k és az esküdt ülnökök is megerősítettek – Peren-i Miklós c. fia Miklós mr.-t felmentik. A Benedek fiai által Wyfalu birtokukon behajtott vám ügyében Peren-i Miklós c. és fiai örök hallgatást vállalnak. Merse fia Benedek fiainak Wyfalu birtokon, a Scywnye folyón lévő malma, valamint annak wlgariter gaath (dict.) rekesztéke és a folyó medre örökre a jelenlegi állapotban marad. Benedek fiai az említett birtokon több malmot is építhetnek, Peren-i Miklós c. és fiai pedig Mohnya birtokukon emelhetnek malmokat és rekesztékeket az említett folyón Benedek fiainak malmai sérelme és kára nélkül. Miklós c. és fiai: Miklós és István Merse mr.-nek 100 M., frater-ének, Péter mr.-nek pedig 17 M. – a M.-t 56 királyi garassal számolva – készpénzt tartoznak fizetni az általuk okozott károk és jogtalanságok fejében az alábbi 2 időpontban: Merse mr.-nek 50, Péter mr.-nek 8 és fél M.-t nov. 18-án (in oct. fe. S. Martini conf.), a fennmaradó 50 M.-t Merse mr.-nek és a 8 és felet Péter mr.-nek [1350.] márc. 10-én (in oct. diei medii Quadr. p. sese consequenter nunc affuturis) a szepesi egyház kápt.-jának színe e., ha az első alkalmat elmulasztják, 2 bírságban marasztaltassanak el, és a második alkalommal a teljes összeget egyszerre fizessék meg a nevezetteknek. Ha ekkor sem fizetnek, Péter mr.-nek kétszeres összeget fizessenek, Merse mr.-rel szemben pedig párbajban vesztésként ítéltessenek el. Miklós c. és fiai a Merse mr.-rel szemben kiadatott összes okleveleiket hatálytalanítják. Mindezeket a felek önként vállalták. Ha valamelyikük a fenti megállapodásokat nem tartaná be, párbajban vesztésként ítéltessék el. D. in villa Kuzepnemty, in oct. fe. S. Jacobi ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 70 169. (Szinyei Merse cs. lt. 25.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán kerek zárópecsét töredékei.

Á.: Egri kápt., 1350. jan. 6. Dl. 70 170. (Szinyei Merse cs. lt. 18.)

K.: –. (Miklós nádor említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXI. 867. szám.)

584. (1349. aug. 1. v. u.)

Tamás c. országbíró azt a pert, amely Hannus fia Zonk és Vak (Cecus) Mihály között folyik egy Szepes m.-i birtok kapcsán, ülnökeinek gyér száma miatt szept. 15-re halasztja.

Eml.: a 722. számú oklevélben.

K.: AO. V. 321–322. (184. szám)

585. (1349. aug. 1.–27. között)

Sifridus Moroth-i plébános jelenti a nógrádi [főesp.] mr.-nek, Tamás decretorum doctor, Csanád esztergomi érsek általános vicarius-a helyettesének: oklevelének (l. 577. szám) kézhezvételét követően – mivel betegsége miatt személyesen nem tudott kiszállni Márton Demys-i prépost megidézésére – Dániel visegrádi apát officialis-át, Pétert és clericus-át, Pétert küldte ki, akik aug. 1-jén (in die ad vincula S. Petri) 9 óra körül a prépostot kanonokai – Henrik örkanonok, Jakab dékán, Péter kanonok és mások – körében az érsek jelenléte elé idézte a megadott időpontra. Saját pecsét híján a jelen oklevelet János testvér, a Wissegrad-i Szt. András-[egyház] perjelének pecsétjével látja el.

E.: –

K.: Str. III. 695. (933. szám) (júl. 31.–aug. 27. közötti keltezéssel).

R.: Bónis–Balogh 122. (1101. szám) (júl. 31.–aug. 27. közötti keltezéssel).

586. 1349. aug. 2.

Balázs prépost és a Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je hírül adja: Pál c., [I.] Lajos király (H) országbírójának korábbi oklevele (l. 511. szám) értelmében Tyba-i Lőrinc fia László aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap.) Jakou fia Andás fia Imre ellenében a konv. színe e. esküt tartozott tenni. A határnapon Tyba-i Lőrinc fia László letette az esküt arról, hogy [1342.] nov. 13-án (f. IV. prox. p. fe. B. Martini conf., cuius iam septima preteriisset revolutio annualis) nem tört hatalmaskodva Imre Vynna birtokára, és nem vett el tőle egy 10 M.-t érő roh színű lovat. Imre az eskü letételét személyesen meghallgatta. D. in crastino eiusdem iuramentalis depositionis, a. d. 1349.

E.: Dl. 85 283. (Sztáray cs. lt. 71.) Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: Sztáray I. 217. (116. szám).

587. 1349. aug. 3. Eger

János borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelekiekben általános vicarius-a színe e. megjelenve [egyik részről]..... Chepanus fia Stanizlaus felesége, a néhai Lapuspata[ka]-i ..... unokái, úrasszonyok nevében Koksou-i Mihály fia János [István pap], az Enezke-i egyház rectora-a, vicevicarius [megbízólevelével] ..... Bodon fia Miklós mr. nevében, valamint István fiai: Mihály kovács (faber), László, Dénes és Miklós ..... e Sednye-i Bodon fia Dezeu fiai: Loránd, Péter és János ..... a Jazou-i prépost és konv. megbízólevelével és az említett István Enezke-i pap a másik részről előadják, hogy abban perben, amelyet az említett úrhölgyek nagyanyjuk, a néhai Fülöp felesége, Voytych leánya leányegyede ügyében indítottak Bodon fia Miklós mr. és az említett Bodon unokái ellenében, fogott bírák közreműködésével oly megegyezésre jutottak aug. 1-jén (in oct. fe. S. Jacobi ap. prox preteritis) a főesp. jelenléte e., hogy Bodon fia Miklós mr. és Bodon unokái az említett úrhölgyek leányegyede fejében 10 kassai M. dénár készpénzt fizetnek szept. 15-én (in oct. fe. Nat. virg. glor. iam venturis). Ha a határidőt nem tartják be, kétszeres összeget fizessenek. Ezeket, valamint a békebírság megfizetését a nevezettek önként vállalták. D. Agrie, f. II. prox. p. oct. prenotatas, a. d. 1349.

E.: Dl. 4066. (NRA. 1537. 31.) Hártya. Erősen vízfoltos, helyenként olvashatatlan, hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, előbbiben *Segnye, Kokzou, Lapospataka* névalakok.

K.: –

R.: Bónis–Balogh 122. (1102. szám).

588. 1349. aug. 3. Görbő

Márton tolnai alispán és a szb.-k hírül adják: Zylagh-i Gurke fia Pál kérésére társukat, Chel-i Andrást küldték ki tiltás céljából, aki visszatérve előadta, hogy az oklevéladók pecsétjével júl. 18-án (sabb. an. fe. B. Jacobi ap. prox. preteritum) kiszállt az említett Pál Zylagh birtokára, és az összes szomszédokat – kiváltképpen Wezzeus mr.-t, Nok-i officialis-át és jobbágyait, továbbá István vajdát és jobbágyait – eltiltotta az említett birtok hasznávételeinek – szántóföldek, erdők, kaszálók – és jövedelmeinek elvételétől. D. in Kurbeu, f. II. prox. p. oct. fe. predicti, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 522. (Kállay cs. lt. 1300. 932.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagyobb és 1 kisebb kerek zárópecsét töredékei, hártymaszalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 227. (988. szám); Doc. Trans. IV. 492. (712. szám) (román nyelvű).

589. (1349.) aug. 4. Temesvár

[I.] Lajos király (H) oklevele szerint a király kéri a Velencei Köztársaságot, hogy követei Izagrabie-ben találkozzanak a király megbízottaival.

Tá.: a 679. számú oklevélben.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 362–363. (293. szám).

590. 1349. aug. 4. Győr

Kálmán győri püspök értesíti a Wazariensis-i tizedkerület (cutellus) összes várnagyát, alvárnagyát, nemesét és közrendűjét: a tizedkerület tizedszedőjévé Gergely presbiter-t, a Szt. Kereszt-oltár mr.-ét nevezte ki a gabona és más javak u. járó tized beszedésére – kivéve a győri kápt.-t idén (a. in presenti) illető negyedrészt –, ezért mindenben legyenek Gergely pap segítségére és fogadják őt illendően. A tizedkerület papjait és rector-ait is inti, hogy excommunicatio és interdictum terhe alatt szálljanak ki a tizedszedővel együtt a tizedkerületbe, csak a jogos tizedet rójják ki (dicare) és a tizedfizetéssel és a kirovással ellenszegülőket függesszék fel az egyházi szentségektől (a divinis), kivéve a csecsemők (parvuli) megkeresztelését és a haldoklók bűnbocsánatát, s ha ezen interdictumban továbbra is megmaradnának, nyilvánosan közösiítsse ki őket. D. Jaurini, in fe. B. Dominici conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 30 650. (Erdélyi kormányhatósági lt. GYKOL. Miscellanea 1. 4. 8.)

Papír. Erősen szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét lenyomata.

Á.: Erdélyi kápt., 1776. jún. 11. Ue. jelzet alatt.

K.: –

591. 1349. aug. 5. Temesvár

[I.] Lajos király (H) értesíti Miklós egri püspököt: a pozsonyi Sz. Üdvözítő-egyház kanonokja, István mr. a maga és kápt.-ja nevében előadta, hogy a Pozsony m.-i bortizedek tizede, valamint Pozsony város gabonatizedének negyede emberemlékezet óta őket illeti, és ez így volt akkor is, amikor a püspök töltötte be a préposti méltóságot, valamint elődei idején is.

Á.: a 636. számú oklevélben.

K.: F. IX. 1. 693. (379. szám).

R.: Str. III. 691. (926. szám) (latin nyelvű); Doc. Trans. IV. 492. (713. szám) (román nyelvű) (mindkettő aug. 6-i keltezéssel).

592. 1349. aug. 5. (Temesvár)

[I.] Lajos király (H) értesíti Mihály váci püspököt: a pozsonyi Sz. Üdvöztető-egyház kanonokja, István mr. a maga és kápt.-ja nevében előadta (l. az előző oklevelet). A király kéri a püspököt, hogy a fentiekről oklevélben válaszoljon neki. D. in Themeswar, 2. die fe. B. Dominici conf., a. d. 1349.

Á.: a 644. számú oklevélben.

K.: –

R.: Str. III. 690. (924. szám) (latin nyelvű) (aug. 6-i keltezéssel).

593. 1349. aug. 5. (Temesvár)

[I.] Lajos király (H) értesíti a győri egyház kápt.-ját: a pozsonyi Sz. Üdvöztető-egyház kanonokja, István mr. a maga és kápt.-ja nevében előadta (l. az előző oklevelet). A király elrendeli, hogy a kápt. Ogiad-i Andich mr. v. Checliz-i Vörös (Ruffus) Abracham fia Leucus v. Hidegheth-i Farkas királyi ember társaságában küldje ki tanúságtevőjét, akinek jelenlétében a királyi ember nemesek és városi közrendűek – kiváltképpen Nagyszombat (Thyernaviensis) és Pozsony városok polgárainak – körében vizsgálódva derítsék ki a fentiekkel kapcsolatosan az igazságot, majd a kápt. tegyen a királynak írásos jelentést. D. 2. die fe. B. Dominici conf., a. d. 1349.

Á.: a 677. számú oklevélben.

K.: –

R.: Str. III. 691. (925. szám) (latin nyelvű) (aug. 6-i keltezéssel).

Megj.: Az oklevél kiadásának helye az előző oklevél alapján valószínűsíthető.

594. 1349. aug. 6.

A ny[itrai] egyház kápt.-ja hírül adja: [I.] Lajos király (H) Gerolth fia Pál, János fia Miklós, Baas fia István, ... fia Karachinus ..... Korus által bemutatott királyi parancsára (l. 563. szám) Eurs határjeleinek felállítására a kápt. .... mr. kanonokot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve előadták, hogy ..... István, Karachinus ..... júl. 25. (fe. [B. Jacobi?] ap. nunc .....) az említett Kyraly birtok ..... eskü ..... határjeleket állítottak ..... [Hj.]: ..... völgy Ny felől ..... föld felől ..... Vörös (Rufus) Tamás mr.-nél ..... Korus-i nemesek ..... út, wlgo berch nevű kis hegy, eskü értelmében emelt határjel, völgy, másik berch nevű kis hegy, eskü értelmében emelt új határjel, említett nemesek, lerombolt határjelek, a Zobor-i apát Mochonok birtoka. D. B. Sixti pape et mart., a. d. 1349.

E.: Archiv R. Kat. Biskupstva Nitra (Nyitra). Oklevelek 3. 2. 1. (Df. 273 092.) Erősen hiányos és vízfoltos. Hátoldalán 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

K.: –

595. [1349.] aug. 7.

[I.] Lajos király értesíti a mantovai herceget: köszönetét fejezi ki azért a fogadtatásért, amelyben ő és serege részesült Nápoly felé vezető útjukon. Tájékoztatja a herceget, hogy szept. folyamán ismét Nápolyba indul hívei meglátogatása és a Johanna elleni pápai igazságszolgáltatás bevárása céljából. D. in Themesvar, 7. die mensis Aug. [1349.]

E.: Óváry szerint a mantovai lt.-ban.

K.: –

R.: Óváry I. 46. (52. szám); Doc. Trans. IV. 492. (714. szám) (román nyelvű).

Megj.: A király ekkor Temesváron tartózkodott, az oklevél ezért feltehetően 1349. évi keltezésű.

596. 1349. aug. 8. Buda

Tamás c., országbíró azt a pert, amelyet Pál c. néhai országbíró oklevele (l. 512. szám) értelmében Salamon fia Gergely fia Miklós, valamint e Salamon fia János fiai: Péter és László indítottak a [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja ellen aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap.) a Kurmesd birtok jövedelmeinek elvétele miatti tiltás ügyében, a király írásos parancsára (l. 579. szám) dec. 7-re (ad oct. B. Andree ap. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: KEML. Esztergomi székesfőkápt. hh. lt. 5. 6. 1. (Df. 208 545.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét.

K.: Str. III. 691. (927. szám).

597. 1349. aug. 9.

A somogy[-vári] Szt. Egyed-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Imre fia Balázs mr. Lancherethus fia Herbordus fia Lőrinc mr., valamint ennek fia, Jakab nevében, másik részről Arnoldus fia Mihály fia István a maga és testvére, György nevében a konv. megbízólevelével, utóbbi előadja, hogy Somogy m.-i Nemethyzege birtokukat, amely Lőrinc mr. és fia, Jakab Bork birtokának szomszédságában fekszik, összes tartozékaival együtt elzálogosítják Lőrinc mr.-nek 20 somogyi M.-ért, szavatosság vállalásával

annak ugyanazon összegért való visszaváltásáig. D. in vig. fe. B. Laurencii mart., a. d. 1349.

E.: K. szerint a Nemzeti Múzeumban volt.

K.: AO. V. 313. (177. szám) (kihagyásokkal) (aug. 19-i keltezéssel).

598. 1349. aug. 10. Temesvár

[I.] Lajos király (H) értesíti Miklóst, egész Sclauonia volt bánját, zalai c.-t: Pál fia János, a c. famulus-a elmondása szerint a Zala m.-i, a Dra [!] és a Mura folyók között fekvő Damasa birtok a c. vásárolt birtoka, ezért a király elrendeli, hogy Budára való visszatérése u. az erre vonatkozó okleveleit mutassa be a király színe e., mert a király adományként kívánja azt neki juttatni. D. in Themeswar, in fe. B. Laurencii mart., a. d. 1349. Ha a birtokot jogszerűtlenül birtokolja, vissza kell adnia. D. ut supra.

E.: Dl. 4067. (NRA. 458. 22.) Papír. Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos, 15. és 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés, vörös színű gyűrűspecst maradványai.

K.: Zala I. 486–487. (305. szám); Smič. XI. 545. (414. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 492. (715. szám) (román nyelvű).

599. 1349. aug. 10. Buda

Tamás c., országbíró hírül adja: azt a pert, amelyet Pál c. volt országbíró oklevele (l. 513. szám) értelmében István mr., a király specialis notarius-a – akinek nevében István deák (litteratus) jelent meg a király megbízólevelével – indított aug. 1.-jén (in oct. fe. S. Jacobi ap.) Gyanda-i Péter fia Gergely fia Miklós ellenében – akit testvére, István képviselt a Hothuon-i konv. megbízólevelével –, a felek akaratából [1350.] jan. 13-ra (ad oct. fe. Epiph. d. nunc venturas) halasztja a korábbi helyzet fenntartásával. D. Bude, 10. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 4068. (NRA. 1699. 64.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecst töredékei.

K.: AO. V. 312–313. (176. szám).

600. 1349. aug. 12.

A veszprémi egyház kápt.-ja hírül adja: Barlag-i Pethew [mr.] veszprémi alispán és a szb.-k kérésére megbízottjuk, Domokos fia János várjobbágy társaságában Demetert, kórusának hebdomadarius presbiter-ét küldte ki a

Leurynte fia Beke mr. útmutatása szerint végzendő vizsgálatra. A kiküldöttek visszatérve egybehangzóan előadták, hogy aug. 8-án (sabb. prox. an. fe. B. Laurencii mart. prox. preteritum) kiszálltak a Seeg vár alatt lévő Band faluba és a szomszédos falvakba, ahol nemesek és közrendűek körében vizsgálódva megállapították az igazságot. E szerint a szentgáli népek aug. 6-án (f. V., sc. in fe. B. Sixti pape prox. preterito) Beke mr. Band-i birtokrészére menve Lőrinc nevű jobbágyát az ajtókat rátörve, ingóságaival, valamint Beke mr. nála lévő ökreivel, lovaival és háziállataival együtt hatalmaskodva magukkal vitték. Ugyanezen a napon a nevezettek Meneke birtokról Beke mr. 4 szántó ökrét az ekével és az ekevassal együtt magukkal vitték. D. f. IV. prox. p. fe. Laurencii mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 41 114. (Múz. Ta. Véghely.) Papír. Erősen szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, természetes színű kerek és egy vörös rányomott pecsét maradványai.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

601. 1349. aug. 13.

Lőrinc mr. Sarus-i alispán és a szb.-k hírül adják: a Henyng Folua-i és Kysaytou-i népek elpanaszolták István hercegnek (H), hogy Torku-i Rycolfus mr. szántóföldjeiket elfoglalta, és saját birtokához csatolta. Erre István herceg megparancsolta Rycolfus mr.-nek, hogy okleveleit aug. 10-én (f. II. in fe. B. Laurencii mart.) a herceg által tartandó generalis congregatio-n mutassa be az alispán, a szb.-k és az összes ülnökök színe e., amit Rycolfus mr. teljesített is. D. 4. die dicte congregationis loco prenotato [!], a. d. 1349.

E.: Dl. 64 666. (Péchy cs. lt. 22.) Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával a birtokok neve, 2 kerek és 1 mandorla alakú zárópecsét körvonala, maradványai.

K.: –

R.: Péchy 10–11. (39. szám) (aug. 11-i keltezéssel).

602. 1349. aug. 14.

Pál prépost és a Turuch-i Boldogságos Szűz-egyház konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Jordan-i Márk fia Pál a maga és fiai: Péter, András, Bertalan és Miklós nevében, másik részről Máté fia Péter, e Máté fia Pouka fiai: Máté, Pál, István, Péter, Beke és András, előbbi előadja, hogy lelke üdvéért azt a földrészt, amelyet Pouka-tól, fiaitól és Máté fia Pétertől apja, Márk és uterinus frater-ei, ti. Natk c. fiai: Bertalan, Jakab és Ádám jogtalanul

foglaltak el, és eladták Ky[s]bizterche -i Kozma fia Lőrincnek, visszaadja jogos tulajdonosainak örök birtoklásra. A földrészsel kapcsolatos korábbi okleveleket hatálytalanítja. A földrész határai: körtefa Ke felől, Sabokrek falu határa, Jahodnyk, régi út, Erdeu fiainak [határai], wlgó mesde nevű folyamatos határ, gemelchen fa, tölgyfa, patak, Tekus fiai [határai], út. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a konv. a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. in vig. Ass. B. virg., a. d. 1349. A.

E.: Dl. 73 566. (Buócz cs. lt. 6.) Kissé vízfoltos. Vörös sodraton függött pecsétje elveszett.

K.: –

603. 1349. aug. 15.

A Zala-i Szt. Adorján-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Bokonuk-i Pethew fia Moys, másik részről e Pethew özvegye, Moys mostohaanyja előadják, hogy közöttük fogott bírák közreműködésével megállapodás jött létre. E szerint Moys Bokonuk birtokán egy háza mellett Ke felől lévő új szőlőt, valamint egy fundus-t v. telekhelyet – amelyen most Nagy (Magnus) Péter lakik – élete végéig mostohájának ad, akinek elhunya u. ezek visszaszállnak rá. Az úraszony a szőlő jövedelmeiből élete végéig jogosult adományozni bármely egyháznak, papnak v. a szegényeknek. A szőlő és a fundus fejében az úraszony és Pál fia István felmentik Moys-t az úraszszonynak Pethew mr. birtoka u. járó hitbér és jegyajándék megfizetése alól. D. in die fe. Asc. virg. glor., a. d. 1349.

E.: Dl. 4070. (NRA. 569. 2.) Hártya. Szakadozott és kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott kerek pecsét körvonalai, szalagja.

K.: –

604. 1349. aug. 15. [Sáros-]Patak

Miklós nádor (H), a kunok bírása híru adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 10-én (f. II. prox. an. fe. Ass. virg. glor.) tartott Patak városa mellett Zemlen és Vngh m.-k nemessége számára, Pál fia Mihály, László fia Péter Dobra-i jobbagya előadta, hogy Zeredahel-i Baxa fia Miklós fia Miklós [1344.] ápr. 28-án (f. IV. prox. p. fe. B. Georgii mart., cuius sexta preteriisset revolutio annualis) famulus-a, Kun (dict.) János révén elvett tőle egy 3 és fél M. értékű lovat. Erre Fábíán, Miklós fia Miklós serviens-e a Lelez-i konv. megbízólevelével képviselve urát a fenti ügyben ártatlannak mondta. Mivel Pál fia Mihály állítását sem oklevéllel, sem tanúval nem tudta alátámasztani, a nádor az említett m.-k

szb.-ival és esküdt ülnökeivel együtt úgy döntött, hogy Miklós fia M[ikló]s harmad magával, nemesekkel a congregatio 5. napján, aug. 14-én (5. die congregationis nostre predicte, sc. f. VI.) a nádor káplánjainak színe e. tartozik esküt tenni. A határnapon Miklós fia Miklós az esküt az előírt módon letette, ezért a nádor őt a jelen oklevéllel feloldozza kötelezettsége alól. D. 6. die [congregationis nostre predicte in loco annotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 31 265. (Csicsery cs. lt. 834.) Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét lenyomata.

K.: AO. V. 314–315. (178. szám) (kihagyásokkal).

R.: Kárffy Ö., TT. 1900. 405.

605. 1349. aug. 15. [Sáros-]Patak

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvil adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 10-én (f. II. prox. an. fe. Ass. virg. glor.) tartott Patak városa mellett Zemlyn és Vng m.-k nemessége számára, Rozgon-i László mr. a maga és László fia Péter nevében előadta, hogy ők a nádor színe e. perben állnak Mikch ~ Mykch néhai bán fia Loránd mr.-rel a Zemplén m.-i Lonya birtok ügyében. Loránd mr. ellenükben olyan oklevelet kíván bemutatni, amely szerint ők Lonya birtokot határjelekkel elválasztották Loránd mr. Keekmezeu birtokától, viszont amikor Keekmezeu birtok Mykch bánra szállt, azóta ők sohasem választották azt el Lonya birtoktól, és ezt Zemplén m. alispánja, szb.-i, esküdt ülnökei és összes nemese is tanúsíthatja. A nevezettek a nádor kérdésére a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve egybehangzóan megerősítették a fenti állítást. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen, saját, az alispán és a szb.-k pecsétjével megerősített oklevelet adja ki nekik. D. 6. die congregationis nostre in loco prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 4069. (NRA. 576. 37.) Hártya. Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán 15. és 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés, előbbiben a *Lonya* névalak áthúzva és *Louna* alakra javítva, 1 nagyméretű és 4 kis kerek zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: AO. V. 315–316. (179. szám) (kihagyásokkal).

606. 1349. aug. 15. [Sáros-]Patak

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvil adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 10-én (f. II. prox. an. fe. Ass. virg. glor.) tartott Patak városa mellett Zemlen és Vngh m.-k nemessége számára, Warda-i László fia János mr. Checher-i Jób fia Domokos fiai: István és János ellenében bemutatta a Lelez-i konv. 1347. szept. 11-i (sub a. 1347., f. III. prox. an. fe. Exalt. S.

Crucis) nyílt oklevelét, ugyanezen konv. aznap kelt zárt oklevelét (Anjou-oklt. XXXI. 848. és 849. szám.), az egri egyház kápt.-jának [1347.] okt. 10-i (5. die oct. fe. S. Mychaelis arch. prescriptarum) zárt oklevelét (uo. XXXI. 953. szám.), majd pedig az egri kápt. [1347.] okt. 9-i (4. die prescriptarum oct. S. Mychaelis arch.) oklevelét (uo. XXXI. 947. szám). Ezek elolvasása u. János mr. előadta, hogy mivel őt Bodon birtok felének elfogadásától eltiltották, ezért Domokos fiai azt nem zálogosíthatták el neki, így visszaköveteli a 6 M.-t Domokos fiaitól, amennyiben azok nem tudják neki elzálogosítani a birtokfelet tiltás, ill. ellentmondó nélkül. Erre Domokos fia István a maga és a Lelez-i konv. megbízólevelével testvére, János nevében úgy válaszolt, hogy mivel a birtokfelet nem tudja az említett módon elzálogosítani János mr.-nek, ezért kész a 6 M.-t neki visszafizetni. A nádor a vele együtt üléselő c.-ekkel és esküdt ülnökökkel úgy dönt, hogy Domokos fiai a 6 kassai M. garas készpénzt okt. 6-án (in oct. fe. S. Mychaelis arch. nunc venturis) Budán, mindenféle kilenced és tized levonása nélkül – ti. a Lelez-i konv. okleveléből kitűnően János mr. is teljes összegben megfizette nekik a 6 M.-t – tartoznak visszafizetni János mr.-nek. Mindezeket István a maga és testvére nevében vállalta. D. 6. die congregationis nostre predictae in loco annotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 944. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 183.) Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei, hártyszalagja.

Eml.: a 791. számú oklevélben.

K.: Z. II. 390–393. (274. szám).

R.: Z. VII/1. 128.

Megj.: A hivatkozott oklevelek nagy száma miatt a főszovegben történt rájuk utalás.

607. [1349.] aug. 16. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Ildebranus padovai püspököt, hogy Guido, Szt. Cecíliaról címzett presbiter, kardinális, akit a pápa Mo.-ra (V) küldött legatusként, beszámolt a püspök által neki nyújtott támogatásról. Kéri a püspököt, hogy a legatus-szal kapcsolatos fejleményekről értesítse. D. Auinione, XVII. Kal. Sep., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 62r. (Df. 291 912.)

K.: –

608. (1349. aug. 17. e.)

I. Lajos király gyűrűspecsjével ellátott oklevélben utasítja Miklós nádort, a kunok bíróját, hogy László fia Vbul pereit halassza el, mivel ő a tengeren túl szolgálja a királyt.

Eml.: a 619. számú oklevélben.

K.: –

609. (1349. aug. 17–24. között)

Miklós nádor, a kunok bírójának oklevele szerint Leukus fia Péter ápr. 9-én Beseneud-i Gábor fia Miklós halastava közelében ő és jobbágyai 2 csónakját tönkretette és ezáltal birtokát lerombolta.

Eml.: a 653. számú oklevélben.

K.: –

610. [1349.] aug. 18. Avignon

[VI.] Kelemen pápa utasítja az esztergomi érseket és suffraganeus-ait: itt átírt 1343. jan. 27-i oklevelének megfelelően tudósítsák híveiket arról, hogy VIII. Bonifác pápa 1300. évi (a. Nat. d. 1300.) intézkedéséhez hasonlóan ő is bűnbocsánatot biztosít azok számára, akik Péter és Pál ap.-ok bazilikáit Rómában (in Vrbe) és a lateráni egyházat 1350-ben és minden 50. évben (in a. a Nat. eiusdem d. 1350. prox. secuturo et extunc de 50. in L. a.) az oklevélben részletezett módon felkeresik. Mindezeket a címzettek egyházm.-ikben és az ottani városokban hirdessék ki. Mivel a jelen oklevelet az utak veszélyei (discrimina viarum) és más akadályok miatt nem tudja minden egyes címzett-hez eljuttatni, meghagyja az esztergomi érseknek, hogy saját pecsétje alatt átírva küldje azt el suffraganeus-aihoz. D. Avinione, XV. Kal. Sept., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 109. 552r–553v. (Df. 292 752.)

K.: Theiner, Mon. Pol. 523–525. (689. szám); Lenzenweger 625–628. (325. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 276–278. (252. szám).

R.: Klicman I. 630. (1151. szám); Lang 322. (412. szám); Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. 4227. szám.

611. 1349. aug. 18. [Nagy-]Kálló

László fia Péter mr., Dowsa volt nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c.-ek helyettese és a 4 szb. hírül adják: aug. 18-án (III. f. prox. an. fe. S. regis Stephani et conf.) Lengel (dict.) János fia László színük e. negyedmagával esküt tartozott tenni Zathmari (dict.) János ellenében arról, hogy annak Byrről elszabadult 9 M. értékű roh színű lovát nem fogatta be famulus-aival saját ménésébe. A határnapon László az esküt az előírt módon letette. D. in Kallow in die et termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 523. (Kállay cs. lt. 1300. 918.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 kerek zárópecsét töredéke.

K.: –

R.: Kállay I. 228. (990. szám); Piti F., Szabolcs m. 115. (443. szám).

612. 1349. aug. 18. [Nyír-]Karász

Nogscemien-i László fia Péter mr., Dausa volt nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, [Zabolch-i c.-ek] helyettese és a 4 szb. hírül adják: Gergely, Erdeus sponsus-a és e Gergely fia János Karaz-i emberek aug. 18-án (III. f. prox. p. fe. Asc. virg. glor.) Miklós nádor (H) Zabolch és Bereg m.-k nemessége számára Karaz falu mellett tartott generalis congregatio-ján az oklevéladók színe elé járulva előadták, hogy Chuntus (dict.) Mihály, Berzethe (dict.) Miklós mr. volt Zabolch-i c. alispánja [1348.] okt. 26-án (sab. an. fe. OO. SS. cuius adveniret revolutio annualis) a Kallo falubeli vásáron elvett tőlük egy ceekus zeu színű és egy kekpeg színű lovat kocsival és wlgariter ham-nak nevezett hámmal, 8 rőf nehéz tournai (de Dorneto) posztót, pokrócot, kardot és prémes ruhát összesen 6 M. értékben a bárányokból és a kecskékből járó tized, valamint a magtárakból járó dénárok fejében. Mindezeket a Karaz-i népek megerősítették. Erről a jelen oklevelet adják ki Gergelynek és Jánosnak. D. die et loco termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 524. (Kállay cs. lt. 1300. 935.) Papír. Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 zárópecsét töredéke, egyik hártýaszalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 228. (991. szám); Piti F., Szabolcs m. 115. (444. szám).

613. 1349. aug. 18. Miklós nádor közgyűlésén

László fia Péter mr. (E. 1.: Nogscemien-i nemes), Dawsa (E. 2.: Dausa) volt nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zabocho (E. 2.: Zabolch)-i c.-ek alispánja és a 4 szb. színe e. megjelenve egyik részről Lengel (dict.) János fia Lewkus (Leukus) a famulus-aival, Mészáros (Carnifex) Jakab fia Jánossal és Kovács (Faber) János fia Andrással, másik részről Miklós Thokay (Thocay)-i pap, Gechy (Geche) fiai: János, Tamás, Jakab és Mihály, valamint Gergely fiai: Miklós és Jakab fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak. E szerint Gergely halála fejében Lewkus és famulus-ai 22 M.-t – a M.-t 50 garassal számolva – fizetnek részben készpénzben, részben becsértékben, 2 részletben. 8 M.-t fizetnek nov. 10-én (f. III. prox. p. oct. OO. SS.), 14 M.-t pedig [1350.] márc. 16-án (f. III. prox. p. oct. medii Quadr. nunc prox. continuis affuturis). Ha az első időpontot elmulasztják, kétszeres összeget

fizessenek, ha a másodikat mulasztják el, szintén kétszeres összeget fizessenek a bíró része nélkül. A fizetéseket sem királyi, sem [anya]királynéi, sem bárói oklevéllel, sem pedig a jelenlegi királyi hadrakelésre való hivatkozással nem lehet elhalasztani. D. III. f. prox. p. fe. Asc. virg. glor. in congregatione generali magnifici viri domini Nicolai regni Hungarie palatini, a. d. 1349.

E.: 1. Dl. 51 525. (Kállay cs. lt. 1300. 952.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 2 zárópecsét töredéke és hártýaszalagja és 1 további zárópecsét hártýaszalagja.

2. Ue. jelzet alatt. (Kállay cs. lt. 1300. 933.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával áthúzott tárgymegjelölés, 1 nagyobb és 3 kisebb zárópecsét töredéke és hártýaszalagja. (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

Eml.: a 849. számú oklevélben.

K.: –

R.: Kállay I. 227–228. (989. a. és b. számok); Piti F., Szabolcs m. 115. (445. szám).

614. (1349. aug. 19. e.)

A pozsonyi kápt. oklevele értelmében egyik részről Guttur-i Péter fia László, másik részről ugyanoda valósi János fiai: György, Pál és Miklós kötelezték magukat, hogy birtokrészeiket fogott bírák közreműködésével 50 M. terhe alatt felosztják.

Eml.: a következő oklevélben.

K.: –

615. 1349. aug. 19.

A pozsonyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Guttur-i Péter fia László, másik részről ugyanoda valósi János fiai: György, Pál és Miklós kötelezték magukat, hogy a kápt. korábbi oklevelének (l. 614. szám) megfelelően birtokrészeiket fogott bírák közreműködésével 50 M. terhe alatt felosztják. A nevezettek Tamás egykori vicarius, a kápt. kanonokja, Orrus (dict.) János mr. pozsonyi alispán és Hudy-i Ferench fogott bírák társaságában előadták, hogy Guttur-t 2 részre osztották, a falu Danubius felől kezdődő része László curia-ja és a pap curia-ja között gyümölcsösökkel Györgynek, Pálnak és Miklósnak jutott. A falu másik, Ke-i fele a curia-val, ahol lakik, Lászlóé lett. Az említett részekhez tartozó szántóföldek és rétek is a feleknek jutottak. Ezt követően a saját ekéjükhöz tartozó (terram ad propriam aratrum

eorum spectantem) földet a felek között egyenlő részekre osztották. A Scelendeu nevű szigetet szintén 2 egyenlő részre osztották, a Pozsony város felőli rész földekkel és más haszonvételekkel János fiainak, az alsó rész Lászlónak jutott. A szigeten 2 curia van, az egyik János fiaié, a másik Lászlóé lett. A Popzenafywe földet közös használatban hagyták. A Renneng erdő az egyik, a Gemhalch erdő a másik féle lett. A barmok legelőjét is közös használatban hagyták. A Reche hegyen lévő szőleiket 2 egyenlő részre osztották, a Prachan hegy felőli rész Lászlóé lett, a Pozsony város felőli pedig János fiainak jutott. Pozsonyban lévő házukat a polgárookra bízta. Abban is megállapodtak, hogy ha valamelyik fél részét az áradás elpusztítja, a másik fél a közösen használt földekből kárpótolja. A vizeket, azok haszonvételeit, a malomhelyeket közös használatban hagyták, a bírságokból származó bevételt egymás között megosztják. Ingó és ingatlan javaikat, úgymint ménesbeli lovaikat és más dolgaikat szintén 2 részre osztották. A felek mindezeket szabad akaratukból rendelték el. D. f. IV. prox. an. fe. B. Bartholomei ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 104 917. (Batthány cs. lt. Acta antiqua 5. 6. 1.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en függőpecsét bevágása látszik.

Tá.: 1. Pozsonyi kápt., 1360. máj. 18. > Bátori István országbíró, 1437. jún. 29. Dl. 2386. (NRA. 1776. 3.)

2. Pozsonyi kápt., 1362. máj. 30. > Bátori István országbíró, 1437. dec. 4. Dl. 59 218. (Forgách cs. lt. 857.)

K.: –

616. 1349. aug. 20.

A váradi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Baldun-i Martus fia László előadja, hogy lelke üdvéért a Karazna m.-i Baldun birtokban lévő részét összes haszonvételeivel és tartozékaival – telekhelyekkel, művelt és műveletlen szántóföldekkel, erdőkkel, rétekkkel, berkekkel, vizekkel, vízfolyásokkal, malomhellyel – az erdélyi Szt. Mihály arkangyal-egyháznak és általa András erdélyi püspöknek adományozza örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. Az erdélyi püspök pedig 40 M. ezüstöt ad Lászlónak, hogy az ínséget élete végéig elkerülhesse. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a kápt. függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. in fe. B. regis Stephani, a. d. Incarn. 1349., Fülöp mr. lévén a prépost, Benedek mr. az olvasó-, László mr. az éneklő-, Gergely mr. az örkanonok. A.

E.: Ba. 1. 138. Gyulafehérvári kápt. lt. Erdélyi kápt. Oklevelek. Beke 1. 124. (Df. 277 313.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en függőpecsét bevágásai látsznak.

K.: Doc. Trans. IV. 693. (716. szám).

R.: Beke A., TT. 1889. 757. (124. szám); Erdélyi Okm. III. 203. (518. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 493–494. (716. szám) (román nyelvű).

Facs.: Doc. Trans. IV. 731. (716. szám).

617. 1349. aug. 20.

A Zuburium-i Szt. Hypolitus-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Vyschan-i Leustachius özvegye, Margit és leánya, Ilonch, másik részről ugyanoda valósi Bork fia Mykch, előbbieket előadják, hogy fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak Mykch-csel. E szerint megfontoltván Mykch szegénységét, a tőle kapott 18 pensa széles bécsi dénár fejében felmentik őt a Margitnak járó hitbér és jegyajándék, valamint az Ilonch-ot illető leánynegyed megfizetése alól. Ha mégis pert indítanak, perkezdet e. az említett 18 pensa-ban marasztaltassanak el. D. in die S. Stephani regis, a. d. 1349.

E.: ŠA. Bratislava (Pozsony). Brogyányi cs. brogyáni lt. 3. (Df. 283 266.) Erősen vízfoltos. A Fk.-en a megpecsételés módja nem vehető ki.

K.: –

618. 1349. aug. 21.

Az esztergomi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Aladár fia János a maga, anyja és mostohaapja, Penych nevében előadja, hogy a Leustasius esztergomi polgár (Demeter pap, a Szt. György vértanú-egyház kanonokja testvére) Nyrmal területen és az ő földjükön lévő szőleje u. járó census-t örök érvénnyel elengedik Leustasius-nak és örökösének a tőle kapott jótétemények fejében. Ha a szőlő idővel mások kezére jut, az említett engedmény hatályát veszti. Nyr föld másik fele összes haszonvételeivel a kápt.-nak van elzalogosítva, ezért ugyanezen census-t a kápt. beszedheti. D. in crastino fe. B. Stephani regis, a. d. 1349.

E.: EPL. Esztergomi székesfőkápt. lt. Acta radicalia 29. 1. 12. (Df. 236 713.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 16. és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en 1 kisebb és 1 nagyobb rányomott kerek pecsét maradványai, utóbbi hártyszalagja látszik.

K.: Str. III. 692. (929. szám).

619. 1349. aug. 21. [Nyír-]Karász

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 17-én (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) tartott Karaz falu mellett Zabolch és Bereg m.-k nemessége számára, Nyakas (dict.) Pál felesége kiskorú fiai, Péter és Tamás, valamint leánya, Erzsébet nevében előadta, hogy férje, Pál Kyskerch (Kyus Kerch ~ Kyskerch) birtokban lévő részét bírságok miatt elidegenítette. Most azonban Lengel (dict.) János fiai: László, Jakab, Lőrinc, Abraam (Abraham) és János, valamint László fiai: Péter, Mihály, Miklós és Vbul (Vbul ~ Wbul), továbbá István fia István Nogsemyen-i (Nogsemyen) nemesek a bírságok fejében Pál említett birtokrészeivel együtt az ő ottani birtokrészüket is elfoglalták, aminek tudni szeretné az okát. Erre Tamás fia István Lengel (dict.) János fiai nevében a váradi egyház kápt.-jának megbízólevelével megjelenve, László fiai: Péter, Mihály és Miklós, továbbá István fia István személyesen úgy válaszoltak, hogy mivel László fia Vbul az ura, István erdélyi vajda, Zonuk-i (Zolnuk) c. társaságában a királyt szolgálja a tengerentúli részekben, nélküle az ügyben nem tudnak választ adni. Minthogy [I.] Lajos király (H) általánosságban a tengerentúl szolgálók összes pereit elhalasztani rendelte, Vbul ügyeiről pedig gyűrűpecséttel ellátott nyílt oklevelében (l. 608. szám) ugyanígy intézkedett, a nádor az ügyet nov. 18-ra (ad oct. fe. B. Martini conf. nunc venturas), a jelen állapot fenntartásával Budára halasztja. D. 5. die congregationis nostre predictae in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: 1. Dl. 51 527. (Kállay cs. lt. 1300. 914.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, az előbbiben *Noghsemyen* névalak, más egykorú kéz írásával *Deseu filius Salamonis cum nostris pro actoribus comitatus de Zabolch* feljegyzés, nagyméretű kerek zárópecsét lenyomata.

2. Dl. 51 528. (Kállay cs. lt. 1300. 915.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, az előbbiben *Nogsemyen* névalak, nagyméretű kerek zárópecsét lenyomata. (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

Eml.: a 938. számú oklevélben.

K.: –

R.: Kállay I. 228. (992. szám) (E. 1–2. alapján); Doc. Trans. IV. 494. (717. szám) (román nyelvű) (Kállay alapján).

620. 1349. aug. 21. [Nyír-]Karász

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: a gonosztevők kiirtása céljából Gergely mr. besenyő c. királyi ember révén aug. 17-ére (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) generalis congregatio-t hirdetett Karaz falu mellé Zabolch és

Bereg m.-k nemessége számára. A határnapon az említett m.-k nemessége az ország szokásának megfelelően 12 esküdt ülnököt választott. Zabolch m. ülnökei: Peech-i Lukács mr., Zakul-i László fia János, Kallo-i István fia István, ugyanoda valósi Iwan fia László, Peren-i Miklós c., Lőrinc fia István, Honorch-i István fia László, Kemeche-i Demeter fia Mihály, Apagh-i István, György fia János, Simon fia Imre és László fia Miklós. A nevezettek Semyen-i László fia Péter alispán, Seney-i Demeter, Baka-i Mihály, Egek-i Kunch és Mogy-i István szb.-k közreműködésével, kezüket az igazi Kereszt fájára téve megesküdtek, hogy megnevezik a m. gonosztevőit, akik a következők: Mihály Scenyés-i nemes, ennek famulus-a: Bouk (dict.) Jakab, Mihály, Scenyés-i Aba fia Péter (Kouary ~ Kuuar-i Domokos rejtegetője) Mihály, Macra-i nemes, Peech-i Gergely famulus-a: Dénes, Kuuar (dict.) István fiai: Gudeus és Márton kóborlók (divagantes), Nakazow (dict.) István, Sulde-i Mihály fia Pál (Sándor fia Jakabnál), Apaty Kopolch-i Zabou (dict.) Tamás, Bene fia Máté Halaz-i ember, Sulde-i Syri (dict.) Pál (az említett Sándor fia Jakabnál), Apaty Kopolch-i Stanyzlaus fia István, Dyak (dict.) István, a prépost testvére, kóborló, Pouch-i Cheztheu fia Lőrinc, Miklós Halaz-i kovács, Kantor ~ Cantor (dict.) Bereck és István, utóbbi famulusa: Imre, László volt vajda Felzekelezneu-i famulus-a: György, Sceep (dict.) Pál (Bereck fia János fia György famulus-a), Buken-i Mokyanus fia Demeter fia Miklós szolgálatában (sub officiolatu) álló Konya. A nevezettek bűneik nyilvánvaló jeleként a congregatio-ra nem jöttek el, így a nádor őket fej- és jószágvesztéssel sújtja, a jelen oklevéllel az ország összes jogszolgáltatójának megparancsolja, hogy a nevezetteket fogják el, és a büntetést rajtuk hajtsák végre, javaikat pedig foglalják le. Minderről nádori pecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. 5. die congregationis nostre predicte in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 526. (Kállay cs. lt. 1300. 953.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 228–229. (993. szám); Doc. Trans. IV. 494. (718. szám) (román nyelvű) (Kállay alapján).

621. 1349. aug. 21. Gelénes

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvil adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 17-én (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) Gelyenus falu mellett tartott Zothmar és Vgacha m.-k nemessége számára, Chahul-i Péter fia János mr. előadta, hogy Hydegh (dict.) Péter fia György és Pouch fia Lukács, Zalkamathe-i emberek, Magyar (dict.) Pál mr. jobbágyai [1348.] okt. 18-án (sabb. prox. p. fe. B. Galli conf. cuius prox. adveniret revolutio annualis)

Zalka faluból kiindulva 3 ménesbeli lovát hatalmaskodva megsebesítették, az egyiknek idegét átvágták. Mindezeket Zothmar m. alispánja, szb.-i és esküdt ülnökei a nádor kérdésére a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve egybehangzóan megerősítették. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen, saját, az alispán és a szb.-k pecsétjével megerősített oklevelet adja ki János mr.-nek. D. 5. die congregationis nostre predictae in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 115. (Múz. Ta. 1910. 55.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 6 pecsét nyoma, 2 töredékei, 3-nak hártyaszalagja.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

622. (1349. aug. 22. e.)

I. Lajos király utasítja a leleszi konv.-et, hogy küldje ki tanúságtevőjét Batyz fia Lászlónak a Chap-i Tamás fia János ellen történő idézéséhez.

Eml.: a 635. számú oklevélben.

K.: –

623. (1349. aug. 22. e.)

János borsodi főesp. oklevele értelmében Anarch-i Keled fia István fiai: Domokos és László aug. 22-én tartoznak színe e. megjelenni Orus-i Egyed fia Simon özvegye, Kerezthwr-i Apay leánya, Margit ellenében.

Eml.: a 646. számú oklevélben.

K.: –

624. (1349. aug. 22. e.)

Deseu fia Miklós mr. temesi c. és a szb.-k oklevele szerint Heym fia Pál fia János mr. aug. 22-én Fele-i Kázmér fiainak: Péternek, Tamásnak és Miklósnak 7 M. dénárt tartozik fizetni.

Eml.: a 634. számú oklevélben.

K.: Temes 76. (44. szám).

625. 1349. aug. 22.

Erzsébet [anya]királyné (H) az általa a Boldogságos Szűz tiszteletére alapított óbudai (Vetus Buda) Szt. Klára szűz-rendi kolostort a maga és [I.] Károly király (H) lelke üdvéért birtokadományokkal kívánja ellátni. A Pilis m.-i Kandy birtokot, amelyet Károly király hűséges szolgálataiért Pál mr. carpentarius-nak adományozott, majd [I.] Lajos király (V) a birtokot nyílt oklevélben Pál mr. feleségének és fiainak hagyta, most pedig az [anya]királyné Pál mr. fiától, Jakabtól 100 budai M. készpénzért megvette a budai egyház kápt.-ja privilégiumának (l. 559. szám) tanúsága szerint, összes tartozékaival – művelt és műveletlen szántóföldekkel, erdővel, berkekkel, cserjékkel, vizekkel, kaszálókkal, szőlőkkel és más haszonvételekkel – az említett kolostornak adományozza és az arra vonatkozó okleveleket is átadja. Erről autentikus kettőspecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. János választott és megerősített veszprémi püspök, királynéi udvari kancellár keze által, XI. Kal. Sept., a. Incarn. d. 1349. A.

E.: Dl. 4072. (Mon. Vetus Buda 24. 2.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Kande* névalak, vörös-kék sodraton kissé sérült függőpecsét.

Á.: I. Lajos király, 1352. nov. 27. Dl. 4246. (Acta eccl. Mon. Vetus Buda 24. 4.)

K.: AO. V. 316–317. (180. szám) (kihagyásokkal).

R.: Bakács, Pest megye 187. (633. szám).

626. 1349. aug. 22.

Erzsébet [anya]királyné (H) az általa a Boldogságos Szűz tiszteletére alapított óbudai (Vetus Buda) Szt. Klára szűz-rendi kolostort a maga és [I.] Károly király (H) lelke üdvéért birtokadományokkal kívánja ellátni. Ezért a Somogy m.-i Gyogh birtokot – amelyet [I.] Lajos király (H) a hűtlenség miatt jószágvesztéssel sújtott János, volt [székes-]fehérvári örkanonoktól vett el érsekek, püspökök, prelatok, bárók és procer-ek ítélete értelmében (ugyanis hanyagsága folytán a fehérvári székesegyházban eltemetett [I.] Károly király sírját kihantolták, kiásott testét lemeztelenítették és halotti aranykoronáját ellopták), majd pedig nyílt oklevél (l. 564. szám) révén az [anya]királynénak adományozott – összes haszonvételeivel és tartozékaival (művelt és műveletlen szántóföldekkel, erdővel, szőlőkkel és más haszonvételekkel) az említett kolostornak adományozza az összes arra vonatkozó oklevéllel együtt örök birtoklásra. Erről a jelen, autentikus kettőspecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. János választott és megerősített veszprémi püspök, királynéi udvari kancellár keze által, XI. Kal. Sept., a. d. Incarn. 1349. A.

E.: Dl. 4071. (Acta eccl. Vetus Buda 27. 14.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, vörös-kék sodraton függött pecsétje elveszett.

K.: F. IX. 1. 659–661. (366. szám).

627. 1349. aug. 22.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torkw-i Rycolphus fia László mr. a famulus-a, Keth ~ Keeth-i Dedbor fia [Mihály] nevében bemutatta [I.] Lajos király oklevelét. A kápt. a királyi parancsnak megfelelően sacristia-jában megkerestette az említett Mihály okleveleit, amelyek egyikét Kebarth, Torkw és Veresalma birtokok cseréjéről a jelen privilegialis oklevelében átírja, az eredetit pedig újra elhelyezi sacristia-jában. Ennek tanúságtételül a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, valamint János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankatha-i, György Tarcha-i és Kato (dict.) László Patha-i főesp.-ek jelenlétében. D in oct. fe. Ass. B. virg., 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

E.: Dl. 68 893. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 140.) Hártya. Kissé vízfoltos és hiányos. Hátoldalán más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, *Gybarth*, *Wereschalma*, *Thurku* névalakok, vörös-zöld sodraton ép függőpecsét.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –. (I. Lajos király említett oklevelét I. Anjou-oklt. XXXII. 923. szám.)

628. 1349. aug. 22.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Tárkö-i Ricolphus fia László mr. bemutatta a néhai Sándor c., [I.] Károly király országbírója privilegialis oklevelét a maga, apja és frater-ei nevében, kérve annak a kápt. autentikus függőpecsétjével ellátott privilegialis oklevelében történő megerősítését, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására autentikus függőpecsétjével ellátott, chirographált privilegialis oklevelet ad ki Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, valamint János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankatha-i, György Tarcha-i és Kato (dict.) László Patha-i főesp.-ek jelenlétében. D. in oct. fe. Asc. B. virg., a. d. 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

Má.: Dl. 70 457. (Berzeviczy cs. kakaslomnici lt. 35.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –. (Az átfírt oklevelet l. Anjou-oklt. X. 495. szám.)

Megj.: Má. az átfírt oklevelet csak részben tartalmazza.

629. 1349. aug. 22. [Nyír-]Karász

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvil adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 17-én (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) tartott Karaz falu mellett Zabolch és Beregh m.-k nemessége számára, Byka (dict.) Péter előadta, hogy Pech-i Lukács c. minden ok nélkül elvette 50 kepe gabonáját. Erre Lukács úgy válaszolt, hogy az 50 kepe gabonát még akkor vette el, amikor Byka (dict.) Péter még az ő jobbgya volt. A nádor úgy döntött, hogy aug. 21-én (f. VI., sc. 5. die congregationis nostre predicte) erre a célra kirendelt káplánjainak színe e. Lukács tegyen esküt arra, hogy az 50 kepe gabonát a fentiek szerint vette el. Lukács c. az esküt az előírt módon letette, ezért a nádor a jelen oklevéllel mentesíti kötelezettsége alól. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Dl. 62 184. (Ibrányi cs. lt. 21.) Hártya. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, újkori kéz írásával magyar nyelvű tartalmi összefoglaló, nagyméretű kerek zárópecsét lenyomata.

Má.: 1. Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

2. Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

630. 1349. aug. 22. [Nyír-]Karász

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvil adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 17-én (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) tartott Karaz falu mellett Zabolch és Beregh m.-k nemessége számára, Komrou-i Tamás fiai: János és Jakab előadták, hogy Tuser-i Benedek fia László [1348.] szept. 11-én (f. V. prox. an. fe. Exalt. S. Crucis, cuius adveniret revolutio annualis) frater-e, Lukács tanácsára László fia János mr. Litka falujának végén lesben állva Jakabot 9 sebbel életveszélyesen megsebesítette, aminek következtében Jakab elveszítette kezét, Jánost pedig 1 sebbel szintén életveszélyesen megsebesítette. Ennek hallatára az említett Lukács a fentiekben magát ártatlannak mondta. Mivel Tamás fiai állításait nem tudták oklevéllel igazolni, a nádor az alispánokkal, szb.-kkal, esküdt ülnökökkel és az említett m.-k nemességével úgy döntött, hogy Benedek fia Lukács harmadmagával, nemesekkel aug. 22-én (6. die congregationis nostre predicte, sc. sabb.) a nádor káplánjainak színe e. tegyen esküt arról, hogy Tamás fiainak állításaiban ártatlan. A határnapon Lukács az esküt az előírt módon letette, ezért a nádor a jelen oklevéllel felmenti kötelezettsége alól. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 90 821. (Csoma cs. devecseri lt.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán nagyméretű kerek zárópecsét töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –

631. 1349. aug. 22. [Nyír-]Karász

Miklós nádor (H), a kunok bírása közli a Lelez-i egyház konv.-jével: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 17-én (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) tartott Karaz falu mellett Zabolch és Beregh m.-k nemessége számára, egyik részről Varada-i László fia János mr., másik részről Daroch-i István fia János és fia, László a nádor színe elé járulva előbbi bemutatta az egri egyház kápt.-jának 1341. okt. 6-i (a. d. Incarn. 1341., in oct. fe. B. Michaelis arch.) nyílt oklevelét. Ennek elolvasása u. István fia János és fia, László ennek nem kívántak ellene mondani, hanem mindkét fél kérte a nádort, hogy az oklevélben említett Daroch-i birtoknegyed elválasztása, a közös használatban maradó részek megállapítása és az ott sessio-val rendelkező jobbágyok részeitől való elkülönítés céljából küldje ki megbízottját. A nádor ezért kéri a konv.-et, hogy szept. 15-én (in oct. fe. Nat. virg. glor. nunc venturis) küldje ki tanúságtételre hites embereit, akik a nádori emberek társaságában szálljanak ki az István fia János és fia, László által János mr.-nek előörökített részre, majd válasszák el azt János és fia, László és mások ottani részeitől, végül a nádori emberek iktassák azt János mr.-nek örök birtoklásra az egri kápt. említett oklevelének megfelelően. A külső haszonvételek, szántóföldek, a felek közös használatában maradjanak. Az esetleges ellentmondókat idézzék János mr. ellenében a nádor jelenléte elé. Nádori emberek: Baka-i Mihály v. Gulahaza-i Lukács fia László v. Petry-i Miklós fia Petheu v. Guth-i Soprun fia Pál. A nádor mindezekről a konv. oklevelében jelentést kér. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 943. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 178.) Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagyobb és 1 kisebb kerek zárópecsét töredékei.

K.: Z. II. 393–396. (275. szám). (Az egri kápt. tartalmilag átírt oklevelét l. Anjou-oklt. XXV. 707. szám.)

R.: Z. VII/1. 128.

632. 1349. aug. 22. [Nyír-]Karász

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 17-én (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) tartott Karaz falu mellett Zabouch ~ Zabolch és Beregh m.-k nemessége számára, Batur-i (dict.) István

a váradi egyház kápt.-jának megbízólevelével Lengel (dict.) János fia János nevében bemutatott 3 azonos tartalmú, [I.] Lajos királynak címzett, vizsgálatról szóló oklevelet 1345-ből (a. d. 1345.). Az egyik a váradi egyház kápt.-jának, a másik Miklós fia István mr.-nek, szatmári alispánnak és a szb.-nak, a harmadik pedig Miklós és István mr.-ek, Zabolch-i alispánok és a szb.-k oklevele, amelyek szerint Perkud-i Tamás fia László királyi ember, valamint János kóruspap, a váradi egyház kápt.-ja tanúságtevője társaságában az alispánok és a szb.-k [1345.] márc. 10-én (f. V. prox. p. domin. Letare) Mohten faluban a Zabolch m. nemessége számára tartott generalis congregatio-jukról 2 szb.-t küldtek ki vizsgálatra a király parancsának megfelelően. A kiküldöttek visszatérésük u. előadták, hogy nemesek és közrendűek körében vizsgálódva megállapították: [1344.] szept. 10-én (f. VI. prox. p. fe. Nat. virg. glor., a. tunc preterita) Cantor (dict.) Mihály, Cantor (dict.) Miklós fia István és Chalasvada-i [!] János fia Miklós Vrus falu végénél [Lengel (dict.) János] fiát, Lászlót hatalmaskodva kifosztották, 3 lovát elvették, Pál nevű famulus-át pedig életveszélyes sebekkel megsebesítették. István kérte, hogy a nádor kérdezze meg erről Zabolch m. [alispánjait], szb.-it és esküdt ülnökeiket, akik Zabolch m. összes nemesével együtt a fentieket egybehangzóan megerősítették. A nádor erről a jelen, saját, az alispánok és a szb.-k pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 530. (Kállay cs. lt. 1300. 913.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, az előbbiben *Ianusy* névalak, 1 nagyméretű és 4 kisebb zárópecsét lenyomata, hártyaszalagja

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –. (Az említett okleveleket l. Anjou-oklt. XXIX. 126., 158. és 161. számok.)

R.: Kállay I. 229. (995. szám); Doc. Trans. IV. 495. (720. szám) (román nyelvű) (Kállay alapján).

633. 1349. aug. 22. Gelénes

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 17-én (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) tartott Gelienus falu mellett Zatmar és Vgacha m.-k nemessége számára, Tyba-i András fia Lőrinc Zatmar m.-i birtokainak összes szomszédait eltiltotta a birtokok használatától, ill. haszonvételeik elvételétől, valamint kiváltképpen új határjelek felállításától, Nogmihal-i Jakou fia Lászlót pedig attól, hogy a Gelianus-i birtokrészén élő jobbágyaitól collecta-t, v. bármi mást hajtson be. D. 6. die congregationis nostre in loco prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 85 284. (Sztáray cs. lt. 72.) Erősen elhalványodott. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredéke.

K.: Sztáray I. 217–218. (117. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 494–495. (719. szám) (román nyelvű).

634. 1349. aug. 22.

Deseu fia Miklós mr. temesi c. és a szb.-k hírül adják: korábbi oklevelük (l. 624. szám) értelmében Heym fia Pál fia János mr. első alkalommal aug. 22-én (in oct. fe. Ass. virg. glor.) Fele-i Kázmér fiainak: Péternek, Tamásnak és Miklósnak 7 M. dénárt tartozott fizetni. A határnapon János mr. a 7 M. dénárt hiánytalanul megfizette a nevezetteknek, ezért őt a jelen oklevéllel felmentik kötelezettsége alól. Kázmér fiai az első fizetség átvétele u. vállalták, hogy a harmadik és utolsó részlet [1350.] jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d. nunc venturis) esedékes megfizetése u. személyesen megjelennek a csanádi egyház kápt.-jának színe e. és János mr. részére felmentő oklevelet állíttatnak ki, vele szemben korábban kiadatott okleveleiket pedig hatálytalanítják. D. [in termino] prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 531. (Kállay cs. lt. 1300. 929.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 5 kerek zárópecsét töredékei, egyiknek hártvaszalagja.

K.: Temes 76–77. (44. szám).

R.: Kállay I. 229. (994. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 496. (721. szám) (román nyelvű) (Temes alapján).

635. 1349. aug. 23.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je jelenti [L.] Lajos királynak (H): korábbi, Chap-i Tamás fia János elleni idézésre vonatkozó oklevelét (l. 622. szám) megkapva a konv. Weyskolch-i Péter fia János, az oklevélben megnevezett királyi ember társaságában familiaris-át, Jakabot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérése u. a királyi ember előadta, hogy ő aug. 22-én (in oct. fe. Ass. virg. Marie) Batyz fia Lászlót Hubkahelmuch-i birtokrészén Chap-i János ellenében okt. 6-ra (oct. fe. B. Mychaelis arch. nunc venturas) a király jelenléte elé idézte. D. in crastino diei supradicte, a. d. 1349.

E.: Dl. 69 675. (Kende cs. lt. 25.) Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

K.: –

636. [1349.] aug. 24. Eger

Miklós egri püspök híriül adja: 1349. aug. 24-én (a. d. 1349., in fe. B. Bartholomei ap.) bemutatták neki [I.] Lajos király itt átirrt aug. 5-i oklevelét (l. 591. szám). Erre a püspök úgy válaszol, hogy amikor ő töltötte be pozsonyi préposti méltóságot, a város és a m. bortizedének tizede és a város gabonatedének fele illette a pozsonyi egyház prépostját és kápt.-ját, és ez így volt elődei idején is. Ennek tanúságtételéül a jelen, autentikus pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. Agrie, a. et die prenotatis. [1349.]

E.: SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. G. 6. 146. (Df. 228 210.) Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott pecsét hártyszalagja.

Á.: 1. Győri kápt., 1407. márc. 5. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. G. 5. 124. (Df. 228 196.)

2. Pannonhalmi konv., 1502. jún. 21. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. G. 6. 145. A. (Df. 273 022.)

Má.: 1. EPL. Esztergomi székesfőkápt. m. lt. 51. 4. 7. (Df. 238 012.) (1695. júl. 29-i hiteles Má.-ban Á. 1. alapján.)

2. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. H. 7. 123. A. (Df. 273 031.) (Á. 1.-ről készült 18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

3. Á. 2.-vel azonos jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: F. IX. 1. 692–693. (379. szám); Str. III. 692–693. (930. szám).

637. 1349. aug. 24.

A váradi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Wgud fia László előadja, hogy sürgető ínsége miatt az alábbi birtokokban lévő örökölt részeit, ti. a Bihar m.-i Dersbulchya, Bulchyda, Zendyenes, Koachy, Molunzegh és Gers birtokban, a Berekyon folyó mellett összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal a személyesen megjelent Hudus-i Nagy (Magnus) Jako fia Demeternek zálogosítja el 95 M. garasért a jelen oklevél kiadásától számított egy évre (a die datarum presentium usque annuaem revolutionem) oly feltétellel, hogy ha az említett birtokrészeket a határnapon nem váltja vissza, később már csak kétszeres összegért teheti meg. Mindezt László önként vállalta. A birtokrészeket csak László válthatja meg, a zálogosítás időtartama alatt László az említett birtokrészeket elhagyja, azok jövedelmeit Demeterre és örökösire ruházza át, aki a birtokrészek összes haszonvételeit – telekhelyeket, szántóföldeket, vízfolyásokat, malmokat, erdőket, réteket, berkeket – szabadon használhatja. D. in fe. B. Bartholomei ap., a. d. 1349.

Á.: Kont Miklós nádor, 1360. júl. 4. Dl. 41 438. (Múz. Ta. 1890. 12.)

K.: –

638. [1349.] aug. 24. Sandomierz

[III.] Kázmér király (P) hírül adja: Sandomierz városának és lakóinak helyzetét javítani kívánja, ezért a Torunból és a porosz földről jövő és Mo. felé tartó kereskedők számára szabad áthaladást biztosít Sandomierz városán. Hasonlóképpen a Mo.-ról Torunba és a porosz földre tartó kereskedőknek javaikkal együtt szabad áthaladást biztosít a városon. A jelen döntés nem csorbíthatja Krakkó városának jogát. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. Sandomiri, die S. Bartholomei ap.

E.: K. szerint Torun város lt.-ában.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 361–362. (292. szám).

Megj.: K. szerint 1349. évi.

639. (1349. aug. 25. e.)

A szepesi kápt. pecsétje alatt kiadott oklevél értelmében Péter, Yurkehow falubeli soldész [I.] Károly király részére kiadott privilégiumát tartozik bemutatni.

Eml.: a 642. számú oklevélben.

K.: –

640. [1349.] aug. 25. Avignon

[VI.] Kelemen pápa továbbítja Johanna nápolyi királynőnek, Tarantói Lajosnak és Mária durazzói hercegnőnek [I.] Lajos király (V) levelét, amelyet Guido, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, a Szt. Szék legatus-a juttatott el hozzá, mivel az nagyrésztben a címzetteket érinti. D. Auinione, VIII. Kal. Sept., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 62v–63r. (Df. 291 912.)

K.: –

641. 1349. aug. 25.

A garamszentbenedeki (S. Benedictus de iuxta Gron) monostor 1349. aug. 25-i (f. III. prox. p. fe. B. Bartholomei ap., sub a. d. 1349.) oklevele szerint színe e. megjelenve Borfew-i István fia Tamás, másik részről Lyutas-i Zador fia István Horh-i Péter fia Jakabbal előadta, hogy Hont m.-i Lyutas birtokát összes haszonvételeivel és tartozékaival Borfew-i István fia Tamásnak zálogosítja el 24 ft.-ért oly módon, hogy annak haszonvételeit István teljes joggal használhatja a visszaváltásig. Zador fia István v. leszármazottja a birtokot ugyanezért az összegért válthatja meg.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1364. febr. 25. Dl. 41 566. (Múz. Ta. 1893. 15.)

K.: Keglevich K., Fons 15 (2008.) 273–274.; Keglevich K., Garamszent-benedek 69–70. (71. szám).

642. 1349. aug. 25. Palocsa

János fia Lőrinc mr. Poloscha-i várnagy színe e. megjelenve Péter, Yurkehow ~ Yurchow falubeli soltész kérte [I.] Károly király (U) privilégiumának megerősítését, mivel a Cybinium ~ Cibinium-i communitas Péter elmondása szerint soltésztségát bitorolja, és Péternek a privilégiumot a Szt. Márton-egyház kápt.-jának pecsétje alatt kiadott oklevél értelmében az igazságszolgáltatás e. be kell mutatnia (l. 639. szám). Az oklevéladó a privilégiumot István herceg (V) nevében megerősíti és a soltésztságot neki adja örök birtoklásra, megtiltva annak mások általi bitorlását. D. in Poloscha, a. d. 1349., in crastino S. Bartholomei ap., János Yurchow-i plébános és más tanúk jelenlétében.

E.: Dl. 107 760. (Leustach cs. zolnai lt. 1981. 234.) Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, hártvaszalagon ép függőpecsét.

K.: –.

Megj.: I. Károly király említett privilégiuma nem maradt fenn.

643. 1349. aug. 26. Alvinc

[I.] Lajos király (H) hírül adja: István Zeurinum-i bán hűségéért, amelyet először [I.] Károly király (H), majd ő iránt tanúsított, a Szerém m.-ben a Danubius folyó mellett Zurduk és Byliguz között fekvő lakatlan Scenthmargytaazzun birtokot adományozza, ahol Szt. Margit tiszteletére emelt köegyház van, és amely egykor már István báné és elődeié volt, de a birtokkal kapcsolatban kiállított oklevelek elpusztultak. A király most István bán kérésére összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt újra neki adományozza új adomány címén (nove donationis nostre titulo), mások jogának sérelme nélkül, örök birtoklásra. A jelen oklevél visszahozatala esetén a király privilégium kiadását ígéri. D. in Olwynch, f. IV. prox. p. fe. B. Bartholomei ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 65 755. (Balassa cs. lt. 74.) Hártya. Hátoldalán nagyméretű kerek zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Bánffy I. 160–161. (135. szám); Smič. XI. 545–546. (415. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 496. (722. szám) (román nyelvű) (Bánffy alapján); Balassa 43. (104. szám); Erdélyi Okm. III. 203. (519. szám).

644. [1349.] aug. 26. Vác

Mihály váci püspök hírül adja: 1349. aug. 26-án (f. IV. prox. p. fe. B. Bartholomei ap. prox. iam preteritum) bemutatják neki [I.] Lajos király itt átirít aug. 5-i oklevelét (l. 592. szám). Erre a püspök úgy válaszol (l. a 636. számú oklevelet). D. Vachye, a. et die prenotatis. [1349.]

E.: SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. G. 6. 148. (Df. 273 023.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en a megpecsételés módjára utaló nyom nem látható.

Á.: 1. Győri kápt., 1407. márc. 4. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. G. 6. 150. (Df. 228. 211.)

2. Pannonhalmi konv., 1502. jún. 21. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. G. 6. 145. A. (Df. 273 022.)

Má.: Á.-val azonos jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Str. III. 694–695. (932. szám).

645. 1349. aug. 26.

A pozsonyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Mese fia András bemutatta a budai egyház kápt.-jának oklevelét, kérve annak privilegiális oklevél formájában történő átirását, amit a kápt. a jelen, pecsétjével ellátott oklevéllel teljesít. D. f. IV. prox. p. fe. B. Bartholomei ap., a. d. 1349.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek. 14. 3. 8. (Df. 226 616.) Hátoldalán más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. A Fk.-en befűzött pecsét szalagja, bevágásai látszanak.

K.: Str. III. 693–694. (931. szám). (Az átirít oklevelet l. Anjou-oklt. XXXII. 733. szám.)

646. 1349. aug. 26. Eger

János mr. borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: azt a pert, amelyet korábbi halasztó oklevelének (l. 623. szám) értelmében Orus-i Egyed fia Simon özvegye, Kerezthwr-i Apay leánya, Margit – akinek nevében Pazdun-i Samody fia Vörös (Rufus) Gergely jelent meg János pap, a Nogsemyen-i egyház rector-a, Zabouch-i alesp. megbízólevelével – indított aug. 22-én (in oct. fe. Ass. virg. prox. preteritis) Anarch-i Keled fia István fiai: Domokos és László ellenében – akiket famulus-aik, György fia Miklós és László fia Deseu képviseltek Miklós nádor, ill. a Lelez-i konv. megbízólevelével – okt. 6-ra (ad oct. fe. S. Mychaelis arch. iam venturas) halasztja. A pert a felperes procurator Pazdun -ának állítása szerint az úrhölgy 5 birtokból neki járó leánynegyed ügyében indította. D. Agrie, 5. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 532. (Kállay cs. lt. 1300. 911.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 230. (996. szám); Bónis–Balogh 122. (1103. szám).

647. 1349. aug. 26.

Tamás mr. Lyptov-i c. alispánja, Tamás és a 4 szb. e. Boda fia Miklós kötelezi magát, hogy Gergely megöléséért Chyn, Leustach, Mátyás és Chynega részére 3 részletben 100 budai M.-t fizet.

E.: –

K.: –

R.: Iványi B., Száz. 1909. 892. (9. szám) (E.-je a Palugyay cs. lt.-ban van, hártyán 5 viaszpecsét helyével).

648. [1349.] aug. 27. Avignon

[VI.] Kelemen pápa továbbítja Anibaldus Tusculanum-i püspöknek, a Szt. Szék legatus-ának [I.] Lajos király (V) levelét, amely nagyrészen Johanna nápolyi királynővel, Taranto-i Lajossal és Mária durazzói hercegnővel volt kapcsolatos. Értesíti, hogy ő a felek közötti béke megteremtésén munkálkodik, és kéri ebben a legatus közreműködését. D. Auenione, VI. Kal. Sept., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 63r–v. (Df. 291 912.)

K.: –

1349. [?: 1369.] aug. 27.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Ladmerus fia Jakow fia Tamás és Chan-i Gál fia Maius fia István fia Tamás a maguk, valamint rokonaik, Péter fia Benedek és András fia Péter, szintén Chan-iak nevében bemutatták a kápt.-nak a néhai [V.] István királyhoz (H) címzett oklevelét, kérve annak a kápt. autentikus függőpecsétje alatti privilegiális oklevelében történő átirását, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít. Erről a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott chirographált privilegiális oklevelet adja ki János prépost, István olvasó-, Imre ör-, György éneklőkanonok, valamint Sándor Zemplen-i, Miklós Burswa-i, Miklós Wng-i, Péter Zabolch-i, Benedek Pankatha-i, János Patha-i, Péter Hewes-i, Mihály Borsod-i, Mihály Tharcha-i főesp.-ek jelenlétében. D. in oct. fe. S. regis Stephani, a. d. 1349., [I.] Lajos lévén a király, Tamás az esztergomi, István a kalocsai érsek, Mihály az egri püspök.

Á.: Bátor István országbíró, 1439. márc. 13. SNA. Jászói prépostság m lt. Oklevelek és iratok 192. (Df. 232 960.)

K.: –

Megi.: Az átírt oklevél a méltóságnévsor alapján 1369-es kiadású.

649. 1349. aug. 27.

Pál prépost és a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről László fia János az anyjával, Iluna-val, továbbá Belse-i Mihály fia Tamás, másik részről Ynok fia Donch és Barcha-i János fia Tamás, előbbieket előadják, hogy a Barcha, Thusa és Perey birtokokban lévő leánynegyedek 6 kassai M. dénár készpénzért – amit maguk között ugyanott el is osztanak – eladják Donch-nak és Tamásnak örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. Erről a prépost és a konv. pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki. D. in oct. fe. B. regis Stephani, a. d. 1349.

E.: Dl. 83 260. (Bárczay cs. lt. 9. 11.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kezdek írásával tárgyra utaló feljegyzések, rányomott kerek pecsét töredékei.

K.: –

650. (1349. aug. 29. e.)

I. Lajos király nyílt oklevélben mentesíti Zengel-i Márk fia Simon fiait: Demetert, Jánost, Miklóst, Simont és Pált bármiféle bíró joghatósága alól.

Eml.: a 652. számú oklevélben.

K.: Szabó K., TT. 1888. 86. (7. szám).

651. (1349. aug. 29. e.)

Pál mr. ungi alispán és a 4 szb. oklevele szerint Comoroch-i Mihály fia András másodmagával, egy nemessel tartozott esküt tenni Sowch (dict.) Pál, Jaco fia László famulus-a ellenében arról, hogy Pál engedély nélkül távozott az aratástól, és gabonáját, amelyet a bíró tudtával szállított be, bűnei miatt vette el tőle.

Eml.: a 655. számú oklevélben.

K.: –

652. 1349. aug. 29. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) megparancsolja az erdélyi egyház kápt.-jának, hogy valahányszor a király nyílt oklevelét (l. 650. szám), amely által Zengel-i Márk fia Simon fiait: Demetert, Jánost, Miklóst, Simont és Pált mentesítette bármiféle bíró joghatósága alól, valamely bíró e. be kell mutatni, alkalmas ember révén mutassa azt be, és tegyen a bíró megnyilatkozásáról írásos jelentést. D. in Alba Iule, in fe. Decoll. S. Iohannis Bapt., a. d. 1349.

E.: AL. Toldalagi cs. lt. Oklevelek 14. (Df. 257 478.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és két 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en kerek zárópecsét töredékei, hártyszalagja látszik.

K.: Szabó K., TT. 1888. 86. (7. szám).

R.: Szabó K., Száz. 1887. 77.; Erdélyi Okm. III. 203. (520. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 497. (723. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

653. 1349. aug. 29. [Nagy-]Várad mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet aug. 17-én (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) tartott Karaz falu mellett Zabolch és Beregh m.-k nemessége számára, Beseneud-i Gábor fia Miklós – amint azt a nádor ezen congregatio-n kiadott oklevele (l. 609. szám) előadja – elmondta: Leukus fia Péter ápr. 9-én (V. f. prox. p. domin. Ramis palmarum prox. preteritam) halastava közelében ő és jobbágyai 2 csónakját tönkretette és ezáltal birtokát lerombolta. Ezért Bereck fia János mr.-től tudni akarta, hogy a birtokon lévő Chechektow-val kapcsolatosan van-e valamilyen követelése vele szemben. Erre a congregatio-n János mr. nevében törvényes megbízólevéllel megjelent Dénes úggy nyilatkozott, hogy ura ügyei miatt éppen a nádor által Zathmar m. számára hirdetett congregatio-ra készül, és ilyen súlyos ügyben nélküle nem tud válaszolni, ezért a nádor az ügyet a Zathmar és Vgucha m.-k számára hirdetett congregatio-ra halasztotta. Az aug. 17-én (f. II. prox. p. fe. Ass. virg. glor.) Gelyanus faluban tartott congregatio-ról a nádor gyors távozása miatt az ügy újabb oklevél kiadása nélkül a Bihar és Karazna m.-k számára aug. 24-én (f. II. prox. p. oct. fe. Ass. virg. glor.) [Nagy-]Várad mellett tartandó congregatio-ra halasztatott, mivel a Bereck fia János mr. nevében a várad-előhegyi Szt. István első vértanú konv. megbízólevelével megjelent Bank-i János az említett halastó ügyében Miklós ellenében nem adott választ, hanem az ügyben az ok megjelölése nélkül újabb halasztást kért. Ezért a nádor az ügyet okt. 6-ra (ad oct. fe. S. Mychaelis arch. nunc venturas) Budára halasztja, és János mr.-t 3 M. bírságban marasztalja el, amelyet a válaszadást megelőzően kell megfizetnie. D. 6. die congregationis nostre predictae in loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 529. (Kállay cs. lt. 1300. 919.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét lenyomata.

K.: –

R.: Kállay I. 230. (997. szám); Doc. Trans. IV. 497. (724. szám) (román nyelvű) (Kállay alapján); Erdélyi Okm. III. 203–204. (521. szám).

654. 1349. aug. 29. Buda

Tamás c., királyi országbíró azt a pert, amelyet Pál c. néhai országbíró oklevele értelmében (l. 514. szám) a Nyulak szigeti (Insula Leporum) apácák – akik nevében és megbízólevelével .....buk-i Miklós jelent meg – indítottak Samel fia Kupe és Pál fia István ellenében – akik nevében a hajszentlőrinci kápt. megbízólevelével Veyk-i Mihály jött el – aug. 22-én (in oct. Asc. B. virg.) Chuza birtok ügyében, a felek procurator-ainak akaratából [1350.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 4073. (Acta eccl. Poson. 61. 12.) Hártya. Kissé szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, más egykorú kéz írásával további halasztásra utaló feljegyzés, nagyméretű kerek természetes színű pecsét töredékei.

K.: –

655. 1349. aug. 29. [Nagy-]Kapus

Pál mr., M[iklós] Vngh-i c. alispánja és a 4 szb. hírül adják: korábbi oklevelük (l. 651. szám) értelmében Comoroch-i Mihály fia András másodmagával, egy nemessel tartozott esküt tenni Sowch (dict.) Pál, Jaco fia László famulus-a ellenében arról, hogy Pál engedély nélkül távozott az aratástól, és gabonáját, amelyet a bíró tudtával szállított be, bünei miatt vette el tőle. András az esküt az előírt módon letette, ezért felmentik ezzel kapcsolatos kötelezettsége alól. D. in Capus, sabb. prox. p. fe. Decoll. B. Johannis Bapt., a. d. 1349.

E.: – **Fk.:** Dl. 95 093. (Komoróczy cs. lt. 16.) Vízfoltos. A Fk.-en 3 zárópecsét lenyomata látszik.

K.: –

Megj.: A keltezésben a *post festum* kifejezés le van húzva, és más egykorú kéz írásával *in die festi* kifejezéssel van helyettesítve.

656. 1349. aug. 31. Szentmárton

Bálint mr., István herceg (H) tárnokmr.-e és udvarbírója, szepesi c. és várnagy és a 4 szb. hírül adják: Jazormeg-i Vak (Cecus) Mihály fia Istvánt azon a generalis congregatio-n, amelyet István herceg tartott aug. 3-án (f. II. prox. p. oct. fe. B. Jacobi ap. prox. preteritas) Szepesváralján, kihágása és hanyagsága miatt a m. 12 esküdt ülnöke levelesítette. Amikor Vrbanfalua-i Pál fia Miklós, István herceg bírságszedője a szepesi egyház kápt.-ja tanúságtevőjének és a 4 szb.-nak a társaságában kiszállt birtokrészeinek lefoglalására, István frater uterus-a, Miklós egy 9 fertó értékű lóval és 9 garassal megváltotta az összes gabonát, ház körüli dolgokat (domesticalia) curia-val, kivéve a birtokrészeket, ezért a jelen oklevéllel feloldozzák kötelezettsége alól. D. S. Martinum, f. II. prox. in oct. fe. B. Bartholomei ap., a. d. 1349.

E.: SNA. Szepesi kápt. hh. It. Y. 9. A. (Df. 274 644.) Erősen vízfoltos és szakadozott. A Fk.-en a megpecsételés módja nem állapítható meg.

K.: –

657. 1349. aug. 31.

A Velencei Köztársaság aug. 31-én (a. 1349., ultimo die mensis Aug., II. Ind.) válaszol a magyar király (H) most megkapott levelére, amelyben hírül adja a Nápolyi Királyságba történő utazásának szándékát. Erre a köztársaság úgy válaszol, hogy ahhoz hozzájárul, a fennhatósága alatt lévő területen szabad átvonulást biztosít, és a vállalkozásnak szerencsés végkimenetelt kíván. Egyben kijelentik, hogy készek követeket a király által megjelölt helyre és időpontra kiküldeni.

E.: K. szerint a „Misti” című velencei államkönyv XXV.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 362–363. (293. szám).

658. 1349. szept. 1. Kőrös

Jakab mr. kőrösi c. és a szb.-k 1349. szept. 1-jei, Kőrösön (Crisii, in fe. Egidii abb., a. d. 1349.) kiadott oklevele szerint Fugas (dict.) János fia Péter Lőrinc fia Jakab, valamint András fiai: Endere, Chaak és Mladenus ellenében bírságban marasztaltatott el az említett Mladenus megölése és megcsonkítása miatt. Ennek értelmében birtokrészének kétharmada a bíró, egyharmada pedig perbeli ellenfelei kezére jutott, Jakab c. Chemeg birtokrészt – amelyet Chepanus fia Mihály adományozott az említett Péternek a Szt. Margit szűz-kápolna körül – összes haszonvételeivel és tartozékaival rokonainak, Amadé fiai: .....nak zálogosítja el 5 M. báni dénár készpénzért.

Tá.: István horvát bán, 1352. nov. 2. > Zsigmond király, 1408. márc. 17. > uő., 1412. jún. 24. > császári kápt., 1412. júl. 20. > Ország Mihály nádor, 1481. márc. 2. Dl. 34 294. (NRA. 681. 22.)

K.: –

659. 1349. szept. 2.

[I.] Lajos király (H, Je, Si, Da, Cr, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal., d. montis S. Angeli) hírül adja: mivel János volt [székes-]fehérvári örkanonok hanyagsága folytán a fehérvári székesegyházban eltemetett [I.] Károly király sírját kihantolták, kiásott testét lemeztelenítették és halotti aranykoronáját ellopták, és ezért ő az érsekek, prelatok és bárók ítélete következtében kenyéren és vízen való örök börtönbe vettetett, birtokai pedig a királyra szálltak, ezért János Somogy m.-i Gyogh birtokát – amelyet korábbi nyílt oklevele (l. 564. szám) révén már neki adományozott – összes haszonvételeivel és tartozékaival az [anya]királynénak adományozza örök birtoklásra úgy, hogy ő azt bárkinek tovább adományozhatja. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, autentikus kettős függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. Thatamerius [székes-]fehérvári prépost, udvari alkancellár keze által, a. d. 1349., IV. Nonas Sept., uralkodása 8. évében, amikor Csanád az esztergomi, Domokos spalatói érsek, a kalocsai szék üres, Miklós egri, Kálmán győri, András erdélyi, Miklós pécsi, Demeter váradi, Gergely csanádi, Mihály váci püspök, János veszprémi, Miklós zágrábi, Tamás testvér szerémi, István testvér nyitrai és Peregrinus testvér boszniai választott püspökök, Miklós nádor, a kunok bírása, István erdélyi vajda, Zonuk-i c., Tamás c. országbíró, Olivér tárnokmr., királynéi udvarbíró, Pál királynéi tárnokmr., Dénes lovászmr., Leustachius asztalnokmr., Bertalan pohárnokmr., Konth (dict.) Miklós pozsonyi c. A.

E.: Dl. 4074. (Acta eccl. Vetus Buda 27. 13.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kék-vörös sodraton ép, lila-vörös sodraton sérült kettős függőpecsét.

Má.: Dl. 71 688. (Bezerédi cs. ménfői lt. 13.). (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Hist. crit. II. 9. 578–580. (364. szám); F. IX. 1. 644–646. (356. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 498. (725. szám) (román nyelvű) (Hist. crit. alapján).

Megj.: Az oklevélen a király 1364. dec. 28-i megerősítő záradéka.

660. 1349. szept. 2.

Tamás c. országbíró 1349. szept. 2-i (33. die oct. fe. B. Jacobi ap. a. d. 1349.) oklevele szerint Bereck fia István, Iwanka fia Péter és Lanch-i Tamás – utóbbi a per folyamán elhunyt – és ennek fia, János Kuchk-i Sándor fia György

ellenében egy Hethesomlya-i birtokrész ügyében – amelyet a vasvári kápt. oklevele (l. 540. szám) értelmében István, Péter és Tamás örökölt birtokukként vettek vissza – előbb Pál c. országbíró, majd annak halála u. Tamás c. országbíró színe e. hosszú pert viseltek, aminek eredményeképpen a nevezettek a birtokrészt mint örökölt birtokukat visszaszerezték Györgytől. A birtokrészt, elmondása szerint, a királyi ember az említett kápt. tanúságtévőjének jelenlétében az alábbi határok között iktatta a nevezetteknek örök birtoklásra: közút a Szt. Miklós hitvalló-egyház e. Dé felől, ahol 2 földhatárjelet emeltek, a Ke-i Bereck fia István, Iwanka fia Péter és Lanch-i Tamás fia János határa, a másik Ny felől Miklós fia Demeteré, másfél hold föld Dé felé, 2 földhatárjel, a Ke-i Istváné, Péteré és Jánosé, a Ny-i Miklós fia Demeteré, nagy út Ke felé, 3 régi határjel, az É-i a Lanch-i nemeseké, a másik az egyházé, a harmadik Ke felől Leonch fiaié, nagy út É felé, árok vége, az egyik birtokrész vége. A másik rész határai: körtefa, nagy út, fűzfabokor, Pereztegh folyó révje, kő határjel, Pereztegh folyó medre, 2 régi és 1 új határjel, a Ke felőli Istváné, Péteré és Jánosé, a Ny felőli Mykuch fiaié, rubetum egy hegy oldalában.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1356. máj. 23. Dl. 41 285. (Múz. Ta. Illésházy.)

K.: AO. VI. 468–470. (300. szám).

Megj.: Az oklevél Pál c. halálát tévesen említi, mert ekkor a 833. számú oklevél tanúsága szerint még életben volt. Az oklevél 1356. évi tartalmi átírásakor erre már nem emlékeztek pontosan.

661. (1349. szept. 3. e.)

A pozsonyi kápt. oklevele szerint Cherle-i Sandor fia Miklós Rethe birtokbeli részéből egy laneus-t ugyanoda valósi Máté fia Lukácsnak zálogosít el.

Eml.: a 665. számú oklevélben.

K.: Str. III. 695. (934. szám).

662. [1349.] szept. 3. Avignon

[VI.] Kelemen pápa közli Dombro-i Bogdán fia Jánossal, csanádi kanonokkal és narti plébánossal: a Bonjohannes boszniai püspök felszentelésével megüresedett aradi főesp.-séget Gergely csanádi püspök kérésére neki adományozta, és megparancsolta a szepesi Szt. Márton-egyház prépostjának, hogy Jánost vezesse be a főesp.-ségébe. D. Auinione, III. Non. Sept., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 106. 245r–v. (Df. 292 751.)

K.: –

R.: Reg. Suppl. I/2. 207. (426. szám); Juhász, Csanádi székeskápt. 104. (122. szám); Mon. Vat. Slov. III/2. 278–279. (253. szám); Doc. Trans. IV. 498. (726. szám) (román nyelvű).

663. (1349. szept. 3. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa fenti intézkedését közli a pécsi püspökkel. D. ut supra.

Apparátusa megegyezik az előző oklevélével.

664. (1349. szept. 3. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa fenti intézkedését közli az Esztergom főegyházm.-i szépesi Szt. Márton-egyház prépostjával. D. ut supra.

Apparátusa megegyezik az előző oklevélével.

665. 1349. szept. 3.

A pozsonyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Cherle-i Sandor fia Miklós előadja, hogy mivel ő 5 font bécsi dénárral tartozik a szintén jelenlévő, ugyanoda valósi Máté fia Lukácsnak, Rethe birtokbeli részéből egy laneus-t – amelyet a kápt. korábbi oklevelével (l. 661. szám) zálogosított el neki – a zálogosítás lejárta u.i további 5 évre szavatosság vállalásával odaad neki használatra. Ha ennek lejárta u. nem tudja visszaváltani, Lukács addig használhatja a laneus-t, ameddig a zálogösszeg meg nem térül. D. f. V. prox. p. fe. B. Egidii abb. et conf., a. d. 1349.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek 7. 1. 10. (Df. 273 802.) Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét apró töredékei, hártyszalagja.

K.: –

666. 1349. szept. 3.

A pozsonyi kápt. 1349. szept. 3-i (in a. d. 1349., f. V. prox. p. fe. B. Egidii abb.) oklevele szerint színe e. megjelenve egyik részről Chelzteu-i János fiai: Jakab és János, másik részről Bulchousamuth-i Miklós a nemes hölgyek, Kata és Margit nevében, előbbieket előadták, hogy a kápt. korábbi oklevelének (l. 452. szám) értelmében a közöttük folyó perben magukat aug. 1-jén (in oct. fe. 328

B. Jacobi ap. tunc preteritis) 6 fogott bíró döntőbíráskodásának vetették alá. A döntőbíráskodást azonban szept. 15-re (ad oct. fe. Nat. virg. glor. tunc venturas) halasztották oly módon, hogy ekkor a fogott bírák színe e. bemutatják azokat az okleveleiket, amelyek értelmében mentesek Kata és Margit anyja leánynegyedének, ill. nagyanyjuk jegyajándékának kiadása alól. Ha erre nem képesek, ugyanezen a napon az úrhölgyeknek a fentieket tartoznak birtokban v. pénzben kiadni, és ha ezt nem teszik, a kápt. korábbi oklevelében említett büntetésben részesülnek. Mindezeket Jakab és János önként vállalták.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1360. máj. 19. Dl. 104 925. (Batthyány lt. Illésházy cs. lt. 3. 5. FFF.)

K.: –

667. (1349. szept. 4. e.)

A pozsegai kápt. oklevele a királyné jobbágysai által fizetendő fertók megfizetésének módjáról.

Eml.: a 670. számú oklevélben.

K.: Smič. XI. 547. (416. szám).

668. 1349. szept. 4. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) hírül adja: mivel Kamaras és Zombathteluke birtokokat Tamás országbírótól egykor elvette és hűséges szolgálataiért Dénes fia Tamás mr.-nek adományozta, most viszont visszaadta Tamás országbírónak, ígéretet tesz, hogy 2, királyi admányozás alá tartozó birtokkal fogja őt kárpótolni. Ennek tanúságtételül a jelen, titkos pecsétjével ellátott nyílt oklevelet adja ki Tamás mr.-nek. D. Alba Gyule, f. VI. prox. p. fe. B. Egidii conf., a. d. 1349.

E.: K. szerint a gróf Erdődy cs. galgóci lt. 96. 28. 5. Hártya. Hátoldalán *relatio magistri Andree filii Lachk per Joannem notarium suum* feljegyzés, ami a király teljes címerű, vörös viaszba nyomott kis titkos pecsétje alatt megismétlődik.

K.: Bánffy I. 161. (136. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 204. (522. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 498–499. (727. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

669. 1349. szept. 4.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának színe e. megjelene Miklós Leuche-i plébános, szépesi kanonok, valamint Wynoz fia Goblinus fia Hannus

ugyanoda valósi polgár bemutatták a kápt. itt átírt jan. 30-i (l. 76. szám) nyílt oklevelét, kérve annak a kápt. függőpecsétjével ellátott privilegium formájában történő átírását. Ennek bemutatása u. Hannus elmondta, hogy az említett birtoknegyedben őt illető részét összes haszonvételeivel, tartozékaival, jogaival és szabadságaival eladja Miklós plébánosnak 11 szepesi M.-ért és 1 fertő dénárgarasért örök birtoklásra. A kápt. a kérést teljesítve Miklós plébános részére a jelen, függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adja ki. D. f. VI. prox. n. fe. Nat. virg. glor., a. d. 1349. prenotato. A.

Á.: Szepesi kápt., 1361. febr. 12. Dl. 83 283. (Bárczay cs. lt. 35. 46.)

K.: –

670. 1349. szept. 4.

Lukács c., Akus mr. Posaga-i c. albírja, valamint Miklós fia Miklós, a Borich bán nemzetségéből való nemesek kapitánya (capitaneus nobilium generationis Borich bani) és Péter fia Mogas c. terrestris hírül adják: Gutha-i (dict.) Miklós udvari lovag (aule regie miles), a Posaga m.-i marturina és a fertők behajtója színük e. előadta, hogy Giletus fia Imre mr. fia Péter mr. a királyné jobbágysai által fizetendő fertőkat a Posaga-i kápt. oklevelében (l. 667. szám) foglaltak szerint megfizette, ezért őt felmenti kötelezettsége alól. D. f. VI. prox. an. fe. Nat. B. virg. Marie, a. d. 1349.

E.: Dl. 33 958. (NRA. 1598. 6.) Erősen szakadozott. Hátoldalán azonos kézírásával tárgymegjelölés, 3 zárópecsét töredékei.

K.: Smič. XI. 547. (416. szám).

671. 1349. szept. 5.

Pál prépost és a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Mera-i Mihály fia János fia Miklós, másik részről Babay-i Péter fia Miklós, utóbbi előadja, hogy abban a hatalmaskodási ügyben, amelyben János fia Miklós Pál c. országbíró v. a nádor v. bármiféle más bíró színe e. vele szemben elmarasztaltott, fogott bírák döntőbíráskodása alapján megegyezésre jutottak. E szerint Miklóst örökre felmenti vele szembeni kötelezettségei alól. Ezen felül a felek mindazon perekben és károkozásokban, amelyeket egymással szemben elkövettek, felmentik egymást. János fia Miklós pedig az említett hatalmaskodási ügy fejében Sum birtok Ke felőli végében lévő részét, ti. 6 curia sessio-it összes haszonvételeikkal és tartozékaikkal Péter fia Miklósnak adja örök birtoklásra, amivel utóbbi megelégszik, és összes, János fia Miklóssal szemben kiadatott

oklevélét hatálytalanítja. A konv. a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. sabb. prox. an. fe. Nat. B. virg., a. d. 1349.

E.: ŠA. Poprad (Poprád). Eperjes város lt. Középkori gyűjtemény 19. (Df. 228 458.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán rányomott kerek pecsét töredékei, hártýaszalagja.

Á.: Szepesi kápt., 1350. jan. 27. HDA. Deposit: Obitelj Hrabovszky-Petrovsky-Prileszky 1. (Df. 277 931.)

K.: –

R.: Iványi, Eperjes 24. (48. szám).

672. 1349. szept. 6.

Ildebrandus padovai püspök hírül adja, hogy amikor ura, Guido, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, kardinális, a Szt. Szék legatus-a megbízásából szept. 6-án (6. die mensis Sept.) Budán felkereste Mo. (H) [anya]királynéját, János mr., Bego [fia] Péter procurator-a, – aki pedig Guillelmus atya, a Szűz Mária in Cosmedyn-egyház diakónusa, a kardinális Mo.-i részéről származó jövedelmeinek procurator-a – színe elé járulva elmondta: aug. 18-án (18. die mensis Aug., a. in presenti) bemutatta és átadta Csanád esztergomi érseknek – akit procurator-a, Mátyás komáromi főesp. képviselt – azt az apostoli oklevelet, amely a Nigripont-i föld kétévenkénti tizedeinek behajtását rendeli el. Die et loco ut supra, a. d. 1349.

E.: EPL. Archivum ecclesiasticum vetus 27. 4. (Df. 248 989.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en a megpecsételés módja nem állapítható meg.

K.: Str. III. 696. (935. szám).

673. 1349. szept. 6.

Horros (dict.) János pozsonyi alispán kéri a pozsonyi egyház kápt.-ját, hogy Wzkelt-i András alispáni megbízott és Kapolna-i Máté, az egyik szb. társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét Herchi birtok hj.-ára, ahol a nevezettek a szomszédokat összehívva jelenlétükben elvégzik a hj.-t, majd a birtokot Pál fia Péternek és Mór fia Péternek iktatják örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig az alispán jelenléte elé idézik, aki minderről írásos jelentést kér. D. f. VI. prox. p. fe. B. Egidi abbatis, a. d. 1349.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek 28. 1. 36. (Df. 226 973.) Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, zárópecsét maradványai, hártýaszalagja.

K.: –

674. 1349. szept. 7.

A váci egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Kyrthus-i Nagy (Magnus) Miklós fiai: András, Lőrinc és Pál megengedik, hogy a Kyrthus-i birtokrészükön áthaladó Kyrthus folyón ugyanoda valósi rokonaik, Simon fiai: Miklós, Tamás és Egyed szabadon átkelhessenek, malmuk fölött telekhelyet létesítsenek a molnár számára, és azon házakat építsenek, azért, hogy a jövőben mindkét fél gabonáját mindenféle levonás nélkül ott öröltethesse. Erre mindkét fél önként kötelezte magát. D. in vig. fe. Nat. B. virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 70 479. (Berzeviczy cs. kakaslovnici lt. 31.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán nagyméretű rányomott pecsét körvonalai.

K.: –

675. 1349. szept. 8.

A Kopurnuk-i Szt. Üdvözítő-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Miklós, volt bán, zalai c. nevében és megbízólevelével Baas fia Bosou mr., másik részről Eneruh-i András fia János felesége, Nempthyn-i Saulus fia Petheu leánya, Katalin, valamint János leánya, Anych, továbbá e Petheu más anyától született fiai: András, Mihály és Péter, utóbbiak előadják, hogy a Zala folyó, valamint Miklós volt bán Wyfolu faluja mellett fekvő Ledegyrfeulde nevű 80 holdnyi földrészüket, továbbá a Zala folyón lévő sziget felét 2 malommal, ill. malomhellyel, szántóföldekkel, kaszálókka, vizekkel és a folyó felével, valamint más haszonvételekkel és tartozékokkal – amelyeket a veszprémi egyház kápt.-ja, ill. más konv.-ek privilégiumainak tanúsága szerint adomány és vásárlás címén birtokolnak – 20 M. széles bécsi dénár készpénzért – a M.-t 10 pensa-val számolva – eladják Lendua-i István fia Miklós volt bánnak örök birtoklásra, ellentmondó nélkül. A birtokrészrel kapcsolatos összes okleveleiket átadták Miklós volt bánnak, ha valamelyiket megtartották volna, az hatálytalan. Ha közülük valaki idővel a birtokrész miatt pert indítana Miklós volt bán v. örökösei ellen, párbajban vesztésként ítéltessék el. Mindezeket az eladók önként vállalták. Ennek tanúságtételül a konv. a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki Miklós volt bánnak. D. in die fe. Nat. virg. glor., a. d. 1349.

E.: Dl. 4075. (NRA. 582. 48.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, hártyaszalagon ép függőpecsét.

K.: Zala I. 487–488. (306. szám).

676. 1349. szept. 9. Felvinc

[I.] Lajos király (H) értesíti a [gyula-]fehérvári egyház kápt.-ját: Hyduegy-i Myko fia Jakab mr. a maga, uterinus frater-ei, János, Mihály, Miklós és Péter, 332

továbbá patruelis frater-ei, Domokos fiai: János és László, valamint János és István nevében előadta, hogy a Kukullew districtus-ban lévő Sombur, Gerebench és Araapataka birtokaiknak hj.-ra van szükségük. A király megparancsolja, hogy a kápt. Nagy (Magnus) Gergely mr. udvari lovag (aule nostre miles), a király speciális kiküldöttje társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzenek hj.-t és határ-elkülönítést, majd a királyi ember iktassa e birtokokat Jakab mr.-nek és fent említett frater-einek örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig idézze a hj. 8. napjára (8. die diei ipsius reambulationis) a király személyes jelenléte elé, aki minderről írásos jelentést kér. D. in Felwynch, 2. die fe. Nat. virg., a. d. 1349. Az említett ügyben ugyanis az itteni részeken való tartózkodása alatt dönteni kíván. D. ut supra.

Á.: a 703. számú oklevélben.

K.: Székely okl. I. 53–54. (42. szám).

R.: Benkő, Milkovia II. 272–273.; Gál L., Nemzeti Társalkodó 1832. I. 409.; ZW. II. 61. (641. szám) (némes nyelvű); Erdélyi Okm. III. 204. (523. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 499–500. (728. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

677. [1349.] szept. 10.

A győri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt aug. 5-i oklevelének (l. 593. szám) megfelelően Hidegheth-i Farcasius királyi ember társaságában István mr. kanonokot küldték ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy szept. 8-án (f. III. sc. in fe. Nat. B. virg. iam prox. preterita) Pozsony m.-i nemesek és városi közrendűek – kiváltképpen a nagyszombati és pozsonyi polgárok – körében vizsgálódva megtudták az igazságot. E szerint Pozsony m. szőlőtizedeinek tizedrésze, valamint Pozsony város gabonatedéneke negyedrésze emberemlékezet óta a pozsony Szt. Üdvözítő-egyház kápt.-ját illeti. D. V. f. prox. p. predictum fe. Nat. B. virg., a. d. supradicto. [1349.]

E.: SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. G. 6. 149. (Df. 228 417.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en pecsét hártyaszalagja látszik.

K.: Str. III. 696–697. (936. szám).

678. 1349. szept. 10.

A Clusmonustra-i Boldogságos Szűz-egyház konv.-jének színe e. megjelenve Tethreh ~ Tehrehy-i Jakab fiai: Miklós és Mihály tiltakoznak amiatt, hogy mostohaapjuk, Fizkuth-i János fia János az anyjuk halála u., amikor birtokaik Jánost már semmiféleképpen nem illették meg, Torda m.-i Tehrehy és

Tordalaka birtokaikat hatalmaskodva megtámadta, 15 kancából és 7 csikóból álló ménesüket, 36 ökröt, 24 tehenet, más jószágokat, kocákat, kecskéket és juhokat, összesen 140 darabot elhajtott, házukból anyjuk ládászekrényéből annak házasságkötéskor kapott ruháit és ékszereit ellopta, amivel 50 M. ezüst értékben okozott nekik kárt. Erről Miklós és Mihály a jelen oklevél kiadását kérték. D. f. V. prox. p. fe. Nat. virg. glor., a. d. 1349.

E.: Dl. 30 115. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. GYKOL. cista comitatum. Torda 5. 38.) Hártya. Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, zárópecsét hártya-szalagja.

Á.: Erdélyi kápt., 1786. jún. 7. Ue. jelzet alatt.

R.: Erdélyi Okm. III. 204–205. (524. szám).

K.: AO. V. 318. (181. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 500–501. (731. szám) (román nyelvű).

679. 1349. szept. 10.

A Velencei Köztársaság szept. 10-én (a. 1349., die 10. mensis Sept., Ind. III.) válaszol a magyar király (H) levelére. Megkapták a király aug. 4-i (in Temesvar, 4. die mensis Aug.) Temesvar-on kelt levelét (l. 589. szám) a következő hónap 9. napján. Erre úgy válaszolnak, hogy már kiválasztották a követeket, akik készek mielőbb a király levelében megjelölt Izagrabie-be járulni. Ezért elrendelik, hogy bocsássanak a a követség rendelkezésére hajót, amely Chersum-ba v. Arbum-ba szállítja, majd pedig onnan Segnia-ba viszi őket. Követté Gradonicus Jánost nevezik ki, aki magával viheti fiát, Tamást is.

E.: K. szerint a „Misti” című velencei államkönyv XXV.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 362–363. (293. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 500. (730. szám).

680. 1349. szept. 12. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Guillelmus, Szűz Mária Cosmedin-i diakónusa kérésére Phile [fia] Benedeknek a boszniai egyház préposti tisztségét adományozza, mivel az előző prépost, István elhunyt. D. in Auinione, II. Id. Sept., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 109. 128v. (Df. 292 752.)

K.: Reg. Suppl. I/2. 207–208. (427. szám).

681. (1349. szept. 12. Avignon)

[VI. Kelemen pápa] utasítja a csanádi püspököt, a győri egyházm.-i pannonhalmi (Sacer Mons Pannonie) Szt. Márton-monostor apátját és az avignoni egyház sekrestyését, hogy Benedeket v. nevében procurator-át vezessék be a [boszniai] egyház préposti tisztségébe, jövedelmeibe bárki ellentmondását figyelmen kívül hagyva, és abban védelmezzék meg. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 109. 128v–129r. (Df. 292 752.)

K.: –

682. 1349. szept. 12.

A Kew-i egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Sarugh-i Demeter fia Mihály és Klára úrhölgy, Laak-i Ambrus leánya, másik részről Scenthagatha-i Miklós besenyő, Teutos királyi ajtónállómr. serviens-e és procurator-a, előbbiek előadják, hogy a Baranya m.-i Buzuldegh és Melegal birtokokban lévő részeit összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal – trágyázott szántóföldekkel, legelőkkel, erdőkkel, rétekkel, berkekkel – eladják Teutos mr.-nek örök birtoklásra 60 jó budai M. dénárért. Azt is elmondták, hogy a birtokrészekkel kapcsolatos okleveleiket a jelen pillanatban nem tudják átadni Miklós besenyőnek, ezért Teutos mr. iránt szavatosságot vállalnak. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. a jelen privilegialis oklevelet adja ki. D. sabb. prox. p. fe. Nat. virg. glor., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 945. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 339.) Hátoldalán 15. sz.-i kéz írással tárgymegjelölés, *Bewswldig* névalak, vörös színű sodraton függött pecsétje elveszett.

K.: Z. II. 396–397. (276. szám).

R.: Z. VII/1. 128.

683. (1349. szept. 14. e.)

Herbordus fia Lőrinc mr. vasvári alispán és a szb.-k oklevele szerint Walth-i Cepan fia Illés szept. 14-én esküt tartozik tenni Zeleste-i Jakab fia János ellenében Vörös (Rufus) Fülöp elrablása ügyében.

Eml.: a 686. számú oklevélben.

K.: Sörös P., TT. 1908. 175. (17. szám).

684. [1349.] szept. 14.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt parancslevelének (l. 504. szám) megfelelően Mihály fia László királyi

ember társaságában Pál mr. testvér kanonokot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy szept. 12-én (sabb. prox. preterito) nemesektől és közrendűektől – kiváltképpen Orlou, Lebeeten ~ Lebeten, Polocha és Gebarth birtokok szomszédaitól – megtudták az igazságot. E szerint az Orlou és Lebeten birtokok közötti Paprad folyó megváltoztatta medrét, és most Rycolphus mr. Lebeten birtokának határai között folyik. D. in fe. Exalt. S. Crucis, a. d. prenotato. [1349.]

E.: Dl. 68 894. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 148.) Papír. Hiányos és erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét lenyomata, töredékei.

K.: –

685. 1349. szept. 14. Buda

[Tamás c. országbíró] megparancsolja a ..... [kápt.-nak], hogy Pop (dict.) János v. Kenez fia Fülöp v. .... királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember kiszállva megparancsolja az említett úrhölgynek, Desew özvegyének és fiának, Mihálynak, hogy az említett Parna birtokot azért a pénzösszegért, amelyért az el volt zálogosítva, adják vissza az említett úrhölgynek és fiainak, ha ezt nem teszik, idézze őket a király jelenléte elé válaszdásra, a kápt. pedig tegyen a királynak írásos jelentést kér. D. Bude, in fe. Exalt. S. Crucis, a. d. 1349.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek 36. 1. 3. (Df. 227 499.) Hiányos, szakadozott és erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölések, kerek zárópecsét körvonala.

K.: –

686. 1349. szept. 14. Vasvár

Herbordus fia Lőrinc mr. vasvári alispán és a szb.-k hírül adják: korábbi oklevelük (l. 683. szám) szerint Walth-i Capan fia Illés szept. 14-én (f. II. prox. an. oct. fe. Nat. S. Marie virg.) esküt tartozott tenni Zeleste-i Jakab fia János ellenében Vörös (Rufus) Fülöp elrablása ügyében. A határnapon Illés az esküt az előírt módon letette, ezért felmentik kötelezettsége alól. D. in Castro Ferreo, in termino iuramenti prenotati, a. d. 1349.

E.: BFL. Guary cs. lt. Oklevelek, iratok 19. (Df. 257 279.) Vízfoltos. A Fk.-en 2 zárópecsét lenyomata vehető ki.

K.: Sörös P., TT. 1908. 175. (17. szám).

687. 1349. szept. 14. [v. u.]

A császári egyház kápt.-jának színe e. szept. 14-én (a. d. 1349., in fe. Exalt. S. Crucis) megjelenve István fia Miklós bemutatta a kápt. pecsétjével ellátott, chirographált nyílt oklevélét, kérve annak nyílt oklevél formájában történő átírását.

Á.: a 823. számú oklevélben.

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXX. 911. szám.)

Megj.: Az átírókeret második fele hiányzik.

688. (1349. szept. 15. e.)

I. Lajos király oklevele értelmében Egri (dict.) Jakab mr. budai polgár szept. 15-én (ad oct. Nat. B. virg. prox. elapsas) tartozik megjelenni a király jelenléte e. Kuchk-i Sándor fia György ellenében, hogy az országbírónak és a perbeli ellenfélnek a bíró része nélküli 110 M. megfizessen.

Eml.: a 835. számú oklevélben.

K.: –

689. (1349. szept. 15. e.)

A székesfehérvári kápt. oklevele értelmében (l. az előző oklevelet).

Eml.: a 835. számú oklevélben.

K.: –

690. (1349. szept. 15. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása kéri a leleszi konv.-et: szept. 15-én küldje ki tanúságtevőjét Darouch birtok hj.-ához és megosztásához.

Eml.: a 711. számú oklevélben.

K.: Z. II. 399–401. (278. szám).

691. 1349. szept. 15. Beszterce

[I.] Lajos király (H) értesíti Ige fia János Maramorisium-i oláh vajdát: Dragus fia Gyula elmondása szerint az említett Ige fia István a minap a hírhedt hűtlen Bogdan volt vajdához csatlakozott, és őt, továbbá fiait: Dragus-t, Istvánt, Tatar-t, Dragamer-t, Kuzta-t és Myruzloh-t a király iránti hűségük miatt a Maramorisium folyó mellett fekvő Gyulafalva és Nyres birtokaikból –

amelyeket a néhai [I.] Károly király (H) adományozott Gyulának hűséges szolgálataiért – kivetette, házaikat pedig felgyújtotta. A király megparancsolja, hogy amennyiben a fentiek igazak, az említett birtokokat Péter fia Miklós, András mr. székelyispán, Braso-i és Maramorisium-i c. embere, valamint a máramarosi föld kenézeinek jelenlétében iktassa Gyulának és fiainak bárki ellentmondását figyelmen kívül hagyva. D. Bistricia, 2. die Exalt. S. Crucis, a. d. 1349.

Á.: I. Lajos király, 1355. okt. 12. > egri kápt., 1355. nov. 29. > leleszi konv., 1764. márc. 9. AL. Székely Nemzeti Múzeum. Barabás Samu gyűjt. 10. (Df. 247 886.)

K.: –

R.: Doc. Val. 115–116. (82. szám) (francia nyelvű); Erdélyi Okm. III. 205. (525. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 501. (732. szám) (román nyelvű).

Megj.: Az oklevél több körülmény folytán is kétes hitelű.

692. 1349. szept. 15.

A Jazo-i egyház konv.-je 1349. szept. 15-i (in oct. fe. Nat. B. virg., a. d. 1349.) oklevelében átírja az egri egyház kápt.-jának 1263. évi (a. d. 1263.) privilegiális okevelét. E szerint a kápt. színe e. megjelenve egyik részről Pál, Kuch és Kuchene, másik részről Anus úrhölgy fia Péter fia István, utóbbi előadta, hogy Balahth nevű örökölt földjét 10 ezüst M.-ért eladta az említett Pálnak, Kuch-nak és Kuchene-nek örök birtoklásra rokona (cognatus), Padar, valamint határtársai, Toma, frater-ei, Frach és Dulas – előbbi a kápt. színe e. személyesen megjelent –, továbbá Gegely hadnagy (maior exercitus), Petras fia Pál várnagy (maior castris), Zador fia Jaco Borsad-i várjobbágyok – akik más várjobbágyokat is képviseltek – beleegyezésével, az oklevélben részletezett határok között.

Tá.: Bebek Imre országbíró, 1391. febr. 11. > Zsigmond király, 1393. máj. 30. > Ilosvai Lesták nádor, 1393. okt. 27. Dl. 7820. (NRA. 8. 92.)

K.: –

693. 1349. szept. 15. [Nagy-]Kálló

László fia Péter mr., Dawsa volt nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c. alispánja és a 4 szb. hírül adják: korábbi oklevelük (l. 480. szám) értelmében Lengel (dict.) János fia László jún. 30-án (III. f. prox. p. fe. Nat. S. Johannis Bapt.) és szept. 15-én (III. f. prox. p. fe. Nat. virg. glor.) 4 M.-t tartozott fizetni részben dénárookban, részben becsértékben Jowank gener-e, János 338

halála miatt ennek fiának, Istvánnak. A határnapon László a 4 M.-t az Istvánt képviselő Danch Kallow-i villicus-nak megfizette, ezért felmentik kötelezettsége alól. D. in Kallow, die et termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 533. (Kállay cs. lt. 1300. 940.) Papír. Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 2 zárópecsét töredéke.

K.: –

R.: Kállay I. 226. (983. szám); Piti F., Szabolcs m. 116. (446. szám).

694. (1349. szept. 15. v. u.)

Tamás c. országbíró az Egri (dict.) Jakab mr. budai polgár által szept. 15-én esedékes 110 M. részére és a perbeli ellenfél részére történő megfizetését a felek kérésére nov. 2-ára halasztja.

Eml.: a 835. számú oklevélben.

K.: –

695. (1349. szept. 16. e.)

Miklós nádor, a kunok bírójának oklevele szerint Bury-i [!] Tamás szept. 16-án a váradi kápt. színe e. esküt tartozik tenni Simon fia Imre ellenében arról, hogy annak jobbágyai Kallo faluban vámot tartoznak fizetni neki.

Eml.: a 697. számú oklevélben.

K.: –

696. 1349. szept. 16.

Az esztergomi egyház kápt.-jának 1349. szept. 16-i (3. die fe. Exalt. S. Crucis, a. d. 1349.) nyílt oklevele szerint a kápt. színe e. megjelenve Erzsébet nemes kisasszony, Farkas fia Péter leánya előadta, hogy amint anyja, Margit, a néhai vajda fia János mr. felesége elengedte hitbérét és jegyajándékát férjének, úgy anyja kívánságára ő is elengedi azokat János mr.-nek, és a maga és más rokonai nevében felmenti őt kötelezettsége alól.

Tá.: Garai Miklós nádor, 1414. aug. 4. Dl. 87 874. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 33. B. A. 2.)

K.: –

R.: ZsO. IV. 2340. szám.

697. 1349. szept. 16.

A váradi egyház kápt.-ja hírül adja: Miklós nádor (H), a kunok bírāja korábbi oklevele (l. 695. szám) értelmében Bury-i [!] Tamás szept. 16-án (2. die oct. Nat. Marie virg. prox. preteritarum) a kápt. színe e. esküt tartozott tenni Simon fia Imre ellenében arról, hogy annak jobbágyai Kallo faluban vámot tartoznak fizetni neki. A határnapon Tamás az esküt az előírt módon letette 3 accessor [!] és 12 név szerint megnevezett nemes társaságában. Az első accessor, Erdeu fia Miklós fia Gergely úgy nyilatkozott, hogy a Kallo-i nemesek jobbágyaiktól vámot szoktak szedni, ezt maga is gyakran látta, a második accessor, Mihály fia Mihály és a harmadik, Hura-i György hasonlóképpen nyilatkozott. Almus-i Miklós fia György, Pochey-i Salamon fia Péter, Harangh-i János fia István, Petend-i Mihály, Gerla-i Imre fia Miklós fia Miklós, Selp-i Imre fia András, Apagh-i István fia Mihály, Deda-i Domokos fia István, György fia Miklós, Máté fia Pál, germanus-a, Gochon és Philupphaza-i Tamás fia Miklós eskütársak mindezeket megerősítették. D. in termino supradicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 534. (Kállay cs. lt. 1300. 14.) Papír. Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét körvonala, maradványai.

K.: –

R.: Kállay I. 230. (998. szám); Doc. Trans. IV. 500. (729. szám) (román nyelvű) (Kállay alapján) (szept. 9-i keltezéssel).

698. 1349. szept. 17. Beszterce

[I.] Lajos király (H) értesíti Elleus fia István c. Zonuk-i alispánt: Demeter fia András villicus és Hedricus fia Mihály Desakna-i polgárok az összes polgárok és hospes-ek nevében elpanaszolták, hogy bizonyos szomszédaik a hozzájuk rég óta tartozó földjeik, erdőik, rétjeik, malmaik és malomhelyeik nem jelentéktelen részét elfoglalva tartják. A király megparancsolja, hogy az alispán a fentiek ügyében végezzen vizsgálatot, majd a jogtalanul elfoglalt részeket adassa vissza a polgároknak. Ha valaki a fentiekben oklevelek tanúsága szerint magát részesnek tartja, azt idézze a király jelenléte elé. D. in Bistricia, f. V. prox. p. fe. Exalt. S. Crucis, a. d. 1349. A király a fentiekről ellentmondás esetén írásos jelentést kér. D. ut supra.

E.: Arhivele Statului Cluj. Dés város lt. Oklevelek 14. (Df. 253 311.) A pecsét alatt *Relatio Nicolai prepositi* feljegyzés.

K.: ZW. II. 61–62. (642. szám).

R.: K. Papp M., Tört. Lapok 1/1874. 411.; Erdélyi Okm. III. 205. (526. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 502. (733. szám) (román nyelvű).

699. 1349. szept. 17. Haram

Cyre (dict.) Péter, Gegus fia István, Domokos fia Péter és Ordas (dict.) Miklós, Karassow m. szb.-i színe e. megjelenve egyik részről Powsa ~ Pousa fia János mr., Karassow-i c., Galambuch-i várnagy, másik részről Jank-i Miklós mr. előadják, hogy a békesség szeretete és a rokonság okán oly megegyezésre jutottak, miszerint az egymással szemben elkövetett károkozások és jogtalanságok – kiváltképpen a birtokaik közötti határjelek felállítása – ügyében 6 fogott bíró döntőbíráskodásának vetik alá magukat, és aki az általuk odavezetett fogott bírák szept. 19-én (sabb. prox. p. fe. Exalt. S. Crucis), Benedek fia András Kupe falujában hozott döntését nem fogadja el, a bíró része nélkül 10 M.-t fizessen az azt elfogadó félnek. D. in Haram, V. f. prox. p. fe. prenotatum, a. d. 1349.

E.: Dl. 91 401. (Festetics cs. lt. Krassó 15.) Hártya. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 4 zárópecsét helye.

K.: –

700. 1349. szept. 18. Villa Nova

[VI.] Kelemen pápa értesíti Ambaldus testvért, Tusculanum-i püspököt, a Szt. Szék legatus-át: Guido, Szt. Cecíliaról címzett presbiter, kardinális, a Szt. Szék legatus-ának levele szerint [I.] Lajos király (V) csapatainak Johanna nápolyi királyné seregei fölött a minap aratott győzelme következtében ígéretet tett a királyság bizonyos őt szolgáló lakosainak, hogy újra a királyságba fog érkezni, és okt. 6-a v. okt. 13-a e. (infra oct. vel 15. diem fe. B. Michaelis arch. immediate sequentem) erre nyílt oklevélben fogja magát kötelezni. Bár a pápa úgy gondolja, hogy a király ezt nem fogja megtenni, kéri a legatus-t, hogy járjon közbe Johanna királynénál és Tarantói Lajosnál a nápolyi királyság várainak és erődítményeinek megerősítése céljából. Hasonlóképpen készítsék föl a királyság előkelőit, nemeseit és közrendűit a királyné és Lajos iránti engedelmisségük kinyilvánítására. D. apud Villam Nouam, Auinionensi diocese, XIV. Kal. Oct., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 84v.–85r. (Df. 291 916.)

K.: –

701. 1349. szept. 18.

Az egi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Beye-i Simon fia Deseu fiai: Simon és Bertalan előadják, hogy soror uterina-juknak, Ilonának az apai javakból a Gömör m.-i Strys birtokban lévő örökölt részük felét adják összes jövedelmeivel, haszonvételeivel és tartozékaival testvéri szeretetből,

leánynegyedként, örök birtoklásra, mindenkivel – kiváltképpen frater-eikkel, Miklóssal és Istvánnal – szemben vállalva, hogy abban megtartják. Ha erre nem képesek, birtokaikból azonos értékű részt tartoznak adni neki. A birtokrészt sem Ilona, sem utódai nem idgeníthetik el kívülállóknak (extranei), csak nekik, v. utódaiknak. Ha ők idegenítenék el az említett birtokban lévő részüket, ők is csak Ilonának v. utódaiknak tehetik ezt meg. Ha nem képesek megtartani az említett rész birtokában, vele szemben párbajban vesztesként marasztaltassanak el. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. autentikus függőpecsétjével ellátott, chriographált oklevelet ad ki Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, továbbá János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, György Tarcha-i, Katow (dict.) László Pata-i főesp.-ek jelenlétében. D. f. VI. prox. an. fe. B. Mathei ap., a. d. 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

E.: Dl. 60 976. (Rhédey cs. lt. 24.) Kissé vízfoltos. Alul chirographált. Hátoldalán két 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, függőpecsét bevágásai, sárga színű sodrata.

K.: –

702. (1349. szept. 19. e.)

Cyre (dict.) Péter, Gegus fia István, Domokos fia Péter és Ordas (dict.) Miklós, Krassó m. szb.-i kötelezik Béla fia Lászlót, Ludas (dict.) Jánost, Imre fia Mátét és Benedek fia Andrást, hogy szept. 19-én Kuke faluban egymással szembeni, határok ügyében történő döntőbíráskodáshoz idézzék meg Pousa fia János mr.-t és Jank-i Miklós mr.-t.

Eml.: a 803. számú oklevélben.

K.: –

703. [1349.] szept. 19.

Az erdélyi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt szept. 9-i parancslevelének (l. 676. szám) megfelelően Nagy (Magnus) Gergely mr. udvari lovag (aule vestre miles), a király kiküldöttje társaságában Péter mr. Kyzd-i főesp.-t, kanonoktársát küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy szept. 14-én (in fe. Exalt. S. Crucis) kiszálltak Sombur és Gerebench birtokokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végeztek, és a királyi ember ellentmondó híján ezen birtokokat Jakab mr.-nek és frater-einek iktatta örök birtoklásra. Határok:

Bezedmezew mező, Toberch, Kuzberch és Bydushyg, Somburfw, Gerebenchfw és Zaldubuspotakfw, Olth folyó, amelyet Zaldubuspotak elválaszt a székelyek földjétől, út, másik út, ugyanezen potak betorkollása az Olth folyóba. Ezt követően haza akartak térni, Chene, Mihály fia Balázs és Péter azonban a Sebes districtus-beli székely közösség nevében elmondták, hogy ha a hj. és határ-elkülönítés e. tudtak volna jönni, azt tiltották volna, ha másképpen nem, a lovak zabláinak megragadásával. Bár a nevezettek nem mondtak ellent, a Sebes districtus székely közösségét a helyszínen a király jelenléte elé idézte a királyi ember szept. 21-re (8. diem fe. predicti). A következő napon Araapotak ~ Arapotaka birtokra szálltak ki, a szomszédokat összehívva – bár nem jöttek el – hj.-t végeztek, és a birtokot a királyi ember ellentmondás nélkül az említett nemeseknek iktatta. Hj.: Vechul hegy vége az Olth folyó mellett, Kuzepberch, csúcs, Debrenfw, Houad és Corlathpotaka és Zoltangypew, Olth folyó, Barza föld, Olth folyó. D. sabb. prox., p. oct. Nat. virg. glor., a. prenotato. [1349.]

E.: AL. Mikó-Rhédey cs. lt. Oklevelek 3. (Df. 257 702.) Kissé vízfoltos. Hátdoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Sunbur*, *Grerebench* névalakok, 2 zárópecsét töredékei, egyiknek hártyaszalagja.

Á.: 1. Mária Terézia királynő, 1777. jan. 22. AL. Mikó-Rhédey cs. lt. (Df. 257 714.)

2. Mária Terézia királynő, 1777. jan. 22. AL. Mikó-Rhédey cs. lt. 13. (Df. 257 717.)

K.: Székely oklt. I. 54–57. (43. szám); Doc. Trans. IV. 694–695. (735. szám).

R.: Benkő, Milkovia II. 272–273.; Gál L., Nemzeti Társalkodó 1832. I. 410.; ZW. II. 62. (643. szám) (német nyelvű); Erdélyi Okm. III. 205–206. (527. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 503–505. (735. szám) (román nyelvű); Kordé Z., Székelység 95–96. (41. szám) (részlet).

704. 1349. szept. 19. Eger

János mr. borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-ának színe e. megjelenve egyik részről Hassagy-i Simka fia Petheu c. a felesége, Peterke fia Dénes leánya, Anna nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével, valamint Abram fia Tamás fia Miklós és soror uterina-ja, Margit, az említett Dénes másik leányának, Sebe-nek gyermekei, másik részről Pál fia István, Veyke-i Banus fia János fiai: Péter és István procurator-a és famulus-a urai nevében, Petheu, Miklós és Margit előadják, hogy azokban a perekben, amelyeket az említett hölgyek a néhai Dénes Zemplén m.-i Veyke és Kerek-tou birtokokban lévő részeiből az őket megillető leánynegyed ügyében indítottak János fiai: Péter és István ellenében, fogott bírák közreműködésével 15 kassai M. megfizetésében egyeztek meg, amivel János fiai elégtételt adtak,

ezért őket a jelen oklevéllel felmentik kötelezettségük alól, és irántuk szavotosságot vállalnak. A főesp. kéri a kápt.-t, hogy a jelen oklevelet visszahozatalakor erősítse meg. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. Agrie, sabb. prox. an. fe. S. Mathei ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 87 237. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 47. W. 6.)
Hártya. Kissé vízfoltos és hiányos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgy-
megjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártyszalagja.

K.: –

R.: Bónis–Balogh 122. (1104. szám).

705. 1349. szept. 19. Temesvár

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet szept. 14-én (f. II. prox. p. fe. Nat. virg. glor.) tartott Temesvár mellett Temes m. nemessége számára, János fiai: Tamás és Mihály Popdi-i nemesek előadták, hogy Lampert mr., [I.] Károly király (H) volt országbírója az ő Temes m.-i Kalanda birtokukat ok nélkül elfoglalta, amit a m. alispánja, szb.-i, esküdt ülnökei és egész nemessége tanúsíthat. A nádor kérdésére a nevezettek a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve megerősítették János fiainak állítását. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen, saját, az alispán és a szb.-k pecsétjével ellátott nyílt oklevelet adja ki nekik. D. 6. die dicte congregationis nostre in loco prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 4076. (NRA. 1537. 33.) Hártya. Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán nagyméretű kerek zárópecsét töredékei, hártyszalagja, 4 kis kerek pecsét apró töredékei.

K.: AO. V. 319. (182. szám) (kihagyásokkal); Temes 77–78. (45. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 502–503. (734. szám) (román nyelvű) (Temes alapján).

706. 1349. szept. 19.

A velencei államtanács szept. 19-én (a. 1349., die 19. Sept.) útnak indítja követeit a magyar királyhoz (H). Ha a király azt kívánná, hogy a követek vele együtt keljenek át Apulea-ba, válaszoljanak neki úgy, hogy erre vonatkozóan nem kaptak utasítást, ebben az esetben kérjenek írásbeli parancsot a köztársaságtól. A követek keressék fel a királyt Budán, és ha eltávozik onnan, vele tarthatnak, ha az a tárgyalások érdekét szolgálja. Szept. 24. (die 24. Sept.): a követek az indulás napját szept. 27-ig (usque ad diem domin. prox.) elhalasztják, amikor is a rákövetkező hétfőn (die lune) tartoznak Velencéből útnak indulni. A követeknek el kell érniük a királynál Márk fia Ferenc

Justinianus úr elbocsátását. A köztársaság követeként Gradonicus János, Pisanus Miklós és Aurius Fülöp urakat küldte ki a magyar királyhoz a megfelelő megállapodás meg tárgyalása céljából.

E.: K. szerint a „Misti” című velencei államkönyv XXV. 114. levél.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 363–364. (294. szám).

1349. [ε: 1409.] szept. 21.

A [veszprémi] kápt. 1349. [ε: 1409.] szept. 21-i (7. die oct. fe. Nat. B. M[arie] virg., a. d. 1349.) oklevele szerint a királyi és kápt.-i emberek szept. 15-én és az azt követő napokon (in oct. Nat. B. M[arie] virg. et aliis diebus ad id aptis et sufficientibus) kiszálltak Noszlop birtokra és a vitatott 4 ekealjnyi földre, a szomszédokat összehívva, Márton testvér apát jelenlétében, de az alperes noszlopi nemesek távolmaradása mellett – akik nem jöttek el, és nem is küldtek maguk helyett senkit –, a 4 ekealjnyi földet Márton testvér apát útmutatása szerint elválasztották a királyné földjétől, a Gara-i Miklós kezén lévő Dé-i résztől, valamint Miklós nádor részétől Ny, Dé és Ke felől egészen az É-on fekvő részig új határjeleket állítva. A földet fogott bírák közreműködésével az elsődleges felmérés szerinti 4 ekealjnál eggyel kevesebbnek mért földrészt az apát békésen birtokolt részével együtt 4 ekealjnyira becsülték, és azt Noszlop birtokból kihalásztva a királyi ember az apátnak és egyházának iktatta örök birtoklásra bárki ellentmondását figyelmen kívül hagyva.

Tá.: Pálóci Máté országbíró, 1425. jún. 29. Ba. Codex authenticorum 58. 6. (Df. 277 839.) (1770. szept. 25-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –

R.: ZsO. XII. 769. szám.

Megj.: A téves keltezésre l. ZsO. XII. 769. szám. 6. jegyzet.

707. 1349. szept. 21. [Máramaros-]Sziget

Ige fia János Maramoros-i oláh vajda és Péter fia Miklós, Loczk fia András mr. rokona és híve [!] jelentik, hogy mialatt a király az erdélyi Besztercén (in Septem Castris in civitate Bistricia) [!] tartózkodott, a máramarosi földön fekvő Gyulafalva és Nyres falvakat – amelyeket a néhai [I.] Károly király (H) adományozott Gyulának hűséges szolgálataiért – Gyulának kellett iktatniuk. A nevezettek az említett falvakba kiszállva, a föld kenézeit és szomszédait összehívva azokat összes haszonvételeikkel együtt Gyulának és fiainak iktatták örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétjükkel ellátott oklevelet adják ki. D. in Zygeth, in fe. S. Marcii (ε: Mathei) ap. et ev., a. d. 1349.

Á.: I. Lajos király, 1355. okt. 12. > egri kápt., 1355. nov. 29. > leleszi konv., 1764. márc. 9. AL. Székely Nemzeti Múzeum. Barabás Samu gyűjt. 10. (Df. 247 886.)

K.: –

R.: Doc. Val. 116. (83. szám) (francia nyelvű); Erdélyi Okm. III. 205. (525. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 505–506. (736. szám) (román nyelvű).

Megj.: Az oklevél több körülmény folytán is kétes hitelű. Hiteles mivolta esetén a keltezés téves, mert a királyi parancslevél kiadása e. nem keletkezhetett a jelentés.

708. 1349. szept. 22. Villa Nova

[VI.] Kelemen pápa értesíti Johanna nápolyi királynét, hogy szívén viseli az ő és férje, Tarantói Lajos ügyét, ezért szinte állandóan az őket fenyegető veszélyek elhárításán és a béke helyreállításán munkálkodik. Kéri a királynét, hogy a folyamatban lévő tárgyalások befejezéséig helyezze a Nápolyi Királyságot a pápa és a római egyház kezébe. Kéri e mellett, hogy mielőbb értesítse őt evvel kapcsolatos szándékáról. Továbbá közli, hogy hamarosan értesítést fog kapni Guido, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, kardinális, a Szt. Szék legatus-a levelében [I.] Lajos király (V) szándékairól, aki a fenti javaslattal egyetért. D. apud Villam Nouam, Auinionensi diocese, X. Kal. Oct., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 75r.–v. (Df. 291 913.)

K.: –

709. 1349. szept. 22. Villa Nova

[VI.] Kelemen pápa értesíti Tarantói Lajost, Johanna nápolyi királyné férjét, hogy szívén viseli az ő és felesége, valamint a nápolyi királyság ügyét, ezért szinte állandóan a fenyegető veszélyek elhárításán és a béke helyreállításán munkálkodik. Kéri a címzettet és a királynét, hogy a folyamatban lévő tárgyalások befejezéséig helyezték a Nápolyi Királyságot a pápa és a római egyház kezébe. Kéri ezen felül, hogy mielőbb értesítse őt evvel kapcsolatos szándékáról. Továbbá közli, hogy hamarosan értesítést fog kapni Guido, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, kardinális, a Szt. Szék legatus-a levelében [I.] Lajos király (V) szándékairól, aki a fenti javaslattal egyetért. D. apud Villam Nouam, Auinionensi diocese, X. Kal. Oct., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 76r.–v. (Df. 291 913.)

K.: –

710. 1349. szept. 22. Villa Nova

[VI.] Kelemen pápa értesíti Ambaldus testvért, Tusculanum-i püspököt, a Szt. Szék legatus-át: szíven viseli Johanna nápolyi királyné és férje, Tarentum-i Lajos megpróbáltatásait, amelyeket nemcsak az ellenségtől, hanem a királyság lakosai részéről is el kell viselniük. A pápa már kérte a nevezetteket, hogy az említett királyság kormányzását helyezték az ő kezébe, amíg a jelenleg folyó tárgyalások le nem zárulnak. Ezzel [I.] Lajos király (V) egyetért. Kéri a legatus-t, hogy ennek elfogadására vegye rá a királynét és Lajost, majd tegyen minderről írásos jelentést. A pápa ugyanis hamarosan jelentést vár Guido-tól, Szt. Ceciliáról címzett presbiter-től, kardinálistól, a Szt. Szék legatus-ától a magyar király szándékait illetően. D. apud Villam Nouam, Auinionensi diocese, X. Kal. Oct., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 84v.–85r. (Df. 291 916.)

K.: –

711. 1349. szept. 22.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je hírül adja: Miklós nádor (H), a kunok bírja írásos kérése szerint (l. 690. szám) az egyik részről Warda ~ Warada-i László fia János mr., másik részről Darouch ~ Darauch-i István fia János c. és fia, László között folyó perben János presbiter-t küldje ki tanúságtételre, akinek jelenlétében a nádori ember – Baka-i Mihály v. Gyulahaza-i Lukács fia László v. Petri-i Miklós fia Petheu v. Guth-i Sopron fia Pál – a nádor, az egri és váradi egyházak kápt.-jai oklevele értelmében István fia János és fia, László birtokának negyedrésztét hj.-t követően a felek között megosztva szept. 15-én (in oct. fe. Nat. B. Marie virg.) iktassa nekik örök birtoklásra szántó földjeikkel és más haszonvételeikkel együtt. Szept. 22-én (8. die dict. oct. fe. B. Marie virg.) Sopron fia Pál nádori ember és a konv. tanúságtevője a konv. színe e. megjelenve egybehangzóan előadták, hogy szept. 15-én Darouch birtok szomszédait összehívva velük és a felekkel együtt kiszálltak az említett birtoknegyedre, 4 napig ott tartózkodtak, és fogott bírák közreműködésével a felek között megállapodást hoztak létre. E szerint István fia János és fia, László Darouch birtok telekhelyek céljaul szolgáló negyed-résztét a wlgariter Er (dict.) vízfolyáson túl É felől elválasztják Darouch birtok többi részétől, és ellentmondás nélkül Warada-i László fia János mr.-nek adják örök birtoklásra. A birtok többi haszonvételeit maguk és János mr. közös használatában hagyják. A birtoknegyed és Darauch közötti határok a nádori és konv.-i emberek, valamint a felek elmondása szerint: ház Darouch felső, Ke-i végén, túl az Er-en, mező közepe, erdő oldala, kis tölgyfák. A Ke felőli, telekhelyekül szolgáló rész Warada-i János mr.-é lett. A konv. a jelen oklevél visszahozatala esetén privilegium kiállítását ígéri. D. 8. die dict. oct. fe. Nat. virg. glor., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 946. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 180.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán természetes színű kerek pecsét nyomai.

Á.: 1. Egri kápt., 1355. ápr. 12. Dl. 77 127. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 265.)

2. Zsigmond király, 1423. jan. 9. Dl. 79 782. (Zichy cs. zsélyi lt. 2. 906.)

Tá.: 1. Szécsi Miklós országbíró, 1357. Dl. 77 211. (Zichy cs. zsélyi lt. Misc. 103.)

2. Szécsi Miklós országbíró, 1358. jan. 24. Dl. 77 215. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 319.)

3. Pálóci Máté országbíró, 1433. márc. 13. Dl. 80 409. (Zichy cs. zsélyi lt. 2. 1034.)

K.: Z. II. 399–401. (278. szám) (E. alapján); Z. II. 603–607. (455. szám) (Á.

1. alapján); Z. III. 90–95. (63. szám) (Tá. 2. alapján); Z. VIII. 499–510. (345. szám) (Tá. 3. alapján).

R.: Z. VII/1. 128.; ZsO. X. 29. szám (Á. 2. alapján).

712. 1349. szept. 22. Buda

Tamás c., országbíró azt a pert, amelyet Pál c. volt országbíró oklevele (l. 521. szám) értelmében István fia Miklós, egész Sclauonia volt bánja – akinek nevében és megbízólevelével Demeter fia István jelent meg – indított szept. 15-én (in oct. Nat. B. virg.) a személyesen jelen lévő István Kezy-i pap ellenében Kezy birtok iktatásakor tett ellentmondása ügyében, a felek akaratából [1350.] jan. 8-ra (ad oct. diei Strennarum nunc prox. venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349. Hacsak a felek nem tudnak időközben megegyezni.

E.: Dl. 4077. (NRA. 1537. 32.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét nyoma.

K.: –

713. 1349. szept. 23. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírül adja: korábbi oklevelének (l. 283. szám) megfelelően Bakan-i Mihály v. Baraz-i László v. Terchen ~ Therechen-i Miklós v. Petry-i István nádori ember társaságában a váradi egyház kápt.-ja máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) tartozott kiküldeni tanúságtevőjét Lazar-i Tamás fia János Chornauada birtokának feléhez, hogy azt 55 és fél M. fejében Varda ~ Warda-i László fia János mr.-nek iktassa addig, míg Tamás fia János v. örökösei vissza nem tudják váltani tőle. Erről a váradi kápt. máj. 8-ra (ad 8. diem dict. oct.) oklevélben tartozott jelentést tenni. Máj. 1-jén [3: 8-án] ([8. die] oct. B. Georgii mart.) a felek megjelentek a nádor színe e., és bemutatták a váradi kápt. jelentését (l. 314. szám). E szerint a kápt. máj. 1-jén (in predictis oct. fe. B. Georgii mart.) Therechen-i Petenye fia Miklós nádori

ember társaságában kiküldte tanúságtevőjét Chornauada birtok felére, ahol 4 napig tartózkodtak, a szomszédokat összehívták, és Lazar-i Tamás fia János a birtok felét Warda-i László fia János mr.-nek akarta iktatni, aki azt kész volt elfogadni, de ekkor Monak-i Simon, aki a birtokfelet a nádor részére lefoglalva tartotta, az iktatást tiltotta, mondván, hogy Charnauada, Holmy és Lazar birtokok fele az említett Tamás fia János fiát, Mihály sújtó bírság fejében le van foglalva a nádor és a perbeli ellenfél, András részére. Azt is elmondta, hogy ő azokat már 3 hete lefoglalta, az említett András is tiltotta a birtokrészek öt illető harmadának elfoglalását. Ezért a nádori és kápt.-i ember az ügyben nem tudtak eljárni. Ennek elolvasása u. a nádor az ügyet a felek akaratából aug. 22-re (ad oct. fe. Ass. B. Marie virg. a tunc venturas) halasztotta (l. 354. szám) avval, hogy ekkor János fia Tamás a nádor színe e. tartozik megfizetni az 55 és fél M.-t János mr.-nek, ha időközben nem tudta neki akadálytalanul elzálogosítani az említett birtokrészt. Ha az említett időpontban nem tud fizetni, később már kétszeres összeget tartozik fizetni. A határnapon Tamás fia János nem jött el, és nem is küldött senkit maga helyett, holott Ibron-i Albert fia Pál a nádor megbízólevelével János mr. nevében 32 napon keresztül várt rá. A nádor ezért Tamás fia Jánost az említett 55 és fél M. kétszeresének megfizetésében marasztalja el, hacsak távolmaradására nem tud ésszerű magyarázatot adni. D. Bude, 33. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 947. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 179.) Hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek rányomott pecsét töredékei, hártyszalagja.

K.: Z. II. 397–399. (277. szám).

R.: Z. VII/1. 128–129.; Doc. Trans. IV. 506. (737. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

714. 1349. szept. 23. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása színe e. megjelenve egyik részről Scyule-i Miklós fiai: Jakab és Péter, másik részről Alsó- (Inferior) Lyndua-i István fia Miklós, egész Sclauonia és Ho. volt bánja, előbbieket előadják, hogy Zala m.-i Jakusfeulde birtokukat – amelyet először Adorján fia Miklós hűséges szolgálataiért kapott adományul [IV.] László királytól (H) privilégium révén, majd az említett Adorján fiai: Miklós és Pál a zalai konv. privilégiuma révén famulus-aiknak, János fiainak: Máténak, Istvánnak és Endrének adományozták azok hűséges szolgálataiért, végül pedig az említett István fia János fia kapta meg szintén a zalai konv. privilégiuma révén – összes jövedelmeivel, haszonvételeivel és tartozékaival 40 M. dénár készpénzért (a M.-t 10 pensával számolva) eladják Miklós volt bánnak örök birtoklásra. Az említett okleveleket is átadják neki, amit megtartanak közülük, az hatálytalan. Az

eladók vállalják, hogy az eladásról a [székes-]fehérvári, veszprémi egyházak, továbbá más egyházak kápt.-jaival v. konv.-jeivel is oklevelet állíttatnak ki Miklós bán igénye szerint. Ennek tanúságtételül Miklós volt bánnak a jelen, középső pecsétjével ellátott nyílt oklevelet adja ki. D. Bude, f. IV. prox. p. fe. B. Mathei ap. et ev., a. d. 1349.

E.: Dl. 4078. (NRA. 647. 7.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott kerek zárópecsét, alatta azonos kéz írásával *propria commiss[io] ..... [pa]latini ut ista ..... eum* feljegyzés.

Tá.: Szécsényi Tamás országbíró, 1352. máj. 12. Dl. 3745. (NRA. 647. 11.)

K.: Zala I. 489–490. (307. szám). (IV. László király említett oklevelét I. Reg. Arp. 2604. szám, a zalai konv. oklevelét I. Anjou-oklt. II. 1033. szám.)

715. 1349. szept. 24. Székelyvásárhely

[I.] Lajos király (H) hírül adja: amikor Bysterce városába érkezett, a Jaad-i királyi népek és hospes-ek színe e. megjelenve elpanaszolták, hogy Epyndorph birtokukat Henel (dict.) János fia Márton és frater-ei maguknak foglalták el használat céljára. Emiatt a király a nevezetteknek megparancsolta, hogy mutassák be azon okleveleiket, amelyek révén a birtokot magukénak tartják, mire Márton a király, a bárók és nemesek színe elé járulva többek között bemutatta [I.] Károly király (H) itt átírt, harmadik és egyben utolsó pecsétje alatt kiállított nyílt oklevelét Epyndorph birtokra vonatkozóan. Mivel az oklevél szerint a király a birtokot Henel (dict.) Jánosnak adományozta, [I.] Lajos király az adományt megerősíti, és az oklevelet a jelen oklevélben átírja. A Jaad-i népekre és hospes-ekre az ügyvel kapcsolatosan örök hallgatást parancsol. D. Scekulwasarhel, f. V. prox. p. fe. B. Mathei ap. et ew., 1349.

E.: Dl. 62 702. (Bethlen cs. betleni lt. 31.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán nagyméretű rányomott pecsét maradványai, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. Az oklevél bal alsó és jobb felső sarkában *relatio Andree Lachk* feljegyzés.

Á.: 1. Erdélyi kápt., 1362. máj. 26. Dl. 62 713. (Bethlen cs. betleni lt. 43. 51.)

2. Á. 1. > ua., 1365. aug. 5. Dl. 62 718. (Bethlen cs. betleni lt. 49. 65.)

3. I. Lajos király, 1367. jan. 30. Dl. 62 722. (Bethlen cs. betleni lt. 53.)

K.: ZW. II. 62–63. (644. szám). (Az átírt oklevelet I. Anjou-oklt. XXV. 43. szám.)

R.: Erdélyi Okm. III. 206. (528. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 506–507. (738. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

716. 1349. szept. 24.

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet szept. 21-én (f. II. prox. p. oct. fe. Nat. virg. glor.) ..... tartott Szerém m. nemessége számára, Ryua-i Tamás fia Tonk és ugyanoda valósi Illés fia Miklós Ryua birtok összes szomszédait, kiváltképpen a király Dabysa-i népeit, ill. jobbágyait eltiltották a birtok jövedelmeinek és haszonvételeinek elvételétől. Ennek tanúságtételéül a nádortól oklevél kiadását kérték, amit ő a jelen oklevéllel teljesít. D. 4. die congregationis predicte in loco annotato, a. d. 1349.

E.: SNA. Révay cs. központi lt. Oklevelek. Sirmium 1. 31. (Df. 259 511.)
Vízfoltos és hiányos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgy-
megjelölés.

K.: HO. VII. 407. (379. szám).

717. 1349. szept. 24.

Tamás liptói c., Chovkaku-i várnagy hírvül adja: megfontolva famulus-ai, Luchk fia István fia Povch és testvérei hűséges szolgálatait, a király Tepla-i és Luchka-i jobbágyainak földjei, ill. határai között fekvő királyi erdőt – amely Dé felől egy folyónál Kelemen fiainak határai mellett, továbbá az említett István fiainak anyjuk leánynegyede címén kapott birtokrésze mellett fekszik – átadja nekik wlgariter nitas (dict.) irtás céljából úgy, hogy ameddig ő viseli a c.-i tisztséget, senkinek sem kell az irtás u. a m. szokása szerinti collecta-t megfizetniük. D. f. V. prox. p. fe. B. Mathei ap. et ew., a. d. 1349.

E.: –. **Fk.:** Dl. 107 820. (Madocsányi cs. lt. 1983. 6070.) A hátlapon
rányomott kerek pecsét körvonala látszik.

K.: –

718. 1349. szept. 24. Velence

Dandulo András velencei dózse, Da és Ho. hercege, a római birodalom részeinek ura tanácsadói, a negyvenek tanácsa és a Velencei Köztársaság egyeteértésével teljes körű követi felhatalmazást ad Gradonicus János, Pisanus Miklós, Aurius Fülöp velencei polgároknak az [I.] Lajos királlyal (H, Je, Si), ill. megbízottaival folytatandó béketárgyalásokra és a béke megkötésére. Ennek tanúságtételéül és nyilvánosságra hozatala céljából az alulírott notarius által a jelen, függő ólompecsétjével ellátott oklevelet adja ki. Actum in ducali palacio communis Venetiarum, a. a Nat. d. 1349, die 24. mensis Sept., II. Ind., a köztársaság több tisztségviselőjének jelenlétében. Kiállította Mutina-i Bonifác közjegyző, a velencei köztársaság scriba-ja a dózse parancsára.

E.: K. szerint a velencei nagylt.-ban.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 365–367. (295. szám).

719. 1349. szept. 25.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről a Zemplén m.-i Chechyr-i Jób fia Miklós mr. nemes a maga és fiai: István és Pál nevében, másik részről Chamaz fia Egyed fia László apja, Egyed nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével, Miklós mr. előadja, hogy Sarus m.-i Dubrawa birtokán 3 sessio-t v. curia-t a birtok Dé-i végének Ke felőli utcájában (linea) összes tartozékaival elzálogosít Egyednek azon 15 kassai M. garasdénár fejében, amellyel Egyed öt szept. 15-én (in prox. preteritis oct. fe. Nat. virg. glor.) megváltotta a nádor e. rá kirótt büntetések és bírságok alól. A zálogosítás szept. 29-től (a prox. venturo fe. S. Michaelis arch.) számított 5 évre vonatkozik (ad 5. revolutionem eiusdem fe. S. Michaelis arch.), és rokonai beleegyezésével történik. A curia-kat a határidő lejárta e. Egyed v. András [!] szabadon birtokolhatják, a lejárat u. Miklós mr. v. fiai a fenti összegért válthatják vissza. A zálogbaadó a zálogbavevő iránt szavatosságot vállal, ha erre nem képes, kétszeres összeg megfizetésével tartozik a sessio-kat visszaváltani a határidő lejártakor. Ha a határidőt elmulasztja, később is ugyanezért az összegért válthatja vissza azokat. D. f. VI. prox. an. fe. BB. Cosme et Damiani mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 31 266. (Csicsery cs. lt. 159.) Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldán rányomott kerek pecsét maradványai.

K.: AO. V. 320–321. (183. szám).

R.: Kárffy Ö., TT. 1900. 405.

720. 1349. szept. 26. Mezősomlyó

Miklós nádor (H), a kunok bírāja hírül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet szept. 21-én (f. II. prox. p. oct. fe. Nat. virg. glor.) tartott Mezősomlyó mellett Karasso m. nemessége számára, Heym fia Péter mr., Povsa fia János mr. Karasso-i c. alispánja az ura nevében a csanádi egyház kápt.-jának megbízólevelével megjelenve előadta, hogy a Karasso m.-i Chatar birtok a szomszédság jogán János mr.-t illeti, ... fiai: Mihály, Simon és János azonban a tiltás ellenére Chelnuk mr.-nek adták el. Kérte, hogy a nádor minderről kérdezze meg a m. szb.-t. esküdt ülnökeit és nemességét, akik a fentieket a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve egybehangzóan megerősítették. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen, saját és a szb.-k pecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Dl. 91 402. (Festetics cs. lt. 13.) Hártya. Erősen vízfoltos és hiányos. Hátoldalán más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagy kerek és 4 kis pecsét maradványai.

K.: –

721. 1349. szept. 26. Mezősomlyó

Miklós nádor (H), a kunok bírása híru adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet szept. 21-én (f. II. prox. p. oct. fe. Nat. virg. glor.) tartott Mezeusomlyo mellett Karasso ~ Karassov m. nemessége számára, Heym fia Péter mr., Povsa fia János mr. Karasso-i alispánja az ura nevében előadta, hogy a Karassov m.-i Byzterch János mr. örökölt birtoka, és tőle ok nélkül idegenítették el, amint azt a m. szb.-i, esküdt ülnökei és bizonyos nemesei is jól tudják. A nádor Péter mr. kérésére mindezeket megkérdezte az említettektől, akik a fentieket a király és Szt. Koronája iránti hűségükre, a Kereszt fáját megérintve megerősítették. Ennek tanúságtételül a nádor a jelen, saját és a szb.-k pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. 6. die congregationis nostre predicte in loco memorato, a. d. 1349.

E.: Dl. 91 403. (Festetics cs. lt. 16.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagy kerek és 4 kis pecsét maradványai.

K.: –

722. 1349. szept. 26. Buda

Tamás c., országbíró értesíti a szepesi egyház kápt.-ját: amikor Kazmerfolua-i Márton fia János királyi ember Pál presbiter, a kápt. kiküldöttje jelenlétében kiszállt a Szepes m.-i Wlchyne ~ Welchyne birtokra, amelyet Stephkfolua-i Hannus fia Zonk a király színe e. magáénak mondott, és hj.-t kért, a hj.-t követően Zonk-nak akarta iktatni, Vak (Cecus) Mihály fia Péter apja nevében a birtok fele Zonk részére történő iktatásának ellene mondott. Ezért a kápt. oklevele szerint őt a királyi ember jan. 13-ra (ad oct. fe. Epiph. d., a. in presentia) a király jelenléte elé idézte Zonk ellenében. Majd az ügy Pál c. volt országbíró oklevele (l. 141. szám) értelmében időpont egybeesés (ratione prioritatis termini) miatt márc. 4-re (ad oct. diei Cinerum), majd pedig a felek akaratóból aug. 1-jére (ad oct. fe. B. Jacobi ap. tunc sequentes) (l. 159. szám), végül pedig az országbíró oklevele (l. 584. szám) értelmében ülnökeinek kis száma miatt (propter paucitatis nostrorum assessorum) szept. 15-re (ad oct. fe. Nat. B. virg.) jutott. A határnapon patruus-a, Hannus fia Zonk nevében Detricus fia Jakab deák (litteratus) jelent meg a szepesi kápt. megbízólevelével, és kérte, hogy Miklós fia Vak Mihály mutassa be

okleveleit. Erre a személyesen megjelent Mihály azt állította, hogy a Szepes m.-i Jazormegy, Pouchfeulde, Wlchynepataka, Hennygpataka és Buhtehege birtokokat Pál c. volt országbíró színe e. hosszadalmas pereskedés útján szerezte vissza a Mendzenth-i villicus-tól és népektől. Ennek igazolására bemutatta Pál c. 1337. évi (a. d. 1337.) privilégiumát, amely a határokat nem tartalmazta. Továbbá bemutatta [I.] Lajos király idei (a. in presenti), a szepesi kápt. [I.] Károly királynak (H) szóló jelentését tartalmazó 1340. évi (a. d. 1340) oklevelét (Anjou-oklt. XXIV. 220. szám) magában foglaló nyílt oklevelét. (477. szám). Ezt követően Miklós fia Vak Mihály azt állította, hogy őt Welchyne birtok felébe és az említett birtokokba bevezették, és azok semmiféleképpen nem tartoznak Hannus fia Zonk-hoz. Ezzel szemben Jakab deák bemutatta a szepesi kápt.-nak az előbbieknél korábban, 1327-ben (a. d. 1327.) kiadott privilegiális oklevelét (Anjou-oklt. XI. 161. szám). Ennek elolvasása u. Jakab deák kijelentette, hogy az említett Wlchyne birtok Vak Mihály birtokaitól a fentiek szerint el van választva, és ahhoz Mihálynak semmilyen joga nincs. Mivel Vak Mihály az országbíró többszöri kérdésére sem mondott ellene a fentieknek, az országbíró a határokat illetően biztos értesülést kíván szerezni, kéri a kápt.-t, hogy a felperes részéről kiszálló Arnoldus fia Arnoldus v. Kassan (dict.) János fia Jakab v. ennek frater-e, István v. Kazmerfolua-i Zekch v. Gargou-i Konrád fia György, továbbá az alperes részéről megjelenő Sygra-i Danus fia Péter c. v. ennek frater-e, Domokos v. Voythe fia Dénes királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites embereit, akiknek jelenlétében a királyi emberek [1350.] máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart nunc prox. venturis) kiszállnak az említett birtokfélre, és a Zonk által bemutatott privilégium szerint hj.-t végeznek, majd a király nyílt oklevele szerint bejárják Vak Mihály birtokait. Ha a felek egyetértenek, a királyi emberek a megfelelő birtokrészeket nekik iktatják, ha Vak Mihály valamekkora földrészt el akarna foglalni magának a szepesi kápt. megegyezést tartalmazó privilégiumában foglalt határok között, v. ha a határjeleket nem lehet megállapítani, ill. a felek nem értenek egyet, akkor a vitatott földrészt fogott bírák közreműködésével mérjék v. becsüljék föl, majd [1350.] máj. 8-ra (ad 8. diem dict. oct. B. Georgii mart.) minderről a kápt. oklevelében tegyenek jelentést. A feleknek békebírság megfizetése mellett engedélyezi az időközbeni békés megegyezést. D. Bude, 12. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 60 257. (Máriássy cs. lt. Vegyes iratok 117.) Erősen szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: AO. V. 321–325. (184. szám) (kihagyásokkal).

Megj.: Pál c. országbíró hivatkozott 1337. évi oklevele nem maradt fenn.

723. 1349. szept. 26.

Jakab mr. kőrösi c. értesíti a csázmai egyház kápt.-ját: Márk fia János nemes famulus-a, Vörös (Rufus) Pál az ura nevében előadta, hogy István Ratcha-i bíró szept. 16-án (f. IV. prox. an. fe. B. Mathei ap.) sok jogtalanságot követett el. A c. kéri a kápt.-t, hogy Gergely fia István v. Jako fia Farkas v. Mihály fia Péter, a c. embere társaságában küldje ki hites emberét vizsgálatra, majd a kápt. oklevelében tegyen írásos jelentést. D. sabb. prox. an. fe. BB. et [!] Damiani mart., a. d. 1349. A c. a jelen oklevelet gyűrűspecsétjével ellátva küldi a kápt.-nak, mivel autentikus pecsétjét ítélőmr.-e, András mr. egy bizonyos ügyben magával vitte.

Á.: a 733. számú oklevélben.

K.: –

724. 1349. szept. 26.

A Velencei Köztársaság szept. 26-án (a. 1349., die 26. Sept.) utasítja Istria parti flottáját, hogy a magyar királyhoz (H) rendelt követeit szállítsa Chersum-ba v. Arbum-ba. Ha király még nincs Isagrabia-ba, akkor szállítsa őket Segna-ba, ha viszont a király már elhagyta Isagrabia-t, akkor maradjanak Chersum-ban v. Arbum-ban.

E.: K. szerint a „Misti” című velencei államkönyv. XXV. 116. lev.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 368. (296. szám).

725. (1349. szept. 27. [v. e.]

Guido kardinális, Szt. Cecíliaról címzett presbiter, a Szt. Szék legatus-a értesíti az érsekeket, püspököket, apátokat, perjeleket, prépostokat, dékánokat, plébánosokat, archipresbiter-eket, az összes monostorokat, egyházak kápt.-jait és konv.-jeit és rector-ait: VI. Kelemen pápa Mo.-ra, Lombardia-ba és számos egyéb helyre teljes jogkörű legatus-sává nevezte ki itt átírt oklevele révén. Guido az oklevélben rábízott feladatok elvégzése céljából Ildebrandus padovai püspököt, valamint Miklós mr. teológia professzort és Lajos mr.-t, laoni (Laudunensis) kanonokot, káplánjait küldi ki [I.] Lajos királyhoz (H) és más területekre. A jelen oklevéllel felszólítja a címzetteket, és excommunicatio terhe alatt megparancsolja, hogy amennyiben az említett püspök az általuk igazgatott részekben áthalad, fogadják jóindulattal és vendégeljék meg, naponta pedig 12 aranyft.-tot adjanak neki és kíséretének.

Á.: a 728. számú oklevélben.

Eml.: a 731. számú oklevélben.

K.: F. IX. 1. 686–688. (377. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXXII. 868. szám.)

R.: Bónis–Balogh 122. (1105. szám) (szept. 27-i keltezéssel).

Megj.: Az oklevél nem tartalmaz keltezést. A pápa oklevele 1348. nov. 30-án kelt, tehát a jelen oklevél ezt követően, de 1349. szept. 27-én v. e. keletkezett, erre l. a 728. számú oklevelet.

726. 1349. szept. 27. Berethalom

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelene [Wosmoch fia] Miklós c. és fiai: Dániel, István, Miklós, Péter és Wosmoch bemutatták [I. Károly] király (H) [oklevelét] Reten birtok adományozásáról [kérve annak átírását], amit a király a jelen oklevéllel teljesít, mások jogának sérelme nélkül. D. in Berethalom, die domin. prox. an. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1349.

Má.: Dl. 28 057. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. GYKOL. Lymbus 2.) (16. sz.-i Má.-ban.)

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXII. 365. szám.)

R.: Erdélyi Okm. III. 206. (529. szám) (kétes hitelűnek minősítve).

727. [1349.] szept. 27.

A Firenzei Köztársaság a magyar királynak (H) a nápolyi királyságba történő utazásáról tudósító levelére válaszul üdvözli a király szándékát, és szerencsekívánatait fejezi ki. Die 27. Sept.

E.: K. szerint a „Missive della Signoria” közt a „Carteggio della Repubblica” X. 5. a firenzei lt.-ban.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 368–369. (297. szám).

Megj.: Az év keltezése K. szerint.

728. 1349. szept. 27. Esztergom

Ildebrandus padovai püspök hírül adja: megkapta Guido kardinális, Szt. Cecíliaáról címzett presbiter, a Szt. Szék legatus-a itt átírt oklevelét (l. 725. szám). Kinyilvánítja, hogy az abban foglaltaknak mindenben meg kíván felelni. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. Strigonii, a. d. 1349., ind. II., die Lune, 27. mensis Sept.

E.: EPL. Archivum ecclesiasticum vetus 27. 3. (Df. 248 988.) A Fk.-en az oklevél alján mandorla alakú rányomott pecsét töredéke, szalagja és bevágása látszik.

K.: F. IX. 1. 686–689. (377. szám); Str. III. 697–698. (937. szám).

729. (1349. szept. 28. e.)

Cyre (dict.) Péter, Gegus fia István, Domokos fia Péter és Ordas (dict.) Miklós, Krassó m. szb.-i oklevele szerint Jank-i Miklós mr. szept. 28-án elégtételt tartozik adni Pousa fia János mr.-nek jobbágya, Boyla elfogása, megkínzása és megölése miatt.

Eml.: a 738. számú oklevélben.

K.: –

730. 1349. szept. 28. Esztergom

Ildebrandus padovai püspök és Lajos Laudun-i kanonok, Guido, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, kardinális, a Szt. Szék legatus-a procurator-ai kinyilvánítják, hogy Csanád esztergomi érsektől a legatus-nak járó procuratio-k fejé-ben átvettek 414 aranyft.-ot, amely összeget illetően az érseknek a jelen nyugtát adják. Erről a jelen, pecsétjükkel ellátott oklevelet adják ki. D. et actum Strigonii, a. d. 1349., mense Sept., die 28., VI. Kelemen pápasága 8. évében.

E.: Dl. 4079. (Eccl. 4. 3.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, az oklevél alján nagyméretű, mandorla alakú, vörös színű pecsét töredékei, valamint kis kerek, vörös színű pecsét maradványai.

K.: AO. V. 325–326. (185. szám).

R.: Str. III. 701. (940. szám) (latin nyelvű).

731. 1349. szept. 28. Esztergom

Ildebrandus padovai püspök értesíti az esztergomi érseket, a győri püspököt, a választott veszprémi püspököt, lelkiekben és világiakban általános vicarius-aikat, officialis-aikat és kamarásaikat: Guido, Szt. Cecília címzetes prebiter-e, kardinális, a Szt. Szék legatus-a őt küldte [L.] Lajos királyhoz (V) és országába – amint azt a legatus-nak a címzettekhez eljuttatott, pecséttel ellátott oklevele (l. 725. szám) is tanúsítja –, ő, valamint Miklós mr. remete rendi testvér, a teológia professzora és Lajos laoni (Laudunensis) éneklőkanonok, a legatus káplánjai 10 napot tartózkodtak itt és még további 2 napig szándékoznak maradni, ezért az említett oklevél értelmében őt és kíséretét naponta 12 aranyft., összesen tehát 144 aranyft. illeti meg. Bizonyos okból

kifolyólag azonban csak 132-re tart igényt, amit szándékozik a címzettek között megosztani az alábbi módon: az esztergomi érsek és egyházm. tartozik 66 aranyft.-ot adni, a győri püspök 33-at, a veszprémi szintén 33-at. A püspök úgy rendelkezik, hogy az esztergomi érsek fizesse meg a 132 aranyft.-ot, majd a győri és a veszprémi püspök utólag neki térítse meg a rá eső részt. Felszólítja tehát a nevezetteket, hogy 15 napon belül excommunicatio terhe alatt fizessék meg a fenti összeget. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétjével megerősített oklevelet adja ki. D. Strigonii, a. d. 1349., II. ind., die Lune, 28. Sept.

E.: EPL. Archivum ecclesiasticum vetus 27. 1. (Df. 248 986.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en a megpecsételés módja nem látható.

K.: Katona, Hist. crit. IX. 570–574. (362. szám); F. IX. 1. 689–692. (388. szám); Str. III. 699–700. (938. szám).

R.: Bónis–Balogh 122. (1106. szám).

732. 1349. szept. 28. Esztergom

Ildebrandus padovai püspök, Guido, Szt. Cecília címzetes prebiter-e, kardinális, a Szt. Szék legatus-a által [I.] Lajos királyhoz (V) és országába küldött követ 1349. szept. 28-án (a. d. 1349., ind. II., die Lune, 28. Sept.) notarius-a és az alulírottak tanúságtétele mellett átvett Csanád esztergomi érsektől – aki a maga, valamint a győri püspök és a választott veszprémi püspök, továbbá egyházaik nevében fizetett – 132 aranyft.-ot, amiből 66 esett az érsekre és egyházára, 66 pedig az említett püspökökre és egyházaikra. Tanúk: Cseho.-i Pál, esztergomi éneklőkanonok, valamint János, a padovai püspök káplánja és János mr., az esztergomi érsek notarius-a és familiaris-a.

E.: EPL. Archivum ecclesiasticum vetus 27. 2. (Df. 248 987.)

K.: Str. III. 700–701. (939. szám).

Megj.: Az oklevél alján Bonavilla-i Teodor liégei (Leodiensis) egyházm.-i clericus, közjegyző hitelesítő záradéka.

733. [1349.] szept. 28.

A csázmái egyház kápt.-ja értesíti Jakab mr. kőrösi c.-t: itt átírt szept. 26-i oklevelének (l. 723. szám) megfelelően Gergely fia István, a c. embere társaságában Imre papot, prebendarius-át küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy nemesek, papok és közrendűek körében vizsgálódva megtudták az igazságot. E szerint Tamás fia István Rathcha-i c. és az odaválói népek szept. 16-án (f. IV. prox. preterita) az említett János Vrboa birtokát fegyveresen hatalmaskodva megtámadták, 2 jobbágyának ökreit és jószágait Nadzlo jobbágy curia-ján – a kaput kövekkel betörve –

elvették, Nadzlo-t foglyul ejtették, aki a fogságban életveszélyes sebeket szenvedett, amint az saját szemükkel látták. János egyik familiaris-át bal lábán nyílvezzővel megsebesítették, János villicus-át, Jakabot szintén nyílvezzővel sebesítették meg életveszélyesen, Jouka nevű jobbágyát pedig kirabolták, őt magát megverték. Az említett 2 jobbágyát ökreikkel, jószágaikkal és kazlakban fölhalmozott búzájukkal és gabonájukkal együtt magukkal vitték. D. f. II. prox. an. fe. B. Mychaelis arch., a. supradicto. [1349.]

E.: HDA. Documenta mediaevalia varia 60. (Df. 218 556.) Kissé vízfoltos.
Hátoldalán mandorla alakú pecsét maradványai, hártymaszalagja.

K.: –

734. 1349. szept. 28.

Zemere mr. soproni alispán és a szb.-k hírül adják: Benedek fiai: Péter és János, Bertalan fia Kozma és Chumbulo (dict.) István Musee ~ Muse birtokának kétharmadát, amely c. és alispán elődeikről szállt rájuk Eburgolch-i Jecklinus fia István megölése, útonállás és más büntetések és birsagium-ok miatt, a szomszédok beleegyezésével István budai prépostnak és uterinus frater-einek, Chorna-i Imre fia Lőrinc fiainak: János és Benedek mr.-eknek zálogosítják el 50 M. széles bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva –, mivel ősi időktől fogva ők a legközelebbi szomszédok. A birtokrészt ugyanezért az összegért bármikor megválthatja tőlük az, aki erre jogosult. D. f. II. prox. an. fe. Michaelis arch., a. d. 1349.

E.: Dl. 4080. (NRA. 21. 68.) Hártya. Kissé vízfoltos. Az oklevélen megpecsételés nyoma nem látható.

K.: –

735. 1349. szept. 29.

A Kopornuk-i Szt. Megváltó-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Erzsébet, Jabusfeuldy-i János fia István özvegye, jelenleg Zyule-i Miklós felesége, valamint első házasságából származó leánya, Sebe, most az említett Miklós fia Jakab felesége, másik részről György mr., Alsó- (Inferior) Lyndua-i István fia Miklós, egész Sclauonia és Ho. volt bánja, zalai c. notarius-a, ura nevében, előbbieket előadják, hogy a Zala m.-i Jakusfeuldy birtokot a Paka folyó mentén Miklós volt bán birtokainak szomszédságában – amelyet az úrhölgyek hitbér, jegyajándék és leánynegyed címén birtokolnak – összes jövedelmeivel, haszonvételeivel és tartozékaival, Jakab és testvére, Péter egyetértésével és a szomszédok jóváhagyásával eladják Miklós volt bánnak 40 M. dénár készpénzért – a M.-t 10 pensa-val számolva – örök

birtoklásra. Az úrhölgyek azt is megígérik, hogy a fentiekről a [székes-]fehértvári és veszprémi egyházak kápt.-jaival, ill. más kápt.-okkal és konv.-ekkel Miklós volt bán kívánsága szerint oklevelet állíttatnak ki. Ennek tanúságtételül a konv. Miklós volt bán részére a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. in die fe. B. Mychaelis arch., a. d. 1349.

E.: Dl. 4081. (NRA. 647. 8.) Hártya. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, hártymaszalagon természetes színű, csaknem ép függőpecsét.

K.: –

736. 1349. szept. 30.

A veszprémi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Situa-i Kaba (dict.) Tamás fiai: Miklós és Beke a maguk, és az utóbbi a somogyi konv. megbízólevelével fia, Tamás nevében, másik részről Trepk fiai: István és Miklós, Tuz (dict.) Péter és e Trepk fia Péter fia Máté, előbbieket előadják, hogy ők korábban birtokfelosztás ürügyén pereket indítottak István, Miklós, Péter és Máté ellen azon a jogcímen, hogy velük azonos nemzetségből származnak. Kiváltképpen István, Miklós és a többi nevezettek Zewchen, Monorokerek, Alsó- (Inferior) és Felső- (Superior) Leta, Louk, 2 Nyr, 2 Megere, Okch, Beren, Gyogh, Petend birtokaiból, esztergomi birtokrészükből, Laak, Hydus, Budrag, Koob, Senmarton, Kurus, Sirna, Zuech, Situa és Bw nevű Somogy m.-i, és általában bárhol fekvő összes birtokaiból követeltek részt maguknak. Alaposabb megfontolás u. azonban rájöttek, hogy más nemzetségből származnak, mint az említettek, és a felsorolt birtokokban emberi emlékezet óta nem birtokosok, következésképpen azokból osztályrész sem illeti meg őket. E miatt az említett Istvánt, Miklóst, Pétert és Mátét és örökösüket meghagyják összes birtokaik békés birtoklásában, kivéve 2 sessio-t Bw birtokban Domokos fia Péter sessio-ja mellett Ny felől, amelyeket István, Miklós, Péter és Máté nekik hagytak örök birtoklásra. Az egymással szemben elkövetett károkozások alól egymást kölcsönösen felmentik, az egymással szemben kiállított okleveleiket pedig hatálytalanítják. A kápt. a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiállítását ígéri. D. f. IV. prox., videlicet 2. die fe. B. Mychaelis arch. autumpnali, a. d. 1349.

E.: VML. Veszprémi székeskápt. hh. lt. S. 301. (Df. 229 990.) Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét körvonalai.

K.: –

737. 1349. okt. 1.

Baldonus testvér dubicai c., szentiváni (Castrum S. Johannis) várnagy, valamint Odolenus fia Miklós c., ugyanoda valósi c. terrestris hírül adják, hogy Dubica szabad falu polgárai Castellanus (dict.) Péter mr.-t jóakarathból az ellenük elkövetett igazságtalanságok, károkozások, rablások, gyűjtogatások és más efféle bűnök alól, amelyeket Mykch bán idejétől a jelen oklevél kiadásáig követett el, valamint a .....chcha predium határai miatti ügy alól az oklevéladók, továbbá 3 Sclauonia-i eskütárs, Péter fia .....usius, Borouina fia László és Veres (dict.) János színe e. felmentik. Ennek tanúságtételül a jelen, Dubica m. pecsétjével ellátott oklevelet adják ki. D. 3. die fe. S. Mychaelis arch., Brochina-i György fia Péter c., Kosucha-i Balázs fia Tamás c. lévén a kirendelt poroszlók, a. d. 1349.

E.: A. HAZU. Diplomata latina 4. 60. (Df. 230 430.) Erősen vízfoltos és sérült. A Fk.-en függőpecsét bevágása, szalagja látszik.

K.: Smič. XI. 551. (419. szám).

738. 1349. okt. 1. Haram

Cyre (dict.) Péter, Gegus fia István, Domokos fia Péter és Ordas (dict.) Miklós, Karassow m. szb.-i hírül adják: korábbi, döntőbíráskodásról szóló oklevelüknek (l. 729. szám) megfelelően Jank-i Miklós mr. szept. 28-án (f. II. prox. an. fe. B. Mychaelis mart.) elégtételt tartozott adni Pousa fia János mr.-nek jobbágya, Boyla elfogása, megkínzása és megölése miatt. Továbbá Miklós mr. Kusaak-i kenéze (kenezius) ugyanekkor hatodmagával tartozott esküt tenni János mr. ellenében utóbbi fiainak falujában, Kuke-ben az oklevéladók kiküldöttje, Benedek fia András jelenlétében arról, hogy János mr. Kusaak-i officialis-a nem tiltotta a gyilkos Byneg 90 juhát és 4 marháját. A határnapon sem Miklós mr., sem kenéze nem tette le az esküt, amint Benedek fia András erről jelentést tett. D. in Haram, V. f. prox. p. fe. B. Mychaelis arch., a. d. 1349.

E.: Dl. 91 404. (Festetics cs. lt. Krassó 17.) Hártya. Szakadozott és hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 4 zárópecsét lenyomata.

K.: –

739. 1349. okt. 2.

Péter Candimoniensis-i püspök, Csanád esztergomi érsek, örökös Esztergom m.-i c. suffraganeus-a hírül adja: amikor Csanád érsek megbízásából a szepesi földön járt felszentelések és gyónások meghallgatása céljából, színe e. megjelenve Peryn-i Miklós c., Vaiukfolua ~ Vayukfolua-i Péter fia Petheu c.,

e Péter felesége: Alus és Feldricus fia Péter kérték, hogy Vayukfolua-ban a Boldogságos Szűz Mária tiszteletére épült kápolnát szentelje föl. Bemutatták Boleszló és az említett Csanád esztergomi érsekek okleveleit, amelyekben az érsekek engedélyezték az említett kápolna felépítését. A püspök a kérést teljesítve a kápolnát okt. 2-án (4. die fe. B. Michaelis arch.) a temetővel együtt felszentelte, és 40 napos bűnbocsánatot engedélyez mindazoknak, akik karácsonykor (in fe. Nat. d.), húsvétkor (in die Resurr.), áldozócsütörtökön (in die Asc.), pünkösdkor (Penth.), szentháromságkor (S. Trinitatis), a Mária ünnepekkor (in fe. B. virg.), az apostolok ünnepein (in diebus ap.), vasárnaponként és a felszentelés napján az angyali üdvözetet és 3 Ave Maria-t elimádkoznak. Ennek örök tanúságtételül a jelen, autentikus pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. in die et loco prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 84 690. (Radvánszky cs. radványi lt. 2. 9. 5.) Kissé vízfoltos. Vörös színű sodraton függött pecsétje elveszett.

K.: –

740. (1349. okt. 4–6. között)

[I.] Lajos király gyűrűpecsétjével ellátott oklevele szerint színe e. okt. 4-én megjelenve Sándor fia György elmondta, hogy Ekl birtokát az ott lévő, 4 kerékkel, ill. kövel bíró malommal, összes haszonvételeivel és tartozékaival elzálogosította Jakab mr.-nek 60 budai M.-ért 5 évre okt. 4-től (per quinque annos a dict. domin. incipiens immediate subsequentes). Jakab mr. és leszármazottai a birtokot és a malmot 5 évig sajátjukként birtokolhatják, ennek elteltével – de előbb nem – György mr. v. leszármazottai ugyanezért az összegért visszaválthatják azokat Buda város bírása és esküdtségei e., amikor is a zálogbavevők tartoznak azokat visszaadni. A zálogbaadó a zálogbavevő iránt szavatosságot vállalt, ha erre nem képes, ugyanazon értékű birtokot és malmot tartozik adni Jakab mr.-nek v. leszármazottainak.

Eml.: a 789. számú oklevélben.

K.: –

741. (1349. okt. 5. e.)

Herbordus fia Lőrinc mr., Miklós mr. vasvári c. alispánja és a szb.-k okt. 5-re színük elé idézik Sandurfalua-i Gergely fia Sandur-t János fia János, Tyak-i Jakab fiai: Márton, Pál és Leukus, és e Márton fia István ellenében.

Eml.: a 824. számú oklevélben.

K.: –

742. [1349.] okt. 5. Avignon

[VI.] Kelemen pápa kéri [I.] Lajos királyt (V), hogy fogadja el Demeter [fia] Jánosnak az esztergomi főegyházm.-i székesi egyház prépostjává történt kinevezését. D. Auinione, III. Non. Oct., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 78r. (Df. 291 914.)

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 279–280. (254. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 2079. szám.

743. 1349. okt. 5. [Szász-]Sebes

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Valter c. és Bertalan Kuluswar-i bírók a maguk és az odaválósi polgárok és hospes-ek nevében bemutatták [I.] Károly király harmadik és egyben utolsó pecsétje alatt kiadott nyílt oklevelét szabadságaikról, kérve annak megerősítését, amit a király a jelen oklevéllel teljesít és az oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. in Sebus in terra Transsiluana, f. II. prox. an. oct. B. Mychaelis arch., a. d. 1349.

E.: Archivele Statului Cluj (Kolozsvár). Kolozsvár város tanácsa. Privilégiumok J. 5. (Df. 281 034.) Erősen vízfoltos. Az oklevél szélén és a pecsét alatt a hátoldalon más egykorú kéz írásával *relatio Nicolai filii Lachk Petro, Mate et Paulo notariis nostris facta et etiam presente Dominico castellano de Kukulleu* feljegyzés, 15. és 18. sz.-i kezek írásával a tartalomra utaló feljegyzések. A Fk.-en nagyméretű kerek rányomott pecsét körvonalai, hártyszalagja látszik.

K.: Kolozsvár I. 42–43. (22. szám); ZW. II. 64. (645. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XV. 267. szám.)

R.: Erdélyi Okm. III. 206–207. (530. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 507–508. (739. szám) (román nyelvű) (ZW. alapján).

744. 1349. okt. 5. [Szász-]Sebes

[I.] Lajos király (H) értesíti a pécsi egyház kápt.-ját: Miklós fia Domokos mr. Kukwlleu-i várnagy a maga, testvérei, Lőrinc és Miklós, valamint rokonai, Gergely fia István, Kurnelius fia Beke, Péter fia Domokos és Marcell fia János nevében előadja, hogy Baranya m.-i Lews birtokuknak hj.-ra és határ-elkülönítésre van szüksége. A király megparancsolja, hogy a kápt. Filgeward-i András fia János v. Thampaz fia Demeter v. András fia László v. Lypua-i Benedek fia István királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember szálljon ki a birtokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzen hj.-t és határ-elkülönítést, majd iktassa azt az említett nemeseknek örök birtoklásra, az esetleges

ellentmondókat pedig idézze a király jelenléte elé, aki minderről írásos jelentést kér. D. in Sebus in terra Transilvana, f. II. prox. an. oct. B. Mychaelis arch., a. d. 1349.

Á.: Pécsi kápt., 1350. jan. 26. > I. Lajos király, 1350. ápr. 4. VML. 438. Erdődy. Vép. 75. 4040. (Df. 261 954.)

K.: –

745. [1349.] okt. 5. [Nagy-]Sáros

Lőrinc mr. Sarus-i alispán és a szb.-k jelentik [I.] Lajos királynak (H): itt átírt júl. 5-i oklevelének (l. 505. szám) megfelelően Tivadar c.-t, az egyik szb.-t és Sykud fia Jakabot küldték ki a királyi parancslevélben foglaltak végrehajtására, akik visszatérve előadták, hogy nemesek és közrendűek – kiváltképpen Orlow, Lybytyn, Paloucha és Gerlaahwagasa soltészének és szomszédainak – körében vizsgálódva megállapították az igazságot. E szerint az Orlow és Lybytyn között folyó Paprad régi medrét megváltoztatva Rykolphus mr. Lybytyn birtokának határai között folyik. D. in Sarus, f. II. prox. p. fe. B. Mychaelis arch., a. quo supra. [1349.]

E.: Dl. 68 895. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 149.) Papír. Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos és 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, 5 rányomott pecsét maradványai.

K.: –

746. (1349. okt. 6. e.)

I. Lajos király utasítja az esztergomi kápt., hogy küldje ki hites emberét a Bars m.-i Vezekyn birtok hj.-ához és iktatásához.

Eml.: a 749. számú oklevélben.

K.: –

747. (1349. okt. 6. e.)

Tamás c. országbíró Tyba fia Tamást okt. 6-ára a színe elé idézi László fia Péter és Rozgun-i János fia László ellenében.

Eml.: a 770. számú oklevélben.

K.: –

748. (1349. okt. 6. e.)

Tamás c. országbíró Sous (dict.) Péter és László mr.-eket okt. 6-ára színe elé idézi Paharus (dict.) Péter mr. ellenében.

Eml.: a 773. számú oklevélben.

K.: –

749. 1349. okt. 6.

Az esztergomi egyház kápt.-jának 1349. okt. 6-i (in oct. fe. B. Michaelis arch., a. d. elapso transactis) oklevele szerint – amelyet a király írásos parancsára (l. 746. szám) válaszként küldött – a királyi ember a kápt. tanúságtevőjének jelenlétében okt. 6-án kiszállt a Bars m.-i Vezekyn birtokra, a szomszédokat összehívva hj. u. Vezzeus mr.-nek akarta iktatni csere címén, Farkas fia Péter fiai: Tamás és Farkas azonban a maguk, valamint uterinus frater-ük, István nevében az iktatásnak ellene mondtak.

Tá.: Gilétfi Miklós nádor, 1350. ápr. 29. Dl. 87 248. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 32. M. 576.)

K.: –

750. 1349. okt. 6.

A garamszentbenedeki (S. Benedictus de iuxta Gron) monostor konv.-jének 1349. okt. 6-i (in oct. fe. B. Mychaelis arch., sub a. d. 1349.) oklevele szerint színe e. megjelenve Zador fia István Horch-i Péter fia Jakab közreműködésével Hont m.-i Lyutas birtokát – amelyet Borfew-i István fia Tamásnak zálogosított el 24 ft.-ért – további 10 M. dénárért (a M.-t 10 pensával számolva) eladja Borfew-i István fia Tamásnak curia-val, házzal, sessioval, szántóföldekkel, rétekkkel, kaszálókkal, erdőkkel, összes haszonvételeivel és tartozékaival örök birtoklásra.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1364. febr. 25. Dl. 41 566. (Múz. Ta. 1893. 15.)

K.: Keglevich K., Fons 15 (2008.) 274.; Keglevich K., Garamszentbenedek 70–71. (72. szám).

751. 1349. okt. 6. [Maros-]Szentimre

Péter erdélyi alvajda értesíti az erdélyi egyház kápt.-ját, hogy Apor fia István és Apor fia János fia Miklós Pesulnuk ~ Pusulnuk és Zarrazpatak birtokok felosztása ügyében perbe szólította Sandur fiait: Gergelyt, Miklóst és Jakabot, János fia Pétert, Palus fia István fia Lászlót és Fejer (dict.) István fiait:

Jakobot és Pétert az alvajda jelenléte e., akik megerősítették, hogy hajlandók végrehajtani a felosztást. Az alvajda ezért felkéri a kápt.-t, hogy László fia István alvajdai ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében az alvajdai ember elvégzi Pusulnuk és Zarrazpatak birtokok felosztását, majd a nekik jutott részt Istvánnak és Miklósnak iktatja örök birtoklásra, ha pedig a felosztást valaki Apor fia István és János fia Miklós nemzetségéből nem fogadná el, azt az alvajda jelenléte elé idézi, aki minderről írásos jelentést kér. D. in S. Emerico, in oct. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1349.

E.: Dl. 29 146. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. GYKOL. Cista comitatum Alba 4. 3. 30.) Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymejelölés.

Á.: Erdélyi kápt., 1786. márc. 6. Ua. jelzet alatt.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt. (1786. márc. 6-i hiteles Má.-ban.)

K.: AO. V. 326–327. (186. szám) (kihagyásokkal); ZW. II. 64–65. (646. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 207. (531. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 508–509. (740. szám) (román nyelvű) (ZW. alapján).

752. 1349. okt. 6.

[Konia] c. és a szepesi föld m.-inek 24 bírāja 1349. okt. 6-i (8. die fe. B. Michaelis arch., a. d. 1349.) oklevelükben átírják a szász c., esküdtek és bírók Leucha-n kelt, 1300. jún. 24-i (in fe. B. Johannis Bapt. in a. d. 1300.) oklevelét. E szerint a szász c., esküdtek és bírák színe e. Leucha-n megjelenve egyik részről Hildebrand fiai: Hildebrand, Konrád és Miklós, másik részről Poprad falu népei előadták, hogy egy bizonyos földrész miatt az említett Hildebrand, Hildebrand, Konrád és Miklós apja és a Poprad-i népek között hosszú ideje per folyt, a Poprad-i népek azonban fogott bírák döntő-bíráskodása nyomán az említett földrészt összes haszonvételeivel és tartozékaival Hildebrandnak, Konrádnak és Miklósnak hagyják örök birtoklásra oly feltétellel, hogy a nevezettek minden évben nov. 11-én (in fe. B. Martini conf.) szepesi súly szerinti fél M. ezüstöt tartoznak adni a Poprad-i népeknek, és további, az oklevélben részletezett feltételeket teljesítenek.

Tá.: Hédervári Lőrinc nádor, 1439. jún. 9. > II. Ulászló király, 1505. okt. 30. > szepesi kápt., 1509. szept. 3. SNA. Szepesi kápt. hh. lt. Oklevelek. Misc. Scep. 8. 1. 9. (Df. 263 000.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –

Megj.: A [ ] közötti rész az oklevél más része alapján történt kiegészítés.

753. 1349. okt. 7. Velence

Dandulo András velencei dózse, Da, Cr hercege, a római birodalom részeinek ura tudósítja a Perusium-i köztársaság nemeseit és előljáróit arról, hogy a Mo.-i részekről érkező hír szerint a járvány sok áldozatot követelt, a király felesége is elhunyt, a király maga mostanáig az erdélyi részekben tartózkodott, és a hamarosan a tenger közelében lévő Isagrabia-ba fog érkezni. D. in nostro ducali palacio, die 7. Oct., III. Ind.

E.: K. szerint Perugia város lt.-ában.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 370. (299. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 509. (741. szám) (román nyelvű).

754. 1349. okt. 7. Sebenico

1349. okt. 7-i (a. a Nat. eiusdem 1349., Ind. III., 7. mensis Oct.) sebenicói (Sibenicum) oklevél szerint [I.] Lajos a király (V), Dandulo András a velencei dózse, Bonifác a sebenicói püspök.

E.: HDA. Documenta mediaevalia varia 61. (Df. 218 557.) Kissé szakadozott és vízfoltos.

K.: –

755. 1349. okt. 9. Esztergom

Miklós mr. honti főesp., (Péter mr. főesp., Csanád esztergomi érsek lelkiekben általános vicarius-a távollétében) vicarius hírül adja: Lipto-i Bogomirius fia Miklós fia István okt. 6-ára (ad oct. fe. B. Michaelis arch. prox. nunc preteritas) perbe idézte Bodo fia Istvánt, uterinus frater-ét, Lászlót, valamint Bogou ~ Bogo fiait: Tamást, Pétert és Andrást. A határnapon egyik részről Miklós fia István, másik részről Bodo fia István a maga és a Turocz-i konv. megfelelő megbízólevelével testvére, László nevében, valamint Tamás fia Pocs, Bogo fiai: Tamás, Péter és András serviens-e urai nevében ugyancsak a Turocz-i konv. megbízólevelével a főesp. színe e. megjelenve Miklós fia István patruelis frater-ei ellenében előadta, hogy mivel Szemerecsen szerzett birtokuk – ahol Miklós fia István lakik, és amely nélküli a kőegyház – felosztása, továbbá Bogomerius unokáinak összes egyéb birtokai felosztása ügyében már több ízben pereskedtek, ezért kéri, hogy frater patruelis-ei segítsék őt a jog szerint Szemerecsen faluban kőegyház építeni. Bodo fia István és Pocs Miklós mr.-nek és az esztergomi egyház kápt.-ja vele együtt ítélező testvéreinek úgy válaszoltak, hogy a kőfaragóknak v. kőműveseknek járó fizetés kétharmad részét megfizetik, amennyiben Miklós fia István is megfizeti a rá eső egyharmadot. A faanyagról és a kövek szállításáról Miklós fia István gondoskodik Szemerecsen-i és Zar-i jobbágyságai révén, kivéve a mészégetőt. Az

építkezés és az égetés kizárólag Miklós fia Istvánra tartozik. Az oklevéladó továbbá úgy dönt, hogy ha Bodo fiai a Keresztelő Szt. János-egyházat bővíteni akarják, Miklós fia István és Bogo fiai egyharmad-egyharmad arányban tartoznak hozzájárulni a kőfaragók fizetéséhez, valamint a Nadast-i Szt. Mária Magdolna-egyház kijavítása során a felek egyharmad-egyharmad arányban tartoznak viselni a költségeket, a munkálatok során pedig tartoznak jobbágyaikat egyházanként elkülöníteni. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. Strigonii, VII. Id. Oct., a. d. 1349.

Má.: Dl. 65 277. (Szent-Ivány cs. lt.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Str. III. 701–702. (941. szám).

R.: Szent-Ivány 29. (45. szám); Bónis–Balogh 122. (1107. szám).

756. 1349. okt. 9. Nagyfalu

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet okt. 5-én (f. II. prox. p. fe. B. Mychaelis arch.) tartott Noghfalu mellett Baranya m. nemessége számára, Theutos mr. nevében Miklós besenyő c. királyi megbízólevéllel megjelene tiltakozott amiatt, hogy Danoch-i Henrik volt bán fia Péter mr. jobbágyai Geethmonustra ~ Gethmonustra birto-kának szántó földjeit és Chench nevű halastavát jogtalanul használják. A nevezetteket és mindenki mást eltiltott fenti magatartástól, ill. az említett haszonvételek elvételétől. D. 5. die congregationis nostre predicte et loco antedicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 87 238. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 32. B. 112.)

Papír. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott kerek zárópecsét körvonala, maradványai.

K.: –

757. 1349. okt. 10. Buda

[I.] Lajos király (H) megparancsolja a [székes-]fehérvári egyház kápt.-jának: Szt. István király legendájában keressék meg, hogy Craco vár nemes jobbágyai és népei az országban hol laknak és milyen szabadsággal rendelkeznek, majd a jelen oklevél felmutatójának révén oklevélben tegyenek róla jelentést. D. Buda, sabb. prox. an. quind. S. Michaelis arch., a. d. 1349.

Á.: a 807. számú oklevélben.

K.: F. VII. 1. 108–109. (64. szám).

Megj.: Az átíró oklevél szerint a király gyűrűs pecsétjével volt megpecsételve, aki viszont ekkor Erdélyben tartózkodott, így az oklevél kétes hitelűnek tekinthető.

758. 1349. okt. 10. Buda

István herceg (H), a szepesi és Sarus-i föld ura értesíti a Cybinium-i bírót, esküdteket és az összes hospes-t, valamint az Ordou ~ Ordow-i villicus-át és az összes jobbágyait: a közöttük Sykusfeldew határainak felállítására kapcsán keletkezett nézeteltérés elsímítása érdekében elrendelte, hogy azokat a határjeleket, amelyeket Miklós Sumogy-i plébános, a király káplánja és Hektor fia György lovag (miles), királyi emberek állítottak a szepesi egyház kápt.-jának tanúságtétele mellett, és a Cybinium-i-ak Ordow-i jobbágyai viszont leromboltak, Gergely fia András mr. lovag és Mihály fia István hercegi udvari ifjú (iuvenis aule nostre), hercegi megbízottak az említett kápt. tanúságtétele mellett – amit a jelen oklevéllel erre felkér – állítsák helyre a kápt. privilégiumában foglaltaknak megfelelően. A herceg megparancsolja a címzetteknek, hogy a kiküldött hercegi embereknek ne merészeljenek ellentmondani, ha valamelyik fél mégis ellentmondana, a hercegnek megfizetendő 50 M.-ban marasztaltassék el. A herceg minderről a szepesi kápt. oklevelében jelentést kér. D. Bude, sabb. prox. an. fe. S. Galli conf., a. d. 1349.

Á.: a 799. számú oklevélben.

K.: Katona, Hist. crit. IX. 587–588. (365. szám); F. IX. 1. 662–663. (367. szám).

759. 1349. okt. 10. Friesach

Guido kardinális, Szt. Cecíliáról címzett presbiter, a Szt. Szék legatus-a közli az Esztergom egyházm.-i Scepus-i, a Donays folyó melletti Szt. Antal kartauzi monostor perjelével és konv.-jével: kérésükre – mivel bevételeikből nem tudják magukat fenntartani – engedélyezi, hogy az Esztergom egyházm.-i Ófalu (Antiqua Villa) nevű plébánia összes jogaival és tartozékaival a monostoré legyen, és a birtok jövedelmei a helyi egyház rector-át illessék, aki a lelkek gondozását végzi a monostor felügyelete mellett. E rendelkezést senki sem szegheti meg, aki megteszi, a mindenható isten, valamint Szt. Péter és Pál apostolok haragját vonja magára. D. apud Frisacum, Salzburgensis diocesis, VI. Id. Oct., VI. Kelemen pápasága VIII. évében, a. 1349.

E.: ŠA. Poprad (Poprád). Clastrum rubrum 932. (Df. 266 968.) Hátoldalán egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en függőpecsét sodrata látszik.

Á.: 1. Szepesi kápt., 1399. jún. 23. Dl. 8524. (Acta eccl. Lechnitz.)

2. Szepesi kápt., 1399. jún. 20. Dl. 36 773. (Acta eccl. Lechnitz 16.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Wagner III. 178–179.; Katona, Hist. crit. IX. 575–577. (363. szám); F. IX. 1. 681–682. (375. szám).

760. 1349. okt. 10.

A győri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Egyed fia János mr. soproni alispán Zemere mr. soproni c. és a szb.-k nevében és a hátoldalon pecsétjükkel ellátott megbízólevelükkel, másik részről István budai prépost, valamint testvérei, Osl nb. Chorna-i Imre fia Lőrinc fiai: János és Benedek nevében Osl nb. Chorna-i Imre fia János mr., a nevezettek frater patruelis-e, előbbi előadja, hogy Benedek fiai: Péter és János, Bertalan fia Kozma és Chombolo (dict.) István Sopron m.-i Musee birtokának 2 része Eburgeuch-i Jeklinus fia István megölése és más bírságok és birsagium-ok miatt a korábbi soproni alispán és szb.-k kezére jutott. Az említett részeket a szomszédok beleegyezésével 50 M. széles bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva – elzálogosítják a nevezetteknek mint legközelebbi birtokszomszédoknak azzal, hogy aki inkább jogosult tőlük megváltani, ugyanezért az összegért ezt bármikor megteheti. D. sabb. prox. p. oct. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1349.

E.: Dl. 4082. (NRA. 497. 58.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott kerek pecsét körvonala, töredékei.

K.: Sopron vm. I. 208–209. (163. szám).

761. 1349. okt. 10.

A velencei államtanács okt. 10-én (a. 1349. die 10. Oct.) értesíti követeit: mivel arról érkeztek hírek, hogy Mo.-n újból tombol a pestis, nem akarják a követeiket veszélynek kitenni. Ezért rájuk bízzák, hogy felkeresik-e a királyt, v. nem. Utóbbi esetben azonnal értesítsék a köztársaságot és a királyt is.

E.: K. szerint a „Misti” című velencei államkönyvek XXV. 119.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 369. (298. szám).

762. 1349. okt. 11. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) értesíti a váradi egyház kápt.-ját: Elleus fia Mihály és Olsoukechel-i Egyed fia Mihály elmondása szerint a Karazna m.-i Olsoukechel birtokban lévő részüknek, valamint rokonaik, András fiai: a néhai Anda és János ugyanott lévő – velük együtt osztatlanul birtokolt – részének hj.-ra és határ-elkülönítésre van szükségük. A király megparancsolja, hogy a kápt. Reche-i Ictor fia István v. Tornyi-i János fia Miklós v. Ban-i Márton fia Mihály királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember kiszáll Olsoukechel birtokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végez, majd az említett birtokrészeket a nevezetteknek iktatja örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig a király jelenléte elé idézi, aki minderről a kápt.

oklevélben írásos jelentést kér. D. in terra Transsiluana in Alba Jule, die domin. prox. an. fe. B. Galli conf., a. d. 1349.

Á.: a 813. számú oklevélben.

K.: AO. VI. 39–40. (15. szám).

R.: ZW. II. 65. (647. szám) (német nyelvű); Erdélyi Okm. III. 207. (532.)

Ford.: Doc. Trans. IV. 509. (742. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

763. (1349. okt. 12. e.)

Herbordus fia Lőrinc mr., Miklós mr. vasvári c. alispánja és a szb.-k felkérlik a vasvári egyház kápt.-ját, hogy kiküldöttjük, Tyak fia Jakab v. Dénes fia Deseu v. Pogh-i Márton deák (litteratus) társaságában okt. 12-én küldje ki tanúságtevőjét a Kuesd melletti birtokrészre, ahol az alispáni ember a felek v. procurator-aik jelenlétében a birtokrészt 2 egyenlő részre osztja, majd azokat a királyi kápolnaispán kötelezvényében szereplő módon a feleknek iktatja, ha nincs ellentmondás, az esetleges ellentmondókat pedig az érintett fél ellenében az oklevéladók jelenléte elé idézi, akik minderről okt. 19-re a kápt. oklevélben jelentést kérnek. Ekkor Sandur tartozik bizonyítani, hogy az említett földrészt nem egészben, hanem csak az abból őt illető részét zálogosította el János fia Péternek, aki nem is az egész birtokrészre vonatkozóan jelentette be tiltását.

Eml.: a 824. számú oklevélben.

K.: –

764. 1349. okt. 12.

A Scepus Szt. Márton-egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Volmarus, a csütörtökhelyi (Quintum Forum) Szt. László király-egyház plébánosa, esztergomi diakónus kéri, hogy a kápt. pecsétjével ellátott oklevélben foglalja írásba az egyháznak járó kötelezettségeket, hogy utódja az ő halála u. ezekkel tisztában legyen. A tamásfalvi (villa Thome) hospes-ek évente nov. 11-én (in fe. S. Martini conf. a. singulis) ..... fél garast és 3 talentum viaszt tartoznak adni az egyháznak, a Vethlenfalva-i [ḡ: Bethlenfalva-i] nemesek febr. 2-án (in fe. Purif.) fél garast és 2 talentum viaszt tartoznak adni egyháza plébánosának. A Scevnik-i universitas-ok húsvétkor (in fe. Pasche) a plébánosoknak fél garast, a Szt. László-egyháznak ..... talentum viaszt tartoznak v. egy fertő garast tartoznak adni. A Vidernik-i lakosok (incole) a Szt. László-egyház plébánosainak Csütörtökhely területén 2 hold vásárolt szántóföldet adtak örök [birtoklásra?] és szept. 29-én (in fe. S. Michaelis arch.) 2 talentum viaszt adnak a Szt. László-egyháznak. A Gulta apud S.

Andream-i népek febr. 2-án fél garast fizetnek a plébánosoknak, és jún. 27-én (in fe. S. Ladislai) gyertyát és 6 talentum viaszt adnak az egyháznak. A mártonfalvi (villa Martini) communitas fél garast fizet a plébánosoknak, és 3 talentum viaszt ad böjtközép napján (in die medii Quadr.) az egyháznak. A Vulmanusfalvai (villa Vulmani) hospes-ek jún. 24-én (in fe. S. Johannis Bapt.) és karácsonykor (in fe. Nat. Christi) negyedfél fertót ad a plébánosoknak és 3 talentum viaszt az egyháznak. A Pikfalva-i népek böjtközépkor (in media Quadr.) 26 garast adnak a plébánosoknak és 2 talentum viaszt az egyháznak. A Vilkfalva-i hospes-ek böjtközép napján másfél fertót fizetnek a plébánosoknak és 2 talentum viaszt adnak az egyháznak. Nyilasfalvi (villa Sagittarii) Henchmanus 3 hold szántóföldet, Frigyes özvegye 1 rétet a Szt. László-egyház mögött és 1 holdat az Akasztófa hegy (Mons Patibuli) alatt, Goldus úrasszony, Goblinus fia Tivadar özvegye 1 hold földet a kő mögött, Goblinus fia Goblinus felesége, Euphrosina 1 hold földet Machal falunál Csütörtökhely határain belül, János bíró egy mészárszék, ahol húst árulnak, egy másikat pedig Csütörtöhelyen, Volquinus fia Filmanus, továbbá Gertrudis úrasszony, Lodomirius özvegye Kismanum-mal szembeni curia-ját adományozták a Szt. László-egyház plébánosainak az említett egyházban a Boldogságos Szűzért mindennap tartandó szokásos örökmiséért. A kápt. a kérést teljesítve a fentieket összeírta, és pecsétjével látja el. D. f. II. prox. p. oct. fe. S. Michaelis arch., a. d. 1349. A.

Má.: ŠA. Levoča (Lőcse). Csütörtökhelyi minoriták lt. B. 23. (Df. 272 916.)
(1750. máj. 20-i hiteles Má.-ban.)

K.: –

Megj.: A szövegben kipontozott részek a Má.-ban is ki vannak hagyva.

765. (1349. okt. 12–14. között)

A vasvári kápt. oklevele szerint a kápt. Tyak fia Jakab alispáni ember társaságában kórusának clericus-át, Bertalant küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy okt. 12-én kiszálltak a Szt. Mihály arkangyal-egyház és Kuesd között fekvő földrészre, de amikor az alispáni ember annak felét János fia Jánosnak, Jakab fiainak: Pálnak, Mártonnak és Leukus-nak, valamint e Márton fia Istvánnak akarta iktatni, Tyak-i János fia Péter a felosztásnak és iktatásnak ellene mondott, ezért ezt nem lehetett elvégezni.

Eml.: a 824. számú oklevélben.

K.: –

766. (1349. okt. 13. e.)

A vasvári kápt. birtokvisszavételről szóló oklevelében Jakab fia György és Kemen fia Pál Velemyr-i nemeseket okt. 13-ára Miklós volt bán, jelenleg zalai c. színe elé idézi Olivér fia István, Salamon fia Kelemen és Gergely fia Domokos Reznuk-i nemesek, valamint Halastow-i Máté fia Mátyás ellenében.

Eml.: a 779. számú oklevélben.

K.: –

767. (1349. okt. 13. e.)

Tamás c. országbíró felkéri a budai kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtevőjét a Zemplén m.-i Mazandia ~ Mazaondia és Ond birtokok hj.-ához és iktatásához.

Eml.: a 844. számú oklevélben.

K.: AO. V. 332. (193. szám).

768. 1349. okt. 13.

A budai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Pylis-i Pous fia Pethew, másik részről Alberth-i János fia Péter a maga és ugyanoda valósi Miklós fia Mátyás nevében, előbbi előadja, hogy Péter és Mátyás 5 M.-t tartoztak fizetni neki, amit ők a határnapon teljesítették, ezért felmenti őket kötelezettségük alól. D. III. f. prox. an. fe. B. Galli conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 41 117. (Múz. Ta. 1899. 50.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

R.: Bakács, Pest megye 187. (635. szám).

769. 1349. okt. 13. Buda

Tamás c., országbíró és Keue-i c. hírül adja: Pál c. volt országbíró korábbi oklevelének (l. 522. szám) megfelelően okt. 6-án (in oct. B. Michaelis arch.) .....luch Mycula ~ Mikola ~ Mykola-i András mr. nevében a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-konv. megbízólevelével megjelenve előadja, hogy Strechee ~ Strece ~ Streche-i András Arnolch birtok szomszédságában egy őket közösen megillető földrészt Chalka birtokból kiszakítva zálog címén birtokol, aminek tudni kívánja az okát. Erre a Streche-i András nevében a nyitrai kápt. megbízólevelével megjelent István fia István úgy válaszolt, hogy Andrásnak nincs a kezén olyan földrész, amely kettőjüket közösen illeti meg.

Az országbíró úgy dönt, hogy Mykola-i András a földrész birtoklásáért az azt ténylegesen birtoklót perelje. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 4083. (NRA. 196. 38.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei.

K.: AO. V. 327–328. (187. szám).

770. 1349. okt. 13. Buda

Tamás c., országbíró és Keue-i c. hírül adja: azt a pert, amelyet korábbi oklevele (l. 747. szám) értelmében László fia Péter és Rozgun-i János fia László – akik nevében Huzywmezew-i Demeter jelent meg a Jazou-i konv. megbízólevelével – indítottak okt. 6-án (in oct. fe. B. Mychaelis arch.) Tyba fia Tamás ellen – aki időközben meghalt, ezért a per fiai: Miklós és László ellenében folyt tovább, akiket Tethk fia Péter képviselt a királyi kápolnaispán megbízólevelével – Viznio birtok ügyében, valamint [IV.] László király privilegiális okleveleinek Tamás fiai által történő bemutatása, továbbá az általuk az oklevelek felmutatása e. Péter és László részére megfizetendő 4 M. bírság ügyében, a korábbi állapot fenntartása mellett [1350.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart nunc affuturas) halasztja. Ekkor az említett 4 M. bírság Péter és László részére történt megfizetéséről szóló oklevelet be kell mutatniuk az országbírónak, amit procurator-uk el is vállalt. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 4084. (NRA. 449. 49.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala.

K.: –

771. 1349. okt. 13. Buda

Tamás c., országbíró és Keue-i c. hírül adja: azt a pert, amelyet Pál c. volt országbíró korábbi oklevele (l. 515. szám) értelmében Hannus fia Zonk – akinek nevében Jakab deák (litteratus) jelent meg a szepesi egyház kápt.-jának megbízólevelével – indított okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch.) Hench fia Sándor – akit Hariaszt-i Hank képviselt ugyancsak a szepesi kápt. megbízólevelével – ellen Jalusuan birtok iktatása miatti tiltakozása következtében, a felek procurator-ainak akaratából [1350.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart nunc venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 60 258. (Máriássy cs. lt. Vegyes iratok 115.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, pajzs alakú zárópecsét körvonala.

K.: –

772. 1349. okt. 13. Buda

Tamás c., országbíró és Keue-i c. hírül adja: azt a pert, amelyet Pál c. volt országbíró korábbi oklevele (l. 516. szám) értelmében Huruzk-i Mihály fia László – akinek nevében anyja, Margit úrasszony jelent meg a királyi kápolnaispán megbízólevelével – indított okt. 6-án (in oct. fe. B. Mychaelis arch.) a Szepes m.-i Huruzk birtok ügyében az ugyanoda valósi Jakab leányai, Margit és Klára, valamint fia, Gachalk ellen – akik közül Gachalk és Klára időközben elhunytak –, Margit nevében pedig András fia Miklós jelent meg a szepesi egyház kápt.-jának megbízólevelével, nov. 18-ra (ad oct. fe. B. Martini conf. nunc venturas) halasztja, mivel Margit, Mihály fia László anyja elmondása szerint fia zsenge kora miatt nem tud választ adni. Az ügyet erről az időpontról sem királyi, sem királynéi, sem pedig más oklevéllel nem lehet elhalasztani, és Margit ekkor tartozik zsenge korúnak mondott fiát az országbíró elé állítani, aki látván László korát ítélkezni kíván a felek között. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 60 259. (Máriássy cs. lt. Vegyes iratok 116.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű rányomott kerek pecsét körvonalai.

K.: –

773. 1349. okt. 13. Buda

Tamás c., országbíró és Keue-i c. színe e. korábbi oklevelének (l. 748. szám) megfelelően okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch.) megjelenve Paharus (dict.) Péter mr. nevében Lőrinc deák (litteratus) a Jazow-i konv. megbízólevelével előadta Sous (dict.) Péter és László mr.-ek ellenében, hogy amikor Paharus (dict.) Péter mr. királyi ember által, a szepesi egyház kápt.-ja tanúságtevőjének közreműködésével a királyi adományként kapott Kapy birtokot magának akarta iktattatni, az Ellevrednek folyó és a Nyrlez hegy között fekvő bizonyos területeket illetően Sous (dict.) Péter és László mr.-ek ellentmondással éltek, aminek tudni akarja az okát. Erre László mr. a maga és a szepesi egyház kápt.-jának megbízólevelével testvére, Péter mr. nevében úgy válaszolt, hogy Paharus (dict.) Péter mutassa be a birtokra vonatkozó okleveleit. Az országbíró Paharus (dict.) Péter mr. procurator-ának kérésére a bárókkal együtt úgy dönt, hogy ura az említett okleveleket [1350.] máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. nunc prox. venturis) színe e. mutassa be, amikor is döntést kíván hozni a felek között. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 64 035. (Kapy cs. lt. 28. A.) Papír. Vízfoltos és kissé szakadozott. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű rányomott kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

774. 1349. okt. 13. Buda

Tamás c., országbíró és Kewe-i c. hírül adja: azt a pert, amelyet Pál c. volt országbíró korábbi oklevele (l. 517. szám) értelmében Peteuch fia Miklós volt erdélyi vajda – akit Antal képviselt a Jazou-i konv. megbízólevelével – indított okt. 6-án (in oct. B. Mychaelis arch.) Rede-i Mykocha, valamint fiai, Péter és János ellenében – akiket az említett Péter képviselt a Hothuon-i konv. megbízólevelével –, a felek kérésére [1350.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart nunc affuturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 60 977. (Rhédey cs. lt. 23.) Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét maradványai, hártýaszalagja.

K.: –

775. 1349. okt. 13. Buda

Tamás c., országbíró és Keue-i c. hírül adja: azt a pert, amelyet Pál c. volt országbíró korábbi oklevele (l. 518. szám) értelmében szentmihályi (S. Mychaelis) Péter mr. – akinek nevében Balázs jelent meg a bácsi egyház kápt.-jának megbízólevelével – indított okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch.) Palgar-i Demeter fia György fiai: Demeter, Péter és János – akiket Benedek fia Donch képviselt a boszniai egyház kápt.-jának megbízólevelével – ellen, a felek procurator-ainak akaratából [1350.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart nunc venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 91 406. (Festetics cs. lt. Misc. 70.) Papír. Erősen szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, a pecsét alatt más egykorú kéz írásával *Blasius cum litteris Bachiensis item Gregorius cum eodem ad octavas transsumpto*, jobb oldalon *de partium voluntate*, középen *non solvit* feljegyzés, nagyméretű rányomott kerek pecsét maradványai, hártýaszalagja.

K.: –

776. 1349. okt. 13. Buda

Tamás c., országbíró, Keue-i c. azt a pert, amelyet Pál c. néhai országbíró oklevele (l. 519. szám) értelmében Bochka-i András mr. indított – akinek nevében Nagy (Magnus) Tamás jelent meg a csázmái kápt. megbízólevelével – okt. 6-án (in oct. fe. B. Mychaelis arch) Baranch-i László ellenében – akit Demyen képviselt Miklós nádor megbízólevelével –, a felek akaratából [1350.]

máj. 1-jére (ad oct. B. Georgii mart. nunc venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: – **Fk.:** Dl. 96 307. (Vay cs. berkeszi lt. 298.) Erősen vízfoltos. A Fk.-en zárópecsét bevágása, befűzött hártyaszalagja látszik.

K.: –

R.: Piti F., SzSzBSz. 2004. 16.; Vay berkeszi 426. (103. szám).

777. 1349. okt. 13. Buda

Tamás c., országbíró, Kewe-i c. értesíti a csanádi egyház kápt.-ját: Pál c. néhai országbíró korábbi oklevelének (l. 520. szám) megfelelően okt. 6-án (in oct. B. Mychaelis arch.) megjelent ítélőszéke e. Mihály fia Tamás a kápt. megbízólevelével Gay-i Chulnuk nevében és kérte, hogy Zyr-i Posa ~ Powsa fia János adja meg a Karasow m.-i Chatar birtok hj.-kor tett ellentmondásának okát, és bemutatta a kápt. előző évi (in preterito a.) oklevelét. E szerint András volt bán fiai: Mihály, Simon és János a kápt. színe e. megjelenve előadták, hogy Karasow m.-i Chatar szerzett birtokukat 60 m.-i (eiusdem provincie) M.-ért elzalogosítják Chulnuk mr.-nek az eljövendő máj. 8-ig (ad quind. fe. B. Georgii mart. tunc venturas). Ha András bán fiai a birtokot ekkor nem tudják visszaváltani, akkor el kell örökíteniük Chulnuk mr.-nek szavatosság vállalásával. Erre a Powsa fia János nevében az aradi kápt. megbízólevelével előálló Fyuees-i András úgy válaszolt, hogy urának is van egy Chatar nevű birtoka az említett Chatar szomszédságában, ezért a vitatott Chatar birtokra inkább jogosult, mint Chulnuk mr. Utóbbi procurator-a azt felelte, hogy a 2 Chatar birtok között fekszik Rugas fia András birtoka, vagyis a 2 Chatar birtok nem szomszédos egymással, így a szomszédság jogán nem illeti meg Posa fia Jánost. Az országbíró felkéri a kápt.-t, hogy a felperes részéről kiszálló Arachteluk-i Péter v. Zenpetur-i András v. ugyanoda valósi Pál v. Berend-i Jakab, ill. az ellenfél részére megjelenő Fyuees-i Miklós v. ugyanoda valósi István v. Cholth-i Mihály királyi emberek társaságában küldje ki tanúságtételre embereit, akik [1350.] jan. 8-án (in oct. diei Strennarum nunc venturis) szálljanak ki a vitatott Chatar birtokra, a királyi emberek a szomszédokat összehívva, azok és a felek jelenlétében végezzenek hj.-t, és állapítsák meg, hogy Rugas fia András birtoka szomszédos-e vele, és mi a neve, ill., hogy a 2 Chatar birtok kiket illet, majd jan. 22-re (ad quind. dict. termini inquisitionis) a kápt. tegyen a királynak minderről írásos jelentést. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1349. Időközben a feleknek joguk van bírság nélkül megegyezésre jutni.

E.: Dl. 91 407. (Festetics cs. lt. Krassó 14.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagyobb és 1 kisebb kör alakú zárópecsét töredékei.

K.: –

778. 1349. okt. 13. [Nagy-]Kálló

László fia Péter mr., Dawsa volt nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c.-ek alispánja és a m. 4 szb.-ja színe e. megjelenve István fia István mr. tiltakozik amiatt, hogy Byr-i Tamás és fia, László az ő 2 jobbágyát, Kallow-i Dyak Pétert és Nogsemyan-i Deák (litteratus) Egyedet szept. 10-én (V. f. prox. an. fe. Exalt. S. Crucis) foglyul ejtették és szept. 12-ig (usque subsequentem sab.) bilincsben tartották, majd levetkőztetve szabadon bocsátották őket, ruháikat maguknak tartva meg. István mr. kérésére megígérték azok visszaadását, de ezt elmulasztották. D. in Kallow, III. f. prox. an. fe. B. Luce ew., a. d. 1349.

E.: Dl. 51 535. (Kállay cs. lt. 1300. 926.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagyobb és 4 kisebb kör alakú zárópecsét maradványai, utóbbiakból kettőnek hártyszalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 231. (999. szám); Piti F., Szabolcs m. 116. (447. szám).

779. [1349.] okt. 13. [Nagy-]Kapornak

Miklós volt bán, jelenleg zalai c. értesíti a Kapurnuk-i Szt. Üdvözítő-egyház konv.-jét: azon a generalis congregatio-n, amelyet okt. 13-án (in quind. B. Michaelis arch., a. d. 1349.) tartott Kapurnuk faluban, ítélszéke e. megjelenve Jakab fia György és Kemen fia Pál Velemyr ~ Wellemyr ~ Velemeyr-i nemesek Olivér fia István, Salamon fia Kelemen és Gergely fia Domokos Reznuk-i nemesek, valamint Halastow-i Máté fia Mátyás ellenében a vasvári egyház kápt.-jának idézést és birtokvisszavételt tartalmazó oklevelének (l. 766. szám) értelmében előadták, hogy amikor az ország régi szokása szerint Wellemyr birtokon [IV.] László király (H) 1273. évi (a. d. 1273.) privilégiuma szerint, ispáni megbízott révén, a vasvári kápt. tanúságtétele mellett hj.-t kívántak végezni, majd azt maguknak akarták iktattatni, István, Kelemen és Domokos a Dé felőli részen, ahol egy lakott (popularis) falu van, Mátyás pedig az É felőli részen ennek ellene mondott. Ennek az ellentmondásnak tudni szeretnék az okát, és bemutattak 2 vizsgálatról szóló oklevelet, az egyik a vasvári kápt., a másik a kapornaki konv. oklevele volt. Ezekből kiderült, hogy a néhai Reznuk Herbordus fia Herbordus alispánsága idején az ő tudtuk nélkül Velemeyr birtokuk nagyobb részét elfoglalta. Halála u. István, Kelemen és Domokos azt hatalmaskodva maguknak tartották meg. Erre a személyesen jelenlévő István, Kelemen és Domokos úgy válaszoltak, hogy a tiltott rész az ő örökölt birtokuk, a Szt. Kereszt-egyház felőli rész és ahol a lakott falu van, oklevelek tanúsága szerint az övék. Arra kérdésre, hogy [IV.] László király privilégiuma szerint a falu hozzájuk tartozik-e, v. nem, a nevezettek a lakott földet [!] a privilégium szerint magukénak mondták.

Mátyás ellentmondásának alátámasztására bemutatta [I.] Károly király (H) nyílt oklevelét, amely határokat is tartalmazott. A c. a m. nemességével együtt a bemutatott oklevelek alapján úgy döntött, hogy Panth fia Balasey c., Miklós c. megbízottja, Kerechun-i Benedek mr. deák (litteratus), Dumbo (dict.) Lőrinc fia Lewkus és Zygeth-i Gergely fia Bekow, a m. nemességének megbízottjai a konv. tanúságtevőjének jelenlétében, [IV.] László király privilégiumával okt. 19-én (f. II. nunc ventura) szálljanak ki Velemyr birtokra, végezzenek hj.-t, és döntsék el, hogy a vitatott részek a birtok határain, v. azokon kívül fekszenek-e. Miklós c. kéri a konv.-et, hogy a fentiek céljából küldje ki hites emberét, majd pedig tegyen neki írásos jelentést. D. loco, die et a. prenotatis. [1349.]

Á.: a 802. számú oklevélben.

K.: –. (IV. László király említett oklevelét I. Reg. Arp. 2432. szám.)

780. 1349. okt. 14.

A vasvári egyház kápt.-jának okt. 14-i (a. in presenti, f. IV. prox. an. fe. B. Galli conf.) oklevele szerint Gergely fia Sandur a kápt. színe e. vállalta, hogy János fia Jánosnak, Jakab fiainak: Mártonnak, Pálnak és Leukus-nak, valamint e Márton fia Istvánnak az alispánt illető békebírság ügyében elégtételt ad.

Tá.: a 824. számú oklevélben.

K.: –

781. 1349. okt. 14. Eger

János mr. borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a színe e. okt. 9-én (4. die oct. fe. S. Mychaelis arch.) megjelenve Pál fia Byry (dict.) Péter, Egyed fia Simon özvegyének famulus-a és procurator-a a vicarius megbízólevelével Anark ~ Anarchk-i Keled fia István fiai: Domokos és László ellenében előadta, hogy a nevezettek Kereztur-i Apay fia István, az úrhölgy frater uterinus-a összes, az egri egyházm.-ben fekvő birtokai u. leánynegyeddel tartoznak az úrhölgynek. Erre László a maga, és a Jazou-i konv. megbízólevelével testvére, Domokos nevében úgy válaszolt, hogy a kezükön lévő, az egri egyházm.-ben fekvő Anarchk, Bemk ~ Benk és Monorous ~ Monoreus birtokokból tartoznak a leánynegyedből az úrhölgynek jutó résszel, ti. hárman vannak leánytestvérek, a szintén kezükön lévő Monostor birtokuk azonban a váradi egyházm.-ben fekszik. Másik 3 birtokuk, a lakott Hymes, Marthonlaka és Simonyghaz pedig jelenleg nincs a kezükön. A vicarius az ülnökeivel együtt úgy határozott, hogy a felek a vicarius embereivel, valamint 4 nemes becselővel dec. 7-én

(in oct. fe. B. Andree ap. iam venturis) szálljanak ki Anarchk, Benk és Monoreus birtokokra, a szomszédokat összehívva végezzenek hj.-t és becslést, az esetleges ellentmondókat pedig a vicarius emberei idézzék színe elé dec. 14-re (ad 8. diem dict. oct.) az úrhölgy ellenében. Ezt követően térjenek vissza, és tegyenek jelentést, hogy a vicarius kitűzhesse az úrhölgy számára történő pénzbeli fizetés időpontját. D. Agrie, 6. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: – **Fk.:** Dl. 96 306. (Vay cs. berkeszi lt. 301.) Erősen vízfoltos. A Fk.-en kerek zárópecsét lenyomata, befűzött hártaszalagja látszik.

K.: –

R.: Bónis–Balogh, 122–123. (1108. szám) (okt. 11-i keltezéssel); Piti F., SzSzBSz. 2007. 53; Vay berkeszi 426. (104. szám).

782. 1349. okt. 15. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása színe e. okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch.) megjelenve Jakab fia Péter a maga és testvérei nevében előadta, hogy elődeik Kokanya, Scenthtrinytas, Sukoroud, Ozyuagh és Surd birtokait mások elfoglalva tartják, holott azok jog szerint őket illetik. Mindenkit – kiváltképpen Thyak fiait: Mihályt, Mártont, Kemen fia Miklóst, Miklós volt bán fia Miklós mr. fiait: Jánost és Omodeus-t – eltilt az említett birtokok elfoglalásától és azokba való bevezetetésüktől. D. Bude, 10. die oct. predictarum, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 118. (Múz. Ta. Állagtalán fondok. Jankovich M. gyűjt.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgy-megjelölés, kisméretű kerek zárópecsét töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori.)

K.: AO. V. 328. (188. szám) (kihagyásokkal).

783. 1349. okt. 15. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása híriül adja: okt. 6-án (in oct. fe. S. Mychaelis arch.) az ország báróival és nemeseivel törvényszéket tartott, amikor színe e. megjelenve Gerla-i Dénes fia Abraam mr. bemutatta a nádor nyílt oklevelét, kérve annak privilegiális oklevélben történő átírását, amit ő a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott oklevéllel teljesít. D. Bude, 10. die oct. fe. S. Mychaelis arch. predictarum, a. d. 1349.

Á.: I. Lajos király, 1352. ápr. 28. AL. Bánffy cs. nemzetségi lt. Oklevelek 55. (Df. 260 634.)

K.: Bánffy I. 162. (137. szám). (Az átírt oklevelet I. Anjou-oklt. XXXI. 781. szám.)

Ford.: Doc. Trans. IV. 509–510. (743. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

784. 1349. okt. 15. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása értesíti a Beel-i egyház konv.-jét: Thakach-i Salamon fia Gál, Dalka-i Ector fia Miklós mr. famulus-a az ura nevében a nádor megbízólevelével, annak korábbi oklevele értelmében megjelent bírói széke e. 1347. máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1347. preteritis) Ziman ~ Zyman-i János fia Péter ellenében, és előadta, hogy az említett Péter 2, öröklés jogán Miklós mr.-t illető telekhely és az azokhoz tartozó földrészek és haszonvételek használatát gyakran nem engedélyezi urának és jobbágyainak, akiknek ott tartózkodást tiltja. Ennek bizonyosságául bemutatta a Veszprém m.-i alispán és szb.-k [1346.] okt. 11-i (f. IV. prox. p. fe. B. Francisci conf. tunc prox. preteritum), Vasarhel faluban kiadott zárt oklevelét (Anjou-oklt. XXX. 742. szám). E szerint az alispán és a szb.-k Ziman-i Péter kérésére András fia Miklós várjobbágyot, megbízottjukat küldték ki [1346.] szept. 29-én (in fe. B. Michaelis arch.) a veszprémi egyház kápt.-ja tanúságtevőjének, Tamás Zeek-i papnak a társaságában tiltás céljából. A nevezettek visszatérve előadták, hogy Zyman-i Péter Ector fia Miklós mr.-t és jobbágyait eltiltotta Zyman-on lévő földje és annak haszonvételeinek használatától, továbbá 2 embert, ti. Miklóst és Kosa-t, akik Péter curia-ja mellett laktak, a telekhelyekről való 15 napon belüli (usque quind. prescripti termini) távozásra szólított fel. Ennek elovasása u. Gál, Miklós mr. procurator-a tudni kívánta mindezek okát, hozzátéve, hogy ura Zyman-i birtokrésze Péterétől határjelekkel el van választva, és az említett 2 telekhely Miklós mr. határain belül fekszik. Erre János fia Péter úgy válaszolt, hogy az említett 2 telekhely curia-ja 2 oldalán van, és olyan területen épült, amely az ő örökölt Zyman-i birtokrészének határain belül fekszik, ezért tiltakozott azok használata ellen. A birtokrész szerinte is határjelekkel el van választva Miklós mr. részétől, amit a szomszédok is igazolni tudnak. A nádor az ország vele együtt ülésező nemeseivel – a felek kérésére – úgy döntött, hogy a nádori emberek az említett konv. tanúságtétele mellett [1347.] szept. 15-én (in oct. fe. Nat. virg. glor. tunc prox. venturis) szálljanak ki Zyman birtokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben vizsgálják ki a fenti állítások igazságtartalmát, és tudják meg, hogy a vitatott 2 telekhely melyikük birtokrészén van. A nádor ezért felkérte a konv.-et, hogy az Ector fia Miklós mr. részéről kiszálló Peret ~ Peryth-i György v. Mihály fia István v. László fia Pál, ill. a Péter részéről megjelenő Barth fia Lőrinc v. Poka fia János v. Márton fia Miklós v. Bedegee-i Pál nádori emberek társaságában küldje ki tanúságtételre hites

embereit, akik jelenlétében a nádori emberek elvégzik a fentieket, majd a konv. minderről [1347.] szept. 22-re (ad 8. diem dict. oct. fe. Nat. B. virg.) tegyen jelentést. Az említett határnapról az ügy többszöri halasztás u. a nádor oklevele értelmében 1349. okt. 6-ra (ad oct. fe. B. Michaelis arch. in a. d. 1349.) jutott. A határnapon a felek személyesen megjelenve a nádor jelenléte e. bemutatták az említett konv. jelentését. E szerint a konv. a Miklós mr. részéről kiszálló Salomon-i László fia Pál nádori ember társaságában kórusának clericus-át, Bertalant küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy [1347.] szept. 15-én kiszálltak Zyman birtokra, a szomszédokat összehívva, a felek jelenlétében megállapították, hogy Miklós mr. Zyman-i birtokrésze határjelekkel egyértelműen el van választva Péter ugyanott lévő birtokrészétől, és amikor annak a földnek egy földhatárjéléhez értek, amelyen a vitatott 2 telekhely feküdt, és amelyet az említett Péter apjával, Jánossal történt felosztáskor állítottak, Péter ezt hamisnak nevezte, az utat pedig nem tartotta birtokrészeik közötti határjelnek. Az összegyűlt szomszédok a Miklós mr. által mutatott határjelet valós határjelnek mondták, de arról nem tudtak felvilágosítást adni, hogy Zyman birtok fel volt-e osztva Miklós mr. és Péter apja, János között, mert abban nem vettek részt, ezért azt sem tudták megmondani, hogy a vitatott 2 telekhely melyikük részére esik. Amikor Miklós mr. megkérte Pétert, hogy mutassa meg, szerinte melyik az igazi határjel, Péter egy körtefa törzsére mutatott, amely már régen kiszáradt, és amelynek csonkja a felosztáskor határjelként szolgált, és az említett 2 telekhely közül másfél ezen belül fekszik. Ő és apja mindig is ezt a csonkot tekintették határjelnek a maguk és Miklós mr. része között. A szomszédok arra a kérdésre, hogy az említett körtefa határjel volt-e, v. nem, úgy válaszoltak, hogy mivel a felosztásban egyikük sem vett részt, ezért a kérdésben nem tudnak dönteni. Az említett körtefa csonk határjel mivolta ellen Miklós mr. sem tiltakozott. Mindezek elovasása u. Miklós mr. kérte a nádort, hogy Péter részéről szolgáltatson neki igazságot. Mivel a Miklós mr. által mutatott határjelet a szomszédok is valós határjelnek tartották, de a korábbi felosztásban a szomszédok nem vettek részt, Miklós mr. pedig nem tudta megmondani, hogy az említett határjelen belül fekszik-e a 2 telekhely, a Péter által mutatott fahatárjelről a szomszédok szintén nem tudtak állást foglalni, a nádor az ország vele együtt ülésező nemeseivel úgy dönt, hogy Ector fia Miklós mr. dec. 13-án (in oct. fe. S. Nicolai conf. prox. venturis) a nádor emberének jelenlétében, a konv. tanúságtétele mellett az általa valós határjelként megjelölt határnál Zyman birtokon esküt tartozik tenni, hogy a határjel az ő részének régi és jogos határa. Ha az esküt leteszi, akkor a nádori ember a vitatott részt fogott bírakkal együtt elvégzendő becsü u. neki iktatja örök birtoklásra. A nádor kéri a konv.-et, hogy Gymolth-i Gergely v. Peryth-i György v. Mihály fia István v. László fia Pál v. Zalouk-i Péter nádori ember társaságában küldje ki

tanúságtételre hites emberét a fentiek elvégzéséhez, majd a konv. oklevelében tegyen minderről írásos jelentést [1350.] jan. 13-ra (ad oct. Epiph. d. nunc venturas). D. Bude, 10. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 91 405. (Festetics cs. lt. 7. B. 7.) Papír. Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos és 15. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, 2 kerek zárópecsét töredékei, egyiknek hártvaszalagja.

K.: –

785. 1349. okt. 16. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) megfontolva János fia Machka (dict.) Domokos hűséges szolgálatait – amikor koronázása u. először Szerbiába (Ra) indított hadjáratot, az említett Domokos András mr.-rel együtt a csatasorban lándzsadőfés következtében 4 fogát elvesztette, urát, András mr.-t oltalmazva, amikor pedig a király András mr.-t a tatárok ellen küldte, bátran harcolt, egy másik csatában az oroszok ellen (Ruteni) hasonlóképpen viselkedett András mr. elmondása szerint, amikor pedig a király András király (Je, Si) halálának megbosszulása, és az említett királyságok megszerzése céljából a tengerentúli részekre ment, Domokos Veszprém városából kis számú csapattal vele tartott, a királyért és a Szt. Koronáért vérét ontva életveszélyes sebet szenvedett –, az ő, valamint András mr. [székelyispán] és mások kérésére Domokost valódi nemességgel ruházza fel, és neki adományozza a Trencsén m.-i, királyi kézben lévő Streche birtokot, kivéve azt bármilyen bíró joghatósága alól. Ha valaki ellene pert kíván indítani az említett birtok ügyében, azt csak a király színe e. teheti meg. A birtokot tőle csak hűtlenség esetén lehet elvenni. A fentiek betartását megparancsolja a nádornak, az országbírónak, Trencsén m. c.-ének és szb.-inak, valamint az ország összes jogszolgáltatójának. A király a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. Alba Jule, in terra Transsiluana, in fe. B. Galli conf., a. d. 1349.

Á.: I. Lajos király, 1357. jan. 21. > nyitrai kápt., 1357. ápr. 2. Pobočka Žilina (Zsolna). Zsolna város lt. Archivum secretum 122. (Df. 274 724.)

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 207–208. (533. szám) (közli a teljes narrációt).

786. 1349. okt. 16. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király 1349. okt. 16-i, az erdélyi földön Gyulafehérvárott (in terra Transsiluana in Alba Jule, in fe. B. Galli conf., a. d. 1349.) kiadott nyílt oklevele szerint a Győr m.-i, Vörös (Rufus) Deseu mr. özvegye Saagh faluja és a pannonhalmi (Sacer Mons Pannonie) Szt. Márton-hegy apátjának Kysfalu

nevű faluja közötti, királyi adományozás alá tartozónak mondott szántóföldet hűséges szolgálataikért Pál mr. deáknak (litteratus), Kálmán győri püspök egykori nevelőjének (informator), valamint Woryw (dict.) Benedeknek és általuk frater-üknek, Gergelynek adományozza összes haszonvételeivel és tartozékaival örök birtoklásra új adomány (nove sue regie donationis titulo) címén, mások jogának sérelme nélkül.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1356. máj. 20. BFL. 431. Konv.-i lt. Capsarium 1. D. (Df. 207 227.)

K.: –

787. 1349. okt. 16.

Az egri egyház kápt.-ja hírül adja: 1347. évi (a. d. 1347.) megegyezést és kötelezvényt tartalmazó oklevelének megfelelően az egyik részről Doby ~ Dob-i Dorog fia Lőrinc fia István mr. és fiai: Péter és Dorog, másik részről Debrechen-i Douseu [!] néhai nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, e Pál fiai: László és Gergely, valamint e Jakab fia István között okt. 6-án (on oct. fe. S. Michaelis arch.) – amikor Doby és Dada birtokok hj.-át és határ-elkülönítését a felek közös akarattal elhalasztották a kápt. másik oklevele értelmében – a kápt. László mr. papot, egyháza Szt. Erzsébet-oltárának mr.-ét küldte ki tanúságtételre az István mr. által ott bemutatandó privilegialis oklevél szerinti hj.-hoz. Amikor László mr. pap Lőrinc fia István mr. és Abram mr. deák (litteratus), az emített Jakab és Pál mr.-ek famulus-a és notarius-a társaságában visszatért, előadta, hogy okt. 6-án és a rákövetkező napokon (in dict. oct. fe. S. Michaelis arch. iam preteritis et aliis sequentibus diebus) István, Jakab és Pál mr.-ek társaságában kiszállt Dob és Dada birtokokra, a szomszédokat összehívva hj.-t és határ-elkülönítést végeztek, majd Dob birtokot Jakab és Pál mr.-ek Dada birtokától a Pál c. volt országbíró 1333. évi (a. d. 1333.) privilegiumában szereplő határok szerint az alábbi módon választották el: Gardunfeluege, amelyet Magasmarth-nak hívnak, Tycia folyó, szántóföldek, közút, Chykur nevű rét, Beud birtok, holm nevű kis hegy csúcsa, rét, Fargaslyukhathya hely, Kyrthere nevű hely, Haath hely, Korthere hely, Haath hely. István mr., valamint a Jakab és Pál mr.-eket a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-konv.-jének és prépostjának megfelelő megbízólevelével képviselő Abram deák, továbbá a kápt. tanúságtevője mindezeket megerősítették, és a felek a 2 birtok közötti határok megtartására önként vállalkoztak. A kápt. a jelen oklevél visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. in fe. S. Galli conf., a. d. 1349.

E.: ŠA. Levoča (Lőcse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek 30. 3. (Df. 265 354.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en a megpecsételésmódja nem állapítható meg.

K.: –

Megj.: Pál c. országbíró hivatkozott 1333. évi oklevelét I. Anjou-oklt. XVII. 56. szám.

788. [1349.] okt. 17. Avignon

[VI.] Kelemen pápa [I.] Lajos király (V) kegyébe ajánlja az Esztergom főegyházm.-ben lévő szepesi egyház prépostjává kinevezett Demeter [fia] Jánost. D. Auinione, XVI. Kal. Nov., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 143. 90r. (Df. 291 917.)

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 280. (255. szám).

R.: Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. 2086. szám.

789. 1349. okt. 17.

A dömlői konv. nyílt oklevele szerint amikor Imre fia András királyi ember a Demenk-i konv. tanúságtevőjének jelenlétében a király említett oklevelének (I. 740. szám) értelmében okt. 6-án (in quind. B. Michaelis arch. nunc preteritis) kiszálltak Ekl birtokra, a királyi ember azt összes haszonvételeivel és tartozékaival, valamint egy malommal, amely 4 kereket, ill. követ tartalmaz, az oklevél kiadásától, azaz okt. 17-től 5 évre (a data litterarum ipsius conventus, sc. a vig. fe. B. Galli conf. nunc preterita usque ad quinta revolutionem eiusdem termini annuaem) Jakab mr.-nek iktatta birtoklásra szavatosság vállalásával, ellentmondó nem volt.

Tá.: a 835. számú oklevélben.

K.: –

790. 1349. okt. 17. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírja azt a pert, amelyet korábbi oklevelének (I. 315. szám) megfelelően Warda-i László fia János – akinek nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével István fia Miklós jelent meg – indított okt. 6-án (in oct. fe. B. Mychaelis arch.) Batur-i Bereck fiai: János és Miklós mr.-ek ellenében a Sarwarmonustura monostor patronatus-i joga és a hozzá tartozó birtokok negyedének iktatásával kapcsolatos tiltás miatt, a felek akaratából [1350.] máj. 8-ra (ad quind. fe. B. Georgii mart. nunc venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett, ha a felek nem tudnak időközben megegyezni. D. Bude, 12. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 949. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 185.) Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátdoldalán azonos kézírásával tárgymegjelölés, rányomott kerek zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

K.: Z. II. 401–402. (279. szám).

R.: Z. VII/1. 129.

791. 1349. okt. 17. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírvil adja: korábbi oklevelének (l. 606. szám) megfelelően Checher-i Jób fia Domokos fiai: István és János – akik közül István jött el a maga és a Lelez-i konv. megbízólevelével testvére nevében – okt. 6-án (in oct. fe. B. Mychaelis arch.) 6 kassai M. garas készpénzt tartoztak fizetni Warda-i László fia János mr.-nek – akinek nevében hasonlóképpen a Lelez-i konv. megbízólevelével Nagy (Magnus) János jött el –, a fizetést a nádor a felek procurator-ainak akaratóból dec. 14-re (ad quind. fe. B. Andree ap. nunc venturas) halasztja úgy, hogy onnan már nincs lehetőség további halasztásra. Ha ekkor Domokos fiai nem fizetnek, akkor 9 M.-t kell adniuk. Mindezeket István önként vállalta. D. Bude, 12. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 948. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 184.) Kissé vízfoltos. Hátdoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott kerek, kétfejű sast ábrázoló zárópecsét töredékei, hártvaszalagja.

Eml.: a 935. számú oklevélben.

K.: Z. II. 402–403. (280. szám).

R.: Z. VII/1. 129.

792. [1349. okt. 18.] [Nagy-]Kapornak

Miklós volt bán, zalai c. és a szb.-k hírvil adják: azon a generalis congregatio-n, amelyet 1349-ben (a. d. 1349.) Kopurnuk faluban tartottak a m. nemesi és közrendűi számára, Kolgyar-i Pál fia András a maga és [I.] Lajos király (H) gyűrűspeccsével ellátott megbízólevelével Jahun-i István fia György nevében bemutatta a király ugyanezen pecsétjével ellátott nyílt oklevelét. E szerint András elpanaszolta a királynak, hogy Miklós fia György, Gergely fia Domokos és Salamon fia Kelemen Resnuk-i nemesek Pál fia Egyedet, frater uterus-át, István fia Pétert, rokonát és Pál fia Pétert, Egyed famulus-át a közúton (libera via) haladtukban – az Egyed és a köztük folyó per függése idején – megcsónkították és meggyilkolták. A király erre megparancsolta Miklós c.-nek, hogy Zala m. generalis congregatio-ján derítse ki ezzel kapcsolatosan az igazságot, majd az ügyben hozzon ítéletet. András ezt követően bemutatta a vasvári egyház kápt.-ja, a zalai és Kopurnuk-i

monostorok konv.-jeinek vizsgálatról szóló okleveleit, amelyek elolvasása u. kiderült, hogy Egyed, Péter és Egyed famulus-a, másik Péter [1345.] nov. 5-én (sabb. prox. an. oct. fe. OO. SS., cuius prox. quinta adveniret revolutio annualis) fényes nappal a vasvári egyház kápt.-jába igyekeztek, hogy Pál c. országbíró ítélete szerint a királyi ember és a kápt. tanúságtevőjének közreműködésével az ítéletnek érvényt szerezzenek, és amikor Márk fia János Halastow birtokán a közúton haladtak, a fent nevezettek fegyveresen rájuk támadtak, őket megcsonkítva megölték. Az oklevelek elolvasása u. a személyesen jelen lévő György, Domokos és Kelemen a fentiekben magukat ártatlannak mondták. Mindezeket az összegyűlt nemesek esküvel megerősítették, ezért Miklós volt bán a jelen oklevéllel felmenti őket a vád alól, Andrásra és Györgyre pedig örök hallgatást parancsol. D. loco prenotato, 6. die congregationis nostre antedictae, a. prenotato. [1349.] Ellenben megerősítették, hogy Egyedet, Pétert és másik Pétert Olivér fia István, Miklós fia Gergely, valamint Zenthpetur-i Sebestyén fia János és Velemyr melléki (de iuxta Velemyr) Dénes fia László ölte és csonkította meg. D. ut supra.

E.: Dl. 4105. (NRA. 642. 4.) Hártya. Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, 3 kerek zárópecsét körvonalai.

K.: Zala I. 492–494. (309. szám).

Megj.: A datálás a 779. számú oklevél alapján.

793. (1349. okt. 20. e.)

I. Lajos király gyűrűspecstje alatt kelt oklevelében felszólítja a Kapus-i és Walthyd-i népeit és hospes-eit, hogy Gegus fia János Wyfalu és Rudal birtokai között lévő Lapus földrészét összes haszonvételeivel együtt adják vissza.

Eml.: a következő oklevélben.

K.: AO. V. 329. (189. szám); ZW. II. 65. (648. szám).

794. 1349. okt. 20. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) közli Wrufza-i István mr.-rel, Seelk-i és Mygges-i [!] vicec.-szel: Almakerek-i Gegus fia János elmondása szerint a király Kapus-i és Walthyd-i népei és hospes-ei Wyfalu és Rudal birtokának határai között lévő Lapus földrészét összes haszonvételeivel együtt elfoglalták, amelynek visszaadására a király gyűrűspecstje alatt kiadott oklevelében (l. 793. szám) felszólította őket. A király most megparancsolja István mr.-nek, hogy az erdélyi egyház kápt.-ja emberének társaságában szálljon ki Lapus földre, a Kapus-i és Walthyd-i népeket összehívva jelenlétükben vizsgálja ki az illető

föld hovatarozását, majd ha úgy találja, hogy az jog szerint az említett Jánosé, iktassa neki örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat idézze a király jelenléte elé az ellentmondás 8. napjára. A király minderről írásos jelentést kér az erdélyi egyház kápt.-jának oklevelében. D. in terra Transilvana, in Alba Jule, f. III. prox. p. fe. B. Luce ev., a. d. 1349.

E.: Dl. 4085. (Erdélyi fiscalis lt. 11. G.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Lapos* névalak, a pecsét alatt és az oklevél alján más egykorú kéz írásával *relatio Andree filii Lochk* feljegyzés, szintén a hátoldalon 18. sz.-i kezek írásával tartalmi összefoglaló.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: AO. V. 329–330. (189. szám) (kihagyásokkal); ZW. II. 65–66. (648. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 208. (534. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 510–511. (744. szám) (román nyelvű) (ZW. alapján).

795. (1349. okt. 21. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása felkéri a győri kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét ahhoz az idézéshez, amely által a nádori ember Karcha-n Mihály papot, Solummus birtokon pedig Lukács (Luca) fiait: Jánost és Mihályt, Máté fiait: Tamást és Domokost, Lucakarcha-i Miklós fiait: Demetert és Istvánt okleveleikkel együtt a nádor jelenléte elé idézik Enyud-i János leánya, Karcha-i Illés özvegye, Margit és fia Bertalan ellenében.

Eml.: a 797. számú oklevélben.

K.: –

796. 1349. okt. 21. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) közli a szepesi egyház kápt.-jával: színe e. megjelenve Kauasy-i Mátyás fia Aprod (dict.) Miklós fia János deák (litteratus) előadta, hogy amikor apja, Miklós a neki [I.] Károly (H) király által adományozott Sarus m.-i Thouthsolmus (Á. 3.: Touthsolumus) birtok ügyében – amelyet a királytól hűséges szolgálataiért, vére ontásáért, és testvére, Péter haláláért kapott a király korábbi pecsétjével ellátott nyílt oklevele szerint – bemutatta a király oklevelét Abaydoch (Á. 3.: Abayduch) (dict.) Gál fia Mihály ellenében, aki az említett birtokot jogtalanul tartotta, továbbá a királyi adományról szóló privilegiális oklevelet is bemutatta Pál c. országbíró színe e., Mihályt elítélték hamis oklevelek bemutatása miatt, és a birtokot tőle elvették, Pál c. a birtokot királyi kézbe vette, mert az említett nyílt és privilegiális oklevél nem volt megerősítve a király középső pecsétjével, amint ezt az ország több bárója és

lovagja is megerősítette. Ezért János kérte a királyt, hogy a birtokot adja vissza új adomány címén (nove donationis nostre titulo) apjának, neki, és testvéreinek, Jakabnak, Istvánnak, László és Balázsnak. A király megfontolva apja és János hűséges szolgálatait, Thouthsolmus (Á. 3.: Touthsolumus) birtokot az említett oklevelek tartalmát megerősítve visszaadja nekik örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. A király megparancsolja a kápt.-nak, hogy Gargow-i Konrád fia György v. Sygra-i Dénes fiai: Henrik v. István v. Zeek-i András fia Miklós királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember a szomszédokat összehívva kiszáll az említett birtokra, hj.-t és határ-elkülönítést végez, majd új adomány címén Miklósnak és fiainak iktatja örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig okleveleikkel együtt a király jelenléte elé idézi János deák ellenében. A király minderről a kápt. oklevelében jelentést kér. D. in Alba Iule in terra Transsiluana, in fe. Undecim milium virg., a. d. 1349.

Á.: 1. a 916. számú oklevélben.

2. a 917. számú oklevélben.

3. Á. 2. > I. Lajos király, 1351. okt. 25. ŠA. Poprad (Poprád). Eperjes város lt. Középkori gyűjtemény 25. (Df. 228 464.).

K.: Wagner, Sáros 340–343. (40. szám); Katona, Hist. crit. IX. 589–592. (365. szám); F. IX. 1. 655–657. (363. szám).

R.: Iványi, Eperjes 24. (49. szám); Erdélyi Okm. III. 208. (535. szám).

797. 1349. okt. 21.

A győri egyház kápt.-ja jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának: Enyud-i János leánya, Karcha-i Illés özvegye, Margit révén az idéző oklevelet (l. 795. szám) megkapva a kápt. Lipolthfolua-i Iuhun nádori ember társaságában Kis (Parvus) Balázs mr. kanonokot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy okt. 20-án (f. III. prox. p. fe. Luce ew. prox. preteritum) Karcha-n Mihály papot, Solummus birtokon pedig Lukács (Luca) fiait: Jánost és Mihályt, Máté fiait: Tamást és Domokost, Lucakarcha-i Miklós fiait: Demeter és Istvánt megidéztek a nádor jelenléte elé nov. 15-re (ad quind. fe. OO. SS. prox. venturi), hogy az úrnó fia, Bertalan sérelmeivel kapcsolatos okleveleiket mutassák be. D. in fe. Undecim millium virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 48 564. (Üchritz-Amadé cs. lt. 5. 1. 55.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátdoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott kerek pecsét.

K.: –

798. 1349. okt. 21.

A [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja hírül adja: 1349. okt. 21-én (a. d. 1349., videlicet in fe. Undecim milia virg.) színe e. megjelenve Donatus testvér, a jeruzsálemi Szt. János-rend keresztesei székesfehérvári (Alba Regalis) és Gant-i Szt. István király-ispotályos házainak Mo.-i és Sclauonia-i alperjele és preceptor-a a maga és rendje nevében bemutatta a néhai [I.] Károly király (H) kettőspeccsétjével ellátott privilégiumát egyháza és annak jobbágysági szabadságairól, kérve annak a kápt. memorialis pecsétje alatt történő átírását, mivel az eredetit nem meri magával vinni. A kápt. a kérést a jelen oklevéllel teljesíti. D. die et a. supradictis.

E.: Dl. 2068. (Acta eccl. 42. 35.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, mandorla alakú zárópecsét körvonala.

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. VIII. 75. szám.)

799. [1349.] okt. 21.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti István hercegnek (H), a szepesi és Sarus-i föld urának: itt átírt okt. 10-i oklevelének (l. 758. szám) megfelelően a kápt. Gergely fia András mr. lovag (miles) és Mihály fia István, hercegi udvari ifjú (iuvenis aule vestre), hercegi emberek társaságában Pál mr. testvért, kanonoktársát küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy okt. 19-én (f. II. prox. p. dict. fe. S. Galli conf.) megállapították: a herceg Ordow ~ Ordou-i jobbágysági a kápt. privilegiális oklevele szerint felállított határjeleket – amelyeket a herceg Cibinyum ~ Cibin-i polgárai és hospes-ei mutattak meg – lerombolták. A hercegi emberek a felek jelenlétében a határjeleket újra felállították, ahogy azokat Miklós plébános és Hektor fia György mr. királyi emberek korábban kijelölték, ellentmondó nem volt. Határok: Tharcha folyó, Nypatak beömlése az említett folyóba, 2 földhatárjel, egyik Dé felől Ordow falu, a másik Ke felől az említett város, út Ordou-ból Cibin városába, másik út, amely Salgow-ból vezet az említett városba, völgy v. Egerpataka patak medre, említett völgy v. patak, ennek eredete, Heten hegy, ennek lába, árok, hegy csúcsa, út, berch, Serechenepertetey hegy csúcsa, említett Tharcha folyó. Az említett határok által elválasztott részek egyike a városhoz, a másik Ordow-hoz tartozik. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet állítja ki a herceg számára. D. in fe. XI. millium virg., a. d. prenato. [1349.]

E.: ŠA. Poprad (Poprád). Kisszeben város lt. Kisszeben város tanácsa 1. (Df. 258 977.) Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán 18. sz.-i kezek írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en függőpecsét sodrata látszik.

K.: –

800. 1349. okt. 22. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (V) híriül adja: a néhai Gekminus mr. és rokona, az olasz (Gallicus) Serechen (dict.) Jakab apotecarius-ok hűséges szolgálataiért, továbbá mivel László, az említett Gekminus árván maradt fia – akinek gyámja Jakab – jövevények (advena), a király különleges kegyként felmenti őket valamennyi bíró joghatósága alól. Az összes jogszolgáltatóknak megparancsolja, hogy a nevezettek ügyeiben ne merészeljének ítélni, mivel azokat a király különös jelenléte e. kell tárgyalni. D. in Alba Jule in terra Transsiluana, f. V. prox.p. fe. Undecim millium virg., a. d. 1349.

Á.: I. Lajos király, 1363. dec. 29. Dl. 69 248. (Kubinyi cs. lt. 62.)

K.: –

801. 1349. okt. 22.

Az esztergomi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve János testvér, a zalaszigeti Szt. Adorján-monostor apátja előadja, hogy monostorának a szt. királyok adományait tartalmazó privilégiumait perbeli ellenfeivel szemben történő bemutatáskor nem meri magával vinni. Bemutatta Szt. István király privilégiumát, kérve annak a kápt. privilégiumában történő átírását, amit a kápt. a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelével teljesít. D. in crastino fe. Undecim millium virg., a. d. 1349.

Á.: Gilétfi Miklós nádor, 1350. febr. 1. BFL. 394. Konv.-i lt. Capsarium 13. D. (Df. 207 200.)

K.: –. (I. István király átírt hamis oklevelet I. Reg. Arp. 8. szám.)

802. 1349. okt. 22.

A Kopornuk-i Szt. Üdvözítő-monostor konv.-je jelenti Miklós volt bánnak, jelenleg zalai c.-nek: itt átírt okt. 13-i oklevelének (l. 779. szám) megfelelően Balase c., Benedek mr., Leukus és Bekow, a c. és a m. nemességének megbízottai társaságában Wlricus testvér őrserzetest küldték ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy okt. 19-én (f. II. prox. p. fe. Luce ew.) kiszálltak Jakab fia György és Kemey fia Pál említett Welemyr birtokára, [IV.] László király ott bemutatott privilégiuma szerint az alábbi határokat találták: Welemyr ~ Welemeyr folyó, körtefa egy curia-n, amely alatt határjelet nem találtak, Lapustow víz, amelyet Máté fia Mátyás Halastow-nak nevezett, említett víz az út mellett, levágott fa, amelynek törzse részben a földben volt, és valamiféle határjelnek tűnt, út, erdő, Nyrherdew, Reznuk víz, a már elhunyt Karach fia Miklós határa, Welemyr-i nemesek határa, amiket az említett Miklós rokonai és más szomszéd nemesek is valós

határoknak mondtak, Reznuk víz, Welemyr-i nemesek határa v. földje, Szt. Kereszt-egyház földje, Reznuk folyó, tölgyfa, egyszerű fa, Gál háza, Feketetew víz, Welemyr folyó, Cystuskuta kút, Welemeyr folyó, út a zalai várnépek lakatlan ..... földjéhez, út, kis hegy, thul fa, egyszerű fa, Almas föld, Scudkzele föld, említett várnépek határa, kis hegyek, Szt. György vértanú-egyház, Buza határai, kis hegyek, Welemyr víz, Torsey híd, Welemyr-i nemesek határai. A hj. a szomszédok jelenlétében történt, akiktől megtudták, amit maguk is láttak, hogy az említett lakott föld és az a föld É felől, ahol Máté fia Mátyás ellentmondott, György és Pál birtokának határain belül fekszik [IV.] László király privilégiuma szerint. A feleket felszólították, hogy okt. 29-én (f. V. prox. an. fe. OO. SS. nunc ventura) jelenjenek meg a c. színe e. D. f. V. prox. p. fe. B. Luce ew. supradictum, a. d. 1349.

E.: Dl. 3968. (NRA. 196. 14.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét körvonala.

K.: –. (IV. László király privilégiumát l. Reg. Arp. 2432. szám.)

803. 1349. okt. 22. Haram

Cyre (dict.) Péter, Gegus fia István, Domokos fia Péter és Ordas (dict.) Miklós, Karassow m. szb.-i hírül adják: korábbi kötelezvényük (l. 702. szám) értelmében Béla fia László, Ludas (dict.) János, Imre fia Máté és Benedek fia András szept. 19-én (sabb. prox. an. fe. B. Mathei ap. et ew.) Kuke faluban egymással szembeni, határok ügyében történő döntőbíráskodáshoz megidéztek Pousa fia János mr.-t és Jank-i Miklós mr.-t. A feleknek okt. 17-én (sabb. an. fe. B. Luce ew.) meg kellett jelenniük Pousa fia János mr. Kuke és Peturfolua birtokán, ahol Jank-i Miklós mr. az oklevéladók kiküldöttjének jelenlétében tartozott a határokat kiadni. A határnapon az oklevéladók Gegus fia Pétert küldték ki tanúságtételre, aki visszatérve előadta, hogy okt. 17-én kiszálltak János mr. Peturfolua birtokára, Miklós mr. azonban Garab és Kynis birtokai felől a határokat nem akarta kiadni, jobbágyai pedig Miklós mr. jelenlétében úgy nyilatkoztak, hogy a János mr. által mutatott határok közötti szántóföldeket a felek kepékért régóta átengedik nekik használatra. D. in Haram, V. f. prox. an. fe. B. Demetrii mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 91 408. (Festetics cs. lt. Krassó 11.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 kerek zárópecsét töredéke, hártyaszalagja, 3-nak körvonala.

K.: –

804. (1349. okt. 23. e.)

I. Lajos király megparancsolja Péter c.-nek és Abawyuar m. 4 szb.-jának, hogy a parancslevelének kézhezvételét követő 15. napon a m. számára Kassa városában tartson generalis congregatio-t Abawyuar m. nemessége számára és végezzen vizsgálatot a vitézi László fia Lőrinc és perényi Miklós közötti ügyben, majd tegyen neki írásos jelentést.

Eml.: a 821. számú oklevélben.

K.: –

805. (1349. okt. 23. e.)

István herceg utasítása értelmében nov. 2-án Kassa városában generalis congregatio-t kell tartani Sáros m. számára.

Eml.: a 821. és a 822. számú oklevelekben.

K.: –

806. (1349. okt. 23. e.)

István herceg kéri a szepesi kápt., hogy küldje ki tanúságtevőjét a Kassa városában Sáros és Abaújvár m.-k számára tartandó generalis congregatio-ra.

Eml.: a 822. számú oklevélben.

K.: –

807. [1349.] okt. 23.

A [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átrít, gyűrűspecstjével ellátott okt. 10-i oklevelének (l. 757. szám) megfelelően el akarták végezni a vizsgálatot a Craco vári nemes jobbágyok és népek szabadságát illetően, de mindannyiuk emlékezete szerint a legendát [I.] Károly király (H) János volt örkanonok idejében a sacristia-ból Wysegrad-ra szállította, ezért azt nem tudták megvizsgálni. D. f. VI. prox. p. fe. Undecim millia virg., a. d. supradict[o]. [1349.]

E.: –

K.: F. VII. 1. 108–109. (64. szám) (állítólagos E. alapján).

808. 1349. okt. 25.

János Nemphy-i plébános, András erdélyi püspök Mezes-en kívüli általános vicarius-a színe e. megjelenve egyik részről Miklós alesp., a Chumakuz-i

egyház rector-a, Bulchu mr. Zothmar-i főesp. helyettese, továbbá István Karul-i parochialis pap, másik részről Katalin úrasszony, András fia Miklós mr. ugyanezen Karul-i nemes özvegye, valamint e Miklós mr. testvére, Simon fiai: Mihály, Marhard és László mr.-ek, előbbieket előadják, hogy Miklós mr. betegágyában fekve ép elmével színük, valamint más egyházi és világi, nemes és közrendű fogott bírák e. az alábbi végrendekezést tette: feleségének, Katalin úrasszonynak, Yne (dict.) Péter mr. Vlasti-i nemes leányának hagyja hitbére fejében ménesét, ökrei jármait, más barmait és jószágait, jó lovait, fegyvereit, szolgálait és szolgálóleányait – akiket még nem szabadított fel –, egy ezüstből való csészét, valamint összes, házában lévő ingóságát és bútorát. Az úrhölgy v. elfogadja ezeket, v. Miklós atyafiaitól követelhet hitbére fejében 50 M.-t, de nem többet. Az úrhölgy az oklevéladó színe e. úgy nyilatkozik, hogy a fentieket elfogadja hitbére fejében, amennyiben Miklós atyafiai hajlandók azokat kiadni, mire a nevezettek igenlően válaszoltak. Ennek tanúságtételül a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. die domin. prox. an. fe. OO. SS., a. d. 1349.

E.: Dl. 98 562. (Károlyi cs. nemzetségi lt. 1. 11.) Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, hártyszalagon természetes színű, mandorla alakú fészekbe öntött ép fekete viaszpecsét, köriratában *Nemti* névalak.

Má.: Dl. 90 747. (Intézmények iratai. Szatmár m. 13.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Szirmay, Szatmár I. 203; F. IX. 6. 47–49. (50. szám); Károlyi I. 183–184. (123. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 209. (536. szám).

Ford.: F. IX. 1. 809–810. (hibás); uo. IX. 6. 47–48. (50. szám); Doc. Trans. IV. 511–512. (745. szám) (román nyelvű) (Károlyi alapján).

809. 1349. okt. 26. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) értesíti az erdélyi [gyula-]fehérvári egyház kápt.-ját: Jakab fiai: András, Jakab, János és Dénes, valamint Gegus (Geegus) fia János elmondása szerint a Fehér m.-i Almakereki (Almakerek), Keresd, Beese, Fulchunteleke (Feulchunteleke), Rundal és Vyfalu (Wyfalu) birtokaiknak hj.-ra és határ-elkülönítésre van szükségük. A király megparancsolja, hogy a kápt. Wrazfa (Wruzfa)-i István v. Balázs fia László királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétben a királyi ember szálljon ki az említett birtokokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzen hj.-t és határ-elkülönítést, majd iktassa azokat az említetteknek örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig idézze a király v. a

vajda jelenléte elé, aki minderről írásos jelentést kér. D. Alba Gyvle (Jule) in terra Transsiluana, f. II. prox. an. fe. BB. Simonis et Jude ap., a. d. 1349.

Á.: 1. a 826. számú oklevélben.

2. a 837. számú oklevélben. (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

Má.: a 837. számú oklevélben.

K.: ZW. II. 66–67. (649. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 209. (537. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 512–513. (746. szám) (román nyelvű) (ZW. alapján).

810. 1349. okt. 27.

Orrus (dict.) János mr. pozsonyi alispán értesíti a pozsonyi egyház kápt.-ját: Ogya-i Andich mr. elmondása szerint Jenslinus Chuturtuk-i villicus okt. 22-én (f. V. prox. preterita) az ő egy Tarnuk-i és egy Magyar-i jobbágját a piacon fényes nappal elfogta, megcsonkította, 4 lovukat pedig elvette. Az alispán kéri a kápt.-t, hogy Hodi-i Ferench c., az egyik szb., valamint Sulyok-i Mihály alispáni ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a nevezettek derítsék ki a villicus-tól az igazságot, majd a kápt. oklevelében tegyen minderről írásos jelentést. D. in vig. BB. Simonis et Jude ap., a. d. 1349.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek 8. 1. 5. (Df. 226 251.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kör alakú zárópecsét maradványai, hártýaszalagja.

K.: Str. III. 702. (942. szám).

811. 1349. okt. 27. [Nagy-]Kálló

László fia Péter mr., Dawsa fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c.-ek alispánja és a 4 szb. híriül adják: Semyan-i István fia István okt. 27-én (III. f. prox. an. fe. BB. Simonis et Jude ap.) Lengel (dict.) János fia László ellenében előadta, hogy e László testvére, Lewkus megbízólevél nélkül adott választ testvére nevében. Ezért az oklevéladók 1 M. bírságban marasztalják el. D. in Kallow, III. f. prox. die et termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 536. (Kállay cs. lt. 1300. 939.) Papír. Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagyobb, 3 kisebb zárópecsét töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 231. (1001. szám); Piti F., Szabolcs m. 116. (448. szám).

812. 1349. okt. 27. [Nagy-]Kálló

László fia Péter mr., Dawsa fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c.-ek alispánja és a 4 szb. hírül adják: Nogsemyan-i István fia István Jowan fia Demeter alispáni ember révén okt. 27-re (ad III. f. an. fe. Simonis et Jude ap.) színük elé idéztette Semyan (Nogsemyan)-ra valósi Lengel (dict.) János fia Lászlót, hogy az állítsa eléjük Nupkur (Nopkur)-i jobbágya 2 lovát. A határnapon István fia István személyesen megjelent, László nevében pedig serviens-e, István jött el, aki vállalta, hogy ura nov. 10-én (in quind. datarum presentium) választ fog adni az oklevéladók színe e., amikor a lovak előállításának elmulasztása miatt bírságot kell fizetnie. D. in Kallow, die et termino prenotato, a. d. 1349.

E.: 1. Dl. 51 538. (Kállay cs. lt. 1300. 949.) Papír. Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagyobb és 3 kisebb kör alakú zárópecsét töredékei.

2. Dl. 51 539. (Kállay cs. lt. 1300. 943.) Papír. Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagyobb és 3 kisebb kör alakú zárópecsét töredékei. (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: –

R.: Kállay I. 231. (1000a–b. szám); Piti F., Szabolcs m. 116. (449. szám).

813. [1349.] okt. 28.

A váradi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átfirt okt. 11-i oklevelének (l. 762. szám) megfelelően Torny-i János fia Miklós királyi ember társaságában László kóruspapot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy okt. 22-én (2. die fe. Undecim milia virg. prox. preteriti) kiszálltak a Karazna m.-i Olsoukechel birtokra Elleus fia Mihály, Egyed fia Mihály és András fiai: a néhai Anda és János részeire, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t végeztek, határjeleket állítottak, majd az említett részeket a királyi ember a 2 Mihálynak iktatta örök birtoklásra, de mások részeitől való határ-elkülönítést nem végeztek, hanem előbb megvárják, hogy a 2 Mihály elérje a törvényes kort. D. in fe. ap. Simonis et Jude BB., a. supradicto. [1349.]

Á.: I. Lajos király, 1353. febr. 17. Dl. 41 200. (Múz. Ta. Vétel 1881.)

K.: AO. VI. 39–40. (15. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 209. (538. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 513. (747. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

814. 1349. okt. 29. Segesvár

Salamon c. fia Mihály c., Rukbas-i Heningus c. fia Mihály c. és Witko c. fia Péter c., segesvári c.-ek (Castrum Sches), a senior-ok és a polgárok tanúsítják, hogy – amint azt őseiktől is hallották – az almakeréki (de Medio Collo) Geguztho fia Iwan mr. által követelt terület annak jogos birtoka. D. in Castro Sches, a. d. 1349., f. V. prox. p. fe. BB. Simonis et Jude ap.

E.: Dl. 4086. (Erdélyi fiscalis lt. 1. 1. K.) Hártya. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét nyoma.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: AO. V. 330. (190. szám); ZW. II. 67. (650. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 209. (539. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 513–514. (748. szám) (román nyelvű) (ZW. alapján).

815. 1349. okt. 30.

A pannonthalmi (Mons Sacer Pannonie) Szt. Márton-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Meges (dict.) Jakab a maga, továbbá a Sopron m.-i Vburgewch-i Jekul fia István fiai: Miklós és János nevében a konv. megbízólevelével, másik részről ugyanezen m.-i Bast-i István fia Péter és Vlche-i Fülöp fia Miklós előadják, hogy a közöttük folyt összes perekben nemes fogott bírák közreműködésével oly megállapodásra jutottak, hogy az egymással szemben elkövetett jogtalanságok és károkozások alól kölcsönösen fölmentik egymást. D. f. VI. prox. an. fe. OO. SS., a. d. 1349.

E.: Dl. 38 657. (Vegyes provenienciájú oklevelek. Horvát Elek.) Hártya. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét néhány töredéke.

K.: Mons Sacer I. 444. (14. szám); Dreska G., Pannonthalmi konvent. I. 67. (58. szám).

816. (1349. okt. 30.–dec. 7. e. között)

I. Lajos király utasítja az esztergomi kápt.-t: Malus-i Beke királyi ember társaságában küldje ki tanúságtevőjét a Bars és Esztergom m.-kben folytatandó vizsgálatához Wezeus mr. Zelys-i officialis-a, Beder megverésének ügyében.

Eml.: a 906. számú oklevélben.

K.: Z. II. 408. (284. szám).

817. 1349. nov. 1. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve István Zeurinium-i bán bemutatta Miklós nádor nyílt oklevelét (l. 547. szám) Abad birtok ügyében, amely oklevél a nádor, valamint Heueswyuar m. alispánja és szb.-i pecsétjével volt ellátva, és kérte a maga és frater-e, Deseu mr. nevében az abban foglaltak megerősítést, és Abad rév korábbi állapotába való visszaállítását, amit a király Miklós nádor említett oklevelét a jelen oklevélben átírva teljesít. D. in Alba Jule in terra Transsiluana, in fe. OO. SS., a. d. 1349.

Á.: a 866. számú oklevélben.

Tá.: 1. Druget Miklós országbíró, 1355. máj. 1. Dl. 3962. (NRA. 556. 28.)

2. Á. 1. > Ilosvai Lestyák nádor, 1395. máj. 8. Dl. 8003. (NRA. 556. 29.)

Eml.: a 819. számú oklevélben.

K.: –

818. 1349. nov. 1.

János testvér és a Suprunium-i ispotályosok keresztes konv.-jének 1349. nov. 1-jei (sub a. 1349., in fe. OO. SS.) oklevele szerint színik e. megjelenve Erzsébet asszony, Pathly-i Márton özvegye Biduskuth-i birtokait, azaz 9 és fél lyhenus-t 200 hold földdel, 7 szőlővel és összes haszonvételeivel leányának, Durugh-i János feleségének, Ágnesnek és fiaiknak adta örök birtoklásra Pathly-i Pál fiai: Miklós és János beleegyezésével.

Tá.: Gilétfi Miklós nádor, 1351. ápr. 13. Dl. 4161. (NRA. 593. 24.)

K.: –

819. 1349. nov. 2. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) megparancsolja az egri egyház kápt.-jának, hogy István Zeurinium-i bán és frater-e, Deseu mr. Abad birtokon a Ticya folyón lévő révjére vonatkozó, a király nagyobbik pecsétjével ellátott nyílt oklevelét (l. 817. szám) – amelyet István bán és procurator-ai v. officialis-ai fognak bemutatni a kápt.-nak – privilegiális oklevelében írja át és adja ki a nevezetteknek. D. in Alba Jule, 2. die fe. OO. SS., a. d. 1349.

Á.: 1. a 866. számú oklevélben.

2. I. Lajos király, 1374. márc. 29. > egri kápt., 1374. máj. 9. Dl. 38 829. (Vegeyes provenienciájú oklevelek 1903. 205.)

K.: –

820. 1349. nov. 2. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Regun-i Dénes fia Tamás mr. fia Tamás mr. tiltakozik amiatt, hogy hallomása szerint miközben a király szolgálatában volt elfoglalva, apja, Dénes fia Tamás mr. és testvére, István több, Mo.-n és az erdélyi részeken lévő birtokukat – kiváltképpen az erdélyi részeken lévő Zenthmyhalteluke és Cheegh birtokokat – az ő tudtán kívül eladták. Tamás mr. a nevezettek a birtokok bármilyen jogcímen történő elidegenítésétől, famulus-aikat pedig azok elfogadásától eltiltja. Ennek tanúságtételül a király a jelen oklevelet adja ki Tamás mr.-nek. D. Albe Jule, 2. die p. fe. OO. SS., a. d. 1349.

E.: AL. Bánffy cs. nemzetségi lt. Oklevelek 44. (Df. 260 623.) Kissé vízfoltos. A Fk.-en pecsét szalagja, bevágása látszik.

K.: Bánffy I. 162–163. (138. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 209–210. (540. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 514. (749. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

821. 1349. nov. 2. Kassa

Péter mr. Abawyuar-i c. és a 4 szb. 1349. nov. 2-i (f. II. prox. p. fe. OO. SS., a. d. 1349.), a királynak írt jelentése szerint amikor Wytezy ~ Vytezy-i László fia Lőrinc a király kérdésére válaszolva előadta, hogy midőn ő [1349.] szept. 13-án (in domin. prox. an. fe. Exalt. S. Crucis tunc prox. preteritum) Benedek fia Miklós társaságában fel akarta állítani birtokaik határait, Peryn-i Miklós az összes hozzá tartozókkal őt hatalmaskodva meg akarta ölni, és Vytezy birtokáig kergette a közöttük folyó per függése idején, valamint az említett Miklós, hogy a fentieket leplezze, az említett ügyben ellene több vizsgálat indítását is kieszközölte. E miatt [I.] Lajos király írásban (scribens) (l. 804. szám) megparancsolta Péter c.-nek és Abawyuar m. 4 szb.-jének, hogy a parancslevelének kézhezvételét követő 15. napon a m. számára Kassa városában – ahol István herceg írásos parancsára (l. 805. szám) Sarus m. nemessége számára is generalis congregatio-t kell tartani – tartson generalis congregatio-t Abawyuar m. nemessége számára is, végezzen a fentiekkel kapcsolatosan vizsgálatot, majd tegyen neki írásos jelentést. Péter mr. c. és a 4 szb. a király parancsára a vizsgálatot elvégezték, és a királynak úgy válaszoltak, hogy a kassai piactér nyilvános helyén (in foro et loco publico) nov. 2-án generalis congregatio-t tartottak Abawyuar m. nemessége számára Sarus m. szintén megjelent c.-ével, szb.-ival és nemességével együtt. A megjelentek a királyi parancslevelben szereplő állításokat egybehangzóan megerősítették, de azt is elmondták, hogy Peryn-i Miklós Wytezy-i László fia Lőrinc ellenében egyik m.-ben sem eszközölt ki vizsgálatot az említett ügyben.

Tá.: Szécsényi Tamás országbíró, 1351. máj. 17. Dl. 38 964. (Berthóthy cs. lt. 6.)
K.: –

822. [1349.] nov. 2. Kassa

Sydow (dict.) János mr. Sarus m.-i alispán és a szb.-k [1349.] nov. 2-i (in termino et a. preteritis) oklevele – amely csak az alispán pecsétjével volt ellátva – szerint László fia Lőrinc István herceg kérdésére válaszolva előadta hogy midőn ő [1349.] szept. 13-án (in domin. prox. an. fe. Exalt. S. Crucis tunc prox. preteritum) Benedek fia Miklós társaságában fel akarta állítani birtokaik határait, Peryn-i Miklós az összes hozzá tartozókkal őt hatalmaskodva meg akarta ölni, és Vytezy birtokáig kergette a közöttük folyó per függése idején, valamint az említett Miklós, hogy a fentieket leplezze, az említett ügyben ellene több vizsgálat indítását is kieszközölte. A határjelek felállítására Benedek fia Miklós Jakabvagasa ~ Jakabwagasa birtoka felől történt. Erre István herceg írásban (scribens) (l. 805. szám) megparancsolta az alispánnak és a szb.-knak, hogy oklevelének kézhezvétele u. 15 nappal Kassa ~ Cassa városában tartsanak Sarus m. nemessége és közrendüi számára – Abawyuar m.-vel együtt – generalis congregatio-t a szepesi egyház kápt.-jának tanúságtétele mellett – amelyet István herceg másik oklevelében (l. 806. szám) erre fel is kért –, ahol is a fentiekkel kapcsolatosan végezzenek vizsgálatot, majd pedig tegyenek ennek eredményéről neki jelentést. A nevezettek – bár a szb.-k Peryn-i Miklós iránti elfogultságuk miatt pecsétjükkel nem látták el az oklevelet – a vizsgálat elvégzése u. az alábbiakat jelentették István hercegnek: nov. 2-án (f. II. p. fe. OO. SS. in a. prenotato) Cassa városában az előírt módon generalis congregatio-t tartottak, ahol megtudták, hogy amikor László fia Lőrinc szept. 13-án (in premissa domin. prox. an. fe. Exalt. S. Crucis prenotatum) a Vytezy birtok és Benedek fia Miklós Jakabvagasa birtoka közötti határjeleket fel akarta állítani, Peryn-i Miklós a hozzá tartozókkal Lőrincet meg akarta ölni, és Vytezy falujáig űzte, de ellene semmiféle vizsgálat elindítását nem eszközölte ki.

Tá.: Szécsényi Tamás országbíró, 1351. máj. 17. Dl. 38 964. (Berthóthy cs. lt. 6.)
K.: –

823. 1349. nov. 2. Kőrös

Jakab mr. kőrösi c., Dénes fia Péter, Miklós fia László, György fia András és Jakab fia Miklós c.-ek, szb.-k hírül adják: Jakab fia János fia György halála miatt bizonyos emberek sugallatára vizsgálat indult e Jakab fia István fia Miklós, e György patruelis frater-e ellen, aki színük elé járulva bemutatta a császári egyház kápt.-jának nyílt oklevelét (l. 687. szám). Mivel e szerint
400

Ylena úrasszony, Jakab fia János özvegye, az említett György anyja István fia Miklóst ártatlannak mondta György halálában, és őt felmentette a vád alól, továbbá mivel Miklós úrhölgynek elégtételt adott, ezért az oklevéladók is ártatlannak nyilvánítják és felmentik a vád alól. Ennek tanúságtételül a jelen, autentikus függőpecsétjeikkel ellátott oklevelet adják ki. D. in Crisio, f. II. prox. p. fe. OO. SS., a. d. 1349.

E.: Dl. 100 043. (Batthyány cs. lt. Acta antiqua. Misc. 5. 7. 200.) Hártya. Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymejelölés. Függőpecsét természetes színű sodrata.

K.: –

824. 1349. nov. 2. Vasvár

Herbordus fia Lőrinc mr., Miklós mr. vasvári c. alispánja és a szb.-k hírül adják: János fia János, Tyak-i Jakab fiai: Márton, Pál és Leukus, és e Márton fia István okt. 5-re (ad f. II. prox. p. fe. B. Michaelis arch.) az oklevéladók jelenléte elé idéztették Sandurfalua-i Gergely fia Sandur-t. A határnapon János fia János jelent meg a maga és Jakab fia Márton, valamint e Márton fia István nevében a pozsonyi egyház kápt.-jának megbízólevelével, Jakab fiai: Pál és Leukus szintén megjelentek a vasvári kápt. idéző oklevele (l. 741. szám) értelmében és Sandurfalua-i Gergely fia Sandur ellenében bemutatták a királyi kápolnaispán 1345. máj. 12-i (in a. d. 1345., f. V. an. fe. Penth.), birtokfelosztásról szóló oklevelét (l. Anjou-oklt. XXIX. 328. szám) és az oklevéladók 1347. ápr. 30-i (a. d. 1347., f. II. p. fe. B. Georgii mart.) (u. o. XXXI. 349. szám) oklevelét. Ezek elolvasása u. a személyesen megjelent Sandur azt állította János fia János, Jakab fiai: Márton, Pál és Leukus és e Márton fia István birtokrészéről, amely a Szt. Mihály arkangyal-egyház és Kuesd falu között fekszik, hogy az nem zálog címén van a kezén, hanem sajátja, és ő zálogosította el János fia Péternek. Azt is hozzátette, hogy a Tyak-i nemesek birtokrészére a tiltás sem a felosztásra irányuló kérés idején, sem az említett [1347.] ápr. 30-án (in premissa f. II., sc. die adiudicationis) hozott döntés idején nem vonatkozott. János fia János, valamint Pál és Leukus elismerték, hogy a János fia Péternek elzálogosított birtokrészből nekik nem jár osztályrész. Az oklevéladók a nagyobb bizonyosság érdekében írásban (scribentes) (l. 763. szám) felkérték a vasvári egyház kápt.-ját, hogy kiküldöttjük, Tyak fia Jakab v. Dénes fia Deseu v. Pogh-i Márton deák (litteratus) társaságában okt. 12-én (f. II. prox. an. fe. B. Luce ew.) küldje ki tanúságtevőjét az emített birtokrészre, ahol az alispáni ember a felek v. procurator-aik jelenlétében a birtokrészt 2 egyenlő részre osztja, majd azokat a királyi kápolnaispán kötelezvényében szereplő módon a feleknek iktatja, ha nincs ellentmondás, az esetleges ellentmondókat pedig az érintett fél ellenében az

oklevéladók jelenléte elé idézi, akik minderről okt. 19-re (ad f. II. prox. p. fe. B. Luce ew.) a kápt. oklevelében jelentést kérnek. Ekkor Sandur tartozik bizonyítani, hogy az említett földrészt nem egészben, hanem csak az abból őt illető részét zálogosította el János fia Péternek, aki nem is az egész birtokrészre vonatkozóan jelentette be tiltását. A határnapon János fia János, valamint Jakab fiai: Pál és Leukus bemutatták a vasvári kápt. oklevelét (l. 765. szám). E szerint a kápt. Tyak fia Jakab alispáni ember társaságában kórusának clericus-át, Bertalant küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy okt. 12-én kiszálltak a Szt. Mihály arkangyal-egyház és Kuesd között fekvő földrészt, de amikor az alispáni ember annak felét János fia Jánosnak, Jakab fiainak: Pálnak, Mártonnak és Leukus-nak, valamint e Márton fia Istvánnak akarta iktatni, Tyak-i János fia Péter a felosztásnak és iktatásnak ellene mondott, ezért ezt nem lehetett elvégezni. Ekkor egyik részről János fia János a maga, valamint Jakab fia Márton és e Márton fia István nevében a pozsonyi kápt. megbízólevelével, valamint e Jakab fiai: Pál és Leukus, másik részről Gergely fia Sandur kérték, hogy az alispán engedélyezze számukra a fogott bírák révén történő megegyezést. Az alispán az ország szokásának megfelelően ezt engedélyezte, és az ügyet nov. 2-ra (ad f. II. prox. p. fe. OO. SS.) halasztotta, amennyiben a felek időközben meg nem egyeznek. A határnapon színe e. megjelenve egyik részről János fia János a maga, valamint Jakab fia Márton és e Márton fia István nevében a pozsonyi egyház kápt.-jának megbízólevelével, valamint e Jakab fiai: Pál és Leukus, másik részről Gergely fia Sandur nevében Pogh-i András fia Miklós az oklevéladók megbízólevelével bemutatták a vasvári egyház kápt.-jának okt. 14-i (a. in presenti, f. IV. prox. an. fe. B. Galli conf.) oklevelét (l. 780. szám). E szerint az említett Gergely fia Sandur a kápt. színe e. vállalta, hogy János fia Jánosnak, Jakab fiainak: Mártonnak, Pálnak és Leukus-nak, valamint e Márton fia Istvánnak az alispánt illető békebírság ügyében elégtételt ad. Az oklevéladók a m. velük együtt üléselő nemeseivel úgy döntenek, hogy Gergely fia Sandur-t a kápolnaispán említett oklevelében szereplő büntetéssel sújtják, azaz párbajban vesztesként ítélik el, mivel nem tudta igazolni, hogy János fia Péternek a kápolnaisán által rárótt párbajban vesztesként való elítélés fejében nem az említett birtokrész egészét, hanem annak csak őt illető felét zálogosította el 10 évre. Ennek tanúságtételül a jelen nyílt oklevelet adják ki. D. in Castro Ferreo, in termino comissionis prenotate, a. d. 1349.

E.: GYMSML. 4659. Niczky cs. lt. 57. (Df. 209 160.) Vízfoltos. A Fk.-en pecsét bevágása, befűzött szalagja látszik.

K.: –

Megj.: Az Anjou-oklt. XXXI. 349. számú oklevelben téves olvasat miatt Jakab fia Márton Márkként szerepel.

825. 1349. nov. 3. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a váradi egyház kápt.-ját: Regym-i [!] Dénes fia Tamás elmondása szerint a Zabouch m.-i Galunga birtok az övé, és ugyanő Bezdegh birtokának határai között fekszik, most azonban Warada-i László fia János visszavette tőle mint saját birtokát, és azt állítja, hogy az ő Tusyr birtokának határai között fekszik. A király megparancsolja a kápt.-nak, hogy Reche-i Lőrinc fia Balázs v. ugyanoda valósi János v. Ictor fia János királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember vizsgálatot végez a fentiek kiderítésére, amiről a király a kápt. oklevelében írásos jelentést kér. D. Bude, f. III. prox. p. fe. OO. SS., a. d. 1349.

Á.: a 949. számú oklevélben.

K.: Bánffy I. 163–164. (139. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 515. (750. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

826. [1349.] nov. 3.

Az erdélyi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt okt. 26-i oklevelének (l. 809. szám) megfelelően a kápt. Wruzfa-i István mr. királyi ember társaságában László mr. notarius-t küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy okt. 29-én (V. f. prox. p. fe. BB. Simonis et Jude ap.) kiszálltak az említett, egymással szomszédos Almakerek, Keresd ~ Keresdh, Bese, Fulhunteleke ~ Feuthyenteleke ~ Feulthianteleke, Rundal és Wyfolu ~ Wyfalu birtokokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben hj.-t és határ-elkülönítést végeztek, majd azokat Jakab fiainak: Andrásnak, Jakabnak, Jánosnak és Dénesnek, valamint Gegus ~ Gekus fia Jánosnak iktatták örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. Határok Scenthlazlov, Valthyd és Rundal között Ny felől: berch, tölgyfák, völgy, út, völgy, másik berch, fák, másik berch, 2 tölgyfa, említett berch, Almakerek föld, halom teteje (caput), tölgyfák, említett berch, hegycsúcs, Almakerek birtok völgye, berch, Feuthyenteleke ~ Feulthianteleke és Almakerek birtokok határai, említett berch, völgy, út, másik berch, Keresd és Feulthianteleke birtokok határai, út, említett berch, nagy tölgyfa. Keresd és Danus birtok határai: említett berch, patak, szántóföldek közötti völgy, szántóföldek közötti Kerespataka (dict.) patak, említett beerch csúcsa. Bese és Segeswar ~ Seguswar birtokok határai: említett berch, Besepataka patak, említett berch, tölgyfa, nagy út Segeswar-ra, Segusd ~ Segus, Seguswar és Bese birtokok határai, út, említett berch, tölgyfa, Wyadalfa fa, tölgyfa, út, említett berch, Segus, Bese és Apold ~ Apoldh határai, említett berch, Apoldh, Hegun és Bese birtokok határai, említett berch, nagy út, Hegun, Nydhuz és Bese birtokok határai, csúcs, Myhalfolua ~ Myhalfalwa, Nydhuz és Keresdh birtokok határai, említett berch, Jacobfolua ~ Jacobfolwa és Myhalfalwa

birtokok határai, Jacobfolwa, Keresd és Almakerek birtokok határai, szőlők, említett berch, hegy, említett berch, tölgyfa, tölgyfák, Perpustfolua ~ Perpusthfalua, Jacobfolua és Almakerek birtokok határai, út, hegy, említett berch. Rosundal, Perpusthfalua és Almakerek birtokok határai: Wyfalu és Rosundal birtokok határai, Scenthaguta, Rosundal és Wyfalu határai, hegy, tölgyfa, említett berch, Berethholm és Wyfolu birtokok határai. D. III. f. prox. p. fe. OO. SS., a. supradicto. [1349.]

E.: AL. Bethlen cs. keresdi lt. Oklevelek 1. (Df. 244 425.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Gekus* névalak, kerek rányomott pecsét töredékei, hártvaszalagja.

Á.: a 837. számú oklevélben.

Má.: a 837. számú oklevélben.

K.: ZW. II. 68–70. (651. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 210–212. (541. szám) (teljes hj.-t közölve).

Ford.: Doc. Trans. IV. 515–518. (751. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

827. 1349. nov. 3.

A pannonhalmi (Sacer Mons Pannonie) Szt. Márton-monostor konv.-jének színe e. megjelenve Hedruhvara-i Dénes fia Miklós fia István özvegye fiaival: György, János és Mihály mr.-ekkel bemutatta [IV.] László király (H) privilegiális oklevelét, kérve annak a konv. privilegiális oklevelében való átírását, amit az a jelen oklevéllel teljesít. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. f. III. prox. p. fe. OO. SS., a. d. 1349.

E.: –. (Dreska G., Pannonhalmi konvent I. szerint a Héderváry cs. lt.-ban lévő 3. 1. jelzet alatti E.-je lappang.)

K.: Héderváry I. 42–43. (51. szám); Dreska G., Pannonhalmi konvent I. 68. (59. szám). (IV. László király átírt oklevelét l. Reg. Arp. 2486.)

828. 1349. nov. 3. [Nagy-]Kálló

László fia Péter mr., Dawsa volt nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c.-ek alispánja és a 4 szb. színe e. megjelenve Lengel (dict.) János fia László tiltakozik amiatt, hogy Simon fia Péter a közös Nopkur birtokokon okt. 29-én (V. f. prox. an. fe. OO. SS. de novo preterita) serviens-eivel, Péter és Mihály Raad-i nemesekkel és Domokossal együtt minden ok nélkül megverte, és rajta 2 sebet is ejtettek, amiket az oklevéladóknak is bemutatott. D. in Kallow, III. f. prox. p. fe. predictarum, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 537. (Kállay cs. lt. 1300. 948.) Papír. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 1 nagyobb és 2 kisebb kör alakú zárópecsét körvonala, töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 231. (1003. szám); Piti F., Szabolcs m. 117. (450. szám).

829. 1349. nov. 3. [Nagy-]Kálló

László fia Péter mr., Dawsa volt nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c.-ek alispánja és a 4 szb. színe e. megjelenve László és Lewkus ~ Leukus tiltakoznak amiatt, hogy Kallow-i Jowan fia László Thassulus (dict.) Péter nevű jobbágyukat okt. 28-án (in fe. Simonis et Jude ap. de novo preteritum [!]) foglyul ejtve, saját jobbágyával, Kelemen testvérével, Péterrel megverette, rajta 3 sebet ejtettek, majd őt a tiltakozók Ambrus nevű jobbágyának házáig kergették, akinek ajtaját is betörték. D. in Kallow, III. f. prox. p. fe. dict. ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 51 540. (Kállay cs. lt. 1300. 941.) Papír. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne a tiltakozók *filii Johannis dicti Lengel* minősítése, 1 nagyobb és 2 kisebb kör alakú zárópecsét körvonala, töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 231. (1002. szám); Piti F., Szabolcs m. 117. (451. szám).

830. 1349. nov. 4. e. Kolozs

Wos (dict.) Miklós mr. Kolus-i c., Suk-i Domokos fia János és Chech (dict.) Desew szb.-k színe e. megjelenve Pál fia Miklós Fele-i hospes előadta, hogy Jakab, Zeuke testvére (germanus) egy kegche színű ökrét elvitte, és az most Zakul-i András házában van, aki Jakabot rejtegeti. Az oklevéladók emberei Miklós kérésére Jakabot elfogták, az ökröt visszavették, de Andrást nem találták meg, ezért őt nov. 4-re (ad f. IV. prox. p. fe. OO. SS.) az oklevéladók színe elé idézték. D. in Kolus, in termino prenotato [!], a. d. 1349.

E.: AL. Wass cs. lt. 3. 30. (Df. 252 758.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: HOKl. 256. (240. szám); ZW. II. 70–71. (652. szám).

R.: Wass 245. (91. szám); Erdélyi Okm. III. 212. (542. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 518–519. (752. szám) (román nyelvű) (ZW. alapján).

831. 1349. nov. 4.

A [győri egyház] kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Nemethzeleste-i Jakab fia Péter, másik részről Magyarzeleste ~

Magiarzeleste-i Miklós fia István és ugyanoda valósi Lőrinc fia Myke a maguk, valamint Mykoh fia ..... János, Sandur fia Pál, Sandur fia Emuch, Bede fia Miklós, Pousa fia Péter, Marias fia Péter, Gywre fia András, Iwanka fia ....., Márton fia Máté, István fiai: János és György, András fiai: János és Pethew és Iwanka fia Domokos Zeleste-i nemesek nevében előadják, hogy abban a perben, amelyet egy Magiarzeleste-i földrész Miklós fia István által Jakab fia Péter részére történt elzálogosítása miatt indult, megegyezésre jutottak. E szerint Péter fia Jakab az említett földrészt örök joggal visszaadja Istvánnak, Myke-nek és társaiknak oly módon, hogy a felek Miklós fia Istvánt élete végéig megtartják annak birtokában. Halála u. István fia Miklós, Myke és társaik 16 M.-t – a M.-t 10 bécsi pensa-val számolva – fizetnek Jakab fia Péternek a vasvári egyház kápt.-jának színe e. kétharmad részben készpénz dénárookban, egyharmad részben becsértékben, 2 időpontban. Az összeg felét a Miklós fia István halálát követő 3 hónap leteltével, a második részletet újabb 3 hónap leteltével. Ha az első határidőt elmulasztják, bírságot, ha a másodikat, kétszeres összeget fizessenek. Jakab fia Péter összes, a zálogosítással és a birtokrészrel kapcsolatos, István és Myke ellenében kiadott okleveleit hatálytalanítja. D. 4. die fe. OO. SS., a. d. 1349.

E.: –. **Fk.:** Dl. 61 190. (Kisfaludy cs lt. 79.) Erősen szakadozott és hiányos, kissé vízfoltos. A Fk.-en a megpecsételés módja nem állapítható meg.
K.: AO. V. 330–331. (191. szám).

832. 1349. nov. 4. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Keue-i c. hírül adja: Bechey-i Imre fiai: Teuteus király ajtónállómr., pilisi c., Wysegrad-i várnagy és Wezzeus ~ Vezzeus mr., Zolium-i c. a Baranya m.-i Peterd birtokon lévő Bozoch résszel kapcsolatos tiltás miatt a király jelenléte elé idézték Harazti-i András fia Lászlót, majd az ügyet Pál c. volt országbíró oklevele (l. 293. szám) révén máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc preteritas) halasztották. A határnapon Teuteus és Wezzeus mr.-ek nevében királyi megbízólevéllel Valkoch-i Pál jelent meg Pál c. színe e., és László ellenében bemutatta a pécsváradi konv. oklevelét (l. 91. szám), amely szerint Teuteus és Wezzeus mr.-ek febr. 10-én (f. III. prox. p. oct. fe. Purif. virg. glor. nunc transacta) Boya-i Desew királyi ember és János pap, a konv. tanúságtevője társaságában kiszálltak az örökös nélkül elhunyt ember birtokaként a királyra szállt, majd az említetteknek adományozott Bozoch birtokrészre, hogy a királyi ember azt hj. és határ-elkülönítés u. nekik iktassa örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. András fia László az iktatásnak ellene mondott, aminek ő tudni kívánta az okát. Erre László úgy válaszolt, hogy a birtokrészre vonatkozóan oklevelekkel rendelkezik, amelyeket júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. 406

Johannis Bapt. prox. transactis) szándékozik bemutatni. Időközben a király az országbírói méltóságot Tamásnak adományozta, aki az oklevelek bemutatását saját oklevele (l. 526. szám) révén okt. 6-ra (oct. fe. B. Mychaelis arch.) halasztotta a felek akaratából. A határnapon színe e. megjelenve egyik részről Teuteus mr. a maga és királyi megbízólevéllel Vezzeus mr. nevében, másik részről András fia László előadták, hogy utóbbi a birtokrész király által történt eladományozását elfogadja, ezért a felek az országbíró engedélyével, nemes fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak. E szerint László 2 Lappanch, más néven Gatuege nevű Baranya m.-i falvát, ill. birtokát a Karassow mellett összes haszonvételeikkel – művelt és műveletlen földek, trágyázott földek, legelők, erdők, berkek, vizek, vízfolyások, malmok, malomhelyek, kaszálók – és tartozékaikkal Teuteus és Vezzeus mr.-eknek adja örök birtoklásra cserében Bozoch birtokrészért. Ők pedig ennek fejében neki adják a Peterd birtokon lévő Bozoch részt hasonlóképpen összes haszonvételeivel és tartozékaival örök birtoklásra. László irántuk szavatosságot vállal, de ők nem szavatolják Lászlót. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására az országbíró függőpecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. Bude, 30. die oct. fe. B. Mychaelis arch. predictarum, a. d. 1349.

Á.: a 903. számú oklevélben.

K.: Z. II. 405–407. (283. szám).

R.: Z. VII/1. 129.

Megj.: Az átíró oklevél szerint a privilégium 2 példányban készült.

833. 1349. nov. 4. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Keue-i c. hírül adja: a [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja, valamint Pál c. volt országbíró oklevele (l. 444. és 445. számok) értelmében egyik részről a veszprémi egyház kápt.-ja, másik részről a veszprémvölgyi Boldogságos Szűz-kolostor apácái, harmad részről Myske fia Pál között hosszú ideje per folyt a Veszprém m.-i Zarberen birtok részeinek felosztása ügyében az említett Pál c. színe e., aki az [anya]királyné parancsára az ügyben közvetíteni kívánt a felek között. Pál c. levélben (scribens) (l. 446. szám) felszólította a [székes-]fehérvári kápt.-t, hogy Gergely mr. Waska-i főesp., az [anya]királyné káplánja és speciális megbízottja a kápt. tanúságtevője és más fogott bírák jelenlétében jún. 16-án és az azt követő napokon (3. die quind. fe. Penth. nunc preteriti et aliis diebus sequentibus) Zarberen birtokot a felek és a szomszédok jelenlétében, az oklevelek – kiváltképpen Pál c. és a [székes-]fehérvári kápt. korábbi felosztást tartalmazó okleveleinek – bemutatása u. osszák fel, és a királyné embere (homo reginalis) iktassa a feleknek, majd pedig aug. 8-ra (ad quind. B. Jacobi ap. nunc preteritas) minderről a [székes-]fehérvári kápt. oklevelében tegyen

írással jelentést. Az országbírói tisztséget időközben a királyi kegy jóvoltából Tamás c. kapta meg, aki az ügy tárgyalását a felek akaratából oklevél (l. 527. szám) révén okt. 6-ra (ad oct. fe. Mychaelis arch.) halasztotta. A határnapon a veszprémi kápt. nevében és megbízólevelével János mr. veszprémi kanonok, Myske fia Pál, valamint a veszprémvölgyi egyház apátnője és egy nővér a maguk és konv.-jük nevében személyesen megjelentek az országbíró színe e., és bemutaták Kálmán király (H) 1109. évi privilégiumát, amely megerősítette Szt. István király (H) oklevelét, valamint a [székes-]fehérvári kápt. jelentését (l. 455. szám). Az utóbbi szerint az említett jún. 16-án és az azt követő 3 napon (per alios tres dies subsequentes) Gergely mr., a királyné embere, János mr. kanonok és Balázs presbiter, a [székes-]fehérvári kápt. tanúságtevője más, a felek által odavezetett fogott bírák társaságában az említett ügyben eljárta. A kápt. birtokrészei Szt. László király privilégiuma szerint 3 ekealj földet, 2 szőlőt, jó erdőt, Balatun-i halfogóhelyet és számos conditionarius-t és szolgálónót foglaltak magukba. A kápt. [II.] András király oklevele értelmében 2 mansio-t szőlőkkel, kaszálókkel, erdőkkel és más haszonvételekkel, valamint [V.] István király privilégiuma értelmében az örökös nélkül elhunyt Salamon Zarberen-i nemes Máté királyi aranyművesnek adományozott részéből – 60 hold föld szőlőkkel és telekhelyekkel és más haszonvételekkel – az oklevelek bemutatása révén részt igényelt. Az említett Myske fia Pál szintén [II.] András király privilégiumának felmutatásával Zarberen birtokból magának 6 ekealjnyi földet, erdőt, szőlőket és más haszonvételeket magának mondott. Mindezeket – kivéve Máté aranyműves részét – a [székes-] fehérvári kápt. oklevele szerint Antal, Hay Szt. Lőrinc-i prépost és Peren-i Miklós c. [I.] Károly király (H) idejében a király és az [anya]királyné által megbízva felosztották és határjelekkel elkülönítették a Kálmán király privilégiumában az apácáknak adományozott részek – ti. 54 mansio, ugyanennyi szőlő és más haszonvételek – fejében. Mivel a fentiekben nem tudtak megegyezésre jutni, a veszprémi kápt. és Myske fia Pál sem a korábbi felosztást, sem pedig a királyi mérték szerinti újbóli felosztást nem fogadták el, és a királyné embere és kápt.-i ember a az eredeti felosztás visszavonását nem tartották helyénvalónak, ezért azt a király és a bárók döntésére bízták. Az említett privilégium és a [székes-]fehérvári kápt. oklevelének elolvasása u. a veszprémi kápt. procurator-a azt állította, hogy Szt. László király privilegiális oklevelében nem Zarberen, hanem Beren birtokot adományozta a veszprémi egyháznak, a Myske fia Pál által bemutatott, [II.] András király által kiadott oklevél szintén csak Beren, és nem Zarberen birtokbeli részről szól. Mivel Kálmán király privilégiuma korábbi, és Szt. István király oklevelét erősíti meg, és bennük Zarberen birtokról van szó, a király az ott lévő 54 mansio-t és más conditionarius-okat teljességgel a Boldogságos Szűz-monostornak adományozta, a veszprémi kápt. és Myske fia Pál által bemutatott privilégiumok viszont későbbiek, és bennük nem

Zarberen, csak Beren birtok neve szerepel, és ezeket a birtokrészeket később akarták birtokba venni, a nekik járó birtokrészeket azonban Zarberen birtokból követelték, holott privilégiumaikban csak Beren szerepelt. Mivel Veszprém m.-ben több Beren nevű birtok is van, amelyekben a veszprémi kápt. állítólag birtokkal rendelkezik, ezért az országbíró a vele együtt együtt üléselő Csanád esztergomi érsek, örökös esztergomi c., Miklós nádor, a kunok bírása, Domokos Machow-i bán, János Turuch-i és Tamás Lyptow-i c.-ek, Pál c. volt országbíró, Vgal-i Pál, Korogh-i Nagy (Magnus) Fülöp és más nemesek társaságában úgy döntött, hogy Zarberen birtokon az országbíró másik, hj.-t tartalmazó oklevélben megadott királyi ember és a [székes-]fehértvári kápt. tanúságtevője a szintén az említett oklevélben megadott napon Kálmán király privilégiumának – amelyet az apácák tartoznak az említett birtokon bemutatni – megfelelően végezzenek hj.-t és határ-ekülönítést úgy, hogy ha az apácák határjelei valahol nem le lehetők fel, akkor a művelt és műveletlen szántóföldekből, szőlőkből, erdőkből, rétekből és más haszonvételekből – amelyek az említett Zarberen birtok, továbbá szólei és más hasznai valós határain belül fekszenek – lelkiismeretük szerinti nagyságút csatoljanak az apácák birtokrészéhez örök birtoklásra. A veszprémi kápt., Myske fia Pál és mások ellentmondását – mivel mások a hosszú ideje folyó ügyben korábban nem jelentettek be tiltakozást – nem kell figyelembe venni. Ezt követően az említett részeket a királyi ember iktassa az apácáknak, mások jogának sérelme nélkül. Mivel a veszprémi kápt. és Myske fia Pál az ügyben olyan okleveleket mutattak be, amelyekben Beren, és nem Zarberen birtokról volt szó, ezért rájuk Zarberen birtokkal kapcsolatosan örök hallgatást parancsol. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására az említett apácák részére a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. Bude, 30. die oct. fe. B. Mychaelis arch. predictarum, a. d. 1349.

E.: Dl. 3964. (MKA. Acta Jesuitica. Jaurin. 4. 19.) Hártya. Hátoldalán más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, lila-sárga-zöld sodraton kissé sérült, nagyméretű kerek függőpecsét.

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1383. jún. 8. Veszprémi érseki és főkápt.-i lt. Veszprémi kápt. m. lt. Oklevelek. Sárberén 13. (Df. 201 042.) (Az oklevél kiadójának Pál c.-t nevezi meg.)

2. Lackfi István nádor, 1389. jún. 1. Dl. 7460. (MKA. Acta Jesuitica. Jaurin. 3. 17.)

3. Lackfi István nádor, 1389. nov. 7. Veszprémi székesfőkápt. m. lt. Oklevelek. Sárberén 16. (Df. 201 079.)

K.: –. (Az említett okleveleket l. Reg. Arp. 42., 386. és 2051. számok.)

R.: Vesp. Reg. 169. (421. szám) (Tá. 1. alapján).

834. 1349. nov. 4. Buda

Tamás, királyi országbíró ..... hírül adja: [Pál] c. volt országbíró korábbi oklevelének (l. 182. szám) értelmében Chahul ~ Chohul-i Péter fia János procurator-a .....-én (d. nunc preteritis) [Pál c. színe e. megjelenve] Baluk ~ Balak-i László fia Miklós ellenében előadta, hogy utóbbi ..... [1348.] nov. 18-án (f. III. prox. p. fe. B. Martini conf., cuius prox. preteriisset revolutio annualis) Balak birtokáról kiindulva [ura] ..... Péter fia [János] Chohul birtokára menve János mr. egy zeu színű lovát hatalmaskodva elvette, és saját Balak birtokára vitte ..... Erre a László fia Miklós nevében a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-konv. megbízólevelével megjelent Simon fia Lőrinc megbízóját a fentiekben ártatlannak mondta. Ennek következtében Pál c. úgy döntött, hogy Péter fia János felperes vádját márc.18-án (in die medii Quadr.nunc prox. preterito, f. sc. IV.) az egri kápt. színe e. tanúkkal igazolja, amiről a tanúk nevét is tartalmazó jelentést a felek tartoznak máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. prox. preteritas) neki visszavinni (l. 183. szám). Erre azonban az említett Miklós ismételt idézés ellenére sem jött el, ezért az ügyet Tamás országbíró jelenléte elé halasztották okt. 6-ra (ad oct. B. Mychaelis arch.). A határnapon László fia Miklós személyesen megjelent, Péter fia János nevében pedig az egri egyház kápt.-jának megbízólevelével Bogdan-i Olivér fia Demeter jött el, aki bemutatta az egri kápt. oklevelét (l. 187. szám). E szerint a kápt. színe e. márc. 18-án (in dict. die medii Quadr.) megjelenve Péter fia János az ország szokása szerint előállította tanúit, akik közül az első Voswar-i Pál fia Tamás a vádat megerősítette, és hozzátette, hogy mindezeket ő az erdélyi részekről hazatérőben látta. A második, Endus-i Magar (dict.) Dénes is megerősítette, ő az említetteket Hyloh-ról hazatérőben látta. A harmadik, Vithka-i László fia András is így nyilatkozott, ő otthonról tartott az erdélyi részekre, amikor az eseményeknek tanúja volt. Továbbá Bogdan-i Olivér fia Demeter, Tukud ~ Tyukud-i Domokos fia Mihály, Darah-i András fia Mihály, Kauas-i Turul fia Demeter, ugyanezen Tukud-i Domokos fia Miklós, ugyanezen Tyukud-i Mykche fia Chepanus, Popsy-i Iwan fia Jakab, Mera-i Pethew fia Miklós, Zynner-i Pongrác fia Jakab, Woya-i Jakab fia János, Boxa-i Jakab fia Simon, Baab-i Domokos fia Lőrinc és más nemesek a fentieket szintén megerősítették. Mivel az ország szokása szerint a tanúval bizonyított ügyeket párbajjal v. eskütétellel kell lezárni, az országbíró úgy döntött, hogy László fia Miklós válassza meg, hogy az ügyet párbajjal v. eskütétellel kívánja lezárni. Miklós azt választotta, hogy Chahul-i Péter fia János eskütársaival együtt esküvel fejezze be az ügyet. Az országbíró ezért a vele együtt ülésező bárókkal és nemesekkel elrendeli, hogy Chahul-i Péter fia János tanúi közül 12-t kiválasztva, összesen ötvenedmagával, nemesekkel a váradi kápt. színe e. megjelenve [1350.] jan. 8-án (in oct. diei Strennarum affuturis) tegyen esküt a fentiekre. A felek mindezekről a jelentést váradi kápt. oklevelében [1350.] jan. 13. (8. die) tartoznak az országbírónak visszavinni. A kápt. oklevele tartalmazza a letett eskü szövegét, a letétel helyét és idejét. Ha a tanúk valamelyike

időközben meghalna v. súlyosan megbetegedne, v. törvényes okból kifolyólag távolmaradna, akkor azt kápt.-i v. konv.-i oklevéllel kell igazolni, és őket más nemesekkel kell helyettesíteni. D. Bude, 30. die oct. B. Mychaelis arch. predictarum, a. d. 1349. Az országbíró engedélyezi a feleknek az időközbeni megegyezést a békebírság megfizetése mellett.

E.: Dl. 41 119. (Múz. Ta. Állagtalán fondok 1910. 55.) Papír. Erősen vízfoltos, szakadozott és hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

835. 1349. nov. 4. Buda

Tamás, [L.] Lajos király (H) országbírója, Thuruch-i c. hírül adja: a király és a győri egyház kápt.-jának idézést tartalmazó oklevelei (l. 687. és 688. számok) értelmében a néhai Egri (dict.) Jakab mr. budai polgár szept. 15-én (ad oct. Nat. B. virg. prox. elapsas) tartozott megjelenni a király jelenléte e. Kuchk-i Sándor fia György ellenében, hogy az országbírónak és a perbeli ellenfélnek a bíró része nélküli 110 M. megfizessen. Ekkor az ügyet az országbíró oklevelével (l. 693. szám) a felek kérésére nov. 2-ra (ad crastinum fe. OO. SS.) halasztotta. A határnapon az említett György nevében Hollos-i Jakab jelent meg a király megbízólevelével, az elhunyt Jakab mr. fia János nevében famulus-a, Mihály jött el szintén a király megbízólevelével, és utóbbi bemutatta a király gyűrűspecstjével ellátott, valamint a Demenk-i konv. nyílt okleveleit (l. 739. és 789. szám). Utóbbi szerint amikor Imre fia András királyi ember a Demenk-i konv. tanúságtévőjének jelenlétében a király említett oklevelének értelmében okt. 6-án (in quind. B. Michaelis arch. nunc preteritis) kiszállt Ekl birtokra, azt összes haszonvételeivel és tartozékaival, valamint egy malommal, amely 4 kereket, ill. követ tartalmaz, az oklevél kiadásától, azaz okt. 17-től 5 évre (a data litterarum ipsius conventus, sc. a vig. fe. B. Galli conf. nunc preterita usque ad quinta revolutionem eiusdem termini annuaem) Jakab mr.-nek iktatta birtoklásra szavatosság vállalásával, ellentmondó nem volt. Továbbá Sándor fia György a király színe e. okt. 4-én (in domin. prox. p. fe. S. Michaelis arch. nunc preteritum) megjelenve elmondta, hogy Ekl birtokát az ott lévő, 4 keréssel, ill. kövel bíró malommal, összes haszonvételeivel és tartozékaival elzalogosította Jakab mr.-nek 60 budai M.-ért 5 évre okt. 4-től (per quinque annos a dict. domin. incipiens immediate subsequentes). Jakab mr. és leszármazottai 5 évig a birtokot és a malmot sajátjukként birtokolhatják, ennek elteltével – de előbb nem – György mr. v. leszármazottai ugyanezért az összegért visszaválthatják azokat Buda város bírāja és esküdtsjei e., akik tartoznak azokat visszaadni. A zálogbaadó a zálogbavevő iránt szavatosságot vállalt, ha erre nem képes, ugyanazon értékű birtokot és malmot tartozik adni Jakab mr.-nek v. leszármazottainak. A felek procurator-ai az országbíró háromszori kérdésére,

miszerint a felek a fentieket meg kívánják-e tartani, igenlően válaszoltak. D. Bude, 3. die prox. p. crastinum diem fe. OO. SS. prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 30 651. (Erdélyi kormányhatósági lt. GYKOL. Miscellanea 1. 3. 49.)
Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét körvonalai.

K.: –

836. 1349. nov. 5. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) értesíti a Kooch-i villicus-t, hospes-eket és az Abad és Thomeymunustura körül tartózkodó kunokat: István Zeurinum-i bán elmondása szerint a nevezettek az ő említett birtokait és azok haszonvételeit, jövedelmeit használják – kiváltképpen az Illev nevű halfogóhelyet –, a király ezért megparancsolja nekik, hogy említett magatartásukkal kegyvesztés terhe mellett hagyjanak fel. D. in terra Transilvana in Alba Jule, in fe. B. Emerici ducis, a. d. 1349.

E.: AL. Bánffy cs. nemzetségi lt. Oklevelek 45. (Df. 260 624.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával *relatio Konth per Paulum notarium suum* feljegyzés, nagyméretű kerek pecsét körvonalai.

K.: Gyárfás III. 486. (33. szám); Bánffy I. 164–165. (140. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 519–520. (754. szám) (román nyelvű) (Bánffy alapján); Erdélyi Okm. III. 212. (544. szám).

837. 1349. nov. 5. Gyulafehérvár

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Jakab fiai: András, Jakab, János és Dénes, valamint Almakerek-i Geegus fia János bemutatták az erdélyi [gyulafehérvári egyház kápt.-jának zárt oklevelét (l. 826. szám) a Fehér m.-i Almakerek, Keresd, Beese, Feulchunteleke, Rundal és Wyfalu birtokok hj.-áról és határ-elkülönítéséről, kérve annak megerősítését. A király a kérést a jelen oklevéllel teljesíti, mások jogának sérelme nélkül. D. in Albe Jule in terra Transsilvana, f. V. prox. p. fe. OO. SS., a. d. 1349.

Á.: 1. I. Lajos király, 1367. jan. 30. Dl. 62 723. (Bethlen cs. betleni lt. 54.)

2. I. Ferenc király, 1808. dec. 17. AL. Bethlen cs. keresdi lt. Oklevelek 1. A. (Df. 244 426.)

Má.: Dl. 36 943. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. 1. 9. A.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban Á. 1. alapján.)

K.: ZW. II. 71–72. (653. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 212. (543. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 519. (753. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

838. 1349. nov. 5. Buda

István, erdélyi herceg, a szepesi és Sarus-i föld ura hírül adja: bizonyos emberek beszámolója alapján úgy értesült, hogy a Sarus m.-i Kumlows-i Cantor (dict.) András fia Pál megölte testvérét, Chel-t. Ezért – amint az hercegi feladatából következik – Pál birtokait Bereck fia Miklós mr. révén a herceg magának foglaltatta le. Mivel azonban a hercegi jelenlét elé járult Chel özvegyétől és fiaitól, Istvántól és Lászlótól úgy értesült, hogy Chel nem gyilkosság áldozata lett, hanem természetes okok kiváltotta betegség következtében hunyt el, az elfoglalt birtokokat most visszaadja Pálnak, ezért megparancsolja Bereck fia Miklós mr.-nek, hogy a fentiek értelmében járjon el. D. Bude, in fe. B. Emerici ducis et conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 57 326. (Soós cs. lt. 129.) Hártya. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kisméretű, kerek, vörös színű pecsét töredékei, hártyaszalagja.

K.: AO. V. 332. (192. szám) (kihagyásokkal).

R.: Doc. Trans. IV. 520. (755. szám) (román nyelvű) (K. alapján); Erdélyi Okm. III. 212. (545. szám).

839. 1349. nov. 5.

A győri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Osl nb. Wycha-i Miklós fia János fia Tamás a Sopron m.-i Bala és Lobl birtokokban lévő örökölt részeit összes haszonvételeikkel – telekhelyekkel, művelt és műveletlen szántóföldekkel, rétekkal v. kaszálókkal, vizekkel, halfogóhelyekkel, erdőkkel v. berkekkel – 20 évre elzálogosítja rokonának, Osl nb. Holfyng-i János fia Belyd mr.-nek 15 M. széles bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva – oly feltétellel, hogy a 20 év elteltével a birtokrészeket Tamás v. leszármazottai – más rokon nem – visszaválthatják ugyanezért az összegért, addig pedig a zálogbavevő iránt szavatosságot vállalnak. D. in fe. B. Emerici conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 90 914. (Khuen-Héderváry cs. lt. Viczay és Khuen-Héderváry cs. 1. NB. 10.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán kör alakú zárópecsét körvonala, maradványai.

Tá.: György esztergomi érsek, 1437. márc. 13. Dl. 86 347. (Ostffy cs. lt.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban).

K.: Sopron vm. I. 209–210. (164. szám).

840. 1349. nov. 6.

A Thuruch-i konv. színe e. Beke fia János Biztiricze-i nemes említett birtokát unokatestvéreinek adományozza. [D.] f. VI. prox. an. fe. S. Martini, a. d. 1349.

E.: –.

K.: F. IX. 1. 754. (398. szám) (a turóci registrum alapján).

841. (1349. nov. 8. e.)

Folty (dict.) Pál mr. temesi c. és a szb.-k oklevele értelmében Heym fia Pál fia János mr. nov. 8-án (oct. fe. OO. SS.), a közbülső határnapon (in mediocri termino solutionis) Felee-i Kázmér fiainak: Péternek, Tamásnak és Miklósnak fizetni tartozik.

Eml.: a 846. számú oklevélben.

K.: Temes 78. (46. szám).

842. (1349. nov. 8. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása oklevele szerint ha Heym fia Pál fia János mr. az 1350. jan. 13-án esedékes végső fizetési határidőt Felee-i Kázmér fiaival: Péterrel, Tamással és Miklóssal szemben elmulasztja, akkor amit először fizetett, veszítse el, és a követelt alapösszeget is fizesse meg.

Eml.: a 846. számú oklevélben.

K.: Temes 79. (46. szám).

843. 1349. nov. 8. Déva

[I.] Lajos király (H) közli az ország főpapjaival, báróival, c.-eivel, várnagyaival, nemeseivel és minden más méltóságot viselő emberével: mivel az erdélyi püspök a király elleni hűtlenségbe esett, az említett egyház egyik várába vonakodott a királyt beengedni, Zolyum-i János fia Machka (dict.) Domokos és Chaty-i Miklós fia Domokos mr.-eknek megparancsolta, hogy a püspököt fogják el, várait, birtokait és javait a király számára foglalják le. A király a címzeteknek is parancsba adja, hogy közülük senki ne merészljen az említett püspöknek segítséget nyújtani, sem pedig az említett mr.-eket akadályozni feladatuk ellátásában hűtlenség bűnének terhe alatt. D. in D[eu]a, die domin. prox. an. fe. B. Martini conf., a. d. 1349.

Á.: Kolozsmonostori konv., 1350. szept. 28. Dl. 26 373. (Erdélyi kormányhatósági lt. KKOL. cista comitatum Alba E. 20.)

K.: AO. V. 337–338. (194. szám) (kihagyásokkal).

R.: Bónis–Balogh 123. (1109. szám); Erdélyi Okm. III. 212–213. (546. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 520. (756. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

844. 1349. nov. 8.

A budai egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): Tamás c. országbíró oklevelének (l. 767. szám) megfelelően a Luka-i János fia Pál részéről megjelenő Voca-i László, és a Zerench-i apát és Manak ~ Monak-i Mihály részéről kiszálló Geles-i Péter királyi emberek társaságában Péter éneklő- és Mihály kanonokokat küldte ki tanúságtételre az országbírói oklevélben foglaltak végrehajtására, akik visszatérve előadták, hogy okt. 13-án (in quind. fe. B. Michaelis arch. prox. preteritis) kiszálltak a Zemlen m.-i Mazandia ~ Mazaondia és Ond birtokokra, a szomszédokat összehívva, jelenlétükben, valamint János fia Pál felperes, testvére, Egyed, Zerench-i apát és Monak-i Mihály jelenlétében a Pál által a helyszínen bemutatott országbírói oklevél szerint hj.-t végeztek. Először Pál útmutatása szerint haladtak. Hj.: 4 határjel Ke felől, amelyekből 1-et Pál sajátjának mondott, Zerench folyó, Maza föld, itt Pál azt állította, hogy ott volt határjel, de mivel Mazaondia földet ő birtokolja, a határjelet lerombolta, említett folyó, az apát földje, amiről azt mondta, hogy határos az övével, hegy, amiről Pál azt állította, hogy egy, de az apát és Monak-i Mihály kettőnek mondták, ... föld, 3 határjel, amiből 2 régi, 1 új volt, az egyik régít Pál magáénak mondta, hegy, 4 határjel, amiből 3 régi, 1 új volt, a régiek egyike Pál szerint Ond birtoké, völgy, 2 régi határjel, amiből 1-et Ond birtokáénak mondott Pál, hegy, szűk völgy, régi határjel, amit Pál magáénak mondott, említett szűk völgy, Ond birtok határa, ahol kő és körtefa van, 2 régi határjel, az egyik az övé, Zerench folyó, lapály, említett folyó, említett lapály, Peturdus ..... (birtoka?), Ond birtok, említett lapály, Pál régi határjele, ..., 2 határjel, ..., 5 régi határjel, amiből 1 az övé, 2 régi határjel. Ezt követően Pál a helyszínen bemutatta az egri egyház kápt.-jának privilégiumát, ami szerint Mazandia határai a következők: több út elágazása, de itt nem észleltek határjelet, amire Pál úgy válaszolt, hogy mivel Mazaondia birtok az ő Ond birtokának határain belül fekszik, ezért ő a határjelet lerontotta, út, Ond és Mazaondia birtokok határai, Zerench folyó, a Zerench-i apát földje, árok, említett utak. Ezután a Zerench-i apát és Monak-i Mihály mutatták meg a határokat [IV.] Béla király Pál által bemutatott privilégiuma szerint. Határok: határjel az említett 5 határjel mellett, kövek, Zerench és Nagy (Magnus) Ond határa, amelyet Pál Mazandia határának mondott, út, új határjel, amit ők réGINEK mondtak, új határjel állításuk szerint egy régi mellett, de itt nem lehetett határjelet felfedezni, völgy, hegy oldala, új határjel állításuk szerint egy régi mellett, de itt sem lehetett határjelet felfedezni, ...hegy a vitatott hegyek között, itt azt állították, hogy Lukács az első határjeltől összes régi határjeleiket lerombolta, új határjel, ami mellett 2 régi határjel volt, új határjel, ami mellett 3 régi határjel volt, Zerench birtok határjele, a másik új ....., a harmadik ..... Twis birtoké, amelyekhez először Pál vezette őket, új határjel, ami mellett 2 régi volt, bal felől Zerench föld, amihez már Pál odavezette őket, aki innen nem akart tovább menni, új

határjel 1 régi mellett, amelyet 2 részre elszántottak, 1 új és 3 régi határjel, ... Zerench határai. Ezt követően a Zerench-i apát és Monak-i Mihály a Pál által felmutatott egri kápt.-i privilégium szerint mutatták meg ..... a határokat: árok, új határjel, amelyet Zerench határának mondtak Maza föld szomszédságában, Zerench folyó, falu, Mazandia ..... határai, ahová már Pál is elvezette őket, és azokat Peturd határainak mondták, szántóföld vége, ...határ, ..., amelyet Pál leromboltatott, hely, ahol Pál megkezdte a hj.-t, ezt Mazandia határának mondták, ...új határjel egy árok mellett, ahol állításuk szerint Mazandia és Zerench érintkeznek. Ezután a szomszédok egybehangzóan előadták, hogy a hegyek kétfelől el vannak választva, a Kuuagoheg nevű Zerench-hez és a Zerench-i egyházhoz tartozott, a másik, Ondzeuloshege pedig Ond-hoz tartozott. A magukat a Zerench-i egyház patronus-ainak állító 2 személy elmondta, hogy apáik sok éven keresztül Monak-i Mihállyal együtt birtokolták az egyház patronatus-át, és tudják, hogy azt a hegyet Ondhege-nek hívják, és mindig is Ond-hoz tartozott, a másik 2 Zemlenuar-hoz, a harmadikat, ami távolabb van, nem ismerték név szerint. Ezt követően a királyi emberek az ily módon elválasztott birtokrészt Tamás c. országbíró oklevelének megfelelően összes haszonvételeivel, tartozékaival és malmaival Pálnak akarták iktatni örök birtoklásra, amikor a Zerench-i apát és Monak-i Mihály ezt a szomszédság jogán tiltották. Ezután a szomszédokkal és a fogott bírakkal Nogond birtokot, egy részét felmérve, a többit felbecsülve 9 ekealjnyira, Mazaondia-t pedig becslés révén 1 ekealjnyira, a vitatott földrészt pedig 2 és fél ekealjnyira becsülték, amint az az egri kápt. oklevelében is ennyire van becsülve. D. in oct. fe. OO. SS., a. d. 1349.

E.: DI. 4087. (NRA. 1537. 34.) Papír. Erősen vízfoltos és szakadozott, helyenként olvashatatlan. Hátoldalán azonos és 16. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, zárópecsét halvány lenyomata.

K.: AO. V. 332–337. (193. szám) (kihagyásokkal). (IV. Béla király említett oklevelét l. Reg. Arp. 850. szám, Pál c. országbíró oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 607. szám.)

845. 1349. nov. 8.

A várad-előhegyi Szt. István első vértanú konv.-jének 1349. nov. 8-i (in oct. fe. OO. SS., a. d. 1349.) nyílt oklevele szerint színe e. megjelenve egyik részről a Szatmár m.-i Lazar-i Tamás fia János mr. és fiai: Tamás, Mihály és László ugyanezen m.-ben fekvő Chazlou birtokuk Ke-i felét összes haszonvételeivel és tartozékaival 100 budai M. jó garasért elzalogosítják András mr. székelyispánnak [1350.] máj. 1-jéig (usque oct. fe. B. Georgii mart. tunc venturas). Ha ekkor nem tudják készpénzért visszaváltani, akkor később csak kétszeres összeg megfizetésével válthatják meg.

Tá.: Szepesi Jakab országbíró, 1378. máj. 12. Dl. 77 699. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 50.)

K.: Z. IV. 637. (497. szám).

R.: Z. VII/1. 129.

846. 1349. nov. 8.

Folty (dict.) Pál mr. temesi c. és a szb.-k hírül adják: korábbi oklevelük (l. 841. szám) értelmében Heym fia Pál fia János mr. nov. 8-án (oct. fe. OO. SS.), a közbülső határnapon (in mediocri termino solutionis) Felee-i Kázmér fiainak: Péternek, Tamásnak és Miklósnak fizetni tartozott. A határnapon azonban nem makacsságból, hanem szegénysége miatt nem tudott fizetni, ezért Kázmér fiai az oklevéladók, János mr. és fogott bírák kérésére a fizetést [1350.] jan. 13-ra (in oct. fe. Epiph. d. nunc affuturis) mint végső határidőre halasztják. Ekkor János mr. 13 pensa dénár híján 13 M.-t tartozik fizetni a nevezetteknek a közbülső és végső fizetés címén. Ha ekkor nem fizetne, akkor amit először fizetett, veszítse el, és a követelt alapösszeget is fizesse meg, amint azt a nádor oklevele (l. 842. szám) előírja. János mr. ehhez azt is hozzátette, hogy a fizetést sem királyi, sem királynéi oklevéllel, sem más kötelezettség vállalással nem lehet elhalasztani, amire ő önként kötelezte magát. D. in termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 541. (Kállay cs. lt. 1300. 930.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 3 kerek zárópecsét töredékei, hártýaszalagja.

K.: Temes 78–79. (46. szám).

R.: Kállay I. 231–232. (1004. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 521. (757. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

847. 1349. nov. 9.

A velencei államtanács nov. 9-én (a. 1349., die 9. Nov.) utasítást küld a magyar királyhoz (V) küldött követeinek. Levelükre válaszolva utasítja őket, hogy ha a király olyan helyen tartózkodik és olyan állapotban van, hogy biztonságban fel lehet keresni, akkor keressék fel, és hajtsák végre a parancsot. Ha viszont a király súlyos állapotban van, v. elhunyt, akkor tudósítsák az államtanácsot az ország viszonyairól, és hogy kire maradt a kormányzás.

E.: K. szerint a „Misti” című velencei államkönyv XXV. 134. lev.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 370–371. (300. szám).

848. 1349. nov. 10. [Nagy-]Kálló

László fia Péter mr., Dawsa néhai nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c.-ek alispánja és a 4. szb. hírül adják: egy ember, akinek a nevét nem tudják írásba foglalni, Thelus ~ Telus Gwnch-i polgárt zewka és borna színű ökreivel együtt nov. 7-én (sab. prox. p. fe. S. Emerici conf.) elfogatta [Kallow-i] Lengel (dict.) János fia László jobbágynál, Hench-nél. Az oklevéladók elrendelték, hogy László Telus-t az ökrökkel együtt nov. 10-én (III. f. prox. nunc affutura) állítsa eléjük az említett felperes ellenében, aki azonban nem jött el, és nem is küldött senkit maga helyett. László az ügy elbírálását átengedte Tamás Kallow-i [falunagynak]. D. in Kallow, f. III. prox. p. fe. prenotatum, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 542. (Kállay cs. lt. 1300. 942.) Papír. Kissé szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 3 zárópecsét körvonala, töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 232. (1005. szám); Piti F., Szabolcs m. 117. (452. szám).

849. 1349. nov. 10. [Nagy-]Kálló

László fia Péter mr., Dawsa néhai nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c.-ek alispánja és a 4. szb. hírül adják: korábbi oklevelüknek (l. 613. szám) megfelelően Lengel (dict.) János fia Lewkus 2 famulus-ával, Mészáros (Carnifex) Jakab fia Jánossal és Kovács (Faber) János fia Andrással nov. 10-én (III. f. prox. p. oct. fe. OO. SS.) 8 M.-t tartoztak fizetni Geche ~ Gechy fia Gergely halála miatt e Gechy fiainak: Tamásnak, Jánosnak, Jakabnak és Mihálynak, valamint Gergely fiainak: Miklósnak és Jakabnak. A határnapon a nevezettek a 8 M.-t az előírt módon megfizették, ezért felmentik őket kötelezettségük alól. D. in Kallow, die et termino prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 543. (Kállay cs. lt. 1300. 934.) Papír. Kissé szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 2 zárópecsét maradványa, 1 körvonala.

K.: –

R.: Kállay I. 232. (1006. szám); Piti F., Szabolcs m. 117. (453. szám).

850. 1349. nov. 11. Lipppa

[I.] Lajos király (H) megfontolván a Lyppua-i polgárok és hospes-ek hűségét, számukra azt a különleges kegyet adományozza, hogy a Morisium folyó mindkét partján lévő, hozzájuk tartozó erdőket – kivéve a király felügyelete alatt vadállatok számára fenntartott erdőt – szabadon használhatják. A király ezért összes hívének – kiváltképpen a mindenkori Solumus-i várnagynak és helyetteseinek – megparancsolja, hogy a fentiekől eltérően cselekedni kegyvesztés terhe mellett ne merészljenek. D. in Lyppua, in fe. B. Martini conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 90 751. (Intézmények irataiból. Szatmárnémeti város.) Vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű rányomott pecsét körvonala, alatta *relatio Nicolai Kont* feljegyzés.

K.: –

851. 1349. nov. 11.

A Posaga-i Szt. Péter-egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről az Orbaz m.-i Tibor fia Benak Voyzka-i nemes, másik részről Wezelk fia Tamás Rykolphus fia Miklós mr. Orbaz-i c. nevében, előbbi előadja, hogy Orbaz m.-i Prizawya nevű birtokrészét összes haszonvételeivel és tartozékaival – szántóföldekkel, rétekkel, erdőkkel, malmokkal és más haszonvételekkel – 50 Posaga-i M. bécsi (Veinensium [!]) dénár készpénzért elzálogosítja Rykolphus fia Miklós mr.-nek dec. 25-ig (usque fe. Nat. d.). Ha a birtokrészt ekkor nem váltja vissza, akkor az Miklós mr.-ré legyen örök birtoklásra. A zálogbaadó a zálogbavevő iránt szavatosságot vállal, ha erre nem képes, Voyzka birtokból ugyanolyan értékű részt köteles Miklós mr.-nek adni örök birtoklásra. D. f. IV. in fe. B. Martini conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 68 896. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 141.) Hártya. Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek rányomott pecsét körvonalai.

K.: Smič. XI. 554–555. (422. szám).

852. 1349. nov. 11.

Miklós bíró, a 12 esküdt és a Lupprehtzaza-i összes hospes színe e. megjelenve Péter, Kygos-i parochialis pap előadja, hogy azt a korábban nagy erőfeszítéssel pénzért vásárolt szőlejét, amely Mihály kovács és Fekete (Niger) Péter szőlei között van a Baturheg hegyen, halála u. nem rokonaira, hanem ivadékaira (proles) kívánja hagyni. Ezért az említett szőlőt összes haszonvételeivel és tartozékaival gyermekeire (pueres), Jánosra, Istvánra és Klárára hagyja örök birtoklásra, ellentmondó nélkül. A város joga szerint erre áldomást is ittak. Ha rokonai közül valaki a szőlőt idővel bírói úton követelné, patvarkodásban marasztaltassék el. D. in fe. S. Martini conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 950. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 34.) Szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott pecsét apró töredékei.

K.: Z. II. 403. (281. szám).

R.: Z. VII/1. 129.

853. (1349. nov. 12. e.)

Vas (dict.) Miklós Klus-i c. és Domokos fia János, valamint Deseu szb.-k 50 M. kötelezettsége alatt kiadott memoriális oklevele értelmében egyik részről Gyero mr., másik részről germanus-a, János, mindkét fél 4-4 fogott bíró társaságában nov. 12-én tartoznak megjelenni a kolozsmonostori konv. színe e. döntőbíráskodás céljából.

Eml.: a 856. számú oklevélben.

K.: –

854. 1349. nov. 12. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti összes báróit, kiváltképpen a nádort, az országbírót, a parochyalis c.-eket, alispánokat, szb.-kat és az ország összes jogszolgáltatóját: István hercegnek a Sarus m.-i Komlous-i Cantor (dict.) András fia Pál ügyében kiadott okleveleit el kell fogadniuk, és az említett Pált semmiféleképpen nem zaklathatják kegyvesztés terhe mellett. Ezt kiváltképpen megparancsolja Bereck fia Miklós mr. officialis-ainak. D. Bude, 2. die fe. S. Martini conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 57 327. (Sóvári Soós cs. lt. 126.) Hártya. Hátoldalán más egykorú kéz írásával *relatio Ladislai dicti Sous* feljegyzés, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, rányomott vörös színű gyűrűspecst maradványai.

K.: –

855. 1349. nov. 12. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti István herceg famulus-át, Donch fia Miklós Sarus-i c.-t: Cheel özvegyét, fiait: Istvánt, Andrást és Lászlót, valamint Cheel testvérét, Pált, továbbá birtokaikat, famulus-aikat és jobbágyaikat különleges királyi védelme alá helyezte, ezért a címzettnek megparancsolja, hogy őket minden jogatalanul zaklatóval szemben védelmezze meg. D. Bude, 2. die fe. S. Martini conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 57 328. (Sóvári Soós cs. lt. 127.) Hártya. Hátoldalán azonos kéz írásával *relatio Ladislai Sows* feljegyzés, 18. sz.-i kézírásával tárgymegjelölés, rányomott vörös színű gyűrűspecst maradványai.

K.: AO. V. 338–339. (195. szám) (kihagyásokkal).

856. 1349. nov. 12.

A Kolos Monostra-i konv. hírül adja: Vas (dict.) Miklós Klus-i c. és Domokos fia János, valamint Deseu szb.-k 50 M. kötelezettsége alatt kiadott memoriális oklevele (l. 853. szám) értelmében nov. 12-én (f. V. prox. p. oct. OO. SS.) tartozott színe e. megjelenni egyik részről Gyero mr., másik részről germanusa, János, mindkét fél 4-4 fogott bíró társaságában, döntőbíráskodás céljából. A határnapon János Gyero ellenében előadta, hogy az őt Subuk birtokából, valamint Berend birtokának feléből – amelyek a frater-eivel való felosztás révén jutottak neki – hatalmaskodva kivetette, amivel neki 50 M. kárt okozott. Gyero mindezeket tagadta. A döntőbírák erre úgy határoztak, hogy Gyero nov. 27-én (in tertia f. VI. prox. nunc ventura) 15 nemes társaságában a konv. színe e. tegyen esküt, hogy a fentiekben ártatlan. D. loco et termino prenotatis, a. d. 1349.

Má.: AL. Kemény Pál. Oklevelek 41. (Df. 252 681.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.) Má. szerint E. hátoldalán *pro magistro Gyereu contra Johannem fratrem germanum suum ad tertiam feriam sextam in Clusmonstra deponenda juramentalis* feljegyzés, Má. leírása E.-ről: *Erantque sigillo eiusdem conventus authentico, cerae flavae simplici ab extra impresso communitae et roboratae, tunc clauseque confectae et emanatae.*

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 213. (547. szám) (az eskü letételét dec. 3-ra datálva).

857. 1349. nov. 13. Buda

Tamás, királyi országbíró, Keue-i c. színe e. megjelenve egyik részről Teuteus ajtonálló mr. a maga és testvére, Vezzeus mr. nevében megbízólevéllel, másik részről Harazti-i András fia László előadják, hogy az alábbi királyi nyílt oklevelet [1350.] febr. 17-én (in oct. diei Cynerum nunc venturum) tartoznak átadni András fia Lászlónak, ha ezt nem tennék meg, 2 Lappanch, más néven Gathwege birtokuk, amelyeket a néhai Bosoch Peterd-en lévő részéért csere címén kaptak Lászlótól, visszaszáll Lászlóra Bosoch említett birtokrészével együtt. Teuteus és Vezzeus mr.-ek önként vállalták, hogy az oklevél átadását sem királyi, sem királynéi oklevéllel, sem más módon nem halaszthatják el. D. Bude, in fe. B. Briccii conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 951. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 330.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával *donatio super Bohoch et Peterd* feljegyzés.

K.: Z. II. 404. (282. szám). (Az említett oklevelet l. Anjou-oklt. XXXII. 317. szám.)

R.: Z. VII/1. 129.

858. 1349. nov. 14.

A nyitrai egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Elleus fia Miklós a maga és a kápt. megbízólevelével frater-e, Elleus nevében, továbbá Nezeus fiai: Leustasius, János és Zomor, utóbbi a Zobor-i konv. megbízólevelével e Nezeus fia Mokou ~ Mykou fia László nevében is, valamint Jouka fiai: János, Lőrinc és Bálint, János fia Miklós, Chorba (dict.) Tamás fiai: Egyed és Péter, Mihály fiai: Miklós, István, Iwan, János, Péter és Mihály, Terestyen ~ Therestyen frater-e, Tamás fiai: István, János és Lőrinc, mindannyian Dyuek nb. nemesek összes birtokaikat illetően, közös megegyezéssel birtokfelosztást végeztek. E szerint Dyuek-en lévő Wyfalu örökölt birtokukat egy köig, amelyet vásárolt föld vesz körül – a felosztáson kívül – egyhangúlag Jouka fiainak: Jánosnak, Lőrincnek, és Bálintnak, valamint János fia Miklósnak hagyták összes haszonvételeivel örök birtoklásra. A Dyuek-en lévő Rudna birtokot malommal és Lesthen birtokot összes haszonvételeivel szintén Jouka fiai, valamint János fia Miklós kapták. Azt a Bossan-i birtokrészt, amit eddig Jouka fiai és János fia Miklós birtokoltak, valamint Fyathlan ~ Fyathlan (dict.) Tamás Bossan mellett lévő másfél kötélhossznyi részét is Jouka fiai és János fia Miklós kapták a felosztás keretében. Azt a Bossan-i birtokrészt a Nytra ~ Nitra folyó 2 partján, amelyet Elleus fiai: Miklós és Elleus bírtak a Bebre patakig malommal és más haszonvételekkel, és Fyathlan (dict.) Tamás Joukuth melletti 1 kötélhossznyi részét, valamint az Ecclesiasticalis Dyuek-en lévő teljes részt, amelyet Elleus fiai eddig birtokoltak piaccal és más haszonvételekkel, megkapták örök birtoklásra. Azt a Bossan-i birtokrészt, amelyet Nezteus fiai: Leustasius, Mykou, Zomor és János, valamint e Nezteus fia Mokou fia László birtokoltak a Nitra folyó mindkét partján a Bebre patakig, továbbá Fyathlan (dict.) Tamásnak a Jouka fia Bossan földje, és János fia Miklós, Chorba (dict.) Tamás fiai: Egyed és Péter Nitra folyó mentén, a Bezturche patakig tartó része között lévő másfél kötélhossznyi részével, továbbá a Dyuek-i Joukuth birtok – ahogy azt Nezteus tartotta –, valamint az az egy kötélhossznyi föld, amely Elleus fiainak birtoka és Chorba (dict.) Tamás fiainak birtoka között van Dyuek-en, valamint Prouna birtok 3 része Boymouch fölött, összes haszonvételeikkal Nezteus fiainak és Mokou fia Lászlónak jutott örök birtoklásra. Az az Ecclesiasticalis Dyuek-i rész, amely Chorba (dict.) Tamás fiai: Egyed és Péter kezén volt malommal és más haszonvételekkel, Lomnycha birtokkal és összes haszonvételeivel, amelyekkel az említett János fia Miklós birtokolta, továbbá Fyathlan (dict.) Tamás egy kötélhossznyi Bossan-i része a Nitra folyón túl a Bezturche patakig, továbbá Fyathlan (dict.) Tamás teljes Dyuek-i birtokrésze – amelyet eddig Egyed és Péter birtokoltak – utóbbiaknak jutott örök birtoklásra. Az a Bossan-i birtokrész, amelyet Mihály fiai: Miklós, István, Iwan, János, Péter és Mihály, valamint Therestyen frater-e, Tamás fiai: István, János és Lőrinc birtokoltak a Nitra folyó 2 partján a Bezturche patakig, továbbá a Dyuek-i

Therestyentornya, Therestyenfolua és Lomnycha malommal, erdővel és más haszonvételekkel, továbbá a Boymouch fölötti Prouna negyedrésze összes haszonvételeikkel Mihály fiaié és Therestyen frater-e, Tamás fiaié lett örök birtoklásra. A felek abban is megállapodtak, hogy az említett birtokokkal kapcsolatos korábbi felosztásról szóló okleveleiket hatálytalanítják. Ha valamelyik fél a felosztással kapcsolatban idővel pert indítana, patvarkodás bűnében marasztaltassék el. D. sabb. prox. an. oct. fe. B. Martini conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 49 116. (Bossányi cs. lt. 1.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

859. 1349. nov. 16. Buda

[I.] Lajos király (V) értesíti Vngh m. alispánját és szb.-it: Tiba-i Lőrinc fia György elmondása szerint Tiba birtokon – olyan helyen, ahol malom korábban soha nem volt – sok ember tudtával, nagy erőfeszítéssel és munkával épített egy malmot abból a 20 M.-ból, amelyet házasságkötésükkor (luptie [!]) feleségével együtt kapott. A király megparancsolja, hogy a címzettek küldjenek ki maguk közül egy v. 2 embert, akik tudják meg a fentiekkel kapcsolatosan az igazságot, majd tegyenek róla írásos jelentést. D. Bude, f. II. prox. p. fe. S. Martini conf., a. d. 1349.

Á.: Ung m., 1350. jan. 9. Dl. 85 286. (Sztáray cs. lt. 74.)

K.: Sztáray I. 219–220. (119. szám).

860. (1349. nov. 18. e.)

A győri kápt. oklevele szerint egyik részről Nyek-i Lőrinc fia János fia Miklós mr., másik részről István fia István soproni polgár, Sopron város törvényes megbízottja között a kápt. megbízottjának tanúságtétele mellett nov. 18-án megegyezésre kell jutniuk Miklós bíró, Márton polgármr., Pehul (dict.) István és Ownar (dict.) István soproni polgárok jelenlétében a vitatott földrészen az említett Nyek-i János fia Miklós mr. birtoka és István fia István soproni polgár, a város procurator-a között. Ha a határidőig nem tudnának megegyezésre jutni, akkor esküt kell tenniük a határokat illetően, és a nekik jutó részt el kell fogadniuk.

Eml.: a 876. számú oklevélben.

K.: Házi I/1. 93. (155. szám).

861. (1349. nov. 18. e.)

A nyitrai kápt. oklevele értelmében Gyarmath-i Gergely fia Miklós nov. 18-án tartozik megjelenni Tamás c. országbíró színe e. János fia Mihály, valamint frater-e, Péter ellenében.

Eml.: a 939. számú oklevélben.

K.: –

862. (1349. nov. 18. e.)

Miklós nádor, a kunok bírása Pál fia Andrást, Egyed fiait: Pált és Miklóst, valamint Welemymellek-i István fia Györgyöt nov. 18-ára a színe elé idézi Olivér fia István mr. és Reznuk-i Gergely fia Domokos ellenében.

Eml.: a 880. számú oklevélben.

K.: –

863. (1349. nov. 18. e.)

Tamás c. országbíró Iwan fiait: Andrást, Lászlót és Demetert nov. 18-ára a színe elé idézi Kallou-i Simon fiai: Imre és Péter ellenében.

Eml.: a következő és a 888. számú oklevélben.

K.: –

864. (1349. nov. 18. e.)

I. Lajos király megparancsolja Tamás c. országbírónak: azt a pert, amelyet korábbi oklevele (l. az előző oklevelet) értelmében Kallou-i Simon fiai: Imre és Péter nov. 18-án szándékoznak indítani Iwan fiai: András, László és Demeter ellenében, halassza 1350. máj. 1-jére.

Eml.: a 888. számú oklevélben.

K.: –

865. (1349. nov. 18. e.)

Péter fia Lock c., szepesi szb. oklevele szerint azt a pert, amely egyik részről Pykfolua-i Péter fia Mihály, másik részről testvére, Egyed között folyik, nov. 18-án kell tárgyalni a c. színe e.

Eml.: a 868. számú oklevélben.

K.: –

866. 1349. nov. 18.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Opaz-i Miklós fia Fekethe (dict.) Mihály c., István Zeurinium-i bán famulus-a és officialis-a ura nevében bemutatta [I.] Lajos király 2 oklevelét. A kápt. a király parancsának megfelelően az említett nyílt okleveleket szóról szóra átírja, és saját privilegiális oklevelében kiadja. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott, chirographált oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, valamint János Borsad-i, Dávid Zaboch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, György Tarcha-i főesp.-ek jelenlétében. D. in oct. fe. S. Martini conf., a. d. 1349., [I.] Lajos lévén a király, Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, Miklós az egri püspök.

Á.: Egri kápt., 1374. máj. 9. Dl. 38 829. (Vegyes provenienciájú oklevelek.)

K.: –. (Az átírt okleveleket l. 816. és 818. számok alatt.)

867. 1349. nov. 18. Kőrös

Jakab mr. kőrösi c. kéri a császmái egyház kápt.-ját, hogy Péter fia György v. Bank fia János, a c. megbízottja társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a c. megbízottja Egyed fia Tamást megidézi Kozma fia Dénes, továbbá az említett Egyed fia Györgyöt pedig Péter fia Salamon ellenében a c. jelenléte elé, aki minderről a kápt. oklevelében írásos jelentést kér. D. in Crisio, f. IV. prox. an. fe. B. Elizabeth vidue, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 120. (Múz. Ta. 1897. 13.) Papír. Kissé vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

Eml.: a 914. számú oklevélben.

K.: Smič. XI. 555. (423. szám).

868. 1349. nov. 18. Csütörtökhely

Péter fia Lock c., Scepus-i szb. azt a pert, amelyet korábbi oklevele (l. 865. szám) értelmében egyik részről Pykfolua-i Péter fia Mihály, másik részről testvére, Egyed között a mai napon kellett tárgyalni, a felek akaratából dec. 9-re (22. diem datarum presentium) halasztja, amikor is fogott bírák

közreműködésével megegyezhetnek, v. Mihály tartozik választ adni. D. f. IV. videlicet in oct. fe. B. Martini conf., in Quinto Foro, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 121. (Múz. Ta. 1897. 49.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek rányomott zárópecsét körvonala, töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

869. 1349. nov. 19. Buda

[I.] Lajos király (H) a néhai Tót (Sclavus) Lőrinc fia Miklós pohárnokmr., nyitrai, vasvári, soproni, barsi és varasdi c. hűséges szolgálataiért – András (Je, Si) király meggyilkolása u. sok familiaris-ával a Nápolyi Királyságba ment, és ott önzetlenül szolgálta a királyt István erdélyi vajdával és testvérével, Lewkus mr.-rel együtt, amint az a vajda királynak küldött leveléből is kiderül – a Nyitra m.-i Golgoch, Wylok, Wduarnuk, Saagh és Dywch királyi birtokokat adományozza összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal Miklós-nak, Lewkus-nak és általuk frater-üknek, Bertalannak örök birtoklásra, az [anya]királyné egyetértésével, a főpapok és bárók tanácsára új adomány (nove donationis titulo) címén, mások jogának sérelme nélkül. A király az oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. Bude, in fe. B. Elizabeth, a. d. 1349.

E.: Dl. 4088. (NRA. 178. 26.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Golgouch* névalak, a pecsét alatt *relatio Nicolai electi Nitriensis* feljegyzés, nagyméretű kerek pecsét körvonala.

Á.: 1. I. Lajos király, 1350. jan. 24. Dl. 4167. (NRA. 178. 27.)

2. I. Lajos király, 1350. jan. 24. Ue. jelzet alatt. (NRA. 215. 5.)

3. I. Lajos király, 1350. márc. 14. Dl. 5171. (NRA. 215. 4.)

4. I. Lajos király, 1353. nov. 18. Dl. 4089. (NRA. 215. 14.)

5. Guti Ország Mihály nádor, 1469. aug. 8. Dl. 4090. (NRA. 38. 52.)

K.: F. IX. 1. 654–655. (361. szám) (Á. 5. alapján) (kivonatos).

870. 1349. nov. 19. Apácavásárhely

Barlag-i Pethew mr. Veszprém m.-i alispán és a m. szb.-i, Zolok-i Pál fia Miklós és Ayka-i András fia János hírül adják: azon a generalis congregatio-n, amelyet Miklós nádor (H) tartott máj. 26-án (f. II. prox. an. fe. Penth.) Appachasola-n [!], Odo, a Zirch-i Boldogságos Szűz-egyház apátja pert indított Ayka-i Ayka fia András és ugyanoda valósi Olop fia Demeter

ellenében egy bizonyos Ayka-i birtokrész ügyében. Majd az ügyet fogott bírák közreműködésével, a felek akaratából jún. 15-én (f. II. prox. p. fe. Corporis Christi) végrehajtandó döntőbíráskodásra halasztották. A határnapon az alispán Gych-i János, Helgku-i várnagy, Miske-i Antal és Jar-i Baruch fia Lőrinc nemesek társaságában kiszállt a színhelyre, Bolde birtokra, ahol az említett nemesek az alábbi döntőbíráskodást végezték: az apát egyedül tegyen esküt az említett birtokrészen, v. mutasson be arra vonatkozó okleveleket, mivel azonban az apát ezek egyikére sem volt hajlandó, ezért ő, valamint a döntőbírák úgy határoztak, hogy András és Demeter negyedmagukkal tegyék le az esküt aug. 26-án (f. IV. prox. p. oct. fe. S. regis Stephani). A határnapon András és Demeter a 30 holdnyi földön az esküt letették. A földrész határai: Rakatyaskut (dict.) kútfő, Lezheg (dict.) hegy Dé felől, Bokon határai. D. Appachauassarhel, f. V. prox. p. oct. fe. B. Martini conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 66 136. (Thaly cs. lt. 64.) Hártya. Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés.

K.: HO. III. 159–160. (128. szám).

871. 1349. nov. 20.

Pál prépost és a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről János, a Jemnuk-i egyház rector-a az ura, Simon fia Miklós mr. nevében, másik részről Kurthwelus-i Miklós fia Pál a fiával, Miklóssal előadják, hogy közöttük birtokok és más dolgok miatt hosszú ideje per folyt, mivel azonban az említett Pál fia Miklós az említett Simon fia Miklós leánytestvérének, Iwanna-nak a leányát, Margitot feleségül vette, Iwanna az általa bírt szántóföld, malom és curia felét, valamint azon 5 M. jövedelmet, amelyeket ő a szepesi kápt. oklevele értelmében birtokol, Pál fia Miklósnak adja birtoklásra. A jelen oklevél megerősítésére Miklós Margitot v. annak procurator-át [1350.] márc. 3-án (f. IV. sc. medii Quadr.) a szepesi kápt. elé állítja, ha ezt elmulasztja, és a fentieket a szepesi kápt. oklevelével nem erősített meg, holott erre Simon fia Miklós megidézi, akkor perkezdet e. Pál és Miklós Kurthwelus-i részei Simon fia Miklós kezére kerüljenek birtoklásra. D. f. VI. prox. an. fe. B. Cecilie virg., a. d. 1349.

E.: MTA. Kvt. Kézirattár. Oklevélgyűjtemény 113. (Df. 243 758.) Vízfoltos. Hátoldalán kerek pecsét töredékei.

K.: F. IX. 1. 708–709. (389. szám).

872. 1349. nov. 22.

[I.] Lajos király (H) értesíti a szépesi egyház kápt.-ját: Tharkw-i Rycolphus mr. és fiai elmondása szerint számos, birtokaikra vonatkozó privilégiumuk a kápt. sacristia-jában v. conservatorium-ában van elhelyezve, amelyek eredeti példányai elvesztek, de most szükségük lenne rájuk, ezért a király megparancsolja, hogy a nevezettek összes ott lévő privilégiumát keressék meg, majd írassák át és adják oda a nekik. D. domin. die prox. an. diem fe. B. Katherine virg., a. d. 1349.

Á.: a 915. számú oklevélben.

K.: –

873. 1349. nov. 23.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Kysfolud-i Elek fia György a maga, valamint Domokos fia Péter és Peteu fia János, ugyanoda valósi rokonai, másik részről Garan-i Dávid fiai: Miklós és Péter, előbbi előadja, hogy Dávid fiai István fia Miklós és felesége, Dávid fiainak nőtestvére halála u. ingó javaikat, gabonájukat és lakóházukat (domus utensilia) váratlanul magukkal vitték. Mivel azonban később fogott bírák közreműködésével létrejött megegyezés nyomán mindezeket visszaszolgáltatták nekik mint közeli rokonoknak, ezért ők Dávid fiai felmentik ezzel kapcsolatos kötelezettségük alól, és irántuk szavatosságot vállalnak. D. in fe. Clementi pape et mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 41 122. (Múz Ta. 1924. 53.) Hártya. Vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, zárópecsét körvonala.

K.: –

874. 1349. nov. 23.

[A leleszi konv.] 1349. nov. 23-i (in fe. S. Clementis pape, a. d. Incarn. 1349.) nyílt oklevele szerint Martonos néhai bán fia Gergely leánya, Kathws ugyan ezen Martonos fia János fiait: Istvánt és Pétert felmentette kötelezettségük alól, mivel azok anyja leánynegyede, hozománya és hitbére fejében 9 M. garast fizettek neki.

Tá.: Pálóci László országbíró, 1446. okt. 29. Dl. 80 870. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 167.)

K.: Z. IX. 134. (115. szám).

875. 1349. nov. 24. [Nagy-]Kálló

Nogsemyan-i László fia Péter mr., Dawsa volt nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zaboch-i c.-ek alispánja és a 4 szb. azt a pert, amelyet Damanhyda-i Miklós fia András ellen indítottak Ozlar-i Powch fia Péter elfogása miatt, és amely hosszú időn keresztül folyt, András kérésére, valamint fogott bírák közreműködésére elejtik. D. in Kallow, f. III. prox. p. oct fe. B. Martini conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 51 544. (Kállay cs. lt. 1300. 931.) Papír. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával *Domanhida* feljegyzés, kerek rányomott pecsét és hártyszalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 232. (1007. szám); Doc. Trans. IV. 522. (758. szám) (román nyelvű) (Kállay alapján); Piti F., Szabolcs m. 117–118. (454. szám).

876. 1349. nov. 25.

A győri egyház kápt.-ja hírül adja: korábbi oklevelének (l. 860. szám) megfelelően egyik részről Nyek-i Lőrinc fia János fia Miklós mr., másik részről István fia István soproni polgár, Sopron város törvényes megbízottja között a kápt. megbízottjának tanúságtétele mellett nov. 18-án (in oct. fe. B. Martini conf. prox. preteriti) megegyezésre kellett jutni Miklós bíró, Márton polgármr., Pehul (dict.) István és Ownar (dict.) István soproni polgárok jelenlétében a vitatott földrészen az említett Nyek-i János fia Miklós mr. birtoka és István fia István sopron polgár, a város procurator-a között. Ha a határidőig nem tudnának megegyezésre jutni, akkor esküt kell tenniük a határokat illetően, és a nekik jutó részt el kell fogadniuk. A határnapon a kápt. a soproni polgárok kérésére kanonoktársát, Domokos mr.-t küldte ki tanúságtételre, aki visszatérve előadta, hogy nov. 18-án István procurator és Miklós bíró személyesen odavezették Péter (Márk gener-e), Beel (dict.) Péter és Gygol (dict.) Jakab soproni polgárokat a vitatott földre – Ownar (dict.) István időközben meghalt, Pehul (dict.) István pedig súlyos betegen ágyban feküdt, Márton polgármr. szintén beteg volt –, akik a vitatott rész határait a következőképpen jelölték ki: a polgárok ligetei és erdői, Suprunium-ból Ryczyng-be vivő út, forrás, völgy, hegyek vége, hegycsúcs, út, völgy, síkság. A tizedik határjel felállításakor az említett Nyek-i Lőrinc fia János mr. személyesen megjelent, és amikor a soproni polgárok az említett határookra esküt akartak tenni, az első határjelre le is tették, János mr. a maga, valamint Jakab fia János nevében, Tamás fia János Miklós fia Péter nevében, Miklós fia Lukács Péter fia Lőrinc, továbbá Gál, a nevezettek familiaris-ai és procurator-ai az első határjel felállításának és az eskütételnek nem, de a többi határjel felállításának és a rájuk történő eskütételnek ellene mondtak és azt tiltották. Az eskütevők azonban ezzel nem törődve az esküt letették a fenti határookra a kápt. tanúságtévője jelenlétében. D. in quind. fe. B. B. [!] Martini conf., a. d. 1349.

E.: GYMSML. Sopron város. Diplomatarium 140. (Df. 201 774.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán kerek pecsét töredékei.

Á.: Győri kápt., 1481. aug. 20. GYMSML. Sopron város. Diplomatarium 2264. (Df. 203 909.)

K.: Házi I/1. 93–95. (155. szám).

877. 1349. nov. 25.

A Scepus-i egyház kápt.-ja hírül adja: [I.] Lajos király (H) máj. 27-i általános érvényű megbízólevele (l. 381. szám) értelmében János testvér kartauzi rendi perjel és konv.-e kérésére az említett Kis- (Parva) Slauk-i Arach királyi ember társaságában kanonoktársukat, Zagrabia-i Tamás mr.-t küldték ki tanúságtételre a Donawycz-i Szt. Antal-völgyi kolostor konv.-je birtokainak hj.-ára és a határjelek megújítására a Stragar-i és Thothfalu-i nemesek birtokai felől. A nevezettek visszatérve egybehangzóan előadták, hogy nov. 24-én (f. III. prox. an. fe. B. Katherine virg. et mart. prox. preteritum) kiszálltak az említett birtokokra, a szomszédokat összehívva jelenlétükben az alábbi határok mentén hj.-t végeztek a perjel és a nemesek egyetértése mellett, majd a birtokokat egymástól elválasztva a perjelnek és konv.-jének, ill. az említett nemeseknek iktatták örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. Határok: Fekete (Niger) hegy lába, Donawycz, hegy csúcsa, hely, ahol 2 szikla emelkedik ki, amelyek között a határ Dé-i irányban lefelé ereszkedik, völgy, Lapnyczk folyó, wlgariter Tykpatak (dict.) folyó, ennek eredete, Zeldpatak, ennek eredete, hegy, völgy, Új- (Nova) Lechnytz-ről Rychwald-ba vivő út, völgy, patak, Jordanpataka patak, ennek eredete, hegycsúcs, völgy, hegy Zyperdew és Rwlfolva között, 2 kis folyó, hegy oldala, Pribytz (dict.) folyó, Landek-i keresztések határai, az egyház birtokait az említett nemesek birtokaitól elválasztó határok vége. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a kápt. a felek kérésére a jelen, függőpecsétjével ellátott chirographált oklevelet adja ki. D. in dicto fe. S. Katherine virg. et mart., a. d. 1349. A.

E.: Dl. 30 652. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. GYKOL. Centuriae N. 62.) Hártya. Kissé vízfoltos. Felül chirographált. Hátoldalán más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Villa Sclavonialis* névalak, természetes színű sodraton kissé kopott függőpecsét.

K.: –

878. 1349. nov. 26. Buda

[I.] Lajos király (H) Tót (Sclavus) Lőrinc mr. fia Miklós királyi pohárnomr., nyitrai, vasvári, soproni, barsi és varasdi c. hűséges szolgálataiért – András (Je, Si) király meggyilkolása u. sok familiaris-ával a Nápolyi Királyságba 430

ment, és ott önzetlenül szolgálta a királyt István erdélyi vajdával és testvé-
rével, Lewkus mr.-rel együtt, amint az a vajda királynak küldött leveléből is
kiderül – a Nyitra m.-i Golgoch ~ Galgoch, Wylok, Wduarnuk ~ Vadvarnuk,
Saagh ~ Saag és Dywch birtokokat neki, Lewkus mr.-nek és testvéruknek,
Bertalannak adományozza új adomány címén (nove donationis titulo) örök
birtoklásra összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal, amelyek Aba nb. Nagy
(Magnus) Aba, a hírhedt hűtlen birtokai voltak, és a Kassa mellett ellene és
Trinchinium-i Máté ellen vívott csatát követően [I.] Károly király kezére
jutottak. A jelen oklevél visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D.
Bude, in oct. fe. B. Elizabeth, a. d. 1349.

E.: Dl. 4091. (NRA. 178. 26.) Hártya. Hátoldalán más egykorú kezek írásával
relatio magistri Teutos feljegyzés, tárgymegjelölés, nagyméretű kerek
zárópecsét körvonalai.

Tá.: Bebek István országbíró, 1364. márc. 10. Dl. 5165. (NRA. 215. 40.)
(napi keltezés nélkül).

K.: F. IX. 1. 652–653. (361. szám) (állítólagos 1467. évi Tá. alapján); AO. V.
339–342. (196. szám) (kihagyásokkal) (E. alapján).

R.: Doc. Trans. IV. 522. (759. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

Ford.: Középk. hist. 271–273. (141. szám) (csak a narráció).

879. 1349. nov. 26. Buda

[I.] Lajos király (H) nov. 26-án Budán (Bude, f. V. prox. p. fe. B. Katherine
virg. et mart., a. d. 1349.) kiadott oklevele szerint színe e. megjelenve Miklós
fia Perlap c. a király lábai elé borulva kérte, hogy a Moson m.-i Zemmaria,
Galos és Zerk birtokokon lévő részek, valamint egy Wruszwar melletti föld
birtokában – amelyek apósa, Zemmaria-i István mr. vásárolt birtokai voltak,
és ő Perlap c.-nek és általa István mr. leányától született fiainak adományozta
– a király is adományozza nekik. A kérést a király a jelen oklevéllel teljesíti,
mások jogának sérelme nélkül.

Tá.: 1. I. Mátyás király, 1484. nov. 23. Dl. 4092. (NRA. 650. 32.)

2. Tá. 1. > I. Mátyás király, 1486. nov. 20. Dl. 4093. (NRA. 1016. 3.)

3. Tá. 2. > Bátori István országbíró, 1489. ápr. 9. Dl. 88 759. (Esterházy
cs. hercegi ágának lt. Repositorium 15. B. 17. NB. 5.) (18. sz.-i egyszerű
Má.-ban.)

4. Tá. 3. > II. Ulászló király, 1491. dec. 15. Dl. 105 053. (Batthyány lt.
Illésházy cs. lt. 9. 1. A.)

Má.: Dl. 88 723. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 15. B. 17.
NB. 2.) (Tá. 2. egyszerű 18. sz.-i Má.-a.)

K.: –

880. 1349. nov. 27. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása azt a pert, amelyet korábbi oklevele (l. 862. szám) értelmében Olivér fia István mr. és Reznuk-i Gergely fia Domokos indítottak nov. 18-án (in oct. fe. B. Martini conf.) Pál fia András, Egyed fiai: Pál és Miklós, valamint Welemyrmellek-i István fia György ellen, a felek akaratából [1350.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 10. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 123. (Múz Ta. Jankovich.) Papír. Kissé szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, más egykorú kéz írásával *cum procuratorio conventus de Kopornok Georgius personaliter ad octavas* [leghúzva: *regis Stephani*] *Sancti Mychaelis archangeli* további halasztásra való utalás, rányomott kerek pecsét töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

881. 1349. nov. 28. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve egyik részről Woykfalwa-i Péter fia Pethew a Scepus-i egyház kápt.-jának megbízólevelével a Landek-i Jeruzsálem-rendi Mihály testvér nevében, másik részről Sowar-i Soos (dict.) László mr. a maga, továbbá ugyanoda valósi György mr. fia Péter mr. nevében ugyanezen kápt. megbízólevelével Turyek (dict.) Miklós előadják, hogy abban a perben, amelyet Mihály testvér akart indítani Miklós nádor jelenléte e. László és Péter mr.-ek Hannusfolwa birtokának határai között lévő, Mihály testvér Medges ~ Medyes birtoka közelében folyó Rednukpataka ~ Rednekpotaka folyó ügyében, fogott bírák közreműködésével megegyezésre jutottak. E szerint Mihály mr. keresztes elismeri, hogy a Medyes birtoka mellett folyó Rednekpotaka László és Péter mr.-ek Hannusfolwa birtokához tartozik, amint azt az említett mr.-ek oklevelei is igazolják. Ennek megfelelően a király az említett folyót nekik iktatja örök birtoklásra. Ha az említett megegyezést bármelyik fél kétségbevonja és pert indít, a másik ellenében perújítás miatt marasztaltassék el. Mindezeket a felek önként vállalták. D. Bude, sabb. prox. p. fe. B. Katherine virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 57 329. (Sóvári Soós cs. lt. 128.) Hártya. Hátoldalán és az oklevél alján más egykorú kéz írásával *assecuratio de persona ipsius Petew ~ Pethew Petri et Mathe notariorum nostrorum* feljegyzés, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala.

Má.: Dl. 74 670. (gróf Dessewffy cs. lt. M. 6.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: AO. V. 342–343. (197. szám) (kihagyásokkal).

R.: Str. III. 703. (943. szám) (latin nyelvű); Kurecskó–Stossek, Capitulum I. 123–124. (54. szám).

882. 1349. nov. 28. Buda

[I.] Lajos király (H) megfontolva István fia Miklósnak, egész Sclauonia és Ho. volt bánjának, zalai c.-nek hűséges szolgálatait, kérésére a Zala m.-i, Paka folyó mellett fekvő 3 ekealjnyi Jakusfeulde birtokot – amely János fiai: Máté, Endre és István, valamint utóbbi István fia Fudur (dict.) János örökös nélkül elhunyt emberek birtoka volt, és a királyra szállt – összes jogaival együtt neki adományozza örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. D. Bude, sabb. prox. an. fe. B. Andree ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 4094. (NRA. 647. 6.) Hártya. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, középkori kéz írásával az oklevél jobb felső sarkában és hátoldalán a pecsét alatt *relatio Nicolai filii Dominici* feljegyzés, nagyméretű kerek pecsét töredéke, hártyszalagja.

Á.: Zalai konv., 1350. márc. 8. Dl. 4096. (NRA. 647. 9.)

K.: –

883. 1349. nov. 28. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a veszprémi egyház kápt.-ját: megfontolván Miklósnak, egész Sclauonia és Ho. volt bánjának, zalai c.-nek hűséges szolgálatait, kérésére a Zala m.-i, Paka folyó mellett fekvő 3 ekealjnyi Jakusfelde birtokot – amely János fiai: Máté, Endre és István, valamint az említett István fia Fudur (dict.) János örökös nélkül elhunyt emberek birtoka volt, és a királyra szállt – neki adományozza. Mivel a király nem tudja, hogy az említett birtok az ő adományozása alá tartozik-e, ezért kéri a kápt.-t, hogy Bogud-i Pál fia Miklós v. Bachanag-i Mihály királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét az említett birtokra, ahol a királyi ember a szomszédokat összehívva jelenléttükben hj.-t és határ-elkülönítést végez, majd a birtokot Miklós volt bánnak iktatja örök birtoklásra. Az esetleges ellentmondókat pedig a király jelenléte elé idézi, aki minderről írásos jelentést kér. D. Bude, sabb. prox. an. fe. B. Andree ap., a. d. 1349.

Á.: a 921. számú oklevélben.

K.: Zala I. 490–491. (308. szám).

884. 1349. nov. 28. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti Sarus m. c.-ét, alispánját és szb.-it: Boyur ~ Bayur-i Beke-t, valamint fiát, Lászlót és más fiait különleges királyi kegyből kiveszi a címzettek joghatósága alól, ezért megparancsolja, hogy a nevezettek felett ne ítélkezzenek, hanem ha ellenük valaki pert indít, azt a király színe e. kell lefolytatni. D. Bude, sabb. prox. an. fe. S. Andree ap., a. d. 1349.

Á.: Szepesi kápt., 1350. ápr. 17. Dl. 103 164. (Batthyány cs. lt. Bajomi cs.)

K.: –

885. 1349. nov. 28. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti Egyed fia Pétert és Sumus-i Iwanka fiait: a Sarus-i, Eperies-i és Zebun-i polgárok és hospes-ek elmondása szerint a címzettek nem engedélyezik a Pathak városba vivő út használatát, hanem saját vámjukon történő áthaladásra kényszerítik őket nem csekély sérelmükre. A király megparancsolja, hogy a fentieknek kegyvesztés terhe alatt engedélyezzék a szokásos útvonalak használatát. D. Bude, sabb. prox. an. fe. S. Andree ap., a. d. 1349.

E.: ŠA. Poprad (Poprád). Eperjes város lt. Középkori gyűjtemény 20. (Df. 228 459.) Vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés.

K.: Iványi, Eperjes 25. (50. szám); Juck 164. (206. szám).

R.: Iványi, Eperjes 25. (50. szám).

886. 1349. nov. 29. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti Zabouch m. c.-ét, alispánját és szb.-it: Biry-i Tamás elmondása szerint Simon fiai: Imre és Péter jobbágycs. az ő kiskorú (parvulus) fiát, Lászlót hatalmaskodási ügyben a címzettek jelenléte elé idézték, akik őt 12-ed magával eskütételre ítélték. Erre a király az ügyet a prelatus-ok és bárók döntésére bízta, akik szerint hatalmaskodási ügyben kiskorút nem lehet válaszára, ill. 12-ed magával eskütételre kényszeríteni, mert ez ellentétes az ország szokásával. A király ezért megparancsolja a címzetteknek, hogy az eskütételt kimondó ítéletet vonják vissza. D. Bude, in domin. an. fe. S. Andree ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 51 545. (Kállay cs. lt. 1300. 924.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával *relatio regine* feljegyzés, ami a pecsét alatt ismétlődik, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, vörös színű gyűrűpecsét.

K.: –

R.: Kállay I. 232. (1008. szám).

887. 1349. nov. 29.

A Zala-i Szt. Adorján-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Sule-i Miklós fiai: Jakab és Péter a Kopornuk-i Szt. Üdvözítő-monostor konv.-jének megbízólevelével Jakusfelde-i János fia István özvegye – most az 434

említett Sule-i Miklós felesége –, Erzsébet, valamint annak előző házasságából született leánya – az említett Jakab felesége –, Sebe nevében, másik részről Fábián fia János, Miklós volt bán, jelenleg zalai c. familiaris-ura megbízólevelével, előbbieket előadják, hogy az úrhölgyek Zala m.-i, a Paka folyó mellett lévő, Miklós bán birtokaival szomszédos Jakusfelde birtokot, amely őket hitbér, jegyajándék és leánynegyed címén illeti meg, összes haszonvételeivel, jövedelmeivel és tartozékaival 40 M. dénár készpénzért – a M.-t 10 pensa-val számolva –, ellentmondó nélkül eladják Miklós bánnak örök birtoklásra. Ennek tanúságtételül a konv. Miklós volt bánnak a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. in vig. S. Andree ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 4097. (NRA. 647. 8.) Erősen szakadozott. Hátoldalán 18. sz.-i kézírásával tárgymegjelölés, hártyszalagon ép kerek függőpecsét.

Á.: Zalai konv., 1350. márc. 8. Dl. 4096. (NRA. 647. 9.)

Tá.: Szécsényi Tamás országbíró, 1352. máj. 12. Dl. 3745. (NRA. 647. 11.)

K.: –

888. 1349. nov. 29. Buda

Tamás c. országbíró, Kewe-i c. azt a pert, amelyet korábbi oklevele (l. 863. szám) értelmében Kallou-i Simon fiai: Imre és Péter – akiknek nevében Byri-i Péter jelent meg az egri egyház kápt.-jának megbízólevelével – indítottak nov. 18-án (in oct. fe.B. Martini conf.) Iwan fiai: András, László és Demeter ellenében, a király írásos parancsára (l. 864. szám) – amelyben Iwan fiai számára 3 M. bírság megfizetését írta elő – [1350.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart.) halasztja. D. Bude, 12. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 546. (Kállay cs. lt. 1300. 951.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala, töredékei, hártyszalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 232–233. (1009. szám).

889. 1349. (nov. 29. körül)

A Kapurnuk-i konv. 1349. évi (a. d. 1349.), a zalai konv. 887. számú oklevelével azonos tartalmú oklevele.

Tá.: Szécsényi Tamás országbíró, 1352. máj. 12. Dl. 3745. (NRA. 647. 11.)

K.: –

890. 1349. nov. 30. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti báróit, kiváltképpen a nádort, országbíró, a parochialis c.-eket, alispánokat, szb.-kat és az ország összes jogszolgáltatóját, ideértve az egyháziakat és a világiakat is: István fia András zsenge korú fiait: Leukus-t, Jánost, Istvánt és Bertalant törvényes koruk eléréséig pereikben felmenti válaszdási kötelezettségük alól, ezért a címzetteknek megparancsolja, hogy András fiait nem merészeljék válaszdásra kötelezni, kivéve az apjuk életében kezdeményezett, v. új birtokfoglalásokkal kapcsolatos ügyeket. D. Bude, in fe. B. Andree ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 73 275. (Mérey cs. kaposmérői lt. 13.) Hártya. Vízfoltos, szakadozott és hiányos. Hátoldalán más egykorú kéz írásával *relatio Nicolai notarii* feljegyzés, megismételve a pecsét alatt, gyűrűspecst lenyomata, vörös színű maradványai.

Má.: ugyanezen jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –

891. [1349.] dec. 1. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Benedek [fia] Tamás választott szerémi püspököt tisztségében megerősíti. D. Avinione, Kal. Dec., [pápasága] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 105. 122v–123r. (Df. 292 750.)

K.: Theiner I. 774. (1177. szám).

892. (1349. dec. 1. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző oklevélben foglalt intézkedéséről értesíti a szerémi kápt.-t. D. ut supra.

Reg.: ASV. Reg. Aven. 105. 123r. (Df. 292 750.)

K.: –

R.: Theiner I. 775. (1177. szám).

893. (1349. dec. 1. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 891. számú oklevélben foglalt intézkedéséről értesíti a szerémi egyházm., a város klérusát és népét. D. ut supra.

Apparátusa megegyezik az előző oklevélével.

894. (1349. dec. 1. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 891. számú oklevélben foglalt intézkedéséről értesíti a kalocsai érseket. D. ut supra.

Apparátusa megegyezik a számú oklevélével.

895. (1349. dec. 1. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 891. számú oklevélben foglalt intézkedéséről értesíti [I.] Lajos királyt (V). D. ut supra.

Apparátusa megegyezik a számú oklevélével.

896. 1349. dec. 1.

A [pécs-]váradi monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Aranya-i Vturbeur fia Tamás, másik részről ugyanoda valósi Lukács fia Miklós előadják, hogy az őket illető Aranya-i birtokrészüket összes haszonvételeivel és tartozékaival 2 egyenlő részre osztották. A Ny felőli birtokfél Tamásnak, a Ke felőli Miklósnak jutott örök birtoklásra. Ha a felosztást valamelyik fél később nem fogadná el, perkezdet e. 6 M.-t fizessen az azt elfogadó félnek a bíró része nélkül. D. f. III. prox. p. fe. Andree ap., a. d. 1349.

E.: SNA. Révay cs. központi lt. Oklevelek. Aranyán 1. 7. (Df. 259 544.)
Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek rányomott pecsét töredékei.

K.: –

R.: Köfalvi T., Pécsváradi konvent 143. (209. szám).

897. 1349. dec. 1. Egeg

Péter Egeg-i pap, Miklós honti főesp. helyettese hírül adja: egy bizonyos haldokló, Sandur-nak mondott nemes c. Keralyffya-ról az oklevéladó jelenlétében magához hívta Sumug fia Andrást, és úgy végrendelkezett, hogy bár az említett birtokot hatalmában tartotta, most azonban Andrásnak hagyja örök birtoklásra, az arra vonatkozó okleveleket is átadja neki, és ha azokat fiai megtartanák, akkor hatályukat veszítsék. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására Sandur c. kérésére a jelen oklevelet adja ki Andrásnak. D. in Egeg, f. III. prox. p. fe. Andree ap., a. d. 1349.

Á.: Sági konv., 1370. ápr. 16. Dl. 2543. (NRA. 688. 62.)

K.: –

898. 1349. dec. 2. Csütörtökhely

Péter fia Lack c., Scepus-i szb. színe e. megjelenve egyik részről Chantafolua-i László fiai: Egyed és Hencz, másik részről a Scepus m.-i Gahanfolua-i Basilus fia Gahan leánya, Elche, előbbieket előadják, hogy ők 5 szepesi M. dénár garast tartoznak fizetni az úrhölgynek. Ezért azt a 10 hold szántóföldet, amelyet Chantafolua határai között az úrhölgy választ ki magának, összes haszonvételeivel és tartozékaival elzálogosítják neki a fenti összeg fejében, szavatosság vállalásával. A visszaváltásig a birtokrészrel kapcsolatos összes költségek az úrhölgyet terhelik. Az általa v. örökösei által termelt terményeket szabadon értékesítheti, László fia a birtokrészt – amikor az bevetetlen – az említett 5 M.-ért bármikor visszaválthatják. Ha akkor váltják meg, amikor az be van vetve, a zálogbavevőknek joguk van a terményt szabadon elszállítani. D. f. IV. prox. p. fe. B. Andree ap. in Quinto Foro, a. d. 1349.

E.: SNA. Szepesi kápt. hh. lt. Oklevelek. Misc. Scepus. 8. 1. 13. (Df. 263 002.)

Kissé vízfoltos. A Fk.-en pecsét bevágása, hártvaszalagja látszik.

K.: –

899. 1349. dec. 4. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Kuncheg c. kun kapitány a szintén megjelent Thuteus ~ Tuteus ajtónállómr.-nek, pilisi c.-nek adományoz 25 kunt az iránta tanúsított jócselekedeteiért, hogy őket bármelyik birtokán letelepíthesse házaikkal és javaikkal együtt. D. Bude, f. VI. prox. fe. B. Andree ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 87 239. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 32. E. 237.)

Hártya. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, előbbiben *Teteus* névalak, nagyméretű kerek pecsét körvonala, töredéke és hártvaszalagja.

K.: –

900. 1349. dec. 4. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve Máté fia Lukács, Péter fia Domokos és Wzur-i ugyanezen Domokos fiai: Benedek és Mihály tiltakoznak amiatt, hogy ugyanoda valósi Sandor fia Miklós a Pozsony m. Wzur, Rechk és Churle birtokokban lévő részeit kívülállóknak (extranei) adja, ill. zálogosítja el, holott azok a rokonság folytán inkább őket illetnék. A nevezettek Miklóst eltiltják említett magatartásától, amiről a király a jelen oklevelet adja ki számukra. D. Bude, f. VI. prox. fe. B. Andree ap., a. d. 1349.

E.: EPL. Pozsonyi kápt. országos lt. 14. 16. 17. (Df. 261 276.) Vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű rányomott kerek pecsét körvonala, töredékei.

K.: Str. III. 703. (944. szám).

901. 1349. dec. 4. Buda

Erzsébet [anya]királyné (H) színe e. megjelenve Choor nb. Nagy (Magnus) Péter fia Tamás mr. Chokakw-i várnagy, Lyptouia-i c. [bemutatta] saját nyílt oklevelét, amelyben megerősítette [I.] Károly király nyílt és privilegiális okleveleit, kérve annak Erzsébet privilegiális oklevelével történő megerősítését, amit az [anya]királyné a király egyetértésével, a főpapok és a bárók tanácsára a jelen privilegiális oklevelével teljesít. D. Bude, in fe. B. Barbare virg. et mart., a. d. 1349.

E.: Dl. 30 641. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. GYKOL. Miscellanea 1. 4. 50.) Hártya. Erősen szakadozott és hiányos. Hátoldalán más egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, függőpecsétje elveszett.

Má.: Ue. jelzet alatt. (1786. júl. 16-i hiteles Má.-ban.)

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-kori oklt. XXVII. 237. szám.)

902. 1349. dec. 5.

Az esztergomi egyház kápt.-jának 1349. dec. 5-i (sabb. prox. p. fe. B. Andree ap., sub a. d. 1349.) privilegiális oklevele szerint Csanád esztergomi érsek, örökös esztergomi c. házába szólította a kápt.-t végakarátának lejegyzése céljából. E szerint az érsek a maga és frater-ei Hont m.-i, az esztergomi kápt. Saagh, és a barsi egyház birtoka között fekvő Ganan vásárolt birtokát szőlőkkel és más haszonvételekkel a neki és egyházának tett hűséges szolgálataiért notarius-ának, János mr.-nek adja örök birtoklásra jelen lévő frater-ei – Lőrinc fia János, Miklós fiai: György és Miklós és Pongrác fia Tamás mr. – egyetértésével és tanácsára.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1359. okt. 11. u. Dl. 69 244. (Kubinyi cs. lt. 54.)

K.: –

R.: Bakács, Pest m. 187. (636. szám).

903. 1349. dec. 5. Buda

Tamás c., [I.] Lajos király (H) országbírója, Keue-i c. színe e. megjelenve egyik részről Teewteus ~ Teuteus királyi ajtónállómr., pilisi c. és Wysegrad-i várnagy a maga és Vezzeus ~ Vezzeus ~ Wezzeus mr. Zolium-i c. nevében

királyi megbízólevéllel, másik részről Harazty-i András fia László bemutatták az országbíró privilégiumát (l. 832. szám) 2 példányban, és kérték ezek privilégium formájában történő átírását, mivel László a Lappanch, más néven Gathuege birtokokat testvére, Simon, és annak fia tiltása miatt nem tudta Teuteus és Wezeus mr.-eknek iktatni. A felek emiatt a birtokcserében érintett birtokokat kölcsönösen visszaadták egymásnak. Teuteus és Wezeus mr.-ek a Peterd birtokban lévő Bozoch részre vonatkozó nyílt királyi oklevelet – amelyet az eredeti csere megállapodás értelmében át kellett volna adniuk Lászlónak – most nem kell átadniuk neki. Mindezeket a felek önként vállalták. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. Bude, sabb. prox. an. fe. B. Nicolai conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 952. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 331.) Erősen vízfoltos és szakadozott, függőpecsétje elveszett.

K.: Z. II. 404–408. (283. szám). (I. Lajos király említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 317. szám.)

R.: Z. VII/1. 129–130.

904. (1349. dec. 7. e.)

János borsodi főesp. oklevele értelmében Tarnok (dict.) László fia Márton dec. 7-én tartozik színe e. megjelenni Fizeri (dict.) Mihály fia János mr. ellenében, hogy okleveleit bemutassa.

Eml.: a 919. számú oklevélben.

K.: –

905. (1349. dec. 7. e.)

Tamás c. országbíró felkéri a győri kápt., hogy dec. 7-én küldje ki tanúságtevőit az egyik részről Hector fiai: Miklós mr., másik részről testvére, György mr. között létrejött megállapodás végrehajtásához.

Eml.: a 940. számú oklevélben.

K.: –

906. 1349. dec. 7.

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): Wezeus mr. Saaskwi várnagy procurator-a révén megkapták a király vizsgálatra és hj.-ra vonatkozó oklevelét (l. 816. szám). Ennek megfelelően Malus-i Beke királyi ember

társaságában Miklós mr. kanonokot küldték ki tanúságtételre, akik visszatérve előadták, hogy Bars és Esztergom m.-i nemesek körében vizsgá-lódva megtudták, hogy Leker-i Farkas fia Péter fia Farkas okt. 30-án (f. VI. prox. an. fe. OO. SS., a. in presenti) Wezeus mr. Zelys-i officialis-át, Beder-t a közúton (via publica) haladtában minden ok nélkül az arcán életveszélyes sebekkel megsebesítette a közöttük folyó per függése idején. D. in oct. B. Andree ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 953. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 340.) Kissé szakadozott és vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredéke, hártyszalagja.

K.: Z. II. 408–409. (284. szám).

R.: Z. VII/1. 130.

907. 1349. dec. 7.

Az esztergomi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Beny-i János fia György bemutatta Miklós nádor (H), a kunok bírása júl. 9-i nyílt oklevelét (l. 529. szám), kérve annak a kápt. pecsétje alatt történő megerősítését, ahogy azt már a nádor is kérte az oklevélben. A kápt. a kérést a jelen oklevéllel teljesíti. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a jelen, függőpecsétjével ellátott, chirographált oklevelet adja ki. D. Demeter mr. olvasókanonok keze által in oct. fe. B. Andree ap., a. d. 1349. ut supra.

E.: Dl. 65 756. (Balassa cs. lt. 75.) Hártya. Kissé vízfoltos. Felül chirographált. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, vörös-sárga sodraton törött függőpecsét.

Má.: 1. Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

2. Ue. jelzet alatt. (Írógéppel írt egyszerű 20. sz.-i Má.-ban.)

3. Dl. 72 318. (Madách cs. lt. 4. 30.) (19. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: Str. III. 703–704. (945. szám).

R.: Balassa 44. (105. szám).

908. 1349. dec. 7. Beszterce

András mr. székelyispán, brassói, szatmári és máramarosi c. értesíti a [gyula-]fehérvári egyház kápt.-ját, [I.] Lajos király (H) szóbeli parancsának értelmében Gegus fia János Lapus földjét – amelyet a Kopus-i és Valdhyd-i hospes-ek v. szászok elfoglaltak – vissza kell adatnia Jánosnak. András mr. kéri a kápt.-t, hogy megbízottja, Vruzfaya-i István mr. társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében István mr. Lapus földet Gegus fia Jánosnak iktatja, amiről András mr. a kápt.-tól írásos jelentést kér. D. in Bystricia, 2. die fe. B. Nicolai conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 4098. (Erdélyi kormányhatósági lt. Erdélyi kincstári lt. Erdélyi fiscalis lt. 1. 1. H.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és több 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: F. IX. 1. 735–736. (394. szám); Székely okl. I. 57–58. (44. szám); ZW. II. 72. (654. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 213. (548. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 522–523. (760. szám) (román nyelvű) (ZW. alapján).

909. 1349. dec. 8.

Péter fia Tamás mr. liptói, kőrösi c., Chokaku-i várnagy kéri a császmái egyház kápt.-ját, hogy Péter fia György v. Bank fia János, a c. megbízottja társaságában a kápt. küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a megbízott Egyed fia Tamást Kozma fia Dénes ellenében a c. jelenléte elé idézi, aki minderről írásos jelentést kér. D. in fe. Conc. B. virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 103 275. (Batthyány cs. lt. Jelzet nélküli oklevelek.) Papír. Erősen vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

910. 1349. dec. 9. Buda

[I.] Lajos király (H) színe e. megjelenve egyik részről Churle-i Sandor ~ Sandur fia Miklós, másik részről Péter fia Domokos és Churle-i Máté fia Lukács előadják, hogy Miklós a Pozsony m.-i Rethe birtokban lévő részét 10 M.-ért – a M.-t 10 pensa-val számolva – elzálogosítja Domokosnak és Lukácsnak 12 évre úgy, hogy a nevezettek [1350.] jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d. nunc venturis) 3 M.-t készpénzben, 3 M.-t pedig becsértékben tartoznak megfizetni Miklósnak. A fennmaradó 4 M.-t [1350.] márc. 4-én (f. V. prox. p. diem medii Quadr. nunc affuturum) tartoznak megfizetni, a felét készpénzben, a másik felét becsértékben. Ha az első időpontot elmulasztják, kétszeres összeget fizessenek, ha a másodikat, akkor az addig kifizetett összegeket veszítsék el. Az említett 12 év elteltével Miklós a birtokrészt ugyanezért az összegért bármikor visszaválthatja. Ha Miklós a birtokrészt a 12 év eltelte e. másnak akarná eladni, v. elzálogosítani, akkor a birtokrész örökre Domokosé és Lukácsé legyen, és Miklós velük szemben párbajban vesztésként ítéltesse el. Mindezekhez Miklós hozzátette, hogy Domokos és Lukács az ő másik Rethe-i birtokrészét, amely most mostohaanyja, Sandur özvegye kezén van hitbér és jegyajándék címén, szintén megválthatják tőle. Mindezeket a felek önként vállalták. D. Bude, 2. die fe. Conc. B. virg., a. d. 1349.

E.: EPL. Pozsonyi kápt. országos lt. 14. 16. 31. (Df. 261 282.) Vízfoltos. Az oklevél jobb felső sarkában, alsó szélén és hátoldalán azonos kéz írásával *assecuratio Nicolai dicti Treutul de personis* feljegyzés, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei, hártýaszalagja.

K.: Str. III. 704–705. (946. szám).

911. 1349. dec. 9. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Kewe (Keue)-i c. 1349. dec. 9-i Budán (Bude, f. IV. prox. p. fe. Conc. B. virg., a. d. 1349.) kiadott, tiltást tartalmazó nyílt oklevele szerint színe e. megjelenve Zouard (Zoward) fia Domokos c. tiltotta, hogy a Kerezkuz (Kereskez)-ben lévő Zeph birtokból, tartozékaiból és más birtokokból neki járó részből rokonai, Bodugh (Bodon) fia András fiai: Zouard és Benedek, valamint e Bodugh (Bodon) fia Miklós fia János bármit is elidegenítsenek.

Tá.: 1. Báthori István országbíró, 1435. nov. 5. Dl. 1148. (NRA. 1552. 8.)

2. Báthori István országbíró, 1437. dec. 4. Dl. 107 383. (Károlyi cs. nemzetségi lt. Harruckern cs. lt. V. 5.) (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: –

912. 1349. dec. 10.

[I.] Lajos király (H, Da, Cr, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal., mont. S. Angeli dom.) hírül adja: János volt [székes-]fehérvári örkanonok a király elleni hűtlenség bűnébe esett, ezért a főpapok és bárók ítélete értelmében örökös kenyéren és vízen való táplálásra és börtönre vettetett, összes birtokai pedig a királyra szálltak. A király a Somogy m.-i Gyogh birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival Erzsébet [anya]királynénak adományozza örök birtoklásra – amint azt már korábbi nyílt oklevelével (l. 564. szám) is megtette – avval, hogy ő bárkinek tovább adományozhatja. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében kettős függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. Thatamerius [székes-]fehérvári prépost, királyi alkancellár keze által, a. d. 1349., IV. Id. Dec., uralkodása 8. évében, amikor Domokos spalatói érsek, Miklós egri, Demeter váradi, Gergely csanádi, András erdélyi, Kálmán győri, Miklós pécsi, Mihály váci püspök, az esztergomi, kalocsai, zárai, boszniai, szerémi és zágrábi székek üresedésben, János veszprémi és Miklós nyitrai választott és megerősített püspökök, Miklós nádor, a kunok bírása, István erdélyi vajda, Zonuk-i c., Tamás c. országbíró, Olivér királyi-, Pál királynéi tárnokmr.-ek, Domokos Macho-i bán, Tót (Sclavus) Lőrinc fia Miklós pohárnokmr., Dénes lovászmr.

E.: Dl. 4099. (Mon. Vetus Buda 27. 13.) Hártya. Hátoldalán más egykorú kéz írásával tárgymegjelölés, vörös színű sodraton ép függőpecsét.

K.: Katona, Hist. crit. IX. 578–579. (364. szám) (szept. 2-i kelettel); AO. V. 343–344. (198. szám) (kihagyásokkal).

R.: Doc. Trans. IV. 523. (761. szám) (román nyelvű) (AO. alapján); Bónis-Balogh 123. (1110. szám).

Megj.: Az oklevélen a király 1364. évi megerősítő záradéka.

913. 1349. dec. 10. Buda

[I.] Lajos király (H) megparancsolja a honti c.-nek, alispánnak és a szb.-nak: bár korábbi oklevelével meghagyta nekik, hogy Egyed fia Péter feleségét iktassák be férje Sembur-i birtokrészébe, és abban tartsák meg, mivel azonban Vezzeus mr. Zolyum-i c. jelezte, hogy az említett birtokrész az övé és Tuteus ajtónállómr.-é, amiről oklevelekkel rendelkezik, ezért a király most azt parancsolja, hogy az úrnőt a birtokrésztől fosszák meg, és abba Tuteus és Vezzeus mr.-eket iktassák be [1350.] jan. 2-áig (usque 2. diem diei Strennarum), amikor Vezzeus mr. Tuteus mr.-el együtt, v. egymaga v. procurator-a által bemutatja a birtokrészre vonatkozó okleveleit a király v. az [anya]királyné színe e., akik ezek értelmében fognak dönteni. D. Bude, f. V. prox. p. fe. Conc. B. virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 87 240. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 32. B. 113.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, más középkori kéz írásával *relatio Nicolai electi* feljegyzés, vörös színű gyűrűspecsét töredékei, hártyaszalagja, alatta kivehető a *Sember* névalak.

K.: –

Megj.: I. Lajos király említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXXII. 897. szám.

914. 1349. dec. 11.

A császmái egyház kápt.-ja jelenti Péter fia Tamás mr. kőrösi c.-nek: korábbi oklevelét (l. 867. szám) megkapva Péter fia György, a c. embere társaságában Fábiánt, az egyház prebendarius papját küldték ki tanúságtételre Egyed fia Tamásnak a c. jelenléte elé történő másodszeri megidézésére Kozma fia Dénes ellenében. Fábián prebendarius pap visszatérve előadta, hogy a c. embere Tamást a jelenlétében dec. 10-én (f. V. prox. p. fe. Conc. virg. glor.) a Chereucha-i Keresztelő Szt. János-parochia-ban lévő birtokrészén – ahol lakik – dec. 21-re (f. II. prox. an. fe. Nat. d. prox. affuturum) a c. e. való megjelenésre megidézte Dénes ellenében. D. f. VI. prox. an. fe. B. Lucie virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 101 901. (Batthány cs. lt. Miscellanea 2. 40. 11. 6.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű mandorla alakú zárópecsét nyoma.

K.: –

915. 1349. dec. 11.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja hírül adja: megkapta [I.] Lajos király (H) gyűrűspecstje alatt kiadott, itt átírt nov. 22-i oklevelét (l. 872. szám). A király parancsának megfelelően megkeresték és átírták Rykolphus mr. és fiai birtokaikra vonatkozó privilégiumát. D. f. VI. prox. p. fe. B. Nicolai conf., a. d. 1349. suprascripto.

E.: ŠA. Levoča (Lőcse). Késmárk város lt. Késmárk város tanácsa. Pergamen oklevelek 5. (Df. 281 695.) Vízfoltos. Hátoldalán egykorú és későbbi kezek írásával tárgymegjelölés, a Fk.-en függőpecsét bevágása, sodrata látszik.

Á.: a 954. számú oklevélben.

Má.: 1. Dl. 70 480. (Berzeviczy cs. kakaslomnici lt. 34.) (1787. ápr. 10-i hiteles Má.-ban.)

2. Szlovákia. Magángyűjtemény. Horváth cs. palocsai lt. PP. 4. (Df. 283 053.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XIII. 27. szám.)

916. [1349.] dec. 11.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt okt. 21-i oklevelének (l. 796. szám) megfelelően a kápt. Sygra-i Dénes fia Henrik társaságában Pál testvér kanonokot küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy dec. 5-én (sabb. prox. an. fe. B. Nicolai conf. prox. preteritum) a királyi ember a kápt. tanúságtevőjének, valamint Thouthsolmus birtok szomszédainak jelenlétében hj.-t végzett, majd a birtokot királyi adomány címén Apród (dict.) Miklósnak és fiainak iktatta örök birtoklásra, ellentmondó nem volt. D. 6. die dicti fe. B. Nicolai conf., a. d. prenotato. [1349.]

E.: ŠA. Poprad (Poprád). Eperjes város lt. Középkori gyűjtemény 21. (Df. 228 460.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Kauasy* névalak, kerek zárópecsét lenyomata, apró töredéke.

Á.: I. Lajos király, 1351. okt. 25. ŠA. Poprad (Poprád). Eperjes város lt. Középkori gyűjtemény 25. (Df. 228 464.)

K.: –

R.: Iványi, Eperjes 25. (51. szám).

917. [1349.] dec. 11.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt áúrt okt. 21-i oklevelének (l. 796. szám) megfelelően (l. az előző oklevelet.) Hj.: Feketeerdew a Jauorheg csúcsán, Kochnyauize patak eredete, régi malomhely, berch-ez vezető út, vörös hegy (mons rubesa), Lengyel (Polonus) (dict.) Jakab fiai falujának része, rév, Kyspotaka patak, Jauorheg magas csúcsa, Mykch bán fia Loránd mr. határai, említett hegy, Kochnyauize patak eredete. D. 6. die dicti fe. B. Nicolai conf., a. d. prenotato. [1349.]

E.: SNA, Szepesi kápt. hh. lt. Oklevelek. Met. Sáros 3. 1. 13. (Df. 262 706.)

K.: –

918. 1349. dec. 11.

Pál, a Scepus-i Szt. Márton-egyház kanonokja, Benedek [fia] Pál mr. kanonoknak, Miklós prépost lelkiekben általános vicarius-ának locumtenens-e színe e. megjelenve Vörös (Rufus) (dict.) János és Vychkfalua ~ Vilhkfalua-i Vak (Cecus) Mihály fia Péter az ugyanoda valósi Klára asszony leánya, Anna nevében előadják, hogy a jó emlékezetű Péter fia Detricus, Vythkfalua-i birto- kos (possessionatus) végakaratóban a Detricus-t illető Vythkfalua-i curia-ját az összes épülettel és királyi mértékkel mért 16 hold szántóföldet összes jogaival, szabadságaival, haszonvételeivel és tartozékaival az említett Annának hagyta a megfelelő tanúk e. kelt végrendeletében örök birtoklásra. Az említett János és Péter Anna nevében kérték, hogy az oklevéladó a nagyobb bizonyosság érdekében az alábbi tanúkat idézze színe elé, ezért ő Jempnyk-i Jánost és mátéfalvai (Villa Mathei) Gergelyt, az említett falvak egyházainak rector-ait – amely falvak Vilhkfalua-val szomszédosak –, akik az említett végakarát tanúi voltak, színe elé idézte, és ők eskü alatt megerősítették a fentieket. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására Anna asszonynak a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. f. VI. prox. p. fe. B. Nicolai conf., a. d. 1349.

E.: ŠA. Levoča (Lőcse). Szepesi kápt. m. lt. I. rész 7. 1. 6. (Df. 272 418.) Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés. A Fk.- en függőpecsét bevágása, sodrata látszik.

K.: –

919. 1349. dec. 11. Eger

János mr. borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a [korábbi] kötelezvényének [megfelelően] (l. 904. szám) színe e. dec. 7-én (in oct. fe. B. Andree ap.) [meg kellett jelennie] Tarnok (dict.) László fia 446

Mártonnak Fizeri (dict.) Mihály fia János mr. ellenében, hogy [okleveleit] bemutassa. A határnapon János mr. személyesen [megjelent .....] Pelephthe-i Martonos [leánya], Margith nevében megfelelő megbízólevéllel pedig Isep-i Mihály fia Jakab állt elő, aki [előadta], hogy bár az úrnő a fentiekre kész volt, de a mostani halandóság miatt ..... erre nem vállalkozott, ezért az ügyet bírság nélkül a jelen oklevél kiadásának napjára halasztották. A főesp. a vele együtt üléselő ülnökökkel együtt úgy határozott, hogy a felek akaratának megfelelően 2 alkalmas embere, Therebes-i Miklós Chergeu-i alessp. és Zeech-i Kylianus a felek társaságában .....-én (..... d. iam venturis) szálljanak ki Vpor faluba, és győződjenek meg az úrasszony koráról, és vizsgálják ki, hogy az úrasszony abban az időben, amikor az említett [Mihály] fia János ....., v. nem. Ezt követően a felek a szomszédos falvak és birtokok lakosainak körében végezzenek vizsgálatot a fentiekről, ha szükséges, több napon keresztül, majd pedig minderről tartoznak jelentést tenni [1350.] febr. 9-én ([in oct. Puri]f. B. virg. subsequentibus). D. Agrie, f. VI. prox. an. oct. fe. S. Nicolai conf., a. d. 1349. Ha viszont ..... és a főesp. kiküldöttjei [színe e.] az Vpor-i egyházban esküt tesz arra, hogy dec. 7-én betegsége miatt [nem tudott megjelenni], elkerüli a bírságot, ha nem, egyszeri bírságban marasztatassék el.

Á.: Miklós terebesi plébános, 1350. Dl. 41 146. (Múz. Ta. 1894. 24.)

K.: –

R.: Bónis–Balogh 123. (1111. szám).

Megj.: Az átíró oklevél hiányos.

920. 1349. dec. 12.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-jének színe e. megjelenve egyik részről Tyba-i Lőrinc fia László mr. felesége, Ilona, Sámson fia Wgwd mr. leánya, másik részről Zalouch fia Mihály fia Péter mr., előbbi előadja, hogy mivel Péter mr. öt ifjú kora óta saját leányának tekintette, ellátta javakkal, szabad akarata szerint kiházasította, ügyeiben támogatta, és tőle 50 M. garas készpénzt kapott, ezért a neki az apai javakból járó leánynegyedteljességgel elengedi, és a jelen oklevéllel felmenti kötelezettsége alól. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a konv. függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. sabb. prox. p. fe. B. Nicolai conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 85 285. (Sztáray cs. lt. 73.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, zöld színű sodraton függő pecsétje elveszett.

K.: Sztáray I. 218–219. (118. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 523. (762. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

921. 1349. dec. 12.

A veszprémi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt nov. 28-i oklevelének (l. 883. szám) megfelelően Mihály királyi ember társaságában Demeter fia János mr. volt dékánt küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy dec. 7-én (f. II. prox. p. fe. B. Nicolai conf. prox. preteritum) kiszálltak Jakofelde földre, a szomszédokat összehívták, de csak Lako mr. és testvérei jelentek meg, a birtokon 2 úrhölgyet találtak, Benedek fiai: Mihály és István feleségeit, akik állításuk szerint a királynál, az [anya]királynénál és az ország báróinál szándékoznak panaszt tenni, de az iktatásnak nem kívántak ellene mondani, így a földet, amely becslés szerint nincs 3 ekealjnyi, a királyi ember Miklós volt bánnak iktatta. D. sabb. prox. an. fe. B. Lucie virg., a. d. 1349.

E.: Dl. 4095. (NRA. 647. 6.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kisméretű kerek zárópecsét töredéke.

K.: Zala I. 490–492. (308. szám).

922. 1349. dec. 12. Eger

János borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: Hoznus-i Nagy (Magnus) Domokos, Olivér fia István, Lachk fia István fia László és Kokas fia János fiai: László és Domokos Ratolth nb. nemesek Péter, a Peturuasara-i egyház papja, a főesp. megbízottja idézése alapján tartoztak dec. 7-én (in oct. fe. B. Andree ap.) színe e. megjelenni a néhai Gyimis-i Forgách (dict.) Miklós özvegye, Chitnik-i Benedek leánya, Anna ellenében. A határnapon Vereb-i János fia György és Mihály procurator-ok jelentek meg Lachk fia István fiai, valamint Olivér fia nevében megfelelő megbízólevéllel, azonban az úrasszony vádjára nem kívántak választ adni, János fiai és Domokos mr. pedig nem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett. E miatt a főesp. bírságban marasztalja el őket, hacsak nem tudnak távolmaradásukra ésszerű magyarázatot adni. Az úrhölgy procurator-a, Zenthkyral-i Simon fia Petheus a Jazou-i prépost és konv. megbízólevelével megjelenvé várt rájuk. D. Agrie, 6. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 58 527. (Forgách cs. lt. 161.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredéke, hártyszalagja.

K.: F. IX. 1. 707–708. (388. szám).

923. 1349. dec. 13.

Az esztergomi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Herbortus fia János Rosumbreg-h-i bíró a maga és az összes odaválói polgár és hospes nevében
448

bemutatta [I.] Károly király (H) nyílt oklevelét szabadságaikról, kérve annak a kápt. pecsétjével megerősített privilegialis oklevelében történő átírását, mivel az eredeti pecsétjének rossz állapota miatt nem meri magával vinni. A kérést a kápt. a jelen oklevéllel teljesíti. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására függőpecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. Demeter mr. olvasókanonok keze által, in fe. B. Lucie virg., a. d. 1349.

E.: ŠA. v Bytči (Biccse). Liptói Múzeum gyűjteménye 35 160. Rózsahegy város lt. Oklevelek 2. (Df. 271 844.) Erősen vízfoltos és elhalványodott. Hátdoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, függőpecsétje elveszett.

Á.: 1. Zsigmond király, 1405. ápr. 15. ŠA. v Bytči (Biccse). Liptói Múzeum gyűjteménye 35 168. Rózsahegy város lt. Oklevelek 10. (Df. 271 850.)

2. Á. 1. > I. Mátyás király, 1461. jan. 5. ŠA. v Bytči (Biccse). Liptói Múzeum gyűjteménye 35 202. Rózsahegy város lt. Oklevelek 18. (Df. 271 858.)

3. Á. 2. > esztergomi kápt., 1604. febr. 9. ŠA. v Bytči (Biccse). Liptói Múzeum gyűjteménye 35 201. Rózsahegy város lt. Oklevelek 51. (Df. 271 877.)

4. I. Mátyás király, 1469. szept. 14. > III. Ferdinánd király, 1655. ápr. 19. ŠA. v Bytči (Biccse). Liptói Múzeum gyűjteménye 35 205. Rózsahegy város lt. Oklevelek 66. (Df. 271 879.)

5. I. Mátyás király, 1469. szept. 14. > III. Ferdinánd király, 1655. ápr. 19. Dl. 1936. (NRA. 304. 15. 2.)

6. Á. 4. > III. Károly király, 1712. júl. 1. ŠA. v Bytči (Biccse). Liptói Múzeum gyűjteménye 35 208. Rózsahegy város lt. Oklevelek 66. (Df. 271 879.)

K.: –. (I. Károly király átírt oklevelét I. Anjou-oklt. XXIV. 660. szám.)

R.: Iványi B., Száz. 1909. 872. (E. alapján).

924. 1349. dec. 13.

A [várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor] konv.-jének 1349. dec. 13-i oklevele (a. d. 1349., in oct. fe. B. Nicolai conf.) szerint Apaty és Tarcha birtokokat az említett nemesek, [Nogmyhal-i Lőrinc fia Gergely és fiai: Leukus, Twrul, György, Gergely, István és Simon] 160 ft.-ért elzalogosították László [Hwmruk-i] főesp.-nek, [a váradi egyház kanonokjának].

Tá.: Szécsényi Tamás országbíró, 1351. máj. 15. Dl. 51 585. (Kállay cs. lt. 52.)

K.: –

925. 1349. dec. 13. Beszterce

András mr. székelypán, brassói, szatmári és máramarosi c. hírül adja: [I.] Lajos király (H) [Gyula-]Fehérváron (in Alba Gyule) szóban megparancsolta neki, hogy Gegus fia Jánosnak adja vissza a Vyfalu birtokhoz tartozó Lapus-t, amelyet a Kopus-i és Valdhyd-i népek v. szászok elfoglaltak. A c. az erdélyi részek nemessége és a szebeni és más székek vezetői (seniores et providi viri) körében vizsgálódva megállapította, hogy Lapus föld Gegus fia János örökölt tulajdona és az ő Vyfalu birtokához tartozik. A király parancsának megfelelően Lapus földet visszaadta Jánosnak örök birtoklásra, és embere, Vrusfaya-i István Megyes-i officialis által be is iktattatta a birtokba, az említett szászokra pedig örök hallgatást parancsolt. Ennek tanúságtételül János részére a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. in Bystricia, in oct. fe. B. Nicolai conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 4100. (Erdélyi kormányhatósági lt. Erdélyi kincstári lt. Erdélyi fiscalis lt. 1. 1. I.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával *relatio magistri Ladislai filii Mychaelis* feljegyzés a pecsét lenyomata alatt, valamint az oklevél jobb felső sarkában is, de mr. minősítés nélkül, más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét lenyomata.

Á.: Ue. jelezet alatt. Erdélyi kápt., 1783. június 23.

Má.: Ue. jelzet alatt. (18. sz.-i egyszerű Má.-ban E.-ről.)

K.: F. IX. 1. 734–735. (393. szám); Székely okl. I. 58–59. (45. szám); ZW. II. 72–73. (655. szám); Doc. Trans. IV. 695. (763. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 213–214. (549. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 523–524. (763. szám) (román nyelvű) (ZW. alapján).

926. 1349. dec. 15.

Az erdélyi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve szentegyházi (S. Egidius) Emich fia János fia Miklós mr. nemes bemutatta [IV.] Béla ifjabb király (H) privilégiumát, kérve annak a kápt. pecsétje alatt történő átírását, amit a kápt. a jelen, függőpecsétjével ellátott oklevéllel teljesít. D. f. III. prox. p. fe. B. Lucie virg., a. d. 1349., Domokos mr. lévén a prépost, Mihály mr. az éneklő-, Loránd mr. az örkanonok, Miklós mr. a Clus-i főesp. és a dékán.

E.: AL. Wass cs. lt. 10. (Df. 252 690.) Vízfoltos. A Fk.-en ép függőpecsét látszik.

K.: Doc. Trans. IV. 696. (764. szám).. (Az átírt oklevelet I. Reg. Arp. 592. szám.)

R.: Wass 245–246. (92. szám); Erdélyi Okm. III. 214. (550. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 524–525. (764. szám) (román nyelvű); Şincal I. 391–392. (román nyelvű) (1319-re datálva).

Facs.: Erd. Múz. 66. (2004.) 5. (1. szám); W. Kovács A., The History of the Wass de Czege Family 206. (11. szám).

927. 1349. dec. 16. Buda

[I.] Lajos király (H) biztosítja a Gymus királyi várhoz tartozó Chytar falubeli összes jobbágyot, hogy a faluban békében megmaradhatnak, mert a király meg akarja tartani őket szabadságaikban. D. Bude, f. IV. prox. an. fe. S. Thome ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 58 528. (Forgách cs. lt. 163.) Hártya. Hátoldalán azonos kéz írásával *relatio domine regine* feljegyzés, 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, vörös színű gyűrűspecstét töredékei, hártyaszalagja.

K.: F. IX. 1. 659. (365. szám).

928.(1349. dec. 17. e.)

[I.] Lajos király oklevele értelmében dec. 17-én egyik részről Kolgyar-i Pál fia András és István fia György, másik részről Reznuk-i Olivér fia István között Pál fia Egyed, István fia Péter, valamint Egyed seviens-e, Péter megölése miatt az oklevélben megnevezett 6 nemes fogott bíró közreműködésével döntőbíráskodást kell tartani a kapornaki konv. színe e.

Eml.: a 931. számú oklevélben.

K.: –

929. (1349. dec. 17. e.)

[I.] Lajos király idézésre és vizsgálatra vonatkozó oklevele Wezeus mr. zólyomi c. részére.

Eml.: a 937. és a 946. számú oklevélben.

K.: Z. II. 410. (286. szám).

930. [1349.] dec. 17. Buda

[I.] Lajos király (H) levele a velencei dózséhoz, amelyet a velencei követek hoztak magukkal Velencébe való visszatérésükkor. A király értesíti az államtanácsot, hogy a béke megszilárdítása céljából hozzá küldött követek megérkeztek, és közölték vele az államtanács hasonló szándékát. A tartós béke ugyan nem valósulhatott meg, de királynak továbbra is szándékában áll a fegyverszünet betartása a megállapodásban szereplő időpontig, és ha a tartós béke mégis megvalósulhatna, a király szívesen hajlana erre. D. Bude, 17. die mensis Dec. [I.] Lajos király (H, Je et Si).

E.: K. szerint a „Copia Commemoriali” című velencei államkönyv IV. 2. 454. lev.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 371. (301. szám).

Megj.: Az év keltezése K. szerint.

931. 1349. dec. 17.

A Kopornuk-i Szt. Üdvözítő-monostor konv.-je hírül adja: [I.] Lajos király (H) korábbi oklevele (l. 928. szám) értelmében egyik részről Kolgyar-i Pál fia András és István fia György, másik részről Reznuk-i Olivér fia István között Pál fia Egyed, István fia Péter, valamint Egyed seviens-e, Péter megölése miatt az oklevélben megnevezett 6 nemes fogott bíró közreműködésével dec. 17-én (f. V. prox. an. fe. B. Thome ap.) döntőbíráskodásra kellett sor kerülnie a konv. színe e., a határnapon azonban a felek által elővezett fogott bírák nem tudtak megállapodásra jutni, ezért a döntőbíráskodást a felek akaratából az említett 6 döntőbíró és a felek által odavezetendő más fogott bírák döntése céljából [1350.] máj. 1-jére (ad oct. S. Georgii mart. prox. nunc venturas) halasztják a korábbi állapot fenntartása mellett. D. in die prenotato, a. d. 1349.

E.: Dl. 4101. (NRA. 54.17.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

932. 1349. dec. 17. Haram

Chyre (dict.) Péter, Gegus fia István, Ordas (dict.) Miklós és Domokos fia Péter, Karassow m. szb.-i színe e. megjelenve egyik részről Pousa fia János mr., másik részről Jank-i Tamás fia Miklós mr., a Wetelnuk ~ Vetelnuk, Garab, Kynis, Kuke és Jaam birtokaik közötti határok ügyében oly megegyezésre jutottak, hogy amit a szb.-k, valamint 6 fogott bíró a határok megtekintése u. ítélt, mindkét fél köteles elfogadni. A szb.-k dec. 11-én (f. VI. prox. an. fe. B. Lucie virg. et mart.) a 6 fogott bíró társaságában kiszálltak János mr. Wetelnuk, valamint Miklós mr. Garab és Kynis birtokára. Pousa fia János mr. Dé felől 2 főhatárjelet, majd a Göncölszekér irányában (ad plagam plaustralem) Garab falu mellett 1 tölgyfa alatt 1 földhatárjelet, egy berekben az említett falu mellett ismét 1 földhatárjelet mutatott. Innen egy hegyen továbbhaladva az említett irányba egy Kynis falu mellett lévő fánál úgy nyilatkozott, hogy a határjelek az ő Wetelnuk birtokának régi határai. Tamás fia Miklós mr. a döntőbíráknak határjeleket nem mutatott, hanem a döntőbíráskodást dec. 14-re (ad f. II. subsequentem) halasztotta. A határnapon a szb.-k, a m. nemesei és a döntőbírák kiszálltak Kuke és Jaam birtokok határaihoz, és a szb.-k 2 nemeset Miklós mr.-hez küldtek, hogy jelenjen meg a döntőbíráskodáson, aminek ő nem tett eleget. János mr. Jaam és Kuke

birtokok között Ke felől 2 főhatárjelet mutatott, majd Ny felől az erdőben 2 földhatárjelet, majd az erdőben ugyanebben az irányban a Wetelnuk folyóig haladt, ahol abba egy Jampataka (dict.) folyó torkollik, itt 3 földből való főhatárjelet mutatott, amiből állítása szerint az egyik az ő Kuke birtokáé, a másik Miklós mr. Jaam birtokáé, a harmadik pedig Ebed birtoké, amelyet Dé felől az ő Kuke, É felől pedig Miklós mr. birtoka határol. Azt is hozzátette, hogy a bemutatott határok egykor Dénes fia Miklós és Parabuh egymás közötti határai voltak. Miklós mr. azonban nem jött el, nem mutatta meg a határokat, és nem fogadta el a döntőbíráskodást sem. D. in Haram, V. f. prox. p. fe. prenotatum, a. d. 1349.

E.: Dl. 91 409. (Festetics cs. lt. Krassó 18.) Papír. Erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, 4 kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

933. 1349. dec. 18. Buda

[I.] Lajos király 1349. dec. 18-i Budán (f. VI. prox. p. fe. B. Lucie virg., sub eodem a. d. 1349., Bude) kiadott nyílt oklevele szerint a király színe e. megjelenve Lőrinc fia János mr., Miklós fiai: György és Miklós mr.-ek, Tamás mr. nyitrai főesp. és Pongrác fia Kelemen, a néhai Csanád esztergomi érsek frater-ei és nepos-ai elmondták, hogy Benedek fia János mr., az érsek notarius-a hű szolgálataiért a Hont m.-i Ganan birtok neki történt adományozásához hozzájárulnak, és az említett vásárolt birtokot ők is János mr.-nek adományozzák örök birtoklásra.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1359. okt. 11. u. Dl. 69 244. (Kubinyi cs. lt. 54.)

K.: –

R.: Bakács, Pest megye 187–188. (637. szám).

934. 1349. dec. 19.

A szepesi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről az Wyuar (Vywar) m.-i Olmera-i Mihály fia János fia Miklós mr., másik részről a Sarus m.-i Scynnye (Scinnya)-i Merse fia néhai Benedek mr. fiai: Péter és Merse bemutatták [I.] Károly király (H) 1320. ápr. 6-i (sub a. d. 1320., in oct. fe. Passce), a király első pecsétjével ellátott nyílt oklevelét a Sarus m.-i Zylua birtokkal kapcsolatosan Mihály fia János és Benedek mr. fiai között létrejött megegyezésről. Ezt követően János fia Miklós előadta, hogy noha Zylua birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt Benedek mr. fiainak iktatta a szepesi kápt. privilegiális oklevele révén, és a birtokkal kapcsolatos korábbi okleveleit hatálytalanította, mivel azonban Mihály fia János és apja a

megegyezést megsértve Zylua birtok Benedek mr. fiait királyi oklevél értelmében illető felét hatalmaskodva elfoglalták, és azóta is elfoglalva tartották, ezért őket főbenjáró büntetéssel sújtották. Benedek mr. fiai a büntetés és az ellenük megítélt bírságok alól őket felmentették, és Miklós fia Jánosnak Zylua birtok megváltásáért 200 M.-t fizetnek, aki a birtokot nekik adja örök birtoklásra. A kápt. az oklevél visszahozatala esetén privilegium kiadását ígéri. D. sabb. prox. an. fe. S. Thome ap., a. d. 1349.

Á.: 1. Egri kápt., 1350. jan. 6. > Gilétfi Miklós nádor, 1350. jan. 13. Dl. 4102. (NRA. 688. 55.)

2. Gilétfi Miklós nádor, 1350. jan. 13. Dl. 70 172. (Szinyei Merse cs. lt. 45.) (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: AO. V. 345–346. (199. szám) (kihagyásokkal) (Á. 1. alapján). (A bemutatott oklevelet l. Anjou-oklt. V. 746. szám.)

935. 1349. dec. 19. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: korábbi oklevelének (l. 791. szám) (okt. 17.) megfelelően Checher-i Jób fia Domokos fiai: István és János dec. 14-én (in quind. fe. B. Andree ap.) 6 kassai M. garas készpénzt tartoztak fizetni Varada-i László fia János mr.-nek oly feltétellel, hogy ha ezt elmulasztják, 9 M.-t tartoznak fizetni. A határnapon Domokos fiai nem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett, pedig János mr. famulus-a és procurator-a, Suprun fia Pál 5 napon át várakozott rájuk. D. Bude, 6. die quind. predictarum, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 954. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 186.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredéke, hártaszalagja.

K.: Z. II. 409. (285. szám).

R.: Z. VII/1. 130.

936. 1349. dec. 20. Buda

[I.] Lajos király (H) megfontolván Teteus ~ Tuteus ajtónállómr., pilisi c., visegrádi és óbudai (Vetus Buda) várnagy és testvére, Wezzeus Zolyum-i c. hűséges szolgálatait, a néhai Bukw (dict.) János örökös nélkül elhunyt ember Bars m.-i Nyr földjét összes haszonvételeivel és tartozékaival Tuteus és Wezzeus mr.-eknek adományozza örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. A jelen oklevél visszahozatala esetén a király privilegium kiadását ígéri. D. Bude, in vig. fe. B. Thome ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 87 241. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 32. K. 547.)
Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, nagyméretű kerek zárópecsét körvonala, apró töredékei, alatta, valamint az oklevél jobb felső sarkában és alján középen azonos kéz írásával *relatio Nicolai Lochk per Mathe notarium* feljegyzés.

Á.: I. Lajos király, 1364. Dl. 77 320. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 440.)

K.: Z. III. 228–229. (163. szám) (Á. alapján).

R.: Z. VII/1. 130. (dec. 19-i keltezéssel).

937. 1349. dec. 20.

István prépost és a Sagh-i premontrei rendi Boldogságos Szűz-monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H): Wezeus mr. zólyomi c. procurator-a révén megkapták a király idézésre és vizsgálatra vonatkozó oklevelét (l. 929. szám). Ennek megfelelően Baluan-i Mix királyi ember társaságában Balázs testvért küldték ki tanúságtételre, akik visszatérve előadták, hogy dec. 17-én (f. V. prox. an. fe. B. Thome ap.) kiszálltak Wezequin birtok Bars és Hont m.-i nemes szomszédaihoz, akikől megtudták, hogy amikor Desew ~ Deseu fiai: János és Miklós, valamint Pál fia Mihály a Bars m.-i Wezequin birtokot elcserélték Wezeus mr. Pel és Zeky ~ Zeki birtokaiért, előbbieket Pel és Zeki birtokokat elfoglalták és elpusztították. D. 4. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 955. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 332.) Vízfoltos és szakadozott.
Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredéke, hártyszalagja.

K.: Z. II. 410. (286. szám).

R.: Z. VII/1. 130.

938. 1349. dec. 20. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása híréül adja: Salamon fia Deseu a nádor megbízólevelével Nyakas (dict.) Pál fiai: Péter és Tamás, valamint leánya, Erzsébet nevében megjelenve nov. 18-tól (ab oct. fe. B. Martini conf.) 32 napon keresztül várakozott Lengel (dict.) János fiai: László, Jakab, Lőrinc, Abraam és János, továbbá László fiai: Péter, Mihály, Miklós és Vbul, valamint István fia István Zabolch m.-i Nogsemyen-i nemesek ellenében, akiknek a nádor idén (a. in presenti) Karaz falu mellett Zabolch és Bereg m.-k nemessége számára tartott generalis congregatio-ján kiadott oklevele (l. 619. szám) értelmében kellett volna megjelenniük válaszáadás céljából, de a nevezettek nem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett. A nádor e miatt bírságban marasztalja el őket, hacsak távolmaradásukra nem tudnak elfogadható magyarázatot adni. D. Bude, 33. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 51 547. (Kállay cs. lt. 1300. 916.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Nogy Semyen* névalak, kisméretű kerek zárópecsét töredékei, hártaszalagja.

K.: –

R.: Kállay I. 233. (1010. szám) (dec. 29-i keltezéssel).

939. 1349. dec. 20. Buda

Tamás c. [országbíró] 1349. dec. 20-i, Budán (Bude, 33. die oct. fe. B. Martini conf., a. d. 1349.) kiadott zárt oklevele szerint János fia Mihály a nyitrai kápt. korábbi idéző oklevele (l. 861. szám) értelmében a maga és frater-e, Péter nevében megfelelő megbízólevéllel nov. 18-tól (a dict. oct. fe. B. Martini conf.) 32 napon keresztül várakozott az országbíró színe e. Gyarmath-i Gergely fia Miklós ellenében, aki időközben örökös vigasza nélkül elhunyt. Mihály előadta, hogy Lakach birtok – amelynek ügyében a nevezettek között per folyt – az ő és frater-e örökölt birtoka, ezért mindenkit eltiltott a birtok elidegenítésétől. Az országbíró ezért úgy rendelkezett, hogy Mihály és Péter a birtokkal kapcsolatos pereiket az ellen folytassák, akinek az említett birtok a kezén van.

Tá.: Kaplai János országbíró, 1392. máj. 2. Archív R. Kat. Biskupstva Nitra (Nyitra). Oklevelek 4. 1. 2. (Df. 273 107.)

K.: –

940. 1349. dec. 21.

A győri egyház kápt.-ja hírül adja: Tamás c. országbírónak az ország más báróival együtt kiadott, megegyezést tartalmazó oklevelének (l. 905. szám) – amely egyik részről Hector fiai: Miklós mr., másik részről testvére, György mr. között jött létre – megfelelően a Miklós mr. részéről kiküldött Zalook (Zalok)-i Pál fia Miklós királyi emberrel Miklós mr.-t, a György mr. részéről kiszálló Ayka-i András fia János királyi ember társaságában pedig Demeter mr.-t, kanonoktársait küldte ki tanúságtételre dec. 7-én (in oct. fe. B. Andree ap. prox. preteritis) az országbíró oklevelében foglaltak végrehajtására – kiváltképpen pedig, hogy a királyi emberek a kápt.-i tanúságtevők jelenlétében a birtokrészét György mr. curia-jával és jobbágyainak mansio-ival Miklós mr.-nek iktassák György mr. ekéivel és szántó földjeivel együtt Dalka birtokban. Apjuk Lak birtokon lévő telekhelyét v. curia-ját Miklós mr. jobbágyainak mansio-ival pedig György mr.-nek kellett iktatniuk Tamás c. megegyezést tartalmazó oklevele értelmében. A határnapon a királyi emberek a kápt. tanúságtevőinek társaságában kiszálltak Dalka és Lak birtokokra, majd visszatérve előadták, hogy a testvérek az említett megegyezést nem fogadták

el, hanem fogott bírák közreműködésével az alábbi megállapodásra jutottak: a felek [1350.] máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart. prox. affuturis) a királyi emberek és a kápt. tanúságtevői jelenlétében kiszállnak Dalka és Lak birtokokra 6-6 fogott bíró társaságában, és amit a döntőbírák határoznak, a felek kötelesek elfogadni. Ha a felek a döntőbíráskodás e. a fogott bírának adandó 2 dénárt nem fogadják el, akkor a megegyezést tartalmazó oklevélben foglaltak szerint kell eljárni. Ha a döntőbírák meg tudnak egyezni abban, hogy György a Dalka-i curia-ján lévő épületeket elviheti, alkalmas időpontot jelölnek ki azok elvitelére. Ha a felek az említett időpontban nem tudnak megegyezni, akkor [1350.] máj. 1-je u. Tamás c. országbírótól közösen új időpontot kérnek az országbíró megegyezést tartalmazó oklevelében foglaltak végrehajtására. D. in fe. B. Thome ap., a. d. 1349.

E.: 1. Dl. 49 906. (Rumy cs. lt. 138. 14.) Hártya. Erősen vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét lenyomata.

2. Dl. 91 410. (Festetics cs. lt. 7. B. 8.) Papír. Erősen vízfoltos, szakadozott és hiányos. Hátoldalán 18. sz. kéz írásával tárgymegjelölés, kerek rányomott zárópecsét. (Az eltérő névalakot zárójelben adjuk.)

Má.: E. 1.-gyel azonos jelzet alatt. (Egyszerű újkori Má.-ban.)

K.: –

941. 1349. dec. 21.

A váradi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Rabey-i Sándor fia Loránd a fiával, Tamással, valamint e Sándor fia Péter fia Jakab, másik részről Warada-i László fia János mr. nemes serviens-ei, Márton és István az uruk nevében, előbbieket előadják, hogy László fia János mr. Sándor néhai felesége, Péter és Loránd anyja, Aladár leánya, Kata leánynegyede fejében 10 M.-t fizetett, ezért Kata kapszán – de Aladár más leányait illetően nem – a jelen oklevéllel felmentik őt ezzel kapcsolatos kötelezettsége alól, szavatosság vállalásával. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. a jelen, autentikus pecsétjével ellátott nyílt oklevelet adja ki. D. in fe. B. Thome ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 87 242. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium 26. A. 10.) Hártya.

Kissé vízfoltos. Hátoldalán 16. és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, előbbiben Kyswarada névalak, mandorla alakú ép zárópecsét.

K.: –

942. 1349. dec. 21.

István erdélyi vajda 1349. dec. 21-i (in fe. B. Thome ap., sub a. d. 1349.) privilegiális oklevele szerint bár Apor fia István Zarrazpathak és Pysulnuk

birtokok ötöd részét [Péter erdélyi alvajda] színe e. bírói úton megszerezte Apor fia János fiaitól: Istvántól, Miklóstól, Demetertől és Pétertől, Palus fia István fia Lászlótól, Sandur fiaitól: Gergelytől, Miklóstól és Jakabtól, valamint Egyed fia István fiaitól: Jakabtól és Pétertől, és az alvajdai ember az erdélyi egyház kápt.-jának tanúságtétele mellett neki iktatta is azokat, most azonban az alvajda színe e. megjelenve egyik részről Apor fia István, másik részről Apor fia János fiai: Miklós, Demeter és Péter a maguk, valamint testvérük, István nevében Demeter az erdélyi kápt. megbízólevelével, továbbá Palus fia István fia László a maga, Sandur fiai: Gergely Miklós és Jakab nevében pedig serviens-ük, Bozoch az erdélyi kápt. megbízólevelével, továbbá Egyed fia István fiai: Jakab és Péter zsenge korú gyermekei nevében előadták, hogy a békesség kedvéért mégis megosztoznak az említett részen az alábbi határok mentén: Szt. Erzsébet tiszteletére régi kövekből emelt oltár Zarrazpathak és Pysulnuk birtokok között, út, nagy erdő, Kuzberch nevű nagy hegy, említett oltár, Kazun folyó, Kuzberch hegy, Pysulnuk birtok a néhai Palus malomhelyével a Kazun folyón, Baluanus vár hatodrésze, amely Apor fiai: István és Kadach, valamint Palus fiai: László és István részére esett.

Tá.: 1. Péter erdélyi alvajda, 1364. nov. 25. Dl. 29 147. (Erdélyi kormányhatósági lt. GYKOL. cista comitatum Alba 4. 3. 9.)

2. Tá. 1. > erdélyi kápt., 1786. márc. 11. Ue. jelzet alatt.

K.: Székely okl. III. 18–19. (422. szám); Doc. Rom. Hist. XII. 375–376. (359. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 214. (551. szám).

Ford.: Doc. Rom. Hist. XII. 378–379. (359. szám) (román nyelvű).

943. 1349. dec. 21. Kőrös

Péter fia Tamás mr., liptói, kőrösi c. és Chokakw-i várnagy azt a pert, amelyet Kozma fia Dénes – akinek nevében procurator-a, Salamon fia Péter jelent meg – indított dec. 21-én (f. II. prox. an. fe. Nat. d.) Egyed fia Tamás ellenében, [1350.] jan. 18-ra (ad f. II. prox. p. oct. fe. Epiph. d. nunc prox. ventura) halasztja, mivel Egyed nevében csak ügyvivő (terminum aumpseravit) jelent meg. D. in Crisio, die predicto, a. d. 1349.

E.: Dl. 41 124. (Múz. Ta. Vég hely.) Papír. Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és más középkori kéz írásával tárgymegjelölés, kerek zárópecsét töredékei, hártyszalagja.

Má.: Ue. jelzet alatt. (Újkori egyszerű Má.-ban.)

K.: –

944. 1349. dec. 21. [v. u.]

A nyitrai kápt. zárt oklevele szerint színe e. megjelenve Rendwe-i Sebestyén fia Miklós a kápt. megbízólevelével Zeegh-i János fia Mihály és frater-e, Péter nevében mindenkit eltilt a Nyitra m.-i Lakach birtok elfoglalásától, [I.] Lajos királyt pedig a birtok eladományozásától.

Tá.: Kaplai János országbíró, 1392. máj. 2. Archív R. Kat. Biskupstva Nitra (Nyitra). Oklevelek 4. 1. 2. (Df. 273 107.)

K.: –

Megj.: A datálás a 940. számú oklevél alapján.

945. 1349. dec. 21. [v. u.]

A zabori konv. előzővel mindenben azonos tartalmú oklevele.

Tá.: Kaplai János országbíró, 1392. máj. 2. Archív R. Kat. Biskupstva Nitra (Nyitra). Oklevelek 4. 1. 2. (Df. 273 107.)

K.: –

Megj.: L. az előző oklevélhez fűzött megjegyzést.

946. 1349. dec. 22.

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): Wezeus mr. Saaskw-i várnagy procurator-a révén megkapták a király idézésre és vizsgálatra vonatkozó oklevelét (l. 929. szám). Ennek megfelelően Gywa-i Demianus királyi ember társaságában Miklós mr. kanonokot küldték ki tanúságtételre, akik visszatérve előadták, hogy (l. a 937. számú oklevelet). Eltérő névalakok: Wezeken, Seeky ~ Zeky. D. in crastino predicti fe. B. Thome ap., a. d. 1349.

E.: Dl. 76 956. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 333.) Vízfoltos és szakadozott. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne Desou névalak, kerek zárópecsét töredékei.

K.: Z. II. 411. (287. szám).

R.: Z. VII/1. 130.

947. 1349. dec. 23.

A csázmái egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Jakab fia István fia Miklós, másik részről András vajda predialis az ura, Izdench-i Mór fia Simon mr. nevében, előbbi azt a birtokrészét, amely el van választva az egykor Belch és Chakan által bírt birtoktól a Zredna folyó két oldalán, összes haszonvételeivel és

tartozékaival, a kápt. kiküldöttje, András mr. kanonok és a szomszédok, továbbá Lukács fia Péter jelenlétében, ellentmondó nélkül 44 M. jó báni dénárért eladta Simon mr.-nek örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. A kápt. színe e. megjelentek Miklós rokonai, János fia András, Wratisa fia Egyed, András fia János és István fiai: János és István a maguk és frater-ük, Pál nevében is, akik az eladáshoz hozzájárulásukat adták. Határok: nagy út Simon mr. erdeje, valamint Lukács fia Péter és Jakab fia István fia Miklós földje körül egy hársfától, a nagy út kezdete, István fia Miklós határai, erdei gyümölcsfa, említett nagy út, erdei körtefa, berek vége, út, kereszttel megjelölt tulfa fa, Miklós határai, gertan fa az út mellett, ami alatt kút van, út másik része, potok, 2 kereszttel megjelölt tulfa fa, potok, Zredna nevű másik potok, Miklós határai, Zredna, kereszttel megjelölt haraszt fa, kereszttel megjelölt tulfa fa, másik kereszttel megjelölt tulfa fa, erdő Miklós határai mellett, erdő, kereszttel megjelölt tulfa fák, kereszttel megjelölt tulfa fa, erdő közepe, kereszttel megjelölt tulfa fák, Miklós határai, kereszttel megjelölt tulfa fa, kereszttel megjelölt tulfa fák, út, kereszttel megjelölt tulfa fa, Miklós földje, Simon mr. földje. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, pecsétjével ellátott oklevelet adja ki. D. f. IV. prox. p. fe. B. Thome ap., a. d. 1349. A.

E.: Dl. 4103. (NRA. 777. 13.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 2 középkori kéz írásával tárgymegjelölés, benne Morotz névalak, sárga-vörös zsinóron függött pecsétje elveszett.

Á.: Bebek Imre országbíró, 1389. febr. 16. VML. 529. Erdődy. Vép. 79. 4289. (Df. 262 044.)

K.: AO. V. 347–348. (200. szám) (kihagyásokkal); Smič. XI. 555–557. (424. szám).

948. 1349. dec. 23. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása hírül adja: Warda-i László fia János mr. nevében famulus-a, Suprun fia Pál a Lelez-i konv. megbízólevelével nov. 18-tól (ab oct. fe. S. Martini conf.) 35 napig várakozott a Beregh m.-i Bulchu-i Desew fiai: Miklós és János mr.-ek ellenében, akik a nádor korábbi bírói oklevele (l. 323. szám) értelmében 3 M.-t tartoztak fizetni perkezdet e., de ők nem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett, ezért a nádor bírságban marasztalja el őket, hacsak nem tudnak elfogadható magyarázatot adni. D. Bude, 36. die termini prenotati, a. d. 1349.

E.: Dl. 76 957. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 182.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne Deseu névalak, kerek zárópecsét töredékei.

K.: Z. II. 411–412. (288. szám).

R.: Z. VII/1. 130.

949. [1349.] dec. 24.

A váradí egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): itt átírt nov. 3-i oklevelének (l. 825. szám) megfelelően Reche-i Balázs király ember társaságában László kóruspapot, az egyház Szt. Lőrinc vértanú-oltárának rector-át küldte ki tanúságtételre, akik visszatérve egybehangzóan előadták, hogy Zabouch m.-i nemesek, közrendűek, clericus-ok és világiak körében dec. 21-től 3 napon keresztül (in fe. B. Thome ap. prox. preterito et continuendo eandem tribus diebus) vizsgálódva megtudták az igazságot. E szerint Galunga birtok Dénes fia Tamásé és az ő Bezded birtokának határai között fekszik, Warada-i László fia János tőle visszavette, holott semmilyen jogcíme sincs rá. D. in vig. Nat. d., a. supradicto. [1349.]

E.: K. szerint a gróf Erdődy cs. galgóci lt. 97. 11. 2. Hátoldalán tárgy-megjelölés.

K.: Bánffy I. 165–166. (141. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 525. (765. szám) (román nyelvű) (K. alapján).

950. 1349. dec. 24.

A várad-előhegyi konv. jelenti [I.] Lajos királynak (H): (l. sz. előző oklevelet). Királyi ember: Ictor fia János.

E.: a K. szerint a gróf Erdődy cs. galgóci lt. 97. 27. 8.

K.: Bánffy I. 165–166. (141. szám).

951. 1349. dec. 27.

A velencei államtanács 1349. dec. 27-én (a. 1349., die 27. Dec.) értesíti Guido-t, Szt. Cecíliaról címzett presbiter-t, kardinálist, a Szt. Szék legatus-át: az egész világ és az ő érdekük is a magyar király (H) és az anyaszentegyház között létrejövő megegyezés, és köszöni a legatus ezzel kapcsolatos tájékoztatását.

E.: K. szerint a „Misti” című velencei államkönyv XXV. 146. lev.

K.: Wenzel, Dipl. Eml. II. 372. (302. szám).

952. 1349. dec. 29. Buda

[I.] Lajos király (H) értesíti a Turuch-i konv.-et: Imre a maga és Neczpal-i János fia János nevében előadta, hogy Gula fia János, Mykou ~ Mikou fiai: István és Pál, valamint Kelemen fiai előbbieket Neczpal birtokbeli részének jövedelmeit és haszonvételeit elvették és használják a köztük folyó per függése alatt. A király

megparancsolja, hogy a konv. Tamás fia Miklós v. Dobzek fia Mihály v. István fia János királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében a királyi ember végezzen vizsgálatot, majd a nevezetteket tiltsa el fenti magatartásuktól. A király minderről írásos jelentést kér. D. Bude, in fe. B. Thome episcopi et mart., a. d. 1349.

Á.: Turóci konv., 1350. jan. 15. Dl. 63 066. (Justh cs. lt. 10.)

K.: –

R.: Justh 16–17. (19. szám).

953. 1349. dec. 30.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről ..... fiai: Miklós, Péter, János és Pál, továbbá Miklós leánya, Erzsébet és Cristianus fia Hantz gyermekei, János és Margit, mindannyian a Szepes m.-i Philefalua-i nemesek, másik részről rokonuk, ...-i Miklós fia János, előbbiek előadják, hogy rokoni szeretetből, valamint azért, mert János őket ügyeikben segítette és védelmezte, az őket öröklés jogán megillető Philefalua-i részükből egy ekealjnyi rész negyedét adják neki örök birtoklásra szántóföldekkel és telekhelyekkel, szavatosság vállalásával. D. f. IV. prox. p. fe. Nat. d., a. eiusdem 1349.

Á.: Szepesi kápt., 1433. márc. 12. Dl. 13 475. (Teőke cs. lt. AM. 17.)

K.: –

954. 1349. dec. 31.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torkeu-i Rykolphus fia László mr. a maga, valamint apja és testvérei, Lőrinc és Kelemen nevében bemutatta a Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-jának [I.] Lajos király oklevelét (l. 872. szám) is tartalmazó privilégiumát (l. 915. szám), kérve annak a kápt. autentikus függőpecsétje alatt kiadott privilegiális oklevelében történő átírását, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítása érdekében a kápt. autentikus függőpecsétjével ellátott chirographált oklevelet ad ki Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabolch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, György Tarcha-i főesp.-ek jelenlétében. D. in fe. S. Silvestri pape et mart., a. d. 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), az esztergomi és a kalocsai szék üres, M[iklós] lévén az egri püspök.

E.: Dl. 41 125. (Múz. Ta. 1904. 32.) Hártya. Vízfoltos. Alul chirographált. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, lila és természetes színű sodraton ép függőpecsét.

Má.: Dl. 70 482. (Berzeviczy cs. kakaslomnici lt. 33.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban).

K.: –

955. 1349. dec. 31.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torku-i Rikolfus fia László mr. a maga, valamint apja és testvérei, Kelemen, Lőrinc és Miklós nevében bemutatta a néhai [I.] Károly király privilegiális oklevelét, kérve annak a kápt. pecsétjével ellátott nyílt oklevelében történő átírását, mivel az eredetit az utak veszélyei (discrimina viarum) miatt nem merik magukkal vinni. A kérést a kápt. a jelen nyílt oklevéllel teljesíti. D. in fe. B. Silvestri pape et conf., a. d. 1349.

E.: Dl. 68 897. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 143.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán 15. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, kerek rányomott zárópecsét töredékei.

Á.: Szepesi kápt., 1369. nov. 23. > ua. 1384. okt. 18. Dl. 68 941. (Berzeviczy cs. berzevicei lt. 197.)

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. IX. 257. szám.)

956. 1349. dec. 31.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torkew-i Rykolphus fia László mr. bemutatta a néhai [I.] Károly király nyílt oklevelét, kérve annak a kápt. autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelében történő átírását, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott, chirographált oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, János őr-, Sándor éneklőkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabolch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, György Tarcha-i főesp.-ek jelenlétében. D. in fe. S. Silvestri pape et mart., a. d. 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), az esztergomi és a kalocsai szék üres, M[iklós] lévén az egri püspök.

E.: Dl. 64 667. (Péchy cs. lt. 23.) Erősen vízfoltos. Természetes színű sodraton kissé kopott függőpecsét.

K.: –. (Az átírt okleveleket l. Anjou-oklt. VI. 550. és uo. XI. 212. számok.)

R.: Péchy 11. (40. szám).

957. 1349. dec. 31.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torkeu-i Rikolphus fia László mr. a maga, valamint apja és testvérei, Lőrinc [!] nevében bemutatta [I.] Károly király oklevelét, kérve annak a kápt. függőpecsétje alatt, privilegiális oklevél formájában való átírását, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a jelen, autentikus függőpecsétjével ellátott, chirographált oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, valamint János Borsod-i, Dávid Zabolch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i, György Tarcha-i főesp.-ek jelenlétében. D. in fe. S. Silvestri pape et mart., a. d. 1349., [I] Lajos lévén a király (H), az esztergomi és a kalocsai szék üres, M[iklós] lévén az egri püspök.

E.: Dl. 74 673. (gróf Dessewffy cs. lt. 17.) Hártya. Kissé vízfoltos. Hátoldalán más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, lila-sárga sodraton kopott függőpecsét.

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXI. 23. szám.)

958. 1349. dec. 31.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torkeu-i Rikolphus fia László mr. a maga, apja, valamint testvérei, János, Kelemen, Lőrinc és Miklós nevében előadta, hogy a kápt. privilégiumának – amely az egyik részről köztük, másik részről Chama, Máté és más Tekele nb. nemesek közötti birtokmegosztásról szól – egyik példánya náluk, a másik a kápt. camera-jában van elhelyezve, a náluk lévő példány hanyagságból elveszett. Kérte, hogy az utóbbi példányt keressék meg, és a kápt. autentikus pecsétje alatt írják át, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, János Borsad-i, Dávid Zabolch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pancata-i, György Tarcha-i főesp.-ek jelenlétében. D. in fe. S. Silvestri pape, a. d. 1349., [I.] Lajos lévén a király (H), az esztergomi és a kalocsai szék üres, M[iklós] lévén az egri püspök.

E.: Dl. 70 481. (Berzeviczy cs. kakaslovnici lt. 32.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, természetes színű sodraton ép függőpecsét.

K.: –. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXVII. 854. szám.)

959. [1]349. dec. 31.

Az egri egyház kápt.-jának színe e. megjelenve Torkeu-i Rykolphus fia László [mr.] bemutatta [I.] Lajos király (H) oklevelét, kérve annak a kápt. 464

autentikus pecsétje alatt történő átírását, amit a kápt. a jelen oklevéllel teljesít. Ennek az örök emlékezetben történő megszilárdítására a kápt. a jelen, autentikus pecsétjével ellátott, chirographált oklevelet adja ki Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, [János] örkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabolch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Panka[tai, György T]archa-i főesp.-ek jelenlétében. D. in fe. Silvestri pape et mart., [a. d. 1]349., [I.] Lajos lévén a király (H), az esztergomi és a kalocsai szék üres, M[iklós] lévén az egri püspök.

E.: Dl. 86 551. (gróf Szirmay cs. lt.) Papír. Erősen vízfoltos, szakadozott és hiányos. Alul chirographált. Függőpecsétje elveszett.

K.: –. (I. Lajos király átírt oklevelét l. Anjou-oklt. XXX. 518. szám.)

960. 1349. dec. 31.

A Zala-i Szt. Adorján-monostor konv.-jének színe e. megjelenve Dery-i és Maly-i András fia Pál – János fia Péter és Lyssau-i Péter fia Balázs társaságában – előadja, hogy Somogy m.-i Maly birtokának É-i felét összes haszonvételeivel és tartozékaival eladja Lyssau-i János fia Péternek és fiának, Balásznak 20 M. széles dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva – örök birtoklásra oly feltétellel, hogy ők kívülállónak (extraneus) nem idegeníthetik el azt. Hasonlóképpen Pál sem idegenítheti el Maly birtok Dé-i felét kívülállónak. Ha valamelyikük ínsége miatt a birtokfél elidegenítésére kényszerül, azt csak a másik fél részére teheti meg, a megállapodást be nem tartó fél 10 M.-t – a M.-t szintén 10 pensa-val számolva – fizessen a másik félnek. Mindezeket a felek önként vállalták. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítása érdekében a konv. a felek kérésére függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. a. d. 1349., in fe. S. Silvestri [pape].

E.: HDA. Obitelj Draskovic. Archivum maius 22. 13. (Df. 233 162.)
Vízfoltos. A Fk.-en függőpecsét bevágása, szalagja látszik.

K.: –

961. 1349. Buda

[I.] Lajos király (H) közli a Gréc hegyi bíróval, esküdtekkal, polgárokkal és az összes hospes-szel: Mária néhai királynénak (H) a címzetek szabadságairól szól privilegiális okleveléből arról értesült, hogy a királyné a Gréc vári plébániát Fülöp zágrábi püspök egyetértésével kivette a püspöki joghatóság alól. Mivel a címzetek kérték, hogy fenti szabadságuk értelmében a király Pongrác presbiter-t, Zeech-i Miklós, egész Sclauonia és Ho. bánának káplánját tegye meg plébánosuknak, ezért a király és az [anya]királyné –

akiket a Szt. Márk-egyház plébániájának patronatus-a megillet – az említett plébániát összes haszonvételeivel a fent említett, a nevezettek által szabadságuk értelmében választott presbiter-nek adományozzák. A beiktatásra Jakab udvari ifjút (iuvenis aule nostre), Miklós esztergomi prépost, kápolnaispán testvérét küldik ki. A király megparancsolja a címzetteknek: [Pongrác presbiter-t] törvényes plébánosuknak [fogadják el] és lássák el a plébánia jövedelmeivel. D. Bude, f. IV. prox. p. dom[in.]. . . . . , a. d. 1349.

Á.: K. szerint papírra írt 15. sz.-i Má.-ban.

K.: Smič. XI. 558. (425. szám). (Mária királyné említett oklevelét l. RD 56. szám.)

1349. [D: 1369.]

[I.] Lajos király pecsétet és címert adományoz [Kassa városának].

Reg.: AM. Košice (Kassa). Archivum secretum: Scheutzlichov inventár (Elenchus iurium et privilegiorum Cassoviensis) 47. A. HH. 1. (Df. 287 451.)

K.: –

Megi.: Vö. Df.269 163. E.-jével, ami 1369. máj. 7-i kletezésű.

962. 1349.

[I.] Lajos király oklevele a külföldi borokkal kapcsolatosan.

Reg.: AM. Košice (Kassa). Archivum secretum: Scheutzlichov inventár (Elenchus iurium et privilegiorum Cassoviensis) 34. B. R. 1. (Df. 287 451.)

K.: –

963. 1349.

János választott veszprémi püspök 1349. évi (a. d. 1349.) oklevele szerint a püspök Kékfured birtokban lévő, egyházát illető részeit – amelyeken Győ[rgy] fia István [jobbágy] . . . . . lakik – a boradók nemzetségből származó Sámson fia Istvánnak, Fured-i jobbágyának adományozta, elengedve az az u. járó bortizedet, a többi boradó kötelezettségeit érintetlenül hagyva.

Tá.: Mária királynő, 1385. VML. 1025. Vasvári kápt. hh. lt. Eccl. et Fam. C. 43. (Df. 262 483.)

K.: –

Megj.: Az átiró oklevél erősen hiányos és elmosódott.

964. 1349.

Az erdélyi egyház kápt.-ja bizonyítja, hogy Szent Ivány-i Mihály a családjuk női leszármazottainak járó leánynegyedét Szent Iván birtok negyed részének átengedésével kiadta.

Reg.: Bejegyzés a Bodoni család megsemmisült lt.-ának 18. sz.-i elenchusában 185. szám alatt.

R.: Erdélyi Okm. III. 214. (552. szám).

965. 1349.

Miklós prépost és az esztergomi egyház kápt.-jának színe e. megjelenve egyik részről Ders fia Tamás fia László, az esztergomi Szt. György vértanú-egyház prépostja és kanonoktársa, a maga és frater-ei, Miklós, István, Péter és Demeter mr.-ek nevében a kápt. megbízólevelével, másik részről Stark fia Gergely fia Demeter a maga és apja, valamint frater-ei: István és Miklós, leánytestvére: Katalin, valamint Péter fia Miklós, továbbá Erzsébet úrasszony, az említett Péter fia Pál özvegye és e Pál fiai: Benedek és György nevében szintén a kápt. megbízólevelével előadják, hogy a Hont m.-i Chery birtok felosztásának ügyében az alábbi megállapodásra jutottak. A birtokot illetően – amelyet a prépost és frater-ei [IV.] László király (H) adományára révén mint királyi conditionarius-ok földjét mondták magukénak, Demeter és frater-ei pedig örökség jogán tartják magukénak – közöttük hosszú ideje per folyt az országbíró színe e., végül fogott bírák közreműködésével egyeztek meg. Demeter, frater-ei és rokonai Chery birtokot átengedik a prépostnak és frater-einek örök birtoklásra, akik az említett nemesek szintén Chery nevezetű örökölt birtokát Demeternek, frater-einek és rokonainak hagyják hasonlóképpen örök birtoklásra. A határokról a felek az alábbi módon számoltak be: Litwapataka folyó, a prépost és frater-ei malmának árka, hegy oldala Ny felől, Tamás fiainak malma, említett hegy, Chery falu, hegycsúcs, tölgyfa, említett hegy csúcsa, Tamás fiainak határjele, Stark fia Gergely és fiai, valamint rokonai határjele, falu, körtefa, falu, Tamás fiainak határjele Dé felől, Gergely és rokonai határjele É felől, falu, kert, falu, másik kert, kis völgy, szántóföld, háromágú tölgyfa, Dobradalena völgy, fa, hegy, ennek csúcsa, fa, Blatizka nevű sáros hely, Seleznye ~ Selezne völgy, e völgy és a Terpen völgy között lévő hegy, ennek csúcsa, fa, említett [!] Terpenpataka völgy, a 2 Chery birtok határainak vége. .... a Dé felőli rész Tamás fiaié, az É felőli Gergelyé és rokonaié lett. A Litwa folyón túli erdőket és földeket a felek közös használatban hagyták úgy, hogy összes haszonvételeinek kétharmada Tamás

fiait, egyharmada pedig Gergelyt és rokonait illesse, kivéve a Palana rétet, amely teljes egészében Tamás fiaié legyen. Ha a megállapodást valamelyik fél újra akarná tárgyalni, a most neki jutott részt veszítse el, és az legyen a másik felé örök birtoklásra. Ennek az örök emlékezetben való megszilárdítására a kápt. nagyobbik pecsétje felfüggesztésével ellátott oklevelet ad ki 3 példányban, egyet Tamás fiainak, egyet Gergelynek és rokonainak, a harmadikat pedig sacristia-jában helyezi el. D. Demeter mr. olvasókanonok keze által ....., a. d. 1349.

E.: Dl. 41 127. (Múz. Ta. 1909. 31.) Hártya. Erősen vízfoltos és szakadozott, függőpecsétje elveszett.

K.: Kub. I. 177–180. (110. szám). (IV. László király említett oklevelét l. Reg. Arp. 3041. szám.)

966. 1349.

A győri kápt. 1349. évi (a. d. 1349.) privilégiuma szerint [Chana-i] János, Ferenc és Herbordus apja Ilmeuch birtokot az oklevélben részletezett határok között visszaadták a vasvári kápt.-nak.

Tá.: Bebek István országbíró, 1363. okt. 25. Dl. 41 542. (Múz. Ta. Nagy Imre.)

K.: –

Megj.: János Chana-i minősítése az oklevél más része alapján történt kiegészítés.

967. 1349.

A Jazou (Jazow)-i konv. 1349. évi (a. d. 1349.) oklevele szerint egy bizonyos birtokfelosztásra Konchman fia Miklós és Alws úrhölgy távolléte miatt nem kerülhetett sor.

Tá.: 1. Szécsi Miklós országbíró, 1358. okt. 25. Dl. 4716. (NRA. 396. 43.)

2. Szepesi kápt., 1397. dec. 21. Dl. 71 430. (Csáky cs. központi lt. 59. 47.)
(Az eltérő névalakot zárójelben adjuk.)

K.: AO. VII. 441–442. (240. szám) (Tá. 1. alapján).

Megj.: Vö. Anjou-oklt. XXXI. 987. szám.

968. 1349.

A Posoga-i kápt. oklevele Farkas mr. részére Woyzka birtok elzálogosításáról.

Reg.: AM. Košice (Kassa). Archivum secretum: Scheutzlichov inventár (Elenchus iurium et privilegiorum Cassoviensis) 65. B. AAA. 65. (Df. 287 451.)

K.: –

969. 1349.

A váradi kápt. 1349. évi (a. d. 1349.) oklevele szerint Waya ~ Vaya-i nemesek a másik Vaya-i Jakab fia Jánossal birtokaikon hj.-t végeztek és új határjeleket emeltek a kápt. és a király okleveleinek megfelelően, ellentmondó nem volt.

Tá.: Perényi Péter volt székelyispán és Pálóci Máté diósgyőri várnagy, borsodi c., 1413. ápr. 6. Dl. 98 841. (Vay cs. berkeszi lt. 779.)

K.: –

R.: ZsO. IV. 398. szám; Vay berkeszi 426. (105. szám).

970. 1349.

János Zabouch m.-i adószedő Tamás Guman falujának nyugtát ad a kamarahaszna megfizetéséről. A. d. 1349.

E.: Dl. 51 549. (Kállay cs. lt. 1300. 1265.) Papír. Hátoldalán kerek zárópecsét töredéke.

K.: –

R.: Kállay I. 233. (1012. szám).

971. 1349.

János Zaboch m.-i adószedő László fia Péter Bogus falujának nyugtát ad a kamarahaszna megfizetéséről. A. d. 1349.

E.: Dl. 51 550. (Kállay cs. lt. 1300. 947.) Papír. Hátoldalán kerek zárópecsét töredékei.

K.: –

R.: Kállay I. 233. (1011. szám).